

Umowa w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony

Spis treści

PREAMBUŁA	3
CZĘŚĆ PIERWSZA – POSTANOWIENIA WSPÓLNE I INSTYTUCJONALNE	5
TYTUŁ I – POSTANOWIENIA OGÓLNE	5
TYTUŁ II – PODSTAWA WSPÓŁPRACY	7
TYTUŁ III – WSPÓŁPRACA W DZIEDZINIE CYWILNEGO WYKORZYSTANIA ENERGII JĄDROWEJ	11
TYTUŁ IV – ZASADY INTERPRETACJI	12
TYTUŁ V – RAMY INSTYTUCJONALNE	14
CZĘŚĆ DRUGA – PRZEPŁYW OSÓB	16
TYTUŁ I – OGÓLNE ZASADY I CELE	16
TYTUŁ II – PRZEKRACZANIE GRANIC	21
TYTUŁ III – ZABEZPIECZENIA	27
ROZDZIAŁ 1 – ZAMIESZKANIE W GIBALTARZE, ZASADY SZCZEGÓLNE, WYDAWANIE DOKUMENTÓW POBYTOWYCH I WIZ	27
ROZDZIAŁ 2 – WNIOSKI O UDZIELENIE OCHRONY MIĘDZYNARODOWEJ I POWRÓT	37
ROZDZIAŁ 3 – WSPÓŁPRACA POLICYJNA	39
TYTUŁ IV – WDRAŻANIE, STOSOWANIE, OCENA I EGZEKWOWANIE	43
TYTUŁ V – WSPÓŁPRACA ORGANÓW ŚCIGANIA I WYMIARU SPRAWIEDLIWOŚCI	46
ROZDZIAŁ 1 – CEL I ZAKRES STOSOWANIA	46
ROZDZIAŁ 2 – WSPÓŁPRACA Z EUROPOLEM	47
ROZDZIAŁ 3 – WSPÓŁPRACA Z EUROJUSTEM	53
ROZDZIAŁ 4 – WYMIANA INFORMACJI Z REJESTRÓW KARNYCH	58
ROZDZIAŁ 5 – PRZEKAZANIE	61
ROZDZIAŁ 6 – WZAJEMNA POMOC	81
ROZDZIAŁ 7 – ZABEZPIECZENIE I KONFISKATA	85
TYTUŁ VI – PRZECIWDZIAŁANIE PRANIU PIENIĘDZY I FINANSOWANIU TERRORYZMU	102
CZĘŚĆ TRZECIA – GOSPODARKA I HANDEL	104
TYTUŁ I – RÓWNE WARUNKI DZIAŁANIA NA RZECZ OTWARTEJ I UCZCIWEJ KONKURENCJI ORAZ ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU	104
ROZDZIAŁ 1 – ZASADY OGÓLNE	104
ROZDZIAŁ 2 – KONTROLA POMOCY PAŃSTWA	105
ROZDZIAŁ 3 – PODATKI	111
ROZDZIAŁ 4 – STANDARDY PRACY I STANDARDY SPOŁECZNE	112
ROZDZIAŁ 5 – ŚRODOWISKO I KLIMAT	113

ROZDZIAŁ 6 – INNE INSTRUMENTY NA RZECZ HANDLU I ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU ...	116
ROZDZIAŁ 7 – POSTANOWIENIA HORYZONTALNE I INSTYTUCJONALNE	120
TYTUŁ II – UZGODNIENIA DOTYCZĄCE CEŁ, PODATKÓW POŚREDNICH I KWESTII ZWIĄZANYCH Z HANDELEM	123
ROZDZIAŁ 1 – OGÓLNE ZASADY I CELE	123
ROZDZIAŁ 2 – UNIA CELNA	124
ROZDZIAŁ 3 – TOWARY WYPRODUKOWANE LUB WPROWADZONE DO OBROTU W GIBRALTA-RZE	131
ROZDZIAŁ 4 – TYTOŃ	135
ROZDZIAŁ 5 – POSTANOWIENIA MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO NIEKTÓRYCH KATEGORII TOWARÓW	136
ROZDZIAŁ 6 – WDRAŻANIE, STOSOWANIE, NADZÓR I EGZEKWOWANIE	139
ROZDZIAŁ 7 – UZGODNIENIA PRZEJŚCIOWE	141
TYTUŁ III – TRANSPORT	142
ROZDZIAŁ 1 – LOTNICTWO	142
ROZDZIAŁ 2 – TRANSPORT DROGOWY	144
ROZDZIAŁ 3 – TRANSPORT MORSKI	148
TYTUŁ IV – WYJĄTKI	149
CZĘŚĆ CZWARTA – PRACOWNICY PRZYGRANICZNI I KOORDYNACJA ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO ..	152
TYTUŁ I – ZAKRES PODMIOTOWY	152
TYTUŁ II – PRAWA PRACOWNIKÓW PRZYGRANICZNYCH I PRAWA POMOCNICZE	153
TYTUŁ III – KOORDYNACJA SYSTEMÓW ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO	156
CZĘŚĆ PIĄTA – POSTANOWIENIA FINANSOWE	156
CZĘŚĆ SZÓSTA – ROZSTRZYGANIE SPORÓW	157
ROZDZIAŁ 1 – POSTANOWIENIA OGÓLNE	157
ROZDZIAŁ 2 – PROCEDURA	158
ROZDZIAŁ 3 – WYKONANIE ORZECZENIA	162
ROZDZIAŁ 4 – WSPÓLNE POSTANOWIENIA PROCEDURALNE	165
CZĘŚĆ SIÓDMA – POSTANOWIENIA KOŃCOWE	168

PREAMBUŁA

UNIA EUROPEJSKA I EUROPEJSKA WSPÓLNOTA ENERGII ATOMOWEJ

z jednej strony

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

z drugiej strony

1. POTWIERDZAJĄC swoje zobowiązanie do przestrzegania zasad demokracji, praworządności, praw człowieka oraz do przeciwdziałania rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, a także do przeciwdziałania zmianie klimatu, które stanowią elementy zasadnicze niniejszej Umowy i umów uzupełniających,
2. UZNAJĄC znaczenie globalnej współpracy w zakresie kwestii będących przedmiotem wspólnego zainteresowania,
3. ODNOTOWUJĄC, że Zjednoczone Królestwo wystąpiło z Unii Europejskiej i że Gibraltar nie jest objęty terytorialnym zakresem stosowania Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony⁽¹⁾, sporządzonej w Londynie i Brukseli w dniu 30 grudnia 2020 r. (zwanej dalej „umową o handlu i współpracy”),
4. DAŻĄC do ustanowienia nowych, opartych na wzajemnej współpracy stosunków między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w odniesieniu do Gibraltaru, które budują także wspólny dobrobyt oraz bliskie i konstruktywne stosunki w odniesieniu do Gibraltaru i przyległego obszaru w Królestwie Hiszpanii, w szczególności terytorium gmin tworzących Mancomunidad de Municipios del Campo de Gibraltar,
5. MAJĄC NA UWADZE, że w celu zapewnienia skutecznego wdrażania oraz prawidłowej interpretacji i stosowania niniejszej Umowy i umów uzupełniających, a także wypełniania obowiązków wynikających z tych umów, konieczne jest ustanowienie zasad zarządzania, w szczególności zasad rozstrzygania sporów i egzekwowania,
6. MAJĄC NA UWADZE, że wszystkie obecne fizyczne bariery w przepływie osób między Gibraltarem a strefą Schengen powinny zostać usunięte, przy jednoczesnym zachowaniu integralności strefy Schengen przez odpowiednie kontrole, środki i zabezpieczenia, a także biorąc pod uwagę, że Gibraltar nie uczestniczy w dorobku Schengen ani nie jest z nim powiązany,
7. MAJĄC NA UWADZE, że w celu zwiększenia bezpieczeństwa Stron usunięcie fizycznych barier w przepływie osób oraz ustanowione kontrole, środki i zabezpieczenia powinny zostać uzupełnione współpracą między Stronami w zakresie zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania lub ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w tym ochrony przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobiegania takim zagrożeniom,

⁽¹⁾ Dz.U. L 149 z 30.4.2021, s. 10, ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_international/2021/689\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_international/2021/689(1)/oj).

8. POTWIERDZAJĄC, zważywszy na bliskość geograficzną między Stronami, zobowiązanie do współpracy w celu zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, uchylaniu się od opodatkowania i unikaniu opodatkowania oraz zwalczania tych zjawisk, a także do zapewnienia wdrożenia międzynarodowych standardów dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych,

9. UZNAJĄC potrzebę oparcia zrównoważonego partnerstwa gospodarczego na równych warunkach dla otwartej i uczciwej konkurencji oraz zrównoważonego rozwoju, poprzez skuteczne zasady w zakresie kontroli pomocy państwa oraz zobowiązanie do utrzymania przez Strony swoich odpowiednich wysokich poziomów ochrony w dziedzinie standardów pracy i standardów społecznych, środowiska, przeciwdziałania zmianie klimatu i opodatkowania,

10. MAJĄC NA UWADZE, że należy usunąć wszystkie fizyczne bariery w przepływie towarów drogą lądową między Gibraltarem a Unią, przy jednoczesnej ochronie integralności rynku wewnętrznego Unii i interesów finansowych Stron, między innymi przez:

— zapewnienie zwalczania oszustw celnych w drodze odpowiednich kontroli i procedur celnych, a także innych środków;

— zapewnienie mechanizmów współpracy między Stronami oraz zabezpieczeń w celu zarówno zapobiegania oszustwom podatkowym, uchylania się od opodatkowania i unikaniu opodatkowania, jak i zwalczania tych zjawisk;

— stosowanie odpowiednich przepisów unijnych regulujących przepływ, produkcję i wprowadzanie do obrotu towarów, w tym zakazów i ograniczeń oraz przepisów dotyczących dostępu do rynku,

11. DAŻĄC, zważywszy na bliskość geograficzną między Stronami, do współpracy w zakresie cywilnego bezpieczeństwa jądrowego i cywilnego jądrowego bezpieczeństwa fizycznego,

12. MAJĄC NA UWADZE znaczenie zapewnienia transportu drogowego towarów i przemieszczania się karetek pogotowia ratunkowego między Gibraltarem a ograniczoną przygraniczną strefą przyległą na terytorium Unii oraz transportu drogowego towarów między Gibraltarem a Zjednoczonym Królestwem przez terytorium Unii, a także określonego dostępu do portów Stron,

13. DAŻĄC do ustanowienia zasad mających zastosowanie do portu lotniczego w Gibraltarze i jego funkcjonowania,

14. DAŻĄC do ustanowienia jasnych zasad oraz ścisłej i skutecznej współpracy między właściwymi instytucjami Królestwa Hiszpanii i Gibraltaru w celu ochrony i zapewnienia praw pracowników przygranicznych, którzy przemieszczają się między Królestwem Hiszpanii a Gibraltarem w związku z pracą, oraz odpowiedniej koordynacji praw do zabezpieczenia społecznego, a także w celu zapewnienia praw członkom rodzin pracowników przygranicznych,

15. UZNAJĄC znaczenie mechanizmu finansowego dla wspierania spójności między Gibraltarem a Mancomunidad de Municipios del Campo de Gibraltar, przy jednoczesnej ochronie interesów finansowych Stron,

16. PRAGNĄC, aby między Unią a Zjednoczonym Królestwem została zawarta umowa stanowiąca podstawę prawną takiej współpracy,

17. UZNAJĄC, że Strony mogą uzupełniać niniejszą Umowę innymi umowami stanowiącymi integralną część ich ogólnych stosunków dwustronnych regulowanych niniejszą Umową,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

CZĘŚĆ PIERWSZA
POSTANOWIENIA WSPÓLNE I INSTYTUCJONALNE

TYTUŁ I
POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Cel

Celem niniejszej Umowy jest ustanowienie między Stronami stosunków opartych na współpracy, które budują również wspólny dobrobyt oraz bliskie i konstruktywne stosunki w odniesieniu do Gibraltaru i przyległego obszaru w Królestwie Hiszpanii, w szczególności terytorium gmin tworzących Mancomunidad de Municipios del Campo de Gibraltar.

Artykuł 2

Suwerenność

Niniejsza Umowa, wszelkie umowy uzupełniające, o których mowa w art. 4, wszelkie uzgodnienia administracyjne lub inne uzgodnienia związane z niniejszą Umową oraz wszelkie środki, instrumenty lub działania wprowadzone w związku z niniejszą Umową, w jej wyniku lub na jej podstawie pozostają bez uszczerbku dla stanowisk prawnych odpowiednio Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Królestwa Hiszpanii w sprawie suwerenności i jurysdykcji oraz nie wpływają na takie stanowiska prawne w inny sposób, a także nie stanowią podstawy do domagania się lub zaprzeczenia uznania suwerenności, w tym w postępowaniach sądowych lub w inny sposób.

Artykuł 3

Definicje

1. Do celów niniejszej Umowy i umów uzupełniających oraz o ile nie określono inaczej, stosuje się następujące definicje:

- a) „Strona” lub „Strony” oznaczają Unię Europejską oraz Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru;
- b) „prawo Strony” lub „prawa Stron” oznaczają, w stosunku do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, przepisy mające zastosowanie w Gibraltarze, o ile wyraźnie nie postanowiono inaczej;
- c) „osoba, której dane dotyczą” oznacza zidentyfikowaną lub możliwą do zidentyfikowania osobę fizyczną; możliwa do zidentyfikowania osoba to osoba, którą można bezpośrednio lub pośrednio zidentyfikować, w szczególności na podstawie identyfikatora takiego jak imię i nazwisko, numer identyfikacyjny, dane o lokalizacji, identyfikator internetowy lub jeden lub większa liczba szczególnych czynników określających fizyczną, fizjologiczną, genetyczną, psychiczną, ekonomiczną, kulturową lub społeczną tożsamość osoby fizycznej;
- d) „dzień” oznacza dzień kalendarzowy;
- e) „państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie Unii Europejskiej;
- f) „dane osobowe” oznaczają wszelkie informacje o osobie, której dane dotyczą;
- g) „przygraniczna strefa przyległa” oznacza terytorium gmin tworzących Mancomunidad de Municipios del Campo de Gibraltar w Królestwie Hiszpanii.

2. Wszelkie odniesienia do „Unii” w niniejszej Umowie lub umowie uzupełniającej rozumie się jako obejmujące Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, o ile nie określono inaczej lub w przypadku gdy z kontekstu wynika inaczej.

3. Wszelkie odniesienia do „Zjednoczonego Królestwa” w niniejszej Umowie lub umowie uzupełniającej rozumie się jako odnoszące się do Zjednoczonego Królestwa jako państwa odpowiedzialnego za stosunki zewnętrzne Gibraltaru.

Artykuł 4

Umowy uzupełniające

1. W przypadku gdy Unia i Zjednoczone Królestwo zawierają w odniesieniu do Gibraltaru inne umowy dwustronne, umowy te – o ile umowy te nie stanowią inaczej – stanowią umowy uzupełniające względem niniejszej Umowy. Takie umowy uzupełniające stanowią integralną część ogólnych stosunków dwustronnych między Unią a Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru regulowanych niniejszą Umową oraz stanowią część ogólnych ram.

2. Ust. 1 stosuje się również do:

- a) umów między Unią i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru, z drugiej strony; oraz
- b) umów między Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru, z drugiej strony.

Artykuł 5

Dobra wiara

1. Strony, w duchu pełnego wzajemnego poszanowania oraz w dobrej wierze, wspierają się wzajemnie w realizacji zadań wynikających z niniejszej Umowy i umów uzupełniających.

2. Strony wprowadzają wszystkie odpowiednie środki, ogólne lub szczególne, w celu zapewnienia wypełnienia obowiązków wynikających z niniejszej Umowy i wszelkich umów uzupełniających oraz powstrzymują się od wprowadzania jakichkolwiek środków, które mogłyby zagrozić osiągnięciu celów niniejszej Umowy i wszelkich umów uzupełniających.

Artykuł 6

Komunikaty i powiadomienia

1. Formalne komunikaty i decyzje wymagające powiadomienia, wydane przez właściwe organy Gibraltaru lub skierowane do nich, przekazuje się za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Wspólnoty Narodów i Rozwoju Zjednoczonego Królestwa (zwanego dalej „FCDO”) lub innego organu Zjednoczonego Królestwa, z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie, który może wyznaczyć rząd Zjednoczonego Królestwa.

2. FCDO poświadcza autentyczność dokumentów wydanych przez właściwe organy Gibraltaru, jeżeli decyzje mają być wykonywane bezpośrednio przed sądem lub innym organem egzekwowania prawa w państwie członkowskim bez konieczności uprzedniego formalnego powiadomienia.

3. Powiadomienie przez Zjednoczone Królestwo właściwych organów w Gibraltarze zgodnie z niniejszą Umową lub jakąkolwiek umową uzupełniającą musi zawierać również odniesienie do FCDO lub innego organu Zjednoczonego Królestwa, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 7

Usuwanie fizycznych barier

Wszystkie fizyczne bariery usuwa się zgodnie z planem wdrażania zawartym w odpowiednim uzgodnieniu administracyjnym zawartym między Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru a Królestwem Hiszpanii.

TYTUŁ II

PODSTAWA WSPÓŁPRACY

Artykuł 8

Demokracja, praworządność i prawa człowieka

1. Strony kontynuują podtrzymywanie wspólnych wartości i zasad demokracji, praworządności i poszanowania praw człowieka, które leżą u podstaw ich polityk wewnętrznych i międzynarodowych. W tym względzie Strony potwierdzają swoje poszanowanie Powszechnej deklaracji praw człowieka i międzynarodowych traktatów dotyczących praw człowieka, których są stronami.

2. Strony promują te wspólne wartości i zasady na forach międzynarodowych. Strony współpracują na rzecz promowania tych wartości i zasad, w tym z państwami trzecimi lub w państwach trzecich.

Artykuł 9

Przeciwdziałanie zmianie klimatu

1. Strony uważają, że zmiana klimatu stanowi egzystencjalne zagrożenie dla ludzkości oraz potwierdzają swoje zobowiązanie do wzmocnienia globalnej reakcji na to zagrożenie. Przeciwdziałanie zmianie klimatu spowodowanej przez człowieka, określone w ramach procesu Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 9 maja 1992 r. („UNFCCC”), w szczególności w Porozumieniu paryskim, przyjętym w Paryżu w dniu 12 grudnia 2015 r. przez Konferencję Stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu na jej 21. Sesji (zwanym dalej „Porozumieniem paryskim”), inspirowane polityki wewnętrzne i zewnętrzne Unii i Zjednoczonego Królestwa. W związku z tym każda ze Stron przestrzega Porozumienia paryskiego i procesu ustanowionego przez UNFCCC oraz powstrzymuje się od działań lub zaniechań, które w istotny sposób podważyłyby przedmiot i cel Porozumienia paryskiego.

2. Strony działają na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu na forach międzynarodowych, w tym przez współpracę z innymi krajami i regionami w celu podniesienia ich poziomu ambicji w zakresie zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych.

Artykuł 10

Zwalczanie rozprzestrzeniania broni masowego rażenia

1. Strony uznają, że rozprzestrzenianie broni masowego rażenia (zwanej dalej „BMR”) i systemów jej przenoszenia bez względu na to, czy jest to działalność państw, czy podmiotów niepaństwowych, stanowi jedno z największych zagrożeń dla stabilności i bezpieczeństwa w wymiarze międzynarodowym. Strony postanawiają zatem współpracować i przyczyniać się do walki z rozprzestrzenianiem broni masowego rażenia i systemów jej przenoszenia, poprzez pełne poszanowanie i wykonanie na poziomie krajowym ich istniejących obowiązków wynikających z traktatów i umów międzynarodowych dotyczących rozbrojenia i nierozprzestrzeniania.

2. Strony postanawiają ponadto współpracować i przyczyniać się do walki z rozprzestrzenianiem broni masowego rażenia i systemów jej przenoszenia poprzez:

- a) podjęcie działań w celu podpisania, ratyfikowania lub przystąpienia, w zależności od przypadku, do wszystkich innych odpowiednich instrumentów międzynarodowych, oraz ich pełnego wykonania w zakresie, w jakim instrumenty te są otwarte do podpisu, ratyfikacji lub przystąpienia przez Strony; oraz

- b) ustanowienie skutecznego krajowego systemu kontroli wywozu, obejmującego kontrolę wywozu, a także tranzytu towarów związanych z BMR, w tym kontroli końcowego przeznaczenia technologii podwójnego zastosowania pod kątem BMR oraz przewidującego skuteczne kary w przypadku naruszenia kontroli wywozu.
3. Strony postanawiają nawiązać regularny dialog dotyczący tych kwestii.

Artykuł 11

Broń strzelecka i lekka oraz inna broń konwencjonalna

1. Strony uznają, że nielegalne wytwarzanie i transfer broni strzeleckiej i lekkiej (zwanej dalej „BSiL”) oraz amunicji do niej, a także obrót nimi, ich nadmierne gromadzenie, złe zarządzanie nimi, ich niewłaściwie zabezpieczone składowanie i niekontrolowane rozprzestrzenianie nadal stanowią poważne zagrożenie dla pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego.
2. Strony postanawiają przestrzegać swoich odpowiednich obowiązków, których zakres rozszerzono – w przypadku Zjednoczonego Królestwa – na Gibraltar, dotyczących nielegalnego handlu BSiL, w tym amunicją do niej, oraz w pełni realizować te obowiązki, w ramach istniejących umów międzynarodowych oraz rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ, a także swoich odpowiednich zobowiązań w ramach innych instrumentów międzynarodowych mających zastosowanie w tej dziedzinie, takich jak Program działania ONZ na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi BSiL, zwalczania i eliminowania go we wszystkich jego aspektach.
3. Strony uznają znaczenie wewnętrznych systemów kontroli transferu broni konwencjonalnej, zgodnie z obowiązującymi standardami międzynarodowymi. Strony uznają znaczenie stosowania takich kontroli w odpowiedzialny sposób, co przyczynia się do międzynarodowego i regionalnego pokoju, bezpieczeństwa i stabilności oraz zmniejszenia cierpień ludzkich, a także do zapobiegania przenikaniu broni konwencjonalnej.
4. Strony zobowiązują się w tym względzie do współpracy wzajemnej w ramach Traktatu o handlu bronią, przyjętego w Nowym Jorku w dniu 2 kwietnia 2013 r., w tym w ramach promowania upowszechniania i pełnego wykonania tego traktatu przez wszystkie państwa członkowskie ONZ.
5. Strony zobowiązują się zatem do współpracy w zakresie swoich starań zmierzających do uregulowania międzynarodowego handlu bronią konwencjonalną lub poprawy jego funkcjonowania oraz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią, zwalczania i eliminowania go. Strony podejmują działania w celu podpisania, ratyfikowania lub przystąpienia, w zależności od przypadku, do instrumentów międzynarodowych wymienionych w załączniku 1 oraz ich pełnego wykonania w zakresie, w jakim instrumenty te są otwarte do podpisu, ratyfikacji lub przystąpienia przez Strony.
6. Strony postanawiają nawiązać regularny dialog dotyczący tych kwestii.

Artykuł 12

Najpoważniejsze przestępstwa wzbudzające zaniepokojenie społeczności międzynarodowej

1. Strony potwierdzają, że najpoważniejsze przestępstwa budzące niepokój całej społeczności międzynarodowej nie mogą pozostawać bezkarne i że musi zostać zapewnione ich skuteczne ściganie przez podjęcie środków na poziomie krajowym oraz zwiększanie współpracy międzynarodowej, w tym współpracy z Międzynarodowym Trybunałem Karnym. Strony postanawiają w pełni wspierać uniwersalność i integralność Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego, przyjętego w Rzymie w dniu 17 lipca 1998 r., oraz powiązanych instrumentów.
2. Strony postanawiają nawiązać regularny dialog dotyczący tych kwestii.

Artykuł 13

Zwalczanie terroryzmu

1. Strony współpracują na poziomie dwustronnym, regionalnym i międzynarodowym w celu zapobiegania aktom terroryzmu i ich zwalczania we wszystkich formach i przejawach zgodnie z prawem międzynarodowym, w tym, w stosownych przypadkach, z umowami międzynarodowymi dotyczącymi zwalczania terroryzmu, międzynarodowym prawem humanitarnym i międzynarodowym prawem praw człowieka, a także zgodnie z zasadami Karty Narodów Zjednoczonych. Strony podejmują działania w celu podpisania, ratyfikowania lub przystąpienia, w zależności od przypadku, do instrumentów międzynarodowych wymienionych w załączniku 2, oraz ich pełnego wykonania, w zakresie, w jakim instrumenty te są otwarte do podpisu, ratyfikacji lub przystąpienia przez Strony.

2. Strony zwiększają współpracę w zakresie zwalczania terroryzmu, w tym zapobiegania brutalnemu ekstremizmowi oraz finansowaniu terroryzmu, oraz w zakresie przeciwdziałania im, w celu realizacji ich wspólnych interesów w zakresie bezpieczeństwa, biorąc pod uwagę globalną strategię zwalczania terroryzmu przyjętą przez ONZ i odpowiednie rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ, bez uszczerbku dla współpracy organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych oraz wymiany danych wywiadowczych.

3. Strony postanawiają nawiązać regularny dialog dotyczący tych kwestii. Dialog ten będzie służył między innymi propagowaniu i ułatwianiu:

- a) wymiany ocen dotyczących zagrożenia terrorystycznego;
- b) wymiany najlepszych praktyk i wiedzy fachowej w zakresie zwalczania terroryzmu;
- c) współpracy operacyjnej i wymiany informacji; oraz
- d) wymiany informacji dotyczących współpracy w ramach organizacji wielostronnych.

Artykuł 14

Ochrona danych osobowych

1. Niniejszy artykuł stosuje się do ochrony osób fizycznych w związku z ich danymi osobowymi, jeżeli są one przetwarzane w całości lub w części w sposób zautomatyzowany lub w inny sposób, jeżeli stanowią część zbioru danych lub mają stanowić część zbioru danych (zwanej dalej „ochroną danych”).

2. Załącznik 3 stanowi integralną część niniejszego artykułu. Załącznik ten nie obejmuje przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽²⁾ regulujących właściwość i rolę wiodącego organu nadzorczego i organu nadzorczego, którego sprawa dotyczy.

3. Art. 19 stosuje się do załącznika 3.

4. Bez uszczerbku dla art. 20 niniejszej Umowy przepisy prawa wewnętrznego Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, o których mowa w art. 19 ust. 1 niniejszej Umowy, w obszarze objętym załącznikiem 3 interpretuje się zgodnie z odpowiednimi aktami Europejskiej Rady Ochrony Danych (zwanej dalej „EROD”) w taki sam sposób i na takich samych warunkach, jakie stosuje się do państw członkowskich. Obejmuje to opinie, o które organ nadzorczy ds. ochrony danych Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru zwraca się lub które otrzymuje zgodnie z art. 64 rozporządzenia (UE) 2016/679, w związku z przepisami mającymi zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, które są takie same jak przepisy aktów Unii zawarte w załączniku 3.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

5. Organ nadzorczy ds. ochrony danych Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru w jak największym stopniu uwzględnia decyzje podjęte przez właściwy organ nadzorczy na podstawie art. 60 rozporządzenia (UE) 2016/679 oraz decyzje podjęte przez EROD na podstawie art. 65 rozporządzenia (UE) 2016/679 przy podejmowaniu decyzji w sprawach budzących podobne wątpliwości co do wykładni i stosowania tych samych przepisów co przepisy zawarte w rozporządzeniu (UE) 2016/679.

6. Odniesienia do państwa członkowskiego w art. 68 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/679 nie należy rozumieć jako obejmującego Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru. Organ nadzorczy ds. ochrony danych Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru może być zapraszany na posiedzenia EROD wyłącznie w przypadkach, gdy omawiane są decyzje skierowane do tego organu nadzorczego lub gdy obecność tego organu nadzorczego jest konieczna oraz leży w interesie Unii, by zapewnić skuteczne stosowanie w Gibraltarze tych samych przepisów co akty Unii w dziedzinie ochrony danych, o których mowa w art. 19 ust. 1. W takich przypadkach organ nadzorczy ds. ochrony danych Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru uczestniczy w charakterze eksperta lub gościa zgodnie z odpowiednim regulaminem wewnętrznym EROD. Uczestnictwo tego organu jest ściśle ograniczone do odpowiednich punktów porządku obrad, a organ ten wskazuje się w odpowiednich dokumentach, takich jak protokół posiedzenia, jako organ nadzorczy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru.

7. Do celów niniejszej Umowy wszystkie odniesienia do państw trzecich i ich właściwych organów zawarte w przepisach prawa Unii wymienionych w załączniku 3 rozumie się jako nieobejmujące Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru oraz jego właściwych organów, pod warunkiem przestrzegania postanowień ust. 2 niniejszego artykułu zgodnie z art. 19 ust. 1.

8. W każdym przypadku, gdy Unia zamierza przyjąć decyzję stwierdzającą odpowiedni stopień ochrony na podstawie art. 45 rozporządzenia (UE) 2016/679 lub art. 36 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680⁽³⁾, Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru musi zostać należycie poinformowane.

Artykuł 15

Globalna współpraca w kwestiach leżących we wspólnym interesie gospodarczym, środowiskowym i społecznym

1. Strony uznają znaczenie globalnej współpracy w kwestiach leżących we wspólnym interesie gospodarczym, środowiskowym i społecznym. W przypadku gdy leży to we wspólnym interesie Stron, propagują one wielostronne rozwiązywanie wspólnych problemów.

2. Zachowując autonomię podejmowania decyzji oraz bez uszczerbku dla innych postanowień niniejszej Umowy lub jakiegokolwiek umowy uzupełniającej, Strony dążą do współpracy w bieżących i pojawiających się globalnych kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, takich jak pokój i bezpieczeństwo, zmiana klimatu, zrównoważony rozwój, zanieczyszczenie transgraniczne, ochrona środowiska, cyfryzacja, zdrowie publiczne i ochrona konsumentów, podatki, stabilność finansowa oraz swobodny i uczciwy handel i inwestycje. W tym celu dążą one do utrzymania stałego i skutecznego dialogu oraz do koordynowania swoich stanowisk w organizacjach i na forach wielostronnych, w których uczestniczą, takich jak Organizacja Narodów Zjednoczonych, grupa G-7 i grupa G-20, Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju („OECD”), Międzynarodowy Fundusz Walutowy, Bank Światowy i Światowa Organizacja Handlu („WTO”).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, oraz w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj>).

Artykuł 16

Zasadnicze elementy

1. Art. 8 ust. 1, art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 1 stanowią zasadnicze elementy współpracy ustanowionej niniejszą Umową i umowami uzupełniającymi.
2. Jeżeli którakolwiek ze Stron uważa, że druga Strona dopuściła się poważnego i istotnego uchybienia w zakresie wypełnienia któregokolwiek z obowiązków opisanych jako zasadnicze elementy w ust. 1, może ona podjąć decyzję o wypowiedzeniu lub zawieszeniu stosowania niniejszej Umowy lub jakiegokolwiek umowy uzupełniającej w całości lub w części.
3. Zanim tego dokona, Strona powołująca się na stosowanie niniejszego artykułu zwraca się z wnioskiem o natychmiastowe zwołanie posiedzenia Rady Współpracy w celu znalezienia w odpowiednim czasie wzajemnie akceptowalnego rozwiązania. Jeżeli w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku do Rady Współpracy nie zostanie znalezione wzajemnie akceptowalne rozwiązanie, Strona może wprowadzić środki, o których mowa w ust. 2.
4. Środki, o których mowa w ust. 2, muszą być w pełni zgodne z prawem międzynarodowym i proporcjonalne. W pierwszej kolejności podejmuje się środki, które w najmniejszym stopniu zakłócają funkcjonowanie niniejszej Umowy i wszelkich umów uzupełniających.
5. Strony uznają, że aby dana sytuacja stanowiła poważne i istotne uchybienie w zakresie wypełniania obowiązków opisanych jako zasadnicze elementy w ust. 1, jej powaga i charakter muszą być nadzwyczajnego rodzaju, który zagraża pokojowi i bezpieczeństwu lub ma reperkusje międzynarodowe. W celu zapewnienia większej pewności należy wyjaśnić, że działanie lub zaniechanie, które w istotny sposób podważa przedmiot i cel Porozumienia paryskiego, zawsze uznaje się za poważne i istotne uchybienie do celów niniejszego artykułu.

TYTUŁ III

WSPÓŁPRACA W DZIEDZINIE CYWILNEGO WYKORZYSTANIA ENERGII JĄDROWEJ

Artykuł 17

Współpraca w dziedzinie cywilnego wykorzystania energii jądrowej

1. Strony uznają znaczenie współpracy międzynarodowej dla skuteczności uzgodnień dotyczących bezpieczeństwa jądrowego i współpracują na rzecz ciągłego doskonalenia międzynarodowych norm i konwencji dotyczących bezpieczeństwa jądrowego oraz ich wdrażania. W zakresie, w jakim nie stoi to w sprzeczności ze zmianami w prawie wiążących międzynarodowych normach bezpieczeństwa jądrowego, Unia oraz Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru nie osłabiają ani nie obniżają poziomów ochrony poniżej poziomów przewidzianych w normach ochrony i wynikających z ich egzekwowania, wspólnych dla Stron i stosowanych w odniesieniu do Gibraltaru do dnia 31 grudnia 2020 r. w kwestiach bezpieczeństwa jądrowego, ochrony radiologicznej, bezpiecznego gospodarowania odpadami promieniotwórczymi i wypalonym paliwem jądrowym, likwidacji obiektów jądrowych, bezpiecznego przemieszczania materiałów jądrowych, gotowości na wypadek sytuacji wyjątkowej i reagowania w takich sytuacjach oraz skutecznej kontroli materiałów promieniotwórczych i źródeł promieniotwórczych.
2. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru wdroży, w momencie, w którym rozwiązania takie są konieczne, solidny i skuteczny system ewidencji i kontroli materiałów jądrowych mający na celu zapewnienie, by materiały jądrowe, zgodnie z definicją zawartą w art. XII Statutu Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej („MAEA”), przyjętego w Nowym Jorku w dniu 23 października 1956 r., były wykorzystywane wyłącznie do celów pokojowych.
3. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru wprowadza, w momencie, w którym uzgodnienia takie są konieczne, uzgodnienia dotyczące bezpieczeństwa i ochrony, zgodnie z odpowiednimi umowami międzynarodowymi, w odniesieniu do wszelkich odpowiednich cywilnych obiektów jądrowych i źródeł promieniotwórczych w Gibraltarze.

4. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru wdraża, w momencie, w którym uzgodnienia takie są konieczne, umowę wynegocjowaną z MAEA w celu stosowania zabezpieczeń w Gibraltarze oraz podejmuje kroki w celu podpisania, ratyfikowania lub przystąpienia do, w zależności od przypadku, oraz pełnego wykonania instrumentów międzynarodowych wymienionych w załączniku 4 część 1, a także, w stosownych przypadkach, ich przyszłych zmian w zakresie, w jakim są ratyfikowane przez Zjednoczone Królestwo. Ponadto Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru podejmuje kroki w celu przestrzegania, w stosownych przypadkach, wytycznych wymienionych w załączniku 4 część 2 oraz ich przyszłych zmian w zakresie, w jakim są one stosowane przez Zjednoczone Królestwo.

5. Strony uznają znaczenie współpracy międzynarodowej dla skutecznych uzgodnień w zakresie jądrowego bezpieczeństwa fizycznego i współpracują na rzecz ciągłego ulepszania międzynarodowych norm i konwencji dotyczących jądrowego bezpieczeństwa fizycznego. Unia i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru nie osłabiają ani nie obniżają poziomów ochrony poniżej poziomów przewidzianych w normach ochrony oraz wynikających z ich egzekwowania, stosowanych przez Unię i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru do dnia 31 grudnia 2020 r. w odniesieniu do ochrony fizycznej.

6. Zjednoczone Królestwo rozszerzyło stosowanie Konwencji paryskiej o odpowiedzialności strony trzeciej w dziedzinie energii jądrowej, zawartej w Paryżu dnia 29 lipca 1960 r., zmienionej protokołem dodatkowym z dnia 28 stycznia 1964 r. i protokołem z dnia 6 listopada 1982 r., na Gibraltar. Strony odnotowują, że Zjednoczone Królestwo będzie nadal podejmować kroki w celu przedłużenia obowiązywania Protokołu z dnia 12 lutego 2004 r., który wszedł w życie w Zjednoczonym Królestwie w dniu 1 stycznia 2022 r., oraz wszelkich dalszych zmian, chyba że jedna ze Stron powiadomi drugą Stronę na piśmie, że nie akceptuje zmiany.

7. Zjednoczone Królestwo, w imieniu Gibraltaru, utrzymuje i poddaje okresowemu przeglądowi uzgodnienia operacyjne w odniesieniu do zdarzeń w Gibraltarze lub mających wpływ na Gibraltar, objętych Konwencją o wczesnym powiadamianiu o awarii jądrowej, przyjętą na posiedzeniu Konferencji Generalnej MAEA na sesji specjalnej w Wiedniu dnia 26 września 1986 r., oraz Konwencją o pomocy w przypadku awarii jądrowej lub zagrożenia radiologicznego, przyjętą na posiedzeniu Konferencji Generalnej MAEA na sesji specjalnej w Wiedniu dnia 26 września 1986 r., w przypadku wystąpienia takiego zdarzenia. Te uzgodnienia operacyjne wyszczególniono w załączniku 5, a o ich aktualizacjach powiadamia się drugą Stronę tak szybko, jak to możliwe, ale nie później niż 3 miesiące od ich wejściu w życie, przy czym załącznik 5 zostaje odpowiednio zmieniony.

8. W odniesieniu do skutecznej kontroli materiałów promieniotwórczych i źródeł promieniotwórczych Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zapewnia skuteczność i zasięg co najmniej równoważne skuteczności i zasięgowi przewidzianemu w dyrektywie 2008/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*) i dyrektywie Rady 2013/59/Euratom (‡), w tym w wersji zmienionej lub zastąpionej w przyszłości.

TYTUŁ IV

ZASADY INTERPRETACJI

Artykuł 18

Międzynarodowe prawo publiczne

1. Postanowienia niniejszej Umowy i umów uzupełniających interpretuje się w dobrej wierze na podstawie ich zwykłego rozumienia w ich kontekście oraz w świetle przedmiotu i celu umowy, zgodnie ze zwyczajowymi zasadami wykładni międzynarodowego prawa publicznego, w tym zasadami skodyfikowanymi w Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, sporządzonej w Wiedniu w dniu 23 maja 1969 r.

(*) Dyrektywa 2008/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 2008 r. w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych (Dz.U. L 260 z 30.9.2008, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/68/oj>).

(‡) Dyrektywa Rady 2013/59/Euratom z dnia 5 grudnia 2013 r. ustanawiająca podstawowe normy bezpieczeństwa w celu ochrony przed zagrożeniami wynikającymi z narażenia na działanie promieniowania jonizującego oraz uchylająca dyrektywy 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom i 2003/122/Euratom (Dz.U. L 13 z 17.1.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/59/oj>).

2. Dla większej pewności należy wyjaśnić, że, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w art. 19 ust. 1–4 i art. 20, niniejsza Umowa ani którakolwiek z umów uzupełniających nie ustanawiają obowiązku interpretacji ich postanowień zgodnie z prawem wewnętrznym którejkolwiek Strony.

3. Bez uszczerbku dla art. 20, dla większej pewności należy wyjaśnić, że interpretacja postanowień niniejszej Umowy lub jakiejkolwiek umowy uzupełniającej dokonywana przez sądy którejkolwiek ze Stron nie jest wiążąca dla sądów drugiej Strony.

Artykuł 19

Prawo Unii stosowane przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru

1. W prawie wewnętrznym Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru istnieją i są skutecznie stosowane te same przepisy, które zawarte są w:

a) aktach Unii wymienionych w tych postanowieniach niniejszej Umowy oraz w załącznikach do niej, do których stosuje się niniejszy artykuł; lub

b) na warunkach określonych w ust. 2–4, w późniejszym akcie Unii, a mianowicie:

(i) akcie Unii zmieniającym lub zastępującym akt Unii, o którym mowa w lit. a);

(ii) akcie Unii uzupełniającym lub wykonującym akt Unii, o którym mowa w lit. a); lub

(iii) innym akcie Unii dotyczącym przedmiotu aktu Unii, o którym mowa w lit. a).

2. W przypadku gdy Unia przyjmie późniejszy akt Unii, niezwłocznie powiadamia Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru o przyjęciu takiego aktu.

3. W terminie 30 dni od powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru powiadamia Unię o swojej decyzji w sprawie zaakceptowania treści późniejszego aktu Unii i wdrożenia go do swojego prawa wewnętrznego. Zaakceptowanie przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru treści późniejszego aktu Unii tworzy prawa i obowiązki między Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru a Unią.

4. Jeżeli wdrożenie do prawa wewnętrznego późniejszego aktu Unii wymaga spełnienia wymogów konstytucyjnych, Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru informuje o tym Unię w momencie powiadomienia, o którym mowa w ust. 3. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru niezwłocznie powiadamia Unię na piśmie o spełnieniu wszystkich wymogów konstytucyjnych. Od wejścia w życie późniejszego aktu Unii i do czasu poinformowania o spełnieniu wymogów konstytucyjnych Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru stosuje tymczasowo, w najszerszym możliwym zakresie, te same przepisy, które zawarte są w późniejszym akcie Unii.

5. Jeżeli Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru:

a) powiadomi o decyzji o niezaakceptowaniu treści późniejszego aktu Unii;

b) nie dokona powiadomienia w terminie określonym w ust. 3; lub

c) nie poinformuje Unii, najpóźniej sześć tygodni od wejścia w życie późniejszego aktu Unii, o wdrożeniu tego aktu do swojego prawa wewnętrznego,

niniejszą Umowę uznaje się za rozwiązaną, chyba że Rada Współpracy, po uważnej analizie środków dotyczących dalszego stosowania Umowy, zadecyduje inaczej w terminie 90 dni od powiadomienia, o którym mowa w lit. a), lub upływu terminu, o którym mowa w lit. b) lub c). Niniejsza Umowa przestaje obowiązywać trzy miesiące od upłynięcia okresu 90 dni.

*Artykuł 20***Spójna interpretacja**

Przepisy, o których mowa w art. 19 ust. 1, interpretuje się oraz stosuje zgodnie z metodami i ogólnymi zasadami prawa Unii, a ich wdrażanie i stosowanie interpretuje się zgodnie z odpowiednim orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

*Artykuł 21***Prawa prywatne**

1. Bez uszczerbku dla art. 19 ust. 1 i 2, części czwartej tytuł I i II niniejszej Umowy i art. SSC.70 Protokołu w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, z wyjątkiem, w odniesieniu do Unii, części drugiej tytuł V, żadnego z postanowień niniejszej Umowy lub jakiejkolwiek umowy uzupełniającej nie interpretuje się jako przyznającego osobom praw lub nałożenia na nie obowiązków innych niż prawa i obowiązki powstałe między Stronami na podstawie prawa międzynarodowego publicznego, ani jako dopuszczającego bezpośrednie powoływanie się na niniejszą Umowę lub jakąkolwiek umowę uzupełniającą w wewnętrznych systemach prawnych Stron.

2. Strona nie przewiduje prawa do wniesienia na podstawie swojego prawa skargi przeciwko drugiej Stronie na podstawie faktu, że druga Strona działała z naruszeniem niniejszej Umowy lub jakiejkolwiek umowy uzupełniającej.

TYTUŁ V

RAMY INSTYTUCJONALNE

*Artykuł 22***Rada Współpracy**

1. Niniejszym ustanawia się Radę Współpracy. W jej skład wchodzi przedstawiciele Unii oraz Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru. Rada Współpracy może zbierać się w różnych składach w zależności od kwestii, które są przedmiotem dyskusji.

2. Radzie Współpracy współprzewodniczą członek Komisji Europejskiej i przedstawiciel rządu Zjednoczonego Królestwa na szczeblu ministerialnym. Posiedzenia Rady odbywają się na wniosek Unii lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, a w każdym razie co najmniej raz w roku; harmonogram posiedzeń i porządek obrad Komitetu Partnerstwa Handlowego ustalane są za obopólną zgodą.

3. Rada Współpracy nadzoruje realizację celów niniejszej Umowy i umów uzupełniających. Nadzoruje i ułatwia wykonanie i stosowanie niniejszej Umowy i wszelkich umów uzupełniających. Każda ze Stron może kierować do Rady Współpracy każdą kwestię związane z wykonaniem, stosowaniem i interpretacją niniejszej Umowy lub jakichkolwiek umów uzupełniających.

4. Rada Współpracy jest uprawniona do:

- a) przyjmowania decyzji w odniesieniu do wszystkich kwestii, w przypadku których niniejsza Umowa lub jakakolwiek umowa uzupełniająca tak stanowi;
- b) wydawania Stronom zaleceń dotyczących wykonania i stosowania niniejszej Umowy lub jakichkolwiek umów uzupełniających;
- c) przyjmowania, w drodze decyzji, zmian do niniejszej Umowy lub do jakiejkolwiek umowy uzupełniającej w przypadkach przewidzianych w niniejszej Umowie lub jakiejkolwiek umowie uzupełniającej;

- d) z wyjątkiem części pierwszej tytuł IV, do końca czwartego roku następującego po wejściu w życie niniejszej Umowy, przyjmowania decyzji zmieniających niniejszą Umowę lub jakąkolwiek umowę uzupełniającą, pod warunkiem że takie zmiany są niezbędne w celu skorygowania błędów lub usunięcia pominąć lub innych braków;
 - e) prowadzenia dyskusji dotyczących każdej kwestii związanej z dziedzinami objętymi niniejszą Umową lub jakąkolwiek umową uzupełniającą;
 - f) przekazywania niektórych ze swoich uprawnień specjalnemu komitetowi, z wyjątkiem tych uprawnień i obowiązków, o których mowa w lit. g); oraz
 - g) w drodze decyzji – ustanawiania specjalnych komitetów i powierzania im zadań, rozwiązywania specjalnych komitetów lub zmieniania powierzonych im zadań.
5. Prace Rady Współpracy podlegają regulaminowi wewnętrznemu określone w załączniku 6. Rada Współpracy może zmienić ten załącznik.

Artykuł 23

Specjalne komitety

1. Niniejszym ustanawia się następujące specjalne komitety:
 - a) Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób;
 - b) Specjalny Komitet ds. Gospodarki i Handlu; oraz
 - c) Specjalny Komitet ds. Lotnictwa.
2. W odniesieniu do kwestii związanych z obszarem ich właściwości specjalne komitety są uprawnione do:
 - a) monitorowania wykonania i przeglądu oraz zapewniania właściwego funkcjonowania niniejszej Umowy lub jakiegokolwiek umowy uzupełniającej;
 - b) wspierania Rady Współpracy w wykonywaniu jej zadań, w szczególności składania sprawozdań Radzie Współpracy i wykonywania wszelkich zadań powierzonych im przez Radę Współpracy;
 - c) przyjmowania decyzji i zaleceń dotyczących wszystkich spraw, w odniesieniu do których Rada Współpracy przekazała swoje uprawnienia specjalnemu komitetowi zgodnie z art. 22 ust. 4 lit. f) lub w przypadku gdy niniejsza Umowa tak stanowi;
 - d) prowadzenia dyskusji dotyczących kwestii technicznych wynikających z wykonania niniejszej Umowy lub jakichkolwiek umów uzupełniających; oraz
 - e) zapewnienia Stronom wymiany informacji, prowadzenia dyskusji dotyczących najlepszych praktyk i prowadzenia wymiany doświadczeń w zakresie wykonania,
3. Specjalne komitety w razie potrzeby informuje się o wdrażaniu uzgodnień administracyjnych zawartych przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru oraz przez Królestwo Hiszpanii w sprawach związanych z wdrażaniem niniejszej Umowy.
4. Specjalne komitety składają się z przedstawicieli każdej ze Stron. Każda ze Stron zapewnia, aby jej przedstawiciele w specjalnych komitetach posiadali odpowiednią wiedzę fachową w odniesieniu do kwestii będących przedmiotem dyskusji.

5. Specjalnym komitetom współprzewodniczą przedstawiciel Unii i przedstawiciel Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru.
6. O ile niniejsza Umowa nie stanowi inaczej lub o ile współprzewodniczący nie postanowią inaczej, spotykają się oni co najmniej raz w roku.
7. Specjalne komitety ustalają swój harmonogram i porządek obrad za obopólną zgodą.
8. Prace specjalnych komitetów podlegają regulaminowi wewnętrznemu określone w załączniku 6.
9. Na zasadzie odstępstwa od ust. 8, specjalny komitet może przyjąć, a następnie zmienić swoje zasady regulujące jego prace.

Artykuł 24

Decyzje i zalecenia

1. Decyzje przyjęte przez Radę Współpracy lub, w zależności od przypadku, przez specjalny komitet są wiążące dla Stron oraz dla wszystkich organów utworzonych na podstawie niniejszej Umowy i jakichkolwiek umów uzupełniających, w tym dla trybunału arbitrażowego, o którym mowa w części szóstej. Zalecenia nie mają mocy wiążącej.
2. Rada Współpracy lub, w zależności od przypadku, specjalny komitet przyjmuje decyzje i wydaje zalecenia za obopólną zgodą.

CZĘŚĆ DRUGA PRZEPŁYW OSÓB

TYTUŁ I OGÓLNE ZASADY I CELE

Artykuł 25

Ochrona praw człowieka i podstawowych wolności

1. Współpraca przewidziana w niniejszej części opiera się na długotrwałym poszanowaniu przez Strony i państwa członkowskie demokracji i praworządności, ochronie praw podstawowych i wolności osób fizycznych, w tym na zasadach określonych w Powszechnej deklaracji praw człowieka i w europejskiej konwencji praw człowieka, sporządzonej w Rzymie w dniu 4 listopada 1950 r., oraz skutecznego włączenia do prawa wewnętrznego praw i wolności określonych w tej konwencji.
2. Żadne z postanowień niniejszej części nie zmienia obowiązku poszanowania praw podstawowych i zasad prawnych odzwierciedlonych w szczególności w europejskiej konwencji praw człowieka oraz, w przypadku Unii i jej państw członkowskich, w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.

Artykuł 26

Definicje

Do celów niniejszej części stosuje się następujące definicje:

- a) „odprawa graniczna” oznacza odprawę przeprowadzaną na przejściach granicznych w celu zapewnienia, aby osoby, w tym ich środki transportu oraz przedmioty będące w ich posiadaniu, mogły uzyskać zezwolenie na wjazd na obszar państw członkowskich i Gibraltaru lub na wyjazd;

- b) „kontrola graniczna” oznacza czynności przeprowadzane na granicy, zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy i do celów w niej określonych, wyłącznie w odpowiedzi na zamiar przekroczenia tej granicy lub na akt jej przekroczenia, bez względu na wszelkie inne okoliczności, składające się z odprawy granicznej oraz ochrony granicy;
- c) „ochrona granicy” oznacza ochronę granic pomiędzy przejściami granicznymi oraz ochronę przejść granicznych poza ustalonymi godzinami otwarcia w celu zapobiegania niedozwolonemu przekraczaniu granicy lub unikaniu odprawy granicznej lub wykrywania takiego przekraczania i unikania, przyczyniania się do podnoszenia świadomości sytuacji, zwalczania przestępczości transgranicznej oraz podejmowania środków wobec osób, które przekroczyły granicę nielegalnie;
- d) „personel cywilny” oznacza osoby cywilne zatrudnione przez rząd Zjednoczonego Królestwa lub pracujące na jego zlecenie, które nie są osobami zamieszkałymi w Gibraltarze ani w Unii, z wyjątkiem osób, które mają prawo pobytu w Zjednoczonym Królestwie lub we wspólnej strefie podróżowania;
- e) „środki przymusu” oznaczają środki, które należy wprowadzić w odniesieniu do osoby lub przedmiotu podczas wykonywania zadań związanych z kontrolą graniczną, w tym w ramach działań następczych w związku z wpisami w bazach danych i systemach informacyjnych wykorzystywanych w kontekście kontroli granicznej, w tym między innymi czasowe ograniczenie przemieszczania się, pozbawienie wolności, aresztowanie, objęcie ochroną, dochodzenia, przeszukanie i zajęcie przedmiotów oraz wszelkie inne formy działania w reakcji na wpisy mające na celu prowadzenie dochodzeń lub gromadzenie dowodów na to, że popełniono lub planowano przestępstwo, a także odmowy wjazdu;
- f) „członkowie rodziny pozostający we wspólnym gospodarstwie domowym” oznaczają współmałżonka lub partnera członka sił zbrojnych Zjednoczonego Królestwa będącego nierezydentem lub członka personelu cywilnego lub dziecko takiego członka pozostające na ich utrzymaniu, którzy nie są osobami zamieszkałymi w Unii ani w Gibraltarze;
- g) „ochrona międzynarodowa” oznacza status uchodźcy zgodnie z Konwencją dotyczącą statusu uchodźców, sporządzoną w Genewie w dniu 28 lipca 1951 r., zmienioną Protokołem nowojorskim z dnia 31 stycznia 1967 r., oraz status osoby potrzebującej ochrony uzupełniającej, na podstawie którego obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec, który nie kwalifikuje się jako uchodźca, ale w odniesieniu do którego wykazano istotne podstawy, aby sądzić, że zainteresowana osoba, w przypadku powrotu do kraju pochodzenia lub, w przypadku bezpaństwowca, do kraju poprzedniego miejsca zwykłego pobytu, będzie narażona na rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy i nie może lub, z powodu takiego ryzyka, nie chce skorzystać z ochrony tego kraju;
- h) „państwa członkowskie stosujące w pełni dorobek Schengen” oznaczają państwa członkowskie, które zniosły kontrole osób na swoich wspólnych granicach;
- i) „członkowie sił zbrojnych Zjednoczonego Królestwa będący nierezydentami” oznaczają osoby pełniące służbę w siłach zbrojnych Zjednoczonego Królestwa, zarówno w służbie stałej, jak i w rezerwie, które są obywatelami Zjednoczonego Królestwa, obywatelami Wspólnoty Narodów, obywatelami Irlandii lub mają prawo pobytu w Zjednoczonym Królestwie lub we wspólnej strefie podróżowania i które nie są osobami zamieszkałymi w Gibraltarze;
- j) „osoby zamieszkałe w Gibraltarze” oznaczają osoby mające prawo legalnego pobytu w Gibraltarze bez względu na ich przynależność państwową, z wyjątkiem obywateli Unii oraz obywateli Islandii, Księstwa Liechtensteinu, Królestwa Norwegii, Konfederacji Szwajcarskiej, a także obywateli Księstwa Andory i Republiki San Marino po wejściu w życie umów przyznających takim obywatelom prawo do swobodnego przemieszczania się;
- k) „kontrola drugiej linii” oznacza dalszą kontrolę, która może zostać przeprowadzona w specjalnie do tego wyznaczonym miejscu, innym niż miejsce, w którym są kontrolowane wszystkie osoby (kontrola pierwszej linii);

- l) „strefa kontroli drugiej linii” oznacza specjalne miejsce, wyznaczone zgodnie z uzgodnieniami zawartymi przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i Królestwo Hiszpanii zgodnie z art. 33 ust. 6, w którym mają miejsce działania obejmujące kontrole drugiej linii i współpracę operacyjną między właściwymi organami;
- m) „obywatel państwa trzeciego” oznacza osobę, która nie jest:
- (i) obywatelem Unii w rozumieniu art. 20 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub członkiem rodziny obywatela Unii, bez względu na przynależność państwową, o których mowa w art. 2 i 3 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁶⁾;
 - (ii) obywatelem Islandii, Księstwa Liechtensteinu, Królestwa Norwegii, Konfederacji Szwajcarskiej, Księstwa Andory lub Republiki San Marino lub członkiem rodziny takiej osoby, bez względu na przynależność państwową, która na mocy umowy między Unią a tym państwem korzysta z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu osób, o których mowa w pkt (i);
- n) „członkowie wizytujących sił zbrojnych państw trzecich” oznaczają osoby służące w siłach zbrojnych państwa członkowskiego Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego („NATO”) lub wybranych partnerów, a także osoby przez te siły lub tych partnerów zatrudnione lub pracujące na ich zlecenie, które nie są osobami zamieszkałymi w Unii ani w Gibraltarze i które mają przybyć do Gibraltaru na zaproszenie Zjednoczonego Królestwa.

Artykuł 27

Odesłania do niektórych aktów Unii

Do celów niniejszej części odesłania do aktów Unii w art. 26, art. 29 i w załączniku, o którym mowa w tym artykule, oraz w art. 32, 33, 35, 36, 37, 42, 43, 46, 47, 48, 50, 51, 52, 53, 55, 56, 61, 64, 74, 76, 86, 90, 96, 104 i 151 należy rozumieć jako obejmujące te akty Unii, które zostaną zmienione lub zastąpione w przyszłości, a także wszelkie akty Unii wykonujące lub uzupełniające te akty Unii.

Artykuł 28

Usuwanie fizycznych barier

Usuwa się wszelkie fizyczne bariery związane z przepływem osób między Unią a Gibraltarem.

Artykuł 29

Przejścia graniczne

1. Do celów niniejszej Umowy Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru oraz Królestwo Hiszpanii ustanawiają przejścia graniczne w porcie morskim i porcie lotniczym w Gibraltarze, na których przeprowadza się odprawy graniczne, o których mowa w ust. 2.
2. Wszyscy pasażerowie wjeżdżający na terytorium Gibraltaru z portu morskiego lub portu lotniczego w Gibraltarze podlegają odprawie granicznej na przejściach granicznych, o których mowa w ust. 1.

⁽⁶⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj>).

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu odprawę graniczną można przeprowadzać na przejściu granicznym w porcie lotniczym, jeżeli wielkość ruchu w porcie morskim umożliwia skuteczny, wysoki i jednolity poziom kontroli na przejściu granicznym w porcie lotniczym. W takim przypadku Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru oraz Królestwo Hiszpanii zapewniają przybywającym do portu morskiego pasażerom i członkom załóg eskortę z portu morskiego do przejścia granicznego w porcie lotniczym w celu poddania ich odprawie granicznej, o której mowa w art. 33 ust. 1 i 2. Warunki stosowania tego odstępstwa określa się w uzgodnieniu administracyjnym między Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru a Królestwem Hiszpanii.

4. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru oraz Królestwo Hiszpanii zezwalają na stosowanie systemów zautomatyzowanej kontroli granicznej na przejściach granicznych, o których mowa w ust. 1, w celu przeprowadzania odpowiednich odpraw granicznych osób zamieszkałych w Gibraltarze oraz obywateli Unii i członków ich rodzin będących obywatelami państw trzecich oraz osób korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy umów zawartych przez Unię, zgodnie z prawem wewnętrznym i prawem Unii.

5. Odprawę graniczną przy wjeździe przeprowadzają właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, a następnie właściwe organy Królestwa Hiszpanii. Odprawę graniczną przy wyjeździe przeprowadzają właściwe organy Królestwa Hiszpanii, a następnie właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru.

6. Wszelkie kontrole drugiej linii muszą być przeprowadzane w strefie kontroli drugiej linii.

7. Bez uszczerbku dla art. 32 ust. 3 i art. 43 warunki wjazdu określone przez właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru oraz właściwe organy Królestwa Hiszpanii muszą być kumulatywne. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zobowiązuje się do dostosowania warunków wjazdu określonych w prawie Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru do warunków mających zastosowanie na mocy prawa Unii.

8. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru oraz Królestwo Hiszpanii zapewniają, aby wjazd na terytorium Gibraltaru spoza strefy Schengen bez kontroli na granicach wewnętrznych mógł odbywać się wyłącznie przez przejścia graniczne, o których mowa w ust. 1.

9. Niezależnie od ust. 2, 5 i 8 niniejszego artykułu właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru oraz właściwe organy Królestwa Hiszpanii mogą zezwolić na wjazd na terytorium Gibraltaru inaczej niż przez przejścia graniczne, w przypadkach przewidzianych w art. 5 ust. 2 lit. a), b) i c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399⁽⁷⁾ (kodeks graniczny Schengen) lub art. 38 niniejszej Umowy.

10. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i Królestwo Hiszpanii zapewniają obecność i utrzymanie niezbędnej infrastruktury umożliwiającej funkcjonowanie przejść granicznych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w sposób odpowiedni do natężenia przepływów ruchu, aby zapewnić skuteczny, wysoki i jednolity poziom kontroli zgodnie z kodeksem granicznym Schengen. Infrastruktura ta musi spełniać wymogi, o których mowa w załączniku 7 do niniejszej Umowy, i stanowi ona przedmiot uzgodnienia administracyjnego między Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru a Królestwem Hiszpanii, o którym mowa w art. 33 ust. 6.

11. W odniesieniu do załącznika VI do kodeksu granicznego Schengen pkt 2.3.1, 3.1.2, 3.1.4, 3.1.5, 3.2.1, 3.2.5 i 3.2.6 tego załącznika stosuje się do odprawy granicznej przeprowadzanej przez właściwe organy Królestwa Hiszpanii na przejściach granicznych, o których mowa w ust. 1. Wszelkie informacje wymagane według tych punktów należy przekazać jednocześnie i niezwłocznie zarówno właściwym organom Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jak i właściwym organom Królestwa Hiszpanii.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 77 z 23.3.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/399/oj>).

Artykuł 30

Przepływ osób między Gibraltarem a państwami członkowskimi

1. Strony zapewniają, aby osoby, bez względu na ich przynależność państwową, mogły przemieszczać się między Gibraltarem a państwami członkowskimi stosującymi w pełni dorobek Schengen bez przeprowadzania odprawy granicznej, bez uszczerbku dla przepisów dotyczących granic morskich zawartych w załączniku VI do kodeksu granicznego Schengen.

2. Niezależnie od ust. 1 w przypadku poważnego zagrożenia dla porządku publicznego, zdrowia publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego państwa członkowskie stosujące w pełni dorobek Schengen lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, w zależności od przypadku, mogą wyjątkowo przywrócić kontrolę graniczną między Gibraltarem a terytorium państw członkowskich stosujących w pełni dorobek Schengen na ograniczony okres nieprzekraczający 10 dni. Okres ten może zostać przedłużony o 20 dni, a następnie o kolejne okresy jednomiesięczne, maksymalnie do sześciu miesięcy. Kontrolę graniczną między Gibraltarem a terytorium państw członkowskich stosujących w pełni dorobek Schengen przywraca się jedynie w ostateczności, a zakres oraz czas trwania przywrócenia kontroli nie mogą wykraczać poza to, co jest absolutnie niezbędne do zareagowania na poważne zagrożenie.

3. W przypadku gdy którekolwiek z państw członkowskich stosujących w pełni dorobek Schengen lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru postanowi przywrócić lub przedłużyć kontrolę graniczną między Gibraltarem a terytorium tego państwa członkowskiego zgodnie z ust. 2, Unia – w przypadku przywrócenia kontroli granicznej przez państwo członkowskie – lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru – w przypadku przywrócenia kontroli granicznej przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru – informuje o tym drugą Stronę:

- a) co najmniej cztery tygodnie przed planowanym przywróceniem lub przedłużeniem kontroli granicznej lub najszybciej jako to możliwe, jeżeli okoliczności, które spowodowały potrzebę przywrócenia lub przedłużenia kontroli granicznych, stały się znane mniej niż cztery tygodnie przed planowanym przywróceniem lub przedłużeniem kontroli; oraz
- b) niezwłocznie i nie później niż 48 godzin od podjęcia decyzji o przywróceniu lub przedłużeniu kontroli granicznej w odpowiedzi na poważne zagrożenie wymagające podjęcia natychmiastowych działań.

4. Informując drugą Stronę o decyzji o przywróceniu lub przedłużeniu kontroli granicznej między Gibraltarem a terytorium państwa członkowskiego stosującego w pełni dorobek Schengen zgodnie z ust. 3, Unia – w przypadku przywrócenia kontroli granicznej przez państwo członkowskie – lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru – w przypadku przywrócenia kontroli granicznej przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru – przekazuje drugiej Stronie następujące informacje:

- a) czy przywrócenie lub przedłużenie terminu następuje z powodu poważnego zagrożenia porządku publicznego, zdrowia publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego;
- b) odpowiednie szczegóły dotyczące powodów wydania decyzji, chyba że istnieją nadrzędne powody związane z bezpieczeństwem lub poufnością, aby tego nie robić;
- c) nazwy dozwolonych przejść granicznych;
- d) datę początkową i czas trwania przywrócenia lub przedłużenia; oraz
- e) w stosownych przypadkach – środki, jakie mogą zostać wprowadzone przez drugą Stronę.

5. Strony zapewniają, aby społeczeństwo zostało w skoordynowany sposób poinformowane o decyzji o przywróceniu lub przedłużeniu kontroli granicznej między Gibraltarem a terytorium państw członkowskich stosujących w pełni dorobek Schengen, w szczególności o dacie rozpoczęcia i zakończenia oraz zakresie przywrócenia kontroli granicznej, chyba że nadrzędne względy bezpieczeństwa stoją temu na przeszkodzie.

*Artykuł 31***Unijne bazy danych**

Na mocy niniejszej Umowy właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru nie mają dostępu do systemów informacyjnych i baz danych utworzonych na podstawie prawa Unii.

TYTUŁ II

PRZEKRACZANIE GRANIC

*Artykuł 32***Kontrola granic prowadzona przez właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru**

1. Do celów niniejszej Umowy właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru sprawują kontrolę graniczną, obejmującą odprawę graniczną i ochronę granicy, zgodnie z gibraltarską ustawą o imigracji, azylu i uchodźcach, w wersji zmienionej lub zastąpionej.

2. Jeżeli w następstwie odprawy granicznej przeprowadzonej przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i Królestwo Hiszpanii, o której mowa w art. 29 ust. 2, właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru zamierzają odmówić wjazdu danej osobie i nie ma wymogu zastosowania innych środków przymusu zgodnie z art. 34 ust. 3, niezwłocznie informują one właściwe organy Królestwa Hiszpanii na przejściu granicznym i eskortują tę osobę do strefy kontroli drugiej linii, w której właściwe organy Królestwa Hiszpanii sprawdzają, czy spełnione są warunki wjazdu określone w prawie Unii, zgodnie z art. 33 i bez uszczerbku dla możliwości zezwolenia przez Królestwo Hiszpanii na wjazd w wyniku stosowania art. 6 ust. 5 kodeksu granicznego Schengen.

3. Jeżeli w wyniku sprawdzenia, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, właściwe organy Królestwa Hiszpanii stwierdzą, że dana osoba jest osobą posiadającą prawo do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii, w tym osobą korzystającą z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy umów zawartych przez Unię, lub obywatelem państwa trzeciego posiadającym wizę długoterminową lub dokument pobytowy wydany przez państwo członkowskie stosujące w pełni dorobek Schengen i spełniającym warunki wjazdu i pobytu na mocy prawa Unii, właściwe organy Królestwa Hiszpanii zezwalają tej osobie na wjazd do państw członkowskich stosujących w pełni dorobek Schengen, bez uszczerbku dla możliwości podjęcia środków na podstawie art. 33 ust. 4 lit. c) pkt (ii). Właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru zezwalają takiej osobie na wjazd na terytorium Królestwa Hiszpanii lub państwa członkowskiego stosującego w pełni dorobek Schengen.

*Artykuł 33***Kontrola granic prowadzona przez właściwe organy Królestwa Hiszpanii**

1. Do celów niniejszej Umowy właściwe organy Królestwa Hiszpanii wykonują wszelkie zadania konieczne do sprawowania kontroli granicznej, obejmującej odprawę graniczną i ochronę granicy, jak określono w kodeksie granicznym Schengen, oraz powiązane zadania na podstawie prawa Unii.

2. Odprawę graniczną przeprowadza się na przejściach granicznych, o których mowa w art. 29 ust. 1, w celu zapewnienia, aby osoby, w tym ich środki transportu oraz przedmioty będące w ich posiadaniu, mogły uzyskać zezwolenie na wjazd na terytorium Królestwa Hiszpanii lub na wyjazd z tego terytorium.

3. Ochrona granicy między przejściami granicznymi w Gibraltarze, w tym ochrona przejść granicznych poza ustalonymi godzinami otwarcia, ma na celu zapobieganie obchodzeniu przez osoby odprawy granicznej oraz zapobieganie niedozwolonemu przekraczaniu granic lub jego wykrywanie.

4. Zadania, o których mowa w ust. 1, obejmują:

a) zadania w zakresie odprawy granicznej obejmujące między innymi prawo do:

(i) przeprowadzania odprawy granicznej osób, w tym kontroli drugiej linii, zgodnie z kodeksem granicznym Schengen;

(ii) odmowy wjazdu obywatelom państw trzecich, którzy nie spełniają warunków wjazdu określonych w art. 6 ust. 1 kodeksu granicznego Schengen, innym niż osoby zamieszkałe w Gibraltarze oraz osoby należące do kategorii określonych w art. 6 ust. 5 kodeksu granicznego Schengen. W przypadku gdy obywatel państwa trzeciego, któremu odmówiono wjazdu, został doprowadzony na granicę przez przewoźnika i oczekuje na dalszy transport zgodnie z obowiązkami przewoźników, o których mowa w art. 36 niniejszej Umowy, prawo do wprowadzania odpowiednich środków w celu uniemożliwienia obywatelowi państwa trzeciego, któremu odmówiono wjazdu, nielegalnego wjazdu;

b) zadania w zakresie ochrony granic obejmujące między innymi prawo do:

(i) zapobiegania niedozwolonemu przekraczaniu granic oraz podejmowania środków wobec osób, które nielegalnie przekroczyły granicę, w tym zatrzymania takich osób i zapewniania ich powrotu zgodnie z przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE⁽⁸⁾;

(ii) sprawowania ochrony granicy w taki sposób, aby za pomocą jednostek stacjonarnych lub mobilnych uniemożliwiać osobom obchodzenie odprawy na przejściach granicznych i zniechęcać je do tego; oraz

c) zadania wykonywane zarówno w zakresie odprawy granicznej, jak i ochrony granicy, obejmujące między innymi prawo do:

(i) wykorzystania systemów informatycznych i systemów informacyjnych przetwarzających dane osobowe zgodnie z prawem krajowym, unijnym i międzynarodowym, podejmowania wszelkich niezbędnych działań następczych lub innych działań zgodnie z prawem krajowym, unijnym i międzynarodowym, oraz ustanawiania technicznych i organizacyjnych środków bezpieczeństwa wymaganych na mocy prawa krajowego, unijnego i międzynarodowego w celu ochrony danych osobowych przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem lub przypadkową utratą, zmianą i nieuprawnionym ujawnieniem lub dostępem, w tym dostępem organów państw trzecich;

(ii) aresztowania, przeszukania, zatrzymania, przesłuchania, objęcia danej osoby ochroną lub zajęcia lub przeszukania mienia, w przypadku gdy jest to uzasadnione w trakcie kontroli granicznej przeprowadzanej przez właściwe organy Królestwa Hiszpanii oraz zgodnie z prawem hiszpańskim, unijnym i międzynarodowym; oraz

(iii) przyjmowania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej składanych przez obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców właściwym organom Królestwa Hiszpanii.

5. Właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru wspierają, w razie potrzeby, właściwe organy Królestwa Hiszpanii w wykonywaniu ich zadań, o których mowa w niniejszym artykule, oraz ułatwiają wykonywanie tych zadań.

6. Uzgodnienia administracyjne między Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru a Królestwem Hiszpanii obejmują praktyczne uzgodnienia dotyczące wykonywania obowiązków przez właściwe organy Królestwa Hiszpanii, aspekty współpracy operacyjnej związane z kontrolą graniczną oraz organizację przeprowadzania odpraw granicznych na przejściach granicznych.

⁽⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz. U. L 348 z 24.12.2008, s. 98, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/115/oj>).

Artykuł 34

Działania następcze w związku z odprawą graniczną – wpisy w systemach informacyjnych

1. Wykonując zadania zgodnie z art. 32 i 33, właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru oraz właściwe organy Królestwa Hiszpanii, odpowiednio, podejmują działania następcze w związku z wpisami w swoich bazach danych i systemach informacyjnych, zgodnie z mającym zastosowanie prawem wewnętrznym i prawem Unii.

2. Jeżeli wpisy w bazach danych i systemach informacyjnych wymagają zastosowania środków przymusu, daną osobę eskortuje się do strefy kontroli drugiej linii, z wyjątkiem sytuacji, o której mowa w akapicie drugim.

W przypadku gdy wymagane jest niejawnie gromadzenie informacji na podstawie wpisu w bazie danych lub systemie informacyjnym prowadzonym przez właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru oraz przez właściwe organy Królestwa Hiszpanii i gdy eskortowanie danej osoby do strefy kontroli drugiej linii zagroziłoby niejawnemu charakterowi środków, które należy wprowadzić, organ, który zidentyfikował wpis, jest uprawniony do gromadzenia jak największej ilości informacji podczas rutynowych odpraw granicznych.

3. W przypadku gdy wymagane jest zastosowanie środków przymusu na podstawie wpisów istniejących wyłącznie w bazach danych i systemach informacyjnych prowadzonych przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru podejmują odpowiednie działania następcze na mocy mającego zastosowanie prawa wewnętrznego Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru.

4. W przypadku gdy wymagane jest zastosowanie środków przymusu na podstawie wpisów istniejących wyłącznie w bazach danych i systemach informacyjnych prowadzonych przez Królestwo Hiszpanii, właściwe organy Królestwa Hiszpanii podejmują odpowiednie działania następcze zgodnie z prawem krajowym i prawem Unii.

5. W przypadku gdy na podstawie ust. 3 i 4 wymagane jest zastosowanie środków przymusu w celu zatrzymania lub pozbawienia wolności osoby, stosuje się odpowiednio następującą procedurę:

- a) podczas odprawy granicznej przy wjeździe osoba nie może sprzeciwić się zatrzymaniu ani pozbawieniu wolności; lub, alternatywnie, osobie daje się wybór w postaci odmowy wjazdu;
- b) podczas odprawy granicznej przy wyjeździe osoba nie może sprzeciwić się zatrzymaniu ani pozbawieniu wolności; lub, alternatywnie, osobie daje się wybór w postaci przymusowego wyjazdu.

6. W przypadku gdy konieczne jest zastosowanie środków przymusu zarówno na podstawie wpisów istniejących w bazach danych i systemach informacyjnych prowadzonych przez właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jak i przez właściwe organy Królestwa Hiszpanii, właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru oraz właściwe organy Królestwa Hiszpanii uzgadniają, który organ przeprowadzi dane działanie lub przeprowadzi je w pierwszej kolejności, oraz, w stosownych przypadkach, uzgadniają wszelkie działania następcze, z wyjątkiem sytuacji, o których mowa w ust. 7 i 9.

7. W przypadku gdy konieczne jest zastosowanie środków przymusu w celu zatrzymania i pozbawienia wolności osób lub zajęcia przedmiotów zarówno na podstawie wpisów istniejących w bazach danych i systemach informacyjnych prowadzonych przez właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jak i właściwe organy Królestwa Hiszpanii, a takie środki przymusu mogą zostać zastosowane wyłącznie przez jeden z tych organów, działania te podejmują właściwe organy Królestwa Hiszpanii zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym i prawem Unii. W wyjątkowych przypadkach właściwy organ może jednak wystąpić z wnioskiem o wstrzymanie zatrzymania i pozbawienia wolności, jeżeli istnieją indywidualne obawy dotyczące praw człowieka lub jeżeli istnieją sprzeczne zobowiązania międzynarodowe dotyczące ekstradycji. W takim przypadku kwestie te muszą zostać rozwiązane przez właściwe organy przed wydaleniem.

8. Właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub Królestwa Hiszpanii powiadamiają pozostałe właściwe organy o zakończeniu stosowania środków przymusu na podstawie ust. 6 i 7 w celu umożliwienia pozostałym właściwym organom, w stosownych przypadkach i z wyjątkiem sytuacji, o których mowa w ust. 9, podjęcia działań następczych na podstawie wpisów istniejących w bazach danych i systemach informacyjnych prowadzonych przez właściwe organy.

9. W przypadku gdy właściwe organy Królestwa Hiszpanii wymagają zastosowania środków przymusu w celu zatrzymania lub pozbawienia wolności, a dana osoba jest osobą zamieszkałą w Gibraltarze, działanie może zostać przeprowadzone wyłącznie przez właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru. Właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, na wniosek właściwych organów Królestwa Hiszpanii i po otrzymaniu informacji, które są niezbędne do umożliwienia zgodnego z prawem wykonania środków przymusu, podejmują działania stanowiące przedmiot wniosku w celu umożliwienia Królestwu Hiszpanii podjęcia działań następczych na podstawie wpisów istniejących w bazach danych i systemach informacyjnych prowadzonych przez jego właściwe organy. Właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru powiadamiają właściwe organy Królestwa Hiszpanii o środkach przymusu zastosowanych w celu szybkiej ekstradycji.

10. We wszystkich przypadkach zatrzymania na mocy niniejszego artykułu osobie zapewnia się odpowiednie gwarancje proceduralne przed podjęciem jakiejkolwiek decyzji lub dokonaniem wyboru.

11. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla obowiązków Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru oraz Królestwa Hiszpanii wynikających ze Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego.

Artykuł 35

Działania następcze w związku z kontrolą graniczną – odmowy wjazdu

1. Właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru odmawiają wjazdu obywatelom państw trzecich, którzy nie spełniają warunków wjazdu ustanowionych wyłącznie w prawie Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, zgodnie z art. 32.

2. Właściwe organy Królestwa Hiszpanii odmawiają wjazdu obywatelom państw trzecich, którzy nie spełniają warunków wjazdu ustanowionych wyłącznie w prawie Unii, zgodnie z art. 33 ust. 4 lit. a) pkt (ii), i którym nie zezwolono na wjazd w wyniku stosowania art. 6 ust. 5 kodeksu granicznego Schengen.

3. Właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru oraz właściwe organy Królestwa Hiszpanii wspólnie odmawiają wjazdu obywatelom państw trzecich, którzy nie spełniają warunków wjazdu ustanowionych zarówno w prawie Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jak i w prawie Unii, zgodnie z art. 32 i art. 33 ust. 4 lit. a) pkt (ii).

4. Odmowę wjazdu zgodnie z niniejszym artykułem wykonuje się po podjęciu wszelkich działań następczych w związku z wpisem istniejącym w bazach danych i systemach informacyjnych właściwych organów Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru oraz Królestwa Hiszpanii zgodnie z art. 34.

Artykuł 36

Odpowiedzialność przewoźników

Art. 26 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach⁽⁹⁾ i dyrektywę Rady 2001/51/WE⁽¹⁰⁾ stosuje się do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru oraz w Gibraltarze w zakresie transportu morskiego lub powietrznego do Gibraltaru z państwa trzeciego osób innych niż obywatele Unii, obywatele Islandii, Królestwa Norwegii, Konfederacji Szwajcarskiej, Księstwa Liechtensteinu oraz obywatele Księstwa Andory i Republiki San Marino, po wejściu w życie umów przyznających prawo do swobodnego przemieszczania się takim obywatelom, którzy nie posiadają dokumentów podróży niezbędnych do wjazdu do państw członkowskich z wyjątkiem Irlandii.

Stosuje się art. 19.

Artykuł 37

Dane pasażera przekazywane przed podróżą (API)

Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zapewnia przekazywanie przez przewoźników organom Królestwa Hiszpanii danych pasażera przekazywanych przed podróżą (zwanym dalej „danymi API”) dotyczących lotów rozpoczynających się poza strefą Schengen i kończących się w porcie lotniczym. Dane API oraz ich przekazywanie muszą być zgodne z wymogami dyrektywy Rady 2004/82/WE⁽¹¹⁾.

Stosuje się art. 19.

Artykuł 38

Wjazd i wyjazd członków sił zbrojnych Zjednoczonego Królestwa będących nierezydentami, ich personelu cywilnego, członków ich rodzin pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym oraz członków wizytujących sił zbrojnych państw trzecich

1. Na warunkach określonych w ust. 2 niniejszego artykułu i z zastrzeżeniem spełnienia formalności ustanowionych w niniejszej Umowie dotyczących wjazdu i wyjazdu członków sił zbrojnych Zjednoczonego Królestwa będących nierezydentami lub członków wizytujących sił zbrojnych państw trzecich, osoby takie nie podlegają regulacjom paszportowym i wizowym oraz odprawom granicznym Schengen zgodnie z art. 33 na przejściach granicznych Schengen, o których mowa w art. 29 ust. 1, ale nie uznaje się, że nabywają one jakiekolwiek prawo stałego pobytu lub zamieszkania w strefie Schengen.

2. Do rejestracji członków sił zbrojnych Zjednoczonego Królestwa będących nierezydentami lub członków wizytujących sił zbrojnych państw trzecich na przejściach granicznych Schengen wymagane są wyłącznie następujące dokumenty:

- a) dowód tożsamości wydany przez Ministerstwo Obrony Zjednoczonego Królestwa lub Ministerstwo Obrony członków wizytujących sił zbrojnych państw trzecich, zawierający imiona i nazwisko, datę urodzenia, stopień służbowy i numer (jeżeli dotyczy), jednostkę służbową i zdjęcie;

⁽⁹⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 19.

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa Rady 2001/51/WE z dnia 28 czerwca 2001 r. uzupełniająca postanowienia art. 26 Konwencji Wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. (Dz.U. L 187 z 10.7.2001, s. 45, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/51/oj>).

⁽¹¹⁾ Dyrektywa Rady 2004/82/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie zobowiązania przewoźników do przekazywania danych pasażerów (Dz.U. L 261 z 6.8.2004, s. 24, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/82/oj>).

- b) indywidualny lub zbiorowy rozkaz wyjazdu, w językach hiszpańskim i angielskim, wydany przez Ministerstwo Obrony Zjednoczonego Królestwa i poświadczający status osoby lub grupy jako członków sił zbrojnych Zjednoczonego Królestwa będących nierezydentami lub członków wizytujących sił zbrojnych państw trzecich oraz status wyjazdu objętego rozkazem.

Wszelkie dane zgromadzone do celów niniejszego ustępu wykorzystuje się wyłącznie do celów bezpieczeństwa granic na przejściach granicznych, o których mowa w art. 29 ust. 1.

3. W odniesieniu do wjazdu i wyjazdu członków sił zbrojnych Zjednoczonego Królestwa, osób, którym wydano dokument pobytowy zgodnie z art. 50 ust. 13 i art. 51 ust. 12, członków wizytujących sił zbrojnych państw trzecich oraz członków personelu cywilnego przyjeżdżających i wyjeżdżających na pokładach państwowych statków powietrznych lub statków pływających, Zjednoczone Królestwo udostępnia Królestwu Hiszpanii informacje niezbędne do identyfikacji takich osób. Identyfikacji takich osób w chwili ich przyjazdu lub wyjazdu dokonują oficerowie łącznikowi wyznaczeni zgodnie z uzgodnieniem administracyjnym zawartym między Zjednoczonym Królestwem a Królestwem Hiszpanii. Członkowie rodziny pozostający we wspólnym gospodarstwie domowym są kierowani na przejścia graniczne.

4. Na warunkach określonych w ust. 5 niniejszego artykułu i z zastrzeżeniem spełnienia formalności ustanowionych w niniejszej Umowie odnoszących się do wjazdu i wyjazdu członków personelu cywilnego, którzy są członkami sił zbrojnych Zjednoczonego Królestwa będącymi nierezydentami, oraz członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym, osoby takie nie podlegają regulacjom paszportowym i wizowym oraz kontroli imigracyjnej przy odprawie granicznej Schengen zgodnie z art. 33 na przejściach granicznych Schengen, o których mowa w art. 29 ust. 1, ale nie uznaje się, że nabywają one jakiegokolwiek prawa stałego pobytu lub zamieszkania w strefie Schengen.

5. Do rejestracji członków personelu cywilnego, którzy są członkami sił zbrojnych Zjednoczonego Królestwa będącymi nierezydentami, oraz członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym, którzy są obywatelami Zjednoczonego Królestwa lub mają prawo pobytu w Zjednoczonym Królestwie lub we wspólnej strefie podróżowania, wymagane są wyłącznie wymienione poniżej dokumenty. Na przejściach granicznych Schengen, o których mowa w art. 29 ust. 1, wymagane jest okazanie tych dokumentów:

- a) ważnego paszportu Zjednoczonego Królestwa, dokumentu podróży Zjednoczonego Królestwa lub dokumentu pobytowego Zjednoczonego Królestwa; oraz
- b) indywidualnego lub zbiorowego rozkazu wyjazdu, w językach hiszpańskim i angielskim, wydanego przez Ministerstwo Obrony Zjednoczonego Królestwa i poświadczającego status osoby lub grupy jako członków personelu cywilnego, którzy są członkami sił zbrojnych Zjednoczonego Królestwa będącymi nierezydentami, lub członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym oraz wyjazdu objętego rozkazem.

Wszelkie dane zgromadzone do celów niniejszego ustępu wykorzystuje się wyłącznie do celów bezpieczeństwa granic na przejściach granicznych, o których mowa w art. 29 ust. 1.

6. Członkowie personelu cywilnego lub członkowie rodziny pozostający we wspólnym gospodarstwie domowym, którzy nie są obywatelami Zjednoczonego Królestwa lub którzy nie mają prawa pobytu w Zjednoczonym Królestwie lub we wspólnej strefie podróżowania, podlegają odprawie granicznej Schengen przewidzianej w art. 33. Osoby te nie podlegają dodatkowej odprawie granicznej Schengen w celu wyjazdu lub wjazdu do państwa członkowskiego stosującego dorobek Schengen zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu, pod warunkiem że zezwolono na ich wjazd lub wyjazd zgodnie z niniejszym ustępem.

7. Członkowie sił zbrojnych Zjednoczonego Królestwa będący nierezydentami, członkowie wizytujących sił zbrojnych państw trzecich, członkowie personelu cywilnego i członkowie rodziny pozostający we wspólnym gospodarstwie domowym, którzy chcą wyjechać z państwa członkowskiego stosującego w pełni dorobek Schengen lub wjechać na jego terytorium, podlegają odprawie granicznej Schengen zgodnie z art. 33 na przejściach granicznych Schengen, o których mowa w art. 29 ust. 1. Zjednoczone Królestwo i Królestwo Hiszpanii informują te osoby o obowiązku poddania się odprawie oraz o możliwości wszczęcia wobec nich postępowania dyscyplinarnego, jeżeli tego nie uczynią, bez uszczerbku dla stosowania aktów Unii regulujących powrót nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich. Regularne jednostki lub formacje nie mogą wjeżdżać do strefy Schengen ani z niej wyjeżdżać przez przejścia graniczne, o których mowa w art. 29 ust. 1.

TYTUŁ III
ZABEZPIECZENIA

ROZDZIAŁ 1
ZAMIESZKANIE W GIBRALTARZE, ZASADY SZCZEGÓLNE, WYDAWANIE DOKUMENTÓW POBYTOWYCH I WIZ

Artykuł 39

Zakres stosowania

Do celów niniejszego rozdziału odniesienia do państw członkowskich należy rozumieć jako odniesienia do wszystkich państw członkowskich z wyjątkiem Irlandii.

Artykuł 40

Związek z prawem Unii

Niniejsza Umowa pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich praw lub obowiązków, jakie osoby zamieszkałe w Gibraltarze mogą mieć na mocy prawa Unii.

Artykuł 41

Ruch bezwizowy

1. Obywatele Unii, członkowie ich rodzin będący obywatelami państw trzecich, którzy posiadają kartę pobytową wydaną na podstawie dyrektywy 2004/38/WE, oraz obywatele państw trzecich legalnie zamieszkali w państwach członkowskich stosujących w pełni dorobek Schengen mogą wjechać na terytorium Gibraltaru i przebywać na nim bez wizy przez okres nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym.

Osoby zamieszkałe w Gibraltarze mogą wjechać na terytorium państw członkowskich stosujących w pełni dorobek Schengen i przebywać na nim bez wizy przez okres nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym.

W przypadku wjazdu i pobytu bez wizy przez okres nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym na terytorium państw członkowskich innych niż państwa stosujące w pełni dorobek Schengen dozwolony okres pobytu oblicza się oddzielnie dla każdego z tych państw członkowskich.

2. Niezależnie od ust. 1 akapit drugi każde państwo członkowskie może podjąć decyzję o nałożeniu obowiązku wizowego na osoby zamieszkałe w Gibraltarze podróżujące w celu prowadzenia działalności zarobkowej.

Niezależnie od ust. 1 akapit pierwszy, w odniesieniu do osób, o których mowa w tym akapicie, Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru może podjąć decyzję o nałożeniu obowiązku wizowego na takie osoby podróżujące w celu prowadzenia działalności zarobkowej.

Artykuł 42

Ułatwienia na granicach zewnętrznych

1. Przy przekraczaniu granic zewnętrznych państwa członkowskiego, w tym przejść granicznych, o których mowa w art. 29 ust. 1, w dokumentach podróży osób zamieszkałych w Gibraltarze nie umieszcza się stempla wjazdu ani wyjazdu.

Osoby zamieszkałe w Gibraltarze są zwolnione z wymogów systemu wjazdu/wyjazdu.

2. Przekraczając granice zewnętrzne państwa członkowskiego, w tym przejścia graniczne, o których mowa w art. 29 ust. 1, osoby zamieszkałe w Gibraltarze są zwolnione z wymogu posiadania ważnego zezwolenia na podróż zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 ⁽¹²⁾.

Artykuł 43

Wjazd na terytorium Gibraltaru

1. Osoby zamieszkałe w Gibraltarze nie podlegają weryfikacji pod kątem spełnienia warunków określonych w art. 6 ust. 1 lit. c) kodeksu granicznego Schengen na przejściach granicznych, o których mowa w art. 29 ust. 1 niniejszej Umowy, do celów wjazdu na terytorium Gibraltaru.

2. Osobom zamieszkałym w Gibraltarze, które nie spełniają pozostałych warunków wjazdu określonych w art. 6 ust. 1 kodeksu granicznego Schengen, w żadnym przypadku nie uniemożliwia się przekroczenia przejść granicznych, o których mowa w art. 29 ust. 1 niniejszej Umowy, do celów wjazdu na terytorium Gibraltaru.

Artykuł 44

Wjazd do państw członkowskich w celu tranzytu

Osobom zamieszkałym w Gibraltarze, które nie spełniają wszystkich warunków wjazdu określonych w art. 6 ust. 1 kodeksu granicznego Schengen, zezwala się na wjazd na terytorium państw członkowskich w celu tranzytu, tak aby mogły dotrzeć do Gibraltaru, chyba że ich imiona i nazwiska figurują w krajowym wykazie wpisów państwa członkowskiego, którego granice zewnętrzne usiłują przekroczyć, a wpisowi towarzyszy instrukcja odmowy wjazdu lub tranzytu.

Artykuł 45

Prawo pobytu w Gibraltarze

1. Prawo legalnego pobytu w Gibraltarze potwierdza się na podstawie ważnego dowodu tożsamości lub dokumentu pobytowego wydanego w Gibraltarze przez właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru i z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszym artykule.

2. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zapewnia, aby dowody tożsamości lub dokumenty pobytowe wydawane w Gibraltarze były wydawane wyłącznie osobom, które spełniają warunki uprawniające do otrzymania takiego dowodu tożsamości lub dokumentu pobytowego określone w prawodawstwie obowiązującym w dniu wejścia w życie niniejszej Umowy.

3. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zapewnia, aby warunki uprawniające do otrzymania dowodu tożsamości wydanego w Gibraltarze określone w prawodawstwie, o którym mowa w ust. 2, były zgodne z prawem międzynarodowym.

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróżach oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226, (Dz.U. L 236 z 19.9.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1240/oj>).

4. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru informuje Radę Współpracy o każdym proponowanym wprowadzeniu zmian do warunków określonych w prawodawstwie, o którym mowa w ust. 2, po dniu wejścia w życie niniejszej Umowy. Rada Współpracy, w terminie jednego miesiąca od otrzymania takiej informacji, przedstawia swoją opinię na temat zgodności takich zmian z niniejszą Umową. Takie zmiany w żadnym przypadku nie umożliwiają danej osobie uzyskania:

a) dowodu tożsamości wydawanego w Gibraltarze na podstawie wcześniejszego pobytu w Gibraltarze, chyba że zamieszkiwała ona w Gibraltarze przez nieprzerwany okres co najmniej 10 lat bezpośrednio poprzedzających datę złożenia wniosku o wydanie dowodu tożsamości; lub

b) dokumentu pobytowego wydanego w Gibraltarze, chyba że osoba ta jest w stanie wykazać rzeczywisty związek z Gibraltarem.

5. Spełnienie warunku określonego w ust. 4 lit. b) ustala się na podstawie tego, czy dana osoba jest w stanie wykazać faktyczną i regularną fizyczną obecność w Gibraltarze w odpowiednim okresie, lub na podstawie innych obiektywnych i weryfikowalnych kryteriów.

6. Warunków uprawnienia do otrzymania dowodu tożsamości wydanego przez właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru na podstawie innej niż wcześniejszy pobyt, jak również warunku uprawniającego do otrzymania dokumentu pobytowego, o którym mowa w ust. 4 lit. b), nie uważa się za spełnione:

a) na podstawie z góry określonych inwestycji poczynionych w gospodarce lub nieruchomościach Gibraltaru; lub

b) w wyniku dokonania wcześniej określonych płatności finansowych na rzecz władz Gibraltaru.

7. Z zastrzeżeniem wyłącznie art. 52 Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zapewnia, aby wydawanie lub przedłużanie ważności dokumentów pobytowych wydawanych w Gibraltarze następowało wyłącznie zgodnie z procedurą określoną w art. 50 i 51.

8. Dokumenty pobytowe wydane osobom, które przestały spełniać warunki określone w ust. 4 lit. b), zostają cofnięte.

Artykuł 46

Rozszerzone powiadomienie dla osób zamieszkałych w Gibraltarze

1. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru regularnie dokonuje przeglądu potencjalnych zagrożeń wynikających z możliwości podróżowania osób zamieszkałych w Gibraltarze na terytorium państw członkowskich, w których dorobek Schengen jest w pełni stosowany, oraz regularnie, co najmniej raz na trzy miesiące, przedstawia Królestwu Hiszpanii taką ocenę ryzyka. Przeprowadzając taką ocenę ryzyka, Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru bierze pod uwagę wszystkie istotne informacje, którymi dysponuje, w tym w związku z dochodzeniami i operacjami w zakresie ścigania przestępstw i zwalczania terroryzmu.

W przypadku gdy Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru ma podstawy, by uznać, że osoba zamieszkała w Gibraltarze może stanowić poważne zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych państwa członkowskiego, niezwłocznie informuje o tym Królestwo Hiszpanii, podając podstawy takiej oceny.

Art. 6 ust. 1 nie stosuje się do wymiany informacji na podstawie akapitu drugiego.

2. Jeżeli na podstawie informacji otrzymanych zgodnie z ust. 1 lub na podstawie jakichkolwiek innych informacji Królestwo Hiszpanii uzna, że osoba zamieszkała w Gibraltarze stanowi wystarczająco poważne zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych i na tej podstawie zdecyduje, że osoba ta ma zakaz opuszczania Gibraltaru w celu udania się na terytorium państw członkowskich stosujących w pełni dorobek Schengen, powiadamia o tym zakazie organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru.

W powiadomieniu, o którym mowa w akapicie pierwszym, podaje się powody zakazu, a także środki, za pomocą których zainteresowana osoba może odwołać się od zakazu do sądu krajowego Królestwa Hiszpanii. Wniesienie odwołania nie ma skutku zawieszającego w stosunku do decyzji o zakazie wjazdu.

Art. 6 ust. 1 nie stosuje się do wymiany informacji na podstawie akapitu drugiego.

3. W przypadku gdy Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru otrzymało powiadomienie, o którym mowa w ust. 2:

- a) informuje zainteresowaną osobę o powiadomieniu i jego treści; oraz
- b) podejmuje wszelkie niezbędne kroki w celu zapobieżenia odbywaniu zakazanych podróży do strefy Schengen, w tym przez współpracę policyjną i organów wymiaru sprawiedliwości z Królestwem Hiszpanii.

4. Niniejszego artykułu nie stosuje się do:

- a) członków rodzin obywateli Unii, o których mowa w art. 2 i 3 dyrektywy 2004/38/WE, bez względu na ich przynależność państwową;
- b) członków rodzin obywateli Islandii, Księstwa Liechtensteinu, Królestwa Norwegii, Konfederacji Szwajcarskiej, Księstwa Andory lub Republiki San Marino, bez względu na ich przynależność państwową, którzy na mocy umów zawartych przez Unię korzystają z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu osób, o których mowa w lit. a).

Artykuł 47

Wizy krótkoterminowe w odniesieniu do Gibraltaru

1. Od obywateli państw trzecich, od których wymaga się posiadania wizy krótkoterminowej na wjazd i pobyt na terytorium państw członkowskich zgodnie z prawem Unii, wymaga się również posiadania wizy na wjazd i pobyt na terytorium Gibraltaru.

2. Od obywateli państw trzecich zwolnionych z obowiązku posiadania wizy krótkoterminowej na wjazd i pobyt na terytorium państw członkowskich zgodnie z prawem Unii nie wymaga się posiadania wizy na wjazd i pobyt na terytorium Gibraltaru.

3. Wizy krótkoterminowe wydane zgodnie z prawem Unii, w szczególności z rozporządzeniami Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009⁽¹³⁾ i (UE) 2018/1806⁽¹⁴⁾, są również ważne na wjazd i pobyt na terytorium Gibraltaru przez okres nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym. W przypadku gdy głównym celem jest pobyt w Gibraltarze, wizę wydaje Królestwo Hiszpanii jako sąsiadujące państwo członkowskie.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) (Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/810/oj>).

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1806 z dnia 14 listopada 2018 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 303 z 28.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1806/oj>).

4. Królestwo Hiszpanii powiadamia Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru o zamiarze wydania wizy zgodnie z ust. 3 zdanie drugie niniejszego artykułu. W przypadku gdy Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru uzna, że nie należy wydawać wizy zgodnie z ust. 3 zdanie drugie niniejszego artykułu ze względu na wystarczająco poważne powody związane z porządkiem publicznym, bezpieczeństwem wewnętrznym lub zdrowiem publicznym, w tym na podstawie wpisu dokonanego w Gibraltarze, informuje o tym Królestwo Hiszpanii. W takim przypadku wiza wydana przez Królestwo Hiszpanii, na zasadzie odstępstwa od ust. 3 niniejszego artykułu, nie jest ważna na wjazd i pobyt na terytorium Gibraltaru, co zaznacza się w polu „uwagi” wizy. Art. 6 ust. 1 nie stosuje się do powiadomień dokonywanych na podstawie niniejszego ustępu.

5. Wizy inne niż wizy wydane na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu i na podstawie art. 48 nie są ważne na wjazd i pobyt w Gibraltarze.

Artykuł 48

Nadzwyczajne wizy wydawane na granicach zewnętrznych w odniesieniu do Gibraltaru

1. Niniejszy artykuł stosuje się, gdy po zakończeniu odprawy granicznej osoba, która nie posiada ważnej wizy wymaganej do wjazdu do Gibraltaru lub do państw członkowskich, wyrazi chęć wjazdu i pobytu wyłącznie w Gibraltarze.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru mogą wydać nadzwyczajną wizę krótkoterminową na przejściach granicznych, o których mowa w art. 29 ust. 1, na granicach zewnętrznych, jeżeli nakazują to względy humanitarne, o ile spełnione są następujące warunki:

a) wnioskodawca przedłożył dokumenty potwierdzające lub inne dowody potwierdzające niemożliwe do przewidzenia i pilne powody wjazdu ze względów humanitarnych;

b) wnioskodawca spełnia warunki wjazdu, z wyjątkiem spełnienia jednego lub kilku z poniższych warunków:

(i) posiadania wizy wymaganej przez właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru oraz przez właściwe organy Królestwa Hiszpanii;

(ii) pobytu na terytorium państw członkowskich, który nie przekracza 90 dni w każdym okresie 180-dniowym;

(iii) posiadania ważnego dokumentu podróży, który uprawnia posiadacza do przekroczenia granicy i który spełnia następujące kryteria:

A) zachowuje ważność przez najmniej trzy miesiące od planowanej daty wjazdu;

B) został wydany w ciągu ostatnich 10 lat; oraz

c) powrót wnioskodawcy do państwa pochodzenia lub zamieszkania lub jego tranzyt przez terytorium krajów innych niż państwa członkowskie stosujące w pełni dorobek Schengen ocenia się jako pewny.

3. Nadzwyczajna wiza wydana na granicy zewnętrznej zgodnie z ust. 2 jest ważna wyłącznie na terytorium Gibraltaru i uprawnia posiadacza do pobytu nieprzekraczającego 15 dni, w zależności od celu i warunków planowanego pobytu. Okres pobytu może następnie zostać przedłużony o nie więcej niż 15 dni, jeżeli właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru uznają, że posiadacz wizy wykazał działanie siły wyższej lub przyczyny natury humanitarnej uniemożliwiające mu opuszczenie terytorium Gibraltaru. Wiza ta nie daje posiadaczowi prawa wjazdu na terytorium państw członkowskich.

4. Jeżeli Królestwo Hiszpanii uzna, że wiza nie powinna zostać wydana lub przedłużona zgodnie z ust. 2 i 3, ponieważ istnieją wystarczająco poważne powody związane z porządkiem publicznym, bezpieczeństwem wewnętrznym lub zdrowiem publicznym, w tym na podstawie wpisu w Systemie Informacyjnym Schengen, informuje Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru o tym, że sprzeciwia się wydaniu takiej wizej. W takim przypadku Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru powstrzymuje się od wydania wizej na granicy zewnętrznej zgodnie z ust. 2.

Art. 6 nie stosuje się do niniejszego ustępu.

5. W przypadku gdy Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru podejmie decyzję o wydaniu lub przedłużeniu wizej zgodnie z ust. 2 lub 3 niniejszego artykułu, zezwala właściwym organom Królestwa Hiszpanii na zarejestrowanie danych wnioskodawcy, w tym identyfikatorów biometrycznych, wymaganych do wydania lub przedłużenia wizej zgodnie z prawem Unii, w szczególności z przepisami rozporządzeń (UE) 2018/1806 i (WE) nr 810/2009 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 ⁽¹⁵⁾. Królestwo Hiszpanii wprowadza te dane do wizowego systemu informacyjnego (zwanego dalej „VIS”), dodając informacje wskazujące, że wiza ma ważność terytorialną ograniczoną do Gibraltaru zgodnie z niniejszym artykułem.

Art. 6 nie stosuje się do niniejszego ustępu.

6. Liczba wiz wydanych na podstawie ust. 2 nie może przekroczyć 15 w roku kalendarzowym. Liczba wiz, które mogą być wydane w roku kalendarzowym, może zostać zmieniona decyzją Rady Współpracy.

7. Wizej wydawane na podstawie ust. 2 wydaje się w formie określonej przez właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru przekazuje Królestwu Hiszpanii w celach informacyjnych wzory takich wiz oraz wszelkie późniejsze zmiany do nich.

Artykuł 49

Wizej długoterminowe ważne w Gibraltarze

Nie wydaje się wiz długoterminowych ważnych w Gibraltarze.

Artykuł 50

Dokumenty pobytowe w odniesieniu do Gibraltaru

1. Właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru są odpowiedzialne za wydawanie lub przedłużanie ważności dokumentów pobytowych w odniesieniu do Gibraltaru. Takie dokumenty pobytowe mogą być wydawane lub ich ważność może zostać przedłużona tylko wtedy, gdy spełnione są odpowiednie warunki określone w art. 45.

2. Przed wydaniem lub przedłużeniem ważności dokumentu pobytowego właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru powiadamiają właściwe organy Królestwa Hiszpanii.

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych, wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych (rozporządzenie w sprawie VIS) (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2008/767/oj>).

3. W terminie 28 dni od powiadomienia na podstawie ust. 2 właściwe organy Królestwa Hiszpanii mogą poinformować właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru o swoim sprzeciwie wobec wydania lub przedłużeniu ważności dokumentu pobytowego, w przypadku gdy wnioskodawca jest uznawany, zgodnie z dorobkiem Schengen, za osobę stanowiącą zagrożenie dla porządku publicznego⁽¹⁶⁾, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych państwa członkowskiego, w tym na podstawie wpisu w Systemie Informacyjnym Schengen. W takim przypadku właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru nie wydają ani nie przedłużają ważności dokumentu pobytowego, informują wnioskodawcę o wyniku i przekazują mu dane kontaktowe właściwych organów Królestwa Hiszpanii. Na wniosek wnioskodawcy właściwe organy Królestwa Hiszpanii, z należyтым uwzględnieniem ich obowiązków wynikających z prawa krajowego i prawa Unii, informują wnioskodawcę o:

- a) swojej decyzji o wyrażeniu sprzeciwu wobec wydania lub przedłużenia ważności dokumentu pobytowego;
- b) podstawach sprzeciwu wobec wydania lub przedłużenia ważności dokumentu pobytowego, uznania wnioskodawcy za zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych, w stosownych przypadkach, wraz ze wskazaniem istoty powodów; oraz
- c) odpowiednich środkach prawnych zgodnie z prawem krajowym i prawem Unii.

Art. 6 ust. 1 nie stosuje się do niniejszego ustępu.

4. Właściwe organy Królestwa Hiszpanii mogą powiadomić właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, że termin 28 dni, o którym mowa w ust. 3, został przedłużony o maksymalnie 14 dni. Brak odpowiedzi do momentu upływu 28-dniowego terminu, o którym mowa w ust. 3, uznaje się za odpowiedź pozytywną. W każdym przypadku właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru powstrzymują się od wydania lub przedłużenia ważności dokumentu pobytowego przed upływem 28-dniowego terminu o którym mowa w ust. 3, z uwzględnieniem jego przedłużenia zgodnie z niniejszym akapitem.

Art. 6 ust. 1 nie stosuje się do niniejszego ustępu.

5. W przypadku gdy istnieją podstawy do wyrażenia sprzeciwu wobec osoby posiadającej dokument pobytowy, w tym w przypadku gdy jego posiadaczka uznaje się za osobę stanowiącą zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych państwa członkowskiego, w tym na podstawie wpisu w Systemie Informacyjnym Schengen, właściwe organy Królestwa Hiszpanii zwracają się do właściwych organów Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru z wnioskiem o cofnięcie tego dokumentu pobytowego. W takim przypadku właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru niezwłocznie cofają dokument pobytowy i przekazują posiadaczowi dane kontaktowe właściwych organów Królestwa Hiszpanii. Na wniosek posiadacza właściwe organy Królestwa Hiszpanii, z należyтым uwzględnieniem ich obowiązków wynikających z prawa krajowego i prawa Unii, informują posiadacza o:

- a) swojej decyzji o złożeniu wniosku o cofnięcie dokumentu pobytowego;
- b) podstawach uznania posiadacza za stanowiącego zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych, w stosownych przypadkach wraz ze wskazaniem istoty powodów; oraz
- c) odpowiednich środkach prawnych zgodnie z prawem krajowym i prawem Unii.

Art. 6 ust. 1 nie stosuje się do niniejszego ustępu.

⁽¹⁶⁾ Środki wprowadzone ze względów porządku publicznego muszą być proporcjonalne i uzasadnione wyłącznie indywidualnym zachowaniem danej osoby stanowiącym rzeczywiste, aktualne i dostatecznie poważne zagrożenie dla jednego z podstawowych interesów społecznych.

6. W przypadku gdy dokument pobytowy został wydany lub nie został cofnięty, ponieważ właściwe organy Królestwa Hiszpanii nie wyraziły wobec niego sprzeciwu zgodnie z ust. 3 lub 5 pomimo wpisu w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu lub do celów powrotu, ten dokument pobytowy nie daje jego posiadaczowi prawa wjazdu na terytorium państw członkowskich.

7. Dokument pobytowy w odniesieniu do Gibraltaru musi być zgodny z jednolitym wzorem określonym w prawie Unii i zawierać wyraźne wskazanie, że jest ważny w Gibraltarze.

8. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru przekazuje Królestwu Hiszpanii wzory dokumentów pobytowych w odniesieniu do Gibraltaru oraz wszelkie późniejsze zmiany do nich w celu powiadomienia o nich Komisji Europejskiej przez Królestwo Hiszpanii zgodnie z procedurą określoną w art. 39 ust. 1 lit. a) kodeksu granicznego Schengen.

9. Królestwo Hiszpanii wyznacza, zgodnie z art. 68, organ odpowiedzialny za otrzymywanie informacji na podstawie niniejszego artykułu. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, powiadamia zgodnie z art. 68 organ odpowiedzialny za przyjmowanie wniosków o wydanie dokumentów pobytowych lub za wydawanie lub przedłużanie ważności dokumentów pobytowych w odniesieniu do Gibraltaru oraz za przekazywanie informacji Królestwu Hiszpanii zgodnie z niniejszym artykułem.

10. Niniejszy artykuł stosuje się do dnia uruchomienia VIS zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1134⁽¹⁷⁾. Od tego dnia stosuje się art. 51.

11. Unia informuje Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru o dacie rozpoczęcia operacji, o których mowa w ust. 10, przed tą datą.

12. Ust. 2–6 nie stosuje się do:

- a) obywateli Unii i członków ich rodzin, o których mowa w art. 2 i 3 dyrektywy 2004/38/WE, bez względu na ich przynależność państwową;
- b) obywateli Islandii, Księstwa Liechtensteinu, Królestwa Norwegii, Konfederacji Szwajcarskiej, Księstwa Andory lub Republiki San Marino oraz członków ich rodzin, bez względu na ich przynależność państwową, którzy na mocy umów zawartych przez Unię korzystają z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu osób, o których mowa w lit. a).

13. W przypadku osób i członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym, oddelegowanych do służby w siłach zbrojnych Zjednoczonego Królestwa lub do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli właściwe organy Królestwa Hiszpanii sprzeciwiły się wydaniu dokumentu pobytowego zgodnie z ust. 3, wydaje się im dokument pobytowy o ważności terytorialnej ograniczonej do Gibraltaru.

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1134 z dnia 7 lipca 2021 r. w sprawie zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, (WE) nr 810/2009, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1860, (UE) 2018/1861, (UE) 2019/817 i (UE) 2019/1896 oraz uchylecia decyzji Rady 2004/512/WE i (WE) nr 2008/633/WSiSW w celu zreformowania Wizowego Systemu Informacyjnego (Dz.U. L 248 z 13.7.2021, s. 11, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1134/oj>).

Artykuł 51

Dokumenty pobytowe w odniesieniu do Gibraltaru

1. Właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru są odpowiedzialne za wydawanie lub przedłużanie ważności dokumentów pobytowych w odniesieniu do Gibraltaru. Takie dokumenty pobytowe mogą być wydawane lub ich ważność może zostać przedłużona tylko wtedy, gdy spełnione są odpowiednie warunki określone w art. 45.
2. Przed wydaniem lub przedłużeniem ważności dokumentu pobytowego właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru powiadamiają właściwe organy Królestwa Hiszpanii.
3. Bez uszczerbku dla ust. 1 niniejszego artykułu właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru zapewniają, by dane niezbędne Królestwu Hiszpanii do zapewnienia zgodności z rozdziałem III rozporządzenia (WE) nr 767/2008 w odniesieniu do wniosków o wydanie dokumentów pobytowych złożonych w Gibraltarze były gromadzone i przekazywane właściwym organom Królestwa Hiszpanii w terminie dwóch dni roboczych od złożenia wniosku.

W tym względzie właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru zapewniają, aby:

- a) gromadzone dane były dokładne, aktualne oraz charakteryzowały się odpowiednim poziomem jakości i kompletności;
- b) dane zostały zebrane zgodnie z prawem, z poszanowaniem zabezpieczeń określonych w tym rozdziale;
- c) wnioskodawcy przekazano informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 767/2008; oraz
- d) w momencie składania wniosku wnioskodawca wyraził zgodę na przetwarzanie swoich danych zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 767/2008.

4. W terminie 28 dni od powiadomienia na podstawie ust. 2 właściwe organy Królestwa Hiszpanii mogą poinformować właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru o swoim sprzeciwie wobec wydania lub przedłużenia ważności dokumentu pobytowego, w przypadku gdy wnioskodawca jest uznawany, zgodnie z dorobkiem Schengen, za osobę stanowiącą zagrożenie dla porządku publicznego⁽¹⁸⁾, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych państwa członkowskiego, w tym na podstawie wpisu w Systemie Informacyjnym Schengen. W takim przypadku właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru nie wydają ani nie przedłużają ważności dokumentu pobytowego, informują wnioskodawcę o wyniku i przekazują mu dane kontaktowe właściwych organów Królestwa Hiszpanii. Na wniosek wnioskodawcy właściwe organy Królestwa Hiszpanii, z należytym uwzględnieniem ich obowiązków wynikających z prawa krajowego i prawa Unii, informują wnioskodawcę o:

- a) swojej decyzji o wyrażeniu sprzeciwu wobec wydania lub przedłużenia ważności dokumentu pobytowego;
- b) podstawach sprzeciwu wobec wydania lub przedłużenia ważności dokumentu pobytowego, uznania wnioskodawcy za zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych, w stosownych przypadkach wraz ze wskazaniem istoty powodów; oraz
- c) odpowiednich środków prawnych zgodnie z prawem krajowym i prawem Unii.

Art. 6 ust. 1 nie stosuje się do niniejszego ustępu.

⁽¹⁸⁾ Środki wprowadzone ze względów porządku publicznego muszą być proporcjonalne i uzasadnione wyłącznie indywidualnym zachowaniem danej osoby stanowiącym rzeczywiste, aktualne i dostatecznie poważne zagrożenie dla jednego z podstawowych interesów społecznych.

5. Właściwe organy Królestwa Hiszpanii mogą powiadomić właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, że termin 28 dni, o którym mowa w ust. 4, został przedłużony o maksymalnie 14 dni. Brak odpowiedzi do momentu upływu 28-dniowego terminu, o którym mowa w ust. 4, uznaje się za odpowiedź pozytywną. W każdym przypadku właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru powstrzymują się od wydania lub przedłużenia ważności dokumentu pobytowego przed upływem 28-dniowego terminu, o którym mowa w ust. 4, z uwzględnieniem jego przedłużenia zgodnie z niniejszym akapitem.

Art. 6 ust. 1 nie stosuje się do niniejszego ustępu.

6. W przypadku gdy istnieją podstawy do wyrażenia sprzeciwu wobec osoby posiadającej dokument pobytowy, w tym w przypadku gdy jego posiadacza uznaje się za osobę stanowiącą zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych państwa członkowskiego, w tym na podstawie wpisu w Systemie Informacyjnym Schengen, właściwe organy Królestwa Hiszpanii zwracają się do właściwych organów Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru z wnioskiem o cofnięcie tego dokumentu pobytowego. W takim przypadku właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru niezwłocznie cofają dokument pobytowy i przekazują posiadaczowi dane kontaktowe właściwych organów Królestwa Hiszpanii. Na wniosek posiadacza właściwe organy Królestwa Hiszpanii, z należytym uwzględnieniem obowiązków wynikających z prawa krajowego i prawa Unii, informują posiadacza o:

- a) swojej decyzji o złożeniu wniosku o cofnięcie dokumentu pobytowego;
- b) podstawach uznania posiadacza za stanowiącego zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych, w stosownych przypadkach wraz ze wskazaniem istoty powodów; oraz
- c) odpowiednich środkach prawnych zgodnie z prawem krajowym i prawem Unii.

Art. 6 ust. 1 nie stosuje się do niniejszego ustępu.

7. W przypadku gdy dokument pobytowy został wydany lub nie został cofnięty, ponieważ właściwe organy Królestwa Hiszpanii nie wyraziły wobec niego sprzeciwu zgodnie z ust. 4 lub 6 pomimo wpisu w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu lub do celów powrotu, ten dokument pobytowy nie daje jego posiadaczowi prawa wjazdu na terytorium państw członkowskich.

8. Dokument pobytowy w odniesieniu do Gibraltaru musi być zgodny z jednolitym wzorem określonym w prawie Unii i zawierać wyraźne wskazanie, że jest ważny w Gibraltarze.

9. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru przekazuje Królestwu Hiszpanii wzory zezwoleń w odniesieniu do Gibraltaru oraz wszelkie późniejsze zmiany do nich w celu powiadomienia o nich Komisji Europejskiej przez Królestwo Hiszpanii zgodnie z procedurą określoną w art. 39 ust. 1 lit. a) kodeksu granicznego Schengen.

10. Królestwo Hiszpanii wyznacza, zgodnie z art. 68, organ odpowiedzialny za otrzymywanie informacji na podstawie niniejszego artykułu. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, zgodnie z art. 68, powiadamia organ odpowiedzialny za przyjmowanie wniosków o wydanie dokumentów pobytowych lub za wydawanie lub przedłużanie ważności dokumentów pobytowych w odniesieniu do Gibraltaru oraz za przekazywanie informacji Królestwu Hiszpanii zgodnie z niniejszym artykułem.

11. Ust. 2–7 nie stosuje się do:

- a) obywateli Unii i członków ich rodzin, o których mowa w art. 2 i 3 dyrektywy 2004/38/WE, bez względu na ich przynależność państwową;
- b) obywateli Islandii, Księstwa Liechtensteinu, Królestwa Norwegii, Konfederacji Szwajcarskiej, Księstwa Andory lub Republiki San Marino oraz członków ich rodzin, bez względu na ich przynależność państwową, którzy na mocy umów zawartych przez Unię korzystają z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu osób, o których mowa w lit. a).

12. W przypadku osób i członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym, oddelegowanych do służby w siłach zbrojnych Zjednoczonego Królestwa lub do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli właściwe organy Królestwa Hiszpanii sprzeciwiły się wydaniu dokumentu pobytowego zgodnie z ust. 4, wydaje się im dokument pobytowy o ważności terytorialnej ograniczonej do Gibraltaru.

Artykuł 52

Przepis przejściowy dotyczący dokumentów pobytowych

1. Dokumenty pobytowe wydane przez właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru przed dniem wejścia w życie niniejszej Umowy zachowują ważność przez okres dwóch lat kalendarzowych od tego dnia lub do dnia utraty ich ważności, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.
2. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru przekazuje Królestwu Hiszpanii wzory takich zezwoleń oraz wszelkie późniejsze zmiany do nich do celów powiadomienia o nich Komisji Europejskiej przez Królestwo Hiszpanii zgodnie z art. 39 ust. 1 lit. a) kodeksu granicznego Schengen.
3. Właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru powiadamiają właściwe organy Królestwa Hiszpanii o posiadaczach dokumentów pobytowych ważnych w momencie wejścia w życie niniejszej Umowy. Właściwe organy Królestwa Hiszpanii mogą, na podstawie kontroli takich osób w odpowiednich unijnych, krajowych i międzynarodowych bazach danych, w tym w Systemie Informacyjnym Schengen, zwrócić się do właściwych organów Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru o cofnięcie dokumentu pobytowego, w przypadku gdy jego posiadacz jest uznawany, zgodnie z dorobkiem Schengen, za osobę stanowiącą zagrożenie dla porządku publicznego⁽¹⁹⁾, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych państwa członkowskiego. Po otrzymaniu takiego wniosku właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru cofają odpowiedni dokument pobytowy, z zastrzeżeniem prawa do odwołania się do sądu krajowego.

Art. 6 ust. 1 nie stosuje się do niniejszego ustępu.

4. Ust. 3 nie stosuje się do:

- a) obywateli Unii i członków ich rodzin, o których mowa w art. 2 i 3 dyrektywy 2004/38/WE, bez względu na ich przynależność państwową;
- b) obywateli Islandii, Księstwa Liechtensteinu, Królestwa Norwegii, Konfederacji Szwajcarskiej, Księstwa Andory lub Republiki San Marino oraz członków ich rodzin, bez względu na ich przynależność państwową, którzy na mocy umów zawartych przez Unię korzystają z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu osób, o których mowa w lit. a).

ROZDZIAŁ 2

WNIOSKI O UDZIELENIE OCHRONY MIĘDZYNARODOWEJ I POWRÓT

Artykuł 53

Wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej

1. Z zastrzeżeniem ust. 6–10, w przypadku gdy osoba występuje z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej w Gibraltarze, za rozpatrzenie tego wniosku odpowiedzialne są właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru.
2. W przypadku wystąpienia z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie ust. 1 wnioskodawca jest eskortowany przez właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru do strefy kontroli drugiej linii do celów rejestracji wniosku, z zastrzeżeniem ust. 5. Właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru niezwłocznie informują właściwe organy Królestwa Hiszpanii, z zastrzeżeniem ust. 5.

⁽¹⁹⁾ Środki wprowadzone ze względów porządku publicznego muszą być proporcjonalne i uzasadnione wyłącznie indywidualnym zachowaniem danej osoby stanowiącym rzeczywiste, aktualne i dostatecznie poważne zagrożenie dla jednego z podstawowych interesów społecznych.

3. Bez uszczerbku dla ust. 1 niniejszego artykułu, w przypadku gdy dana osoba przechodzi odprawę graniczną przeprowadzaną na podstawie art. 29 ust. 2, może ona wystąpić z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej do właściwych organów Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub do właściwych organów Królestwa Hiszpanii.

4. W przypadku gdy osoba występuje z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej przed odprawą graniczną przeprowadzaną zgodnie z art. 29 ust. 2 lub w trakcie jej przeprowadzania, odprawę należy dokończyć.

W przypadku gdy odprawa graniczna powoduje konieczność podjęcia działań następnych, o których mowa w art. 34, działania takie podejmuje się w zakresie, w jakim przestrzegają one prawa do ochrony międzynarodowej i zasadę non-refoulement oraz ich nie podważają.

W przypadku wystąpienia z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie ust. 3 wnioskodawca jest eskortowany przez właściwe organy, do których wystąpił z wnioskiem, do strefy kontroli drugiej linii do celów rejestracji wniosku, z zastrzeżeniem ust. 5.

W przypadku gdy osoba występuje z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej do właściwych organów Królestwa Hiszpanii, Królestwo Hiszpanii jest odpowiedzialne za rozpatrzenie tego wniosku zgodnie z prawem Unii i prawem wewnętrznym.

W przypadku gdy osoba występuje z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej do właściwych organów Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru jest odpowiedzialne za rozpatrzenie tego wniosku zgodnie z prawem wewnętrznym i z zastrzeżeniem ust. 6–10.

5. Do celów rozpatrywania poszczególnych wniosków i po podjęciu ostatecznej decyzji w sprawie wniosku właściwe organy:

- a) nie ujawniają informacji odnoszących się do poszczególnych wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, ani do samego faktu wystąpienia z takim wnioskiem, podmiotowi lub podmiotom, które miały się dopuścić prześladowań lub wyrządzić poważną krzywdę;
- b) nie uzyskują żadnych informacji od podmiotu lub podmiotów, które miały się dopuścić prześladowań lub wyrządzić poważną krzywdę, w sposób, który doprowadziłby do uzyskania przez taki podmiot lub takie podmioty bezpośredniej informacji o fakcie wystąpienia z wnioskiem przez danego wnioskodawcę oraz zagrozić integralności fizycznej wnioskodawcy lub osób pozostających na jego utrzymaniu bądź wolności i bezpieczeństwu członków jego rodziny pozostających w kraju pochodzenia.

6. W przypadku gdy Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, wniosek rozpatruje się zgodnie ze standardami, które są co najmniej równoważne standardom mającym zastosowanie w Unii w odniesieniu do kryteriów kwalifikowalności do ochrony międzynarodowej i zakresu tej ochrony, a także w odniesieniu do procedur mających zastosowanie do rozpatrywania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej i warunków przyjmowania wnioskodawców.

7. W przypadku gdy właściwe organy Królestwa Hiszpanii zostaną poinformowane o wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej zgodnie z ust. 2, mogą one poinformować właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru w terminie 14 dni o swoim sprzeciwie wobec udzielenia ochrony międzynarodowej przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru. W takim przypadku właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru powstrzymują się od udzielenia ochrony międzynarodowej do czasu pełnego rozważenia wszelkich informacji przekazanych przez właściwe organy Królestwa Hiszpanii. Właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru powiadamiają właściwe organy Królestwa Hiszpanii o ostatecznej decyzji i jej powodach, z zastrzeżeniem ust. 5.

Właściwe organy Królestwa Hiszpanii powiadamiają właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli termin 14 dni, o którym mowa w akapicie pierwszym, ma zostać przedłużony o maksymalnie 14 dni. Brak odpowiedzi do momentu upływu 14-dniowego terminu, o którym mowa w akapicie pierwszym, lub do momentu upływu przedłużenia początkowego 14-dniowego terminu zgodnie z niniejszym akapitem uznaje się za odpowiedź pozytywną. W każdym przypadku właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru powstrzymują się od udzielenia ochrony międzynarodowej przed upływem 14-dniowego terminu, o których mowa w akapicie pierwszym, z uwzględnieniem przedłużenia zgodnie z niniejszym akapitem.

8. W przypadku gdy Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, wprowadza ono wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby osobie ubiegającej się o udzielenie ochrony międzynarodowej innej niż obywatel Unii nie zezwolono na wjazd oraz aby uniemożliwiono jej wjazd na terytorium państw członkowskich na czas trwania procedury ubiegania się o ochronę międzynarodową i do czasu podjęcia ostatecznej decyzji w sprawie wniosku.

Właściwe organy Królestwa Hiszpanii, najszybciej jak to możliwe i nie później niż 72 godziny od eskortowania danej osoby do strefy kontroli drugiej linii, pobierają dane osób innych niż obywatele Unii, które wystąpiły z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej zgodnie z ust. 1, oraz przesyłają te dane do Europejskiego Zautomatyzowanego Systemu Rozpoznawania Odcisków Palców (zwanego dalej „Eurodac”).

9. W przypadku gdy Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru udziela osobie ochronę międzynarodową, osobie tej wydaje się dokument pobytowy o ważności terytorialnej ograniczonej do Gibraltaru.

W przypadku wydania ostatecznej decyzji o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru wprowadzają wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia wydalenia danej osoby z Gibraltaru zgodnie z zasadami i gwarancjami zapewniającymi normy równoważne normom określonym w dyrektywie 2008/115/WE.

10. W przypadku gdy Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej oraz w przypadku gdy wnioskodawca odbył nieuregulowaną podróż do państwa członkowskiego lub państwa, które zawarło z Unią umowę w sprawie kryteriów i mechanizmów określania państwa odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie azylu, wnioskodawcę odsyła się do Gibraltaru.

ROZDZIAŁ 3

WSPÓŁPRACA POLICYJNA

Artykuł 54

Wymiana informacji

1. Celem niniejszego artykułu jest zapewnienie, aby właściwe organy państw członkowskich i Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru były w stanie, z zastrzeżeniem warunków ich prawa wewnętrznego i w granicach ich uprawnień, a także w zakresie, w jakim nie przewidziano tego w niniejszym rozdziale i w rozdziale 2 tytułu V niniejszej części niniejszego tytułu, wzajemnie sobie pomagać poprzez przekazywanie odpowiednich informacji w celach:

- a) zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania lub ścigania czynów zabronionych, w tym zwalczania przestępczości zorganizowanej i nielegalnego handlu;
- b) wykonywania sankcji karnych;
- c) ochrony przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobiegania takim zagrożeniom; oraz
- d) zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz zwalczania tych zjawisk.

2. Do celów niniejszego artykułu „właściwy organ” oznacza wewnętrzną policję, wewnętrzne służby celne lub inny organ właściwy na podstawie prawa wewnętrznego do podejmowania działań do celów określonych w ust. 1.

3. Z wnioskiem o informacje, w tym informacje dotyczące poszukiwanych lub zaginionych osób oraz przedmiotów, może wystąpić właściwy organ Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub państwa członkowskiego lub też ich udzielenie właściwemu organowi Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub państwa członkowskiego może nastąpić z własnej inicjatywy. Informacji można udzielić w odpowiedzi na wniosek lub z własnej inicjatywy, z zastrzeżeniem warunków prawa wewnętrznego mającego zastosowanie do właściwego organu udzielającego informacji i w granicach jego uprawnień.

4. Z wnioskiem o informacje można występować i ich udzielać, jeżeli warunki prawa wewnętrznego, które ma zastosowanie do właściwego organu występującego z wnioskiem o udzielenie informacji lub właściwego organu udzielającego informacji, nie stanowią, że wniosek o informacje lub ich udzielenie musi nastąpić za pośrednictwem organów sądowych.

5. W pilnych przypadkach właściwy organ udzielający informacji możliwie najszybciej odpowiada na wniosek lub udziela informacji z własnej inicjatywy.

6. Występujący z wnioskiem organ państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru może, zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa wewnętrznego, w momencie składania wniosku lub na późniejszym etapie, zwrócić się do udzielającego informacji organu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub państwa członkowskiego o wydanie zgody na wykorzystanie tych informacji do celów dowodowych w postępowaniu przed organem sądowym. Organ udzielający informacji może, z zastrzeżeniem warunków określonych w przepisach rozdziału 6 tytułu V niniejszej części oraz w swoim prawie wewnętrznym, wyrazić zgodę na wykorzystanie informacji do celów dowodowych w postępowaniu przed organem sądowym w państwie członkowskim, w przypadku gdy organ występujący z wnioskiem jest organem tego państwa członkowskiego, lub w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, w przypadku gdy organ występujący z wnioskiem jest organem Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru. Podobnie, w przypadku gdy informacje są udzielane z własnej inicjatywy, organ udzielający informacji może wyrazić zgodę na wykorzystanie tych informacji do celów dowodowych w postępowaniu przed organem sądowym w państwie członkowskim, jeżeli informacje są przekazywane właściwemu organowi tego państwa członkowskiego, lub w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli informacje są przekazywane właściwemu organowi Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru. W przypadku gdy na podstawie niniejszego ustępu nie wyrażono zgody, otrzymanych informacji nie można wykorzystać do celów dowodowych w postępowaniu przed organem sądowym.

7. Organ udzielający informacji może, na podstawie odpowiednich przepisów prawa wewnętrznego, określić warunki wykorzystania udzielonych informacji.

8. Właściwy organ może na podstawie niniejszego artykułu udzielić wszelkich, posiadanych przez niego informacji, z zastrzeżeniem warunków prawa wewnętrznego mających do niego zastosowanie i w granicach swoich uprawnień. Udzielanie informacji z innych źródeł jest możliwe tylko wtedy, gdy dalsze przekazywanie takich informacji jest dozwolone zgodnie z podstawą, na której właściwy organ udzielający informacji otrzymał te informacje.

9. Informacji można udzielić na podstawie niniejszego artykułu za pośrednictwem dowolnego odpowiedniego kanału komunikacji, w tym z wykorzystaniem bezpiecznej linii komunikacyjnej w celu udzielenia informacji za pośrednictwem Europolu, z zastrzeżeniem art. 73.

10. Bez uszczerbku dla ust. 5 niniejszego artykułu wszystkie formalne komunikaty i powiadomienia na podstawie niniejszego artykułu przekazuje się zgodnie z art. 6 ust. 1. Nie dotyczy to komunikatów i decyzji, które odnoszą się do pilnych kwestii operacyjnych lub logistycznych.

*Artykuł 55***Ciągły nadzór**

1. Właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub Królestwa Hiszpanii, które w ramach postępowania przygotowawczego w sprawie przestępstwa nadzorują w Królestwie Hiszpanii lub w Gibraltarze, w zależności od przypadku, osobę, co do której podejrzewa się, że uczestniczyła w przestępstwie wymienionym w załączniku 8, lub osobę, która może pomóc w identyfikacji lub odnalezieniu takiej osoby, mogą nadal prowadzić nadzór, zgodnie z odpowiednim dorobkiem Schengen, odpowiednio w Gibraltarze lub w Królestwie Hiszpanii.
2. Uzgodnienia administracyjne między Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru a Królestwem Hiszpanii określają praktyczne zasady dotyczące wykonywania obowiązków przez właściwe organy oraz aspekty współpracy operacyjnej związane z ciągłym nadzorem, o którym mowa w ust. 1.

*Artykuł 56***Nieprzerwany pościg**

1. Funkcjonariusze Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub Królestwa Hiszpanii, którzy ścigają osobę złapaną podczas popełnienia lub uczestniczącą w popełnieniu jednego z przestępstw wymienionych w załączniku 8, są uprawnieni do kontynuowania pościgu, zgodnie z odpowiednim dorobkiem Schengen, odpowiednio w Hiszpanii lub w Gibraltarze.

Te same zasady stosuje się w przypadku, gdy ścigana osoba zbiegła z aresztu tymczasowego lub podczas odbywania kary pozbawienia wolności.

2. Uzgodnienia administracyjne między Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru a Królestwem Hiszpanii określają praktyczne zasady wykonywania obowiązków przez właściwe organy oraz aspekty współpracy operacyjnej związane z pościgiem, o którym mowa w ust. 1.

*Artykuł 57***Komunikacja**

1. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru oraz Królestwo Hiszpanii instalują i utrzymują linie komunikacyjne oraz inne bezpośrednie łącza w celu ułatwienia współpracy policyjnej i celnej między Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru a Królestwem Hiszpanii, w szczególności w celu przekazywania w odpowiednim czasie informacji na potrzeby ciągłego nadzoru i nieprzerwanego pościgu.
2. Ponadto Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru oraz Królestwo Hiszpanii rozważają dalsze możliwości usprawnienia bezpośredniej komunikacji między swoją policją a administracją celną. Szczegóły takich uzgodnień ustala się dwustronnie.

*Artykuł 58***Wspólne operacje**

1. W celu zacieśnienia współpracy policyjnej właściwe organy Unii i państw członkowskich, z jednej strony, oraz Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru z drugiej strony, mogą, dla utrzymania porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz zapobiegania przestępstwom, wprowadzić wspólne patrole i inne wspólne operacje, w których wyznaczeni funkcjonariusze lub inni urzędnicy każdej strony uczestniczą w operacjach na terytorium państw członkowskich lub Gibraltaru, w zależności od przypadku.

2. Unia w odniesieniu do jej państw członkowskich i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru składają oświadczenia dotyczące właściwych organów do celów niniejszego artykułu oraz określające warunki i praktyczne aspekty współpracy zgodnie z prawem Unii. Warunki te określają między innymi, czy wyznaczeni funkcjonariusze lub inni urzędnicy, o których mowa w ust. 1, mogą wykonywać uprawnienia wykonawcze, odpowiedzialność za działania podejmowane przez funkcjonariuszy strony delegującej, a także prawo właściwe.

3. Każda wspólna operacja, w tym w formie wspólnego patrolu, która odbywa się na terytorium państwa członkowskiego lub na terytorium Gibraltaru, wymaga przed jej rozpoczęciem wyraźnego zezwolenia odpowiednio państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, które również w niej uczestniczy.

Artykuł 59

Odpowiednie bazy danych

1. Unia zapewnia wyznaczonym funkcjonariuszom lub innym urzędnikom Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru uczestniczącym we wspólnych operacjach, o których mowa w art. 58, możliwość skorzystania z własnych odpowiednich wewnętrznych i międzynarodowych baz danych podczas wspólnej operacji w państwie członkowskim, zgodnie z prawem Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru.

2. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zapewnia funkcjonariuszom państw członkowskich uczestniczącym we wspólnych operacjach, o których mowa w art. 58, możliwość skorzystania z własnych odpowiednich wewnętrznych, unijnych i międzynarodowych baz danych podczas wspólnej operacji w Gibraltarze, zgodnie z ich prawem wewnętrznym.

Artykuł 60

Ochrona i pomoc podczas wspólnych operacji

Państwa członkowskie uczestniczące we wspólnej operacji oraz Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru są zobowiązane do zapewnienia funkcjonariuszom drugiej strony uczestniczącym we wspólnej operacji na ich terytorium zgodnie z art. 58 takiej samej ochrony i pomocy w trakcie pełnienia przez nich obowiązków służbowych jak własnym funkcjonariuszom.

Artykuł 61

Dane dotyczące przelotu pasażera

Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zapewnia, aby przewoźnicy przekazywali właściwym organom Królestwa Hiszpanii dane dotyczące przelotu pasażera (zwane dalej „danymi PNR”) odnoszące się do lotów kończących się w Gibraltarze. Przekazywanie takich danych musi spełniać wymogi dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/681 ⁽²⁰⁾.

Stosuje się art. 19.

Artykuł 62

Wzmocnione kontrole policyjne

1. W razie konieczności, na podstawie oceny ryzyka, w celu zapobiegania przestępstwom i nielegalnej migracji, właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru i Królestwa Hiszpanii przeprowadzają wzmocnione kontrole policyjne odpowiednio w Gibraltarze i w przygranicznej strefie przyległej.

⁽²⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/681 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie wykorzystywania danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 132, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/681/oj>).

2. Wzmocnione kontrole policyjne, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, mogą przyjąć postać wspólnych operacji zgodnie z art. 58.

Artykuł 63

Mające zastosowanie przepisy prawa Unii

Przepisy prawa Unii wymienione w załączniku 9 stosuje się do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru oraz w Gibraltarze.

Stosuje się art. 19.

TYTUŁ IV

WDRAŻANIE, STOSOWANIE, OCENA I EGZEKWOWANIE

Artykuł 64

Oceny Schengen

Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru przyjmuje przedstawicieli Unii i państw członkowskich oraz ekspertów wyznaczonych przez agencje Unii przeprowadzające oceny stosowania dorobku Schengen przez Królestwo Hiszpanii zgodnie z niniejszą częścią. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru pomaga takim przedstawicielom i ułatwia im wykonywanie ich zadań określonych w rozporządzeniu Rady (UE) 2022/922 ⁽²¹⁾, w tym między innymi w odniesieniu do wizytacji i inspekcji infrastruktury znajdującej się w Gibraltarze.

Niezwłocznie po otrzymaniu powiadomienia o takich wizytach zgodnie z art. 19 ust. 3 i 4 rozporządzenia (UE) 2022/922 Królestwo Hiszpanii informuje Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru.

Artykuł 65

Ocena wdrożenia niniejszej części

Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób przeprowadza ocenę wdrożenia niniejszej części, w tym uzgodnień administracyjnych, o których mowa w art. 33 ust. 6, najpóźniej 4 lata od wejścia w życie niniejszej części. Do tego czasu Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób, po przeprowadzeniu konsultacji, przedkłada Radzie Współpracy sprawozdanie z oceny. Sprawozdanie to zawiera ocenę uzgodnień administracyjnych, o których mowa w art. 33 ust. 6 oraz przedstawia wspólną ocenę przedstawicieli Stron lub, alternatywnie, ocenę przedstawicieli każdej ze Stron.

Artykuł 66

Wypowiedzenie niniejszej Umowy po zakończeniu oceny wdrożenia niniejszej części

1. Po zakończeniu oceny, o której mowa w art. 65, i bez uszczerbku dla art. 334 Unia, w tym na wniosek Królestwa Hiszpanii, i Zjednoczone Królestwo mogą wypowiedzieć niniejszą Umowę w drodze powiadomienia na piśmie przekazanego drogą dyplomatyczną. Niniejsza Umowa i umowy uzupełniające przestają obowiązywać pierwszego dnia dwunastego miesiąca następującego po dniu powiadomienia.

⁽²¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2022/922 z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie ustanowienia i funkcjonowania mechanizmu oceny i monitorowania w celu weryfikacji stosowania dorobku Schengen oraz w sprawie uchylenia rozporządzenia (UE) nr 1053/2013 (Dz.U. L 160 z 15.6.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/922/oj>).

2. W przypadku gdy Królestwo Hiszpanii wystąpi do Unii z wnioskiem o wypowiedzenie niniejszej Umowy zgodnie z ust. 1, Unia podejmuje niezbędne kroki zgodnie ze swoimi wewnętrznymi procedurami w celu wypowiedzenia niniejszej Umowy.

Artykuł 67

Zawieszenie obowiązków

1. Niezależnie od art. 334 oraz przy pełnym poszanowaniu wykonywania spoczywających na Stronach obowiązków w zakresie porządku publicznego, ochrony bezpieczeństwa wewnętrznego i zarządzania swoimi odcinkami granic zewnętrznych, w przypadku poważnego nieprzestrzegania zobowiązań wynikających z niniejszej części lub w przypadku gdy jedna ze Stron uzna, że jest narażona na poważne i trwałe zagrożenie bezpieczeństwa wewnętrznego ze względu na brak kontroli między Unią a Gibraltarem, każda ze Stron, po przeprowadzeniu wzajemnych konsultacji, może tymczasowo zawiesić wykonywanie swoich obowiązków wynikających z tytułów I-V niniejszej części. Unia bierze pod należytą uwagę opinię Królestwa Hiszpanii.

2. W przypadku gdy jedna ze Stron zamierza zawiesić swoje obowiązki zgodnie z ust. 1, niezwłocznie powiadamia o tym drugą Stronę za pośrednictwem Rady Współpracy. W takim powiadomieniu wskazuje się okres, na jaki Strona zamierza zawiesić swoje obowiązki. Tymczasowe zawieszenie obowiązków Strony staje się skuteczne ósmego dnia od otrzymania powiadomienia lub w dowolnym późniejszym terminie określonym w tym powiadomieniu. Na tej podstawie państwa członkowskie i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru przywracają kontrolę graniczną między Unią a Gibraltarem.

Artykuł 68

Powiadomienia, oświadczenia, zastrzeżenia i wyznaczenia

1. Do dnia wejścia w życie niniejszej Umowy Królestwo Hiszpanii i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru dokonają powiadomień i wyznań przewidzianych w art. 50 ust. 9 i art. 51 ust. 10.

2. W tym samym terminie Unia w odniesieniu do państw członkowskich oraz Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru złożą oświadczenia, o których mowa w art. 58 ust. 2.

3. Do dnia wejścia w życie niniejszej Umowy Unia i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru dokonują wszelkich powiadomień przewidzianych w art. 121 ust. 2, art. 122 ust. 2 i art. 130 ust. 4.

4. Jeżeli powiadomienie takie nie zostało dokonane w terminie, o którym mowa w ust. 1, może być dokonane możliwie najszybciej, najpóźniej dwa miesiące od wejścia w życie niniejszej Umowy.

W tym okresie przejściowym każde z państw członkowskich lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, w odniesieniu do którego nie dokonano powiadomienia przewidzianego w art. 121 ust. 2, art. 122 ust. 2 lub art. 130 ust. 4 i które nie było przedmiotem wskazania, że nie jest konieczne dokonanie takiego powiadomienia, może skorzystać z możliwości przewidzianych w tym artykule, tak jakby takie powiadomienie zostało dokonane w odniesieniu do tego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru. W przypadku art. 122 ust. 2 państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru może skorzystać z możliwości przewidzianych w tym artykule wyłącznie w zakresie, w jakim jest to zgodne z kryteriami dokonywania powiadomień.

5. Do momentu podpisania niniejszej Umowy Unia, działająca w imieniu któregośkolwiek z jej państw członkowskich, może powiadomić Zjednoczone Królestwo, że obowiązki wynikające z niektórych postanowień rozdziału 5 tytułu V niniejszej części, określone w danym powiadomieniu, nie będą miały zastosowania do Unii w odniesieniu do tego państwa członkowskiego do momentu powiadomienia przez Unię Zjednoczonego Królestwa, na forum Specjalnego Komitetu ds. Przepływu Osób, o spełnieniu odpowiednich warunków konstytucyjnych niezbędnych do stosowania tych postanowień w tym państwie członkowskim.

6. Powiadomienia przewidziane w następujących postanowieniach mogą zostać dokonane w dowolnym momencie:

a) art. 118 ust. 4,

b) art. 124 ust. 1,

- c) art. 125 ust. 3,
- d) art. 144 ust. 1 i 2,
- e) art. 145 ust. 1 i 2,
- f) art. 165 ust. 4,
- g) art. 166 ust. 5,
- h) art. 167 ust. 5,
- i) art. 176 ust. 2, oraz
- j) art. 184 ust. 3 i 8.

7. Powiadomienia i oświadczenia przewidziane w następujących postanowieniach mogą zostać zmienione w dowolnym momencie:

- a) art. 58 ust. 2,
- b) art. 124 ust. 1,
- c) art. 125 ust. 3, oraz
- d) art. 184 ust. 3 i 8.

8. Powiadomienia przewidziane w następujących postanowieniach mogą zostać cofnięte w dowolnym momencie:

- a) art. 121 ust. 2,
- b) art. 122 ust. 2,
- c) art. 124 ust. 1,
- d) art. 130 ust. 4,
- e) art. 165 ust. 4,
- f) art. 166 ust. 5, oraz
- g) art. 167 ust. 5.

9. Do dnia wejścia w życie niniejszej Umowy Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru dokonuje powiadomienia Unii, w którym wskazuje następujące organy:

- a) organ uznany za organ właściwy do celów rozdziału 2 tytułu V niniejszej części, o którym mowa w art. 74 lit. a), oraz krótki opis jego właściwości;
- b) organ uznany za organ właściwy do celów rozdziału 3 tytułu V niniejszej części, o którym mowa w art. 90 lit. d), oraz krótki opis jego właściwości;
- c) organ właściwy na mocy prawa wewnętrznego Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru do wykonywania nakazu aresztowania, o którym mowa w art. 117 lit. b);
- d) organ właściwy na mocy prawa wewnętrznego Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru do wydawania nakazu aresztowania, o którym mowa w art. 117 lit. c);
- e) organ powiadomiony na podstawie art. 142 ust. 4; oraz
- f) organ centralny powiadomiony na podstawie art. 182 ust. 1.

10. Do dnia wejścia w życie niniejszej Umowy, Unia w imieniu własnym lub w imieniu jej państw członkowskich – w zależności od przypadku – przekazuje Zjednoczonemu Królestwu powiadomienie, w którym wskazuje następujące organy:

- a) organ właściwy na mocy prawa wewnętrznego każdego z państw członkowskich do wykonywania nakazu aresztowania, o którym mowa w art. 117 lit. b);
- b) organ właściwy na mocy prawa wewnętrznego każdego z państw członkowskich do wydawania nakazu aresztowania, o którym mowa w art. 117 lit. c);
- c) organ każdego z państw członkowskich powiadomiony na podstawie art. 142 ust. 4;
- d) organ Unii, o którym mowa w art. 153;
- e) organ centralny każdego z państw członkowskich powiadomiony na podstawie art. 182 ust. 1; oraz
- f) organ Unii wyznaczony na podstawie art. 182 ust. 2 zdanie pierwsze, wraz z informacją, czy został on również wyznaczony jako organ centralny na podstawie ostatniego zdania tego ustępu.

11. W przypadku dokonywania przez Unię powiadomień lub składania przez nią oświadczeń, o których mowa w niniejszym artykule, Unia wskazuje, którego z państw członkowskich dotyczy dane powiadomienie lub oświadczenie, lub informuje, że dokonuje danego powiadomienia lub składa dane oświadczenie we własnym imieniu.

12. Unia, Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru oraz Królestwo Hiszpanii mogą powiadomić o więcej niż jednym organie w odniesieniu do ust. 2, 9 i 10, w zależności od przypadku, a także mogą ograniczyć obowiązywanie takiego powiadomienia do określonych celów.

13. Powiadomienia, o których mowa w ust. 9 i 10, można zmienić w dowolnym momencie.

14. Wszystkie powiadomienia, oświadczenia, zastrzeżenia i wyznaczenia, o których mowa w niniejszym artykule, są dokonywane za pomocą mechanizmu ustanowionego zgodnie z art. 6.

Artykuł 69

Wyjątek ze względów bezpieczeństwa

Żadne z postanowień tytułów I–IV niniejszej części nie uniemożliwia Stronom ani państwom członkowskim podjęcia środków niezbędnych do ochrony ich bezpieczeństwa narodowego.

TYTUŁ V

WSPÓŁPRACA ORGANÓW ŚCIGANIA I WYMIARU SPRAWIEDLIWOŚCI

ROZDZIAŁ 1

CEL I ZAKRES STOSOWANIA

Artykuł 70

Cel

1. Celem niniejszego tytułu jest zapewnienie współpracy organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości między państwami członkowskimi i instytucjami, organami i jednostkami organizacyjnymi Unii, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru, z drugiej strony, w odniesieniu do zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych, a także zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz ich zwalczania.

2. Niniejszy tytuł stosuje się jedynie do współpracy organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych odbywającej się wyłącznie między Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru, z jednej strony, oraz Unią i państwami członkowskimi, z drugiej strony. Niniejszego rozdziału nie stosuje się do sytuacji zaistniałych między państwami członkowskimi lub między państwami członkowskimi a instytucjami, organami i jednostkami organizacyjnymi Unii ani do działań organów odpowiedzialnych za zapewnienie bezpieczeństwa narodowego, gdy działają one w tej dziedzinie.

Artykuł 71

Zakres współpracy w przypadku, gdy państwo członkowskie nie uczestniczy już w analogicznych środkach na podstawie prawa Unii

1. Niniejszy artykuł stosuje się, jeżeli państwo członkowskie przestaje uczestniczyć w stosowaniu przepisów prawa Unii dotyczących współpracy organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych analogicznych do odpowiednich postanowień niniejszego tytułu lub przestaje korzystać z praw na podstawie takich przepisów.

2. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru może powiadomić Unię na piśmie o zamiarze zaprzestania stosowania odpowiednich postanowień niniejszego tytułu w odniesieniu do tego państwa członkowskiego.

3. Powiadomienie dokonane na podstawie ust. 2 staje się skuteczne z dniem w nim określonym, który nie może być wcześniejszy niż dzień, w którym państwo członkowskie przestaje uczestniczyć w stosowaniu przepisów prawa Unii, o których mowa w ust. 1, lub korzystać z praw na podstawie tych przepisów.

4. Jeżeli Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru powiadomi na podstawie niniejszego artykułu o zamiarze zaprzestania stosowania odpowiednich postanowień niniejszego tytułu, Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób zbiera się w celu podjęcia decyzji w sprawie środków niezbędnych do zapewnienia odpowiedniego zakończenia wszelkiej współpracy zainicjowanej na podstawie niniejszego tytułu, na którą zaprzestanie stosowania ma wpływ. W każdym przypadku, w odniesieniu do wszystkich danych osobowych uzyskanych w drodze współpracy na podstawie odpowiednich postanowień niniejszego tytułu przed zaprzestaniem ich stosowania, Strony zapewniają utrzymanie – po tym, jak zaprzestanie stosowania stanie się skuteczne – poziomu ochrony, z zachowaniem którego dane osobowe zostały przekazane.

5. Unia powiadamia Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, na piśmie, drogą dyplomatyczną, o dniu, w którym dane państwo członkowskie ma wznowić uczestnictwo w stosowaniu danych przepisów prawa Unii lub korzystanie z praw wynikających z tych przepisów. Stosowanie odpowiednich postanowień niniejszego tytułu zostaje przywrócone w tym dniu lub, jeżeli ma to nastąpić później, pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym dokonano powiadomienia.

6. W celu ułatwienia stosowania niniejszego artykułu Unia informuje Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy państwo członkowskie przestaje uczestniczyć w stosowaniu przepisów prawa Unii dotyczących współpracy organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych analogicznych do odpowiednich postanowień niniejszego tytułu lub przestaje korzystać z praw wynikających z tych przepisów.

ROZDZIAŁ 2

WSPÓŁPRACA Z EUROPOLEM

Artykuł 72

Cel

Celem niniejszego rozdziału jest ustanowienie stosunków współpracy między Europolem a właściwymi organami Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru w celu wspierania i wzmocnienia działań państw członkowskich i Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, a także ich wzajemnej współpracy w zakresie zapobiegania poważnym przestępstwom, terroryzmowi oraz rodzajom przestępstw naruszającym wspólny interes objęty polityką Unii, o których mowa w art. 75, oraz w zakresie ich zwalczania.

*Artykuł 73***Komunikacja**

Wszelkie komunikaty i powiadomienia, o których mowa w niniejszym rozdziale, przekazywane są za pośrednictwem krajowego punktu kontaktowego Zjednoczonego Królestwa ds. Europolu, o którym mowa w art. 77 ust. 1, lub za pośrednictwem oficerów łącznikowych oddelegowanych przez Zjednoczone Królestwo do Europolu, o których mowa w art. 77 ust. 4, z wyjątkiem przypadków, w których stosuje się art. 77 ust. 2.

*Artykuł 74***Definicje**

Do celów niniejszego rozdziału stosuje się następujące definicje:

- a) „właściwy organ” oznacza w przypadku Unii Europol, a w przypadku Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru – krajowy organ ścigania odpowiedzialny na podstawie prawa wewnętrznego za zapobieganie przestępczości i jej zwalczanie w Gibraltarze;
- b) „Europol” oznacza Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania ustanowioną rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 ⁽²²⁾ (zwanym dalej „rozporządzeniem w sprawie Europolu”).

*Artykuł 75***Rodzaje przestępstw**

1. Współpraca ustanowiona na podstawie niniejszego rozdziału dotyczy rodzajów przestępstw należących do właściwości Europolu, wymienionych w załączniku 10, w tym przestępstw powiązanych.
2. Przestępstwa powiązane to przestępstwa popełnione w celu uzyskania środków do popełnienia przestępstw, o których mowa w ust. 1, przestępstwa popełnione w celu ułatwienia popełnienia lub popełnienia takich przestępstw oraz przestępstwa popełnione w celu zapewnienia bezkarności takich przestępstw.
3. W przypadku zmiany wykazu rodzajów przestępstw, w odniesieniu do których Europol jest właściwy na podstawie prawa Unii, Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób może, na wniosek Unii, odpowiednio zmienić załącznik 10 od dnia wejścia w życie zmiany właściwości Europolu.

*Artykuł 76***Zakres współpracy**

W uzupełnieniu do wymiany danych osobowych zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym rozdziale oraz zgodnie z zadaniami Europolu zdefiniowanymi w rozporządzeniu w sprawie Europolu współpraca może obejmować w szczególności:

- a) wymianę informacji takich jak wiedza specjalistyczna;
- b) ogólne sprawozdania sytuacyjne;
- c) wyniki analizy strategicznej;

⁽²²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), zastępujące i uchylające decyzje Rady 2009/371/WSiSW, 2009/934/WSiSW, 2009/935/WSiSW, 2009/936/WSiSW i 2009/968/WSiSW (Dz.U. L 135 z 24.5.2016, s. 53, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/794/oj>).

- d) informacje o postępowaniach przygotowawczych w sprawach karnych;
- e) informacje o metodach zapobiegania przestępczości;
- f) udział w szkoleniach; oraz
- g) udzielanie porad i wsparcia w indywidualnych postępowaniach przygotowawczych w sprawach karnych, a także współpraca operacyjna.

Artykuł 77

Krajowy punkt kontaktowy i oficerowie łącznikowi

1. Krajowy punkt kontaktowy Zjednoczonego Królestwa ds. Europolu, wyznaczony na podstawie art. 568 ust. 1 umowy o handlu i współpracy, pełni rolę centralnego punktu kontaktowego między Europolem a właściwymi organami Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru.
2. Wymiana informacji i powiadomień między Europolem a właściwymi organami Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru odbywa się między Europolem a krajowym punktem kontaktowym, o którym mowa w ust. 1, z wyjątkiem pilnych przypadków, gdy konieczna jest bezpośrednia wymiana informacji i gdy zarówno Europol, jak i właściwy organ Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru uznają to za właściwe.
3. Krajowy punkt kontaktowy, o którym mowa w ust. 1, jest również centralnym punktem kontaktowym w odniesieniu do przeglądania, poprawiania i usuwania danych osobowych.
4. Oficerowie łącznikowi oddelegowani przez Zjednoczone Królestwo do Europolu zgodnie z art. 568 ust. 4 umowy o handlu i współpracy mogą również ułatwiać ustanowioną na podstawie niniejszego rozdziału współpracę ze Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru. Oficer łącznikowy oddelegowany przez Europol do Zjednoczonego Królestwa może również ułatwiać współpracę ze Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru.
5. Zjednoczone Królestwo zapewnia swoim oficerom łącznikowym, o których mowa w ust. 4, szybki dostęp do odpowiednich wewnętrznych baz danych Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, które są im niezbędne do wykonywania zadań.
6. Szczegółowe zadania oficerów łącznikowych odpowiedzialnych za Gibraltar, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, ich prawa i obowiązki oraz powiązane koszty regulują uzgodnienia robocze zawarte między Europolem a właściwymi organami Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, o których mowa w art. 86.
7. Oficerowie łącznikowi odpowiedzialni za Gibraltar, o których mowa w ust. 4, oraz przedstawiciele właściwych organów Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru mogą być zapraszani na posiedzenia operacyjne. Oficerowie łącznikowi z państw członkowskich i oficerowie łącznikowi z państw trzecich, przedstawiciele właściwych organów państw członkowskich i państw trzecich, personel Europolu i inne zainteresowane strony mogą uczestniczyć w posiedzeniach organizowanych przez oficerów łącznikowych odpowiedzialnych za Gibraltar, o których mowa w ust. 4, lub właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru.

Artykuł 78

Wymiana informacji

1. Wymiana informacji między właściwymi organami musi być zgodna z celem i postanowieniami niniejszego rozdziału. Dane osobowe przetwarza się wyłącznie w konkretnych celach, o których mowa w ust. 2.

2. Najpóźniej w momencie przekazania danych osobowych właściwe organy wyraźnie wskazują konkretny cel lub cele, w jakich dane te są przekazywane. W przypadku przekazywania danych do Europolu cel lub cele takiego przekazania określa się zgodnie z konkretnymi celami przetwarzania określonymi w rozporządzeniu w sprawie Europolu. Jeżeli właściwy organ przekazujący nie uczynił tego, właściwy organ otrzymujący, w porozumieniu z organem przekazującym, przetwarza dane osobowe z myślą o ustaleniu przydatności tych danych, a także celu lub celów, w których mają być one dalej przetwarzane. Właściwe organy mogą przetwarzać dane osobowe w celu innym niż cel, w którym zostały one przekazane, tylko w przypadku, gdy upoważni je do tego właściwy organ przekazujący.

3. Właściwe organy otrzymujące dane osobowe zobowiązują się do przetwarzania takich danych wyłącznie w celu, w którym zostały przekazane. Dane osobowe usuwa się, gdy tylko przestaną być niezbędne do celu, w którym zostały przekazane.

4. Europol i właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru ustalają bez zbędnej zwłoki, a w każdym przypadku nie później niż sześć miesięcy od otrzymania danych osobowych, czy i w jakim zakresie te dane osobowe są niezbędne do celu, w którym zostały przekazane, oraz informują o tym odpowiednio organ przekazujący.

Artykuł 79

Ograniczenia dostępu do przekazanych danych osobowych i ograniczenia ich dalszego wykorzystywania

1. Właściwy organ przekazujący dane może wskazać w momencie przekazywania danych osobowych wszelkie, ogólne lub szczegółowe, ograniczenia dostępu do nich lub ich wykorzystania, w tym w odniesieniu do ich dalszego przekazywania, usuwania lub niszczenia po upływie określonego czasu lub dalszego przetwarzania tych danych. W przypadku gdy potrzeba takich ograniczeń pojawi się po przekazaniu danych osobowych, przekazujący właściwy organ informuje o tym odpowiednio właściwy organ otrzymujący.

2. Właściwy organ otrzymujący musi przestrzegać wszelkich ograniczeń dotyczących dostępu do danych osobowych lub dalszego ich wykorzystywania wskazanych przez właściwy organ przekazujący, zgodnie z ust. 1.

3. Każda Strona zapewnia, aby informacje przekazywane na podstawie niniejszego rozdziału były zbierane, przechowywane i przekazywane zgodnie z jej odpowiednimi ramami prawnymi. Każda Strona zapewnia, na ile to możliwe, aby uzyskiwanie takich informacji nie wiązało się z naruszeniami praw człowieka. Informacji takich nie przekazuje się również wtedy, kiedy w zakresie możliwym do przewidzenia mogłyby zostać wykorzystywane do zażądania, orzeczenia lub wykonania kary śmierci lub jakiegokolwiek formy okrutnego lub niehumanitarnego traktowania.

Artykuł 80

Różne kategorie osób, których dane dotyczą

1. Zakazuje się przekazywania danych osobowych dotyczących ofiar przestępstw, świadków lub innych osób, które mogą udzielić informacji dotyczących przestępstw, oraz osób poniżej osiemnastego roku życia, chyba że przekazanie takie jest absolutnie niezbędne i proporcjonalne w indywidualnych sprawach do zapobiegania przestępczości lub do jej zwalczania.

2. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i Europol zapewniają, aby przetwarzanie danych osobowych zgodnie z ust. 1 podlegało dodatkowym zabezpieczeniom, w tym ograniczeniom dostępu, dodatkowym środkom bezpieczeństwa i ograniczeniom dalszego przekazywania.

*Artykuł 81***Ułatwienie przepływu danych osobowych między Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru i Europem**

W interesie wspólnych korzyści operacyjnych Strony dążą do współpracy w przyszłości z myślą o zapewnieniu jak najszybszej wymiany danych między Europem a właściwymi organami Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, a także do rozważenia wprowadzenia wszelkich nowych procesów i rozwiązań technicznych, które mogłyby pomóc w realizacji tego celu, biorąc jednocześnie pod uwagę fakt, że Zjednoczone Królestwo nie jest państwem członkowskim i z pełnym poszanowaniem zasad dotyczących powiadomień i komunikatów ustanowionych na podstawie art. 73.

*Artykuł 82***Ocena wiarygodności źródła i dokładności informacji**

1. Najpóźniej w momencie przekazywania informacji właściwe organy określają w najszerszym możliwym zakresie wiarygodność źródła informacji na podstawie następujących kryteriów:

- a) nie ma wątpliwości co do autentyczności, wiarygodności i kompetencji źródła lub jeżeli informacja jest dostarczona przez źródło, które w przeszłości okazało się wiarygodne we wszystkich przypadkach;
- b) informacja jest dostarczona przez źródło, które w większości przypadków okazało się wiarygodne;
- c) informacja jest dostarczona przez źródło, które w większości przypadków okazało się niewiarygodne; lub
- d) nie można ocenić wiarygodności informacji.

2. Najpóźniej w momencie przekazywania informacji właściwe organy określają w najszerszym możliwym zakresie dokładność informacji na podstawie następujących kryteriów:

- a) informacje, których dokładność nie budzi wątpliwości;
- b) informacje, które źródło zna osobiście, ale których nie zna osobiście urzędnik je przekazujący;
- c) informacje, których źródło nie zna osobiście, ale które są potwierdzone przez inne już udokumentowane informacje; lub
- d) informacje, których źródło nie zna osobiście i których nie można potwierdzić.

3. W przypadku gdy właściwy organ otrzymujący stwierdzi, na podstawie informacji już znajdujących się w jego posiadaniu, że ocena informacji lub ich źródła dostarczona przez właściwy organ przekazujący zgodnie z ust. 1 i 2 wymaga korekty, informuje o tym właściwy organ i podejmuje próbę uzgodnienia zmiany oceny. Właściwy organ otrzymujący nie może zmieniać oceny otrzymanych informacji i ich źródła bez takiego uzgodnienia.

4. Jeżeli właściwy organ otrzyma informacje bez oceny, stara się w miarę możliwości i gdy jest to możliwe w porozumieniu z właściwym organem przekazującym ocenić wiarygodność źródła lub dokładność informacji na podstawie już posiadanych przez siebie informacji.

5. Jeżeli nie można dokonać wiarygodnej oceny, informacje ocenia się zgodnie z ust. 1 lit. d) i ust. 2 lit. d).

*Artykuł 83***Bezpieczeństwo wymiany informacji**

1. Środki techniczne i organizacyjne wprowadzone w celu zapewnienia bezpieczeństwa wymiany informacji na podstawie niniejszego rozdziału określa się w uzgodnieniach administracyjnych, o których mowa w art. 86.
2. Strony zgadzają się na ustanowienie, wdrożenie i obsługę bezpiecznej linii komunikacyjnych do celów wymiany informacji na podstawie niniejszego rozdziału.
3. Uzgodnienia administracyjne, o których mowa w art. 85, regulują warunki korzystania z bezpiecznych linii komunikacyjnych.

*Artykuł 84***Odpowiedzialność za nieuprawnione lub nieprawidłowe przetwarzanie danych osobowych**

1. Właściwe organy ponoszą, zgodnie z ich odpowiednimi ramami prawnymi, odpowiedzialność za wszelkie szkody wyrządzone osobie fizycznej w wyniku błędów prawnych lub faktycznych w wymienianych informacjach. Aby uniknąć odpowiedzialności wynikającej z ich ram prawnych wobec poszkodowanej strony, Europol ani właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru nie mogą powoływać się na to, że inny właściwy organ przekazał niedokładne informacje.
2. Jeżeli dojdzie do przyznania odszkodowania od Europolu lub właściwych organów Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru z powodu wykorzystania przez którekolwiek z nich informacji błędnie przekazanych przez drugą stronę lub przekazanych w wyniku niewywiązania się przez drugą stronę z jej obowiązków, kwota wypłacona jako odszkodowanie na podstawie ust. 1 przez Europol albo właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru zwracana jest przez drugą stronę, chyba że informacje zostały wykorzystane z naruszeniem niniejszego rozdziału.
3. Europol i właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru nie wymagają od siebie wzajemnie wypłaty odszkodowań lub zadośćuczynień na podstawie ust. 1 i 2.

*Artykuł 85***Wymiana informacji niejawnych i szczególnie chronionych informacji jawnych**

Wymiana i ochrona informacji niejawnych i szczególnie chronionych informacji jawnych, jeżeli jest to niezbędne na podstawie niniejszego rozdziału, zostaje uregulowana w uzgodnieniach roboczych i administracyjnych, o których mowa w art. 86.

*Artykuł 86***Uzgodnienia robocze i administracyjne**

1. Kwestie szczegółowe dotyczące współpracy między Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru a Europolem, stosownie do potrzeb, służące uzupełnieniu i wykonaniu postanowień niniejszego rozdziału, są przedmiotem uzgodnień roboczych zgodnie z art. 23 ust. 4 rozporządzenia w sprawie Europolu oraz uzgodnień administracyjnych zgodnie z art. 25 ust. 1 rozporządzenia w sprawie Europolu zawartych między Europolem a właściwymi organami Zjednoczonego Królestwa.
2. Zamiast uzgodnień roboczych i uzgodnień administracyjnych zawieranych na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu właściwe organy Zjednoczonego Królestwa i Europolu mogą uzgodnić, że wszelkie istniejące uzgodnienia robocze lub uzgodnienia administracyjne zawarte między właściwymi organami Zjednoczonego Królestwa a Europolem na podstawie art. 577 umowy o handlu i współpracy stosuje się również w odniesieniu do Gibraltaru.
3. Treść uzgodnień roboczych i administracyjnych można określić w jednym dokumencie.

*Artykuł 87***Powiadomienie o wdrożeniu**

1. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i Europol podają do publicznej wiadomości dokument przedstawiający w zrozumiałej formie postanowienia dotyczące przetwarzania danych osobowych przekazanych na podstawie niniejszego rozdziału, w tym środki dostępne do celów korzystania z praw przez osoby, których dane dotyczą, a także zapewniają przekazanie egzemplarza takiego dokumentu drugiej stronie.
2. W przypadku gdy nie są jeszcze przyjęte, Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i Europol przyjmą praktyczne uzgodnienia określające sposób egzekwowania w praktyce przestrzegania postanowień dotyczących przetwarzania danych osobowych. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i Europol przesyłają sobie wzajemnie oraz odpowiednim organom nadzorczym te praktyczne uzgodnienia.

*Artykuł 88***Uprawnienia Europolu**

Żadnego z postanowień niniejszego rozdziału nie interpretuje się jako nakładającego na Europol obowiązek współpracy z właściwymi organami Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru wykraczający poza właściwość Europolu określoną w odpowiednich przepisach prawa Unii.

ROZDZIAŁ 3

WSPÓŁPRACA Z EUROJUSTEM

*Artykuł 89***Cel**

Celem niniejszego rozdziału jest ustanowienie współpracy między Eurojustem a właściwymi organami Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru w zakresie zwalczania poważnych przestępstw, o których mowa w załączniku 11.

*Artykuł 90***Definicje**

Do celów niniejszego rozdziału stosuje się następujące definicje:

- a) „Eurojust” oznacza Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych ustanowioną rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727 ⁽²³⁾ (zwanym dalej „rozporządzeniem w sprawie Eurojustu”);
- b) „asystent” oznacza osobę, która może wspomagać przedstawiciela krajowego i zastępcę przedstawiciela krajowego lub prokuratora łącznikowego, o których mowa odpowiednio w rozporządzeniu w sprawie Eurojustu i w art. 95 ust. 3;
- c) „Kolegium” oznacza kolegium Eurojustu, o którym mowa w rozporządzeniu w sprawie Eurojustu;

⁽²³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) oraz zastąpienia i uchylenia decyzji Rady 2002/187/WSiSW (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 138, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1727/oj>).

- d) „właściwy organ” oznacza w przypadku Unii Eurojust, reprezentowany przez Kolegium lub przedstawiciela krajowego, a w przypadku Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru organ krajowy odpowiedzialny na podstawie prawa wewnętrznego w zakresie prowadzenia postępowań przygotowawczych oraz ścigania przestępstw w Gibraltarze;
- e) „wewnętrzny korespondent do spraw terroryzmu” oznacza punkt kontaktowy wyznaczony przez Zjednoczone Królestwo zgodnie z art. 94, odpowiedzialny za obsługę korespondencji związanej z terroryzmem;
- f) „sędzia łącznikowy” oznacza sędziego oddelegowanego przez Eurojust do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z art. 96;
- g) „prokurator łącznikowy” oznacza prokuratora oddelegowanego przez Zjednoczone Królestwo do Eurojustu i podlegającego prawu wewnętrznemu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do statusu prokuratora, zgodnie z art. 95 ust. 3; oraz
- h) „przedstawiciel krajowy” oznacza przedstawiciela krajowego oddelegowanego do Eurojustu przez każde z państw członkowskich, zgodnie z rozporządzeniem w sprawie Eurojustu.

Artykuł 91

Komunikacja

Wszelkie komunikaty i powiadomienia, o których mowa w niniejszym rozdziale, przekazuje się za pośrednictwem krajowych punktów kontaktowych określonych w art. 94 oraz prokuratorów łącznikowych określonych w art. 95.

Artykuł 92

Rodzaje przestępstw

1. Współpraca ustanowiona na podstawie niniejszego rozdziału dotyczy rodzajów poważnych przestępstw należących do właściwości Eurojustu, wymienionych w załączniku 11, w tym przestępstw powiązanych.
2. Przestępstwa powiązane to przestępstwa popełnione w celu uzyskania środków do popełnienia poważnych przestępstw; o których mowa w ust. 1, przestępstwa popełnione w celu ułatwienia popełnienia lub popełnienia takich poważnych przestępstw oraz przestępstwa popełnione w celu zapewnienia bezkarności takich poważnych przestępstw.
3. W przypadku zmiany wykazu rodzajów poważnych przestępstw, w odniesieniu do których Eurojust jest właściwy na podstawie prawa Unii, Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób może, na wniosek Unii, odpowiednio zmienić załącznik 11 od dnia wejścia w życie zmiany właściwości Eurojustu.

Artykuł 93

Zakres współpracy

Strony zapewniają współpracę Eurojustu i właściwych organów Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru w obszarach działań określonych w art. 2 i 54 rozporządzenia w sprawie Eurojustu oraz w niniejszym rozdziale.

Artykuł 94

Punkty kontaktowe ds. Eurojustu

Punkty kontaktowe ds. Eurojustu, wyznaczone lub utworzone przez Zjednoczone Królestwo zgodnie z art. 584 umowy o handlu i współpracy, w tym punkty kontaktowe wyznaczone jako wewnętrzny korespondent Zjednoczonego Królestwa do spraw terroryzmu, służą również jako punkty kontaktowe ds. Eurojustu dla Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru.

*Artykuł 95***Prokurator łącznikowy**

1. Prokurator łącznikowy Zjednoczonego Królestwa i jego asystenci, oddelegowani do Eurojustu na podstawie art. 585 ust. 1 i 3 umowy o handlu i współpracy, ułatwiają współpracę ustanowioną na podstawie niniejszego rozdziału w odniesieniu do Gibraltaru w zakresie ich właściwości. W razie konieczności asystenci mogą zastępować prokuratora łącznikowego lub działać w jego imieniu.
2. Szczegółowe zadania prokuratora łącznikowego i jego asystentów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, ich prawa i obowiązki oraz powiązane koszty reguluje uzgodnienie robocze, o którym mowa w art. 104.
3. Zjednoczone Królestwo informuje Eurojust o charakterze i zakresie roli prokuratora łącznikowego i jego asystentów, o których mowa w ust. 1, do celów wykonywania ich zadań w zakresie ułatwiania współpracy zgodnie z niniejszym rozdziałem.
4. Prokurator łącznikowy i jego asystenci, o których mowa w ust. 1, muszą mieć dostęp do informacji zawartych w krajowych rejestrach karnych lub w jakimkolwiek innym rejestrze właściwych organów Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru zgodnie z prawem wewnętrznym mającym zastosowanie w przypadku prokuratora lub osoby o równoważnych właściwościach.
5. Prokurator łącznikowy i jego asystenci, o których mowa w ust. 1, uprawnieni są do bezpośredniego kontaktowania się z właściwymi organami Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru.
6. Dokumenty robocze prokuratora łącznikowego i jego asystentów, o których mowa w ust. 1, muszą być przechowywane przez Eurojust w sposób nienaruszalny.

*Artykuł 96***Sędzia łącznikowy**

1. Sędzia łącznikowy Eurojustu oddelegowany do Zjednoczonego Królestwa na podstawie art. 586 ust. 1 umowy o handlu i współpracy może ułatwiać współpracę organów wymiaru sprawiedliwości w odniesieniu do Gibraltaru w przypadkach, w których Eurojust zapewnia pomoc zgodnie z art. 53 rozporządzenia w sprawie Eurojustu.
2. Szczegółowe zadania sędziego łącznikowego, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, prawa i obowiązki sędziego łącznikowego oraz powiązane koszty reguluje uzgodnienie robocze, o którym mowa w art. 104.

*Artykuł 97***Posiedzenia operacyjne i strategiczne**

1. Prokurator łącznikowy i jego asystenci, o których mowa w art. 95 ust. 1, oraz punkt kontaktowy ds. Eurojustu, o którym mowa w art. 94, mogą uczestniczyć w posiedzeniach poświęconych kwestiom strategicznym na zaproszenie przewodniczącego Eurojustu oraz w posiedzeniach poświęconych kwestiom operacyjnym za zgodą odpowiednich przedstawicieli krajowych.
2. Przedstawiciele krajowi, ich zastępcy i asystenci, dyrektor administracyjny Eurojustu i pracownicy Eurojustu mogą uczestniczyć w posiedzeniach organizowanych przez prokuratora łącznikowego i jego asystentów, o których mowa w art. 95 ust. 1, oraz punkt kontaktowy ds. Eurojustu, o którym mowa w art. 94.

*Artykuł 98***Wymiana danych nieosobowych**

Eurojust i właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru mogą wymieniać wszelkie dane nieosobowe w zakresie, w jakim dane te mają znaczenie do celów współpracy na podstawie niniejszego rozdziału oraz z zastrzeżeniem wszelkich ograniczeń wynikających z art. 103.

*Artykuł 99***Wymiana danych osobowych**

1. Dane osobowe, o które wystąpiły i które otrzymały właściwe organy na podstawie niniejszego rozdziału, są przez nie przetwarzane wyłącznie w celach określonych w art. 89, w szczególnych celach, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, oraz z zastrzeżeniem ograniczeń dostępu lub dalszego wykorzystania, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu.
2. Najpóźniej w momencie przekazywania danych osobowych właściwe organy przekazujące dane wyraźnie wskazują konkretny cel lub cele, w jakich dane te są przekazywane.
3. Właściwy organ przekazujący dane może wskazać w momencie przekazywania danych osobowych wszelkie, ogólne lub szczegółowe, ograniczenia dostępu do nich lub ich wykorzystania, w tym w odniesieniu do ich dalszego przekazywania, usuwania lub niszczenia po upływie określonego czasu lub dalszego przetwarzania tych danych. W przypadku gdy konieczność wprowadzenia takich ograniczeń pojawia się po przekazaniu danych osobowych, organ przekazujący informuje o tym odpowiednio organ otrzymujący.
4. Właściwy organ otrzymujący musi przestrzegać wszelkich ograniczeń dotyczących dostępu do danych osobowych lub dalszego ich wykorzystywania wskazanych przez właściwy organ przekazujący, jak przewidziano w ust. 3.

*Artykuł 100***Kanały przekazywania informacji**

1. Wymiana informacji odbywa się, z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu, między prokuratorem łącznikowym lub jego asystentami, o których mowa w art. 95 ust. 1, lub, jeżeli żaden z nich nie został wyznaczony lub nie jest dostępny, między punktem kontaktowym ds. Eurojustu w Zjednoczonym Królestwie, o którym mowa w art. 94, a odpowiednimi przedstawicielami krajowymi lub Kolegium.
2. Zarówno Eurojust, jak i właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru zapewniają, aby ich odpowiedni przedstawiciele byli upoważnieni do wymiany informacji na odpowiednim poziomie i zgodnie z ich odpowiednimi ramami prawnymi oraz by zostało wobec nich przeprowadzone odpowiednie postępowanie sprawdzające.
3. Informacje mogą być wymieniane, w razie potrzeby w pilnych przypadkach, jeżeli Eurojust oddelegował sędziego łącznikowego do Zjednoczonego Królestwa oraz jeżeli zarówno sędzia łącznikowy, jak i właściwy organ uznają to za stosowne, pomiędzy sędzią łącznikowym a dowolnym właściwym organem Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru. W takim przypadku prokurator łącznikowy lub jego asystenci, o których mowa w art. 95 ust. 1, muszą zostać poinformowani o każdej takiej wymianie informacji.

*Artykuł 101***Dalsze przekazywanie**

Właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru i Eurojustu nie mogą przekazywać jakichkolwiek informacji udzielonych przez drugą stronę jakiegokolwiek państwu trzeciemu lub organizacji międzynarodowej bez zgody jednego z właściwych organów Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub Eurojustu, które udzieliły tych informacji, oraz bez odpowiednich zabezpieczeń w zakresie ochrony danych osobowych.

*Artykuł 102***Odpowiedzialność za nieuprawnione lub nieprawidłowe przetwarzanie danych osobowych**

1. Właściwe organy ponoszą, zgodnie z ich odpowiednimi ramami prawnymi, odpowiedzialność za wszelkie szkody wyrządzone osobie fizycznej w wyniku błędów prawnych lub faktycznych w wymienianych informacjach. Aby uniknąć odpowiedzialności wynikającej z ich ram prawnych wobec poszkodowanej strony, Eurojust ani właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru nie mogą powoływać się na to, że inny właściwy organ przekazał niedokładne informacje.
2. Jeżeli dojdzie do przyznania odszkodowania od właściwego organu z powodu wykorzystania przez niego informacji błędnie przekazanych przez drugą stronę lub przekazanych w wyniku niewywiązania się przez drugą stronę z jej obowiązków, kwota wypłacona jako odszkodowanie na podstawie ust. 1 przez właściwy organ zwracana jest przez drugą stronę, chyba że informacje zostały wykorzystane z naruszeniem postanowień niniejszego działu.
3. Eurojust i właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru nie wymagają od siebie wzajemnie wypłaty odszkodowań lub zadośćuczynień na podstawie ust. 1 i 2.

*Artykuł 103***Wymiana informacji niejawnych i szczególnie chronionych informacji jawnych**

Wymianę i ochronę informacji niejawnych oraz szczególnie chronionych informacji jawnych, jeżeli jest niezbędna na podstawie niniejszego rozdziału, reguluje uzgodnienie robocze, o którym mowa w art. 104.

*Artykuł 104***Uzgodnienie robocze**

1. Sposoby współpracy między Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru a Eurojustem, odpowiednie do wykonania niniejszego rozdziału, są przedmiotem uzgodnienia roboczego zawartego między Eurojustem a właściwymi organami Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru zgodnie z art. 47 ust. 3 i art. 56 ust. 3 rozporządzenia w sprawie Eurojustu.
2. Zamiast uzgodnień roboczych zawieranych na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu właściwe organy Zjednoczonego Królestwa i Eurojustu mogą uzgodnić, że wszelkie istniejące uzgodnienia robocze między właściwymi organami Zjednoczonego Królestwa a Eurojustem na podstawie art. 594 umowy o handlu i współpracy stosuje się również w odniesieniu do Gibraltaru.

*Artykuł 105***Uprawnienia Eurojustu**

Żadnego z postanowień niniejszego rozdziału nie interpretuje się jako nakładającego na Eurojust obowiązek współpracy z właściwymi organami Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru wykraczający poza właściwość Eurojustu określoną w odpowiednich przepisach prawa Unii.

ROZDZIAŁ 4
WYMIANA INFORMACJI Z REJESTRÓW KARNYCH

Artykuł 106

Cel

1. Celem niniejszego rozdziału jest umożliwienie wymiany informacji pochodzących z rejestrów karnych między państwami członkowskimi, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru, z drugiej strony.
2. W stosunkach między Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru a państwami członkowskimi postanowienia niniejszego rozdziału uzupełniają postanowienia rozdziału 6 niniejszego tytułu w odniesieniu do wymiany informacji z rejestrów karnych.

Artykuł 107

Definicje

Do celów niniejszego rozdziału stosuje się następujące definicje:

- a) „wyrok skazujący” oznacza każde prawomocne orzeczenie wydane przez sąd karny wobec osoby fizycznej w związku z popełnieniem przestępstwa, o ile orzeczenie to zostało wpisane do rejestru karnego skazującego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru;
- b) „postępowanie karne” oznacza postępowanie przygotowawcze, rozprawę sądową oraz wykonanie wyroku skazującego;
- c) „rejestr karny” oznacza krajowy rejestr lub rejestry, do których zgodnie z prawem wewnętrznym wpisuje się wyroki skazujące.

Artykuł 108

Organy centralne

Organy centralne Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru i organy centralne państw członkowskich właściwe w zakresie wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego na podstawie niniejszego rozdziału oraz w zakresie wymiany, o której mowa w art. 22 ust. 2 Europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych, sporządzonej w Strasburgu w dniu 20 kwietnia 1959 r. (zwanej dalej „europejską konwencją o pomocy prawnej”), w stosunku do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, oznaczają organy, które zostały wyznaczone przez Zjednoczone Królestwo i państwa członkowskie i o których powiadomiono, zgodnie z art. 645 umowy o handlu i współpracy, do celów wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego między Zjednoczonym Królestwem a państwami członkowskimi.

Artykuł 109

Powiadomienia

1. Każde państwo członkowskie i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru wprowadza niezbędne środki w celu zapewnienia, aby wszystkim wyrokom skazującym wydanym przez ich sądy karne towarzyszyły, przy ich przekazywaniu do rejestru karnego, informacje o obywatelstwie lub obywatelstwach osoby skazanej.

2. Organ centralny każdego państwa członkowskiego informuje organ centralny Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru o wszystkich wyrokach skazujących wydanych przez jego sądy karne wobec obywateli Zjednoczonego Królestwa posiadających ważny dowód tożsamości lub dokument pobytowy wydany w Gibraltarze przez właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, a także o wszelkich wprowadzonych do rejestru karnego późniejszych zmianach lub usunięciach informacji zawartych w rejestrze karnym. Organ centralny Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru informuje organ centralny każdego innego państwa członkowskiego o wszystkich wyrokach skazujących wydanych przez jego sądy karne wobec obywateli tego państwa członkowskiego, a także o wszelkich wprowadzonych do rejestru karnego późniejszych zmianach lub usunięciach informacji zawartych w rejestrze karnym. Organy centralne państw członkowskich i Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru przekazują sobie takie informacje co najmniej raz w miesiącu.

3. Jeżeli organ centralny państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru dowie się, że osoba skazana jest obywatelem co najmniej dwóch państw członkowskich lub obywatelem co najmniej jednego państwa członkowskiego i Zjednoczonego Królestwa posiadającym ważny dowód tożsamości lub dokument pobytowy wydany w Gibraltarze, przekazuje odpowiednie informacje każdemu z tych państw, także wtedy, gdy osoba skazana jest obywatelem państwa członkowskiego, na którego terytorium wydano wobec niej wyrok skazujący, lub obywatelem Zjednoczonego Królestwa posiadającym ważny dowód tożsamości lub dokument pobytowy wydany w Gibraltarze, a wyrok skazujący wobec tej osoby wydano w Gibraltarze.

Artykuł 110

Przechowywanie wyroków skazujących

1. Organ centralny każdego państwa członkowskiego i Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru przechowuje wszystkie informacje przekazane na podstawie art. 109.

2. Organ centralny każdego państwa członkowskiego oraz Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru zapewnia, aby w przypadku powiadomienia o późniejszej zmianie lub usunięciu informacji zgodnie z art. 109, identycznej zmiany lub usunięcia dokonano w informacjach przechowywanych zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Organ centralny każdego państwa członkowskiego oraz Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru zapewnia, aby w odpowiedzi na wnioski złożone na podstawie art. 111 przekazywano wyłącznie informacje uaktualnione zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 111

Wnioski o udzielenie informacji

1. Jeżeli wystąpiono na poziomie krajowym z wnioskiem o udzielenie informacji z rejestru karnego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru do celów postępowania karnego przeciwko osobie lub do celów innych niż postępowanie karne, organ centralny tego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, w zależności od przypadku, może, zgodnie ze swoim prawem wewnętrznym, wystąpić do organu centralnego innego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, w zależności od przypadku, z wnioskiem o udzielenie informacji i związanych z nimi danych pochodzących z rejestru karnego.

2. Jeżeli osoba występuje z wnioskiem do organu centralnego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, których nie jest obywatelem, o udzielenie informacji z rejestru karnego na swój własny temat, to ten organ centralny występuje z wnioskiem do organu centralnego państwa członkowskiego, którego obywatelem jest ta osoba, lub do organu centralnego Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli ta osoba jest obywatelem Zjednoczonego Królestwa, o udzielenie informacji i związanych z nimi danych pochodzących z rejestru karnego, aby móc uwzględnić te informacje i związane z nimi dane w wyciągu przekazywanym danej osobie.

Artykuł 112

Odpowiedzi na wnioski

1. Organ centralny państwa członkowskiego i Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, do którego skierowano wniosek o udzielenie informacji, przekazuje odpowiedź na ten wniosek organowi centralnemu państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, który wystąpił z wnioskiem, najszybciej jak to możliwe, a w każdym przypadku w terminie 20 dni roboczych od daty otrzymania wniosku.
2. Organ centralny każdego z państw członkowskich i Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru odpowiada na wnioski złożone w celach innych niż postępowanie karne zgodnie z jego prawem wewnętrznym.
3. Niezależnie od ust. 2, odpowiadając na wnioski złożone w związku z rekrutacją do celów działalności zawodowej lub zorganizowanej działalności wolontariackiej obejmującej bezpośredni i regularny kontakt z dziećmi, państwa członkowskie i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru dołączają informacje o istnieniu wyroków skazujących za przestępstwa związane z przemocą seksualną wobec dzieci lub wykorzystywaniem seksualnym dzieci, pornografią dziecięcą, nagabywaniem dzieci w celach seksualnych, w tym podżeganiem do popełnienia takich przestępstw, pomocnictwem w ich popełnieniu lub usiłowaniami popełnienia któregośkolwiek z tych przestępstw, a także informacje o istnieniu jakiegokolwiek zakazu prowadzenia działalności obejmującej bezpośrednie i regularne kontakty z dziećmi wynikającego z tych wyroków skazujących.

Artykuł 113

Kanał komunikacyjny

Wymiana między państwami członkowskimi a Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru informacji pochodzących z rejestru karnego odbywa się w formie elektronicznej, zgodnie ze specyfikacjami technicznymi i proceduralnymi określonymi w załączniku 12.

Artykuł 114

Warunki wykorzystywania danych osobowych

1. Każde państwo członkowskie i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru może wykorzystać dane osobowe otrzymane w odpowiedzi na jego wniosek na podstawie art. 112 wyłącznie do celów, w jakich o nie wystąpiono.
2. Jeżeli wystąpiono o informacje do celów innych niż postępowanie karne, dane osobowe otrzymane zgodnie z art. 112 mogą być wykorzystywane przez państwo członkowskie lub przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zgodnie z jego prawem wewnętrznym wyłącznie w granicach określonych przez organ centralny, do którego skierowano wniosek, w formularzu określonym w rozdziale 2 załącznika 12.
3. Niezależnie od ust. 1 i 2 niniejszego artykułu dane osobowe przekazane przez organ centralny, do którego skierowano wniosek, w odpowiedzi na wniosek organu centralnego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, złożony na podstawie art. 112, mogą być wykorzystywane przez to państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru w celu zapobieżenia bezpośredniemu i poważnemu zagrożeniu dla bezpieczeństwa publicznego.
4. Każde państwo członkowskie i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zapewnia, aby jego organy centralne nie ujawniały danych osobowych przekazanych na podstawie art. 109 organom w państwach trzecich, chyba że spełnione są następujące warunki:

- a) dane osobowe są ujawniane wyłącznie indywidualnie dla każdego przypadku;

- b) dane osobowe są ujawniane organom, których zadania są bezpośrednio związane z celem, w jakim dane te są ujawniane zgodnie z lit. c);
 - c) dane osobowe są ujawniane wyłącznie wtedy, gdy jest to niezbędne:
 - (i) do celów postępowania karnego;
 - (ii) lub do jakichkolwiek celów innych niż cele związane z postępowaniem karnym; lub
 - (iii) w celu zapobieżenia bezpośredniemu i poważnemu zagrożeniu bezpieczeństwa publicznego;
 - d) dane osobowe mogą być wykorzystywane przez państwo trzecie, które wystąpiło z wnioskiem, wyłącznie w celu, w jakim wystąpiono o informacje, oraz w granicach określonych przez państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, w zależności od przypadku, które przekazało dane osobowe na podstawie art. 109; oraz
 - e) dane osobowe są ujawniane wyłącznie wtedy, gdy organ centralny, po ocenie wszystkich okoliczności związanych z przekazaniem danych osobowych do państwa trzeciego, stwierdzi, że istnieją odpowiednie zabezpieczenia zapewniające ochronę danych osobowych.
5. Niniejszego artykułu nie stosuje się do danych osobowych uzyskanych przez państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, w zależności od przypadku, na podstawie niniejszego rozdziału i pochodzących z tego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, w zależności od przypadku.

ROZDZIAŁ 5 PRZEKAZANIE

Artykuł 115 Cel

Celem niniejszego rozdziału jest zapewnienie, aby system ekstradycji między państwami członkowskimi, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru, z drugiej strony, był oparty na mechanizmie przekazywania osób na podstawie nakazu aresztowania zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym rozdziale.

Artykuł 116 Zasada proporcjonalności

Współpraca w ramach nakazu aresztowania musi być niezbędna i proporcjonalna, uwzględniać prawa osoby, której dotyczy nakaz, i interesy ofiar oraz brać pod uwagę wagę czynu, prawdopodobną karę, która zostałaby nałożona, oraz możliwość podjęcia przez państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru łagodniejszych środków przymusu niż przekazanie osoby, której dotyczy nakaz, w szczególności w celu uniknięcia niepotrzebnie długich okresów tymczasowego aresztowania.

Artykuł 117 Definicje

Do celów niniejszego rozdziału stosuje się następujące definicje:

- a) „nakaz aresztowania” oznacza decyzję sądową wydaną przez państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru w celu aresztowania i przekazania przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru lub państwo członkowskie osoby, której dotyczy nakaz, w celu ścigania przestępstwa lub wykonania kary pozbawienia wolności lub środka zabezpieczającego polegającego na pozbawieniu wolności;

- b) „organ sądowy wykonujący nakaz” oznacza organ sądowy państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, właściwy do wykonania nakazu aresztowania na podstawie prawa wewnętrznego tego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru.
- c) „organ sądowy wydający nakaz” oznacza organ sądowy państwa członkowskiego wydającego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, właściwy do wydania nakazu aresztowania na podstawie prawa wewnętrznego tego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru.
- d) „organ sądowy” oznacza organ, który jest, zgodnie z prawem wewnętrznym państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, sędzią, sądem albo prokuratorem; prokuratora uważa się za organ sądowy wyłącznie w zakresie, w jakim przewiduje to prawo wewnętrzne;
- e) „państwo trzecie” oznacza państwo inne niż państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru.

Artykuł 118

Zakres stosowania

1. Nakaz aresztowania może zostać wydany w przypadku czynów, które w prawie wydającego nakaz państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wydającym nakaz, zagrożone są karą pozbawienia wolności lub środkiem zabezpieczającym polegającym na pozbawieniu wolności o maksymalnym wymiarze co najmniej 12 miesięcy, lub w przypadku, gdy wydano wyrok lub zastosowano środek zabezpieczający polegający na pozbawieniu wolności w wymiarze co najmniej czterech miesięcy.

2. Bez uszczerbku dla ust. 3 i 4, przekazanie osoby następuje pod warunkiem, że czyny, w związku z którymi wydaje się nakaz aresztowania, stanowią przestępstwo na podstawie prawa państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, niezależnie od znamion lub opisu czynu.

3. Z zastrzeżeniem art. 119, art. 120 ust. 1 lit. b) – h) oraz art. 121, 122 i 123 właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, lub wykonującego nakaz państwa członkowskiego nie mogą odmówić wykonania nakazu aresztowania wydanego w związku z następującym zachowaniem, gdy takie zachowanie jest zagrożone karą pozbawienia wolności lub środkiem zabezpieczającym polegającym na pozbawieniu wolności o maksymalnym wymiarze co najmniej 12 miesięcy:

a) zachowaniem osoby, która przyczynia się do popełnienia przez grupę osób działających we wspólnym celu popełnienia przestępstwa lub przestępstw związanych z terroryzmem, o których mowa w art. 1 i 2 Europejskiej konwencji o zwalczaniu terroryzmu, sporządzonej w Strasburgu w dniu 27 stycznia 1977 r., lub związanych z nielegalnym handlem środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi, lub zabójstwem, spowodowaniem ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, uprowadzeniem, bezprawnym przetrzymywaniu, braniem zakładników lub zgwałceniem, nawet jeżeli osoba ta nie bierze udziału w rzeczywistym popełnieniu danego przestępstwa lub danych przestępstw; takie przyczynienie się musi być umyślne i dokonane ze świadomością, że udział przyczyni się do realizacji przestępczych działań grupy; lub

b) terroryzmem zdefiniowanym w załączniku 13.

4. Zarówno Unia, działająca w imieniu któregośkolwiek z jej państw członkowskich, jak i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, mogą powiadomić Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób o tym, że na zasadzie wzajemności warunek podwójnej karalności, o którym mowa w ust. 2, nie będzie stosowany, pod warunkiem że przestępstwo będące podstawą nakazu:

a) jest jednym z przestępstw wymienionych w ust. 5, w rozumieniu prawa państwa członkowskiego wydającego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wydającym nakaz; oraz

b) jest zagrożone w państwie członkowskim wydającym nakaz lub w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wydającym nakaz, karą pozbawienia wolności lub środkiem zabezpieczającym polegającym na pozbawieniu wolności o maksymalnym wymiarze co najmniej trzech lat.

5. Przestępstwa, o których mowa w ust. 4, obejmują:
- a) udział w organizacji przestępczej;
 - b) terroryzm zdefiniowany w załączniku 13;
 - c) handel ludźmi;
 - d) wykorzystywanie seksualne dzieci i pornografię dziecięcą;
 - e) nielegalny handel środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi;
 - f) nielegalny handel bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi;
 - g) korupcję, w tym łapownictwo;
 - h) nadużycia finansowe, w tym naruszające interesy finansowe Unii, Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub państwa członkowskiego;
 - i) pranie dochodów z przestępstwa;
 - j) podrabianie albo przerabianie pieniądza;
 - k) przestępczość komputerową;
 - l) przestępstwa przeciwko środowisku, w tym nielegalny handel zagrożonymi gatunkami zwierząt oraz zagrożonymi gatunkami i odmianami roślin;
 - m) ułatwienie nielegalnego wjazdu i zamieszkania;
 - n) zabójstwo;
 - o) spowodowanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu;
 - p) nielegalny handel organami i tkankami ludzkimi;
 - q) uprowadzenie, bezprawne przetrzymywanie i branie zakładników;
 - r) rasizm i ksenofobię;
 - s) kradzież w formie zorganizowanej lub rozbój z użyciem broni;
 - t) nielegalny handel dobrami kultury, w tym antykami i dziełami sztuki;
 - u) oszustwo;
 - (v) wymuszenie rozbójnicze;
 - w) podrabianie i piractwo produktów;
 - x) fałszowanie dokumentów urzędowych i obrót nimi;
 - y) fałszowanie środków płatniczych;
 - z) nielegalny handel hormonami i innymi środkami pobudzającymi wzrost;
 - aa) nielegalny handel materiałami jądrowymi lub radioaktywnymi;
 - bb) obrót kradzionymi pojazdami;

- cc) zgwałcenie:
- dd) podpalenie:
- ee) przestępstwa podlegające jurysdykcji Międzynarodowego Trybunału Karnego:
- ff) bezprawne zawładnięcie statkiem powietrznym, wodnym lub kosmicznym: oraz
- gg) sabotaż.

Artykuł 119

Podstawy obligatoryjnej odmowy wykonania nakazu aresztowania

Wykonania nakazu aresztowania odmawia się:

- a) jeżeli przestępstwo stanowiące podstawę nakazu aresztowania jest objęte amnestią w państwie członkowskim wykonującym nakaz lub w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, w przypadku gdy ściganie tego przestępstwa podlega jurysdykcji właściwych organów tego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru na podstawie prawa karnego państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz;
- b) jeżeli organ sądowy wykonujący nakaz zostanie poinformowany, że wobec osoby, której dotyczy nakaz, zapadło w związku z popełnieniem tych samych czynów prawomocne orzeczenie w państwie członkowskim, Zjednoczonym Królestwie lub Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, pod warunkiem że w przypadku orzeczenia kary została ona wykonana, lub jest w trakcie wykonywania lub na podstawie prawa państwa członkowskiego, Zjednoczonego Królestwa lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, w zależności od tego, które skazało osobę, której dotyczy nakaz, kara nie może być dłużej wykonywana; lub
- c) jeżeli zgodnie z prawem państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, osoba, wobec której wydano nakaz aresztowania, nie może ze względu na swój wiek zostać pociągnięta do odpowiedzialności karnej za czyny stanowiące podstawę wydania nakazu aresztowania.

Artykuł 120

Inne podstawy odmowy wykonania nakazu aresztowania

1. Wykonania nakazu aresztowania można odmówić:

- a) jeżeli w jednym z przypadków, o których mowa w art. 118 ust. 2, czyn, który stanowi podstawę wydania nakazu aresztowania, nie stanowi przestępstwa na podstawie prawa państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz; w odniesieniu do podatków lub opłat, ceł i obrotu dewizowego nie odmawia się jednak wykonania nakazu aresztowania na tej podstawie, że prawo państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, nie nakłada tego samego rodzaju podatków lub opłat lub nie zawiera tego samego rodzaju przepisów dotyczących podatków lub opłat, ceł i obrotu dewizowego co prawo Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wydającym nakaz, lub państwa członkowskiego wydającego nakaz;
- b) jeżeli przeciwko osobie, wobec której wydany został nakaz aresztowania, prowadzone jest postępowanie karne w państwie członkowskim wykonującym nakaz lub przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, za ten sam czyn, który stanowi podstawę wydania nakazu aresztowania;

- c) jeżeli organy sądowe państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, zdecydowały o niewszczynaniu postępowania karnego za przestępstwo stanowiące podstawę wydania nakazu aresztowania albo o umorzeniu postępowania karnego lub jeżeli w państwie członkowskim lub w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru wobec osoby, której dotyczy nakaz, zapadło prawomocne orzeczenie w związku z popełnieniem tych samych czynów;
 - d) jeżeli na podstawie prawa państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, nastąpiło przedawnienie ścigania przestępstwa lub wykonania kary wobec osoby, której dotyczy nakaz, a czyny podlegają jurysdykcji tego państwa członkowskiego lub jurysdykcji Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru na podstawie jego własnego prawa karnego;
 - e) jeżeli organ sądowy wykonujący nakaz zostanie poinformowany, że wobec osoby, której dotyczy nakaz, zapadło w związku z popełnieniem tych samych czynów prawomocne orzeczenie w państwie trzecim lub Zjednoczonym Królestwie, pod warunkiem że w przypadku orzeczenia kary została ona wykonana lub jest w trakcie wykonywana lub na podstawie prawa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wydającym wyrok, lub skazującego państwa członkowskiego kara nie może być dłużej wykonywana;
 - f) jeżeli nakaz aresztowania został wydany do celów wykonania kary pozbawienia wolności lub środka zabezpieczającego polegającego na pozbawieniu wolności oraz:
 - (i) jeżeli podmiot wykonujący nakaz jest państwem członkowskim – osoba, której dotyczy nakaz, przebywa w tym państwie członkowskim, jest jego obywatelem lub ma w nim miejsce zamieszkania; lub
 - (ii) jeżeli podmiotem wykonującym nakaz jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru – osoba, której dotyczy nakaz, jest obywatelem Zjednoczonego Królestwa posiadającym ważny dowód tożsamości lub dokument pobytowy wydany w Gibraltarze przez właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub jest osobą, która przebywa lub ma miejsce zamieszkania w Gibraltarze,
- a właściwy organ tego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru zobowiązuje się do wykonania kary lub środka zabezpieczającego polegającego na pozbawieniu wolności zgodnie z prawem wewnętrznym państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz; jeżeli wymagana jest zgoda osoby, której dotyczy nakaz, na przekazanie kary lub środka zabezpieczającego polegającego na pozbawieniu wolności do państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, właściwe organy państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, mogą odmówić wykonania nakazu aresztowania dopiero po wyrażeniu przez osobę, której dotyczy nakaz, zgody na przekazanie kary lub środka zabezpieczającego polegającego na pozbawieniu wolności;
- g) jeżeli nakaz aresztowania odnosi się do przestępstw, które:
 - (i) zgodnie z prawem państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, uważa się za popełnione w całości lub w części w państwie członkowskim wykonującym nakaz lub w Gibraltarze, gdy podmiotem wykonującym nakaz jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, lub w miejscu traktowanym jako takie; lub
 - (ii) zostały popełnione poza państwem członkowskim wydającym nakaz lub Gibraltarem, gdy podmiotem wydającym nakaz jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, a prawo Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, lub prawo państwa członkowskiego wykonującego nakaz nie zezwala na ściganie tych samych przestępstw, jeżeli zostały popełnione poza jego terytorium;
 - h) jeżeli istnieją oparte o obiektywne przesłanki powody do uznania, że nakaz aresztowania został wydany w celu przeprowadzenia postępowania lub wykonania kary wobec osoby ze względu na jej płeć, rasę, religię, pochodzenie etniczne, obywatelstwo, język, poglądy polityczne lub orientację seksualną lub że jej sytuacja może doznać uszczerbku z któregośkolwiek z tych powodów;

- i) jeżeli nakaz aresztowania został wydany w celu wykonania kary pozbawienia wolności lub zastosowania środka zabezpieczającego polegającego na pozbawieniu wolności, a osoba, której dotyczy nakaz, nie stawiała się osobiście na rozprawie, w wyniku której wydano orzeczenie, chyba że z nakazu aresztowania wynika, że zgodnie z dalszymi wymogami proceduralnymi określonymi w prawie wewnętrznym państwa członkowskiego wydającego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wydającym nakaz, osoba ta:

(i) w odpowiednim terminie:

- A) została wezwana osobiście i tym samym została poinformowana o wyznaczonym terminie i miejscu rozprawy, w wyniku której wydano to orzeczenie, lub inną drogą rzeczywiście otrzymała urzędową informację o wyznaczonym terminie i miejscu rozprawy w sposób pozwalający jednoznacznie stwierdzić, że osoba ta wiedziała o terminie i miejscu wyznaczonej rozprawy;

oraz

- B) została poinformowana, że orzeczenie może zostać wydane, jeżeli nie stawia się na rozprawie;

albo

- (ii) wiedząc o terminie i miejscu wyznaczonej rozprawy, udzieliła pełnomocnictwa obrońcy, który został wyznaczony przez tę osobę lub przez właściwy organ państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru do tego, aby ją bronić na rozprawie, i obrońca ten rzeczywiście bronił ją na rozprawie;

albo

- (iii) po doręczeniu jej orzeczenia i wyraźnym pouczeniu o prawie do ponownego rozpoznania sprawy lub do złożenia odwołania, w których to procedurach dana osoba ma prawo uczestniczyć i które pozwalają na ponowne rozpoznanie sprawy co do istoty, w tym na uwzględnienie nowych dowodów, oraz które mogą prowadzić do uchylenia lub zmiany pierwotnego orzeczenia:

- A) wyraźnie oznajmiła, że nie wnosi sprzeciwu od orzeczenia;

lub

- B) nie wystąpiła w mających zastosowanie ramach czasowych o ponowne rozpoznanie sprawy ani nie złożyła odwołania,

albo

- (iv) orzeczenie nie zostało jej doręczone osobiście, ale:

- A) zostanie jej bezzwłocznie doręczone osobiście po jej przekazaniu, a osoba ta zostanie wyraźnie pouczone o prawie do ponownego rozpoznania sprawy lub do złożenia odwołania, w których to procedurach dana osoba ma prawo uczestniczyć i które pozwalają na ponowne rozpoznanie sprawy co do istoty, w tym na uwzględnienie nowych dowodów, oraz które mogą prowadzić do uchylenia lub zmiany pierwotnego orzeczenia;

oraz

- B) osoba ta zostanie poinformowana o terminie, w którym musi wystąpić o takie ponowne rozpoznanie sprawy lub złożyć odwołanie, jak wspomniano w odpowiednim nakazie aresztowania.

2. Jeżeli nakaz aresztowania został wydany w celu wykonania kary pozbawienia wolności lub zastosowania środka zabezpieczającego polegającego na pozbawieniu wolności na warunkach określonych w ust. 1 lit. i) pkt (iv), a zainteresowana osoba nie otrzymała wcześniej jakiegokolwiek urzędowej informacji o prowadzonym przeciwko niej postępowaniu karnym, może ona, w momencie otrzymania informacji o treści nakazu aresztowania, złożyć wniosek o odpis wyroku, zanim zostanie ona przekazana. Organ wydający, natychmiast po poinformowaniu go o tym wniosku, przekazuje zainteresowanej osobie odpis wyroku za pośrednictwem organu wykonującego. Wniosek zainteresowanej osoby nie może opóźniać procedury jej przekazania ani decyzji o wykonaniu nakazu aresztowania. Wyrok przekazuje się zainteresowanej osobie wyłącznie tytułem informacji; przekazanie go nie stanowi formalnego doręczenia wyroku ani nie uruchamia biegu jakichkolwiek terminów mających zastosowanie w przypadku wystąpienia o ponowne rozpoznanie sprawy lub złożenia odwołania.

3. W przypadku gdy zainteresowana osoba zostanie przekazana na warunkach określonych w ust. 1 lit. i) pkt (iv) i gdy wystąpiła ona o ponowne rozpoznanie sprawy lub złożyła odwołanie, do czasu zakończenia tych postępowań pozbawienie wolności tej osoby w oczekiwaniu na ponowne rozpoznanie sprawy lub postępowanie odwoławcze podlega kontroli zgodnie z prawem wewnętrznym państwa członkowskiego wydającego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wydającym nakaz – w regularnych odstępach czasu albo na wniosek tej osoby. Kontroli takiej dokonuje się w szczególności pod kątem możliwości zawieszenia lub przerwania pozbawienia wolności. Ponowne rozpoznanie sprawy lub postępowanie odwoławcze rozpoczynają się w odpowiednim terminie po przekazaniu osoby.

Artykuł 121

Wyjątek ze względu na charakter polityczny przestępstwa

1. Nie można odmówić wykonania nakazu aresztowania na tej podstawie, że przestępstwo może zostać uznane przez właściwe organy państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, za przestępstwo polityczne, za przestępstwo związane z przestępstwem politycznym lub za przestępstwo popełnione z pobudek politycznych.

2. Zarówno Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, jak i Unia, działająca w imieniu któregośkolwiek z jej państw członkowskich, mogą jednak powiadomić Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób o tym, że ust. 1 będzie stosowany wyłącznie w odniesieniu do:

- a) przestępstw, o których mowa w art. 1 i 2 Europejskiej konwencji o zwalczaniu terroryzmu;
- b) przestępstw kwalifikowanych jako udział w zorganizowanej grupie lub związku, mających na celu popełnienie przestępstwa lub przestępstw, o których mowa w art. 1 i 2 Europejskiej konwencji o zwalczaniu terroryzmu, jeżeli takie przestępstwa kwalifikowane jako udział w zorganizowanej grupie lub związku odpowiadają opisowi zachowania, o którym mowa w art. 118 ust. 3 niniejszej Umowy; oraz
- c) terroryzmem zdefiniowanym w załączniku 13.

3. W przypadku gdy nakaz aresztowania został wydany przez państwo członkowskie, w imieniu którego dokonano powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, lub w przypadku gdy nakaz aresztowania został wydany przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, które dokonało takiego powiadomienia, Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, lub państwo członkowskie wykonujące nakaz mogą stosować zasadę wzajemności.

Artykuł 122

Wyjątek ze względu na obywatelstwo

1. Nie można odmówić wykonania nakazu aresztowania na tej podstawie, że osoba, której dotyczy nakaz, jest obywatelem państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub gdy podmiotem wykonującym nakaz jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru – obywatelem Zjednoczonego Królestwa.

2. Zarówno Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, jak i Unia, działająca w imieniu któregośkolwiek z jej państw członkowskich, mogą powiadomić Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób, że obywatele Zjednoczonego Królestwa lub obywatele tego państwa członkowskiego, w zależności od przypadku, nie będą przekazywani lub że ich przekazanie będzie dozwolone wyłącznie pod określonymi warunkami. Powiadomienie musi opierać się na przesłankach związanych z podstawowymi zasadami lub praktyką wewnętrznego porządku prawnego Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub państwa członkowskiego, w którego imieniu dokonano powiadomienia. W takiej sytuacji Unia, w imieniu któregośkolwiek z jej państw członkowskich, lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru – w zależności od przypadku – mogą powiadomić Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób w rozsądnym terminie po otrzymaniu powiadomienia drugiej Strony, że organy sądowe wykonujące nakaz państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru – w zależności od przypadku – mogą odmówić przekazania swoich obywateli, o których mowa w ust. 1, temu państwu członkowskiemu lub Zjednoczonemu Królestwu w odniesieniu do Gibraltaru, lub że przekazanie jest dozwolone wyłącznie po spełnieniu określonych warunków.

3. W sytuacji gdy państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru odmówiło wykonania nakazu aresztowania na tej podstawie, że w przypadku Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, Zjednoczone Królestwo dokonało powiadomienia lub, w przypadku państwa członkowskiego, Unia dokonała powiadomienia w jego imieniu, zgodnie z ust. 2, właściwe organy tego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru rozważają wszczęcie postępowania przeciwko obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub państwa członkowskiego, w zależności od przypadku, współmiernego do przedmiotu nakazu aresztowania, biorąc pod uwagę opinię właściwych organów Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wydającym nakaz, lub państwa członkowskiego wydającego nakaz. W sytuacji gdy organ sądowy postanowi nie wszczynać takiego postępowania, ofiara przestępstwa, którego dotyczy nakaz aresztowania, musi mieć możliwość otrzymania informacji dotyczących takiej decyzji, zgodnie z mającym zastosowaniem prawem wewnętrznym.

4. W przypadku gdy zgodnie z ust. 3 właściwe organy państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru wszczynają postępowanie przeciwko własnym obywatelom, o których mowa w ust. 1, właściwe organy tego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru muszą mieć możliwość wprowadzenia odpowiednich środków w celu udzielenia pomocy ofiarom i świadkom, w szczególności w odniesieniu do sposobu prowadzenia postępowania, w następujących okolicznościach:

- a) postępowanie zostało wszczęte w państwie członkowskim, w przypadku gdy osoby te zamieszkują w Zjednoczonym Królestwie lub w Gibraltarze lub w innym państwie członkowskim;
- b) postępowanie zostało wszczęte w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, w przypadku gdy osoby te zamieszkują w państwie członkowskim.

Artykuł 123

Gwarancje udzielane w szczególnych przypadkach przez właściwe organy państwa członkowskiego wydającego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wydającym nakaz

1. Wykonanie nakazu aresztowania przez organ sądowy wykonujący nakaz może podlegać następującym gwarancjom:

- a) jeżeli przestępstwo stanowiące podstawę nakazu aresztowania jest zagrożone w państwie członkowskim wydającym nakaz lub w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wydającym nakaz, karą dożywotniego pozbawienia wolności lub środkiem zabezpieczającym polegającym na dożywotnim pozbawieniu wolności, właściwe organy państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, mogą uzależnić wykonanie nakazu aresztowania od spełnienia warunku, zgodnie z którym właściwe organy państwa członkowskiego wydającego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wydającym nakaz, udzielą gwarancji uznanej za wystarczającą przez właściwe organy państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, że właściwe organy państwa członkowskiego wydającego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wydającym nakaz, dokonają weryfikacji wymierzonej kary lub środka, na wniosek lub najpóźniej po 20 latach, lub będą zachęcać do zastosowania aktów prawa łaski, o które dana osoba ma prawo się ubiegać na podstawie prawa lub praktyki państwa członkowskiego wydającego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wydającym nakaz, w celu niewykonania takiej kary lub takiego środka;
- b) jeżeli osoba, której dotyczy nakaz aresztowania wydany do celów ścigania, jest obywatelem państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub ma w nim miejsce zamieszkania lub, gdy to Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru jest podmiotem wykonującym nakaz – obywatelem Zjednoczonego Królestwa lub osobą zamieszkałą w Gibraltarze, przekazanie tej osoby może być uzależnione od spełnienia warunku, zgodnie z którym osoba ta, po jej wysłuchaniu, zostanie odesłana do państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub do Gibraltaru, gdy podmiotem wykonującym nakaz jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, w celu odbycia tam kary pozbawienia wolności lub zastosowania środka zabezpieczającego polegającego na pozbawieniu wolności, orzeczonych wobec niej w państwie członkowskim wydającym nakaz lub w Gibraltarze, gdy podmiotem wydającym nakaz jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru; jeżeli wymagana jest zgoda osoby, której dotyczy nakaz, na przekazanie kary lub środka zabezpieczającego polegającego na pozbawieniu wolności do państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub do Gibraltaru, gdy podmiotem wykonującym nakaz jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gwarancja, że osoba ta zostanie odesłana do państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub do Gibraltaru, gdy podmiotem wykonującym nakaz jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, w celu odbycia tam kary, jest uzależniona od spełnienia warunku, zgodnie z którym osoba, której dotyczy nakaz, po jej wysłuchaniu, wyrazi zgodę na powrót do państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub do Gibraltaru, gdy podmiotem wykonującym nakaz jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru;

- c) jeżeli istnieją istotne podstawy, by sądzić, że występuje rzeczywiste ryzyko dla ochrony praw podstawowych osoby, której dotyczy nakaz, organ sądowy wykonujący nakaz, zanim podejmie decyzję o wykonaniu nakazu aresztowania, może w stosownych przypadkach wymagać dodatkowych gwarancji dotyczących traktowania osoby, której dotyczy nakaz, po jej przekazaniu.

2. Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób jest uprawniony do przyjmowania wszelkich zmian niniejszego artykułu, które mogą być niezbędne do uwzględnienia zmian dokonanych w umowie o handlu i współpracy.

Artykuł 124

Wyznaczenie organu centralnego

1. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru powiadamia Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób o organie centralnym Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, a Unia, działająca w imieniu któregośkolwiek z jej państw członkowskich, może powiadomić Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób o organie centralnym każdego państwa członkowskiego, które wyznaczyło taki organ, lub – jeżeli przewiduje to system prawny danego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru – o więcej niż jednym organie centralnym wspierającym właściwe organy sądowe.

2. Powiadamiając Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru oraz Unia, działająca w imieniu któregośkolwiek z państw członkowskich, mogą wskazać, że z uwagi na sposób organizacji wewnętrznego systemu sądowego danego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru organ centralny lub organy centralne odpowiedzialne są za administracyjne przekazywanie i administracyjny odbiór nakazów aresztowania, a także za wszelką inną korespondencję urzędową dotyczącą administracyjnego przekazywania i administracyjnego odbioru nakazów aresztowania. Takie przekazywanie nakazów aresztowania odbywa się zgodnie z art. 6 ust. 1 i art. 126. Takie wskazanie wiąże wszystkie organy w państwie członkowskim wydającym nakaz lub w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wydającym nakaz.

Artykuł 125

Treść i forma nakazu aresztowania

1. Nakaz aresztowania zawiera następujące informacje podawane zgodnie z formularzem zamieszczonym w załączniku 14:

- a) tożsamość i obywatelstwo osoby, której dotyczy nakaz;
- b) imię i nazwisko, adres, numer telefonu i faksu oraz adres e-mail organu sądowego wydającego nakaz;
- c) dowody istnienia podlegającego wykonaniu wyroku, nakazu aresztowania lub jakiegokolwiek innego podlegającego wykonaniu orzeczenia sądowego mającego ten sam skutek prawny i objętego zakresem stosowania art. 118;
- d) charakter i kwalifikacja prawna przestępstwa, w szczególności w odniesieniu do art. 118;
- e) opis okoliczności, w jakich przestępstwo popełniono, w tym data, miejsce oraz zakres, w jakim osoba, której dotyczy nakaz, brała udział w popełnieniu przestępstwa;
- f) orzeczoną karę, jeżeli istnieje prawomocny wyrok, lub wymiar przewidzianych za to przestępstwo kar na podstawie prawa państwa członkowskiego wydającego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wydającym nakaz; oraz
- g) jeżeli to możliwe, inne skutki przestępstwa.

2. Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób może w razie konieczności dokonywać zmian w formularzu zamieszczonym w załączniku 14.

Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób przyjmuje wszelkie zmiany formularza zamieszczonego w załączniku 14, które mogą być konieczne do uwzględnienia zmian dokonanych w załączniku 43 do umowy o handlu i współpracy.

3. Nakaz aresztowania tłumaczy się na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub na język angielski, gdy podmiotem wykonującym nakaz jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru. Unia, działająca w imieniu któregośkolwiek z jej państw członkowskich, może powiadomić Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób o tym, że będzie akceptować tłumaczenie na inny język urzędowy lub języki urzędowe danego państwa członkowskiego.

Artykuł 126

Przekazywanie nakazu aresztowania

1. Art. 6 ust. 1 stosuje się wyłącznie do wstępnego przekazywania nakazu aresztowania, który podlega przekazaniu zgodnie z tym artykułem i postanowieniami niniejszego rozdziału.

2. Jeżeli miejsce pobytu osoby, której dotyczy nakaz, jest znane, organ sądowy wydający nakaz może, zgodnie z art. 6 ust. 1, przekazać nakaz aresztowania właściwemu organowi państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub właściwemu organowi Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, umożliwiając temu organowi stwierdzenie autentyczności nakazu aresztowania.

Artykuł 127

Szczegółowe procedury przekazywania nakazu aresztowania

1. Jeżeli organ sądowy wydający nakaz nie wie, który organ jest właściwym organem sądowym wykonującym nakaz, podejmuje niezbędne działania w celu uzyskania tych informacji od właściwych organów państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz.

2. Jako rozwiązanie alternatywne w stosunku do art. 126, organ sądowy wydający nakaz może zwrócić się do Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej („Interpol”) o przekazanie nakazu aresztowania.

3. Wszelkie trudności wiążące się z przekazywaniem lub stwierdzaniem autentyczności dokumentów niezbędnych do wykonania nakazu aresztowania rozwiązuje się w drodze bezpośrednich kontaktów między zaangażowanymi organami sądowymi lub, w stosownych przypadkach, przy zaangażowaniu organów centralnych państw członkowskich i Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru.

4. Jeżeli organ, który otrzymuje nakaz aresztowania, nie jest właściwy do jego rozpoznania, przesyła on automatycznie nakaz aresztowania właściwemu organowi w państwie członkowskim wykonującym nakaz lub w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, oraz odpowiednio informuje organ sądowy wydający nakaz.

Artykuł 128

Prawa osoby, której dotyczy nakaz

1. Jeżeli osoba, której dotyczy nakaz, zostanie zatrzymana w celu wykonania nakazu aresztowania, organ sądowy wykonujący nakaz, zgodnie z prawem wewnętrznym państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, informuje tę osobę o nakazie aresztowania i jego treści, a także o możliwości wyrażenia przez nią zgody na przekazanie do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wydającym nakaz, lub do państwa członkowskiego wydającego nakaz.

2. Osoba, której dotyczy nakaz, która zostaje zatrzymana w celu wykonania nakazu aresztowania i która nie mówi w języku postępowania dotyczącego nakazu aresztowania lub go nie rozumie, ma prawo do skorzystania z pomocy tłumacza ustnego oraz do otrzymania tłumaczenia pisemnego w języku ojczystym tej osoby lub w jakimkolwiek innym języku, w którym mówi lub który rozumie, zgodnie z prawem wewnętrznym państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz.
3. Osoba, której dotyczy nakaz, ma prawo do skorzystania po zatrzymaniu z pomocy obrońcy, zgodnie z prawem wewnętrznym państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz.
4. Osobę, której dotyczy nakaz, informuje się o jej prawie do wyznaczenia obrońcy w państwie członkowskim wydającym nakaz lub w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wydającym nakaz, w celu udzielenia pomocy osobie, której dotyczy nakaz, w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, lub w państwie członkowskim wykonującym nakaz w postępowaniu dotyczącym nakazu aresztowania. Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla terminów określonych w art. 140.
5. Osoba, której dotyczy nakaz, która zostaje zatrzymana, ma prawo do tego, by o jej aresztowaniu zostały bez zbędnej zwłoki poinformowane organy konsularne państwa, którego jest obywatelem, a jeżeli jest bezpaństwowcem – organy konsularne w miejscu jej zwykłego zamieszkania, a także prawo do kontaktowania się z tymi organami, jeżeli wyrazi taką wolę.

Artykuł 129

Stosowanie pozbawienia wolności wobec osoby

W przypadku zatrzymania osoby na podstawie nakazu aresztowania, organ sądowy wykonujący nakaz podejmuje decyzję w sprawie tego, czy osoba ta w dalszym ciągu powinna być pozbawiona wolności zgodnie z prawem państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz aresztowania. Osoba ta może zostać zwolniona tymczasowo w dowolnym momencie zgodnie z prawem wewnętrznym państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, pod warunkiem że to państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru wprowadzi wszelkie środki, jakie uzna za niezbędne, aby zapobiec ucieczce tej osoby.

Artykuł 130

Zgoda na przekazanie

1. Jeżeli zatrzymana osoba wskaże, że zgadza się na przekazanie, zgodę tę oraz, w stosownych przypadkach, jednoznaczne zrzeczenie się prawa do skorzystania z zasady specjalności, o której mowa w art. 144 ust. 3, musi wyrazić przed organem sądowym wykonującym nakaz, zgodnie z prawem wewnętrznym państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz.
2. Każde państwo członkowskie i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru przyjmuje środki niezbędne do zapewnienia, aby zgoda oraz, w stosownych przypadkach, zrzeczenie się, o których mowa w ust. 1, zostały wyrażone w sposób wskazujący, że dana osoba wyraziła je dobrowolnie i z pełną świadomością konsekwencji. W tym celu osoba, której dotyczy nakaz, ma prawo do skorzystania z pomocy obrońcy.
3. Zgoda oraz, w stosownych przypadkach, zrzeczenie się, o których mowa w ust. 1, zostają formalnie odnotowane zgodnie z procedurą przewidzianą w prawie wewnętrznym państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz.
4. Co do zasady zgoda nie może zostać cofnięta. Państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru może jednak przewidzieć, że zgoda oraz, w stosownych przypadkach, zrzeczenie się, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, mogą zostać cofnięte zgodnie z zasadami mającymi zastosowanie na podstawie jego prawa wewnętrznego. W takim przypadku okres między dniem wyrażenia zgody i jej cofnięcia nie jest brany pod uwagę przy określaniu terminów określonych w art. 140. Zarówno Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, jak i Unia, działająca w imieniu któregośkolwiek z jej państw członkowskich, mogą powiadomić Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób o tym, że chcą skorzystać z tej możliwości, określając procedury, zgodnie z którymi cofnięcie zgody jest możliwe, oraz określając wszelkie zmiany tych procedur.

Artykuł 131

Przesłuchanie osoby, której dotyczy nakaz

W przypadku gdy osoba zatrzymana nie wyraża zgody na przekazanie zgodnie z art. 130, osoba ta ma prawo do bycia przesłuchaną przez organ sądowy wykonujący nakaz, zgodnie z prawem państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz.

Artykuł 132

Decyzja o przekazaniu

1. Decyzję o tym, czy dana osoba ma zostać przekazana, podejmuje organ sądowy wykonujący nakaz w terminach i zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym rozdziale, w szczególności zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w art. 116.
2. Jeżeli organ sądowy wykonujący nakaz uzna informacje przekazane przez właściwe organy państwa członkowskiego wydającego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wydającym nakaz, za niewystarczające do podjęcia decyzji o przekazaniu, występuje o pilne przekazanie niezbędnych informacji uzupełniających, w szczególności w odniesieniu do art. 116, art. 119–121 oraz art. 123 i 125, a także może wyznaczyć termin ich otrzymania, biorąc pod uwagę konieczność dotrzymania terminów określonych w art. 134.
3. Organ sądowy wydający nakaz może w dowolnym momencie przysyłać wszelkie dodatkowe przydatne informacje organowi sądowemu wykonującemu nakaz.

Artykuł 133

Decyzja w przypadku zbiegu nakazów

1. Jeżeli organy sądowe dwóch lub większej liczby państw członkowskich lub co najmniej jednego państwa członkowskiego i Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru wydały europejski nakaz aresztowania lub nakaz aresztowania dotyczący tej samej osoby, decyzję co do tego, który z tych nakazów aresztowania podlega wykonaniu, podejmuje organ sądowy wykonujący nakaz, po wnikliwym rozpatrzeniu wszystkich okoliczności, w szczególności wagi przestępstw oraz miejsca ich popełnienia, odpowiednich dat wydania nakazów aresztowania lub europejskich nakazów aresztowania oraz tego, czy poszczególne nakazy wydano w celach ścigania lub wykonania kary pozbawienia wolności lub wykonania środka zabezpieczającego polegającego na pozbawieniu wolności, a także obowiązków prawnych państw członkowskich wynikających z prawa Unii, dotyczących w szczególności zasad swobodnego przemieszczania się i niedyskryminacji ze względu na obywatelstwo.
2. Dokonując wyboru, o którym mowa w ust. 1, organ sądowy wykonujący nakaz państwa członkowskiego może zasięgnąć porady Eurojustu.
3. W przypadku konfliktu między nakazem aresztowania a wnioskiem o ekstradycję przedłożonym przez państwo trzecie lub nakazem aresztowania przedłożonym przez Zjednoczone Królestwo zgodnie z umową o handlu i współpracy (zwanym dalej „nakazem aresztowania wydany na podstawie umowy o handlu i współpracy”), decyzję o tym, czy pierwszeństwo ma nakaz aresztowania, wniosek o ekstradycję lub nakaz aresztowania wydany na podstawie umowy o handlu i współpracy, podejmuje właściwy organ państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, po wnikliwym rozpatrzeniu wszystkich okoliczności, w szczególności okoliczności, o których mowa w ust. 1, oraz okoliczności, o których mowa w mającej zastosowanie konwencji.
4. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich i Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru wynikających ze Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego.

Artykuł 134

Terminy i procedury podejmowania decyzji o wykonaniu nakazu aresztowania

1. Nakaz aresztowania rozpatruje się i wykonuje w trybie przewidzianym dla spraw pilnych.
2. W przypadkach gdy osoba, której dotyczy nakaz, wyraża zgodę na przekazanie, ostateczna decyzja w sprawie wykonania nakazu aresztowania zostaje podjęta w terminie 10 dni od wyrażenia zgody.
3. W pozostałych przypadkach ostateczna decyzja o wykonaniu nakazu aresztowania zostaje podjęta w terminie 60 dni od aresztowania osoby, której dotyczy nakaz.
4. Gdy w szczególnych przypadkach nakaz aresztowania nie może zostać wykonany w terminach określonych w ust. 2 lub 3, organ sądowy wykonujący nakaz natychmiast informuje o tym organ sądowy wydający nakaz, podając przyczyny zwłoki. W takich przypadkach terminy mogą zostać przedłużone o dalsze 30 dni.
5. Do czasu podjęcia przez organ sądowy wykonujący nakaz ostatecznej decyzji w sprawie nakazu aresztowania, zapewnia on, aby istotne warunki niezbędne do skutecznego przekazania danej osoby pozostawały spełnione.
6. W przypadku odmowy wykonania nakazu aresztowania muszą zostać podane jej przyczyny.

Artykuł 135

Sytuacja przed podjęciem decyzji

1. W przypadku gdy nakaz aresztowania został wydany w celu ścigania przestępstwa, organ sądowy wykonujący nakaz:
 - a) wyraża zgodę na przesłuchanie osoby, której dotyczy nakaz, zgodnie z art. 136; lub
 - b) wyraża zgodę na czasowe przekazanie osoby, której dotyczy nakaz.
2. Warunki i czas trwania czasowego przekazania ustala się w drodze wzajemnego porozumienia między organem sądowym wydającym nakaz i organem sądowym wykonującym nakaz.
3. W przypadku czasowego przekazania danej osobie należy zapewnić możliwość powrotu do państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub na Gibraltaru, gdy podmiotem wykonującym nakaz jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, wziąć celu wzięcia udziału w dotyczących jej posiedzeniach w ramach procedury przekazania.

Artykuł 136

Przesłuchanie osoby przed podjęciem decyzji

1. Osobę, której dotyczy nakaz, przesłuchuje organ sądowy. W tym celu osoba, której dotyczy nakaz, korzysta z pomocy obrońcy wyznaczonego zgodnie z prawem państwa członkowskiego wydającego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wydającym nakaz.
2. Osobę, której dotyczy nakaz, przesłuchuje się zgodnie z prawem państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, oraz na warunkach ustalonych w drodze wzajemnego porozumienia między organem sądowym wydającym nakaz i organem sądowym wykonującym nakaz.
3. Aby zapewnić właściwe stosowanie niniejszego artykułu, właściwy organ sądowy wykonujący nakaz może wyznaczyć inny organ sądowy w państwie członkowskim wykonującym nakaz lub w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, do wzięcia udziału w przesłuchaniu osoby, której dotyczy nakaz.

Artykuł 137

Przywileje i immunitety

1. W przypadku gdy osobie, której dotyczy nakaz, przysługuje przywilej lub immunitet jurysdykcyjny lub egzekucyjny w państwie członkowskim wykonującym nakaz lub w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, bieg terminów, o których mowa w art. 134, rozpoczyna się dopiero od dnia, w którym organ sądowy wykonujący nakaz został poinformowany o fakcie, że dany przywilej lub immunitet został uchylony.
2. Właściwe organy państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, zapewniają, aby istotne warunki niezbędne do skutecznego przekazania były spełnione w momencie, gdy danej osobie nie przysługuje już taki przywilej lub immunitet.
3. W przypadku gdy do uchylecia przywileju lub immunitetu uprawniony jest organ państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, organ sądowy wykonujący nakaz występuje do tego organu o bezzwłoczne wykonanie tego uprawnienia. W przypadku gdy do uchylecia przywileju lub immunitetu uprawniony jest organ innego państwa członkowskiego, Zjednoczonego Królestwa, Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej, organ sądowy wydający nakaz występuje do tego organu o wykonanie tego uprawnienia.

Artykuł 138

Konkurencyjne wobec siebie obowiązki międzynarodowe

1. Niniejsza Umowa pozostaje bez uszczerbku dla obowiązków państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, w przypadku gdy osoba, której dotyczy nakaz, zostaje poddana ekstradycji do tego państwa członkowskiego lub do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, z państwa trzeciego lub ze Zjednoczonego Królestwa oraz w przypadku gdy osoba ta jest chroniona postanowieniami uzgodnienia, na podstawie którego została poddana ekstradycji, dotyczącymi zasady specjalności. Państwo członkowskie wykonujące nakaz lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, wprowadza wszystkie środki niezbędne do bezzwłocznego wystąpienia o zgodę państwa trzeciego lub Zjednoczonego Królestwa, z którego osoba, której dotyczy nakaz, została poddana ekstradycji, tak aby mogła ona zostać przekazana do państwa członkowskiego wydającego nakaz lub do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wydającym nakaz. Bieg terminów, o których mowa w art. 134, rozpoczyna się dopiero od dnia, w którym przestaje mieć zastosowanie zasada specjalności.
2. Do czasu podjęcia decyzji przez państwo trzecie lub Zjednoczone Królestwo, z którego osoba, której dotyczy nakaz, została poddana ekstradycji, państwo członkowskie wykonujące nakaz lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, zapewnia, aby istotne warunki niezbędne do skutecznego przekazania pozostawały spełnione.

Artykuł 139

Powiadomienie o decyzji

Organ sądowy wykonujący nakaz niezwłocznie powiadamia organ sądowy wydający nakaz o decyzji dotyczącej czynności, które mają zostać podjęte w sprawie nakazu aresztowania.

Artykuł 140

Terminy przekazania osoby

1. Osoba, której dotyczy nakaz, zostaje przekazana możliwie najszybciej w dniu uzgodnionym przez zainteresowane organy.
2. Osoba, której dotyczy nakaz, zostaje przekazana nie później niż 10 dni od wydania ostatecznej decyzji w sprawie wykonania nakazu aresztowania.

3. Jeżeli przekazanie osoby, której dotyczy nakaz, w terminie ustanowionym w ust. 2 uniemożliwiają okoliczności poza kontrolą właściwych organów któregośkolwiek z państw członkowskich lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, organ sądowy wykonujący nakaz i organ sądowy wydający nakaz niezwłocznie kontaktują się ze sobą i ustalają nowy termin przekazania. W tym przypadku przekazanie odbywa się w terminie 10 dni od uzgodnionego w ten sposób nowego terminu.

4. Wyjątkowo przekazanie może być czasowo odroczone z ważnych przyczyn natury humanitarnej, na przykład gdy istnieją istotne podstawy, by sądzić, że zagrazi to w sposób ewidentny życiu lub zdrowiu osoby, której dotyczy nakaz. Wykonanie nakazu aresztowania odbywa się w terminie możliwie najkrótszym po ustaniu tych podstaw. Organ sądowy wykonujący nakaz natychmiast informuje organ sądowy wydający nakaz i uzgadnia nową datę przekazania. W tym przypadku przekazanie odbywa się w terminie 10 dni od uzgodnionego nowego terminu.

5. Po upływie terminów, o których mowa w ust. 2–4, jeżeli osoba, której dotyczy nakaz, nadal przebywa w areszcie, osoba ta zostaje zwolniona. Organ sądowy wykonujący nakaz i organ sądowy wydający nakaz kontaktują się ze sobą, gdy tylko okaże się, że dana osoba ma zostać zwolniona na podstawie niniejszego ustępu, oraz dokonują uzgodnień dotyczących przekazania tej osoby.

Artykuł 141

Przekazanie odroczone lub warunkowe

1. Organ sądowy wykonujący nakaz może po podjęciu decyzji o wykonaniu nakazu aresztowania odroczyć wydanie osoby, której dotyczy nakaz, tak aby możliwe było prowadzenie przeciwko niej postępowania karnego w państwie członkowskim wykonującym nakaz lub przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, lub, jeżeli osoba ta została już skazana, aby mogła odbywać na terytorium państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, karę orzeczoną za czyn inny niż ten, o którym mowa w nakazie aresztowania.

2. Zamiast odroczenia przekazania organ sądowy wykonujący nakaz może czasowo przekazać osobę, której dotyczy nakaz, państwu członkowskiemu wydającemu nakaz lub Zjednoczonemu Królestwu w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wydającym nakaz, na warunkach ustalanych w drodze wzajemnego porozumienia między organem sądowym wykonującym nakaz i organem sądowym wydającym nakaz. Porozumienie to sporządza się na piśmie, a jego warunki są wiążące dla wszystkich organów w państwie członkowskim wydającym nakaz lub wszystkich organów Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wydającym nakaz.

Artykuł 142

Tranzyt

1. Każde państwo członkowskie, Zjednoczone Królestwo i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zezwala na tranzyt przez swoje terytorium przekazywanej osoby, której dotyczy nakaz, pod warunkiem udzielenia im informacji o:

- a) tożsamości i obywatelstwie osoby podlegającej nakazowi aresztowania;
- b) istnieniu nakazu aresztowania;
- c) charakterze i kwalifikacji prawnej przestępstwa; oraz
- d) opisie okoliczności przestępstwa, w tym dacie i miejscu jego popełnienia.

2. W przypadku dokonania powiadomienia przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zgodnie z art. 122 ust. 2, zgodnie z którym obywatele Zjednoczonego Królestwa nie będą przekazywani lub przekazanie będzie dozwolone wyłącznie po spełnieniu określonych warunków, Zjednoczone Królestwo lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, w zależności od przypadku, może, na tych samych warunkach, odmówić tranzytu obywateli Zjednoczonego Królestwa lub uzależnić ten tranzyt od spełnienia tych samych warunków.

3. Państwo członkowskie, w imieniu którego złożono powiadomienie zgodnie z art. 122 ust. 2, zgodnie z którym jego obywatele nie będą przekazywani lub ich przekazanie będzie dozwolone wyłącznie po spełnieniu określonych warunków, może, na tych samych warunkach, odmówić tranzytu swoich obywateli przez swoje terytorium lub uzależnić ten tranzyt od tych samych warunków.
4. Państwa członkowskie, Zjednoczone Królestwo i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru powiadamiają Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób o organach odpowiedzialnych za odbieranie wniosków tranzytowych i niezbędnych dokumentów, a także wszelkiej innej korespondencji urzędowej dotyczącej wniosków tranzytowych.
5. Wniosek tranzytowy oraz informacje, o których mowa w ust. 1, mogą być kierowane do organu, o którym powiadomiono na podstawie ust. 4, z użyciem dowolnych środków umożliwiających uzyskanie pisemnego potwierdzenia. Stosując tę samą procedurę, powiadamia się o decyzji organu, o którym powiadomiono, wezwanego państwa członkowskiego, Zjednoczonego Królestwa lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym.
6. Niniejszego artykułu nie stosuje się w przypadku przewozu drogą lotniczą bez przewidzianej rozkładem lotu przerwy w podróży. Jeżeli jednak dochodzi do nieplanowanego lądowania, właściwe organy państwa członkowskiego wydającego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wydającym nakaz, przekazują organowi, o którym powiadomiono zgodnie z ust. 4, informacje, o których mowa w ust. 1.
7. W przypadku gdy tranzyt dotyczy osoby, która ma zostać poddana ekstradycji lub przekazana z państwa trzeciego lub Zjednoczonego Królestwa do państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, lub między państwami członkowskimi, niniejszy artykuł stosuje się odpowiednio. W szczególności odniesienia do „nakazu aresztowania” traktuje się jako odniesienia do „wniosku o ekstradycję”, „europejskiego nakazu aresztowania” lub „nakazu aresztowania wydanego na podstawie umowy o handlu i współpracy”, w zależności od przypadku.

Artykuł 143

Zaliczenie okresu pozbawienia wolności w państwie członkowskim wykonującym nakaz lub w Gibraltarze

1. Państwo członkowskie wydające nakaz lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wydającym nakaz, zalicza wszystkie okresy pozbawienia wolności odbyte w wyniku wykonania nakazu aresztowania do całkowitego okresu pozbawienia wolności, który ma zostać odbyty w państwie członkowskim wydającym nakaz lub w Gibraltarze, gdy podmiotem wydającym nakaz jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, jako skutek wydanego orzeczenia o pozbawieniu wolności lub środka zabezpieczającego polegającego na pozbawieniu wolności.
2. Wszystkie informacje dotyczące czasu trwania pozbawienia wolności osoby, której dotyczy nakaz, na podstawie nakazu aresztowania zostają przekazane przez organ sądowy wykonujący nakaz lub organ centralny, o którym powiadomiono zgodnie z art. 124 ust. 1, organowi sądowemu wydającemu nakaz w momencie przekazania osoby.

Artykuł 144

Możliwość ścigania za inne przestępstwa

1. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru może powiadomić Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób o tym, że w stosunkach z państwami członkowskimi, w imieniu których Unia dokonała powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, domniemywa się, że udzieliło ono zgody na ściganie, skazanie lub pozbawienie wolności osoby w celu wykonania kary pozbawienia wolności lub środka zabezpieczającego polegającego na pozbawieniu wolności w związku z przestępstwem popełnionym przed przekazaniem danej osoby innym niż to, z powodu którego osoba ta została przekazana, chyba że w szczególnym przypadku wykonujący nakaz organ sądowy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru postanowi inaczej w swojej decyzji w sprawie przekazania osoby.

2. Unia, działająca w imieniu któregośkolwiek z jej państw członkowskich, może powiadomić Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób o tym, że w przypadku gdy Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru dokonało powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, domniemywa się, że te państwa członkowskie udzieliły zgody na ściganie, skazanie lub pozbawienie wolności osoby w celu wykonania kary pozbawienia wolności lub środka zabezpieczającego polegającego na pozbawieniu wolności w związku z przestępstwem popełnionym przed przekazaniem danej osoby innym niż to, z powodu którego osoba ta została przekazana, chyba że w szczególnym przypadku wykonujący nakaz organ sądowy państwa członkowskiego postanowi inaczej w swojej decyzji w sprawie przekazania osoby.

3. Z wyjątkiem przypadków, o których mowa w ust. 1, 2 i 4, osoba przekazana nie może być ścigana, skazana ani w inny sposób pozbawiona wolności za przestępstwo popełnione przed jej przekazaniem, inne niż to, z powodu którego została przekazana.

4. Ust. 3 nie stosuje się w następujących przypadkach:

- a) osoba mająca możliwość opuszczenia państwa członkowskiego, do którego została przekazana, lub Gibraltaru, gdy została przekazana do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, nie uczyniła tego przed upływem 45 dni od swojego ostatecznego zwolnienia lub wróciła do tego państwa członkowskiego lub Gibraltaru, w zależności od przypadku, po jego opuszczeniu;
- b) przestępstwo nie jest zagrożone karą pozbawienia wolności ani środkiem zabezpieczającym polegającym na pozbawieniu wolności;
- c) postępowanie karne nie daje podstaw do zastosowania środka ograniczającego wolność osobistą;
- d) osoba mogłaby podlegać karze lub środkowi niepolegającym na pozbawieniu wolności, w szczególności karze finansowej lub środkowi zastosowanemu w jej miejsce, nawet jeżeli dana kara lub dany środek mogą prowadzić do ograniczenia jej wolności osobistej;
- e) osoba wyraziła zgodę na przekazanie, w stosownych przypadkach w tym samym czasie, gdy zrzekła się prawa do skorzystania z zasady specjalności, zgodnie z art. 130;
- f) osoba, po jej przekazaniu, w sposób jednoznaczny zrzekła się prawa do skorzystania z zasady specjalności w odniesieniu do określonych przestępstw poprzedzających jej przekazanie; zrzeczenie się musi być dokonane przed właściwym organem sądowym państwa członkowskiego wydającego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wydającym nakaz, i musi zostać odnotowane zgodnie z prawem wewnętrznym tego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, w zależności od przypadku; oświadczenie o zrzeczeniu się sporządza się w taki sposób, aby wynikało z niego jednoznacznie, że dana osoba uczyniła to dobrowolnie i z pełną świadomością jego skutków; w tym celu osoba ma prawo do skorzystania z pomocy obrońcy; oraz
- g) organ sądowy wykonujący nakaz, który przekazał osobę, wyraża zgodę zgodnie z ust. 4.

5. Wniosek o wyrażenie zgody składa się do organu sądowego wykonującego nakaz, wraz z informacjami, o których mowa w art. 125 ust. 1, oraz tłumaczeniem, o którym mowa w art. 125 ust. 3. Zgody udziela się w przypadku gdy przestępstwo, w związku z którym o zgodę wystąpiono, spełnia warunki do przekazania zgodnie z postanowieniami niniejszego rozdziału. Zgody odmawia się w przypadkach, o których mowa w art. 119, a ponadto można jej odmówić wyłącznie w przypadkach, o których mowa w art. 120 lub art. 121 ust. 2 i art. 122 ust. 2. Decyzja podejmowana jest nie później niż 30 dni od otrzymania wniosku. W sytuacjach określonych w art. 123 właściwe organy państwa członkowskiego wydającego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wydającym nakaz, muszą udzielić przewidzianych w nim gwarancji.

Artykuł 145

Przekazanie lub późniejsza ekstradycja

1. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru może powiadomić Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób o tym, że w stosunkach z państwami członkowskimi, w imieniu których Unia dokonała powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, domniemywa się, że udzieliło ono zgody na dalsze przekazanie przez jedno z tych państw członkowskich osoby pierwotnie przekazanej do tego państwa członkowskiego na podstawie nakazu aresztowania przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru do innego państwa członkowskiego na podstawie europejskiego nakazu aresztowania wydanego w przypadku przestępstwa popełnionego przed przekazaniem tej osoby, chyba że w szczególnym przypadku wykonujący nakaz organ Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru postanowi inaczej w swojej decyzji w sprawie przekazania do państwa członkowskiego podejmującego decyzję w sprawie dalszego przekazania.

2. Unia, działająca w imieniu któregośkolwiek z jej państw członkowskich, może powiadomić Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób o tym, że w przypadku gdy Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru dokonało powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, domniemywa się, że te państwa członkowskie udzieliły zgody na dalsze przekazanie przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru osoby pierwotnie przekazanej do Zjednoczonego Królestwa na podstawie nakazu aresztowania w odniesieniu do Gibraltaru przez jedno z tych państw członkowskich do innego z tych państw członkowskich na podstawie nakazu aresztowania wydanego w przypadku przestępstwa popełnionego przed przekazaniem tej osoby, chyba że w szczególnym przypadku wykonujący nakaz organ sądowy państwa członkowskiego, które pierwotnie przekazało osobę do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, postanowi inaczej w swojej decyzji w sprawie tego przekazania.

3. W każdym przypadku osoba, która została przekazana do państwa członkowskiego wydającego nakaz lub do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wydającym nakaz, na podstawie nakazu aresztowania lub europejskiego nakazu aresztowania, może bez zgody organu sądowego wykonującego nakaz zostać przekazana do państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie wykonujące nakaz lub do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru na podstawie nakazu aresztowania lub europejskiego nakazu aresztowania wydanego w przypadku przestępstwa popełnionego przed jej przekazaniem w następujących przypadkach:

- a) osoba, której dotyczy nakaz, mając możliwość opuszczenia państwa członkowskiego, do którego została przekazana, lub Gibraltaru, jeżeli osoba ta została przekazana do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, nie uczyniła tego przed upływem 45 dni od swego ostatecznego zwolnienia lub wróciła do tego państwa członkowskiego lub Gibraltaru po jego opuszczeniu;
- b) osoba, której dotyczy nakaz, wyraża zgodę na przekazanie do państwa innego niż państwo członkowskie wykonujące nakaz lub do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru na podstawie nakazu aresztowania lub europejskiego nakazu aresztowania; zgoda musi być wyrażona przed właściwymi organami sądowymi państwa członkowskiego wydającego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wydającym nakaz, i musi zostać odnotowana zgodnie z prawem wewnętrznym tego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru; oświadczenie o wyrażeniu zgody sporządza się w taki sposób, aby wynikało z niego jednoznacznie, że dana osoba wyraziła ją dobrowolnie i z pełną świadomością jej skutków; w tym celu osoba, której dotyczy nakaz, ma prawo do skorzystania z pomocy obrońcy; oraz
- c) osoba, której dotyczy nakaz, nie podlega zasadzie specjalności, zgodnie z art. 144 ust. 4 lit. a), e), f) lub g).

4. Organ sądowy wykonujący nakaz wyraża zgodę na przekazanie osoby do innego państwa członkowskiego lub do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru zgodnie z następującymi zasadami:

- a) wniosek o wyrażenie zgody składa się zgodnie z art. 126, wraz z informacjami, o których mowa w art. 125 ust. 1, oraz tłumaczeniem pisemnym, o którym mowa w art. 125 ust. 3;

b) zgodę wyraża się w przypadku gdy przestępstwo, w związku z którym wystąpiono o zgodę, objęte jest procedurą przekazywania osób zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy;

c) decyzja podejmowana jest nie później niż 30 dni od otrzymania wniosku; oraz

d) zgody odmawia się w przypadkach, o których mowa w art. 119, a ponadto można jej odmówić wyłącznie w przypadkach, o których mowa w art. 120, art. 121 ust. 2 i art. 122 ust. 2.

5. W sytuacjach, o których mowa w art. 123, właściwe organy państwa członkowskiego wydającego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wydającym nakaz, muszą udzielić przewidzianych w nim gwarancji.

6. Niezależnie od ust. 1 i 2 osoba przekazana na podstawie nakazu aresztowania nie może zostać poddana ekstradycji do państwa trzeciego ani przekazana do Zjednoczonego Królestwa bez zgody właściwego organu państwa członkowskiego, które tę osobę przekazało, lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono przekazało tę osobę. Zgodę taką wyraża się zgodnie z konwencjami wiążącymi dla tego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, w zależności od przypadku, a także zgodnie z prawem wewnętrznym tego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru.

Artykuł 146

Przekazywanie mienia

1. Na wniosek organu sądowego wydającego nakaz lub z własnej inicjatywy organ sądowy wykonujący nakaz, zgodnie ze prawem wewnętrznym państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, zajmuje i przekazuje mienie, które:

a) może być potrzebne jako dowód; lub

b) zostało uzyskane przez osobę, której dotyczy nakaz, w wyniku przestępstwa.

2. Mienie, o którym mowa w ust. 1, przekazuje się nawet wówczas, gdy nakazu aresztowania nie można wykonać z uwagi na śmierć lub ucieczkę osoby, której dotyczy nakaz.

3. Jeżeli mienie, o którym mowa w ust. 1, podlega zajęciu lub konfiskacie w państwie członkowskim wykonującym nakaz lub w Gibraltarze, gdy podmiotem wykonującym nakaz jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, organy tego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru mogą, jeżeli mienie to jest potrzebne w związku z toczącym się postępowaniem karnym, tymczasowo zatrzymać je lub przekazać Zjednoczonemu Królestwu w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wydającym nakaz, lub państwu członkowskiemu wydającemu nakaz, pod warunkiem że zostanie ono zwrócone.

4. Wszelkie prawa, jakie organy państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, lub osoby trzecie mogły nabyć w odniesieniu do mienia, o którym mowa w ust. 1, podlegają ochronie. W przypadku gdy takie prawa istnieją, właściwy organ Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wydającym nakaz, lub państwa członkowskiego wydającego nakaz zwraca mienie bez opłat państwu członkowskiemu wykonującemu nakaz lub Gibraltarowi, gdy podmiotem wykonującym nakaz jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, jak najszybciej po zakończeniu postępowania karnego.

Artykuł 147**Wydatki**

1. Wydatki poniesione w państwie członkowskim wykonującym nakaz lub w Gibraltarze, gdy podmiotem wykonującym nakaz jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, w związku z wykonaniem nakazu aresztowania ponoszą organy państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wykonującym nakaz.
2. Wszelkie inne wydatki ponoszą organy państwa członkowskiego wydającego nakaz lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wydającym nakaz.

Artykuł 148**Związek z innymi instrumentami prawnymi**

1. Niniejszy rozdział zastępuje od dnia wejścia w życie niniejszej Umowy odpowiednie postanowienia następujących konwencji mających zastosowanie w dziedzinie ekstradycji w stosunkach między Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru, z jednej strony, a państwami członkowskimi, z drugiej strony, bez uszczerbku dla ich stosowania w stosunkach między państwami członkowskimi lub Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru, z jednej strony, a państwami trzecimi, z drugiej strony—:
 - a) Europejska konwencja o ekstradycji, sporządzona w Paryżu w dniu 13 grudnia 1957 r., wraz z protokołami dodatkowymi do niej; oraz
 - b) Europejska konwencja o zwalczaniu terroryzmu, w kwestiach dotyczących ekstradycji.
2. W przypadku, o którym mowa w art. 68 ust. 5, konwencje, o których mowa w ust. 1, stosuje się nadal między państwem członkowskim, w odniesieniu do którego dokonano powiadomienia zgodnie z art. 68 ust. 5, a Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru do momentu powiadomienia przez Unię, działającą w imieniu tego państwa członkowskiego, Specjalnego Komitetu ds. Przepływu Osób o spełnieniu odpowiednich warunków konstytucyjnych niezbędnych do stosowania niniejszego rozdziału w tym państwie członkowskim.
3. W przypadku gdy konwencje, o których mowa w ust. 1, stosuje się do terytoriów państw członkowskich lub terytoriów, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest państwo członkowskie, do których nie stosuje się niniejszego rozdziału, konwencje te nadal regulują stosunki istniejące między tymi terytoriami i Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru.

Artykuł 149**Przegląd powiadomień**

Dokonując wspólnego przeglądu niniejszej Umowy zgodnie z art. 330, Strony rozważają potrzebę utrzymania powiadomień dokonywanych na podstawie art. 118 ust. 4, art. 121 ust. 2 i art. 122 ust. 2. Jeżeli powiadomienia, o których mowa w art. 122 ust. 2, nie zostaną odnowione, wygasają one cztery lata od dnia wejścia w życie niniejszej Umowy lub w dniu zakończenia wspólnego przeglądu niniejszej Umowy zgodnie z art. 330, w zależności od tego, co nastąpi później. Powiadomienia, o których mowa w art. 122 ust. 2, mogą zostać odnowione lub dokonane na nowo wyłącznie w okresie trzech miesięcy poprzedzających czwartą rocznicę wejścia w życie niniejszej Umowy, a następnie co pięć lat, pod warunkiem że spełnione wtedy będą warunki określone w art. 122 ust. 2.

Artykuł 150**Znajdujące się w toku nakazy aresztowania w przypadku zaprzestania stosowania**

Niezależnie od art. 66, 67 i 334 postanowienia niniejszego rozdziału stosuje się do nakazów aresztowania, w przypadku gdy osoba, której dotyczy nakaz, została zatrzymana w celu wykonania nakazu aresztowania przed zaprzestaniem stosowania niniejszego rozdziału, niezależnie od decyzji organu sądowego wykonującego nakaz co do tego, czy osoba, której dotyczy nakaz, ma nadal być pozbawiona wolności lub ma zostać tymczasowo zwolniona.

Artykuł 151

Stosowanie do istniejących europejskich nakazów aresztowania

Niniejszy rozdział stosuje się do europejskich nakazów aresztowania wydanych zgodnie z decyzją ramową Rady 2002/584/WSiSW ⁽²⁴⁾ przez właściwe organy państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru przed dniem 31 grudnia 2020 r., w przypadku gdy osoba, której dotyczy nakaz, nie została zatrzymana w celu wykonania nakazu do dnia wejścia w życie niniejszej Umowy.

ROZDZIAŁ 6

WZAJEMNA POMOC

Artykuł 152

Cel

1. Celem niniejszego rozdziału jest uzupełnienie postanowień oraz ułatwienie stosowania między państwami członkowskimi, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru, z drugiej strony:

- a) europejskiej konwencji o pomocy prawnej;
 - b) protokołu dodatkowego do europejskiej konwencji o pomocy prawnej, sporządzonego w Strasburgu w dniu 17 marca 1978 r.;
 - c) drugiego protokołu dodatkowego do europejskiej konwencji o pomocy prawnej, sporządzonego w Strasburgu w dniu 8 listopada 2001 r.; oraz
 - d) trzeciego protokołu dodatkowego do europejskiej konwencji o pomocy prawnej, sporządzonego w Valletcie w dniu 19 września 2025 r.
2. Niniejszy rozdział pozostaje bez uszczerbku dla postanowień rozdziału 4 niniejszego tytułu, który ma pierwszeństwo przed niniejszym rozdziałem.

Artykuł 153

Definicja właściwego organu

Do celów niniejszego rozdziału „właściwy organ” oznacza każdy organ państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, który jest właściwy do przekazywania lub otrzymywania wniosków o wzajemną pomoc prawną zgodnie z postanowieniami europejskiej konwencji o pomocy prawnej i jej protokołami oraz, w stosownych przypadkach, określony przez państwa członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru w ich odpowiednich oświadczeniach skierowanych do Sekretarza Generalnego Rady Europy. „Właściwy organ” obejmuje również organy Unii, o których powiadomiono zgodnie z art. 68; w odniesieniu do takich organów Unii postanowienia niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio.

Artykuł 154

Formularz wniosku o wzajemną pomoc

- 1. Wnioski o wzajemną pomoc składa się z wykorzystaniem standardowego formularza określonego w załączniku 15.
- 2. Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób może w razie konieczności dokonywać zmian w formularzu zamieszczonym w załączniku 15.

⁽²⁴⁾ Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190 z 18.7.2002, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2002/584/oj).

3. Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób przyjmuje wszelkie zmiany formularza zamieszczonego w załączniku 15, które mogą być konieczne do uwzględnienia zmian dokonanych w formularzu wniosku o wzajemną pomoc między Zjednoczonym Królestwem a państwami członkowskimi składanym na podstawie umowy o handlu i współpracy.

4. Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób może również podjąć się opracowania standardowego formularza powiadomienia, takiego jak formularze, o których mowa w art. 3 ust. 2 trzeciego protokołu dodatkowego do europejskiej konwencji o pomocy prawnej. Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób może w razie konieczności dokonywać zmian w takim standardowym formularzu powiadomienia.

Artykuł 155

Warunki wystąpienia z wnioskiem o wzajemną pomoc

1. Właściwy organ wzywającego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, może wystąpić z wnioskiem o wzajemną pomoc wyłącznie w przypadku, gdy upewnił się, że spełnione zostały następujące warunki:

- a) wniosek jest niezbędny i proporcjonalny do celów postępowania, biorąc pod uwagę prawa podejrzanego lub oskarżonego; oraz
- b) w podobnej sprawie krajowej zarządzenie przeprowadzenia czynności w postępowaniu przygotowawczym wskazanej lub wskazanych we wniosku możliwe jest na tych samych warunkach.

2. Wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, może skonsultować się z wzywającym państwem członkowskim lub Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, jeżeli właściwy organ wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, uważa, że warunki określone w ust. 1 nie zostały spełnione. Po konsultacji właściwy organ wzywającego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, może podjąć decyzję o cofnięciu wniosku o wzajemną pomoc.

Artykuł 156

Przeprowadzenie innego rodzaju czynności w postępowaniu przygotowawczym

1. W miarę możliwości właściwy organ wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, rozważa możliwość przeprowadzenia innej czynności w postępowaniu przygotowawczym niż czynność wskazana we wniosku o wzajemną pomoc, jeżeli:

- a) czynność w postępowaniu przygotowawczym wskazana we wniosku nie istnieje w prawie wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym; lub
- b) czynność w postępowaniu przygotowawczym wskazana we wniosku nie byłaby dostępna w podobnej sprawie krajowej.

2. Bez uszczerbku dla podstaw odmowy przewidzianych w europejskiej konwencji o pomocy prawnej i protokołach do niej, a także na podstawie art. 158, ust. 1 niniejszego artykułu nie stosuje się do następujących czynności w postępowaniu przygotowawczym, które muszą być zawsze dostępne na podstawie prawa wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym:

- a) pozyskiwanie informacji zawartych w bazach danych prowadzonych przez organy policyjne lub organy sądowe, które są bezpośrednio dostępne dla właściwego organu wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, w ramach postępowania karnego;

- b) przesłuchanie świadka, biegłego, ofiary, podejrzanego lub oskarżonego lub osoby trzeciej w wezwanym państwie członkowskim lub w Gibraltarze, gdy podmiotem wezwanym jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru;
- c) wszelkie czynności w postępowaniu przygotowawczym nieobejmujące środków przymusu określone w prawie wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym; oraz
- d) identyfikacja osób posiadających abonament dotyczący określonego numeru telefonu lub adresu IP.

3. Właściwy organ wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, może także przeprowadzić czynność w postępowaniu przygotowawczym inną niż czynność wskazana we wniosku o wzajemną pomoc, jeżeli czynność w postępowaniu przygotowawczym wybrana przez właściwy organ wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, będzie miała przy użyciu mniej inwazyjnych środków taki sam rezultat jak czynność w postępowaniu przygotowawczym wskazana we wniosku.

4. Jeżeli właściwy organ wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, postanowi przeprowadzić czynność inną niż czynność wskazana we wniosku o wzajemną pomoc zgodnie z ust. 1 lub 3, informuje o tym najpierw właściwy organ Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, lub wzywającego państwa członkowskiego, który może zdecydować o cofnięciu lub uzupełnieniu wniosku.

5. Jeżeli czynność w postępowaniu przygotowawczym wskazana we wniosku nie istnieje w prawie wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, lub nie byłaby dostępna w podobnej sprawie krajowej, a nie istnieje inna czynność w postępowaniu przygotowawczym, której dotyczy wniosek, właściwy organ wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, informuje właściwy organ Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, lub wzywającego państwa członkowskiego, że udzielenie pomocy, której dotyczy wniosek, nie jest możliwe.

Artykuł 157

Obowiązek informowania

Właściwy organ wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, informuje w dowolny sposób i bez zbędnej zwłoki właściwy organ Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, lub wzywającego państwa członkowskiego, jeżeli:

- a) wykonanie wniosku o wzajemną pomoc jest niemożliwe, ponieważ wniosek jest niekompletny lub ewidentnie nieprawidłowy; lub
- b) wykonując wniosek o wzajemną pomoc, właściwy organ wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, uzna bez podejmowania dalszych działań, że odpowiednie może być przeprowadzenie czynności w postępowaniu przygotowawczym, których nie przewidziano pierwotnie lub których nie można było wskazać w momencie składania wniosku o wzajemną pomoc, aby właściwy organ Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, lub wzywającego państwa członkowskiego mógł w danej sprawie podjąć dalsze działania.

Artykuł 158

Zasada ne bis in idem

Wzajemnej pomocy można odmówić, w uzupełnieniu podstaw odmowy przewidzianych w europejskiej konwencji o pomocy prawnej i protokołach do niej, na tej podstawie, że osoba, w odniesieniu do której wnioskowano o pomoc i która jest objęta postępowaniem przygotowawczym w sprawie przestępstwa, ściganiem lub innym postępowaniem, w tym postępowaniem sądowym, w wzywającym państwie członkowskim lub w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, została już prawomocnie skazana za takie same czyny przez organ Zjednoczonego Królestwa, Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub państwa członkowskiego, w zależności od przypadku, pod warunkiem że w przypadku orzeczenia kary została ona wykonana lub jest w trakcie wykonywania lub na podstawie prawa Zjednoczonego Królestwa, Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub państwa członkowskiego, w którym nastąpiło skazanie osoby, kara nie może być dłużej wykonywana.

Artykuł 159

Terminy

1. Wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, podejmuje decyzję dotyczącą wykonania wniosku o wzajemną pomoc możliwie najszybciej, a w każdym razie nie później niż 45 dni od otrzymania wniosku, oraz informuje właściwy organ Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, lub właściwy organ wzywającego państwa członkowskiego o swojej decyzji.

2. Wniosek o wzajemną pomoc wykonuje się możliwie najszybciej, a w każdym razie nie później niż 90 dni od podjęcia decyzji, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, lub od przeprowadzenia konsultacji, o których mowa w art. 155 ust. 2.

3. Jeżeli we wniosku o wzajemną pomoc wskazano, że z uwagi na terminy procesowe, wagę popełnionego przestępstwa lub inne szczególnie pilne okoliczności niezbędny jest termin krótszy niż przewidziany w ust. 1 lub 2, lub jeżeli we wniosku wskazano, że dana czynność w ramach wzajemnej pomocy ma zostać przeprowadzona w określonym dniu, właściwy organ wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, bierze to pod uwagę w możliwie największym zakresie.

4. W stosownych przypadkach, jeżeli złożono wniosek o wzajemną pomoc dotyczący wprowadzenia środków tymczasowych zgodnie z art. 24 drugiego protokołu dodatkowego do europejskiej konwencji o pomocy prawnej, właściwy organ wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, podejmuje decyzję dotyczącą środka tymczasowego i możliwie najszybciej po otrzymaniu wniosku informuje o niej właściwy organ Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, lub właściwy organ wzywającego państwa członkowskiego. Przed zniesieniem jakiegokolwiek środka tymczasowego wprowadzonego zgodnie z niniejszym artykułem właściwy organ wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, w miarę możliwości, daje właściwemu organowi Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, lub właściwemu organowi wzywającego państwa członkowskiego możliwość przedstawienia powodów przemawiających za utrzymaniem środka.

5. Jeżeli w konkretnym przypadku termin przewidziany w ust. 1 lub 2 lub termin lub określony dzień, o których mowa w ust. 3, nie mogą być dotrzymane, lub decyzja o zastosowaniu środków tymczasowych zgodnie z ust. 4 jest opóźniona, właściwy organ wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, bezzwłocznie informuje o tym w dowolny sposób właściwy organ Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, lub wzywającego państwa członkowskiego, podając przyczyny opóźnienia, oraz konsultuje się z właściwym organem Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, lub wzywającego państwa członkowskiego w odniesieniu do odpowiedniego terminu wykonania wniosku o wzajemną pomoc.

6. Dla większej pewności należy wyjaśnić, że postanowienia niniejszego artykułu mają pierwszeństwo przed art. 6 trzeciego protokołu dodatkowego do europejskiej konwencji o pomocy prawnej.

Artykuł 160

Przekazywanie wniosków o wzajemną pomoc

1. Art. 6 ust. 1 niniejszej Umowy stosuje się wyłącznie do wstępnego przekazywania wniosków o wzajemną pomoc oraz do wstępnego przekazywania komunikatów dotyczących informacji przekazywanych z własnej inicjatywy i powiadomień, o których mowa w art. 3 i 4 trzeciego protokołu dodatkowego do europejskiej konwencji o pomocy prawnej, które to wnioski i komunikaty są przekazywane zgodnie z art. 6 ust. 1 niniejszej Umowy oraz odpowiednimi postanowieniami europejskiej konwencji o pomocy prawnej i protokołów do niej.

2. Oprócz kanałów porozumiewania się przewidzianych w europejskiej konwencji o pomocy prawnej i protokołach do niej, w przypadku gdy bezpośrednie przekazanie przewidziane jest w odpowiednich postanowieniach tej konwencji lub protokołów do niej, wnioski o wzajemną pomoc oraz komunikaty dotyczące informacji przekazywanych z własnej inicjatywy i powiadomień, o których mowa w art. 3 i 4 trzeciego protokołu dodatkowego do europejskiej konwencji o pomocy prawnej, mogą być również przekazywane bezpośrednio przez prokuratorów w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru właściwym organom państw członkowskich. Art. 6 ust. 1 niniejszej Umowy stosuje się do wstępnego przekazywania takich wniosków o wzajemną pomoc oraz do wstępnego przekazywania takich komunikatów dotyczących informacji przekazywanych z własnej inicjatywy i powiadomień, o których mowa w art. 3 i 4 trzeciego protokołu dodatkowego do europejskiej konwencji o pomocy prawnej, przez prokuratorów w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru.

3. Oprócz kanałów porozumiewania się przewidzianych w europejskiej konwencji o pomocy prawnej i protokołach do niej, w pilnych przypadkach lub gdy właściwe organy co najmniej dwóch państw członkowskich i Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru muszą skoordynować procedury współpracy organów wymiaru sprawiedliwości, każdy wniosek o wzajemną pomoc, a także informacje przekazywane z własnej inicjatywy lub powiadomienia, o których mowa w art. 3 i 4 trzeciego protokołu dodatkowego do europejskiej konwencji o pomocy prawnej, na zasadzie odstąpienia od ust. 1 niniejszego artykułu, mogą zostać przekazane za pośrednictwem Europolu lub Eurojustu, zgodnie z postanowieniami odpowiednich rozdziałów niniejszej Umowy.

Artykuł 161

Wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze

W przypadku gdy właściwe organy państw członkowskich lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru ustanawiają wspólny zespół dochodzeniowo-śledczy, stosunki między państwami członkowskimi w ramach wspólnego zespołu dochodzeniowo-śledczego podlegają prawu Unii, niezależnie od podstawy prawnej, o której mowa w umowie o ustanowieniu wspólnego zespołu dochodzeniowo-śledczego.

ROZDZIAŁ 7

ZABEZPIECZENIE I KONFISKATA

Artykuł 162

Cel i zasady współpracy

1. Celem niniejszego rozdziału jest zapewnienie współpracy między Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru, z jednej strony, a państwami członkowskimi, z drugiej strony, w najszerszym możliwym zakresie, do celów prowadzenia postępowań przygotowawczych i postępowań mających na celu zabezpieczenie mienia w celu jego późniejszej konfiskaty oraz postępowań przygotowawczych i postępowań mających na celu konfiskatę mienia w ramach postępowania w sprawach karnych. Nie wyklucza to innej współpracy na podstawie art. 171 ust. 5 i 6. W niniejszym rozdziale przewidziano również współpracę z organami Unii wyznaczonymi przez Unię do celów niniejszego rozdziału.

2. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru oraz państwa członkowskie, zgodnie z warunkami przewidzianymi w niniejszym rozdziale, realizują wnioski innego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru o:

- a) konfiskatę określonych składników mienia, a także konfiskatę korzyści polegającą na żądaniu zapłaty kwoty pieniężnej odpowiadającej wartości tych korzyści;
- b) pomoc w postępowaniach przygotowawczych i środki tymczasowe w celu przeprowadzenia jakiejkolwiek formy konfiskaty, o której mowa w lit. a).

3. Pomoc w postępowaniach przygotowawczych i środki tymczasowe, o które wystąpiono na podstawie ust. 2 lit. b), zapewnia się w zakresie dozwolonym przez prawo wewnętrzne wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, oraz zgodnie z tym prawem. W przypadku gdy we wniosku dotyczącym jednego z tych środków określa się formalności lub procedury niezbędne zgodnie z prawem wewnętrznym wzywającego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, nawet jeżeli są one nieznane wezwanemu państwu członkowskiemu lub Zjednoczonemu Królestwu w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, organ wezwany realizuje takie wnioski w takim zakresie, w jakim działania stanowiące przedmiot wniosku nie są sprzeczne z podstawowymi zasadami ich prawa wewnętrznego.

4. Wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, zapewnia, aby wnioski pochodzące od innego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru w celu identyfikacji, śledzenia, zabezpieczenia lub zajmowania korzyści lub narzędzi, otrzymywały taki sam priorytet jak wnioski, które zostały złożone w ramach procedur wewnętrznych.

5. Występując z wnioskiem o konfiskatę, pomoc w postępowaniach przygotowawczych i środki tymczasowe do celów konfiskaty, wzywające państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, zapewnia poszanowanie zasad konieczności i proporcjonalności.

6. Postanowienia niniejszego rozdziału stosuje się zamiast rozdziałów dotyczących „współpracy międzynarodowej” Konwencji Rady Europy o praniu, ujawnianiu, zajmowaniu i konfiskacie dochodów pochodzących z przestępstwa oraz o finansowaniu terroryzmu, sporządzonej w Warszawie w dniu 16 maja 2005 r. (zwanej dalej „konwencją z 2005 r.”), oraz Konwencji o praniu, ujawnianiu, zajmowaniu i konfiskacie dochodów pochodzących z przestępstwa, sporządzonej w Strasburgu w dniu 8 listopada 1990 r. (zwanej dalej „konwencją z 1990 r.”). Art. 163 niniejszej Umowy zastępuje odpowiednie definicje zawarte w art. 1 konwencji z 2005 r. i w art. 1 konwencji z 1990 r. Postanowienia niniejszego rozdziału nie mają wpływu na obowiązki Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub państw członkowskich wynikające z innych postanowień konwencji z 2005 r. i konwencji z 1990 r.

Artykuł 163

Definicje

Do celów niniejszego rozdziału stosuje się następujące definicje:

- a) „konfiskata” oznacza karę lub środek orzeczony przez sąd w wyniku postępowania w sprawie o przestępstwo lub przestępstwa, których skutkiem jest prawomocne pozbawienie mienia;
- b) „zabezpieczenie” lub „zajęcie” oznacza tymczasowy zakaz przekazywania, zniszczenia, zamiany, rozporządzania lub przemieszczania mienia lub tymczasowe sprawowanie nadzoru lub kontroli mienia na podstawie nakazu sądu lub innego właściwego organu;
- c) „narzędzia” oznaczają każde mienie użyte lub mające być użyte w jakikolwiek sposób, w całości lub w części, do popełnienia przestępstwa lub przestępstw;

- d) „organ sądowy” oznacza organ, którym zgodnie z prawem wewnętrznym jest sędzia, sąd lub prokurator; prokuratora uważa się za organ sądowy wyłącznie w zakresie, w jakim przewiduje to prawo wewnętrzne;
- e) „korzyści” oznaczają każdą korzyść ekonomiczną pochodzącą lub uzyskaną, bezpośrednio lub pośrednio, z przestępstw, lub kwotę pieniężną równoważną tej korzyści ekonomicznej; korzyść ta może stanowić każde mienie w rozumieniu definicji zawartej w niniejszym artykule;
- f) „mienie” oznacza mienie każdego rodzaju, materialne lub niematerialne, ruchome lub nieruchome, oraz dokumenty prawne lub inne instrumenty stanowiące dowód tytułu do tego mienia lub prawa na tym mieniu, które wzywające państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, uznaje za:
 - (i) korzyści pochodzące z przestępstwa lub ich równowartość, bez względu na to, czy jest to ich równowartość pełna czy częściowa;
 - (ii) narzędzia służące do popełnienia przestępstwa lub wartość takich narzędzi;
 - (iii) podlegające konfiskacie na podstawie innych przepisów dotyczących uprawnienia do konfiskaty na podstawie prawa wzywającego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, w następstwie postępowania w sprawie przestępstwa, w tym konfiskacie w stosunku do osób trzecich, konfiskacie rozszerzonej i konfiskacie bez uprzedniego wydania prawomocnego wyroku skazującego.

Artykuł 164

Obowiązek udzielania pomocy

Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i państwa członkowskie, na wniosek, udzielają sobie wzajemnie najszerzej możliwej pomocy w zakresie identyfikacji i wykrywania narzędzi, korzyści i innego mienia podlegających konfiskacie. Taka pomoc obejmuje wszelkie środki zapewniające i zabezpieczające dowody dotyczące istnienia, lokalizacji lub przemieszczania, rodzaju, statusu prawnego lub wartości tych narzędzi, korzyści lub innego mienia.

Artykuł 165

Wnioski o informacje na temat rachunków bankowych i skrytek depozytowych

1. Wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, w odpowiedzi na wniosek przesłany przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru lub państwo członkowskie podejmuje, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym artykule, środki niezbędne do ustalenia, czy osoba fizyczna lub prawna będąca przedmiotem postępowania przygotowawczego posiada lub kontroluje rachunek lub rachunki, niezależnie od ich rodzaju, w którymkolwiek banku znajdującym się na terytorium tego państwa członkowskiego lub w Gibraltarze, a jeżeli tak – dostarcza szczegółowe dane dotyczące zidentyfikowanych rachunków. Dane te obejmują w szczególności imię i nazwisko lub nazwę posiadacza rachunku klienta i numer IBAN, a w przypadku skrytek depozytowych – imię i nazwisko lub nazwę najemcy lub niepowtarzalny numer identyfikacyjny.
2. Obowiązek określony w ust. 1 stosuje się wyłącznie w takim zakresie, w jakim bank prowadzący dany rachunek dysponuje danymi informacjami.
3. Oprócz wymogów określonych w art. 186 wzywające państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, we wniosku:
 - a) wskazuje przyczyny, dla których uważa, że informacje będące przedmiotem wniosku mogą mieć istotne znaczenie dla postępowania przygotowawczego w sprawie danego przestępstwa;
 - b) określa, na jakiej podstawie zakłada, że banki w wezwanym państwie członkowskim lub w Gibraltarze, gdy podmiotem wezwanym jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, prowadzą dany rachunek oraz określa, w najszerzym możliwym zakresie, których banków i rachunków może to dotyczyć; oraz

c) przekazuje wszelkie dostępne dodatkowe informacje mogące ułatwić wykonanie wniosku.

4. Zarówno Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, jak i Unia, działająca w imieniu któregośkolwiek z jej państw członkowskich, mogą powiadomić Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób o rozszerzeniu stosowania niniejszego artykułu na rachunki prowadzone w instytucjach finansowych niebędących bankami. Takie powiadomienia mogą podlegać zasadzie wzajemności.

Artykuł 166

Wnioski o informacje na temat transakcji bankowych

1. Na wniosek innego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, przekazuje szczegółowe informacje dotyczące określonych rachunków bankowych i operacji bankowych przeprowadzonych w określonym okresie na rachunku lub rachunkach wymienionych we wniosku, wraz ze szczegółowymi informacjami dotyczącymi wszelkich rachunków, na które wpływają lub z których są przekazywane środki.

2. Obowiązek określony w ust. 1 stosuje się wyłącznie w takim zakresie, w jakim bank prowadzący dany rachunek dysponuje danymi informacjami.

3. Oprócz wymogów określonych w art. 186 wzywające państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, wskazuje w swoim wniosku powody, dla których uważa, że informacje będące przedmiotem wniosku mogą mieć istotne znaczenie dla postępowania przygotowawczego w sprawie przestępstwa.

4. Wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, może uzależnić wykonanie takiego wniosku od tych samych warunków, jakie stosuje w przypadku wniosków o przeszukanie i zajęcie.

5. Zarówno Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, jak i Unia, działająca w imieniu któregośkolwiek z jej państw członkowskich, mogą powiadomić Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób o rozszerzeniu stosowania niniejszego artykułu na rachunki prowadzone w instytucjach finansowych niebędących bankami. Takie powiadomienia mogą podlegać zasadzie wzajemności.

Artykuł 167

Wnioski o monitorowanie transakcji bankowych

1. Wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, zapewnia, aby – na wniosek Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub państwa członkowskiego – mogło ono monitorować w określonym okresie operacje bankowe, które są prowadzone w ramach rachunku lub rachunków wskazanych we wniosku oraz przekazywać wyniki takiego monitorowania wzywającemu państwu członkowskiemu lub Zjednoczonemu Królestwu w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym.

2. Oprócz wymogów określonych w art. 186 wzywające państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, wskazuje w swoim wniosku powody, dla których uważa, że informacje będące przedmiotem wniosku mogą mieć istotne znaczenie dla postępowania przygotowawczego w sprawie przestępstwa.

3. Decyzja o monitorowaniu jest podejmowana w każdej indywidualnej sprawie przez właściwe organy wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, zgodnie z jego prawem wewnętrznym.

4. Praktyczne aspekty dotyczące monitorowania uzgadniane są przez wzywające państwo członkowskie lub wezwane państwo członkowskie i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, jako podmiot wezwany lub wzywający, w zależności od przypadku.

5. Zarówno Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, jak i Unia, działająca w imieniu któregośkolwiek z jej państw członkowskich, mogą powiadomić Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób o rozszerzeniu stosowania niniejszego artykułu na rachunki prowadzone w instytucjach finansowych niebędących bankami. Takie powiadomienia mogą podlegać zasadzie wzajemności.

Artykuł 168

Przekazywanie informacji z własnej inicjatywy

Bez uszczerbku dla swoich własnych postępowań przygotowawczych lub postępowań państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru może bez uprzedniego wniosku przekazać Zjednoczonemu Królestwu w odniesieniu do Gibraltaru lub państwu członkowskiemu informacje o narzędziach, korzyściach i innym mieniu podlegającym konfiskacie, jeżeli uzna, że ujawnienie takich informacji może pomóc otrzymującemu je państwu członkowskiemu lub Zjednoczonemu Królestwu w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem otrzymującym, we wszczęciu lub prowadzeniu postępowań przygotowawczych lub postępowań lub może prowadzić do wystąpienia z wnioskiem przez to państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru na podstawie niniejszego rozdziału.

Artykuł 169

Obowiązek wprowadzenia środków tymczasowych

1. Na wniosek Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub państwa członkowskiego, które wszczęło postępowanie przygotowawcze w sprawie przestępstwa lub postępowanie karne, lub postępowanie przygotowawcze lub postępowanie w celu konfiskaty, wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, wprowadza niezbędne środki tymczasowe, takie jak zabezpieczenie lub zajęcie, w celu zapobieżenia handlowi mieniem, przekazywaniu mienia lub rozporządzaniu mieniem, które na późniejszym etapie może być przedmiotem wniosku o konfiskatę lub które mogłoby umożliwić zrealizowanie tego wniosku.

2. Państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, które otrzymało wniosek o konfiskatę na podstawie art. 171, wprowadza, na wniosek, środki, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w odniesieniu do mienia będącego przedmiotem wniosku lub mienia, które mogłoby umożliwić zrealizowanie tego wniosku.

3. W przypadku otrzymania wniosku na podstawie niniejszego artykułu wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, wprowadza bezzwłocznie wszystkie niezbędne środki w celu zrealizowania wniosku, z taką samą szybkością i nadając mu taki sam priorytet jak w podobnej sprawie krajowej, oraz bezzwłocznie przesyła wzywającemu państwu członkowskiemu lub Zjednoczonemu Królestwu w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, potwierdzenie z użyciem dowolnych środków umożliwiających uzyskanie pisemnego potwierdzenia.

4. W przypadku gdy wzywające członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, stwierdzi, że niezbędne jest natychmiastowe zabezpieczenie, ponieważ istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że dane mienie zostanie natychmiast usunięte lub zniszczone, Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, lub wezwane państwo członkowskie wprowadza wszystkie niezbędne środki w celu zrealizowania wniosku w ciągu 96 godzin od jego otrzymania oraz bezzwłocznie przesyła wzywającemu państwu członkowskiemu lub Zjednoczonemu Królestwu w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, potwierdzenie z użyciem dowolnych środków umożliwiających uzyskanie pisemnego potwierdzenia.

5. W przypadku gdy wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, nie jest w stanie dotrzymać terminów określonych w ust. 4, wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, natychmiast informuje o tym Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, lub wzywające państwo członkowskie oraz konsultuje się ze Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, lub z wzywającym państwem członkowskim, w sprawie odpowiednich dalszych działań.

6. Upływ terminów określonych w ust. 4 nie zwalnia wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, z wymogów nałożonych na podstawie niniejszego artykułu.

Artykuł 170

Wykonywanie środków tymczasowych

1. Po wykonaniu środków tymczasowych, o które wystąpiono zgodnie z art. 169 ust. 1, wzywające państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, przekazuje Zjednoczonemu Królestwu w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, lub wezwanemu państwu członkowskiemu, z własnej inicjatywy i możliwie najszybciej wszystkie informacje, które mogą kwestionować lub zmienić zakres tych środków. Wzywające państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, przekazuje również bezzwłocznie wszystkie informacje uzupełniające, o które wystąpi Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, lub wezwane państwo członkowskie, które są niezbędne do wykonania środków tymczasowych i działań następnych w odniesieniu do nich.

2. Przed zniesieniem jakiegokolwiek środka tymczasowego wprowadzonego zgodnie z art. 169 wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, w miarę możliwości, daje Zjednoczonemu Królestwu w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, lub wzywającemu państwu członkowskiemu możliwość przedstawienia powodów przemawiających za dalszym stosowaniem środka.

Artykuł 171

Obowiązek konfiskaty

1. Jeżeli państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru otrzymało wniosek o konfiskatę mienia znajdującego się na terytorium tego państwa członkowskiego lub w Gibraltarze, gdy podmiotem wezwanym jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, to:

- a) wykonuje nakaz konfiskaty wydany przez sąd we wzywającym państwie członkowskim lub w Gibraltarze, gdy podmiotem wzywającym jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, w odniesieniu do takiego mienia; lub
- b) składa wniosek do swoich właściwych organów w celu uzyskania nakazu konfiskaty oraz, jeżeli nakaz taki zostanie wydany, wykonuje go.

2. Do celów ust. 1 lit. b) państwa członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru muszą być, w razie konieczności, właściwe do wszczęcia postępowania w sprawie konfiskaty na podstawie ich prawa wewnętrznego.

3. Ust. 1 stosuje się również do konfiskaty polegającej na żądaniu zapłaty kwoty pieniężnej odpowiadającej wartości korzyści, jeżeli mienie, w odniesieniu do którego można dokonać konfiskaty, znajduje się na terytorium wezwanego państwa członkowskiego lub w Gibraltarze, gdy podmiotem wezwanym jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru. W takich przypadkach, jeżeli przy wykonywaniu konfiskaty zgodnie z ust. 1 nie dojdzie do uzyskania zapłaty, wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, zaspokaja roszczenie z mienia dostępnego w tym celu.

4. Jeżeli wniosek o konfiskatę dotyczy konkretnego składnika mienia, wzywające państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, oraz Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, lub wezwane państwo członkowskie, mogą uzgodnić, że Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, lub wezwane państwo członkowskie może dokonać konfiskaty polegającej na żądaniu zapłaty kwoty pieniężnej odpowiadającej wartości tego mienia.

5. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i państwa członkowskie współpracują w najszerszym możliwym zakresie na podstawie swojego prawa wewnętrznego z państwem członkowskim lub Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru, występującym z wnioskiem o wykonanie środków równoważnych z konfiskatą mienia, w przypadku gdy wniosek nie został wydany w ramach postępowania karnego, o ile środki takie zostały zarządzone przez organ sądowy wzywającego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, w związku z przestępstwem, o ile ustalono, że mienie stanowi korzyści lub:

- a) inny rodzaj mienia, na który korzyści zostały przekształcone lub zamienione;
- b) mienie nabyte z legalnych źródeł, jeżeli korzyści zostały połączone, w całości lub w części, z takim mieniem, do oszacowanej wartości połączonych korzyści; lub
- c) wpływy lub inna korzyść pochodzące z korzyści, z mienia, na które korzyści z przestępstwa zostały przekształcone lub zamienione, lub z mienia, z którym korzyści pochodzące z przestępstwa zostały połączone, do oszacowanej wartości połączonych korzyści, w ten sam sposób i w takim samym stopniu jak korzyści.

6. Środki, o których mowa w ust. 5, obejmują środki umożliwiające zajęcie, zatrzymanie i przepadek mienia i majątku w drodze wniosków wnoszonych do sądów cywilnych.

7. Wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, podejmuje decyzję o wykonaniu nakazu konfiskaty bezzwłocznie oraz, bez uszczerbku dla ust. 8 niniejszego artykułu, nie później niż 45 dni od otrzymania wniosku. Wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, bezzwłocznie przesyła Zjednoczonemu Królestwu w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, lub wzywającemu państwu członkowskiemu potwierdzenie z użyciem dowolnych środków umożliwiających uzyskanie pisemnego potwierdzenia. O ile nie istnieją podstawy do odroczenia zgodnie z art. 178, wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, wprowadza konkretne środki niezbędne do wykonania nakazu konfiskaty bezzwłocznie i przynajmniej z taką samą szybkością i z takim samym priorytetem jak w podobnej sprawie krajowej.

8. W przypadku gdy wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, nie jest w stanie dotrzymać terminu określonego w ust. 7, natychmiast informuje o tym Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, lub wzywające państwo członkowskie oraz konsultuje się ze Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, lub z wzywającym państwem członkowskim, w sprawie odpowiednich dalszych działań.

9. Upływ terminu określonego w ust. 7 nie zwalnia wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, z wymogów nałożonych na podstawie niniejszego artykułu.

Artykuł 172

Wykonywanie konfiskaty

1. Procedury uzyskania i wykonania konfiskaty na podstawie art. 171 podlegają prawu wewnętrznemu wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym.

2. Wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, jest związane ustaleniami faktycznymi w takim zakresie, w jakim zostały one przedstawione w wyroku skazującym lub orzeczeniu sądowym wydanym przez sąd wzywającego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, lub w jakim wyrok skazujący lub orzeczenie sądowe opiera się w sposób dorozumiany na tych ustaleniach.

3. Jeżeli konfiskata polega na żądaniu zapłaty kwoty pieniężnej, wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, przelicza tę kwotę na własną walutę według kursu wymiany obowiązującego w momencie podjęcia decyzji o wykonaniu konfiskaty.

Artykuł 173

Mienie skonfiskowane

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 niniejszego artykułu mienie skonfiskowane zgodnie z art. 171 i 172 jest zbywane przez wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, zgodnie z jego prawem wewnętrznym i procedurami administracyjnymi.
2. Działając na wniosek złożony przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru lub państwo członkowskie zgodnie z art. 171, wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, w zakresie dozwolonym przez jego prawo wewnętrzne i na wniosek, w pierwszej kolejności rozważa zwrot skonfiskowanego mienia Zjednoczonemu Królestwu w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, lub wzywającemu państwu członkowskiemu, tak aby mogło ono przyznać odszkodowanie ofiarom przestępstwa lub zwrócić takie mienie prawowitym właścicielom.
3. W przypadku działania na wniosek Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub państwa członkowskiego zgodnie z art. 171 oraz po wzięciu pod uwagę prawa ofiary do zwrotu mienia lub do odszkodowania zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, rozporządza środkami pieniężnymi uzyskanymi w wyniku wykonania nakazu konfiskaty w następujący sposób:
 - a) jeżeli kwota nie przekracza 10 000 EUR, kwota ta przypada wezwanemu państwu członkowskiemu lub Zjednoczonemu Królestwu w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym; lub
 - b) jeżeli kwota jest wyższa niż 10 000 EUR, wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, przekazuje 50 % odzyskanej kwoty Zjednoczonemu Królestwu w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, lub wzywającemu państwu członkowskiemu.
4. Niezależnie od ust. 3 Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i państwa członkowskie mogą, indywidualnie dla każdego przypadku, rozważyć w szczególności zawarcie innych porozumień lub uzgodnień dotyczących rozporządzania mieniem, jakie uznają za odpowiednie.

Artykuł 174

Prawo wykonania nakazu konfiskaty i maksymalna wartość konfiskaty

1. Wniosek o konfiskatę złożony na podstawie art. 171 nie ma wpływu na prawo wzywającego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, do wykonania nakazu konfiskaty we własnym zakresie.
2. Żadnego z postanowień niniejszego rozdziału nie interpretuje się jako dopuszczającego, aby całkowita wartość konfiskaty przekroczyła wysokość kwoty pieniężnej określonej w nakazie konfiskaty. Jeżeli państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru stwierdzą, że mogłoby to mieć miejsce, Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru oraz zainteresowane państwa członkowskie podejmują konsultacje, aby uniknąć takiego skutku.

Artykuł 175

Pozbawienie wolności z powodu odmowy zapłaty

Wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, nie może z powodu odmowy zapłaty nałożyć kary pozbawienia wolności ani jakiegokolwiek innego środka ograniczającego wolność danej osoby w wyniku wniosku złożonego na podstawie art. 171 bez zgody Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, lub wzywającego państwa członkowskiego.

Artykuł 176

Podstawy odmowy

1. Można odmówić współpracy na podstawie niniejszego rozdziału, jeżeli:
 - a) wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, uzna, że wykonanie wniosku byłoby wbrew zasadzie *ne bis in idem*; lub
 - b) przestępstwo, do którego odnosi się wniosek, nie stanowi przestępstwa w rozumieniu prawa wewnętrznego wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, jeżeli zostało popełnione w ramach jego jurysdykcji; jednak tę podstawę odmowy stosuje się do współpracy na podstawie art. 164–168 wyłącznie w takim zakresie, w jakim pomoc stanowiąca przedmiot wniosku wiąże się z zastosowaniem środka o charakterze przymusowym.
2. Zarówno Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, jak i Unia, działająca w imieniu któregośkolwiek z państw członkowskich, mogą powiadomić Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób, że na zasadzie wzajemności warunków podwójnej karalności, o którym mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, nie będzie stosowany, o ile przestępstwem, które jest powodem wystąpienia z wnioskiem, jest:
 - a) jedno z przestępstw wymienionych w art. 118 ust. 5 w rozumieniu prawa wzywającego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym; oraz
 - b) przestępstwo zagrożone we wzywającym państwie członkowskim lub Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, karą pozbawienia wolności lub środkiem zabezpieczającym polegającym na pozbawieniu wolności o maksymalnym wymiarze co najmniej trzech lat.
3. Współpracy na podstawie art. 164–168, w zakresie, w jakim pomoc stanowiąca przedmiot wniosku obejmuje środek o charakterze przymusowym, oraz współpracy na podstawie art. 169 i 170 można również odmówić wówczas, jeżeli oczekiwane środki nie mogłyby zostać wprowadzone na podstawie prawa wewnętrznego wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, do celów prowadzenia postępowania przygotowawczego lub postępowania w podobnej sprawie krajowej.
4. W przypadku gdy wymaga tego prawo wewnętrzne wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, można odmówić współpracy na podstawie art. 164–168, w zakresie, w jakim pomoc stanowiąca przedmiot wniosku obejmuje środek o charakterze przymusowym, a współpracy na podstawie art. 169 i 170 można odmówić również wówczas, jeżeli środki stanowiące przedmiot wniosku lub jakiegokolwiek inne środki o podobnym charakterze nie byłyby dozwolone na podstawie prawa wewnętrznego wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, lub jeżeli wniosek nie został zatwierdzony przez organ sądowy wykonujący czynności w związku z przestępstwami.
5. Współpracy na podstawie art. 171–175 można odmówić również wówczas, gdy:
 - a) prawo wewnętrzne wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, nie przewiduje konfiskaty w odniesieniu do rodzaju przestępstw, których dotyczy wniosek;
 - b) bez uszczerbku dla obowiązku wynikającego z art. 171 ust. 3, byłoby to sprzeczne z zasadami prawa wewnętrznego wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, dotyczącymi ograniczeń konfiskaty w odniesieniu do związku między przestępstwem a:
 - (i) zyskiem ekonomicznym, który można uznać za korzyści pochodzące z tego przestępstwa; lub
 - (ii) mieniem, które można uznać za narzędzia służące do popełnienia tego przestępstwa;

- c) według prawa wewnętrznego wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, konfiskata nie może być już zarządzona ani wykonana z powodu upływu czasu;
- d) bez uszczerbku dla art. 171 ust. 5 i 6, wniosek nie ma związku z uprzednio wydanym wyrokiem skazującym lub decyzją o charakterze sądowym lub zawartym w takiej decyzji stwierdzeniem popełnienia przestępstwa lub wielu przestępstw, na podstawie których zarządzono konfiskatę lub złożono wniosek o konfiskatę;
- e) konfiskata nie jest wykonalna ani we wzywającym państwie członkowskim, ani w Gibraltarze, gdy podmiotem wzywającym jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, lub nadal podlega zaskarżeniu w drodze zwykłych środków odwoławczych; lub
- f) wniosek dotyczy nakazu konfiskaty wynikającego z decyzji wydanej zaocznie wobec osoby, której dotyczy nakaz, a w opinii wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, w postępowaniu prowadzonym przez wzywające państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, które doprowadziło do wydania takiej decyzji, nie zapewniono minimalnych praw do obrony uznanych za przysługujące każdej osobie oskarżonej w sprawie karnej.

6. Do celów ust. 5 lit. f) decyzji nie uznaje się za wydaną zaocznie, jeżeli:

- a) została ona potwierdzona lub ogłoszona po wniesieniu środka zaskarżenia przez osobę zainteresowaną; lub
- b) została wydana na skutek odwołania, pod warunkiem że odwołanie zostało złożone przez osobę zainteresowaną.

7. Rozważając, do celów ust. 5 lit. f), czy zapewniono minimalne prawa do obrony, wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, bierze pod uwagę fakt, że zainteresowana osoba celowo usiłowała uniknąć wymiaru sprawiedliwości lub że osoba ta, mając możliwość wniesienia środka prawnego od decyzji wydanej zaocznie, postanowiła tego nie uczynić. To samo ma zastosowanie do sytuacji, w której zainteresowana osoba, po należytym doręczeniu jej wezwania do stawienia się przed sądem, postanowiła nie stawić przed sądem i nie domagać się odroczenia rozprawy.

8. Państwa członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru nie mogą powoływać się na tajemnicę bankową jako podstawę odmowy współpracy przewidzianej w niniejszym rozdziale. W przypadku gdy wymaga tego prawo wewnętrzne, wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, może wymagać, aby wniosek o współpracę, która wiązałaby się ze uchYLENIEM tajemnicy bankowej, został zatwierdzony przez organ sądowy wykonujący czynności w związku z przestępstwami.

9. Wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, nie może powoływać się na fakt, że:

- a) osoba objęta postępowaniem przygotowawczym prowadzonym przez wzywające państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, lub objęta nakazem konfiskaty wydanym przez wzywające państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, jest osobą prawną, wskazując to jako przeszkodę w podjęciu jakiegokolwiek współpracy na podstawie niniejszego rozdziału;
- b) osoba fizyczna, wobec której wydano nakaz konfiskaty korzyści, zmarła, lub na fakt, że osoba prawna, wobec której wydano nakaz konfiskaty korzyści, została następnie zlikwidowana, wskazując to jako przeszkodę w udzielaniu pomocy zgodnie z art. 171 ust. 1 lit. a); lub

- c) osoba objęta postępowaniem przygotowawczym prowadzonym przez wzywające państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, lub objęta nakazem konfiskaty wydanym przez wzywające państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, jest wymieniona we wniosku zarówno jako sprawca przestępstwa, które jest powodem wystąpienia z wnioskiem, jak i przestępstwa prania pieniędzy, wskazując to jako przeszkodę w podjęciu współpracy na podstawie niniejszego rozdziału.

Artykuł 177

Konsultacje i informacje

W przypadku gdy istnieją istotne podstawy, by sądzić, że wykonanie nakazu zabezpieczenia lub nakazu konfiskaty wiązałoby się z rzeczywistym zagrożeniem dla ochrony praw podstawowych, wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, zanim podejmie decyzję o wykonaniu nakazu zabezpieczenia lub nakazu konfiskaty, konsultuje się ze Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, lub wzywającym państwem członkowskim, i może wymagać przekazania wszelkich niezbędnych informacji.

Artykuł 178

Odroczenie

Wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, może na wniosek odroczyć wykonanie czynności, jeżeli czynność taka mogłaby przeszkodzić w prowadzeniu postępowania przygotowawczego lub postępowania przez to państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru.

Artykuł 179

Częściowe lub warunkowe uwzględnienie wniosku

Przed odmową lub odroczeniem współpracy przewidzianej w niniejszym rozdziale wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, rozważa, w stosownych przypadkach po skonsultowaniu się ze Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, lub wzywającym państwem członkowskim, czy może uwzględnić wniosek częściowo lub pod warunkami, jakie uzna za niezbędne.

Artykuł 180

Doręczanie dokumentów

1. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i państwa członkowskie udzielają sobie wzajemnie możliwie najszerzej wzajemnej pomocy w doręczaniu dokumentów sądowych osobom, których dotyczy środki tymczasowe i konfiskata.
2. Niniejszy artykuł nie stanowi przeszkody dla:
 - a) możliwości przesyłania dokumentów sądowych drogą pocztową bezpośrednio do osób przebywających za granicą; oraz
 - b) możliwości doręczenia dokumentów sądowych przez urzędników sądowych, urzędników lub inne właściwe organy państwa członkowskiego, od którego dokument pochodzi, lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem przesyłającym, bezpośrednio za pośrednictwem organów konsularnych tego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa, w zależności od przypadku, lub za pośrednictwem organów sądowych, w tym urzędników sądowych i urzędników, lub innych właściwych organów państwa członkowskiego, do którego dokument jest skierowany, lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem otrzymującym.

3. Doręczając dokumenty sądowe osobom przebywającym za granicą, których dotyczą środki tymczasowe lub nakazy konfiskaty wydane w przesyłającym państwie członkowskim lub w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli zostały one przez nie wysłane, to państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru wskazuje środki prawne przysługujące takim osobom na podstawie jego prawa wewnętrznego. Organ centralny Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli osoba, do której przesyłane są dokumenty sądowe, ma miejsce zamieszkania w Gibraltarze, lub państwa członkowskiego, w którym osoba, do której wysyłane są dokumenty sądowe, ma miejsce zamieszkania, w zależności od przypadku, otrzymuje równocześnie kopie tych dokumentów sądowych.

Artykuł 181

Uznawanie decyzji zagranicznych

1. Rozpatrując wniosek o współpracę na podstawie art. 169–175, wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, uznaje wszelkie decyzje wydane przez organ sądowy w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, lub wzywającym państwie członkowskim, które dotyczą praw dochodzonych przez osoby trzecie.

2. Można odmówić uznania, jeżeli:

- a) osoby trzecie nie miały odpowiedniej możliwości wykazania swoich praw;
- b) decyzja jest sprzeczna z wcześniejszą decyzją podjętą w wezwanym państwie członkowskim lub w Gibraltarze, gdy podmiotem wezwanym jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, w tej samej sprawie;
- c) jest to niezgodne z porządkiem publicznym Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub wezwanego państwa członkowskiego, w zależności od przypadku; lub
- d) decyzja została podjęta niezgodnie z przepisami o wyłącznej jurysdykcji przewidzianymi w prawie wewnętrznym wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym.

Artykuł 182

Organy

1. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i państwa członkowskie powiadamiają Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób o organie centralnym odpowiedzialnym za wysyłanie wniosków składanych na podstawie niniejszego rozdziału oraz odpowiadanie na takie wnioski, wykonywanie takich wniosków lub ich przekazywanie organom właściwym do ich wykonania.

2. Unia może wyznaczyć organ Unii, który może, obok właściwych organów państw członkowskich, składać oraz – w stosownych przypadkach – wykonywać wnioski na podstawie niniejszego rozdziału. Każdy taki wniosek traktuje się do celów niniejszego rozdziału jako wniosek państwa członkowskiego. Unia może również wyznaczyć ten organ Unii jako organ centralny odpowiedzialny za wysyłanie wniosków składanych na podstawie niniejszego rozdziału oraz odpowiadania na takie wnioski, które ten organ składa lub otrzymuje.

Artykuł 183

Komunikacja

1. Art. 6 ust. 1 stosuje się wyłącznie w odniesieniu do wstępnych wniosków złożonych na podstawie niniejszego rozdziału, które są przekazywane zgodnie z tym artykułem.

2. Z zastrzeżeniem ust. 1, organy centralne porozumiewają się ze sobą bezpośrednio.

3. Z zastrzeżeniem ust. 1, wnioski lub komunikaty przekazywane na podstawie niniejszego rozdziału mogą być w pilnych przypadkach przesyłane bezpośrednio przez organy sądowe wzywającego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, organom sądowym Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, lub wezwanego państwa członkowskiego. W takich przypadkach ich kopia jest jednocześnie przesyłana organowi centralnemu wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, za pośrednictwem organu centralnego Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, lub wzywającego państwa członkowskiego.

4. W przypadku gdy wniosek został złożony zgodnie z ust. 3, a organ nie jest właściwy do jego rozpatrzenia, przekazuje go właściwemu organowi wewnętrznemu oraz informuje o tym bezpośrednio wzywające państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym.

5. Z zastrzeżeniem ust. 1 niniejszego artykułu, wnioski lub komunikaty przekazywane na podstawie art. 164–168, które nie obejmują środków o charakterze przymusowym, mogą być przekazywane bezpośrednio przez właściwe organy wzywającego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, Zjednoczonemu Królestwu w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, lub wezwanemu państwu członkowskiemu.

6. Projekty wniosków lub komunikaty przekazywane na podstawie niniejszego rozdziału mogą być przesyłane bezpośrednio przez organy sądowe wzywającego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, organom sądowym Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, lub wezwanego państwa członkowskiego przed złożeniem formalnego wniosku w celu zapewnienia skutecznego rozpatrzenia tego wniosku po jego otrzymaniu oraz dostarczenia wystarczających informacji i dokumentów potwierdzających, umożliwiających spełnienie przez wniosek wymogów prawa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, lub wezwanego państwa członkowskiego.

Artykuł 184

Forma wniosku i języki

1. Wszystkie wnioski przewidziane w niniejszym rozdziale składa się na piśmie. Mogą być one przekazywane w wersji elektronicznej lub przy użyciu wszelkich innych środków telekomunikacyjnych, pod warunkiem że wzywające państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, jest gotowe do dostarczenia, w dowolnym momencie, na wniosek, pisemnego potwierdzenia, że informacje takie zostały przekazane, oraz oryginału.

2. Wnioski składane na podstawie ust. 1 sporządza się w jednym z języków urzędowych wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, lub w jakimkolwiek innym języku, o którym powiadomiło wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, lub o którym powiadomiono w jego imieniu zgodnie z ust. 3.

3. Zarówno Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, jak i Unia, działająca w imieniu któregośkolwiek z jej państw członkowskich, mogą powiadomić Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób o języku lub językach, które mogą być używane oprócz języka lub języków urzędowych tego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru przy składaniu wniosków na podstawie niniejszego rozdziału.

4. Wnioski składane na podstawie art. 169 dotyczące środków tymczasowych sporządza się przy użyciu formularza określonego w załączniku 16.

5. Wnioski o konfiskatę składane na podstawie art. 171 sporządza się przy użyciu formularza określonego w załączniku 16.

6. Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób może w razie konieczności dokonywać zmian w formularzach zamieszczonych w załączniku 16.

7. Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób przyjmuje wszelkie zmiany formularzy zamieszczonych w załączniku 16, które mogą być konieczne do uwzględnienia zmian dokonanych w załączniku 46 do umowy o handlu i współpracy.

8. Zarówno Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, jak i Unia, działająca w imieniu któregośkolwiek z jej państw członkowskich, mogą powiadomić Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób o swoim wymogu pisemnego tłumaczenia wszelkich dokumentów potwierdzających na jeden z języków urzędowych wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub na jakikolwiek inny język wskazany zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu. W przypadku wniosków składanych na podstawie art. 169 ust. 4 takie pisemne tłumaczenie dokumentów potwierdzających może zostać przekazane wezwanemu państwu członkowskiemu lub Zjednoczonemu Królestwu w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, w ciągu 48 godzin od przekazania wniosku, bez uszczerbku dla terminów przewidzianych w art. 169 ust. 4.

Artykuł 185

Legalizacja

Dokumenty przekazywane w ramach stosowania niniejszego rozdziału zwolnione są ze wszystkich formalności legalizacyjnych.

Artykuł 186

Treść wniosku

1. W każdym wniosku o współpracę przewidzianym w niniejszym rozdziale określa się:
 - a) organ występujący z wnioskiem oraz organ prowadzący postępowanie przygotowawcze lub postępowanie;
 - b) przedmiot oraz powód wniosku;
 - c) sprawy, łącznie z istotnymi faktami (takimi jak data, miejsce i okoliczności popełnienia przestępstwa), których dotyczy postępowanie przygotowawcze lub postępowanie, z wyjątkiem przypadku wniosku o powiadomienie;
 - d) jeżeli współpraca wymaga stosowania środków o charakterze przymusowym:
 - (i) tekst przepisów ustawowych lub, jeżeli nie jest to możliwe, oświadczenie w sprawie odpowiedniego prawa mającego zastosowanie; oraz
 - (ii) wskazanie, że środki stanowiące przedmiot wniosku lub jakiegokolwiek inne środki o podobnych skutkach mogłyby być stosowane w ramach jurysdykcji wzywającego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, na podstawie jego prawa wewnętrznego;
 - e) w przypadku gdy jest to konieczne i w zakresie, w jakim jest to możliwe:
 - (i) dane dotyczące osoby lub osób, których dotyczy wniosek, w tym imię i nazwisko lub nazwa, data i miejsce urodzenia, obywatelstwo i miejsce pobytu, a w przypadku osoby prawnej – jej siedziba; oraz
 - (ii) mienie, którego dotyczy wniosek o współpracę, jego położenie, jego powiązanie z osobą lub osobami, których dotyczy wniosek, wszelkie powiązanie z przestępstwem, a także wszelkie dostępne informacje o innych osobach, prawach do tego mienia; oraz
 - f) wszelkie szczególne procedury, które chce zastosować wzywające państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym.

2. We wniosku o zastosowanie środków tymczasowych na podstawie art. 169 w odniesieniu do zajęcia mienia, z którego może zostać wykonany nakaz konfiskaty polegający na żądaniu zapłaty określonej kwoty pieniężnej, wskazuje się również maksymalną kwotę, o której odzyskanie wniesiono z tego mienia.

3. Poza informacjami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, każdy wniosek składany na podstawie art. 171 musi zawierać:

a) w przypadku określonym w art. 171 ust. 1 lit. a):

(i) uwierzytelniony odpis nakazu konfiskaty wydanego przez sąd we wzywającym państwie członkowskim lub w Gibraltarze, gdy podmiotem wzywającym jest Zjednoczone Królestwo, oraz wskazanie, na jakiej podstawie nakaz został wydany, jeżeli nie wynika to z samego nakazu;

(ii) poświadczenie wydane przez wzywające państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, że nakaz konfiskaty jest wykonalny i nie podlega zaskarżeniu w drodze zwykłych środków odwoławczych;

(iii) informacje, w jakim zakresie wymaga się wykonania nakazu; oraz

(iv) informacje o konieczności zastosowania jakichkolwiek środków tymczasowych;

b) w przypadku art. 171 ust. 1 lit. b) wskazanie faktów, na które powołuje się wzywające państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, w celu umożliwienia Zjednoczonemu Królestwu w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, lub wezwanemu państwu członkowskiemu uzyskania nakazu konfiskaty na podstawie jego prawa wewnętrznego;

c) w przypadku gdy osoby trzecie miały możliwość dochodzenia praw, dokumenty potwierdzające taką możliwość.

Artykuł 187

Wnioski wadliwe

1. Jeżeli wniosek nie jest zgodny z postanowieniami niniejszego rozdziału lub dostarczone informacje nie są wystarczające do jego realizacji przez wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, to państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, może zwrócić się do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, lub do wzywającego państwa członkowskiego o jego poprawienie lub uzupełnienie o dodatkowe informacje.

2. Wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, może wyznaczyć termin otrzymania takich zmian lub informacji.

3. Do czasu otrzymania wymaganych zmian lub informacji w związku z wnioskiem składanym na podstawie art. 171 wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, może zastosować którykolwiek ze środków, o których mowa w art. 164–170.

Artykuł 188

Większa liczba wniosków

1. W przypadku gdy wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, otrzyma więcej niż jeden wniosek na podstawie art. 169 lub 171 w odniesieniu do tej samej osoby lub tego samego mienia, większa liczba wniosków nie stoi na przeszkodzie rozpatrzeniu przez to państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru wniosków obejmujących zastosowanie środków tymczasowych.

2. W przypadku większej liczby wniosków składanych na podstawie art. 171 wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, rozważa konsultacje ze Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, lub wzywającym państwem członkowskim.

*Artykuł 189***Obowiązek uzasadnienia**

Wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, uzasadnia każdą decyzję o odmowie, odroczeniu lub uzależnieniu od spełnienia warunków wszelkiej współpracy na podstawie niniejszego rozdziału.

*Artykuł 190***Informowanie**

1. Wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, informuje niezwłocznie Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, lub wzywające państwo członkowskie o:

- a) czynności podjętej na podstawie wniosku złożonego na podstawie niniejszego rozdziału;
- b) ostatecznym wyniku czynności dokonanej na podstawie wniosku złożonego na podstawie niniejszego rozdziału;
- c) decyzji o odmowie, odroczeniu lub uzależnieniu od spełnienia warunków – w całości lub w części – wszelkiej współpracy na podstawie niniejszego rozdziału;
- d) wszelkich okolicznościach uniemożliwiających przeprowadzenie czynności stanowiącej przedmiot wniosku lub mogących spowodować znaczące opóźnienia w jej wykonaniu; oraz
- e) w przypadku zastosowania środków tymczasowych na podstawie wniosku złożonego na podstawie art. 164–169 – o przepisach jego prawa wewnętrznego, które automatycznie prowadziłyby do uchylenia środka tymczasowego.

2. Wzywające państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, informuje niezwłocznie Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, lub wezwane państwo członkowskie o:

- a) wszelkich zmianach, decyzjach lub wszelkich innych faktach, z powodu których nakaz konfiskaty przestał być w całości lub w części wykonalny; oraz
- b) wszelkich zmianach, faktycznych lub prawnych, z powodu których czynność podjęta na podstawie niniejszego rozdziału nie jest już uzasadniona.

3. W przypadku gdy Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru na podstawie tego samego nakazu konfiskaty występuje z wnioskiem o konfiskatę w więcej niż jednym państwie członkowskim, informuje o tym wszystkie państwa członkowskie, których dotyczy wykonanie tego nakazu.

4. W przypadku gdy państwo członkowskie, na podstawie tego samego nakazu konfiskaty, występuje z wnioskiem o konfiskatę w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru oraz w co najmniej jednym państwie członkowskim, informuje o tym Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i wszystkie państwa członkowskie, których dotyczy wykonanie tego nakazu.

Artykuł 191

Ograniczenie wykorzystywania

1. Wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, może uzależnić wykonanie wniosku od spełnienia warunku, zgodnie z którym otrzymane informacje lub dowody nie mogą zostać, bez jego uprzedniej zgody, wykorzystane ani przekazane przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, lub wzywające państwo członkowskie na potrzeby postępowań przygotowawczych lub postępowań innych niż wymienione we wniosku.

2. Bez uprzedniej zgody wezwanego państwa członkowskie lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, informacje lub dowody dostarczone przez nie na podstawie niniejszego rozdziału nie mogą być wykorzystane ani przekazane przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, lub wzywające państwo członkowskie na potrzeby postępowań przygotowawczych lub postępowań innych niż wymienione we wniosku.

3. Dane osobowe przekazywane na podstawie niniejszego rozdziału mogą być wykorzystywane przez państwo członkowskie, któremu zostały przekazane, lub przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli zostały mu przekazane:

- a) do celów postępowań, do których stosuje się niniejszy rozdział;
 - b) na potrzeby innych postępowań sądowych i administracyjnych bezpośrednio związanych z postępowaniem, o którym mowa w lit. a);
 - c) na potrzeby zapobiegania bezpośredniemu i poważnemu zagrożeniu bezpieczeństwa publicznego; lub
 - d) w każdym innym celu, wyłącznie za uprzednią zgodą przekazującego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono dokonał przekazania, chyba że zainteresowane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, w zależności od przypadku, uzyskało zgodę osoby, której dane dotyczą.
4. Niniejszy artykuł stosuje się również do danych osobowych, które nie zostały przekazane, ale zostały uzyskane w inny sposób na podstawie niniejszego rozdziału.
5. Niniejszego artykułu nie stosuje się do danych osobowych otrzymanych przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru lub państwo członkowskie na podstawie niniejszego rozdziału oraz, w przypadku Zjednoczonego Królestwa, pochodzących z Gibraltaru lub, w przypadku państwa członkowskiego, pochodzących z tego państwa członkowskiego.

Artykuł 192

Poufność

1. Wzywające państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru może wymagać, aby Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, lub wezwane państwo członkowskie zachowało poufność co do faktów i treści wniosku, z wyjątkiem zakresu niezbędnego do wykonania wniosku. Jeżeli wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, nie może spełnić wymogu poufności, niezwłocznie informuje o tym wzywające państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym.

2. Wzywające państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wzywającym, jeżeli nie jest to sprzeczne z podstawowymi zasadami jego prawa wewnętrznego i jeżeli się o to zwrócono, zachowuje poufność wszelkich dowodów i informacji dostarczonych przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym, lub wezwane państwo członkowskie, z wyjątkiem zakresu, w jakim ich ujawnienie jest niezbędne do prowadzenia postępowań przygotowawczych lub postępowań opisanych we wniosku.

3. Państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, które otrzymało informacje przekazywane z własnej inicjatywy na podstawie art. 168, musi spełnić, z zastrzeżeniem przepisów jego prawa wewnętrznego, wszelkie wymogi poufności wymagane przez państwo członkowskie, które dostarcza informacje, lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono dostarcza informacje. Jeżeli otrzymujące państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest odbiorcą informacji, nie może spełnić takiego wymogu, niezwłocznie informuje o tym Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono dostarcza te informacje, lub dostarczające państwo członkowskie.

Artykuł 193

Koszty

Zwykłe koszty związane z wykonaniem wniosku ponosi wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, gdy to ono jest podmiotem wezwanym. W przypadku gdy do wykonania wniosku niezbędne są znaczne lub nadzwyczajne koszty, podmiot wzywający i podmiot wezwany konsultują się w celu zdecydowania o warunkach wykonania wniosku oraz sposobu poniesienia kosztów.

Artykuł 194

Odszkodowanie

1. W przypadku wniesienia przez osobę powództwa w sprawie odpowiedzialności za szkody wynikłe wskutek działania lub zaniechania związanego ze współpracą na podstawie niniejszego rozdziału, zainteresowane państwa członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, w zależności od przypadku, rozważają, w stosownych przypadkach, skonsultowanie się ze sobą w celu określenia sposobu rozłożenia między nimi kwoty należnego odszkodowania.

2. Jeżeli Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru lub państwo członkowskie stało się przedmiotem postępowania sądowego o odszkodowanie, dąży ono do tego, aby poinformować inne państwo członkowskie lub państwa członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru o takim postępowaniu, jeżeli mogłyby mieć one interes w danej sprawie.

Artykuł 195

Środki prawne

1. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i państwa członkowskie zapewniają osobom, na które mają wpływ środki zastosowane na podstawie art. 169–172, dostęp do skutecznych środków prawnych w celu ochrony ich praw.

2. Uzasadnienie merytoryczne środków, których dotyczy wnioski składany na podstawie art. 169 do 172, nie podlega zaskarżeniu przed sądem w wezwanym państwie członkowskim lub w Gibraltarze, gdy podmiotem wezwanym jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru.

TYTUŁ VI

PRZECIWDZIAŁANIE PRANIU PIENIĘDZY I FINANSOWANIU TERRORYZMU

Artykuł 196

Cel

Celem niniejszego tytułu jest wspieranie i wzmacnianie działań podejmowanych przez Unię i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru w celu zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz ich zwalczania.

Artykuł 197

Zasady

1. Strony zgadzają się wspierać międzynarodowe starania na rzecz zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz ich zwalczania.
2. Strony uznają konieczność współpracy w celu zapobiegania wykorzystywaniu ich systemów finansowych do prania dochodów z działalności przestępczej każdego rodzaju, w tym z handlu narkotykami i korupcji, a także w celu zwalczania finansowania terroryzmu.
3. Strony uznają znaczenie wymiany informacji w odniesieniu do prania pieniędzy, powiązanych przestępstw źródłowych i finansowania terroryzmu.
4. Strony uznają potrzebę wzięcia pod uwagę norm i zaleceń Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy w swoich odpowiednich systemach przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

Artykuł 198

Nieobniżanie poziomu ochrony w stosunku do istniejących środków zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz ich zwalczania

1. Strony potwierdzają prawo każdej ze Stron do ustalania jej polityki i priorytetów w dziedzinach objętych niniejszym rozdziałem, do określania poziomów ochrony niezbędnych do zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz ich zwalczania, jakie uzna ona za stosowne, oraz do przyjmowania lub zmiany jej prawa i polityki w sposób spójny z międzynarodowymi zobowiązaniami każdej ze Stron, w tym z tymi wynikającymi z niniejszego tytułu.
2. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru nie może osłabiać ani obniżać poziomu swoich środków dotyczących prania pieniędzy i finansowania terroryzmu poniżej poziomów określonych w aktach Unii wymienionych w załączniku 17 obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej Umowy, w tym przez nieskuteczne egzekwowanie swojego prawa i norm.
3. Strony kontynuują starania na rzecz podnoszenia swoich poziomów ochrony przed praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, o których mowa w niniejszym tytule.
4. Strony regularnie dokonują przeglądu potrzeby wzmocnienia środków zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz ich zwalczania, o których to środkach mowa w ust. 2, a także za każdym razem, gdy jedna ze Stron zmienia swoje ustawodawstwo i wpływa na ochronę w sposób niezgodny z niniejszym tytułem.
5. W przypadku gdy w wyniku znaczących rozbieżności między prawodawstwem wewnętrznym Stron powstaną różnice w odniesieniu do równych warunków działania między Stronami, prowadzące do zakłóceń w zapobieganiu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, przeprowadza się konsultacje w ramach Specjalnego Komitetu ds. Przepływu Osób w celu znalezienia wzajemnie zadowalającego rozwiązania tej kwestii w terminie 45 dni.
6. Jeżeli podczas konsultacji, o których mowa w ust. 5, nie zostanie znalezione obustronnie zadowalające rozwiązanie, każda ze Stron może wprowadzić odpowiednie środki równoważące w celu zaradzenia tej sytuacji. Takie środki muszą być ograniczone, co do ich zakresu i czasu trwania, do tego, co jest absolutnie niezbędne i proporcjonalne do zaradzenia sytuacji. W pierwszej kolejności podejmuje się środki, które w najmniejszym stopniu zakłócają funkcjonowanie niniejszej Umowy. Ocena takiego wpływu przez Stronę musi opierać się na wiarygodnych dowodach, a nie jedynie na przypuszczeniach lub odległej możliwości.

CZĘŚĆ TRZECIA
GOSPODARKA I HANDEL

TYTUŁ I

RÓWNE WARUNKI DZIAŁANIA NA RZECZ OTWARTEJ I UCZCIWEJ KONKURENCJI ORAZ ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU

ROZDZIAŁ 1
ZASADY OGÓLNE

Artykuł 199

Zasady i cele

1. Strony uznają, że handel i inwestycje między Unią a Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru na zasadach i warunkach określonych w niniejszej Umowie wymagają otoczenia zapewniającego równe warunki działania na rzecz otwartej i uczciwej konkurencji między Stronami oraz zapewniającego prowadzenie handlu i inwestycji w sposób sprzyjający zrównoważonemu rozwojowi.
2. Strony uznają, że zrównoważony rozwój obejmuje rozwój gospodarczy, rozwój społeczny i ochronę środowiska, przy czym wszystkie trzy są wzajemnie zależne i wzajemnie się wzmacniają, a także potwierdzają swoje zobowiązanie do propagowania rozwoju handlu międzynarodowego i inwestycji w sposób przyczyniający się do osiągnięcia celu zrównoważonego rozwoju.
3. Każda ze Stron potwierdza swoje dążenie do osiągnięcia neutralności klimatycznej w całej gospodarce do 2050 r.
4. Strony potwierdzają swoje wspólne stanowisko, w myśl którego ich stosunki gospodarcze, ponieważ dotyczą one Gibraltaru, mogą przynosić korzyści w sposób wzajemnie zadowalający tylko wówczas, jeżeli zobowiązania związane z równymi warunkami działania na rzecz otwartej i uczciwej konkurencji przejdą próbę czasu, zapobiegając zakłóceniom handlu lub inwestycji oraz przyczyniając się do zrównoważonego rozwoju. Strony są zdeterminowane, aby utrzymać i poprawiać ich odpowiednie wysokie standardy w dziedzinach objętych niniejszym tytułem.
5. Specjalny Komitet ds. Gospodarki i Handlu może uwzględnić dodatkowe dziedziny lub ustanowić wyższe standardy niż te, o których mowa w ust. 4, w celu zapewnienia utrzymania równych warunków działania między Stronami na przestrzeni czasu.

Artykuł 200

Prawo do wprowadzania regulacji, zasada ostrożności oraz informacje naukowe i techniczne

1. Strony potwierdzają prawo każdej ze Stron do określania swoich polityk i priorytetów w dziedzinach objętych niniejszym tytułem, do określania poziomów ochrony, jakie uznają za stosowne, oraz do przyjęcia lub zmiany swojego prawa i swoich polityk w sposób zgodny z międzynarodowymi zobowiązaniami każdej ze Stron, w tym z jej zobowiązaniami wynikającymi z niniejszego tytułu.
2. Strony uznają, że zgodnie z zasadą ostrożności, w przypadku gdy istnieją uzasadnione powody do obaw, że zachodzi potencjalne zagrożenie poważną lub nieodwracalną szkodą dla środowiska lub zdrowia ludzi, brak pełnej pewności naukowej nie może być wykorzystywany jako podstawa uniemożliwiająca Stronie przyjęcie odpowiednich środków służących zapobieżeniu takiej szkodzie.

3. Podczas przygotowywania lub wdrażania środków służących ochronie środowiska lub warunków pracy, które mogą mieć wpływ na handel lub inwestycje, każda ze Stron bierze pod uwagę odpowiednie i dostępne informacje naukowe i techniczne oraz normy, wytyczne i zalecenia międzynarodowe.

ROZDZIAŁ 2

KONTROLA POMOCY PAŃSTWA

Artykuł 201

Przepisy prawa materialnego

1. Niniejszy rozdział i załącznik 18 stosuje się do pomocy państwa przyznanej przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru podmiotowi gospodarczemu lub większej liczbie podmiotów gospodarczych, które:

- a) wytwarzają, przetwarzają lub dostarczają towary, a pomoc ta ma lub mogłaby mieć wpływ na handel lub inwestycje między Unią a Gibraltarem; lub
- b) zajmują się świadczeniem usług, o ile pomoc ta ma lub mogłaby mieć wpływ na handel towarami lub inwestycje między Unią a Gibraltarem.

2. Unia jest zobowiązana do utrzymania swojego systemu kontroli pomocy państwa zgodnie z art. 93, 106, 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, stosując go w stosownych przypadkach do wszelkiej pomocy, która ma lub mogłaby mieć wpływ na handel towarami lub inwestycje między Unią a Gibraltarem.

Artykuł 202

Wyjątki

Niniejszego rozdziału nie stosuje się do pomocy państwa:

- a) objętej częścią IV do Porozumienia w sprawie rolnictwa, zawartego w załączniku 1A do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu, sporządzonego w Marrakeszu 15 kwietnia 1994 r. (zwanego dalej „Porozumieniem WTO”), lub załącznikiem 2 do Porozumienia w sprawie rolnictwa;
- b) związanej z handlem rybami i przetworami rybnymi; lub
- c) związanej z sektorem audiowizualnym.

Artykuł 203

Przejrzystość

1. W odniesieniu do wszelkiej pomocy państwa przyznanej lub utrzymanej na terytorium Strony każda ze Stron w terminie sześciu miesięcy od przyznania pomocy państwa udostępnia publicznie, na oficjalnej stronie internetowej lub w publicznej bazie danych, następujące informacje:

- a) podstawę prawną i cel polityki lub cel pomocy państwa;
- b) nazwę beneficjenta pomocy państwa, gdy jest dostępna;
- c) datę przyznania pomocy państwa, czas trwania pomocy państwa oraz wszelkie inne terminy związane z pomocą państwa; oraz
- d) kwotę pomocy państwa lub kwotę przewidzianą w budżecie na pomoc państwa.

2. W przypadku pomocy państwa w formie środków podatkowych informacje podaje się do wiadomości publicznej w terminie jednego roku od dnia, w którym wymagane jest złożenie deklaracji podatkowej. Obowiązki w zakresie przejrzystości w odniesieniu do pomocy państwa w formie środków podatkowych dotyczą tych samych informacji, które wymieniono w ust. 1, z wyjątkiem informacji wymaganych na podstawie lit. d) tego ustępu, które można przedstawić w formie przedziału.

3. Obowiązki określone w niniejszym artykule pozostają bez uszczerbku dla obowiązków Stron wynikających z ich odpowiednich przepisów dotyczących swobodnego dostępu do informacji lub dostępu do dokumentów.

Artykuł 204

Wykorzystanie pomocy państwa

Każda ze Stron zapewnia, aby podmioty gospodarcze korzystały z pomocy państwa wyłącznie w konkretnym celu, na który została ona przyznana.

Artykuł 205

Niezależny organ lub podmiot oraz współpraca

1. Każda ze Stron ustanawia lub utrzymuje operacyjnie niezależny organ lub podmiot o odpowiedniej roli w swoim systemie kontroli pomocy państwa. Ten niezależny organ lub podmiot musi posiadać niezbędne gwarancje niezależności w wykonywaniu swoich zadań operacyjnych i działać bezstronnie.

2. Każda ze Stron zapewnia, aby każdy planowany środek mający na celu przyznanie lub zmianę pomocy państwa był zgłaszany niezależnemu organowi lub podmiotowi oraz aby taki planowany środek nie stał się skuteczny przed zatwierdzeniem go przez ten niezależny organ lub podmiot.

3. Strona może wyłączyć niektóre kategorie pomocy państwa z obowiązków określonych w ust. 2, pod warunkiem że takie wyłączenia są przejrzyste i oparte na obiektywnych kryteriach, takich jak między innymi rozmiary beneficjenta i progi ilościowe. W przypadku Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru takie wyłączenia muszą być zgodne z załącznikiem 18.

4. Każda ze Stron zapewnia, aby jej niezależny organ lub podmiot był uprawniony do nakazania odzyskania wszelkiej pomocy państwa przyznanej bez uprzedniego zatwierdzenia przez niezależny organ lub podmiot.

5. Każda ze Stron zachęca swój niezależny organ lub podmiot do współpracy z niezależnym organem lub podmiotem drugiej Strony w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w ramach ich odpowiednich zadań, w tym stosowania – stosownie do przypadku – art. 201–204 w granicach określonych ich odpowiednimi ramami prawnymi. Strony lub ich niezależne organy lub podmioty mogą uzgodnić odrębne ramy współpracy między tymi niezależnymi organami lub podmiotami.

6. Ust. 2 niniejszego artykułu nie stosuje się do planowanych środków mających na celu przyznanie lub zmianę pomocy państwa, o której mowa w art. 201, na mocy ustawy parlamentu Gibraltaru. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zapewnia, aby każdy taki planowany środek był zgłaszany jego niezależnemu organowi lub podmiotowi. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zapewnia, aby jego niezależny organ lub podmiot był uprawniony do wydawania opinii w sprawie takich planowanych środków. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru bierze pod uwagę taką opinię i, w stosownych przypadkach, proponuje zmiany do przedmiotowej ustawy do rozpatrzenia przez parlament Gibraltaru.

7. Ust. 4 niniejszego artykułu nie stosuje się do środków mających na celu przyznanie lub zmianę pomocy państwa, o której mowa w art. 201, na mocy ustawy parlamentu Gibraltaru. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zapewnia, aby jego niezależny organ lub podmiot był uprawniony do wydawania opinii w sprawie takich środków. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru bierze pod uwagę taką opinię i, w stosownych przypadkach, proponuje zmiany do przedmiotowej ustawy do rozpatrzenia przez parlament Gibraltaru.

Artykuł 206

Organy sądowe

1. Każda ze Stron zapewnia, zgodnie z jej porządkiem konstytucyjnym, aby jej organy sądowe były właściwe w odniesieniu do:

- a) kontroli decyzji o pomocy państwa wydawanych przez organ przyznający lub, w stosownych przypadkach, niezależny organ lub podmiot, zgodnie z jej systemem kontroli pomocy państwa;
- b) kontroli wszelkich innych odpowiednich decyzji niezależnego organu lub podmiotu oraz wszelkich przypadków niepodjęcia działań;
- c) nałożenia środków zaradczych, które są skuteczne w odniesieniu do lit. a) lub b), w tym zawieszania działań, zakazywania ich lub wymagania ich podjęcia przez organ przyznający, przyznawania odszkodowań oraz odzyskiwania pomocy państwa od jej beneficjenta, wraz z odsetkami; oraz
- d) rozpatrywania roszczeń zainteresowanych stron w odniesieniu do pomocy państwa; w przypadku gdy ta zainteresowana strona jest uprawniona do wystąpienia z roszczeniem w odniesieniu do pomocy państwa na mocy prawa tej Strony.

2. Do celów niniejszego artykułu oraz art. 207 „zainteresowana strona” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, podmiot gospodarczy lub stowarzyszenie podmiotów gospodarczych, na których interesy mogłoby mieć wpływ przyznanie pomocy państwa, w szczególności beneficjenta, podmioty gospodarcze konkurujące z beneficjentem lub odpowiednie stowarzyszenia handlowe.

3. Ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu nie stosuje się do środków mających na celu przyznanie lub zmianę pomocy państwa, o której mowa w art. 201, na podstawie ustawy parlamentu Gibraltaru, z zastrzeżeniem, że jeżeli organ sądowy jest przekonany, że taka pomoc jest niezgodna z niniejszą Umową, może wydać oświadczenie o stwierdzeniu tej niezgodności. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru bierze pod uwagę takie oświadczenie i proponuje zmiany do przedmiotowej ustawy do rozpatrzenia przez parlament Gibraltaru lub, w stosownych przypadkach, podejmuje odpowiednie kroki.

Artykuł 207

Odzyskiwanie należności

1. Każda ze Stron musi dysponować skutecznym mechanizmem odzyskiwania należności w odniesieniu do pomocy państwa zgodnie z następującymi postanowieniami, bez uszczerbku dla uprawnień niezależnego organu lub podmiotu określonych w art. 205 i innych środków prawnych istniejących w prawie danej Strony.

2. Bez uszczerbku dla ust. 3 każda ze Stron zapewnia, aby – pod warunkiem że zainteresowana strona zaskarżyła decyzję tej Strony o przyznaniu pomocy państwa przed organem sądowym w określonym terminie, zgodnie z systemem kontroli pomocy państwa tej Strony, można było nakazać odzyskanie pomocy, jeżeli organ sądowy Strony stwierdza istotne naruszenie prawa lub istotny błąd w ustaleniach faktycznych w zakresie, w jakim:

- a) środek stanowiący pomoc państwa nie był traktowany przez organ przyznający jako pomoc państwa;
- b) organ przyznający nie zastosował się do odpowiedniego systemu kontroli pomocy państwa, który jest dla niego wiążący; lub

c) podejmując decyzję o przyznaniu pomocy państwa, organ przyznający działał poza zakresem swoich uprawnień lub dopuścił się nadużycia tych uprawnień zgodnie z niniejszym rozdziałem.

3. Każda ze Stron zawiesza wypłatę wszelkiej nowej pomocy państwa na rzecz beneficjenta do czasu całkowitego odzyskania pomocy państwowej, wraz z należnymi odsetkami, która została przyznana temu beneficjentowi, i w odniesieniu do której wydano nakaz odzyskania środków.

4. Zgodnie z art. 205 ust. 6 i 7 oraz art. 206 ust. 3 odzyskanie pomocy państwa nie jest wymagane, jeżeli pomoc ta została przyznana lub zmieniona na podstawie ustawy parlamentu Gibraltaru.

Artykuł 208

Konsultacje

1. Jeżeli Strona uważa, że pomoc państwa została przyznana przez drugą Stronę lub że istnieją jednoznaczne dowody na to, że druga Strona zamierza przyznać pomoc państwa oraz że przyznanie pomocy państwa ma lub może mieć negatywny wpływ na handel towarami lub inwestycje między Stronami, może ona zwrócić się do drugiej Strony o wyjaśnienie, w jaki sposób zapewniono przestrzeganie niniejszej Umowa w odniesieniu do tej pomocy państwa.

2. Strona może również zwrócić się do drugiej Strony o przekazanie informacji wymienionych w art. 203 ust. 1 w zakresie, w jakim informacji tych nie udostępniono publicznie, na oficjalnej stronie internetowej lub w publicznej bazie danych, zgodnie z art. 203, lub w zakresie, w jakim informacje te nie były udostępnione w łatwo dostępny sposób.

3. Druga Strona przekazuje informacje będące przedmiotem wniosku na piśmie nie później niż 45 dni od otrzymania wniosku. Jeżeli nie można przekazać którychkolwiek z informacji będących przedmiotem wniosku, Strona ta wyjaśnia brak takich informacji w swojej odpowiedzi złożonej na piśmie.

4. Jeżeli po otrzymaniu wymaganych informacji Strona występująca z wnioskiem nadal uważa, że pomoc państwa przyznana lub planowana przez drugą Stronę ma lub mogłaby mieć negatywny wpływ na handel towarami lub inwestycje między Stronami, Strona występująca z wnioskiem może zwrócić się o konsultacje w ramach Specjalnego Komitetu ds. Gospodarki i Handlu. Wniosek sporządza się na piśmie, a Strona występująca z wnioskiem zawiera w nim wyjaśnienie dotyczące powodów wystąpienia z wnioskiem o konsultacje.

5. Specjalny Komitet ds. Gospodarki i Handlu podejmuje wszelkie starania w celu osiągnięcia satysfakcjonującego obie Strony rozstrzygnięcia tej kwestii. Pierwsze posiedzenie odbywa się w terminie 30 dni od wniosku o konsultacje.

6. Terminy przeprowadzenia konsultacji, o których mowa w ust. 3 i 5, mogą zostać wydłużone w drodze porozumienia między Stronami.

Artykuł 209

Środki zaradcze

1. Strona może doręczyć drugiej Stronie sporządzony na piśmie wniosek o informacje i konsultacje dotyczące pomocy państwa, którą uważa za powodującą znaczący negatywny wpływ na handel towarami lub inwestycje między Stronami, lub w przypadku której istnieje poważne ryzyko, że spowoduje taki znaczący negatywny wpływ. Strona występująca z wnioskiem powinna podać w tym wniosku wszystkie istotne informacje, aby umożliwić Stronom znalezienie wzajemnie akceptowalnego rozwiązania, w tym opis pomocy państwa i wątpliwości Strony występującej z wnioskiem dotyczące wpływu pomocy państwa na handel towarami lub inwestycje.

2. Nie później niż 30 dni od dnia doręczenia wniosku Strona, do której kierowany jest wniosek, przekazuje Stronie, która wystąpiła z wnioskiem, odpowiedź na piśmie zawierającą informacje będące przedmiotem wniosku i Strony rozpoczynają konsultacje, które uznaje się za zakończone 60 dni od dnia doręczenia tego wniosku, chyba że Strony postanowią inaczej. Takie konsultacje, w szczególności wszystkie informacje określone jako poufne oraz stanowiska, jakie Strony zajęły podczas konsultacji, są poufne i pozostają bez uszczerbku dla praw każdej ze Stron w jakichkolwiek dalszych postępowaniach.

3. Nie wcześniej niż 60 dni od dnia doręczenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, Strona, która wystąpiła z wnioskiem, może jednostronnie wprowadzić odpowiednie środki zaradcze, jeżeli istnieją dowody na to, że pomoc państwa Strony, do której kierowany jest wniosek, powoduje lub istnieje poważne ryzyko, że będzie powodowała znaczący negatywny wpływ na handel towarami lub inwestycje między Stronami.

4. Nie wcześniej niż 45 dni od dnia doręczenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, Strona, która wystąpiła z wnioskiem, powiadamia Stronę, do której kierowany jest wniosek, o środkach zaradczych, które zamierza wprowadzić zgodnie z ust. 3. Strona, która wystąpiła z wnioskiem, przekazuje wszystkie odpowiednie informacje dotyczące środków, które zamierza wprowadzić, aby umożliwić Stronom znalezienie wzajemnie akceptowalnego rozwiązania. Strona, która wystąpiła z wnioskiem, nie może wprowadzić tych środków zaradczych wcześniej niż 15 dni od dnia doręczenia Stronie, do której kierowany jest wniosek, powiadomienia o tych środkach.

5. Ocena Strony co do istnienia poważnego ryzyka znaczącego negatywnego wpływu musi opierać się na faktach, a nie jedynie na twierdzeniach, przypuszczeniach lub odległej możliwości. Zmiana okoliczności, które doprowadziłyby do wystąpienia sytuacji, w których pomoc państwa spowodowałaby taki znaczący negatywny wpływ, musi być wyraźnie przewidywalna.

6. Ocena Strony dotycząca istnienia pomocy państwa lub znaczącego negatywnego wpływu na handel towarami lub inwestycje między Stronami spowodowanego przez pomoc państwa musi opierać się na wiarygodnych dowodach, a nie jedynie na przypuszczeniach lub odległych możliwościach, i musi odnosić się do możliwych do zidentyfikowania towarów lub podmiotów gospodarczych, w tym, w stosownych przypadkach, w przypadku programów pomocy państwa.

7. Specjalny Komitet ds. Gospodarki i Handlu może prowadzić przykładowy wykaz tego, co mogłoby mieć znaczący negatywny wpływ na handel towarami lub inwestycje między Stronami w rozumieniu niniejszego artykułu. Pozostaje to bez uszczerbku dla prawa Stron do wprowadzania środków zaradczych.

8. Środki zaradcze wprowadzane zgodnie z ust. 3 muszą być ograniczone do tego, co jest absolutnie niezbędne i proporcjonalne w celu zaradzenia spowodowanemu znaczącemu negatywnemu wpływowi lub w celu zaradzenia poważnemu ryzyku takiego wpływu. W pierwszej kolejności podejmuje się środki, które w najmniejszym stopniu zakłócają funkcjonowanie niniejszej Umowy.

9. W terminie pięciu dni od dnia wejścia w życie środków zaradczych, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, oraz bez uprzedniego przeprowadzenia konsultacji zgodnie z art. 304, powiadomiona Strona może wystąpić, zgodnie z art. 305 ust. 2, o powołanie trybunału arbitrażowego w drodze sporządzonego na piśmie wniosku doręzonego Stronie, która wystąpiła z wnioskiem, w celu podjęcia przez trybunał arbitrażowy decyzji o tym, czy:

- a) środek zaradczy wprowadzony przez Stronę, która wystąpiła z wnioskiem, jest niezgodny z ust. 3 lub 5;
- b) Strona, która wystąpiła z wnioskiem, nie uczestniczyła w konsultacjach po przekazaniu przez Stronę, do której kierowany jest wniosek, informacji będących przedmiotem wniosku i wyrażeniu przez nią zgody na przeprowadzenie takich konsultacji; lub
- c) nie wprowadzono środka zaradczego lub nie powiadomiono o środku zaradczym w terminach, o których mowa odpowiednio w ust. 3 lub 4.

Wniosek ten nie może mieć skutku zawieszającego w odniesieniu do środków zaradczych. Ponadto trybunał arbitrażowy nie ocenia stosowania przez Strony jej systemu kontroli pomocy państwa.

10. Trybunał arbitrażowy powołany w następstwie wniosku, o którym mowa w ust. 9 niniejszego artykułu, prowadzi postępowanie zgodnie z art. 327 i wydaje ostateczne orzeczenie w terminie 30 dni od jego powołania.

11. W przypadku stwierdzenia naruszenia przez Stronę przeciwną Strona ta, najpóźniej 30 dni od dnia doręczenia orzeczenia trybunału arbitrażowego, powiadamia Stronę skarżącą o wszelkich środkach, które wprowadziła w celu wykonania tego orzeczenia.

12. Po stwierdzeniu naruszenia przez Stronę przeciwną w ramach procedury, o której mowa w ust. 10 niniejszego artykułu, Strona skarżąca może zwrócić się do trybunału arbitrażowego, w terminie 30 dni od wydania orzeczenia, o ustalenie zakresu zawieszenia obowiązków wynikających z niniejszej Umowy lub umowy uzupełniającej, nieprzekraczającego swoim zakresem zniweczenia lub naruszenia korzyści spowodowanego podjęciem środków zaradczych, jeżeli uzna, że niezgodność środków zaradczych z ust. 3 lub 8 jest znacząca. We wniosku proponuje się zakres zawieszenia obowiązków zgodnie z zasadami określonymi w art. 316. Strona skarżąca może zawiesić obowiązki wynikające z niniejszej Umowy lub umowy uzupełniającej zgodnie z zakresem zawieszenia obowiązków określonym przez trybunał arbitrażowy. Zawieszenia takiego nie stosuje się wcześniej niż 15 dni po wydaniu takiego orzeczenia.

13. Strona nie może powoływać się na Porozumienie WTO ani na jakąkolwiek inną umowę międzynarodową, aby uniemożliwić drugiej Stronie podjęcie środków na podstawie niniejszego artykułu, w tym w przypadku gdy środki te polegają na zawieszeniu obowiązków wynikających z niniejszej Umowy lub umowy uzupełniającej.

14. Do celów oceny, czy podjęcie lub utrzymanie środków zaradczych w odniesieniu do przywozu tego samego produktu jest ograniczone do tego, co jest absolutnie niezbędne lub proporcjonalne do celów niniejszego artykułu, Strona:

- a) bierze pod uwagę środki wyrównawcze zastosowane lub utrzymane zgodnie z wymogami Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, zawartego w załączniku 1A do Porozumienia WTO, oraz zgodnie z uczciwym i przejrzystym procesem; oraz
- b) może wziąć pod uwagę środki antydumpingowe zastosowane lub utrzymane zgodnie z wymogami Porozumienia w sprawie stosowania art. VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r. oraz zgodnie z uczciwym i przejrzystym procesem.

15. Jeżeli Strona, przeciwko której wprowadzono środki zaradcze, nie złoży wniosku na podstawie ust. 9 niniejszego artykułu w terminie określonym w tym ustępie, Strona ta może wszcząć postępowanie arbitrażowe, o którym mowa w art. 305, aby zakwestionować środek zaradczy z przyczyn określonych w ust. 9 niniejszego artykułu bez uprzedniego przeprowadzenia konsultacji zgodnie z art. 304. Trybunał arbitrażowy rozpatruje sprawę jako sprawę pilną do celów art. 310.

16. Do celów postępowania, o którym mowa w ust. 9 lub 15, przy ocenie, czy środek zaradczy jest absolutnie niezbędny lub proporcjonalny, trybunał arbitrażowy należyście uwzględni zasady określone w ust. 5, 6 i 13.

Artykuł 210

Rozstrzyganie sporów

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, część szóstą stosuje się do sporów między Stronami dotyczących interpretacji i stosowania niniejszego rozdziału, z wyjątkiem art. 205 i 206.
2. Trybunał arbitrażowy nie jest właściwy w sprawach:
 - a) dotyczących indywidualnych środków pomocy państwa, w tym tego, czy taki środek był zgodny z systemem kontroli pomocy państwa danej Strony; oraz
 - b) dotyczących określenia, czy środek służący odzyskaniu mienia w rozumieniu art. 207 został prawidłowo zastosowany w każdym indywidualnym przypadku.
3. Część szóstą stosuje się do art. 209 zgodnie z tym artykułem i art. 327.

ROZDZIAŁ 3

PODATKI

Artykuł 211

Dobre zarządzanie

Strony uznają zasady dobrego zarządzania w dziedzinie opodatkowania, w szczególności światowe normy w zakresie przejrzystości podatkowej i wymiany informacji oraz uczciwej konkurencji podatkowej, i zobowiązują się do ich wdrożenia. Strony potwierdzają swoje poparcie dla Planu działania OECD dotyczącego erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków (zwanej dalej „BEPS”) i potwierdzają swoje zobowiązanie do wdrożenia minimalnych standardów OECD w zakresie przeciwdziałania BEPS. Strony będą propagować dobre zarządzanie w kwestiach podatkowych, usprawniać współpracę międzynarodową w dziedzinie opodatkowania oraz ułatwiać pobór dochodów podatkowych.

Artykuł 212

Normy podatkowe

1. Strona nie może osłabiać ani obniżać poziomu ochrony przewidzianego w jej przepisach w dniu 31 grudnia 2020 r. w taki sposób, że byłby on poniżej poziomu przewidzianego w normach i zasadach uzgodnionych w ramach OECD w dniu 31 grudnia 2020 r. w odniesieniu do:
 - a) wymiany – na wniosek, spontanicznej lub automatycznej – informacji dotyczących rachunków finansowych, interpretacji indywidualnych prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym, sprawozdań według krajów między administracjami podatkowymi oraz potencjalnych transgranicznych uzgodnień z zakresu planowania podatkowego;
 - b) przepisów dotyczących ograniczonej możliwości odliczania odsetek, kontrolowanych spółek zagranicznych i rozbieżności w kwalifikacji struktur hybrydowych.
2. Strona nie może osłabiać ani obniżać poziomu ochrony przewidzianego w jej przepisach w dniu 31 grudnia 2020 r. w odniesieniu do publicznej sprawozdawczości według krajów dokonywanej przez instytucje kredytowe i firmy inwestycyjne, inne niż małe i niepowiązane wzajemnie firmy inwestycyjne.

Artykuł 213

Rozstrzyganie sporów

Niniejszy rozdział nie podlega rozstrzygnięciu sporów na podstawie części szóstej.

ROZDZIAŁ 4
STANDARDY PRACY I STANDARDY SPOŁECZNE

Artykuł 214

Definicja

1. Do celów niniejszego rozdziału pojęcie „poziomy ochrony pracy i ochrony socjalnej” oznacza ogólne poziomy ochrony zapewniane przez prawo i normy Strony ⁽²⁵⁾, w każdym z następujących obszarów ⁽²⁶⁾:

- a) praw podstawowych w pracy;
- b) norm bezpieczeństwa i higieny pracy;
- c) uczciwych warunków pracy i norm zatrudnienia;
- d) praw do informacji i konsultacji na poziomie przedsiębiorstwa; lub
- e) restrukturyzacji przedsiębiorstw.

2. W przypadku Unii pojęcie „poziomy ochrony pracy i ochrony socjalnej” oznacza poziomy ochrony pracy i ochrony socjalnej mające zastosowanie do wszystkich państw członkowskich i we wszystkich państwach członkowskich oraz dla nich wspólne.

Artykuł 215

Nieobniżanie poziomów ochrony

1. Strony potwierdzają prawo każdej ze Stron do ustalania jej polityki i priorytetów w dziedzinach objętych niniejszym rozdziałem, do określania poziomów ochrony pracy i ochrony socjalnej, jakie uzna ona za stosowne, oraz do przyjmowania lub zmiany jej prawa i polityki w sposób spójny z międzynarodowymi zobowiązaniami każdej ze Stron, w tym z tymi wynikającymi z niniejszego rozdziału.

2. Strona nie może osłabiać ani obniżać, w sposób wpływający na handel lub inwestycje między Unią a Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru, poziomów ochrony pracy i ochrony socjalnej poniżej poziomów istniejących na koniec okresu przejściowego, w tym przez nieskuteczne egzekwowanie jej prawa i norm.

3. Strony uznają, że każda ze Stron zachowuje prawo do korzystania z rozsądnej swobody decyzyjnej i podejmowania w dobrej wierze decyzji dotyczących przydzielenia zasobów w zakresie egzekwowania przepisów prawa pracy w odniesieniu do innych przepisów prawa pracy, którym przypisano wyższe priorytety, pod warunkiem że korzystanie z tej swobody decyzyjnej oraz decyzje te nie są niezgodne z obowiązkami wynikającymi z niniejszego rozdziału.

4. Strony kontynuują starania na rzecz podnoszenia ich odpowiednich poziomów ochrony pracy i ochrony socjalnej, o których mowa w niniejszym rozdziale.

⁽²⁵⁾ Dla większej pewności należy wyjaśnić, że niniejszego rozdziału nie stosuje się do praw i norm Stron dotyczących zabezpieczenia społecznego i emerytur lub rent.

⁽²⁶⁾ Poziomy ochrony są uznanymi na poziomie międzynarodowym podstawowymi normami pracy określonymi w podstawowych konwencjach MOP, o których mowa w art. 226 ust. 2.

Artykuł 216

Egzekwowanie przepisów

Do celów egzekwowania przepisów, o którym mowa w art. 215, każda ze Stron wprowadza i utrzymuje system skutecznego wewnętrznego egzekwowania przepisów, w szczególności skuteczny system inspekcji pracy zgodnie z jej międzynarodowymi zobowiązaniami dotyczącymi warunków pracy i ochrony pracowników; zapewnia dostępność postępowań administracyjnych i sądowych umożliwiających organom publicznym i osobom fizycznym wszczynanie w odpowiednim czasie postępowań przeciwko naruszeniom prawa pracy i standardów społecznych; oraz przewiduje odpowiednie i skuteczne środki prawne, w tym środki tymczasowe, a także w stosownych przypadkach proporcjonalne i odstraszające kary zgodne z ich prawem wewnętrznym. W ramach wewnętrznego wykonywania i egzekwowania art. 215 każda ze Stron szanuje rolę i autonomię partnerów społecznych na poziomie wewnętrznym, w stosownych przypadkach, zgodnie z mającymi zastosowanie prawem i praktykami.

Artykuł 217

Rozstrzyganie sporów

1. Strony dokładają wszelkich starań, aby w drodze dialogu, konsultacji, wymiany informacji i współpracy rozwiązać wszelkie spory dotyczące stosowania niniejszego rozdziału.
2. Na zasadzie odstępstwa od części szóstej, w przypadku sporu między Stronami w odniesieniu do stosowania niniejszego rozdziału Strony mogą korzystać wyłącznie z procedur ustanowionych na podstawie art. 235, 236 i 237.

ROZDZIAŁ 5

ŚRODOWISKO I KLIMAT

Artykuł 218

Definicje

1. Do celów niniejszego rozdziału „poziomy ochrony środowiska i klimatu” oznaczają poziomy ochrony przewidziane ogólnie w prawie Strony, których celem jest ochrona środowiska i klimatu, w tym zapobieganie zagrożeniu dla życia lub zdrowia ludzi wynikającego z oddziaływania środowiskowego i walka ze zmianą klimatu, w tym w każdym z następujących obszarów:

- a) dostępu do informacji o środowisku;
- b) udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska;
- c) oceny oddziaływania na środowisko oraz strategicznej oceny oddziaływania na środowisko;
- d) emisji do atmosfery i jakości powietrza;
- e) ochrony przyrody i różnorodności biologicznej;
- f) gospodarowania odpadami, z uwzględnieniem, w stosownych przypadkach, portowych urządzeń odbiorczych;
- g) emisji hałasu;
- h) ochrony i zachowania środowiska wodnego i środowiska morskiego, z uwzględnieniem, w stosownych przypadkach, używania portowych urządzeń odbiorczych;
- i) zapobiegania zagrożeniom dla zdrowia ludzi lub dla środowiska, wynikającym z produkcji, stosowania, uwalniania lub unieszkodliwiania substancji chemicznych, a także zmniejszania i eliminowania tych zagrożeń; lub

- j) zmiany klimatu, w szczególności emisji i usuwania gazów cieplarnianych, z uwzględnieniem skutecznych systemów ustalania opłat za emisję gazów cieplarnianych lub równoważnych środków mających na celu redukcję emisji.
2. W przypadku Unii pojęcie „poziomy ochrony środowiska i klimatu” oznacza poziomy ochrony środowiska i klimatu mające zastosowanie do wszystkich państw członkowskich i we wszystkich państwach członkowskich oraz dla nich wspólne.
3. W przypadku Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru pojęcie „poziomy ochrony środowiska i klimatu” oznacza poziomy ochrony środowiska i klimatu w prawie wewnętrznym Gibraltaru, w tym zobowiązania międzynarodowe, których zakres rozszerzono na Gibraltar.

Artykuł 219

Poziomy ochrony

1. Strony potwierdzają prawo każdej ze Stron do ustalania jej polityki i priorytetów w dziedzinach objętych niniejszym rozdziałem, do określania poziomów ochrony środowiska i klimatu, jakie uzna ona za stosowne, oraz do przyjmowania lub zmiany jej prawa i polityki w sposób spójny z międzynarodowymi zobowiązaniami każdej ze Stron, w tym z tymi wynikającymi z niniejszego rozdziału.
2. Strony uznają, że każda ze Stron zachowuje prawo do korzystania z rozsądnej swobody decyzyjnej i podejmowania w dobrej wierze decyzji dotyczących przydzielenia zasobów w zakresie egzekwowania przepisów prawa ochrony środowiska w odniesieniu do innych przepisów prawa ochrony środowiska lub polityk klimatycznych, którym przypisano wyższe priorytety, pod warunkiem że korzystanie z tej swobody decyzyjnej oraz decyzje te nie są niezgodne z obowiązkami wynikającymi z niniejszego rozdziału.
3. Unia nie może osłabiać ani obniżać swoich poziomów ochrony środowiska i klimatu poniżej poziomów obowiązujących w dniu 31 grudnia 2020 r., w tym przez nieskuteczne egzekwowanie swojego prawa ochrony środowiska i prawa o klimacie.
4. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru utrzymuje poziomy ochrony środowiska i klimatu równoważne z poziomami obowiązującymi w Unii, w tym przez skuteczne egzekwowanie prawa ochrony środowiska i prawa o klimacie mającego zastosowanie do Gibraltaru i w Gibraltarze.

Artykuł 220

Ustalanie opłat za emisję dwutlenku węgla

1. Do dnia wejścia w życie niniejszej Umowy każda ze Stron musi posiadać skuteczny system ustalania opłat za emisję gazów cieplarnianych lub równoważne środki mające na celu redukcję emisji.
2. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zapewnia, aby system ustalania opłat za emisję gazów cieplarnianych lub równoważne środki mające na celu redukcję emisji stosowane w Gibraltarze miały równoważny zakres i skuteczność jak system obowiązujący w Unii w momencie wejścia w życie niniejszej Umowy.
3. W odniesieniu do lotnictwa zakres unijnego systemu ustalania opłat za emisję gazów cieplarnianych obejmuje wszystkie loty między Europejskim Obszarem Gospodarczym a Gibraltarem. Zakres systemu ustalania opłat za emisję gazów cieplarnianych Zjednoczonego Królestwa obejmuje wszystkie loty między Zjednoczonym Królestwem a Gibraltarem.
4. Specjalny Komitet ds. Gospodarki i Handlu jest regularnie informowany o skutecznym wdrażaniu ust. 1, 2 i 3.
5. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru dokonuje przeglądu wdrażania swojego systemu ustalania opłat za emisję gazów cieplarnianych lub równoważnych środków w 2030 r. oraz regularnie w kontekście postępów wykraczających poza obecne ramy służące redukcji emisji.

Artykuł 221

Zasady dotyczące środowiska i klimatu

Mając na uwadze fakt, że Unia i Gibraltar mają wspólną biosferę w odniesieniu do zanieczyszczenia transgranicznego, Unia i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zobowiązują się do przestrzegania zasad uznanych na poziomie międzynarodowym, do których przestrzegania się zobowiązały, zawartych na przykład w Deklaracji z Rio w sprawie środowiska i rozwoju, przyjętej w dniu 14 czerwca 1992 r. w Rio de Janeiro (zwanej dalej „Deklaracją z Rio w sprawie środowiska i rozwoju z 1992 r.”), oraz w wielostronnych umowach środowiskowych, które stosuje się do Unii i do Zjednoczonego Królestwa oraz których zakres rozszerzono na Gibraltar, w tym UNFCCC oraz Konwencji o różnorodności biologicznej, sporządzonej w dniu 5 czerwca 1992 r. w Rio de Janeiro (zwanej dalej „Konwencją o różnorodności biologicznej”), w szczególności:

- a) zasady uwzględnienia ochrony środowiska przy kształtowaniu polityki, w tym poprzez ocenę skutków;
- b) zasady działania zapobiegawczego służącego zapobieżeniu szkodom w środowisku;
- c) zasady ostrożności, o której mowa w art. 200;
- d) zasady naprawiania szkody w środowisku w pierwszym rzędzie u źródła; oraz
- e) zasady „zanieczyszczający płaci”.

Artykuł 222

Egzekwowanie przepisów

Do celów egzekwowania przepisów, o których mowa w art. 219, każda ze Stron zgodnie ze swoim prawem zapewnia, aby:

- a) krajowe organy właściwe do egzekwowania przepisów w dziedzinie środowiska i klimatu należycie uwzględniały zarzucane naruszenia takich przepisów, o których się dowiedziały; organy te muszą dysponować odpowiednimi i skutecznymi środkami prawnymi, w tym nakazami sądowymi, a także – w stosownych przypadkach – proporcjonalnymi i odstrasżającymi karami; oraz
- b) osoby fizyczne lub prawne posiadające wystarczający interes w podjęciu działań prawnych przeciwko naruszeniom takich przepisów oraz dochodzeniu roszczeń, w tym w drodze nakazów sądowych, miały dostęp do wewnętrznych postępowań administracyjnych lub sądowych, a postępowania te nie były w sposób zaporowy kosztowne i były prowadzone w sposób uczciwy, sprawiedliwy i przejrzysty.

Artykuł 223

Rozstrzyganie sporów

1. Strony dokładają wszelkich starań, aby w drodze dialogu, konsultacji, wymiany informacji i współpracy rozwiązać wszelkie spory dotyczące stosowania niniejszego rozdziału.
2. Na zasadzie odstępstwa od części szóstej, w przypadku sporu między Stronami dotyczącego stosowania niniejszego rozdziału Strony mogą korzystać wyłącznie z procedur ustanowionych na podstawie art. 235, 236 i 237.

ROZDZIAŁ 6

INNE INSTRUMENTY NA RZECZ HANDLU I ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU

Artykuł 224

Kontekst i cele

1. Strony przypominają Agendę 21, przyjętą w Rio de Janeiro w dniu 13 czerwca 1992 r., i Deklarację z Rio w sprawie środowiska i rozwoju z 1992 r., plan realizacji przyjęty podczas Światowego Szczytu Zrównoważonego Rozwoju w Johannesburgu w 2002 r., deklarację Międzynarodowej Organizacji Pracy („MOP”) dotyczącą sprawiedliwości społecznej na rzecz uczciwej globalizacji przyjętą przez Międzynarodową Konferencję Pracy podczas jej 97. sesji, która odbyła się w Genewie w dniu 10 czerwca 2008 r., zmienioną w 2022 r. (zwaną dalej „deklaracją MOP dotyczącą sprawiedliwości społecznej na rzecz uczciwej globalizacji z 2008 r.”), dokument końcowy konferencji ONZ dotyczący zrównoważonego rozwoju z 2012 r. zatytułowany „Przyszłość, jakiej chcemy”, zatwierdzony przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w rezolucji 66/288 przyjętej w dniu 27 lipca 2012 r., a także Agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 przyjętą w rezolucji Zgromadzenia Ogólnego nr 70/1 z dnia 25 września 2015 r. oraz jej cele zrównoważonego rozwoju.

2. W świetle ust. 1 niniejszego artykułu celem niniejszego rozdziału jest zwiększenie włączenia zrównoważonego rozwoju, w szczególności jego wymiaru związanego z pracą i środowiskiem, do stosunków handlowych i inwestycyjnych Stron, a w tym względzie uzupełnienie zobowiązań Stron wynikających z rozdziału 4 i 5 niniejszego tytułu.

Artykuł 225

Przejrzystość

Strony podkreślają znaczenie zapewnienia przejrzystości jako niezbędnego elementu propagowania udziału społeczeństwa i podawania informacji do wiadomości publicznej w kontekście niniejszego rozdziału. Zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi oraz postanowieniami niniejszego rozdziału, każda ze Stron:

- a) zapewnia, aby wszelkie środki o zasięgu ogólnym służące realizacji celów niniejszego rozdziału były stosowane w sposób przejrzysty, w tym poprzez zapewnienie opinii publicznej rozsądnych możliwości i dostatecznego czasu na przedstawienie uwag, a także poprzez publikowanie takich środków;
- b) zapewnia ogółowi społeczeństwa dostęp do odpowiednich informacji o środowisku będących w posiadaniu organów publicznych lub przeznaczonych dla tych organów, a także zapewnia aktywne rozpowszechnianie tych informacji wśród ogółu społeczeństwa drogą elektroniczną;
- c) zachęca do debaty publicznej z podmiotami niepaństwowymi w odniesieniu do opracowywania i definiowania polityki, która może prowadzić do przyjęcia przez ich organy publiczne przepisów istotnych dla niniejszego rozdziału; w odniesieniu do środowiska obejmuje to udział społeczeństwa w projektach, planach i programach; oraz
- d) promuje świadomość społeczną na temat przepisów i norm istotnych dla niniejszego rozdziału, jak również procedur egzekwowania i zgodności z przepisami, poprzez podejmowanie działań na rzecz pogłębiania wiedzy społeczeństwa i zrozumienia przez społeczeństwo; w odniesieniu do prawa i norm pracy obejmuje to pracowników, pracodawców i ich przedstawicieli.

Artykuł 226

Wielostronne normy i porozumienia dotyczące pracy

1. Strony potwierdzają swoje zobowiązanie do propagowania rozwoju handlu międzynarodowego w sposób sprzyjający godnej pracy dla wszystkich, zgodnie z deklaracją MOP dotyczącą sprawiedliwości społecznej na rzecz uczciwej globalizacji z 2008 r.

2. Zgodnie z konstytucją MOP i deklaracją MOP dotyczącą podstawowych zasad i praw w pracy oraz działań uzupełniających, przyjętą w dniu 18 czerwca 1998 r. przez Międzynarodową Konferencję Pracy podczas 86. sesji, zmienioną w 2022 r., każda ze Stron zobowiązuje się do przestrzegania, propagowania i skutecznego wdrażania zasad dotyczących praw podstawowych, określonych w podstawowych konwencjach MOP, którymi są:

- a) wolność zrzeszania się i skuteczne uznanie prawa do negocjacji zbiorowych;
- b) eliminacja wszystkich form pracy przymusowej lub obowiązkowej;
- c) skuteczne zniesienie pracy dzieci
- d) zniesienie dyskryminacji w odniesieniu do zatrudnienia i zawodu; oraz
- e) środowisko pracy zgodne z zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy.

3. Każda ze Stron zobowiązuje się do skutecznego wykonania wszystkich konwencji MOP, których zakres Zjednoczone Królestwo rozszerzyło na Gibraltar, a państwa członkowskie odpowiednio ratyfikowały.

4. Strony podejmują stałe i nieustające wysiłki na rzecz ratyfikowania podstawowych konwencji MOP lub w przypadku Zjednoczonego Królestwa – rozszerzenia ich zakresu na Gibraltar, jeżeli jeszcze tego nie uczyniły.

5. Strony w stosownych przypadkach prowadzą regularną wymianę informacji dotyczących sytuacji i postępów państw członkowskich i Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru w związku z ratyfikacją konwencji lub protokołów MOP sklasyfikowanych jako aktualne przez MOP oraz innych odpowiednich instrumentów międzynarodowych.

6. Każda ze Stron nadal propaguje, poprzez swoje przepisy i praktyki, program godnej pracy MOP określony w deklaracji MOP dotyczącej sprawiedliwości społecznej na rzecz uczciwej globalizacji z 2008 r., zmienionej w 2022 r. (zwany dalej „programem godnej pracy MOP”), oraz inne odpowiednie konwencje MOP i inne międzynarodowe zobowiązania, w szczególności w odniesieniu do:

- a) godziwych warunków pracy dla wszystkich, między innymi w odniesieniu do płacy i wynagrodzenia, godzin pracy, urlopu macierzyńskiego i innych warunków pracy;
- b) bezpieczeństwa i higieny pracy, w tym zapobiegania urazom lub chorobom zawodowym oraz odszkodowań z tytułu takich urazów lub chorób; oraz
- c) niedyskryminacji w odniesieniu do warunków pracy, w tym w odniesieniu do pracowników migrujących.

7. Każda ze Stron chroni i propaguje dialog społeczny w kwestiach dotyczących pracy między pracownikami a pracodawcami oraz ich odpowiednimi organizacjami, a także z odpowiednimi organami publicznymi.

Artykuł 227

Wielostronne umowy środowiskowe

1. Strony uznają znaczenie Zgromadzenia ONZ ds. Ochrony Środowiska, Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska oraz wielostronnych norm i umów środowiskowych jako odpowiedzi społeczności międzynarodowej na globalne lub regionalne wyzwania środowiskowe, a także podkreślają potrzebę zwiększenia wzajemnego wsparcia między politykami, przepisami i środkami w zakresie handlu i ochrony środowiska.

2. W świetle ust. 1 każda ze Stron zobowiązuje się do skutecznego wykonania wielostronnych umów środowiskowych, protokołów i zmian, których jest stroną. W przypadku Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru oznacza to wielostronne umowy środowiskowe, których zakres został rozszerzony na Gibraltar lub które zostały w inny sposób uwzględnione w jego przepisach i praktykach.

3. Strony potwierdzają prawo każdej ze Stron do przyjmowania lub utrzymania środków służących realizacji celów wielostronnych umów środowiskowych, których jest stroną.

Artykuł 228

Handel i zmiana klimatu

1. Strony uznają znaczenie podjęcia pilnych działań w celu przeciwdziałania zmianie klimatu i jej skutkom, a także rolę handlu i inwestycji w realizacji tego celu, zgodnie z UNFCCC, celami Porozumienia paryskiego, a także z innymi wielostronnymi umowami środowiskowymi i instrumentami wielostronnymi w obszarze zmiany klimatu.

2. W świetle ust. 1 każda ze Stron:

- a) zobowiązuje się do skutecznego wykonania UNFCCC oraz Porozumienia paryskiego, którego jednym z głównych celów jest wzmocnienie globalnej reakcji na zmianę klimatu i utrzymanie wzrostu średniej temperatury na świecie znacznie poniżej 2 °C w stosunku do poziomów sprzed epoki przemysłowej oraz kontynuowanie starań na rzecz ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5 °C powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej;
- b) propaguje wzajemne wspieranie polityk i środków w zakresie handlu i klimatu, przyczyniając się w ten sposób do przejścia na gospodarkę niskoemisyjną i zasobooszczędną oraz do rozwoju odpornego na zmianę klimatu; oraz
- c) ułatwia usuwanie przeszkód w handlu i inwestycjach o szczególnym znaczeniu dla łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej, jak na przykład w obszarze energii ze źródeł odnawialnych, energooszczędnych produktów i usług, na przykład przez usuwanie barier taryfowych i pozataryfowych lub przez przyjęcie ram polityki sprzyjających wdrażaniu najlepszych dostępnych rozwiązań.

Artykuł 229

Handel i różnorodność biologiczna

1. Strony uznają znaczenie zachowania i zrównoważonego wykorzystywania różnorodności biologicznej oraz roli handlu w realizacji tych celów, w tym poprzez propagowanie zrównoważonego handlu lub kontrolowanie lub ograniczanie handlu gatunkami zagrożonymi, zgodnie z odpowiednimi wielostronnymi umowami środowiskowymi, których są stronami, i w zakresie, w jakim Zjednoczone Królestwo rozszerzyło zakres tych umów na Gibraltar, oraz z decyzjami przyjętymi na ich podstawie, w szczególności z Konwencją o różnorodności biologicznej i jej protokołami oraz Konwencją o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem sporządzoną w dniu 3 marca 1973 r. w Waszyngtonie (zwaną dalej „CITES”).

2. W świetle ust. 1 każda ze Stron:

- a) w stosownych przypadkach wdraża skuteczne środki zwalczania nielegalnego handlu dziką fauną i florą, w tym w odniesieniu do państw trzecich;
- b) propaguje wykorzystanie CITES jako instrumentu ochrony różnorodności biologicznej i zrównoważonego zarządzania nią, w tym poprzez włączenie gatunków zwierząt i roślin do załączników do CITES, w przypadku gdy stan ochrony tych gatunków uznaje się za zagrożony ze względu na handel międzynarodowy;
- c) zachęca do handlu produktami pochodzącymi ze zrównoważonego wykorzystania zasobów biologicznych i przyczyniającymi się do ochrony różnorodności biologicznej; oraz

- d) nadal wprowadza środki na rzecz ochrony różnorodności biologicznej, gdy jest ona przedmiotem presji związanej z handlem i inwestycjami, w tym środki zapobiegające rozprzestrzenianiu się inwazyjnych gatunków obcych oraz środki na rzecz ewentualnego zwalczania gatunków obcych już występujących na jej terytorium.

Artykuł 230

Handel i lasy

1. Strony uznają znaczenie ochrony lasów i zrównoważonej gospodarki leśnej dla zapewnienia funkcji środowiskowych oraz możliwości gospodarczych i społecznych dla obecnych i przyszłych pokoleń, a także rolę handlu w realizacji tego celu.
2. W świetle ust. 1 oraz w sposób zgodny z obowiązkami międzynarodowymi, każda ze Stron:
 - a) kontynuuje w stosownych przypadkach wdrażanie środków zwalczania nielegalnego pozyskiwania drewna i powiązanego z tym handlu, w tym w odniesieniu do państw trzecich, oraz propagowanie handlu legalnie pozyskanymi produktami leśnymi; oraz
 - b) propaguje ochronę lasów i zrównoważoną gospodarkę leśną oraz handel drewnem i produktami z drewna, które zostały pozyskane zgodnie z prawem kraju pozyskania oraz z lasów zarządzanych w sposób zrównoważony, a także konsumpcję takiego drewna i takich produktów z drewna.

Artykuł 231

Handel i zrównoważone gospodarowanie żywymi zasobami morza i akwakulturą

Każda ze Stron przestrzega prawa międzynarodowego, w tym przyjmuje i utrzymuje swoje odpowiednie skuteczne narzędzia zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (zwanymi dalej „połowami NNN”), oraz przyjmuje środki mające na celu wykluczenie produktów pochodzących z połowów NNN z przepływów handlowych i współpracuje w tym celu.

Artykuł 232

Handel i inwestycje wspierające zrównoważony rozwój

1. Strony potwierdzają swoje zobowiązanie do zwiększenia wkładu handlu i inwestycji w osiągnięcie celu zrównoważonego rozwoju w wymiarach gospodarczym, społecznym i środowiskowym.
2. W świetle ust. 1 Strony nadal propagują:
 - a) polityki w obszarze handlu i inwestycji, które wspierają cztery strategiczne cele programu godnej pracy MOP i są spójne z Deklaracją MOP dotyczącą sprawiedliwości społecznej na rzecz uczciwej globalizacji z 2008 r., w tym płacę zapewniającą utrzymanie na minimalnym poziomie, bezpieczeństwo i higienę pracy oraz inne aspekty związane z warunkami pracy;
 - b) handel i inwestycje w towary i usługi środowiskowe, takie jak energia ze źródeł odnawialnych, energooszczędne produkty i usługi, w tym poprzez usuwanie barier pozataryfowych lub poprzez przyjęcie ram polityki sprzyjających wdrażaniu najlepszych dostępnych rozwiązań; oraz
 - c) handel towarami i usługami, które sprzyjają lepszym warunkom społecznym i praktykom przyjaznym dla środowiska, w tym tymi, które są objęte dobrowolnymi systemami zapewniania zgodności ze zrównoważonym rozwojem, takimi jak sprawiedliwy i etyczny handel oraz oznakowania ekologiczne.
3. Strony uznają znaczenie, jakie ma rozwiązywanie konkretnych problemów dotyczących zrównoważonego rozwoju poprzez przegląd, monitorowanie i ocenę skutków gospodarczych, społecznych i środowiskowych możliwych działań, biorąc pod uwagę opinię zainteresowanych stron.

Artykuł 233

Handel i odpowiedzialne zarządzanie łańcuchem dostaw

1. Strony uznają znaczenie odpowiedzialnego zarządzania łańcuchami dostaw poprzez praktyki w zakresie odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej i społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw oraz rolę handlu w realizacji tego celu.
2. W świetle ust. 1 każda ze Stron:
 - a) zachęca do społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw i odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej, w tym poprzez zapewnienie wspierających ram polityki, zachęcających przedsiębiorstwa do stosowania odpowiednich praktyk; oraz
 - b) wspiera przestrzeganie, wdrażanie, monitorowanie i rozpowszechnianie odpowiednich instrumentów międzynarodowych, takich jak Wytyczne OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych, przyjęte w dniu 27 czerwca 2000 r. przez Radę OECD, Trójstronna deklaracja zasad dotyczących przedsiębiorstw międzynarodowych i polityki społecznej MOP, przyjęta w listopadzie 1977 r. przez Radę Administracyjną MOP na 204. sesji w Genewie, inicjatywa ONZ Global Compact oraz Wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka.
3. Strony uznają użyteczność międzynarodowych wytycznych sektorowych w obszarze społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw i odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej oraz zachęcają do współpracy w tym zakresie. W odniesieniu do Wytycznych OECD dotyczących należytej staranności dla odpowiedzialnych łańcuchów dostaw minerałów z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka oraz dodatków do tych wytycznych Strony wdrażają również środki propagujące stosowanie tych wytycznych.

Artykuł 234

Rozstrzyganie sporów

1. Strony dokładają wszelkich starań, aby w drodze dialogu, konsultacji, wymiany informacji i współpracy rozwiązywać wszelkie spory dotyczące stosowania niniejszego rozdziału.
2. Na zasadzie odstępstwa od części szóstej, w przypadku sporu między Stronami w odniesieniu do stosowania niniejszego rozdziału Strony mogą korzystać wyłącznie z procedur ustanowionych na podstawie art. 235 i 236.

ROZDZIAŁ 7

POSTANOWIENIA HORYZONTALNE I INSTYTUCJONALNE

Artykuł 235

Konsultacje

1. Strona może zwrócić się o przeprowadzenie konsultacji z drugą Stroną w każdej kwestii wynikającej z art. 199 ust. 3 i z rozdziałów 4, 5 i 6 niniejszego tytułu, doręczając drugiej Stronie sporządzony na piśmie wniosek. Strona skarżąca określa w swoim sporządzonym na piśmie wniosku powody i podstawę jego złożenia, w tym określa sporne środki, wskazując postanowienia, które uważa za mające zastosowanie. Konsultacje muszą rozpocząć się niezwłocznie po przekazaniu przez Stronę wniosku o konsultacje, a w każdym przypadku nie później niż 30 dni od dnia doręczenia wniosku, chyba że Strony uzgodnią dłuższy termin.
2. Strony podejmują konsultacje w celu osiągnięcia wzajemnie satysfakcjonującego rozstrzygnięcia danej kwestii. W trakcie konsultacji każda ze Stron przekazuje drugiej Stronie wystarczające informacje będące w jej posiadaniu, aby umożliwić pełne zbadanie podnoszonych kwestii. Każda ze Stron dąży do zapewnienia udziału personelu swoich właściwych organów, który posiada wiedzę fachową w kwestiach będących przedmiotem konsultacji.

3. W kwestiach związanych z art. 199 ust. 3 lub z umowami lub instrumentami wielostronnymi, o których mowa w rozdziałach 4, 5 i 6 niniejszego tytułu, Strony biorą pod uwagę dostępne informacje pochodzące od MOP lub odpowiednich organów lub organizacji ustanowionych na podstawie wielostronnych umów środowiskowych. W stosownych przypadkach Strony wspólnie zwracają się o poradę do takich organizacji lub ich organów, lub do jakichkolwiek innych ekspertów lub organów, które uznają za stosowne.

4. Wszelkie rozstrzygnięcia osiągnięte przez Strony podaje się do wiadomości publicznej.

Artykuł 236

Zespół ekspertów

1. W każdej kwestii, która nie została w sposób zadowalający rozstrzygnięta w drodze konsultacji na podstawie art. 235 w terminie 90 dni od otrzymania wniosku o konsultację na podstawie tego artykułu, Strona może zwrócić się o powołanie zespołu ekspertów w celu zbadania tej kwestii, doręczając drugiej Stronie wniosek na piśmie. We wniosku określa się sporny środek oraz precyzuje i wyjaśnia, w jaki sposób środek ten jest niezgodny z postanowieniami odpowiedniego rozdziału lub rozdziałów w sposób wystarczający do jasnego przedstawienia skargi.

2. W skład zespołu ekspertów wchodzi trzech członków.

3. Nie później niż rok od wejścia w życie niniejszej Umowy Rada Współpracy sporządza listę co najmniej 15 osób, które wyrażają chęć i są zdolne pełnić funkcję członków zespołu ekspertów. Każda ze Stron wskazuje co najmniej pięć osób, które zostaną wpisane na listę członków zespołu ekspertów. Strony wskazują również co najmniej pięć osób, które nie są obywatelami którejkolwiek ze Stron i które chcą i są w stanie pełnić funkcję przewodniczącego zespołu ekspertów. Rada Współpracy zapewnia aktualizację listy oraz utrzymanie liczby ekspertów na poziomie co najmniej 15 osób.

4. Eksperci proponowani na członków zespołu ekspertów muszą posiadać specjalistyczną lub fachową wiedzę w kwestiach dotyczących prawa pracy lub prawa ochrony środowiska, w innych kwestiach objętych odpowiednim rozdziałem lub rozdziałami lub w zakresie rozstrzygania sporów wynikających z umów międzynarodowych. Muszą oni działać w imieniu własnym i nie mogą przyjmować poleceń od jakiejkolwiek organizacji lub jakiegokolwiek rządu w kwestiach związanych ze sporem. Nie mogą być powiązani z którąkolwiek ze Stron i nie mogą przyjmować poleceń od którejkolwiek ze Stron. Ekspertami nie mogą być osoby, które są członkami, urzędnikami lub innymi pracownikami instytucji Unii, rządu państwa członkowskiego lub rządu Zjednoczonego Królestwa lub Gibraltaru.

5. O ile Strony nie postanowią inaczej w terminie pięciu dni od dnia powołania zespołu ekspertów, zakres zadań zespołu ekspertów obejmuje:

„zbadać, w świetle odpowiednich postanowień, kwestii, o której mowa we wniosku o powołanie zespołu ekspertów, oraz przedstawić sprawozdanie zgodnie z niniejszym artykułem zawierającego ustalenia dotyczące zgodności środka z odpowiednimi postanowieniami”.

6. W odniesieniu do kwestii związanych z normami i umowami wielostronnymi objętymi niniejszym tytułem, zespół ekspertów powinien zwracać się o informacje do MOP lub odpowiednich organów ustanowionych na podstawie tych umów, w tym o wszelkie stosowne dostępne wytyczne interpretacyjne, ustalenia lub decyzje przyjęte przez MOP i te organy.

7. Zespół ekspertów może zwracać się o stanowisko na piśmie lub jakiekolwiek inne informacje do osób mających odpowiednie informacje lub wiedzę specjalistyczną oraz takie stanowiska lub informacje od tych osób otrzymywać.

8. Zespół ekspertów udostępnia takie informacje każdej ze Stron, umożliwiając im przedstawienie uwag w terminie 20 dni od ich otrzymania.

9. Zespół ekspertów przedstawia Stronom sprawozdanie wstępne i sprawozdanie końcowe, w których zawarte są ustalenia faktyczne, ustalenia dotyczące danej kwestii, w tym tego, czy Strona przeciwna wypełniła swoje obowiązki wynikające z odpowiedniego rozdziału lub rozdziałów, oraz uzasadnienie wszelkich ustaleń. Dla większej pewności należy wyjaśnić, że Strony zgodnie uznają, że jeżeli zespół formułuje w swoim sprawozdaniu zalecenia, Strona przeciwna nie musi postępować zgodnie z tymi zaleceniami w celu zapewnienia zgodności z niniejszą Umową.

10. W terminie 100 dni od dnia powołania zespołu ekspertów przedstawia on Stronom sprawozdanie wstępne. Jeżeli zespół ekspertów uzna, że nie zdoła dotrzymać tego terminu, przewodniczący zespołu ekspertów powiadamia o tym Strony na piśmie, podając przyczyny opóźnienia oraz przewidywany termin przedstawienia przez zespół ekspertów sprawozdania wstępnego. Zespół ekspertów nie może w żadnym razie przedstawić sprawozdania wstępnego później niż 125 dni od dnia powołania zespołu ekspertów.

11. Każda ze Stron może złożyć do zespołu ekspertów uzasadniony wniosek o dokonanie przeglądu konkretnych aspektów sprawozdania wstępnego w terminie 25 dni od jego przedstawienia. Strona może przedstawić uwagi do wniosku drugiej Strony w terminie 15 dni od dnia złożenia tego wniosku.

12. Po rozpatrzeniu tych uwag zespół ekspertów przygotowuje sprawozdanie końcowe. Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 11, nie zostanie złożony wniosek o dokonanie przeglądu konkretnych aspektów sprawozdania wstępnego, sprawozdanie wstępne staje się sprawozdaniem końcowym zespołu ekspertów.

13. Zespół ekspertów przedstawia swoje sprawozdanie końcowe Stronom w terminie 175 dni od dnia powołania zespołu ekspertów. Jeżeli zespół ekspertów uważa, że nie zdoła dotrzymać tego terminu, jego przewodniczący powiadamia o tym Strony na piśmie, określając przyczyny opóźnienia oraz przewidywany termin przedstawienia przez zespół ekspertów sprawozdania końcowego. Zespół ekspertów nie może w żadnym razie przedstawić sprawozdania ostatecznego później niż 195 dni od dnia powołania zespołu ekspertów.

14. Sprawozdanie końcowe musi zawierać omówienie wszelkich złożonych na piśmie wniosków Stron dotyczących sprawozdania wstępnego i wyraźnie odnosić się do uwag Stron.

15. Strony podają sprawozdanie końcowe do wiadomości publicznej w terminie 15 dni od jego przedstawienia przez zespół ekspertów.

16. Jeżeli w sprawozdaniu końcowym zespół ekspertów stwierdzi, że Strona nie wypełniła swoich obowiązków wynikających z odpowiedniego rozdziału lub rozdziałów, Strony w terminie 90 dni od przedstawienia sprawozdania końcowego poddają dyskusji odpowiednie środki, które mają zostać wdrożone, biorąc pod uwagę sprawozdanie zespołu ekspertów.

17. Rada Współpracy monitoruje działania następcze podejmowane w związku ze sprawozdaniem zespołu ekspertów.

18. W przypadku gdy Strony nie zgadzają się co do istnienia lub zgodności jakiegokolwiek środka wprowadzonego w celu rozwiązania problemu niezgodności, Strona skarżąca może złożyć wniosek na piśmie do zespołu ekspertów w pierwotnym składzie o podjęcie decyzji w tej kwestii. We wniosku określa się wszelkie sporne środki i wyjaśnia, w jaki sposób dany środek jest niezgodny z odpowiednimi postanowieniami, w sposób wystarczający do jasnego przedstawienia skargi. Zespół ekspertów przedstawia swoje ustalenia Stronom w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku.

19. O ile niniejszy artykuł nie stanowi inaczej, stosuje się odpowiednio art. 305 i 306 oraz art. 318–323.

*Artykuł 237***Zespół ekspertów ds. obszarów objętych zakazem obniżenia poziomu ochrony**

1. Art. 236 stosuje się do sporów między Stronami dotyczących interpretacji i stosowania rozdziału 4 i 5 niniejszego tytułu.
2. Do celów takich sporów, oprócz artykułów wymienionych w art. 236 ust. 19, stosuje się odpowiednio art. 316 i 317.
3. Strony uznają, że w przypadku gdy Strona przeciwna zdecyduje nie podejmować żadnych działań w celu dostosowania się do ustaleń sprawozdania zespołu ekspertów oraz do niniejszej Umowy, Stronie skarżącej nadal przysługują wszelkie środki zaradcze dozwolone na podstawie art. 316.

TYTUŁ II

UZGODNIENIA DOTYCZĄCE CEŁ, PODATKÓW POŚREDNICH I KWESTII ZWIĄZANYCH Z HANDLEM

ROZDZIAŁ 1

OGÓLNE ZASADY I CELE

*Artykuł 238***Zasady i cele**

Celem niniejszego tytułu jest dokonanie niezbędnych uzgodnień w celu usunięcia wszystkich fizycznych barier i powiązanych procedur między Gibraltarem a Unią w odniesieniu do towarów przemieszczanych drogą lądową, przy jednoczesnej ochronie integralności rynku wewnętrznego Unii i interesów finansowych Stron.

*Artykuł 239***Definicje**

Do celów niniejszego tytułu stosuje się następujące definicje:

- a) „właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru” oznaczają Urząd Celny Jego Królewskiej Mości w Gibraltarze lub inne odpowiednie organy w Gibraltarze;
- b) „właściwe organy w Unii” oznaczają organy celne lub inne odpowiednie organy państw członkowskich lub Unii;
- c) „formalności związane z odprawą celną” oznaczają wszystkie procedury, środki i kontrole przeprowadzane w celu dopuszczenia towarów do obrotu lub do innej procedury celnej mającej zastosowanie do tych towarów zgodnie z prawem Unii. Należą do nich formalności celne, zgodność z przepisami, wymogami i normami dotyczącymi produktów, zakazy i ograniczenia, środki sanitarne i fitosanitarne przewidziane w prawie Unii oraz wszelkie inne formalności niezbędne do dopuszczenia towarów do obrotu w Unii;
- d) „wyznaczony urząd celny” oznacza urzędy celne wymienione w dodatku 1 do załącznika 21.

ROZDZIAŁ 2

UNIA CELNA

Artykuł 240

Ustanowienie unii celnej

Niniejszym ustanawia się unię celną między Unią a Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru, zgodnie z postanowieniami określonymi w niniejszym rozdziale.

Artykuł 241

Obszary celne

Obszar celny unii celnej między Unią a Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru obejmuje:

- a) obszar celny Unii określony w art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013⁽²⁷⁾ (zwanego dalej „unijnym kodeksem celnym”); oraz
- b) obszar celny Gibraltaru, który stanowi obszar celny odrębny od obszaru celnego Zjednoczonego Królestwa.

Artykuł 242

Swobodny przepływ towarów w ramach unii celnej

1. Postanowienia niniejszego rozdziału stosuje się do:

- a) towarów wyprodukowanych na obszarze celnym Unii lub na obszarze celnym Gibraltaru, w tym towarów uzyskanych w całości lub w części z towarów pochodzących z państw lub terytoriów znajdujących się poza unią celną i znajdujących się w obrocie w Unii lub w Gibraltarze; oraz
- b) towarów pochodzących z państw lub terytoriów spoza unii celnej i znajdujących się w obrocie w Unii lub w Gibraltarze.

2. Towary pochodzące z państw lub terytoriów spoza unii celnej uznaje się za znajdujące się w obrocie w Unii lub w Gibraltarze, jeżeli zostały spełnione formalności związane z odprawą celną i pobrano wszelkie należności celne lub opłaty o skutku równoważnym, jakie należy uiścić, oraz jeżeli nie zwrócono, w całości lub częściowo, należności celnych lub opłat w odniesieniu do tych towarów.

3. Postanowienia niniejszego rozdziału stosuje się również do towarów uzyskanych lub wyprodukowanych w Unii lub w Gibraltarze, przy wytworzeniu których wykorzystano produkty z państw lub terytoriów spoza unii celnej, które nie znajdowały się w obrocie ani w Unii, ani w Gibraltarze, pod warunkiem że dopełniono formalności związanych z odprawą celną i pobrano wszelkie należności celne lub opłaty o skutku równoważnym należne od takich produktów z państw lub terytoriów spoza unii celnej.

4. Zasady dotyczące dowodu, że towary spełniają warunki niniejszego artykułu, określono w załączniku 19.

⁽²⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj>).

*Artykuł 243***Zakaz należności celnych**

Między Unią a Gibraltarem nie stosuje się żadnych należności celnych dotyczących przywozu lub wywozu ani opłat o skutku równoważnym. Zakaz ten stosuje się również do należności celnych o charakterze fiskalnym.

*Artykuł 244***Zakaz wprowadzania ograniczeń ilościowych**

Ograniczenia ilościowe w przywozie lub wywozie oraz wszelkie środki o skutku równoważnym są zakazane między Unią a Gibraltarem.

*Artykuł 245***Podatki wewnętrzne**

1. Unia i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru nie nakładają bezpośrednio ani pośrednio na towary drugiej Strony żadnych podatków, które dyskryminowałyby te towary bezpośrednio lub pośrednio z korzyścią dla podobnych towarów krajowych.

2. Towary przemieszczane między terytoriami, o których mowa w art. 241, nie są uprawnione do zwrotu opłat krajowych, które są wyższe niż opłaty pobierane pośrednio lub bezpośrednio.

*Artykuł 246***Usuwanie fizycznych barier**

1. Wszystkie fizyczne bariery występujące między Gibraltarem a Unią w odniesieniu do towarów przemieszczanych między nimi drogą lądową muszą zostać usunięte, bez uszczerbku dla art. 252 lub dla wymaganych formalności oraz kontroli, które mogą być przeprowadzane przez Strony w celu zapewnienia prawidłowego stosowania niniejszego tytułu.

2. Do czasu wejścia w życie decyzji, o której mowa w art. 247 ust. 1, formalności związane z odprawą celną, formalności wywozowe oraz unijne procedury pobierania opłat i należności celnych przewidziane w niniejszym tytule, które odnoszą się do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, przeprowadza się zgodnie z art. 247 ust. 3.

*Artykuł 247***Przywóz do Gibraltaru i wywóz z Gibraltaru**

1. Przepisy prawa Unii wymienione w załączniku 20 stosuje się do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru oraz w Gibraltarze, pod warunkiem że Rada Współpracy przyjmie decyzję:

- a) określającą datę, od której przepisy prawa Unii wymienione w załączniku 20 stosuje się do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru oraz w Gibraltarze; oraz
- b) stwierdzającą, że w porcie morskim i porcie lotniczym ustanowiono punkty kontroli granicznej i urzędy celne oraz że działają one i są kontrolowane zgodnie z warunkami i procedurami określonymi w tej decyzji oraz że wyznaczono właściwe organy w Unii.

2. Przyjmując decyzję, o której mowa w ust. 1, Rada Współpracy może zmienić wykaz przepisów prawa Unii zawarty w załączniku 20.

3. Do czasu wejścia w życie decyzji, o której mowa w ust. 1, i bez uszczerbku dla ust. 4, towary inne niż przewożone przez podróżnych w ich bagażu osobistym zgodnie z załącznikiem 23 mogą być przywożone do Gibraltaru i wywożone z Gibraltaru wyłącznie drogą lądową i zgodnie z zasadami określonymi w załącznikach 19, 21, 22 i 24.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3:

a) towary unijne mogą być również przywożone do Gibraltaru drogą morską zgodnie z zasadami określonymi w art. 4 załącznika 19, art. 7 załącznika 21 oraz w załącznikach 22 i 24; oraz

b) towary mogą być również przemieszczane drogą morską z Gibraltaru do państw trzecich zgodnie z zasadami określonymi w załączniku 19 art. 5, załączniku 21 art. 7 i 8 oraz w załącznikach 22 i 24.

5. Do czasu wejścia w życie decyzji, o której mowa w ust. 1, Gibraltar uznaje się za terytorium trzecie zgodnie z prawem Unii w zakresie cel, podatków pośrednich i handlu.

6. W decyzji, o której mowa w ust. 1, określa się uzgodnienia dotyczące wspólnych działań i kontroli, a także współpracy celnej i współpracy administracyjnej między właściwymi organami Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru a właściwymi organami w Unii, jak również wszelkie inne zasady lub procedury niezbędne do zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa Unii wymienionych w załączniku 20 do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru i w Gibraltarze, prawidłowego stosowania niniejszego tytułu oraz prawidłowego stosowania tej decyzji.

7. Przyjmując decyzję, o której mowa w ust. 1, Rada Współpracy rozważa również sposób przeprowadzania wszelkich formalności granicznych i wszelkich odpowiednich kontroli granicznych oraz kontroli w punktach kontroli granicznej lub urzędach celnych w Gibraltarze, w tym przeprowadzania analizy ryzyka i kontroli po zwolnieniu towarów, w celu ochrony właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego Unii.

Artykuł 248

Opodatkowanie pośrednie

1. Do czasu wejścia w życie decyzji, o której mowa w art. 247 ust. 1, stosuje się ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu.

2. Towary wyprodukowane w Gibraltarze lub przywiezione na jego terytorium podlegają podatkowi od transakcji.

3. Towary podlegające akcyzie na podstawie prawa Unii („zharmonizowanej akcyzie”) przywiezione na terytorium Gibraltaru lub wyprodukowane w Gibraltarze podlegają akcyzie również w Gibraltarze.

4. Podatek od transakcji i akcyza są pobierane zgodnie z postanowieniami określonymi w załączniku 24.

5. Niezależny organ doradczy ustanowiony przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i Królestwo Hiszpanii zgodnie z zakresem zadań niezależnego organu doradczego ustalonym w dniu 24 czerwca 2026 r.:

a) doradza w dowolnym momencie, na wniosek Stron, w oparciu o bieżącą ocenę odpowiednich warunków rynkowych w Gibraltarze i przygranicznej strefie przyległej, czy spełnione są warunki określone w art. 249 ust. 1 lit. a), b) i c); oraz

b) co roku dokonuje oceny i doradza w zakresie wpływu stawek podatku od transakcji, w tym stawek obniżonych i superobniżonych, oraz stawek akcyzy stosowanych w Gibraltarze na poziom konkurencji oraz wszelkich znaczących faktycznych zakłóceń w handlu między Gibraltarem a przygraniczną strefą przyległą.

6. Jeżeli niezależny organ doradczy, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, stwierdzi jakiegokolwiek zakłócenia w rozumieniu tego ustępu, Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru dostosowuje stawki opodatkowania pośredniego stosowane w Gibraltarze do poziomu uznanego za odpowiedni zgodnie z zaleceniami tego niezależnego organu doradczego w celu uniknięcia takich zakłóceń oraz w granicach określonych w art. 2 i 6 załącznika 24.

Artykuł 249

Procedura w sprawie środków ochronnych

1. Unia może zastosować procedurę w sprawie środków ochronnych przewidzianą w niniejszym artykule, jeżeli Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru nie wypełni swojego obowiązku określonego w art. 248 ust. 6 w związku z art. 248 ust. 5 lit. a) oraz jeżeli Unia uzna to za stosowne, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki:

- a) w odniesieniu do danego towaru lub danej kategorii towarów występują znaczące zakłócenia w handlu między Gibraltarem a Unią;
- b) zakłócenia, o których mowa w lit. a), są związane z różnicami w poziomach podatku od transakcji i akcyzy nakładanych na ten towar przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru w porównaniu ze stawkami VAT i akcyzy nakładanymi przez Królestwo Hiszpanii na ten sam towar lub tę samą kategorię towarów;
- c) zakłócenia, o których mowa w lit. a), występują przez okres co najmniej 30 dni; oraz
- d) Unia dysponuje obiektywnymi, przekonującymi i możliwymi do zweryfikowania informacjami na poparcie ustalenia, że warunki określone w lit. a), b) i c) zostały spełnione.

2. Unia może zastosować procedurę w sprawie środków ochronnych przewidzianą w niniejszym artykule, jeżeli Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru nie wypełni swojego obowiązku określonego w art. 248 ust. 6 w związku z art. 248 ust. 5 lit. b) oraz jeżeli Unia uzna to za stosowne.

3. Unia powiadamia Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru o wszelkich informacjach, o których mowa w ust. 1 lit. d) niniejszego artykułu, oraz niezwłocznie rozpoczyna konsultacje ze Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru w celu osiągnięcia wzajemnie akceptowalnego rozwiązania. Powiadomienie to musi zawierać szczegółowe informacje na temat odpowiedniego zalecenia niezależnego organu doradczego, o którym mowa w art. 248 ust. 5, konkretnego towaru lub kategorii towarów, w odniesieniu do których dokonano ustalenia, w tym, w stosownych przypadkach, marki oraz modelu.

4. Jeżeli po upływie 10 dni roboczych od rozpoczęcia konsultacji nie zostanie osiągnięte wzajemnie akceptowalne rozwiązanie, Unia może, przez okres nie dłuższy niż 30 dni, pobierać VAT i akcyzę mające zastosowanie do konkretnego towaru lub konkretnej kategorii towarów określonych w powiadomieniu przy otwieraniu procedury tranzytowej w odniesieniu do takich towarów zgodnie z załącznikami 19 i 21, gdy są one przeznaczone do Gibraltaru. Stosowana stawka VAT i akcyzy jest stawką mającą zastosowanie w państwie członkowskim wyznaczonego urzędu celnego odpowiedzialnego za otwarcie procedury tranzytowej zgodnie z niniejszą Umową.

5. Z zastrzeżeniem ust. 6, okres 30 dni, o którym mowa w ust. 4, może zostać przedłużony o kolejne 30 dni, jeżeli utrzymują się warunki określone w ust. 1 i 2.

6. Unia powiadamia Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru o zamiarze przedłużenia 30-dniowego okresu, o którym mowa w ust. 4, zgodnie z ust. 5, nie później niż cztery dni robocze przed zastosowaniem takiego przedłużenia. Informacje, o których mowa w ust. 1 lit. d), potwierdzające ustalenie, że warunki określone w ust. 1 lit. a), b) i c) są nadal spełniane lub że sytuacja, o której mowa w ust. 1, utrzymuje się, przekazuje się w całości Zjednoczonemu Królestwu w odniesieniu do Gibraltaru wraz z tym powiadomieniem.

7. Procedury określone w ust. 5 i 6 można powtarzać do momentu, gdy warunki określone w ust. 1 przestaną być spełnione, osiągnięte zostanie wspólnie uzgodnione alternatywne rozwiązanie lub do zakończenia postępowania arbitrażowego, o którym mowa w ust. 8.
8. Jeżeli Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru wszczyna postępowanie arbitrażowe, o którym mowa w art. 305, w celu zakwestionowania jakiegokolwiek aktu Unii podjętego na podstawie niniejszego artykułu, trybunał arbitrażowy traktuje sprawę jako pilną do celów art. 310.
9. W okresie, w którym Unia pobiera VAT i akcyzę na towary zgodnie z niniejszym artykułem, nie stosuje się postanowień niniejszej Umowy zobowiązujących Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru do pobierania podatku od transakcji i akcyzy na te towary.
10. Art. 6 ust. 1 nie stosuje się do komunikatów dokonywanych na podstawie niniejszego artykułu.
11. Kwoty VAT i akcyzy pobrane przez dane państwo członkowskie są zatrzymywane przez to państwo członkowskie.

Artykuł 250

Współpraca i wzajemna pomoc administracyjna

1. Do czasu wejścia w życie decyzji, o której mowa w art. 247 ust. 1, stosuje się ust. 2–8 niniejszego artykułu.
2. Strony współpracują w dziedzinie cel i podatków pośrednich, w tym przez:
 - a) szybkie i bezpieczne przekazywanie i wymianę informacji w celu zapewnienia właściwego stosowania przepisów prawa celnego i podatkowego oraz zapobiegania oszustwom celnym i podatkowym, przemytowi, w szczególności produktów podlegających akcyzie lub innym podatkom pośrednim, takim jak wyroby tytoniowe, nielegalnemu obrotowi środkami odurzającymi, nielegalnemu handlowi bronią palną i prekursorami materiałów wybuchowych, w tym powiązanym przepływom środków pieniężnych oraz praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, a także nielegalnemu handlowi odpadami, oraz zwalczania tych zjawisk. Taka wymiana informacji może odbywać się w sposób zautomatyzowany i systematyczny oraz może obejmować dane ze zgłoszeń przywozowych i wywozowych dotyczące handlu między Stronami;
 - b) koordynację kontroli celnych i podatkowych;
 - c) współpracę w zakresie przepływu towarów podlegających kontroli celnej i podatkowej; oraz
 - d) przyjmowanie innych środków w celu ułatwienia i propagowania bezpiecznego i legalnego handlu, w tym w odniesieniu do upoważnionych przedsiębiorców, oraz współpracę w zakresie szczególnych form współpracy przewidzianych w prawie Unii lub uzgodnionych między Stronami.
3. Właściwe organy w Unii i właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru udzielają sobie wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych zgodnie z Protokołem o wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych.
4. Właściwe organy w Unii oraz właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru współpracują ze sobą w celu zapewnienia przestrzegania przepisów dotyczących VAT, podatku od transakcji i akcyzy oraz odzyskiwania wierzytelności dotyczących podatków i należności zgodnie z Protokołem w sprawie współpracy administracyjnej i zwalczania oszustw w dziedzinie VAT i akcyzy i w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków i cel.

5. Do wymiany informacji między właściwymi organami w Unii a właściwymi organami Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru zgodnie z niniejszym rozdziałem stosuje się odpowiednio wymogi dotyczące poufności i ochrony informacji określone w art. PCUST.12 Protokołu o wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych, a także wszelkie wymogi dotyczące poufności określone w prawie Unii i Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru.
6. Właściwe organy w Unii i właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru mogą współpracować i wymieniać informacje w dziedzinie bezpieczeństwa i zgodności produktów niespożywczych.
7. Unia i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru powiadamiają swoje odpowiednie właściwe organy w celu prowadzenia współpracy i udzielania wzajemnej pomocy administracyjnej w zakresie cel i podatków pośrednich, przewidzianych w niniejszym artykule.
8. Art. 6 ust. 1 stosuje się wyłącznie do wymiany na podstawie niniejszego artykułu danych i informacji zbieranych okresowo.

Artykuł 251

Dostęp do systemów informatycznych

1. Do celów stosowania art. 242, 245, 247 i 248 właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru mają dostęp za pośrednictwem systemu informatycznego Królestwa Hiszpanii do europejskiego systemu informatycznego tranzytu i potwierdzania unijnego statusu lub do specjalnego systemu tranzytowego określonego w załącznikach 19 i 21.
2. Do celów stosowania niniejszego tytułu właściwe organy w Unii mają stały dostęp w czasie rzeczywistym do wszelkich odpowiednich systemów informatycznych wykorzystywanych przez właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru.
3. Uzgodnienia administracyjne między Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru a Królestwem Hiszpanii określają praktyczne zasady stosowania ust. 1 i 2.

Artykuł 252

Wyjątki i środki ochronne

1. Postanowienia art. 244 nie stanowią przeszkody w stosowaniu zakazów lub ograniczeń przywozowych, wywozowych lub tranzytowych, uzasadnionych względami moralności publicznej, porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego; ochrony zdrowia i życia ludzi, zwierząt lub roślin; ochrony narodowych dóbr kultury o wartości artystycznej, historycznej lub archeologicznej; lub ochrony własności przemysłowej i handlowej. Takie zakazy i ograniczenia nie mogą jednak stanowić środka arbitralnej dyskryminacji ani ukrytych ograniczeń w handlu między Unią a Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru.
2. Bez uszczerbku dla art. 334 Unia lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru mogą zawiesić stosowanie niniejszej Umowy lub wprowadzić środki określone w ust. 3 w przypadku:
 - a) niewystarczającego lub nieprawidłowego stosowania postanowień niniejszego tytułu lub art. 19 ust. 1 w zakresie, w jakim artykuł ten odnosi się do aktów prawa Unii mających zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru oraz w Gibraltarze na mocy decyzji, o której mowa w art. 247 ust. 1;
 - b) braku współpracy właściwych organów w Unii lub właściwych organów Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru w celu przeciwdziałania nieprawidłowościom, nadużyciom finansowym lub przesunięciu handlu, w tym w odniesieniu do pełnego dostępu właściwych organów w Unii zgodnie z art. 251;

- c) posiadania obiektywnych, przekonujących i możliwych do zweryfikowania informacji, że miało miejsce systematyczne naruszanie lub obchodzenie przepisów prawa celnego na dużą skalę; lub
 - d) błędów, niewłaściwego administrowania lub nadużyć popełnionych przez Unię lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru.
3. W przypadkach określonych w ust. 2:
- a) Unia może zwiększyć koszty poboru, o których mowa w art. 3 załącznika 21, lub zawiesić zwrot pobranych należności; oraz
 - b) Unia może pobrać VAT i akcyzę mające zastosowanie w państwie członkowskim wyznaczonego urzędu celnego przy otwieraniu procedury tranzytowej dla towarów przeznaczonych do Gibraltaru zgodnie z załącznikami 19 i 21.
4. Jeżeli Unia lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zamierzają podjąć działania na podstawie ust. 2, powiadają o tym Radę Współpracy i są gotowe do rozpoczęcia konsultacji na wniosek w ramach Rady Współpracy w celu osiągnięcia wzajemnie akceptowalnego rozwiązania. Jeżeli Unia i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru nie osiągną wzajemnie akceptowalnego rozwiązania w terminie trzech miesięcy od dnia powiadomienia, Unia lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru mogą zdecydować o podjęciu działania jednostronnego na podstawie ust. 2.
5. W przypadku gdy Strona zamierza wprowadzić środek zgodnie z ust. 4, stosuje się następujące postanowienia:
- a) Strona ta powiadamia drugą Stronę o swojej decyzji, podając powód wprowadzenia środka oraz okres stosowania środka jednostronnego, który nie może być dłuższy niż trzy miesiące;
 - b) okres stosowania środka jednostronnego może zostać przedłużony zgodnie z tą samą procedurą, jeżeli warunki określone w ust. 2 utrzymują się po upływie okresu określonego w powiadomieniu, o którym mowa w lit. a);
 - c) każdy środek jednostronny zastosowany na podstawie niniejszego artykułu jest przedmiotem regularnych konsultacji w Radzie Współpracy od dnia rozpoczęcia stosowania środka w celu zakończenia stosowania tego środka przed upływem okresu określonego w powiadomieniu, o którym mowa w lit. a), w przypadku gdy Strona stosująca środek zdecyduje, że środek ten nie jest już konieczny; oraz
 - d) Strony mogą w każdej chwili zwrócić się do Rady Współpracy o dokonanie przeglądu wszelkich środków wprowadzonych na podstawie niniejszego artykułu.

Artykuł 253

Ceuta i Melilla

Przywóz towarów z Ceuty i Melilli do Gibraltaru podlega takiemu samemu traktowaniu, jakie prawo Unii przyznaje towarom przywożonym z Ceuty i Melilli do Unii.

Artykuł 254

Specjalny Komitet ds. Gospodarki i Handlu

1. Specjalny Komitet ds. Gospodarki i Handlu jest uprawniony do:
- a) przyjmowania odpowiednich środków w celu wykonania i zapewnienia skuteczności postanowień art. 250;
 - b) ustanawiania uregulowań niezbędnych do stosowania art. 251;
 - c) przyjmowania zmian do załączników, dodatków i protokołów do niniejszego tytułu; oraz
 - d) dokonywania wszelkich innych uzgodnień koniecznych do właściwego wykonania niniejszego tytułu.
2. Specjalny Komitet ds. Gospodarki i Handlu regularnie omawia wykonanie niniejszego tytułu.

ROZDZIAŁ 3

TOWARY WYPRODUKOWANE LUB WPROWADZONE DO OBROTU W GIBALTARZE

Artykuł 255

Definicje

Do celów niniejszego rozdziału stosuje się następujące definicje:

- a) „żywność” oznacza jakiegokolwiek substancje lub produkty, w tym napoje, przetworzone, częściowo przetworzone lub nieprzetworzone, przeznaczone do spożycia przez ludzi lub których spożycia przez ludzi można się zasadnie spodziewać. „Żywność” nie obejmuje pasz, zwierząt żywych, chyba że zostały one przygotowane do wprowadzenia na rynek do spożycia przez ludzi, roślin przed dokonaniem zbiorów, produktów leczniczych, kosmetyków, tytoniu i wyrobów tytoniowych, narkotyków lub substancji psychotropowych, pozostałości, kontaminantów i wyrobów medycznych;
- b) „GHA” oznacza Urząd ds. Zdrowia Gibraltaru (ang. Gibraltar Health Authority);
- c) „etykieta” oznacza każdą metkę, znak firmowy, oznaczenie, element graficzny lub inną informację opisową, zapisane, wydrukowane, naniesione przy pomocy szablonu, umieszczone, wytłoczone lub odcisnięte na opakowaniu żywności lub na pudełku, w którym jest ona umieszczona, bądź do nich przymocowane, którego nie można łatwo usunąć ani zatrzeć;
- d) „opakowane” oznacza każdy pojedynczy produkt jako taki przygotowany do prezentacji konsumentowi końcowemu i podmiotom świadczącym usługi gastronomiczne, składający się z opakowania, w którym umieszczono towary detaliczne przed wystawieniem ich na sprzedaż, niezależnie od tego, czy takie opakowanie mieści w sobie towary detaliczne całkowicie lub jedynie częściowo, ale w każdym razie w taki sposób, że zawartości nie można zmienić bez otwarcia lub zmiany opakowania. „Żywność opakowana” nie obejmuje żywności pakowanej w miejscu sprzedaży na życzenie konsumenta lub pakowanej do bezpośredniej sprzedaży; oraz
- e) „handel detaliczny” oznacza obsługę lub przetwarzanie żywności i jej przechowywanie w punkcie sprzedaży lub w punkcie dostaw dla konsumenta finalnego, co obejmuje terminale dystrybucyjne, działalność cateringową, stołówki zakładowe, catering instytucjonalny, restauracje i podobne działania związane z usługami żywieniowymi, sklepy, centra dystrybucji w supermarketach i hurtowni.

Artykuł 256

Wymogi ogólne

- 1. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru posiada i skutecznie stosuje przepisy zapewniające, aby towary mogły być produkowane lub wprowadzane do obrotu w Gibraltarze wyłącznie wtedy, gdy są zgodne z odpowiednimi przepisami prawa Unii regulującymi produkcję tych towarów lub ich wprowadzanie do obrotu.
- 2. Bez uszczerbku dla ust. 1 domniemywa się, że towary wprowadzone do obrotu zgodnie z prawem w którymkolwiek państwie członkowskim są zgodne z wszelkimi obecnymi lub przyszłymi przepisami mającymi zastosowanie do towarów wprowadzanych do obrotu w Gibraltarze.
- 3. Przepisów, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się do:
 - a) towarów wyprodukowanych w Gibraltarze wyłącznie w celu wywozu poza Gibraltar lub Unię bez uprzedniego wprowadzenia ich do obrotu w Gibraltarze lub Unii;

- b) żywności wyprodukowanej w Gibraltarze lub przygotowywanej, przetworzonej lub przepakowywanej przez zakłady detaliczne w Gibraltarze i wprowadzanej do obrotu w Gibraltarze do celów konsumpcji lokalnej ⁽²⁸⁾; oraz
- c) żywności przywiezionej do Gibraltaru, jeżeli chodzi o jej transport, przechowywanie i dystrybucję po wprowadzeniu na terytorium Gibraltaru.

W przypadku gdy żywność, o której mowa w akapicie pierwszym lit. b), jest opakowana, opakowanie jednostkowe musi być opatrzone etykietą z wyraźnym napisem „Not for UE” („Nieprzeznaczone na rynek UE”).

W celu zapewnienia, aby żywność, o której mowa w akapicie pierwszym lit. b) i c), nie mogła być następnie przemieszczana do państwa członkowskiego ani wprowadzana do obrotu w Unii, właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru przeprowadzają kontrole urzędowe i stosują środki nadzoru w celu zapewnienia zgodności z wymogami niniejszego ustępu oraz zapewniają, aby taka żywność była przeznaczona wyłącznie do sprzedaży detalicznej i konsumpcji lokalnej oraz aby przedsiębiorcy spełniali wymóg etykietowania przewidziany w niniejszym artykule.

4. Niezależnie od ust. 1 niniejszego artykułu Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru może zezwolić na wprowadzanie do obrotu w Gibraltarze produktów leczniczych stosowanych u ludzi zdefiniowanych w art. 1 pkt 2 dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁹⁾, pod warunkiem że spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) właściwe organy Zjednoczonego Królestwa wydały pozwolenie na wprowadzenie produktu leczniczego do obrotu w Zjednoczonym Królestwie zgodnie z prawem Zjednoczonego Królestwa oraz na warunkach określonych w wydanym przez nie zezwoleniu;
- b) dane produkty lecznicze nie są opatrzone niepowtarzalnym identyfikatorem UE; są natomiast opatrzone indywidualną etykietą z napisem „UK only” („Wyłącznie do użytku w Zjednoczonym Królestwie”), która jest przymocowana do opakowania produktu leczniczego w wyeksponowanym miejscu w taki sposób, aby była dobrze widoczna, łatwa do odczytania i nieusuwalna oraz w żaden sposób nie była ukryta, zasłonięta, pomniejszona lub przzerwana jakimikolwiek innymi nadrukami, ilustracjami lub innym materiałem; oraz
- c) Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru wprowadziło skuteczne środki monitorowania i egzekwowania w drodze audytów i inspekcji w celu zapewnienia, aby produkty lecznicze, o których mowa w niniejszym ustępie ⁽³⁰⁾, nie mogły być przemieszczane z Gibraltaru do Unii ani wprowadzane do obrotu w państwie członkowskim oraz aby przedsiębiorcy spełniali wymóg etykietowania przewidziany w niniejszym artykule.

⁽²⁸⁾ W celu uniknięcia wątpliwości należy doprecyzować, że napoje spirytusowe wyprodukowane lub wprowadzone do obrotu w Gibraltarze są wyłączone z tego postanowienia i muszą być w pełni zgodne z odpowiednimi przepisami Unii.

⁽²⁹⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/83/oj>).

⁽³⁰⁾ Z wyjątkiem leków wydawanych na receptę, którym towarzyszy recepta wystawiona przez specjalistę zatwierdzonego przez GHA, w ilości nieprzekraczającej 90 dni leczenia.

5. Niezależnie od ust. 1 niniejszego artykułu Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru może zezwolić na przywóz do Gibraltaru wyrobów medycznych, wyposażenia wyrobów medycznych i wyrobów medycznych do diagnostyki *in vitro* zdefiniowanych w art. 2 pkt 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745 ⁽³¹⁾ oraz w art. 2 pkt. 2 i 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/746 ⁽³²⁾ (zwanymi dalej „wyrobami”), pod warunkiem że spełnione są następujące warunki:

- a) wyroby mogą być zgodnie z prawem wprowadzane do obrotu w Zjednoczonym Królestwie;
- b) wyroby zostały zamówione i przywiezione przez podmioty, za które bezpośrednio odpowiada GHA ⁽³³⁾, lub na ich rzecz;
- c) jedynymi użytkownikami końcowymi wyrobów są podmioty, za które bezpośrednio odpowiada GHA, oraz specjaliści zatrudnieni przez GHA;
- d) jeżeli produkt nie jest opatrzony oznakowaniem „CE”, na każdej przesyłce wyrobów objętych ust. 5 umieszcza się wyraźnie widoczne, czytelne i nieusuwalne oznakowanie lub naklejkę w punkcie pierwszego przeładunku w Gibraltarze po rozładunku ze środka transportu. Takie oznakowanie lub naklejkę z napisem „Gibraltar (GHA) only” („Wyłącznie Gibraltar (GHA)”) umieszcza się na zewnętrznym opakowaniu przesyłki lub na opakowaniu zbiorczym. Oznakowanie lub naklejka są przymocowane do zewnętrznego opakowania produktu w wyeksponowanym miejscu w taki sposób, aby były dobrze widoczne, łatwe do odczytania i nieusuwalne; nie mogą być w żaden sposób ukryte, zasłonięte, pomniejszone lub przerwane jakimikolwiek innymi nadrukami, ilustracjami lub innym materiałem; oraz
- e) Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru wprowadziło skuteczne środki monitorowania i egzekwowania przepisów w drodze audytów i inspekcji w celu zapewnienia, aby wyroby, o których mowa w niniejszym ustępie ⁽³⁴⁾, nie mogły być przemieszczane z Gibraltaru do Unii ani wprowadzane do obrotu w państwie członkowskim oraz aby przedsiębiorcy spełniali wymogi dotyczące etykietowania przewidziane w niniejszym artykule.

Do celów niniejszego akapitu lit. d) „zewnętrzne opakowanie” oznacza pierwszą warstwę opakowania widoczną przy odbiorze przesyłki po rozładunku, z wyłączeniem wszelkich opakowań wewnętrznych, kartonów lub pojedynczych jednostek produktu znajdujących się w środku.

6. Każdy wyrób przywieziony na podstawie ust. 5, który nie posiada oznakowania „CE”, może opuścić obiekty podmiotów, za które bezpośrednio odpowiada GHA, wyłącznie jeżeli jest to konieczne w opinii specjalistów zatrudnionych przez GHA ze względu na zdrowie pacjenta. W przypadku wszelkich takich wyrobów opuszczających obiekty podmiotów, za które bezpośrednio odpowiada GHA, na bezpośrednim opakowaniu zewnętrznym wyrobu lub na samym wyrobie, jeżeli opuszcza on obiekt bez opakowania, umieszcza się wyraźnie widoczne, czytelne i nieusuwalne oznakowanie lub naklejkę z napisem „Gibraltar (GHA) only” („Wyłącznie Gibraltar (GHA)”). Oznakowanie lub naklejka są przymocowane do opakowania produktu w wyeksponowanym miejscu w taki sposób, aby były dobrze widoczne, łatwe do odczytania i nieusuwalne; nie mogą być w żaden sposób ukryte, zasłonięte, pomniejszone lub przerwane jakimikolwiek innymi nadrukami, ilustracjami lub innym materiałem.

⁽³¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/745 z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie wyrobów medycznych, zmiany dyrektywy 2001/83/WE, rozporządzenia (WE) nr 178/2002 i rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 oraz uchylenia dyrektyw Rady 90/385/EWG i 93/42/EWG (Dz.U. L 117 z 5.5.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/745/oj>).

⁽³²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/746 z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie wyrobów medycznych do diagnostyki *in vitro* oraz uchylenia dyrektywy 98/79/WE i decyzji Komisji 2010/227/UE (Dz.U. L 117 z 5.5.2017, s. 176, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/746/oj>).

⁽³³⁾ Do dnia wejścia w życie niniejszej Umowy, a następnie za każdym razem, gdy nastąpi zmiana w danych podmiotach, Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru powiadamia Specjalnemu Komitetowi ds. Gospodarki i Handlu o podmiotach objętych zakresem stosowania ust. 5 lit. b).

⁽³⁴⁾ Z wyjątkiem wyrobów i wyposażenia takich wyrobów, którym towarzyszy recepta lub świadectwo wystawione przez specjalistę zatwierdzonego przez GHA, w ilości nieprzekraczającej 90 dni leczenia.

Wymogu określonego w akapicie pierwszym nie stosuje się do wyrobów do implantacji lub w przypadku, gdy umieszczenie takiego oznakowania lub naklejki nie jest możliwe bez naruszenia prawidłowego funkcjonowania wyrobu ze względu na jego rozmiar lub charakter.

7. Przed wydaniem jakiegokolwiek nowego pozwolenia dotyczącego produkcji lub wprowadzania do obrotu towarów w Gibraltarze Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru informuje o tym Unię za pośrednictwem Specjalnego Komitetu ds. Gospodarki i Handlu.

Artykuł 257

Monitorowanie zgodności i współpraca w zakresie nadzoru rynku

1. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru:

- a) ustanawia i zapewnia skuteczne funkcjonowanie organów nadzoru rynku, które będą prowadzić działania w zakresie nadzoru rynku w celu zapewnienia zgodności z art. 256 ust. 1 i 3;
- b) zapewnia oddzielenie zadań w zakresie nadzoru rynku od zadań w zakresie oceny zgodności; oraz
- c) zapewnia bezstronność organów nadzoru rynku przy wykonywaniu kontroli przedsiębiorców lub nadzoru nad nimi.

2. W przypadku gdy organ nadzoru rynku państwa członkowskiego stwierdzi, że towary wyprodukowane lub wprowadzone do obrotu w Gibraltarze nie są zgodne z odpowiednimi przepisami prawa Unii regulującymi produkcję lub wprowadzanie tych towarów do obrotu w Unii, oraz poinformuje o tym właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru i przedstawi powody swojego ustalenia, właściwe organy Zjednoczonego Królestwa niezwłocznie wprowadzają wszelkie odpowiednie i niezbędne środki egzekwowania prawa. Art. 6 ust. 1 nie stosuje się do wymiany informacji na podstawie niniejszego artykułu.

3. W przypadku gdy właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru ustalą, że towary przywiezione z państwa członkowskiego i wprowadzone do obrotu w Gibraltarze nie są zgodne z przepisami, o których mowa w art. 256 ust. 1, oraz w przypadku gdy usunięcie takiej niezgodności wymaga wprowadzenia środków w ramach jurysdykcji państwa członkowskiego, organy te mogą skierować do organów nadzoru rynku tego państwa członkowskiego wnioski wraz z uzasadnieniem o zbadanie, czy towary te są zgodne z przepisami, które miałyby zastosowanie, gdyby towary te zostały wprowadzone do obrotu w Unii, oraz o wprowadzenie odpowiednich środków naprawczych w przypadku ustalenia, że towary te nie są zgodne z przepisami.

4. Bez uszczerbku dla odpowiednich postanowień dotyczących wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych przedstawiciele właściwych organów w Unii weryfikują, zgodnie z art. 265, jak przewidziano w akapicie drugim i trzecim niniejszego ustępu, czy towary wyprodukowane lub wprowadzone do obrotu w Gibraltarze są zgodne z odpowiednimi przepisami prawa Unii mającymi zastosowanie do tych towarów w Unii.

Do celów weryfikacji, o której mowa w akapicie pierwszym, przedstawiciele właściwych organów w Unii mogą zwrócić się do organów Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru o przeprowadzenie podczas wspólnych wizyt określonych czynności i wprowadzenie określonych środków. Właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru niezwłocznie wprowadzają te środki.

Środki, o których mowa w akapicie drugim, mogą obejmować:

- a) przekazywanie przez właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru – do końca stycznia i lipca każdego roku – przedstawicielom właściwych organów w Unii wykazu przedsiębiorców, którym udzielono pozwolenia, i towarów wyprodukowanych lub wprowadzonych do obrotu oraz weryfikację dokładności tego wykazu przez przedstawienie odpowiednich pozwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej;

- b) weryfikację, czy produkcja towarów wyprodukowanych lub wprowadzonych do obrotu w Gibraltarze jest rzeczywiście prowadzona przez producenta zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa Unii mającymi zastosowanie do produkcji tych towarów w Unii i w państwie członkowskim, do obrotu w którym towary te mają zostać wprowadzone; oraz
- c) weryfikację, czy towary wprowadzane do obrotu w Gibraltarze są zgodne z odpowiednimi przepisami prawa Unii mającymi zastosowanie do produkcji i wprowadzania tych towarów do obrotu w Unii.

5. Aby umożliwić właściwym organom w Unii podjęcie decyzji, na podstawie kryteriów nadzoru rynku opartych na analizie ryzyka, czy i w jakim zakresie konieczne są wspólne wizyty weryfikacyjne, właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru przekazują właściwym organom w Unii wykaz istniejących producentów towarów w Gibraltarze do końca stycznia i lipca każdego roku po wejściu w życie niniejszej Umowy. Wykaz ten obejmuje:

- a) każdego nowego producenta, któremu udzielono pozwolenia, w tym opis produktów wytwarzanych przez tego producenta;
- b) ilości wyprodukowane w poprzednim okresie sześciu miesięcy w podziale na producentów i towary; oraz
- c) wielkość sprzedaży w podziale na producentów i towary według miejsca przeznaczenia (Gibraltar albo miejsce, do którego towary zostały wywiezione).

Specjalny Komitet ds. Gospodarki i Handlu może przyjąć decyzję zmieniającą treść takiego wykazu.

6. Strony uznają znaczenie współpracy w zakresie nadzoru rynku, bezpieczeństwa i zgodności produktów dla ułatwienia handlu oraz ochrony konsumentów i innych użytkowników oraz znaczenie budowania wzajemnego zaufania w oparciu o informacje wymieniane w odpowiednim czasie oraz podejmują odpowiednie działania.

ROZDZIAŁ 4

TYTOŃ

Artykuł 258

Szczególne środki dotyczące monitorowania i śledzenia wyrobów tytoniowych

Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zgodnie z postanowieniami Protokołu w sprawie identyfikowalności, współpracy w zakresie zwalczania przemytu tytoniu oraz dodatkowych środków związanych z wyrobami tytoniowymi:

- a) ustanawia system identyfikowalności wyrobów tytoniowych, który jest równoważny z systemem unijnym i odpowiednimi przepisami prawa Unii;
- b) przyjmuje dodatkowe środki w odniesieniu do ostrzeżeń obrazkowych, tytoniu do stosowania doustnego i transgranicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych na odległość;
- c) udostępnia właściwym organom w Unii, na wniosek, informacje dotyczące identyfikowalności w odniesieniu do przemieszczania wyrobów tytoniowych w Gibraltarze;
- d) ustanawia mechanizmy monitorowania w celu wymiany informacji z właściwymi organami w Unii na temat surowca tytoniowego, tytoniu nieprzetworzonego i wyrobów tytoniowych, które są wprowadzane lub przywożone do Gibraltaru, sprzedawane w Gibraltarze lub wyprowadzane lub wywożone z Gibraltaru; oraz
- e) współpracuje, w tym przez wymianę informacji z właściwymi organami w Unii w celu zwalczania przemytu tytoniu, w tym w celu identyfikacji osób, które można uznać za bezpośrednio lub pośrednio odpowiedzialne za takie czyny.

Art. 6 ust. 1 nie stosuje się do wymiany informacji na podstawie lit. d) i e) akapitu pierwszego.

ROZDZIAŁ 5

POSTANOWIENIA MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO NIEKTÓRYCH KATEGORII TOWARÓW

Artykuł 259

Definicje

Do celów niniejszego rozdziału stosuje się następujące definicje:

- a) „personel cywilny” oznacza osoby cywilne zatrudnione przez rząd Zjednoczonego Królestwa lub pracujące na jego zlecenie, które nie są osobami zamieszkałymi w Gibraltarze ani w Unii, z wyjątkiem osób, które mają prawo pobytu w Zjednoczonym Królestwie lub we wspólnej strefie podróżowania;
- b) „członkowie sił zbrojnych Zjednoczonego Królestwa będący nierezydentami” oznaczają osoby pełniące służbę w siłach zbrojnych Zjednoczonego Królestwa, zarówno w służbie stałej, jak i w rezerwie, które są obywatelami Zjednoczonego Królestwa, obywatelami Wspólnoty Narodów, obywatelami Irlandii lub mają prawo pobytu w Zjednoczonym Królestwie lub we wspólnej strefie podróżowania i które nie są osobami zamieszkałymi w Gibraltarze; oraz
- c) „członkowie wizytujących sił zbrojnych państw trzecich” oznaczają osoby służące w siłach zbrojnych państwa członkowskiego NATO lub wybranych partnerów, a także osoby przez te siły lub tych partnerów zatrudnione lub pracujące na ich zlecenie, które nie są osobami zamieszkałymi w Unii ani w Gibraltarze i które mają przybyć do Gibraltaru na zaproszenie Zjednoczonego Królestwa.

Artykuł 260

Zasady mające zastosowanie do niektórych kategorii towarów

1. Z wyjątkiem dokumentów, o których mowa w ust. 4, oraz towarów transferowanych w celach handlowych, właściwe organy w Unii oraz właściwe organy Zjednoczonego Królestwa zapewniają, aby w przypadku towarów transferowanych do i z Gibraltaru wyłącznie do użytku służbowego Ministerstwa Obrony Zjednoczonego Królestwa lub członków wizytujących sił zbrojnych państw trzecich kontrole celne odbywały się wyłącznie w wyznaczonym urzędzie celnym w ustalonych godzinach otwarcia. Właściwe organy w Unii zapewniają, aby kontrole celne były przeprowadzane tak szybko, jak jest to racjonalnie wykonalne. Prawo Unii stosuje się do transferu takich towarów z Gibraltaru na obszar celny Unii.
2. Transferu dokonuje się zgodnie z odpowiednimi postanowieniami niniejszego tytułu dotyczącymi towarów, z wyjątkiem pobierania należności celnych lub podatków pośrednich oraz stosowania art. 265.
3. Odprawa czasowa i powrotny wywóz pojazdów służbowych członków sił zbrojnych Zjednoczonego Królestwa będących nierezydentami lub personelu cywilnego, przywożonych na własnym napędzie, lub prywatnych pojazdów silnikowych do osobistego użytku są zwolnione z należności celnych i podatków pośrednich za okazaniem trzyczęściowego formularza w kształcie przewidzianym w uzgodnieniach administracyjnych, o których mowa w ust. 7.
4. Dokumenty urzędowe opatrzone urzędową pieczęcią są wyłączone ze stosowania niniejszego tytułu. Kurierzy, niezależnie od ich statusu, przewożący te dokumenty, muszą posiadać indywidualny rozkaz wyjazdu, o którym mowa w art. 38 ust. 2 akapit pierwszy lit. b). W rozkazie wyjazdu wskazuje się liczbę przewożonych przesyłek oraz poświadczą, że zawierają one wyłącznie dokumenty urzędowe.
5. Dokonuje się specjalnych uzgodnień, tak aby paliwo, olej i smar wykorzystywane w pojazdach służbowych, statkach powietrznych i jednostkach pływających członków sił zbrojnych Zjednoczonego Królestwa będących nierezydentami lub personelu cywilnego mogły być dostarczane bez żadnych ceł i podatków.
6. Towarów objętych niniejszym artykułem nie uznaje się za znajdujące się w obrocie w Gibraltarze, lecz za podlegające procedurze odprawy czasowej pod kontrolą właściwych organów. Towary objęte niniejszym artykułem nie mogą zostać dopuszczone do obrotu na obszarze celnym Unii. W przypadku gdy towary te są wprowadzane do obrotu w Gibraltarze, stosuje się tytuł II.

7. Uzgodnienia administracyjne między Zjednoczonym Królestwem a Królestwem Hiszpanii określają praktyczne zasady stosowania niniejszego rozdziału.

Artykuł 261

Technologia wojskowa i sprzęt wojskowy

1. Transfery produktów ujętych we wspólnym wykazie uzbrojenia Unii Europejskiej⁽³⁵⁾ oraz broni palnej kategorii A, B i C w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012⁽³⁶⁾ i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/41⁽³⁷⁾, jeżeli są one przeznaczone dla sił zbrojnych, policji lub organów publicznych Zjednoczonego Królestwa w Gibraltarze, podlegają postanowieniom niniejszego tytułu, a także przepisom prawa hiszpańskiego dotyczącym kontroli wywozu materiałów obronnych i produktów podwójnego zastosowania. Królestwo Hiszpanii nakłada wymóg uzyskania zezwolenia na transfer tych produktów.

2. Wnioski o udzielenie zezwolenia, o których mowa w ust. 1, obejmują:

a) wnioski o zezwolenie na fizyczny wywóz, w tym takie, które są wydawane do celów licencjonowanej produkcji sprzętu wojskowego w państwach trzecich;

b) wnioski o zezwolenie na przywóz na obszar celny Unii;

c) wnioski o zezwolenie na pośrednictwo;

d) wnioski o zezwolenie „tranzytowe” lub „przeładunkowe”; oraz

e) wnioski o zezwolenie na wszelkie niematerialne transfery oprogramowania i technologii środkami, takimi jak nośniki elektroniczne, faks lub telefon.

3. Królestwo Hiszpanii rozpatruje wnioski o udzielenie zezwolenia złożone w celu transferu produktów znajdujących się we wspólnym wykazie uzbrojenia Unii Europejskiej indywidualnie dla każdego przypadku na podstawie kryteriów ustanowionych we wspólnym stanowisku Rady 2008/944/WPZiB⁽³⁸⁾, zmienionym decyzją Rady (WPZiB) 2025/779⁽³⁹⁾.

⁽³⁵⁾ Wspólny wykaz uzbrojenia Unii Europejskiej przyjęty przez Radę w dniu 23 lutego 2026 r. (sprzęt objęty wspólnym stanowiskiem Rady 2008/944/WPZiB określającym wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego) (uaktualnia i zastępuje wspólny wykaz uzbrojenia Unii Europejskiej przyjęty przez Radę w dniu 24 lutego 2025 r.) (Dz.U. C, C/2026/1640, 13.3.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2026/1640/oj>).

⁽³⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012 z dnia 14 marca 2012 r. wdrażające art. 10 Protokołu Narodów Zjednoczonych przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniające Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (protokół NZ w sprawie broni palnej), oraz ustanawiające zezwolenia na wywóz i środki dotyczące przywozu i tranzytu dla broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji (Dz.U. L 94 z 30.3.2012, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/258/oj>).

⁽³⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/41 z dnia 19 grudnia 2024 r. w sprawie środków dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu broni palnej, istotnych komponentów oraz amunicji, wdrażające art. 10 Protokołu Narodów Zjednoczonych przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniające Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (protokół NZ w sprawie broni palnej) (Dz.U. L, 2025/41, 22.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/41/oj>).

⁽³⁸⁾ Wspólne stanowisko Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określające wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego (Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99, ELI: <http://data.europa.eu/eli/compos/2008/944/oj>).

⁽³⁹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2025/779 z dnia 14 kwietnia 2025 r. w sprawie zmiany wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB określającego wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego (Dz.U. L, 2025/779, 15.4.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2025/779/oj>).

Artykuł 262

Produkty i technologie podwójnego zastosowania

1. Transfery produktów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/821⁽⁴⁰⁾ podlegają postanowieniom niniejszego tytułu, a także odpowiednim przepisom prawa Unii i prawa hiszpańskiego dotyczącym kontroli wywozu materiałów obronnych i podwójnego zastosowania. Królestwo Hiszpanii nakłada wymóg uzyskania zezwolenia na transfery produktów podwójnego zastosowania wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia.
2. Królestwo Hiszpanii może nałożyć wymóg uzyskania zezwolenia na transfer niektórych produktów niewymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2021/821, w wyniku stosowania odpowiednich przepisów tego rozporządzenia.
3. Królestwo Hiszpanii może zakazać transferu produktów podwójnego zastosowania niewymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2021/821 lub nałożyć wymóg uzyskania zezwolenia na taki transfer ze względów bezpieczeństwa publicznego, w tym ze względu na zapobieganie aktom terrorystycznym, lub ze względu na prawa człowieka.
4. Wnioski o udzielenie zezwolenia, o których mowa w ust. 1, obejmują:
 - a) wnioski o zezwolenie na fizyczny wywóz, w tym takie, które są wydawane do celów licencjonowanej produkcji sprzętu wojskowego w państwach trzecich;
 - b) wnioski o zezwolenie na przywóz na obszar celny Unii;
 - c) wnioski o zezwolenie na pośrednictwo;
 - d) wnioski o zezwolenie „tranzytowe” lub „przeładunkowe”; oraz
 - e) wnioski o zezwolenie na wszelkie niematerialne transfery oprogramowania i technologii środkami, takimi jak nośniki elektroniczne, faks lub telefon.

Artykuł 263

Zezwolenia

1. Zezwoleń na transfer na podstawie niniejszego rozdziału udziela właściwy organ Królestwa Hiszpanii zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) 2021/821. W przypadku broni palnej zezwoleń na transfer na podstawie niniejszej Umowy udziela właściwy organ Królestwa Hiszpanii zgodnie z przepisami rozporządzeń (UE) nr 258/2012 i (UE) 2025/41.
2. Przy podejmowaniu decyzji w sprawie udzielenia zezwolenia lub wydania zakazu tranzytu na mocy niniejszej Umowy Królestwo Hiszpanii bierze pod uwagę wszelkie istotne względy obejmujące:
 - a) międzynarodowe zobowiązania i obowiązki Królestwa Hiszpanii, w szczególności zobowiązania i obowiązki, które przyjęło ono na siebie jako członek stosownych międzynarodowych systemów nieproliferacyjnych i uzgodnień w sprawie kontroli wywozu lub w drodze ratyfikacji stosownych traktatów międzynarodowych;

⁽⁴⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/821 z dnia 20 maja 2021 r. ustanawiające unijny system kontroli wywozu, pośrednictwa, pomocy technicznej, tranzytu i transferu produktów podwójnego zastosowania (Dz.U. L 206 z 11.6.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/821/oj>).

- b) swoje obowiązki wynikające z sankcji nałożonych na mocy aktów prawnych Unii lub decyzji OBWE lub wiążącej rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ;
- c) względy krajowej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, w tym względy objęte wspólnym stanowiskiem 2008/944/WPZiB, zmienionym decyzją (WPZiB)2025/779; oraz
- d) zamierzone końcowe zastosowanie i ryzyko jego zmiany.

3. Właściwy organ Królestwa Hiszpanii, działając zgodnie z niniejszym rozdziałem, może odmówić udzielenia zezwolenia na transfer i może unieważnić, zawiesić, zmienić lub cofnąć zezwolenie na transfer, którego już udzielił, zgodnie z rozporządzeniami (UE) nr 258/2012 i (UE) 2025/41.

Artykuł 264

Procedura specjalna

1. Transfer produktów, o których mowa w art. 260, 261 i 262, z wyjątkiem towarów transferowanych w celach handlowych oraz towarów sanitarnych i fitosanitarnych, jest regulowany wyłącznie procedurą specjalną określoną w niniejszym artykule, pod warunkiem że takie produkty:

- a) przybywają do portu lotniczego lub morskiego w Gibraltarze lub opuszczają port lotniczy lub morski w Gibraltarze na pokładzie państwowego statku powietrznego lub państwowego statku pływającego lub w ramach przesyłek państwowych w rozumieniu uzgodnień administracyjnych, o których mowa w art. 260 ust. 7; oraz
- b) są przeznaczone dla Gibraltaru, wyłącznie do użytku służbowego Ministerstwa Obrony Zjednoczonego Królestwa lub członków wizytujących sił zbrojnych państw trzecich.

Towarów objętych niniejszym artykułem nie uznaje się za znajdujące się w obrocie w Gibraltarze, lecz za podlegające odprawie czasowej pod kontrolą właściwych organów. Towary te nie mogą zostać dopuszczone do obrotu na obszarze celnym Unii. W przypadku gdy towary te są wprowadzane do obrotu w Gibraltarze, stosuje się tytuł II. Prawo Unii stosuje się do transferu tych towarów z Gibraltaru na obszar celnym Unii.

2. W przypadku gdy warunki określone w ust. 1 są spełnione, Zjednoczone Królestwo przekazuje urzędnikowi łącznikowemu Królestwa Hiszpanii tak szybko, jak jest to racjonalnie wykonalne, a w każdym przypadku przed transferem produktów, wykaz produktów oraz świadectwo podpisane przez urzędnika łącznikowego Zjednoczonego Królestwa gwarantujące, że takie produkty:

- a) będą bezpiecznie transportowane i składowane w wyznaczonych obiektach; oraz
- b) będą podlegać rygorystycznemu systemowi rachunkowości i śledzenia.

ROZDZIAŁ 6

WDRAŻANIE, STOSOWANIE, NADZÓR I EGZEKWOWANIE

Artykuł 265

Wdrażanie, stosowanie, nadzór i egzekwowanie

1. Właściwe organy w Unii sprawdzają przestrzeganie postanowień niniejszego tytułu oraz wykonują wszelkie niezbędne zadania, mając między innymi dostęp do odpowiedniej infrastruktury, dokumentacji i rejestrów oraz wszelkich innych istotnych informacji.

2. Właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru współpracują w tym zakresie i są z wyprzedzeniem informowane o powodach każdej wizyty, tak aby mogła ona zostać przeprowadzona wspólnie z właściwymi organami w Unii.

3. Praktyczne zasady wykonania niniejszego artykułu określono w załączniku 22.

Artykuł 266

Prawo Unii mające zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru oraz w Gibraltarze zgodnie z art. 247 ust. 1

W odniesieniu do przepisów prawa Unii, które stosuje się do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru oraz w Gibraltarze, na mocy art. 247 ust. 1, stosuje się poniższe zasady, bez uszczerbku dla art. 19:

- a) wszelkie odniesienia do terytorium określonego w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 w mających zastosowanie postanowieniach niniejszej Umowy, jak również w przepisach prawa Unii mających na mocy niniejszej Umowy zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru oraz w Gibraltarze, należy odczytywać jako obejmujące Gibraltar. W szczególności, w odniesieniu do unijnych dyrektyw w sprawie podatków pośrednich, Unia wprowadza środki niezbędne do zapewnienia, aby transakcje lub przemieszczenia między Gibraltarem a państwami członkowskimi lub między państwami członkowskimi a Gibraltarem nie były traktowane jako transakcje lub przemieszczenia między państwami lub terytoriami trzecimi a Unią;
- b) o ile Unia nie uzna, że pełny lub częściowy dostęp Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru jest absolutnie niezbędny, aby umożliwić Zjednoczonemu Królestwu w odniesieniu do Gibraltaru wypełnienie jego obowiązków wynikających z niniejszej Umowy w zakresie dostępu do wszelkich sieci, systemów informacyjnych lub baz danych utworzonych na podstawie prawa Unii, odniesień do państw członkowskich i właściwych organów państw członkowskich w przepisach prawa Unii mających zastosowanie na mocy niniejszej Umowy nie należy rozumieć jako obejmujących Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru; oraz
- c) organy Zjednoczonego Królestwa lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru nie mogą pełnić roli wiodącego organu ds. procedur oceny ryzyka, badań, zatwierdzeń i zezwoleń przewidzianych w prawie Unii mającym zastosowanie na mocy niniejszej Umowy.

Artykuł 267

Towary, środki pieniężne i zwierzęta domowe przywożone przez osoby

Do czasu wejścia w życie decyzji, o której mowa w art. 247 ust. 1, wprowadzanie na terytorium Gibraltaru towarów przewożonych przez podróżnych w ich bagażu osobistym, a także ich zwierząt domowych, oraz wwożenie i wywożenie środków pieniężnych podlega postanowieniom określonym w załącznikach 22 i 23.

Artykuł 268

Odesłania do niektórych aktów Unii

Do celów niniejszego tytułu odesłania do aktów Unii w art. 241, 256, 261, 262, 263 i 266, a także w art. 3 ust. 1 lit. a) załącznika 19 i art. 1 ust. 5 załącznika 21 należy rozumieć jako obejmujące te akty wraz z ich późniejszymi zmianami lub aktami, które je zastępują, jak również wszelkie akty Unii wykonujące lub uzupełniające te akty Unii.

ROZDZIAŁ 7
UZGODNIENIA PRZEJŚCIOWE

Artykuł 269

Towary wprowadzane do obrotu w Gibraltarze

1. Niniejszego tytułu nie stosuje się do towarów, których przemieszczanie rozpoczęło się przed dniem wejściem w życie niniejszej Umowy i zakończyło się po tym dniu.
2. Postanowień niniejszej Umowy dotyczących podatku pośredniego nie stosuje się do towarów objętych świadectwem zwolnienia z należności celnych przywózowych wydanym przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru na podstawie przepisu 8 część 3 gibraltarskiego rozporządzenia w sprawie zintegrowanej taryfy celnej z 2017 r. przed wejściem w życie niniejszej Umowy, w zakresie określonym w ust. 4 niniejszego artykułu, pod warunkiem że Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru dostarczyło właściwym organom w Unii kopie wszystkich takich istniejących świadectw wraz z odpowiednimi informacjami na temat ilości towarów przywiezionych w ciągu ostatnich trzech lat, w stosownych przypadkach. Ilości towarów, które mają zostać przywiezione, są współmierne do odpowiednich projektów objętych świadectwem.
3. W przypadku gdy przedsiębiorca powołuje się na ust. 1 lub 2 w odniesieniu do konkretnego towaru lub konkretnych towarów, na przedsiębiorcy tym spoczywa ciężar wykazania, na podstawie wszelkich odpowiednich dokumentów, że przemieszczanie rozpoczęło się przed wejściem w życie niniejszej Umowy lub że świadectwo zostało wydane przed wejściem w życie niniejszej Umowy.
4. Ust. 1 przestaje obowiązywać po upływie dwóch miesięcy od wejścia w życie niniejszej Umowy. Ust. 2 stosuje się przez okres nie dłuższy niż okres obowiązywania odpowiedniego świadectwa lub przez okres trzech miesięcy od wejścia w życie niniejszej Umowy, w zależności od tego, który z tych okresów jest krótszy.
5. Żaden towar, który został zgodnie z prawem wprowadzony do obrotu w Gibraltarze przed dniem wejścia w życie niniejszej Umowy, nie podlega wymogom art. 256 przez okres trzech miesięcy od wejścia w życie niniejszej Umowy.
6. W przypadku gdy przedsiębiorca powołuje się na ust. 5 w odniesieniu do konkretnego towaru, na przedsiębiorcy tym spoczywa ciężar wykazania, na podstawie wszelkich odpowiednich dokumentów, że towar został wprowadzony do obrotu w Gibraltarze przed wejściem w życie niniejszej Umowy oraz obowiązek przekazania szczegółowych informacji na temat ilości tego towaru.

Artykuł 270

Zakończenie procedur czasowego składowania lub specjalnych procedur celnych

1. Towary, które były czasowo składowane w Gibraltarze lub wobec których rozpoczęto jakąkolwiek specjalną procedurę celną na podstawie przepisów Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru przed dniem wejścia w życie niniejszej Umowy, nadal podlegają tym przepisom w brzmieniu obowiązującym w dniu wejścia w życie niniejszej Umowy, o ile:
 - a) towary nie zostały zwolnione z procedur specjalnych, nie dłużej jednak niż przez dwa miesiące od wejścia w życie niniejszej Umowy; lub
 - b) czasowe składowanie nie zostało zakończone, nie później jednak niż do końca ustawowego terminu czasowego składowania określonego w tych przepisach.
2. Niniejszy tytuł stosuje się do dopuszczenia do obrotu, zwolnienia z procedury specjalnej i powrotnego wywozu z Gibraltaru towarów, o których mowa w ust. 1.

TYTUŁ III
TRANSPORT

ROZDZIAŁ 1
LOTNICTWO

Artykuł 271

Definicje

Do celów niniejszego rozdziału stosuje się następujące definicje:

- a) „przewoźnik lotniczy” oznacza przedsiębiorstwo transportu lotniczego posiadające ważną koncesję lub równoważne pozwolenie;
- b) „transport lotniczy” oznacza przewóz statkiem powietrznym pasażerów, bagażu, ładunku i poczty, oddzielnie lub łącznie, udostępniany publicznie za wynagrodzeniem lub na zasadzie najmu, w tym zarówno regularny, jak i nieregularny przewóz lotniczy;
- c) „właściwy organ” oznacza agencję rządową lub podmiot odpowiedzialny za odpowiednie zadania regulacyjne i administracyjne na mocy niniejszej Umowy; oraz
- d) „port lotniczy w Gibraltarze” oznacza port lotniczy znajdujący się na przesmyku Gibraltaru⁽⁴¹⁾ w odniesieniu do usług będących przedmiotem działalności spółki *joint venture*, o której mowa w art. 274.

Artykuł 272

Loty do i z portu lotniczego w Gibraltarze

1. W celu wykonywania transportu lotniczego przewoźnicy lotniczy każdej ze Stron muszą mieć możliwość wykonywania na niedyskryminacyjnych zasadach:

- a) prawa do przelotu nad terytorium Gibraltaru bez lądowania; oraz
- b) prawa do lądowania w celach niehandlowych w porcie lotniczym w Gibraltarze.

2. Usługi transportu lotniczego między portem lotniczym w Gibraltarze a punktami na terytorium Unii mogą być świadczone wyłącznie przez przewoźników lotniczych z Unii lub przez przewoźników lotniczych upoważnionych na podstawie prawa Unii. Usługi te są świadczone zgodnie z prawem Unii.

3. Usługi transportu lotniczego między portem lotniczym w Gibraltarze a punktami na terytorium Zjednoczonego Królestwa mogą być świadczone wyłącznie przez przewoźników lotniczych ze Zjednoczonego Królestwa lub przez przewoźników lotniczych upoważnionych przez Zjednoczone Królestwo. Usługi te są świadczone zgodnie z prawem Zjednoczonego Królestwa.

4. Właściwe organy Stron zgadzają się konsultować się ze sobą w razie potrzeby w sprawie ewentualnego rozszerzenia na Gibraltar odpowiednich istniejących lub przyszłych umów lub innych międzynarodowych instrumentów prawnych, a także w sprawie ich praktycznego wdrożenia.

Artykuł 273

Zasady mające zastosowanie do portu lotniczego w Gibraltarze

1. Służby zarządzania ruchem lotniczym i służby żeglugi powietrznej zapewniane na rzecz cywilnego ruchu lotniczego w porcie lotniczym w Gibraltarze oferują poziom bezpieczeństwa i interoperacyjności z operacjami i systemami cywilnymi równoważny takiemu poziomowi w przypadku usług świadczonych w cywilnych portach lotniczych, w których stosuje się regulacje Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego („ICAO”).

⁽⁴¹⁾ Niniejsza Umowa, wszelkie umowy uzupełniające, o których mowa w art. 4, wszelkie uzgodnienia administracyjne lub inne uzgodnienia związane z niniejszą Umową oraz wszelkie środki, instrumenty lub działania podjęte w ramach jej stosowania, w jej wyniku lub na jej podstawie pozostają bez uszczerbku dla odpowiednich stanowisk prawnych Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Królestwa Hiszpanii w odniesieniu do suwerenności i jurysdykcji nad terytorium, na którym położony jest port lotniczy, oraz nie wpływają w inny sposób na te stanowiska, a także nie stanowią podstawy do jakiegokolwiek powoływania się na suwerenność lub jej negocjowania, w tym w postępowaniach sądowych lub w inny sposób.

2. Bezpieczeństwo i ochronę cywilnego ruchu lotniczego w porcie lotniczym w Gibraltarze zapewnia się co najmniej na poziomie odpowiadającym usługom świadczonym w cywilnych portach lotniczych, w których stosuje się regulacje ICAO.

3. W odniesieniu do opłat lotniskowych, obsługi naziemnej, przydzielania czasu na start lub lądowanie, osób z niepełnosprawnościami i osób o ograniczonej możliwości poruszania się przepisy zawarte w aktach prawnych wymienionych w załączniku 25 stosuje się do portu lotniczego w Gibraltarze.

4. Z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 5 i 6, przepisy zawarte w każdym późniejszym akcie:

a) zmieniającym lub zastępującym akt wymieniony w załączniku 25;

b) uzupełniającym lub wykonującym akt wymieniony w załączniku 25; lub

c) dotyczącym przedmiotu aktu wymienionego w załączniku 25,

stosuje się również do portu lotniczego w Gibraltarze.

5. W przypadku gdy Unia przyjmie późniejszy akt, o którym mowa w ust. 4, niezwłocznie powiadamia Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru o przyjęciu takiego aktu. W terminie 30 dni od tego powiadomienia Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru powiadamia Unię o swojej decyzji w sprawie zaakceptowania treści późniejszego aktu Unii i wdrożenia go do swojego prawa wewnętrznego. Zaakceptowanie przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru treści późniejszego aktu Unii tworzy prawa i obowiązki między Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru a Unią.

6. W terminie 30 dni od dokonania przez Unię powiadomienia, o którym mowa w ust. 5, ust. 4 stosuje się w odniesieniu do późniejszego aktu Unii.

7. Właściwe organy Unii i Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, pod auspicjami Specjalnego Komitetu ds. Lotnictwa ustanowionego na podstawie art. 23:

a) dokonują regularnej wymiany informacji w sprawach dotyczących bezpieczeństwa i ochrony; oraz

b) przeprowadzają wspólne wizyty kontrolne w porcie lotniczym w Gibraltarze do celów monitorowania zgodności z postanowieniami załącznika 25 oraz bezpieczeństwa w porcie lotniczym w Gibraltarze.

Wizyty muszą być proporcjonalne i odbywają się na wniosek jednej ze Stron, którego druga Strona nie może rozpatrzyć negatywnie. Takie wizyty kontrolne i wymiana informacji odbywają się w odniesieniu do operacji lotniczych między portem lotniczym w Gibraltarze a punktami na terytorium Unii oraz w trakcie tych operacji, a także w ramach przygotowań do nich. Praktyczne zasady wykonania niniejszego ustępu są uzgadniane w ramach Specjalnego Komitetu ds. Lotnictwa.

Unia i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru składają Specjalnemu Komitetowi ds. Lotnictwa sprawozdanie z wykonania niniejszego ustępu.

8. Przewoźnikom lotniczym podlegającym zakazowi wykonywania przewozów w Unii na podstawie rozporządzenia (WE) nr 2111/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴²⁾ nie zezwala się na wykonywanie przewozów do portu lotniczego w Gibraltarze i z tego portu.

Odesłanie do rozporządzenia (WE) nr 2111/2005 należy rozumieć jako obejmujące to rozporządzenie w brzmieniu zmienionym lub zastąpionym w przyszłości, a także wszelkie akty Unii wykonujące lub uzupełniające to rozporządzenie.

9. Przewoźnikom lotniczym podlegającym środkom ograniczającym którejkolwiek ze Stron nie zezwala się na wykonywanie przewozów do portu lotniczego w Gibraltarze i z tego portu.

⁽⁴²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 2111/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowego wykazu przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty i informowania pasażerów korzystających z transportu lotniczego o tożsamości przewoźnika lotniczego wykonującego przewóz oraz uchylające art. 9 dyrektywy 2004/36/WE (Dz.U. L 344, 27.12.2005, s. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2005/2111/oj>).

Artykuł 274

Spółka *joint venture*

1. Ustanawia się spółkę *joint venture*, za którą wspólną odpowiedzialność ponoszą Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i Królestwo Hiszpanii. Spółka *joint venture* nie może zostać ustanowiona w żadnym z państw ponoszących wspólną odpowiedzialność za spółkę *joint venture*, i musi być ustanowiona w państwie członkowskim. Spółka *joint venture* wybiera, w drodze jawnego przetargu publicznego, i nadzoruje spółkę handlową odpowiedzialną za bieżące zarządzanie portem lotniczym w Gibraltarze.
2. W przetargu publicznym można określić prawo umów oraz prawo pracy mające zastosowanie do spółki handlowej i jej działalności.
3. Osoby prywatne lub spółki występujące na drogę sądową przeciwko spółce *joint venture* lub spółce handlowej mogą to czynić zgodnie z właściwymi instrumentami wewnętrznymi, unijnymi lub międzynarodowymi, a także wszelkimi procedurami określonymi w tych instrumentach, w tym przed sądami Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub państwa członkowskiego, zależnie od przypadku.

Artykuł 275

Specjalny Komitet ds. Lotnictwa

Specjalny Komitet ds. Lotnictwa zajmuje się sprawami objętymi niniejszym rozdziałem i jest uprawniony do:

- a) przedstawiania Radzie Współpracy zaleceń dotyczących przyjęcia decyzji zmieniającej załącznik 25;
- b) monitorowania i dokonywania przeglądu wykonywania niniejszego rozdziału i zapewniania jego właściwego funkcjonowania;
- c) usuwania niezgodności stwierdzonych w następstwie wspólnych wizyt kontrolnych przeprowadzonych na podstawie art. 273 ust. 7 akapit pierwszy lit. b);
- d) prowadzenia dyskusji dotyczących kwestii technicznych wynikających z wykonywania niniejszego rozdziału;
- e) wydawania Stronom zaleceń dotyczących wykonywania i stosowania niniejszego rozdziału;
- f) rozpatrywania wszelkich istotnych kwestii dotyczących obszarów objętych niniejszym rozdziałem; oraz
- g) monitorowania, prowadzenia dialogów i wymiany informacji w obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w celu określenia możliwości współpracy i wymiany najlepszych praktyk i wiedzy fachowej.

ROZDZIAŁ 2

TRANSPORT DROGOWY

Artykuł 276

Transport towarów i przemieszczanie się karetok pogotowia ratunkowego między terytoriami Stron

1. Strony zezwalają na transport drogowy towarów między swoimi terytoriami. Na terytorium Unii te operacje transportowe są jednak ograniczone do przygranicznej strefy przyległej.
2. Unia zezwala na świadczenie na swoim terytorium następujących usług medycznych z wykorzystaniem karetok pogotowia ratunkowego niezbędnych do ochrony zdrowia przez podmioty mające siedzibę w Gibraltarze i działające pod kierownictwem GHA, z zastrzeżeniem wymogu stosowania niniejszego ustępu w rozsądny sposób, który nie prowadzi do arbitralnej lub nieuzasadnionej dyskryminacji ani do ukrytych ograniczeń w handlu usługami:
 - a) usług pogotowia ratunkowego; oraz

b) usług medycznych z wykorzystaniem karetek pogotowia ratunkowego potrzebnych do specjalistycznej obsługi poważnych i ostrych stanów chorobowych między Gibraltarem a placówkami wymienionymi w załączniku 26, które dla celów ochrony zdrowia publicznego uznaje się za sąsiadujące z Gibraltarem.

3. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zezwala na świadczenie na terytorium Gibraltaru następujących usług medycznych z wykorzystaniem karetek pogotowia ratunkowego niezbędnych do ochrony zdrowia przez podmioty unijne mające siedzibę w przygranicznej strefie przyległej i działające pod kierownictwem organów należycie upoważnionych na podstawie właściwych przepisów, z zastrzeżeniem wymogu stosowania niniejszego ustępu w rozsądny sposób, który nie prowadzi do arbitralnej lub nieuzasadnionej dyskryminacji ani do ukrytych ograniczeń w handlu usługami:

a) usług pogotowia ratunkowego; oraz

b) usług medycznych z wykorzystaniem karetek pogotowia ratunkowego wymaganych do specjalistycznej obsługi poważnych i ostrych stanów chorobowych między Gibraltarem a placówkami wymienionymi w załączniku 26, które dla celów ochrony zdrowia publicznego uznaje się za przygraniczne w stosunku do Gibraltaru.

Artykuł 277

Transport towarów do Gibraltaru i z Gibraltaru przez terytorium Unii

Unia zezwala na transport drogowy w celach handlowych towarów, z tranzytem przez jej terytorium, między terytorium Zjednoczonego Królestwa a Gibraltarem oraz na przejazdy bez załadunku wykonywane w związku z tym transportem.

Artykuł 278

Wymogi w odniesieniu do przewoźników

1. Przewoźnicy drogowi towarów Strony wykonującej przejazd, o którym mowa w art. 276 lub 277, muszą posiadać ważną licencję wydaną zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Licencje wydaje się, zgodnie z prawem Stron, wyłącznie przewoźnikom drogowym towarów, którzy spełniają wymogi określone w załączniku 27 część A, regulujące dostęp do zawodu przewoźnika drogowego towarów i wykonywanie tego zawodu.

3. Uwierzytelniony odpis licencji musi być przechowywany w pojeździe i okazywany na żądanie funkcjonariuszy służb kontrolnych upoważnionych przez Stronę. Licencja i jej uwierzytelniony odpis muszą odpowiadać jednemu ze wzorów określonych w załączniku 27 dodatek 27-A-1-3, który określa również warunki regulujące korzystanie z licencji. Licencja musi zawierać co najmniej dwa z zabezpieczeń wymienionych w załączniku 27 dodatek 27-A-1-4.

Artykuł 279

Zwolnienie z wymogów licencyjnych w przygranicznej strefie przyległej

Bez ważnej licencji, o której mowa w art. 278, w przygranicznej strefie przyległej wykonywać można następujące rodzaje transportu towarów i przejazdów bez ładunku w związku z takim transportem:

a) transport poczty jako usługa powszechna;

b) transport pojazdów uszkodzonych lub zepsutych;

- c) transport towarów w pojazdach silnikowych o dopuszczalnej masie całkowitej, wraz z przyczepą, nieprzekraczającej 2,5 tony;
- d) transport produktów leczniczych, urządzeń, sprzętu i innych artykułów potrzebnych do opieki medycznej w sytuacjach nadzwyczajnych, w szczególności w przypadku klęsk żywiołowych i pomocy humanitarnej;
- e) transport towarów pojazdami, o ile spełnione są następujące warunki:
 - (i) przewożone towary są własnością przewoźnika drogowego towarów lub zostały sprzedane, zakupione, pożyczone, wzięte w najem lub wynajęte, wyprodukowane, wydobyte, przetworzone lub naprawione przez danego przewoźnika;
 - (ii) celem przejazdu jest przewiezienie towarów z lub do siedziby przewoźnika drogowego towarów lub przemieszczenie ich do lub poza pomieszczenia przewoźnika na potrzeby własne;
 - (iii) pojazdy wykorzystywane do takiego transportu prowadzone są przez personel zatrudniony lub pozostający do dyspozycji przewoźnika drogowego towarów na podstawie zobowiązania umownego;
 - (iv) pojazdy przewożące towary są własnością przewoźnika drogowego towarów, zostały przez niego zakupione na warunkach odroczenia płatności lub są przedmiotem najmu; oraz
 - (v) transport taki jest jedynie działalnością pomocniczą w stosunku do całości działalności danego przewoźnika drogowego towarów;
- f) transport towarów realizowany przy użyciu pojazdów silnikowych o dopuszczalnej maksymalnej prędkości nieprzekraczającej 40 km/h.

Artykuł 280

Wymogi w odniesieniu do kierowców

Kierowcy pojazdów należących do przewoźników drogowych towarów Strony wykonującej przejazd, o którym mowa w art. 276 lub 277, muszą:

- a) posiadać certyfikat kompetencji zawodowych wydany zgodnie z załącznikiem 27 część B sekcja 1; oraz
- b) przestrzegać przepisów dotyczących czasu prowadzenia pojazdu i pracy, okresów odpoczynku, przerw i używania tachografów zgodnie z załącznikiem 27 część B sekcje 2, 3 i 4.

Artykuł 281

Wymogi w odniesieniu do pojazdów

1. Strona nie może odmówić ani zakazać używania na swoim terytorium pojazdu wykonującego przejazd, o którym mowa w art. 276 lub 277, jeżeli pojazd spełnia wymogi określone w załączniku 27 część C sekcja 1.
2. Pojazdy należące do przewoźników drogowych towarów Strony wykonującej przejazd, o którym mowa w art. 276 lub 277, muszą być wyposażone w tachograf skonstruowany, zainstalowany, używany, badany i kontrolowany zgodnie z załącznikiem 27 część C sekcja 2.

Artykuł 282

Przepisy ruchu drogowego

Kierowcy pojazdów należących do przewoźników drogowych towarów Strony wykonującej przejazd, o którym mowa w art. 276 lub 277, podczas pobytu na terytorium drugiej Strony muszą przestrzegać wewnętrznych przepisów ustawowych i wykonawczych dotyczących ruchu drogowego obowiązujących na tym terytorium.

Artykuł 283

Opracowywanie przepisów oraz Specjalny Komitet ds. Gospodarki i Handlu

1. W przypadku gdy Strona proponuje nowy środek regulacyjny w obszarze objętym załącznikiem 27, musi ona:
 - a) możliwie jak najszybciej powiadomić drugą Stronę o proponowanym środku regulacyjnym; oraz
 - b) informować drugą Stronę o postępach w odniesieniu do środka regulacyjnego.
2. Na wniosek Strony w ramach Specjalnego Komitetu ds. Gospodarki i Handlu, nie później niż dwa miesiące od złożenia wniosku, ma miejsce wymiana opinii w kwestii tego, czy proponowany nowy środek regulacyjny miałby zastosowanie do przejazdów, o których mowa w art. 276 lub 277.
3. W przypadku przyjęcia przez Stronę nowego środka regulacyjnego, o którym mowa w ust. 1, powiadamia ona o tym drugą Stronę oraz przekazuje tekst nowego środka regulacyjnego w terminie tygodnia od jego publikacji.
4. Specjalny Komitet ds. Gospodarki i Handlu zbiera się w celu prowadzenia dyskusji dotyczących wszelkich nowych środków regulacyjnych przyjętych na wniosek Strony w terminie dwóch miesięcy od złożenia wniosku, niezależnie od tego, czy dokonano powiadomienia zgodnie z ust. 1 lub 3 lub czy odbyła się dyskusja zgodnie z ust. 2.
5. Specjalny Komitet ds. Gospodarki i Handlu jest uprawniony do:
 - a) dokonania zmiany załącznika 26;
 - b) potwierdzenia, że zmiany dokonane za sprawą nowego środka regulacyjnego są zgodne z załącznikiem 27;
 - c) podjęcia decyzji o wprowadzeniu innych środków mających na celu zagwarantowanie właściwego funkcjonowania niniejszego rozdziału; oraz
 - d) przyjęcia wszelkich zmian do załącznika 27, które mogą być konieczne do uwzględnienia zmian dokonanych w załączniku 31 do umowy o handlu i współpracy.

Artykuł 284

Środki zaradcze

1. Jeżeli Strona uzna, że druga Strona przyjęła nowy środek regulacyjny, który nie jest zgodny z wymogami załącznika 27, w szczególności w przypadkach, gdy Specjalny Komitet ds. Gospodarki i Handlu nie podjął decyzji zgodnie z art. 283, a druga Strona mimo wszystko stosuje przepisy nowego środka regulacyjnego do przewoźników transportu drogowego, kierowców lub pojazdów danej Strony, Strona ta może, po powiadomieniu drugiej Strony, przyjąć odpowiednie środki zaradcze, w tym zawieszenie obowiązków wynikających z niniejszej Umowy lub jakiegokolwiek umowy uzupełniającej, pod warunkiem że takie środki:
 - a) nie przekraczają swoim zakresem zniweczenia lub naruszenia korzyści spowodowanego nowym środkiem regulacyjnym przyjętym przez drugą Stronę, który nie jest zgodny z wymogami załącznika 27; oraz
 - b) staną się skuteczne najwcześniej siedem dni od zawiadomienia drugiej Strony przez Stronę, która zamierza wprowadzić takie środki, zgodnie z niniejszym ustępem.
2. Odpowiednie środki zaradcze przestają obowiązywać:
 - a) gdy Strona, która wprowadziła takie środki, jest przekonana, że druga Strona wypełnia swoje obowiązki wynikające z niniejszego rozdziału; lub

b) zgodnie z orzeczeniem trybunału arbitrażowego.

3. Strona nie może powoływać się na Porozumienie WTO ani na jakąkolwiek inną umowę międzynarodową, aby uniemożliwić drugiej Stronie zawieszenie obowiązków wynikających z niniejszego artykułu.

Artykuł 285

Podatki

1. Pojazdy przewoźników drogowych towarów Strony wykonującej przejazd, o którym mowa w art. 276 lub 277, są zwolnione z podatków i opłat pobieranych z tytułu posiadania pojazdów lub ich poruszania się na terytorium drugiej Strony.

2. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się do:

a) podatku lub opłaty od zużycia paliwa;

b) opłaty za korzystanie z drogi lub sieci dróg; lub

c) opłaty za korzystanie z określonych mostów, tuneli lub promów.

3. Paliwo znajdujące się w standardowych zbiornikach pojazdów i w specjalnych zbiornikach, dopuszczonych czasowo, które jest wykorzystywane bezpośrednio do napędzania pojazdu oraz, w stosownych przypadkach, do umożliwienia funkcjonowania podczas transportu układów chłodniczych i innych układów, a także smary znajdujące się w pojazdach silnikowych, niezbędne do ich normalnej eksploatacji podczas przejazdu, zwolnione są z ceł oraz wszelkich innych podatków i opłat, takich jak podatek VAT i akcyza, oraz nie podlegają jakimkolwiek ograniczeniom przywozowym.

4. Części zamienne przywożone w celu naprawy pojazdu na terytorium jednej Strony, które zostały zarejestrowane lub wprowadzone do obrotu na terytorium drugiej Strony, dopuszczane są na podstawie czasowego bezcłowego dopuszczania do obrotu oraz bez zakazu lub ograniczenia przywozu. Poddane wymianie części podlegają opłatom celnym i innym podatkom (VAT) oraz powrotnemu wywozowi lub zniszczeniu pod kontrolą organów celnych drugiej Strony.

ROZDZIAŁ 3

TRANSPORT MORSKI

Artykuł 286

Transport morski

Każda ze Stron:

a) przyznaje statkom świadczącym usługi międzynarodowego transportu morskiego⁽⁴³⁾ i pływającym pod banderą dowolnego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa (Gibraltaru) lub obsługiwanym przez usługodawców drugiej Strony traktowanie nie mniej korzystne niż traktowanie własnym statkom w odniesieniu do:

(i) dostępu do portów;

(ii) korzystania z infrastruktury portowej;

(iii) korzystania z morskich usług pomocniczych⁽⁴⁴⁾; oraz

(iv) infrastruktury celnej oraz wyznaczania miejsca do cumowania statku w porcie oraz urządzeń do załadunku i rozładunku, w tym powiązanych opłat i należności; oraz

⁽⁴³⁾ „Usługi międzynarodowego transportu morskiego” oznaczają przewóz osób lub ładunku statkiem morskim między portem jednej Strony a portem drugiej Strony lub państwa trzeciego lub między portami różnych państw członkowskich, obejmujący bezpośrednio zawieranie umów z podmiotami świadczącymi inne usługi transportowe, w celu zapewnienia transportu „od drzwi do drzwi” lub transportu multimodalnego na podstawie jednego dokumentu przewozowego.

⁽⁴⁴⁾ „Morskie usługi pomocnicze” oznaczają usługi w zakresie obsługi ładunku morskiego, usługi w zakresie odprawy celnej, usługi w zakresie obsługi stacji kontenerowej i magazynowania, usługi agencji morskich, usługi spedycji morskiej oraz usługi w zakresie przechowywania i składowania.

- b) udostępnia, w porcie i na wodach wewnętrznych portu, podmiotom drugiej Strony świadczącym usługi międzynarodowego transportu morskiego na warunkach rozsądnych i nie mniej korzystnych niż te, które stosuje wobec własnych dostawców lub statków (włączając w to opłaty i należności, specyfikacje i jakość świadczonej usługi), następujące usługi portowe: pilotaż, holowanie i pomoc holownicza, zaopatrzenie, uzupełnianie paliwa i wody, odbiór odpadów i utylizację odpadów balastowych, usługi kapitanatu portu, pomoc nawigacyjną, usługi naprawcze w przypadku nagłych awarii, kotwiczenie, cumowanie i usługi związane z cumowaniem, usługi operacyjne na nabrzeżu niezbędne do funkcjonowania statku, w tym usługi komunikacyjne, dostawa wody i energii elektrycznej.

TYTUŁ IV

WYJĄTKI

Artykuł 287

Wyjątki o charakterze ogólnym

1. Żadnego z postanowień tytułu I i II niniejszej części nie interpretuje się jako uniemożliwiającego Stronie przyjmowanie lub utrzymanie środków zgodnych z art. XX Układu ogólnego w sprawie tariff celnych i handlu z 1994 r. (zwanego dalej „GATT 1994”). W tym celu art. XX GATT 1994 wraz z uwagami i postanowieniami uzupełniającymi do niego włącza się do niniejszej Umowy i stanowią one jej część, z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

2. Z zastrzeżeniem wymogu, że środków takich nie stosuje się w sposób, który stanowiłby arbitralną lub nieuzasadnioną dyskryminację między państwami, na których terytorium panują podobne warunki, lub ukryte ograniczenie w handlu usługami, żadnego z postanowień niniejszej części tytułu III nie interpretuje się w sposób uniemożliwiający którejkolwiek ze Stron przyjmowanie lub egzekwowanie środków:

a) niezbędnych do ochrony bezpieczeństwa publicznego lub moralności publicznej lub do utrzymania porządku publicznego ⁽⁴⁵⁾;

b) niezbędnych do ochrony życia i zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin; oraz

c) niezbędnych do zapewnienia przestrzegania przepisów ustawowych lub wykonawczych, które nie są sprzeczne z postanowieniami niniejszej Umowy, w tym odnoszących się do:

(i) zapobiegania praktykom wprowadzającym w błąd lub oszukańczym lub do postępowania ze skutkami niewykonania umów;

(ii) ochrony życia prywatnego osób fizycznych w zakresie przetwarzania i rozpowszechniania danych osobowych oraz ochrony poufności ich osobistej dokumentacji i kont; oraz

(iii) bezpieczeństwa.

3. Dla większej pewności należy wyjaśnić, że Strony uznają, że w zakresie, w jakim środki takie są w inny sposób niezgodne z postanowieniami tytułów I, II i III niniejszej części:

a) środki, o których mowa w art. XX lit. b) GATT 1994 oraz w ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu, obejmują środki ochrony środowiska, które są niezbędne do ochrony życia i zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin;

b) art. XX lit. g) GATT 1994 stosuje się do środków służących zachowaniu wyczerpywalnych żywych i nieożywionych zasobów naturalnych; oraz

⁽⁴⁵⁾ Na wyjątki dotyczące bezpieczeństwa publicznego i porządku publicznego można powoływać się jedynie w przypadku wystąpienia rzeczywistego i wystarczająco poważnego zagrożenia dla podstawowych interesów społeczeństwa.

- c) środki wprowadzone w celu wykonania wielostronnych umów środowiskowych mogą wchodzić w zakres art. XX lit. b) lub g) GATT 1994 lub ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu.

4. Zanim Strona wprowadzi jakikolwiek środek przewidziany w art. XX lit. i) i j) GATT 1994, Strona ta przekazuje drugiej Stronie wszystkie odpowiednie informacje w celu znalezienia rozwiązania akceptowalnego dla Stron. Jeżeli w terminie 30 dni od przekazania informacji nie zostanie osiągnięte porozumienie, Strona może zastosować odpowiednie środki. W przypadku wystąpienia wyjątkowych i krytycznych okoliczności wymagających natychmiastowego działania, które uniemożliwiają wcześniejsze przekazanie informacji lub zbadanie sprawy, Strona zamierzająca wprowadzić takie środki może niezwłocznie zastosować środki zabezpieczające niezbędne do zaradzenia sytuacji. Strona ta natychmiast informuje o tym drugą Stronę.

Artykuł 288

Wyjątki ze względów bezpieczeństwa

Żadnego z postanowień niniejszej części nie interpretuje się jako:

- a) wymagającego od Strony dostarczenia lub udostępnienia jakichkolwiek informacji, których ujawnienie uważa ona za sprzeczne z jej podstawowymi interesami bezpieczeństwa; lub
- b) uniemożliwiającego Stronie podejmowanie jakichkolwiek działań uznanych przez nią za niezbędne do ochrony jej podstawowych interesów bezpieczeństwa:
- (i) związanych z produkcją broni, amunicji i materiałów wojennych lub handlem nimi, oraz związanych z tego rodzaju handlem i transakcjami obejmującymi inne towary i materiały, usługi i technologie, a także związanych z działalnością gospodarczą prowadzoną bezpośrednio lub pośrednio w celu zaopatrywania obiektu wojskowego;
 - (ii) odnoszących się do materiałów rozszczepialnych i materiałów do syntezy jądrowej lub materiałów służących do ich uzyskania; lub
 - (iii) w czasie wojny lub w razie innego zagrożenia w stosunkach międzynarodowych; lub
- c) uniemożliwiającego Stronie podejmowanie jakiegokolwiek działania w ramach wypełniania jej obowiązków wynikających z Karty Narodów Zjednoczonych w celu utrzymania pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego.

Artykuł 289

Podatki

1. Żadne z postanowień niniejszej części tytuły I i II nie ma wpływu na prawa i obowiązki Unii lub jej państw członkowskich oraz Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru wynikające z jakiegokolwiek konwencji podatkowej. W przypadku niezgodności między niniejszą Umową a taką konwencją podatkową, pierwszeństwo w zakresie, którego dotyczy niezgodność, ma konwencja podatkowa. W odniesieniu do konwencji podatkowej między Unią lub jej państwami członkowskimi a Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru odpowiednie właściwe organy na podstawie niniejszej Umowy oraz tej konwencji podatkowej wspólnie ustalają, czy istnieje niezgodność między niniejszą Umową a konwencją podatkową ⁽⁴⁶⁾.

2. Art. 276 i 277 nie stosuje się do korzyści przyznanej przez Stronę na podstawie konwencji podatkowej.

⁽⁴⁶⁾ Dla większej pewności należy wyjaśnić, że takie ustalenie pozostaje bez uszczerbku dla części szóstej.

3. Z zastrzeżeniem wymogu, że środków podatkowych nie stosuje się w sposób, który stanowiłby arbitralną lub nieuzasadnioną dyskryminację między państwami, na których terytorium panują podobne warunki, lub ukryte ograniczenie handlu i inwestycji, żadnego postanowienia tytułów I i II niniejszej części nie interpretuje się jako uniemożliwiającego przyjęcie, utrzymanie lub egzekwowanie przez Stronę jakiegokolwiek środka, który:

- a) ma na celu zapewnienie sprawiedliwego lub skutecznego ⁽⁴⁷⁾ nakładania lub poboru podatków bezpośrednich; lub
- b) rozróżniają podatników, którzy nie są w takiej samej sytuacji, w szczególności ze względu na ich miejsce zamieszkania lub miejsce, w którym inwestują kapitał.

4. Do celów niniejszego artykułu stosuje się następujące definicje:

- a) „podatki bezpośrednie” obejmują wszystkie podatki od dochodu lub kapitału, w tym podatki od zysków z tytułu przeniesienia własności, podatki od majątku, spadków i darowizn, podatki od wynagrodzeń płaconych przez przedsiębiorstwa oraz podatki od wzrostu wartości kapitału;
- b) „rezydencja” oznacza rezydencję podatkową; oraz
- c) „konwencja podatkowa” oznacza konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania lub jakąkolwiek inną umowę międzynarodową lub jakiekolwiek inne porozumienie międzynarodowe dotyczące całkowicie lub głównie opodatkowania ⁽⁴⁸⁾.

Artykuł 290

Zwolnienia WTO

Jeżeli obowiązek zawarty w niniejszej Umowie jest zasadniczo równoważny z obowiązkiem zawartym w Porozumieniu WTO, każdy środek wprowadzony zgodnie ze zwolnieniem przyjętym na podstawie art. IX Porozumienia WTO uznaje się za zgodny z zasadniczo równoważnym postanowieniem niniejszej Umowy.

⁽⁴⁷⁾ Środki mające na celu zapewnienie sprawiedliwego lub skutecznego nakładania lub poboru podatków bezpośrednich obejmują środki wprowadzone przez Stronę w ramach jej systemu podatkowego, które:

- (i) stosuje się do usługodawców będących nierezydentami, z uwzględnieniem faktu, że obowiązek podatkowy nierezydentów określony jest w odniesieniu do elementów podlegających opodatkowaniu pochodzących z terytorium Strony lub tam się znajdujących; lub
- (ii) stosuje się do nierezydentów w celu zapewnienia nakładania lub poboru podatków na terytorium Strony; lub
- (iii) stosuje się do nierezydentów lub rezydentów w celu zapobiegania unikaniu zobowiązań podatkowych i uchylaniu się od nich, łącznie ze środkami zapewnienia zgodności; lub
- (iv) stosuje się do konsumentów usług świadczonych na lub z terytorium drugiej Strony lub państwa trzeciego w celu zapewnienia nakładania na takich konsumentów lub poboru od nich podatków pochodzących ze źródeł znajdujących się na terytorium Strony; lub
- (v) odróżniają usługodawców podlegających podatkowi nakładanemu na elementy podlegające opodatkowaniu na całym świecie od innych usługodawców, z uwzględnieniem występującej między nimi różnicy w charakterze podstawy opodatkowania; lub
- (vi) określają lub przyznają dochody, zyski, korzyści, straty, odliczenia lub ulgi osobom lub oddziałom będącym rezydentami, lub powiązanym osobom lub oddziałom należącym do tej samej osoby, w celu ochrony podstawy opodatkowania Strony.

⁽⁴⁸⁾ Obejmuje to Umowę międzynarodową w sprawie opodatkowania i ochrony interesów finansowych zawartą między Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej a Królestwem Hiszpanii w odniesieniu do Gibraltaru, sporządzoną w Londynie i Madrycie dnia 4 marca 2019 r.

CZĘŚĆ CZWARTA
PRACOWNICY PRZYGRANICZNI I KOORDYNACJA ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO

TYTUŁ I
ZAKRES PODMIOTOWY

Artykuł 291
Zakres podmiotowy

1. Niniejszą część stosuje się do następujących osób:

a) obywateli Unii zamieszkujących legalnie w Królestwie Hiszpanii;

b) obywateli Zjednoczonego Królestwa zamieszkujących legalnie w Gibraltarze; oraz

c) członków rodzin osób, o których mowa w lit. a), pod warunkiem że zamieszkują legalnie w Królestwie Hiszpanii, oraz członków rodzin osób, o których mowa w lit. b), pod warunkiem że zamieszkują legalnie w Gibraltarze. Do celów niniejszej części i bez względu na przynależność państwową tych osób, za członka rodziny uznaje się:

(i) małżonka;

(ii) partnera, z którym osoby, o których mowa w lit. a) i b), zawarły zarejestrowany związek partnerski zgodnie z warunkami określonymi w odpowiednim prawodawstwie państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, pod warunkiem że prawodawstwo Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub Królestwa Hiszpanii uznaje równoważność między zarejestrowanym związkiem partnerskim a małżeństwem oraz zgodnie z warunkami określonymi w odpowiednim prawodawstwie Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub Królestwa Hiszpanii;

(iii) bezpośrednich zstępnych, którzy nie ukończyli 21. roku życia lub pozostają na utrzymaniu, oraz bezpośrednich zstępnych współmałżonka lub partnera, zgodnie z definicją w pkt (ii);

(iv) pozostających na utrzymaniu bezpośrednich wstępnych oraz pozostających na utrzymaniu bezpośrednich wstępnych współmałżonka lub partnera, zgodnie z definicją w pkt (ii).

2. Do celów niniejszej części osoby, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), które prowadzą działalność gospodarczą jako pracownicy najemni w Gibraltarze lub w Królestwie Hiszpanii i które powracają co najmniej raz w tygodniu odpowiednio do Królestwa Hiszpanii lub Gibraltaru, są najemnymi pracownikami przygranicznymi.

3. Do celów niniejszej części osoby, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), które prowadzą działalność gospodarczą na własny rachunek zarówno w Gibraltarze, zgodnie z prawem Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jak i w Królestwie Hiszpanii, zgodnie z prawem Królestwa Hiszpanii, i które powracają do Królestwa Hiszpanii i Gibraltaru, odpowiednio, co najmniej raz w tygodniu, są pracownikami przygranicznymi pracującymi na własny rachunek.

TYTUŁ II

PRAWA PRACOWNIKÓW PRZYGRANICZNYCH I PRAWA POMOCNICZE

Artykuł 292

Prawa pracowników przygranicznych

1. Osoby, o których mowa w art. 291 ust. 1 lit. a), mają prawo do podjęcia i wykonywania pracy w charakterze najemnego pracownika przygranicznego w Gibraltarze zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do obywateli Zjednoczonego Królestwa w Gibraltarze.

2. Osoby, o których mowa w art. 291 ust. 1 lit. b), mają prawo do podjęcia i wykonywania pracy w charakterze najemnego pracownika przygranicznego w Królestwie Hiszpanii zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do obywateli hiszpańskich w Królestwie Hiszpanii.

3. Osoby, o których mowa w art. 291 ust. 1 lit. a), będące najemnymi pracownikami przygranicznymi, korzystają w Gibraltarze z tego samego prawa do równego traktowania jak pracownicy najemni, o których mowa w art. 291 ust. 1 lit. b). Obejmuje to:

- a) prawo do niedyskryminacyjnego traktowania, bez względu na przynależność państwową, w zakresie zatrudnienia, wynagrodzenia i innych warunków pracy i zatrudnienia;
- b) prawo do równego traktowania pod względem warunków zatrudnienia i pracy, w szczególności warunków wynagrodzenia, zwalniania oraz, w przypadku utraty pracy, powrotu do pracy lub ponownego zatrudnienia;
- c) prawo do przywilejów socjalnych i korzyści podatkowych, z wyjątkiem prawa dostępu do mieszkania;
- d) prawo do przynależności do związków zawodowych i wykonywania praw związkowych, w tym prawa do głosowania i zajmowania stanowisk administracyjnych lub kierowniczych w związku zawodowym, przy czym osoby te mogą być wyłączone z udziału w zarządzaniu instytucją prawa publicznego oraz sprawowania funkcji publicznej; oraz
- e) takie same prawa w zakresie dostępu do szkoleń w szkołach zawodowych i ośrodkach doskonalenia zawodowego.

4. Osoby, o których mowa w art. 291 ust. 1 lit. b), będące najemnymi pracownikami przygranicznymi korzystają z takiego samego prawa do równego traktowania jak zatrudnieni obywatele hiszpańscy w Królestwie Hiszpanii w odniesieniu do kwestii, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu.

5. Osobom, o których mowa w art. 291 ust. 1 lit. a) i b), przysługują odpowiednio w Gibraltarze i w Królestwie Hiszpanii następujące prawa:

- a) prawo do wjazdu, pobytu i wyjazdu w celu zarejestrowania się w służbach zatrudnienia, aby umożliwić tym osobom uzyskanie informacji na temat możliwości zatrudnienia odpowiadających ich kwalifikacjom zawodowym oraz, w razie potrzeby, podjęcie odpowiednich kroków w celu rozpoczęcia pracy jako najemni pracownicy przygraniczni; obejmuje to prawo do korzystania z pomocy urzędów pracy na takich samych warunkach jak obywatele Zjednoczonego Królestwa w Gibraltarze i obywatele hiszpańscy w Królestwie Hiszpanii;
- b) prawo do wjazdu, pobytu i wyjazdu w okresie zatrudnienia w charakterze pracownika przygranicznego lub wykonywania pracy w charakterze pracownika przygranicznego pracującego na własny rachunek;
- c) prawo do zachowania statusu pracownika przygranicznego, pod warunkiem że osoby te znajdują się w jednej z następujących sytuacji:
 - (i) są okresowo niezdolne do pracy w wyniku choroby lub wypadku;
 - (ii) pozostają bez pracy w sposób niezamierzony, co jest należycie odnotowane, po okresie zatrudnienia przekraczającym jeden rok i zarejestrowali się jako bezrobotni w odpowiednim urzędzie pracy;

- (iii) pozostają bez pracy w sposób niezamierzony, co jest na należyście odnotowane, po zakończeniu umowy o pracę na czas określony, obejmującej okres krótszy niż jeden rok, lub po okresie niezamierzonego bezrobocia przez pierwsze dwanaście miesięcy i zarejestrowały się jako bezrobotni w odpowiednim urzędzie pracy. W takim przypadku zachowują one status pracownika przez okres nie dłuższy niż sześć miesięcy; lub
 - (iv) podejmują szkolenie zawodowe. Do zachowania statusu pracownika konieczne jest, aby szkolenie było związane z poprzednim zatrudnieniem, chyba że osoby te pozostają bez pracy w sposób niezamierzony.
6. Osobom, o których mowa w art. 291 ust. 1 lit. a) i b), można odmówić prawa do podejmowania zatrudnienia w administracji publicznej, które wiąże się z bezpośrednim lub pośrednim udziałem w wykonywaniu uprawnień powierzonych na mocy prawa publicznego oraz obowiązków mających na celu ochronę ogólnych interesów Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub Królestwa Hiszpanii, w zależności od przypadku, lub innych organów publicznych.
7. Osobom, o których mowa w art. 291 ust. 1 lit. a) i b), które są pracownikami przygranicznymi pracującymi na własny rachunek, przysługują prawa określone w ust. 3 lit. b)–e) niniejszego artykułu.
8. Ust. 7 niniejszego artykułu stosuje się odpowiednio do osób, o których mowa w art. 291 ust. 1 lit. b), będących pracownikami przygranicznymi pracującymi na własny rachunek.

Artykuł 293

Członkowie rodziny pracowników przygranicznych

1. Członkowie rodziny – zgodnie z definicją w art. 291 ust. 1 lit. c) – osób, o których mowa w art. 291 ust. 1 lit. a), będący najemnymi pracownikami przygranicznymi lub pracownikami przygranicznymi pracującymi na własny rachunek, korzystają z pochodnego prawa do równego traktowania w zakresie dostępu do przywilejów socjalnych i korzyści podatkowych z członkami rodziny osób, o których mowa w art. 291 ust. 1 lit. b), będących pracownikami najemnymi lub osobami prowadzącymi działalność na własny rachunek w Gibraltarze.
2. Dzieci osób, o których mowa w art. 291 ust. 1 lit. a), będących najemnymi pracownikami przygranicznymi lub pracownikami przygranicznymi pracującymi na własny rachunek w Gibraltarze, korzystają, pod warunkiem że dzieci te zamieszkują w Gibraltarze, z prawa do równego traktowania w dostępie do powszechnego systemu kształcenia, nauki zawodu oraz szkolenia zawodowego z dziećmi osób, o których mowa w art. 291 ust. 1 lit. b), zatrudnionymi w Gibraltarze.
3. Ust. 1 i 2 niniejszego artykułu stosuje się odpowiednio do członków rodziny i dzieci osób, o których mowa w art. 291 ust. 1 lit. b), będących najemnymi pracownikami przygranicznymi lub pracownikami przygranicznymi pracującymi na własny rachunek w Królestwie Hiszpanii.

Artykuł 294

Obiektywnie uzasadnione środki

Środki stanowiące odstępstwo od zasady równego traktowania zgodnie z art. 292 ust. 3, 4 i 7 są dopuszczalne tylko wtedy, gdy są obiektywnie uzasadnione. Aby były uzasadnione, muszą być właściwe do osiągnięcia uzasadnionego celu i nie mogą wykraczać poza to, co jest konieczne do jego osiągnięcia.

Artykuł 295

Pracownicy delegowani

1. Osoby, o których mowa w art. 291 ust. 1 lit. a) i b), wykonujące pracę najemną na rzecz pracodawcy, który normalnie prowadzi swoją działalność odpowiednio w Królestwie Hiszpanii i Gibraltarze, oddelegowane przez tego pracodawcę na czas określony odpowiednio do Gibraltaru i Królestwa Hiszpanii w celu świadczenia w imieniu tego pracodawcy usług, które są wytwarzane lokalnie oraz konsumowane w przygranicznej strefie przyległej, korzystają z prawa do wjazdu, wyjazdu i pobytu bez przeszkód w zakresie niezbędnym do świadczenia tych usług oraz korzystają, na zasadzie równego traktowania, z warunków zatrudnienia ustanowionych na terytorium, na które pracownik jest delegowany, i które są określone na tym terytorium w przepisach ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych lub w układach zbiorowych lub orzeczeniach arbitrażowych uznanych za powszechnie stosowane lub w inny sposób stosowane zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu. Te warunki zatrudnienia zostały wymienione w załączniku 28 do niniejszej Umowy. Stosowanie tych warunków zatrudnienia nie stanowi przeszkody w stosowaniu warunków zatrudnienia korzystniejszych dla pracowników delegowanych.

2. Do celów niniejszego artykułu określenie „porozumienia zbiorowe lub orzeczenia arbitrażowe uznane za powszechnie stosowane” oznacza porozumienia zbiorowe lub orzeczenia arbitrażowe, które muszą być przestrzegane przez wszystkie przedsiębiorstwa na danym obszarze geograficznym, w danym zawodzie lub danej branży.

3. W przypadku braku systemu uznawania porozumień zbiorowych lub orzeczeń arbitrażowych za powszechnie stosowane w rozumieniu ust. 2 lub w uzupełnieniu do takiego systemu, Gibraltar i Królestwo Hiszpanii mogą, jeżeli tak postanowią, oprzeć się na:

- a) porozumieniach zbiorowych lub orzeczeniach arbitrażowych, które są ogólnie stosowane do wszystkich podobnych przedsiębiorstw na danym obszarze geograficznym, w danym zawodzie lub danej branży; lub
- b) porozumieniach zbiorowych, które zostały zawarte przez najbardziej reprezentatywne w skali kraju organizacje pracodawców i pracowników oraz są stosowane na terytorium całego kraju.

4. W rozumieniu ust. 1 uznaje się, że równość traktowania ma miejsce wówczas, gdy pracodawcy krajowi w podobnej sytuacji:

- a) podlegają w danym miejscu lub w danym sektorze tym samym obowiązkom co pracodawcy delegujący w odniesieniu do kwestii wymienionych w załączniku 28; oraz
- b) zobowiązane są do spełnienia takich obowiązków z tym samym skutkiem.

Artykuł 296

Dokumentacja

Osoby, o których mowa w art. 291 ust. 1 lit. a) i b), będące najemnymi pracownikami przygranicznymi lub pracownikami przygranicznymi pracującymi na własny rachunek, mają prawo do otrzymania dokumentu poświadczającego ich status wynikający z niniejszej części. Dokument ten może być sporządzony w formie elektronicznej.

Artykuł 297

Porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne i zdrowie publiczne

1. Prawa przyznane na podstawie niniejszego tytułu mogą zostać ograniczone poprzez środki, które są uzasadnione względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego i zdrowia publicznego.

2. Środki podjęte ze względów porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego muszą być zgodne z zasadą proporcjonalności i opierać się wyłącznie na indywidualnym zachowaniu danej osoby. Wcześniejsza karalność nie może sama w sobie stanowić podstaw do podjęcia takich środków.
3. Jedynymi chorobami, które uzasadniają wprowadzenie środków ograniczających pobyt, wjazd lub wyjazd, są potencjalne choroby epidemiczne określone przez odpowiednie instrumenty Światowej Organizacji Zdrowia oraz inne choroby zakaźne lub zakaźne choroby pasożytnicze, jeżeli są przedmiotem przepisów ochronnych mających zastosowanie do osób, o których mowa w art. 291 ust. 1 lit. a) i b).
4. Osoby zainteresowane powiadamia się na piśmie o każdej decyzji podjętej na podstawie ust. 1, w taki sposób, aby były w stanie zrozumieć treść powiadomienia i jego skutki. Są one w pełni i dokładnie informowane o względach porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego, na podstawie których podjęto decyzję w ich przypadku, o ile nie jest to sprzeczne z interesem bezpieczeństwa państwa. W powiadomieniu wskazuje się sąd lub organ administracyjny, do którego zainteresowana osoba może wnieść odwołanie, termin na wniesienie odwołania oraz, w określonym przypadku, termin wyznaczony danej osobie na opuszczenie terytorium.
5. Osoby zainteresowane muszą mieć dostęp do sądowej lub, w stosownym przypadku, administracyjnej procedury odwoławczej w celu odwołania się od decyzji podjętej wobec nich ze względów porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego lub domagania się zmiany takiej decyzji. Procedury odwoławcze muszą umożliwiać zbadanie zgodności z prawem decyzji oraz faktów i okoliczności stanowiących podstawę zaproponowanych środków. Procedury te muszą zapewniać, aby decyzja nie była nieproporcjonalna.
6. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru lub Królestwo Hiszpanii nie mogą zabronić osobie, aby przedstawiała swoje środki obrony osobiście, z wyjątkiem sytuacji, w której obecność danej osoby może wywołać poważne zakłócenia porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego lub jeżeli odwołanie lub kontrola sądowa dotyczy odmowy wjazdu na ich terytorium.

TYTUŁ III

KOORDYNACJA SYSTEMÓW ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO

Artykuł 298

Koordinacja systemów zabezpieczenia społecznego

W celu zagwarantowania praw do zabezpieczenia społecznego osób objętych Protokołem w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i Królestwo Hiszpanii stosują swoje systemy zabezpieczenia społecznego zgodnie z tym Protokołem.

CZĘŚĆ PIĄTA

POSTANOWIENIA FINANSOWE

Artykuł 299

Postanowienia finansowe

1. Rada Współpracy ustanawia mechanizm finansowy wspierający spójność między Gibraltarem a przygraniczną strefą przyległą, w tym w kwestiach szkolenia i zatrudnienia. Wszelkie takie środki powinny brać pod uwagę ochronę interesów finansowych Stron przed oszustwami i inną nielegalną działalnością oraz przed nieprawidłowościami.
2. Obie Strony powinny zapewnić finansowanie mechanizmu, o którym mowa w ust. 1.

CZĘŚĆ SZÓSTA
ROZSTRZYGANIE SPORÓW

ROZDZIAŁ 1
POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 300

Cele

Celem niniejszej części jest ustanowienie skutecznego i sprawnego mechanizmu służącego unikaniu i rozstrzyganiu sporów między Stronami dotyczących interpretacji i stosowania niniejszej Umowy i umów uzupełniających, w celu osiągnięcia, gdy jest to możliwe, wspólnie uzgodnionego rozwiązania.

Artykuł 301

Zakres stosowania

1. Niniejszą część, z zastrzeżeniem ust. 2–5, stosuje się do sporów między Stronami dotyczących interpretacji i stosowania postanowień niniejszej Umowy lub jakichkolwiek umów uzupełniających (zwanych dalej „postanowieniami objętymi niniejszą Umową”).
2. Postanowienia objęte niniejszą Umową obejmują wszystkie postanowienia niniejszej Umowy i wszelkich umów uzupełniających, z wyjątkiem:
 - a) art. 2;
 - b) części pierwszej tytuł II;
 - c) części drugiej tytuł V, w tym w przypadku stosowania do sytuacji uregulowanych innymi postanowieniami niniejszej Umowy;
 - d) art. 199 ust. 1, 2 i 4, art. 207 i 208 oraz części trzeciej tytuł I rozdziały 3, 4, 5 i 6.
3. Strona może zwrócić się do Rady Współpracy o rozstrzygnięcie sporu dotyczącego obowiązków wynikających z postanowień, o których mowa w ust. 2.
4. Art. 302 stosuje się do postanowień, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.
5. Niezależnie od ust. 1 i 2 niniejszej części nie stosuje się do sporów dotyczących interpretacji i stosowania w indywidualnych sprawach postanowień Protokołu w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego lub załączników do niego.
6. Niniejszej części nie stosuje się do sporów dotyczących suwerenności i jurysdykcji. Jeżeli Strona przeciwna przedłoży trybunałowi arbitrażowemu uzasadnione oświadczenie, w którym stwierdzi, że wniosek może mieć wpływ na stanowisko prawne Zjednoczonego Królestwa lub Królestwa Hiszpanii lub dotyczy suwerenności i jurysdykcji, trybunał arbitrażowy nie rozstrzyga sporu dotyczącego suwerenności i jurysdykcji ani żadnej sprawy, która wymaga decyzji w sprawie suwerenności lub jurysdykcji lub wiąże się z taką decyzją, oraz niezwłocznie stwierdza brak swojej właściwości w sprawach dotyczących suwerenności i jurysdykcji lub mających na nie wpływ.

Wszelkie decyzje przyjęte w ramach niniejszej części, w tym decyzje i orzeczenia trybunału arbitrażowego, nie wywołują żadnych bezpośrednich ani pośrednich skutków prawnych dla stanowiska prawnego Zjednoczonego Królestwa lub Królestwa Hiszpanii dotyczącego suwerenności i jurysdykcji.

Artykuł 302

Wyłączność

Strony zobowiązują się nie poddawać sporu między nimi dotyczącego interpretacji lub stosowania postanowień niniejszej Umowy lub jakichkolwiek umów uzupełniających pod mechanizm rozstrzygania sporów inny niż mechanizm przewidziany w niniejszej Umowie.

Artykuł 303

Wybór forum

1. W przypadku powstania sporu dotyczącego środka, któremu zarzuca się naruszenie obowiązku wynikającego z niniejszej Umowy lub jakichkolwiek umów uzupełniających oraz zasadniczo równoważnego obowiązku wynikającego z innej umowy międzynarodowej, której obie Strony są stronami, Strona skarżąca wybiera organ, który rozstrzygnie spór.

2. Po wybraniu przez Stronę organu i wszczęciu procedury rozstrzygania sporów na podstawie niniejszej części lub innej umowy międzynarodowej Strona nie może wszcząć takiej procedury na podstawie innej umowy międzynarodowej w odniesieniu do konkretnego środka, o którym mowa w ust. 1, chyba że organ wybrany w pierwszej kolejności nie dokona ustaleń z powodów proceduralnych lub jurysdykcyjnych.

3. Do celów niniejszego artykułu:

- a) procedurę rozstrzygania sporów na podstawie niniejszej części uznaje się za rozpoczętą z chwilą wniesienia przez jedną ze Stron wniosku o powołanie trybunału arbitrażowego na podstawie art. 305; oraz
- b) procedurę rozstrzygania sporów na podstawie jakiegokolwiek innej umowy uznaje się za rozpoczętą, jeżeli rozpoczęto ją zgodnie z odpowiednimi postanowieniami tej umowy.

4. Bez uszczerbku dla ust. 2 żadne z postanowień niniejszej Umowy lub jakiegokolwiek umowy uzupełniającej nie wyklucza zawieszenia obowiązków przez jedną ze Stron, jeżeli możliwość taką przewidują procedury rozstrzygania sporów określone w innej umowie międzynarodowej, której Strony są stroną. Nie można powoływać się na jakąkolwiek umowę międzynarodową między Stronami w celu uniemożliwienia jednej ze Stron zawieszenia obowiązków wynikających z niniejszej części.

ROZDZIAŁ 2

PROCEDURA

Artykuł 304

Konsultacje

1. Jeżeli jedna ze Stron (zwana dalej „Stroną skarżącą”) uzna, że druga Strona (zwana dalej „Stroną przeciwną”) naruszyła obowiązek wynikający z niniejszej Umowy lub z jakiegokolwiek umowy uzupełniającej, Strony dążą do tego, aby rozstrzygnąć tę kwestię, podejmując konsultacje w dobrej wierze w celu osiągnięcia wspólnie uzgodnionego rozwiązania.

2. Strona skarżąca może wystąpić o konsultacje w drodze sporządzonego na piśmie wniosku doręzonego Stronie przeciwnej. Strona skarżąca określa w swoim wniosku na piśmie powody złożenia wniosku, w tym wskazuje sporne środki i podstawę prawną wniosku, a także postanowienia objęte niniejszą Umową, które uważa za mające zastosowanie.

3. Strona przeciwna odpowiada na wniosek niezwłocznie, a w każdym razie nie później niż 10 dni od dnia jego doręczenia. Konsultacje przeprowadza się w terminie 30 dni od dnia doręczenia wniosku, osobiście lub za pomocą innych środków komunikacji uzgodnionych przez Strony. Jeżeli konsultacje przeprowadza się osobiście, odbywają się one na terytorium Strony przeciwnej, chyba że Strony postanowią inaczej.

4. Konsultacje uznaje się za zakończone w terminie 45 dni od dnia doręczenia wniosku, chyba że Strony postanowią je kontynuować.
5. Konsultacje w sprawach pilnych, w tym dotyczących towarów łatwo psujących się lub towarów sezonowych, przeprowadza się w terminie 20 dni od dnia doręczenia wniosku. Konsultacje uznaje się za zakończone w terminie tych 20 dni, chyba że Strony postanowią je kontynuować.
6. Każda ze Stron przedstawia wystarczające informacje faktyczne, aby umożliwić pełną analizę spornego środka, w tym analizę sposobu, w jaki środek ten mógłby wpłynąć na stosowanie niniejszej Umowy lub jakiegokolwiek umowy uzupełniającej. Każda ze Stron dąży do zapewnienia udziału personelu swoich właściwych organów, który posiada wiedzę fachową w kwestiach będących przedmiotem konsultacji.
7. Konsultacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, odbywają się w ramach Rady Współpracy, z wyjątkiem sporów dotyczących części trzeciej tytułu I rozdziały 3, 4 i 5. Rada Współpracy może rozstrzygnąć spór w drodze decyzji. Stosuje się terminy, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu. Miejsce posiedzeń ustalane jest zgodnie z regulaminem wewnętrzny Rady Współpracy.
8. Konsultacje, w szczególności wszystkie informacje określone jako poufne oraz stanowiska, jakie Strony zajęły podczas konsultacji, są poufne i pozostają bez uszczerbku dla praw każdej ze Stron w jakichkolwiek dalszych postępowaniach.

Artykuł 305

Postępowanie arbitrażowe

1. Strona skarżąca może złożyć wniosek o powołanie trybunału arbitrażowego, jeżeli:
 - a) Strona przeciwna nie odpowie na wniosek o konsultacje w terminie 10 dni od dnia jego doręczenia;
 - b) konsultacje nie odbyły się w terminach, o których mowa w art. 304 ust. 1, 2 lub 3;
 - c) Strony postanowią nie przeprowadzać konsultacji; lub
 - d) konsultacje zakończono bez osiągnięcia wspólnie uzgodnionego rozwiązania.
2. Wniosek o powołanie trybunału arbitrażowego składa się w drodze sporządzonego na piśmie wniosku doręczonego Stronie pozwanej. We wniosku Strona skarżąca wyraźnie wskazuje sporny środek i wyjaśnia, w jaki sposób środek ten stanowi naruszenie postanowień objętych niniejszą Umową, w sposób wystarczający do jasnego przedstawienia podstawy prawnej skargi.

Artykuł 306

Powołanie trybunału arbitrażowego

1. W skład trybunału arbitrażowego wchodzi trzech arbitrów.
2. Nie później niż 10 dni od dnia doręczenia wniosku o powołanie trybunału arbitrażowego Strony konsultują się w celu uzgodnienia składu trybunału arbitrażowego.
3. Jeżeli Strony nie osiągną porozumienia co do składu trybunału arbitrażowego w terminie przewidzianym w ust. 2 niniejszego artykułu, każda ze Stron wyznacza arbitra spośród osób wskazanych w dotyczącej tej Strony części listy sporządzonej zgodnie z art. 319 nie później niż pięć dni od upływu terminu przewidzianego w ust. 2 niniejszego artykułu. Jeżeli Strona nie wyznaczy arbitra ze swojej części listy w tym terminie, współprzewodniczący Rady Współpracy ze Strony skarżącej wybiera, nie później niż pięć dni po upływie tego terminu, arbitra w drodze losowania spośród osób wskazanych w części listy dotyczącej arbitrów Strony, która nie wyznaczyła arbitra. Współprzewodniczący Rady Współpracy ze Strony skarżącej może delegować taki wybór arbitra w drodze losowania.

4. Jeżeli Strony nie osiągną porozumienia co do przewodniczącego trybunału arbitrażowego w terminie przewidzianym w ust. 2 niniejszego artykułu, współprzewodniczący Rady Współpracy ze Strony skarżącej wybiera, nie później niż pięć dni od upływu tego terminu, przewodniczącego trybunału arbitrażowego w drodze losowania spośród osób wskazanych w części listy dotyczącej przewodniczących trybunału arbitrażowego sporządzonej na podstawie art. 319. Współprzewodniczący Rady Współpracy ze Strony skarżącej może delegować taki wybór przewodniczącego trybunału arbitrażowego w drodze losowania.
5. Jeżeli do czasu wyboru na podstawie ust. 3 lub 4 niniejszego artykułu którakolwiek z list przewidzianych w art. 319 nie została sporządzona lub nie zawiera wystarczającej liczby nazwisk, arbitrów wybiera się w drodze losowania spośród osób formalnie zaproponowanych przez jedną Stronę lub obie Strony zgodnie z załącznikiem 29.
6. Za dzień powołania trybunału arbitrażowego uznaje się dzień, w którym ostatni z trzech arbitrów powiadomił Strony o przyjęciu powołania zgodnie z załącznikiem 29.

Artykuł 307

Wymogi wobec arbitrów

1. Wszyscy arbitrzy:
 - a) muszą wykazywać się wiedzą fachową w dziedzinie prawa, w tym prawa międzynarodowego, oraz we wszelkich kwestiach objętych niniejszą Umową lub jakąkolwiek umową uzupełniającą, a w przypadku przewodniczącego muszą mieć również doświadczenie w postępowaniach arbitrażowych;
 - b) muszą być osobami niepowiązanymi z którąkolwiek ze Stron i nie mogą przyjmować poleceń od którejkolwiek ze Stron;
 - c) muszą działać w imieniu własnym i nie mogą przyjmować poleceń od jakiejkolwiek organizacji lub jakiegokolwiek rządu w kwestiach związanych ze sporem; oraz
 - d) muszą przestrzegać załącznika 30.
2. Wszyscy arbitrzy muszą być osobami o niekwestionowanej niezależności, które posiadają kwalifikacje wymagane do powołania na wysokie stanowiska w wymiarze sprawiedliwości w swoich odpowiednich jurysdykcjach lub które są prawnikami o uznanych kompetencjach.

Artykuł 308

Zadania trybunału arbitrażowego

Trybunał arbitrażowy:

- a) dokonuje obiektywnej oceny rozpatrywanej przez siebie kwestii, w tym obiektywnej oceny okoliczności faktycznych sprawy, stosowania postanowień objętych niniejszą Umową i zgodności spornych środków z tymi postanowieniami;
- b) podaje w swoich decyzjach i orzeczeniach ustalenia faktyczne i prawne oraz uzasadnienie wszelkich dokonanych przez siebie ustaleń; oraz
- c) powinien regularnie konsultować się ze Stronami oraz zapewniać odpowiednie możliwości wypracowania wspólnie uzgodnionego rozwiązania.

*Artykuł 309***Zakres zadań**

1. O ile Strony nie postanowią inaczej w terminie pięciu dni od dnia powołania trybunału arbitrażowego, zakres zadań trybunału arbitrażowego obejmuje:

„zbadanie, w świetle odpowiednich postanowień objętych niniejszą Umową lub umową uzupełniającą, kwestii, o której mowa we wniosku o powołanie trybunału arbitrażowego, podjęcie decyzji w sprawie zgodności spornego środka z postanowieniami, o których mowa w art. 301, oraz wydanie orzeczenia zgodnie z art. 311”.

2. Jeżeli Strony uzgodnią inny zakres zadań niż ten, o którym mowa w ust. 1, powiadamiają trybunał arbitrażowy o takim uzgodnionym zakresie zadań w terminie, o którym mowa w ust. 1.

*Artykuł 310***Postępowania w trybie pilnym**

1. Na wniosek jednej ze Stron trybunał arbitrażowy podejmuje decyzję, nie później niż 10 dni od dnia jego powołania, czy sprawa dotyczy kwestii pilnych.

2. W sprawach pilnych mające zastosowanie terminy określone w art. 311 wynoszą połowę czasu przewidzianego w tym artykule.

*Artykuł 311***Orzekanie przez trybunał arbitrażowy**

1. Trybunał arbitrażowy przedstawia Stronom sprawozdanie wstępne w terminie 100 dni od dnia powołania trybunału arbitrażowego. Jeżeli trybunał arbitrażowy uzna, że nie zdoła dotrzymać tego terminu, jego przewodniczący powiadamia o tym na piśmie Strony, podając przyczyny opóźnienia i przewidywany termin przedstawienia sprawozdania wstępnego przez trybunał arbitrażowy. Trybunał arbitrażowy nie może w żadnym przypadku przedstawić sprawozdania wstępnego później niż 130 dni od dnia powołania trybunału arbitrażowego.

2. Każda ze Stron może złożyć wniosek na piśmie do trybunału arbitrażowego o dokonanie przeglądu konkretnych elementów sprawozdania wstępnego w terminie 14 dni od jego przedstawienia. Strona może przedstawić uwagi do wniosku drugiej Strony w terminie sześciu dni od dnia złożenia wniosku.

3. Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 2, nie zostanie złożony wniosek na piśmie o dokonanie przeglądu konkretnych elementów sprawozdania wstępnego, sprawozdanie wstępne staje się orzeczeniem trybunału arbitrażowego.

4. Trybunał arbitrażowy doręcza Stronom orzeczenie w terminie 130 dni od dnia powołania trybunału arbitrażowego. Jeżeli trybunał arbitrażowy uzna, że nie zdoła dotrzymać tego terminu, jego przewodniczący powiadamia Strony na piśmie, podając przyczyny opóźnienia oraz przewidywany termin doręczenia orzeczenia przez trybunał arbitrażowy. Trybunał arbitrażowy nie może w żadnym przypadku doręczyć orzeczenia później niż 160 dni od dnia powołania trybunału arbitrażowego.

5. Orzeczenie zawiera omówienie wszelkich złożonych na piśmie wniosków Stron dotyczących sprawozdania wstępnego i wyraźnie odnosi się do uwag Stron.

6. W celu zapewnienia większej pewności „orzeczenie” lub „orzeczenia”, o których mowa w art. 308, 309 i 320 oraz art. 321 ust. 1, 3, 4 i 6, należy rozumieć jako odnoszące się również do sprawozdania wstępnego trybunału arbitrażowego.

Artykuł 312

Spory, w których występują kwestie dotyczące wykładni prawa Unii

1. W przypadku gdy w sporze przekazanym do arbitrażu zgodnie z niniejszą częścią pojawia się kwestia wykładni pojęcia lub przepisu prawa Unii zawartego w akcie Unii, do którego odsyła niniejsza Umowa, trybunał arbitrażowy nie podejmuje decyzji w tej kwestii. W takim przypadku trybunał arbitrażowy występuje do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej o wydanie orzeczenia w tej kwestii. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest właściwy do wydania takiego orzeczenia, które jest dla trybunału arbitrażowego wiążące.

Trybunał arbitrażowy składa taki wniosek po wysłuchaniu Stron.

2. Bez uszczerbku dla ust. 1 akapit pierwszy zdanie pierwsze, jeżeli Unia lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru uważa, że należy wystąpić z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, Unia lub Zjednoczone Królestwo może wystąpić o to do trybunału arbitrażowego. W takim przypadku trybunał arbitrażowy składa wniosek zgodnie z ust. 1, chyba że kwestia, która się pojawiła, nie dotyczy wykładni pojęcia lub przepisu prawa Unii zawartego w akcie Unii, do którego odsyła niniejsza Umowa. Trybunał arbitrażowy przedstawia uzasadnienie swojej oceny. W terminie 10 dni od przedstawienia takiej oceny każda ze Stron może zwrócić się do trybunału arbitrażowego o zmianę jego oceny i w terminie 15 dni od złożenia wniosku zwołuje się posiedzenie w celu wysłuchania Stron w tej kwestii. Trybunał arbitrażowy przedstawia uzasadnienie swojej oceny.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, bieg terminów określonych w art. 311 ulega zawieszeniu do czasu wydania orzeczenia przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Trybunał arbitrażowy nie jest obowiązany do wydania swojego orzeczenia w terminie krótszym niż 60 dni od wydania orzeczenia przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

ROZDZIAŁ 3

WYKONANIE ORZECZENIA

Artykuł 313

Środki dotyczące wykonania orzeczenia

1. Jeżeli w swoim orzeczeniu, o którym mowa w art. 311 ust. 4, trybunał arbitrażowy stwierdza, że Strona pozwana naruszyła obowiązek wynikający z niniejszej Umowy lub z jakiegokolwiek umowy uzupełniającej, Strona ta wprowadza niezbędne środki w celu natychmiastowego wykonania orzeczenia trybunału arbitrażowego, aby dostosować się do postanowień objętych niniejszą Umową.

2. Strona pozwana, nie później niż 30 dni od doręczenia orzeczenia, powiadamia Stronę skarżącą o środkach, które wprowadziła lub zamierza wprowadzić w celu wykonania orzeczenia.

Artykuł 314

Rozsądny termin

1. Jeżeli natychmiastowe wykonanie orzeczenia nie jest możliwe, Strona pozwana, nie później niż 30 dni od doręczenia orzeczenia, o którym mowa w art. 311 ust. 4, powiadamia Stronę skarżącą o rozsądnym terminie, jakiego będzie potrzebować na wykonanie orzeczenia, o którym mowa w art. 311 ust. 4. Strony dążą do tego, aby uzgodnić rozsądny termin na wykonanie orzeczenia.

2. Jeżeli Strony nie uzgodniły rozsądnego terminu, Strona skarżąca może, nie wcześniej niż 20 dni od doręczenia powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, zwrócić się do trybunału arbitrażowego w pierwotnym składzie z wnioskiem na piśmie o określenie rozsądnego terminu. Trybunał arbitrażowy doręcza Stronom swoją decyzję w terminie 20 dni od dnia doręczenia wniosku.
3. Strona pozwana przekazuje Stronie skarżącej na piśmie powiadomienie o swoich postępach w wykonywaniu orzeczenia, o którym mowa w art. 311 ust. 4, co najmniej miesiąc przed upływem rozsądnego terminu.
4. Strony mogą uzgodnić przedłużenie rozsądnego terminu.

Artykuł 315

Przegląd wykonania orzeczenia

1. Strona pozwana, nie później niż w dniu upływu rozsądnego terminu, powiadamia Stronę skarżącą o wszelkich środkach, które wprowadziła w celu wykonania orzeczenia, o którym mowa w art. 311 ust. 4.
2. W przypadku gdy Strony nie zgadzają się co do istnienia lub zgodności jakiegokolwiek środka wprowadzonego w celu wykonania orzeczenia z postanowieniami objętymi niniejszą Umową, Strona skarżąca może złożyć wniosek na piśmie do trybunału arbitrażowego w pierwotnym składzie o podjęcie decyzji w tej kwestii. We wniosku określa się wszelkie sporne środki i wyjaśnia, w jaki sposób środek ten stanowi naruszenie postanowień objętych niniejszą Umową, w sposób wystarczający do jasnego przedstawienia podstawy prawnej skargi. Trybunał arbitrażowy doręcza Stronom swoją decyzję w terminie 45 dni od dnia doręczenia wniosku.

Artykuł 316

Środki tymczasowe

1. Strona pozwana, na wniosek Strony skarżącej i po przeprowadzeniu z nią konsultacji, przedstawia propozycję tymczasowej rekompensaty, jeżeli:
 - a) Strona pozwana powiadomi Stronę skarżącą, że nie jest możliwe wykonanie orzeczenia, o którym mowa w art. 311 ust 4; lub
 - b) Strona pozwana nie powiadomi o wprowadzeniu żadnych środków w celu wykonania orzeczenia w terminie, o którym mowa w art. 313, lub przed upływem rozsądnego terminu, o którym mowa w art. 314; lub
 - c) trybunał arbitrażowy stwierdzi, że nie wprowadzono żadnych środków w celu wykonania orzeczenia lub że środek wprowadzony w celu wykonania orzeczenia jest niezgodny z postanowieniami objętymi niniejszą Umową.
2. W przypadku każdej z okoliczności, o których mowa w ust. 1, Strona skarżąca może przekazać Stronie pozwanej powiadomienie na piśmie o swoim zamiarze zawieszenia stosowania obowiązków wynikających z postanowień objętych niniejszą Umową, jeżeli:
 - a) Strona skarżąca postanowi nie składać wniosku na podstawie ust. 1; lub
 - b) Strony nie uzgodnią tymczasowej rekompensaty w terminie 20 dni od doręczenia orzeczenia trybunału arbitrażowego na podstawie art. 315 ust. 2 w przypadku złożenia wniosku na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu.

W powiadomieniu określa się zakres zamierzonego zawieszenia obowiązków.

3. Obowiązki wynikające z Protokołu w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego lub załączników do niego nie mogą zostać zawieszone na mocy niniejszego artykułu.

4. Zawieszenie obowiązków nie może przekraczać swoim zakresem zniweczenia lub naruszenia korzyści spowodowanego naruszeniem.

5. Strona skarżąca może zawiesić obowiązki 10 dni od dnia doręczenia powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, chyba że Strona pozwana złoży wniosek na podstawie ust. 6.

6. Jeżeli Strona pozwana uważa, że zawieszenie obowiązków, o którym powiadomiono, przekracza swoim zakresem zniweczenie lub naruszenie korzyści spowodowane naruszeniem, może ona złożyć wniosek na piśmie do sądu arbitrażowego w pierwotnym składzie przed upływem 10-dniowego terminu określonego w ust. 5 w celu podjęcia decyzji w tej kwestii. Trybunał arbitrażowy doręcza Stronom swoją decyzję w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku. Zawieszenie obowiązków następuje dopiero po doręczeniu decyzji przez trybunał arbitrażowy. Zawieszenie obowiązków musi być zgodne z tą decyzją.

7. Zawieszenie obowiązków lub rekompensata, o której mowa w niniejszym artykule, mają charakter tymczasowy i nie mogą być stosowane po:

- a) osiągnięciu przez Strony wspólnie uzgodnionego rozwiązania zgodnie z art. 323;
- b) uzgodnieniu przez Strony, że środek wprowadzony w celu wykonania orzeczenia zapewnia dostosowanie się Strony pozwanej do postanowień objętych niniejszą Umową; lub
- c) cofnięciu lub zmianie wszelkich środków wprowadzonych w celu wykonania orzeczenia, uznanych przez trybunał arbitrażowy za niezgodne z postanowieniami objętymi niniejszą Umową, w celu dostosowania się przez Stronę pozwaną do postanowień objętych niniejszą Umową.

Artykuł 317

Przegląd środków wprowadzonych w celu wykonania orzeczenia po przyjęciu środków tymczasowych

1. Strona pozwana powiadamia Stronę skarżącą o każdym środku, który wprowadziła w celu wykonania orzeczenia w następstwie zawieszenia obowiązków lub zastosowania tymczasowej rekompensaty, w zależności od przypadku. Strona skarżąca kończy zawieszenie obowiązków w terminie 30 dni od dnia doręczenia powiadomienia. W przypadkach, w których zastosowano rekompensatę, Strona pozwana może zakończyć stosowanie takiej rekompensaty w terminie 30 dni od dnia doręczenia powiadomienia o tym, że wykonała orzeczenie.

2. Jeżeli Strony w terminie 30 dni od dnia doręczenia powiadomienia nie osiągną porozumienia co do tego, czy środek, o którym powiadomiono, zapewnia dostosowanie się Strony pozwanej do postanowień objętych niniejszą Umową, Strona skarżąca składa trybunałowi arbitrażowemu w pierwotnym składzie wniosek na piśmie o wydanie decyzji w tej kwestii. Trybunał arbitrażowy doręcza swoją decyzję Stronom w terminie 46 dni od dnia złożenia wniosku. Jeżeli trybunał arbitrażowy uzna, że środek wprowadzony w celu wykonania orzeczenia jest zgodny z postanowieniami objętymi niniejszą Umową, zawieszenie obowiązków lub rekompensata, w zależności od przypadku, ulega zakończeniu. W stosownych przypadkach zakres zawieszenia obowiązków lub rekompensaty dostosowuje się w świetle decyzji trybunału arbitrażowego.

ROZDZIAŁ 4
WSPÓLNE POSTANOWIENIA PROCEDURALNE

Artykuł 318
Otrzymywanie informacji

1. Na wniosek Strony lub z inicjatywy własnej trybunał arbitrażowy może starać się o uzyskanie od Stron odpowiednich informacji, które uzna za niezbędne i odpowiednie. Strony udzielają bezzwłocznej i pełnej odpowiedzi na każdy wniosek trybunału arbitrażowego o udzielenie takich informacji.
2. Na wniosek Strony lub z inicjatywy własnej trybunał arbitrażowy może starać się o uzyskanie z jakiegokolwiek źródła wszelkich informacji, które uzna za odpowiednie. Trybunał arbitrażowy może również zasięgać opinii ekspertów, jeżeli uzna to za odpowiednie oraz z zastrzeżeniem wszelkich warunków uzgodnionych przez Strony, w stosownych przypadkach.
3. Trybunał arbitrażowy rozpatruje oświadczenia amicus curiae złożone przez osoby fizyczne jednej ze Stron lub osoby prawne mające siedzibę na terytorium jednej ze Stron zgodnie z załącznikiem 29.
4. Wszelkie informacje otrzymane przez trybunał arbitrażowy na podstawie niniejszego artykułu udostępnia się Stronom, a Strony mogą zgłaszać trybunałowi arbitrażowemu uwagi do tych informacji.

Artykuł 319
Lista arbitrów

1. Rada Współpracy, nie później niż jeden rok od dnia wejścia w życie niniejszej Umowy, sporządza listę osób posiadających wiedzę fachową w sektorach objętych niniejszą Umową lub umowami uzupełniającymi niniejszą Umowę, które wyrażają chęć i są zdolne pełnić funkcję członków trybunału arbitrażowego. Lista obejmuje co najmniej 15 osób i składa się z trzech części:
 - a) jednej części listy osób utworzonej na podstawie propozycji Unii;
 - b) jednej części listy osób utworzonej na podstawie propozycji Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru; oraz
 - c) jednej części listy osób niebędących obywatelami żadnej ze Stron, które pełnią funkcję przewodniczącego trybunału arbitrażowego.

Każda część listy zawiera imiona i nazwiska co najmniej pięciu osób. Rada Współpracy zapewnia, aby na liście znajdowała się zawsze co najmniej ta minimalna liczba osób.

2. Lista, o której mowa w ust. 1, nie może obejmować osób będących członkami, urzędnikami lub innymi pracownikami instytucji Unii, rządu państwa członkowskiego lub rządu Zjednoczonego Królestwa lub Gibraltaru.

*Artykuł 320***Zastępowanie arbitrów**

Jeżeli w trakcie procedur rozstrzygania sporów na podstawie niniejszej części okazuje się, że arbiter nie może w nich uczestniczyć, wycofuje się z udziału lub musi zostać zastąpiony, ponieważ nie spełnia wymogów kodeksu postępowania, stosuje się procedurę określoną w art. 306. Termin doręczenia orzeczenia lub decyzji zostaje przedłużony o czas niezbędny do wyznaczenia nowego arbitra.

*Artykuł 321***Decyzje i orzeczenia trybunału arbitrażowego**

1. Obrady trybunału arbitrażowego odbywają się z zachowaniem poufności. Trybunał arbitrażowy dokłada wszelkich starań, aby wydawać orzeczenia i podejmować decyzje w drodze konsensusu. Jeżeli nie jest to możliwe, trybunał arbitrażowy rozstrzyga sprawę większością głosów. W żadnym razie nie ujawnia się indywidualnych opinii arbitrów.
2. Decyzje i orzeczenia trybunału arbitrażowego są wiążące dla Unii i Zjednoczonego Królestwa. Nie tworzą one jakichkolwiek praw lub obowiązków w odniesieniu do osób fizycznych lub prawnych.
3. Decyzje i orzeczenia trybunału arbitrażowego nie mogą rozszerzać ani ograniczać zakresu praw i obowiązków Stron wynikających z niniejszej Umowy lub jakiejkolwiek umowy uzupełniającej.
4. W celu zapewnienia większej pewności należy wyjaśnić, że trybunał arbitrażowy nie jest właściwy w zakresie oceny zgodności z prawem wewnętrznym jednej ze Stron środka, któremu zarzuca się naruszenie niniejszej Umowy lub jakiejkolwiek umowy uzupełniającej. Żadne ustalenie dokonane przez trybunał arbitrażowy przy rozstrzyganiu sporu między Stronami nie wiąże sądów ani trybunałów krajowych którejkolwiek ze Stron w odniesieniu do znaczenia, jakie należy nadać prawu wewnętrznemu tej Strony.
5. Każda Strona podaje orzeczenia i decyzje trybunału arbitrażowego do wiadomości publicznej, z zastrzeżeniem ochrony informacji poufnych.
6. Informacje przedłożone przez Strony trybunałowi arbitrażowemu traktuje się zgodnie z zasadami poufności określonymi w załączniku 29.

*Artykuł 322***Zawieszenie i zakończenie postępowania arbitrażowego**

Na wniosek obu Stron trybunał arbitrażowy w dowolnym momencie zawiesza swoje prace na uzgodniony przez Strony okres, nieprzekraczający 12 kolejnych miesięcy. Trybunał arbitrażowy wznowia swoje prace przed końcem okresu zawieszenia na złożony na piśmie wniosek obu Stron lub po zakończeniu okresu zawieszenia na złożony na piśmie wniosek którejkolwiek ze Stron. Strona występująca z wnioskiem przekazuje drugiej Stronie odpowiednie powiadomienie. Jeżeli żadna ze Stron nie wystąpi z wnioskiem o wznowienie prac trybunału arbitrażowego po upływie okresu zawieszenia, uprawnienia trybunału arbitrażowego wygasają, a procedura rozstrzygania sporów zostaje zakończona. W przypadku zawieszenia prac trybunału arbitrażowego odpowiednie terminy zostają przedłużone o ten sam okres, na który zawieszono pracę trybunału arbitrażowego.

Artykuł 323

Wspólnie uzgodnione rozwiązanie

1. Strony mogą w dowolnym momencie osiągnąć wspólnie uzgodnione rozwiązanie w odniesieniu do każdego sporu, o którym mowa w art. 301.
2. Jeżeli w trakcie prac zespołu orzekającego osiągnięte zostanie wspólnie uzgodnione rozwiązanie, Strony wspólnie powiadają przewodniczącego trybunału arbitrażowego o uzgodnionym rozwiązaniu. Po takim powiadomieniu postępowanie arbitrażowe zostaje zakończone.
3. Rozwiązanie może zostać przyjęte w drodze decyzji Rady Współpracy. Wspólnie uzgodnione rozwiązania podaje się do wiadomości publicznej. Wersja podana do wiadomości publicznej nie może zawierać jakichkolwiek informacji określonych przez jedną ze Stron jako poufne.
4. Każda ze Stron wprowadza środki niezbędne do wykonania wspólnie uzgodnionego rozwiązania w uzgodnionym terminie.
5. Nie później niż w dniu, w którym upływa uzgodniony termin, Strona wykonująca informuje drugą Stronę na piśmie o wszelkich środkach wprowadzonych w ten sposób w celu wykonania wspólnie uzgodnionego rozwiązania.

Artykuł 324

Terminy

1. Wszystkie terminy określone w niniejszej części liczy się w dniach od dnia następującego po czynności, do której się odnoszą.
2. Każdy termin, o którym mowa w niniejszej części, może zostać zmieniony w drodze wzajemnego porozumienia Stron.
3. Trybunał arbitrażowy może w dowolnym momencie zaproponować Stronom zmianę każdego terminu, o którym mowa w niniejszej części, podając uzasadnienie.

Artykuł 325

Koszty

1. Każda Strona pokrywa swoje własne wydatki wynikające z udziału w postępowaniu przed trybunałem arbitrażowym.
2. Strony dzielą między siebie i na równych zasadach wydatki wynikające z kwestii organizacyjnych, w tym koszty wynagrodzenia i wydatki członków trybunału arbitrażowego. Wynagrodzenie arbitrów musi być zgodne z załącznikiem 29.

Artykuł 326

Załączniki

1. Procedury rozstrzygania sporów określone w niniejszej części podlegają regulaminowi wewnętrznemu określone w załączniku 29 i są prowadzone zgodnie z załącznikiem 30.
2. Rada Współpracy może zmienić załączniki 29 i 30.

Artykuł 327

Specjalne procedury dotyczące środków zaradczych

1. Do celów art. 209 niniejszą część stosuje się ze zmianami określonymi w niniejszym artykule.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 306 i załącznika 29, jeżeli Strony nie osiągną porozumienia w sprawie składu trybunału arbitrażowego w terminie dwóch dni, współprzewodniczący Rady Współpracy ze Strony skarżącej wybiera, nie później niż jeden dzień od upływu dwudniowego terminu, arbitra w drodze losowania spośród osób wskazanych w części listy dotyczącej arbitrów każdej ze Stron oraz przewodniczącego trybunału arbitrażowego w drodze losowania spośród osób wskazanych w części listy dotyczącej przewodniczących trybunału arbitrażowego sporządzonej na podstawie art. 319. Współprzewodniczący Rady Współpracy ze Strony skarżącej może delegować taki wybór arbitra lub przewodniczącego w drodze losowania. Każda z tych osób informuje obie Strony w terminie dwóch dni od dnia poinformowania jej o jej powołaniu, czy będzie mogła pełnić obowiązki arbitra. Spotkanie organizacyjne, o którym mowa w art. 10 załącznika 29, odbywa się w terminie dwóch dni od powołania trybunału arbitrażowego.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 13 załącznika 29 Strona skarżąca przedstawia swoje stanowisko na piśmie nie później niż siedem dni od dnia powołania trybunału arbitrażowego. Strona pozwana przedstawia swoje stanowisko na piśmie nie później niż siedem dni od dnia doręczenia stanowiska na piśmie Strony skarżącej. Trybunał arbitrażowy dostosowuje wszelkie inne odpowiednie terminy procedury rozstrzygania sporów, jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia przedstawienia sprawozdania w odpowiednim czasie.
4. Art. 311 nie stosuje się, a odesłania do orzeczeń w niniejszej części traktuje się jako odesłania do orzeczeń, o których mowa w art. 209 ust. 10.
5. Na zasadzie odstępstwa od art. 315 trybunał arbitrażowy doręcza swoją decyzję Stronom w terminie 30 dni od dnia doręczenia wniosku.

CZĘŚĆ SIÓDMA

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 328

Terytorialny zakres stosowania

Niniejszą Umowę stosuje się do:

- a) terytoriów, na których stosuje się Traktat o Unii Europejskiej i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na warunkach określonych w tych Traktatach; oraz
- b) terytorium Gibraltaru.

Artykuł 329

Związek z innymi umowami

1. Niniejsza Umowa nie jest umową uzupełniającą umowę o handlu i współpracy w rozumieniu art. 2 umowy o handlu i współpracy.
2. Niniejszą Umowę i jakąkolwiek umowę uzupełniającą stosuje się bez uszczerbku dla wszelkich wcześniejszych umów dwustronnych dotyczących Gibraltaru między Zjednoczonym Królestwem, z jednej strony, a Unią, z drugiej strony. Strony potwierdzają swoje obowiązki dotyczące wykonania wszelkich takich umów.

*Artykuł 330***Przegląd**

Strony wspólnie dokonują przeglądu wykonania niniejszej Umowy i umów uzupełniających oraz wszelkich kwestii z nimi związanych cztery lata od wejścia w życie niniejszej Umowy, a następnie w regularnych odstępach czasu.

*Artykuł 331***Informacje poufne**

1. Żadne z postanowień niniejszej Umowy ani jakiejkolwiek umowy uzupełniającej nie może być interpretowane jako wymagające od Strony udostępnienia informacji poufnych, których ujawnienie mogłoby utrudnić egzekwowanie prawa lub w inny sposób byłoby sprzeczne z interesem publicznym, lub które mogłoby zaszkodzić uzasadnionym interesom handlowym poszczególnych przedsiębiorstw, państwowych lub prywatnych, z wyjątkiem sytuacji, w których trybunał arbitrażowy potrzebuje informacji poufnych na potrzeby postępowania w sprawie rozstrzygnięcia sporu na podstawie części szóstej lub zespół ekspertów potrzebuje takich informacji poufnych na potrzeby postępowania na podstawie części trzeciej tytułu I. W takich przypadkach trybunał arbitrażowy lub zespół ekspertów, w zależności od przypadku, zapewniają pełną ochronę poufności zgodnie z załącznikiem 29.

2. W przypadku gdy Strona przedkłada Radzie Współpracy lub specjalnym komitetom informacje, które są uważane za poufne zgodnie z jej przepisami ustawowymi i wykonawczymi, druga Strona traktuje te informacje jako poufne, o ile Strona przedkładająca informacje nie postanowi inaczej.

*Artykuł 332***Szczególnie chronione informacje jawne**

Żadnego z postanowień niniejszej Umowy lub jakiejkolwiek umowy uzupełniającej nie interpretuje się jako wymagającego od Strony udostępnienia informacji niejawnych.

Strony uzgadniają instrukcje postępowania w celu zapewnienia ochrony szczególnie chronionych informacji i materiałów jawnych wymienianych między nimi.

*Artykuł 333***Integralne części niniejszej Umowy**

1. Protokoły, załączniki, dodatki i przypisy do niniejszej Umowy stanowią integralną część niniejszej Umowy.
2. Każdy z załączników do niniejszej Umowy, w tym dodatki do niej, stanowi integralną część części, tytułu, rozdziału lub protokołu, które odsyłają do tego załącznika lub do którego odsyła ten załącznik.

*Artykuł 334***Wypowiedzenie**

Każda ze Stron może wypowiedzieć niniejszą Umowę w drodze powiadomienia na piśmie przekazanego drogą dyplomatyczną. Niniejsza Umowa i każda umowa uzupełniająca przestają obowiązywać pierwszego dnia dwunastego miesiąca następującego po dniu powiadomienia.

*Artykuł 335***Teksty autentyczne**

Niniejszą Umowę sporządza się w dwóch egzemplarzach w każdym z następujących języków: angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, irlandzkim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są jednakowo autentyczne.

Artykuł 336

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym obie Strony powiadomiły się wzajemnie o wypełnieniu swoich odpowiednich wewnętrznych wymogów i procedur w celu uzyskania zgody na związanie się jej postanowieniami.
2. Strony mogą uzgodnić tymczasowe stosowanie niniejszej Umowy od dnia poprzedzającego dzień, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, pod warunkiem że przed dniem rozpoczęcia tymczasowego stosowania niniejszej Umowy Strony powiadomiły się wzajemnie o tym, że plan wdrażania, o którym mowa w art. 7, oraz uzgodnienia administracyjne, o których mowa w art. 29, 33, 38, 55, 56, 251, 260 i 265 niniejszej Umowy oraz w Protokole w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, obowiązują i zostały w pełni wdrożone oraz że wprowadzono środki opisane w art. 258 niniejszej Umowy.
3. Tymczasowe stosowanie kończy się w dniu, o którym mowa w ust. 1.
4. Począwszy od dnia, od którego niniejsza Umowa jest tymczasowo stosowana, Strony rozumieją zawarte w niej odniesienia do „dnia wejścia w życie niniejszej Umowy” lub do „wejścia w życie niniejszej Umowy” jako odniesienia do dnia rozpoczęcia tymczasowego stosowania niniejszej Umowy.
5. Stosowanie części drugiej tytułu I–IV, części trzeciej tytułu II i części czwartej tytułu III kończy się w dniu, w którym uzgodnienia administracyjne, o których mowa w art. 29, 33, 38, 55, 56, 251, 260 i 265 niniejszej Umowy oraz w Protokole w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, zostają zawieszone lub rozwiązane zgodnie z postanowieniami tych uzgodnień administracyjnych. Stosuje się je ponownie od dnia zniesienia zawieszenia tych uzgodnień administracyjnych lub zawarcia nowych uzgodnień administracyjnych.

Съставено в Брюксел на четиринадесети юли две хиляди двадесет и шеста година.

Hecho en Bruselas, el catorce de julio de dos mil veintiséis.

V Bruselu dne čtrnáctého července dva tisíce dvacet šest.

Udfærdiget i Bruxelles den fjortende juli to tusind og seksogtyve.

Geschehen zu Brüssel am vierzehnten Juli zweitausendsechszwanzig.

Kahe tuhande kahekümne kuuenda aasta juulikuu neljateistkümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκατέσσερις Ιουλίου δύο χιλιάδες είκοσι έξι.

Done at Brussels on the fourteenth day of July in the year two thousand and twenty six.

Fait à Bruxelles, le quatorze juillet deux mille vingt-six.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an ceathrú lá déag d'Iúil sa bhliain dhá mhíle fiche a sé.

Sastavljeno u Bruxellesu četrnaestog srpnja godine dvije tisuće dvadeset šeste.

Fatto a Bruxelles, addì quattordici luglio duemilaventisei.

Briselē, divi tūkstoši divdesmit sestā gada četrpadsmitajā jūlijā.

Priimta du tūkstančiai dvidešimt šeštų metų liepos keturiolikta dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétezerhuszonhatodik év július havának tizennegyedik napján.

Magħmul fi Brussell, fl-erbatax-il jum ta' Lulju fis-sena elfejn u sitta u għoxrin.

Gedaan te Brussel, veertien juli tweeduizend zesentwintig.

Sporządzono w Brukseli dnia czternastego lipca roku dwa tysiące dwudziestego szóstego.

Feito em Bruxelas, em catorze de julho de dois mil e vinte e seis.

Întocmit la Bruxelles la paisprezece iulie două mii douăzeci și șase.

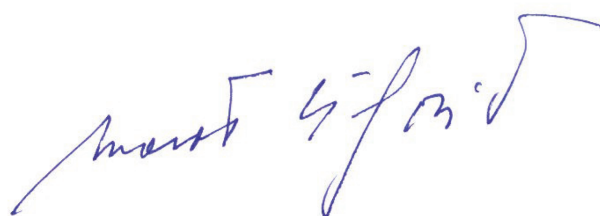
V Bruseli štrnásteho júla dvetisícdvadsaťšesť.

V Bruslju, štirinajstega julija dva tisoč šestindvajset.

Tehty Brysselissä neljäntenätoista päivänä heinäkuuta vuonna kaksituhattakaksikymmentäkuusi.

Som skedde i Bryssel den fjortonde juli år tjugohundratjugosex.

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Thar ceann an Aontais Eorpaigh
Za Europsku uniju
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Ghall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

За Европейската общност за атомна енергия
Por la Comunidad Europea de la Energía Atómica
Za Evropské společenství pro atomovou energii
For Det Europæiske Atomenergifællesskab
Für die Europäische Atomgemeinschaft
Euroopa Aatomienergiaühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας
For the European Atomic Energy Community
Pour la Communauté européenne de l'énergie atomique
Thar ceann an Chomhphobail Eorpaigh do Fhuinneamh Adamhach
Za Europsku zajednicu za atomsku energiju
Per la Comunità europea dell'energia atomica
Eiropas Atomenerģijas Kopienas vārdā –
Europos atominės energijos bendrijos vardu
Az Európai Atomenergia-közösség részéről
F'isem il-Komunità Ewropea tal-Energija Atomika
Voor de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie
W imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej
Pela Comunidade Europeia da Energia Atómica
Pentru Comunitatea Europeană a Energiei Atomice
Za Európske spoločenstvo pre atómovú energiu
Za Evropsko skupnost za atomsko energijo
Euroopan atomienergiajärjestön puolesta
För Europeiska atomenergigemenskapen

За Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия
Por el Reino Unido de Gran Bretaña e Irlanda del Norte
Za Spojené království Velké Británie a Severního Írska
For Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland
Für das Vereinigte Königreich Großbritannien und Nordirland
Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi nimel
Για το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας
For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
Pour le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord
Thar ceann Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann
Za Ujedinjenu Kraljevinu Velike Britanije i Sjeverne Irske
Per il Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord
Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes vārdā –
Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės vardu
Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága részéről
Għar-Renju Unit tal-Gran Brittanja u l-Irlanda ta' Fuq
Voor het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland
W imieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej
Pelo Reino Unido da Grã-Bretanha e da Irlanda do Norte
Pentru Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord
Za Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska
Za Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska
Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan puolesta
För Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

ZAŁĄCZNIK 1

WYKAZ INSTRUMENTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 11 UST. 5 UMOWY

1. Konwencja o zakazie użycia, składowania, produkcji i przekazywania min przeciwpiechotnych oraz o ich zniszczeniu, przyjęta w Oslo w dniu 18 września 1997 r.;
 2. Traktat o handlu bronią, przyjęty w Nowym Jorku w dniu 2 kwietnia 2013 r.;
 3. Konwencja o zakazie lub ograniczeniu użycia pewnych broni konwencjonalnych, które mogą być uważane za powodujące nadmierne cierpienia lub mające niekontrolowane skutki, przyjęta w Genewie w dniu 10 października 1980 r., oraz następujące protokoły do niej:
 - Protokół w sprawie niewykrywalnych odłamków (Protokół I), przyjęty w Genewie w dniu 10 października 1980 r.;
 - Protokół w sprawie zakazów lub ograniczeń użycia min, min-pułapek i innych urządzeń (Protokół II), zmieniony w Genewie w dniu 3 maja 1996 r.;
 - Protokół w sprawie zakazów lub ograniczeń użycia broni zapalającej (Protokół III), przyjęty w Genewie w dniu 10 października 1980 r.;
 - Protokół w sprawie oślepiającej broni laserowej (Protokół IV), przyjęty w Wiedniu w dniu 13 października 1995 r.;
 - Protokół w sprawie wybuchowych pozostałości wojennych (Protokół V), przyjęty w Genewie w dniu 28 listopada 2003 r.;
 4. Konwencja o broni kasetowej, przyjęta w Dublinie w dniu 30 maja 2008 r.
-

ZAŁĄCZNIK 2

WYKAZ INSTRUMENTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 13 UST. 1 UMOWY

1. Konwencja w sprawie znakowania plastycznych materiałów wybuchowych w celu ich wykrywania, przyjęta w Montrealu w dniu 1 marca 1991 r.;
 2. Międzynarodowa konwencja o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku w dniu 15 grudnia 1997 r.;
 3. Międzynarodowa konwencja o zwalczaniu finansowania terroryzmu, przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku w dniu 9 grudnia 1999 r.;
 4. Międzynarodowa konwencja w sprawie zwalczania aktów terroryzmu jądrowego, przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku w dniu 13 kwietnia 2005 r.
-

ZAŁĄCZNIK 3

WYKAZ AKTÓW PRAWA UNII, O KTÓRYCH MOWA W ART. 14 UMOWY

1. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) ⁽¹⁾;
2. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, oraz w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW ⁽²⁾;
3. Decyzja Komisji 2010/625/UE z dnia 19 października 2010 r. na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w sprawie odpowiedniej ochrony danych osobowych w Andorze ⁽³⁾;
4. Decyzja Komisji 2003/490/WE z dnia 30 czerwca 2003 r. na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w sprawie odpowiedniej ochrony danych osobowych w Argentynie ⁽⁴⁾;
5. Decyzja Komisji 2002/2/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie odpowiedniej ochrony danych osobowych zapewnionej w ustawie kanadyjskiej o ochronie informacji osobowych i dokumentów elektronicznych ⁽⁵⁾;
6. Decyzja Komisji 2010/146/UE z dnia 5 marca 2010 r. na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w sprawie właściwej ochrony na podstawie ustawy Wysp Owczych w sprawie ochrony danych osobowych ⁽⁶⁾;
7. Decyzja Komisji 2003/821/WE z dnia 21 listopada 2003 r. w sprawie właściwej ochrony danych osobowych na Guernsey ⁽⁷⁾;
8. Decyzja Komisji 2011/61/UE z dnia 31 stycznia 2011 r. na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w sprawie odpowiedniej ochrony danych osobowych w Państwie Izrael w odniesieniu do zautomatyzowanego przetwarzania danych osobowych ⁽⁸⁾;
9. Decyzja Komisji 2004/411/WE z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie właściwej ochrony danych osobowych na Wyspie Man ⁽⁹⁾;

⁽¹⁾ Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>.

⁽²⁾ Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj>.

⁽³⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2010, s. 27, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2010/625/oj>.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 168 z 5.7.2003, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2003/490/oj>.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 2 z 4.1.2002, s. 13, ELI: [http://data.europa.eu/eli/dec/2002/2\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/dec/2002/2(1)/oj).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 58 z 9.3.2010, s. 17, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2010/146/oj>.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 308 z 25.11.2003, s. 27, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2003/821/oj>.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 27 z 1.2.2011, s. 39, ELI: [http://data.europa.eu/eli/dec/2011/61\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/dec/2011/61(1)/oj).

⁽⁹⁾ Dz.U. L 151 z 30.4.2004, s. 48, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2004/411/oj>.

10. Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/419 z dnia 23 stycznia 2019 r. na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679, stwierdzająca odpowiedni stopień ochrony danych osobowych przez Japonię na mocy ustawy o ochronie informacji osobowych ⁽¹⁰⁾;
11. Decyzja Komisji 2008/393/WE z dnia 8 maja 2008 r. na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w sprawie właściwej ochrony danych osobowych na Jersey ⁽¹¹⁾;
12. Decyzja wykonawcza Komisji 2013/65/UE z dnia 19 grudnia 2012 r. na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w sprawie odpowiedniej ochrony danych osobowych w Nowej Zelandii ⁽¹²⁾;
13. Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2022/254 z dnia 17 grudnia 2021 r. na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 stwierdzająca odpowiedni stopień ochrony danych osobowych przez Republikę Korei na mocy ustawy o ochronie danych osobowych ⁽¹³⁾;
14. Decyzja Komisji 2000/518/WE z dnia 26 lipca 2000 r. na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie właściwej ochrony danych osobowych w Szwajcarii ⁽¹⁴⁾;
15. Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2021/1772 z dnia 28 czerwca 2021 r. na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679, stwierdzająca odpowiedni stopień ochrony danych osobowych przez Zjednoczone Królestwo ⁽¹⁵⁾, zmieniona decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2025/2574 z dnia 19 grudnia 2025 r. ⁽¹⁶⁾;
16. Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2021/1773 z dnia 28 czerwca 2021 r. na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680, stwierdzająca odpowiedni stopień ochrony danych osobowych przez Zjednoczone Królestwo ⁽¹⁷⁾, zmieniona decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2025/2571 z dnia 19 grudnia 2025 r. ⁽¹⁸⁾;
17. Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2023/1795 z dnia 10 lipca 2023 r. na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679, stwierdzająca odpowiedni stopień ochrony danych osobowych zapewniony w ramach ochrony danych UE–USA ⁽¹⁹⁾;
18. Decyzja wykonawcza Komisji 2012/484/UE z dnia 21 sierpnia 2012 r. na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w sprawie odpowiedniej ochrony danych osobowych przez Wschodnią Republikę Urugwaju w odniesieniu do zautomatyzowanego przetwarzania danych osobowych ⁽²⁰⁾;

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 76 z 19.3.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2019/419/oj.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 138 z 28.5.2008, s. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2008/393/oj>.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 28 z 30.1.2013, s. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2013/65/oj.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 44 z 24.2.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2022/254/oj.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 215 z 25.8.2000, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2000/518/oj>.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 360 z 11.10.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2021/1772/oj.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. L, 2025/2574, 23.12.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2025/2574/oj.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. L 360 z 11.10.2021, s. 69, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2021/1773/oj.

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L, 2025/2571, 23.12.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2025/2571/oj.

⁽¹⁹⁾ Dz.U. L 231 z 20.9.2023, s. 118, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2023/1795/oj.

⁽²⁰⁾ Dz.U. L 227 z 23.8.2012, s. 11, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2012/484/oj.

19. Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2025/1382 z dnia 15 lipca 2025 r. w sprawie odpowiedniej ochrony danych osobowych przez Europejską Organizację Patentową na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽²¹⁾;
 20. (Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2021/914 z dnia 4 czerwca 2021 r. w sprawie standardowych klauzul umownych dotyczących przekazywania danych osobowych do państw trzecich na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽²²⁾).
-

⁽²¹⁾ Dz.U. L, 2025/1382, 18.7.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2025/1382/oj.

⁽²²⁾ Dz.U. L 199 z 7.6.2021, s. 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2021/914/oj.

ZAŁĄCZNIK 4

WYKAZ INSTRUMENTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 17 UST. 4 UMOWY
WSPÓŁPRACA W DZIEDZINIE CYWILNEGO WYKORZYSTANIA ENERGII JĄDROWEJ

CZĘŚĆ 1

1. Konwencja o ochronie fizycznej materiałów jądrowych, przyjęta w Wiedniu w dniu 26 października 1979 r., oraz zmiana do tej konwencji, przyjęta w Wiedniu w dniu 8 lipca 2005 r. („zmieniona Konwencja o ochronie fizycznej materiałów jądrowych”);
2. Protokół z dnia 12 lutego 2004 r. do Konwencji paryskiej o odpowiedzialności strony trzeciej w dziedzinie energii jądrowej, zawartej w Paryżu w dniu 29 lipca 1960 r., zmienionej Protokołem dodatkowym z dnia 28 stycznia 1964 r. i Protokołem z dnia 16 listopada 1982 r.;
3. Konwencja bezpieczeństwa jądrowego, przyjęta w Wiedniu w dniu 17 czerwca 1994 r.;
4. Wspólna konwencja bezpieczeństwa w postępowaniu z wypalonym paliwem jądrowym i bezpieczeństwa w postępowaniu z odpadami promieniotwórczymi, przyjęta w Wiedniu w dniu 5 września 1997 r.;
5. Konwencja o wczesnym powiadamianiu o awarii jądrowej, przyjęta na posiedzeniu Konferencji Generalnej MAEA na sesji specjalnej w Wiedniu w dniu 26 września 1986 r.;
6. Konwencja o pomocy w przypadku awarii jądrowej lub zagrożenia radiologicznego, przyjęta na posiedzeniu Konferencji Generalnej MAEA na sesji specjalnej w Wiedniu w dniu 26 września 1986 r.

CZĘŚĆ 2

1. Kodeks postępowania w zakresie bezpieczeństwa i ochrony źródeł promieniotwórczych, zatwierdzony przez Radę Gubernatorów MAEA w dniu 8 września 2003 r.;
2. Wytyczne dotyczące zarządzania wycofanymi źródłami promieniotwórczymi, zatwierdzone przez Radę Gubernatorów MAEA w dniu 8 września 2003 r. i w dniu 11 września 2017 r.;
3. Wytyczne dotyczące przywozu i wywozu źródeł promieniotwórczych, zmienione za zgodą Rady Gubernatorów MAEA w dniu 12 września 2011 r.;
4. Załącznik C do Wytycznych dotyczących transferów materiałów jądrowych, zamieszczonych w dokumencie MAEA INFCIRC/254/część 1 i 2;
5. Zalecenia zawarte w dokumencie MAEA INFCIRC/225/Rev.5 (Zalecenia dotyczące jądrowego bezpieczeństwa fizycznego odnośnie do fizycznej ochrony materiałów i instalacji jądrowych).

ZAŁĄCZNIK 5

WSPÓŁPRACA W DZIEDZINIE CYWILNEGO WYKORZYSTANIA ENERGII JĄDROWEJ – UZGODNIENIA OPERACYJNE
DOTYCZĄCE WCZESNEGO POWIADAMIANIA I POMOCY W PRZYPADKU AWARII JĄDROWEJ O KTÓRYCH MOWA
W ART. 17 UST. 7 UMOWY

Obowiązujące uzgodnienia operacyjne dotyczące międzynarodowego powiadamiania o incydentach zarówno cywilnych, jak i obronnych, w tym o awariach i sytuacjach awaryjnych, o których mowa w Konwencji o wczesnym powiadamianiu o awarii jądrowej, przyjętej na posiedzeniu Konferencji Generalnej MAEA na sesji specjalnej w Wiedniu w dniu 26 września 1986 r., oraz w Konwencji o pomocy w przypadku awarii jądrowej lub zagrożenia radiologicznego, przyjętej na posiedzeniu Konferencji Generalnej MAEA na sesji specjalnej w Wiedniu w dniu 26 września 1986 r., są obecnie utrzymane w przewodniku reagowania operacyjnego Departamentu Bezpieczeństwa Energetycznego i Zeroemisyjności Netto (zwanego dalej „DESNZ”) Zjednoczonego Królestwa. Powiadomienie o takim incydencie w Gibraltarze lub mającym wpływ na Gibraltar stanowi część tych uzgodnień. Podsumowując, jeżeli Kwatery Główna Operacji Królewskiej Marynarki Wojennej zostanie powiadomiona o takim incydencie, powiadomi o tym Ministerstwo Obrony Zjednoczonego Królestwa. Z kolei Ministerstwo Obrony powiadomi właściwe organy Gibraltar, aby umożliwić niezwłoczne wprowadzenie w życie ich planów awaryjnych, oraz DESNZ, dostarczając wystarczających informacji na temat incydentu, aby umożliwić DESNZ powiadomienie MAEA za pośrednictwem jednolitego systemu wymiany informacji o incydentach i sytuacjach nadzwyczajnych MAEA („USIE”) w ciągu dwóch godzin od powiadomienia. Podobnie DESNZ będzie rozpatrywać wszelkie wnioski o pomoc otrzymane z Gibraltar za pośrednictwem sieci reagowania i pomocy („RANET”) lub w inny sposób. Biorąc pod uwagę transgraniczne ryzyko związane z tego rodzaju wypadkami, Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltar zobowiązuje się do ustanowienia bezpośredniego dwustronnego kanału powiadamiania z Królestwem Hiszpanii.

ZAŁĄCZNIK 6

REGULAMIN RADY WSPÓŁPRACY I SPECJALNYCH KOMITETÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 22 I 23 UMOWY

ARTYKUŁ 1

Przewodniczący

1. Unia i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru powiadamiają się wzajemnie o imieniu i nazwisku, stanowisku oraz danych kontaktowych swoich wyznaczonych współprzewodniczących. Uznaje się, że współprzewodniczący posiada upoważnienie do reprezentowania, odpowiednio, Unii i Zjednoczonego Królestwa do dnia, w którym druga Strona zostanie powiadomiona o nowym współprzewodniczącym.
2. Współprzewodniczący przyjmują decyzje przewidziane w niniejszym regulaminie za obopólną zgodą.
3. Współprzewodniczącego może zastąpić na określonym posiedzeniu wyznaczony przedstawiciel. Współprzewodniczący lub wyznaczony przedstawiciel jak najwcześniej powiadamia drugiego współprzewodniczącego oraz sekretariat Rady Współpracy o wyznaczeniu przedstawiciela. Wszelkie odniesienia w niniejszym regulaminie do współprzewodniczących traktuje się jako odniesienia obejmujące wyznaczonego przedstawiciela.

ARTYKUŁ 2

Sekretariat

W skład sekretariatu Rady Współpracy (zwanego dalej „sekretariatem”) wchodzi urzędnik Unii i urzędnik Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru. Sekretariat wykonuje zadania powierzone mu na podstawie niniejszego regulaminu.

Unia i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru powiadamiają się wzajemnie o imieniu i nazwisku, stanowisku oraz danych kontaktowych urzędnika będącego członkiem sekretariatu Rady Współpracy w imieniu, odpowiednio, Unii i Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru. Uznaje się, że urzędnik ten jest członkiem sekretariatu jako przedstawiciel Unii lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru do dnia, w którym Unia lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru powiadomi o nowym członku.

ARTYKUŁ 3

Posiedzenia

1. Każde posiedzenie Rady Współpracy zwoływane jest przez sekretariat w dniu i w miejscu uzgodnionym przez współprzewodniczących. W przypadku gdy Unia lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru przekazały wniosek o zwołanie posiedzenia za pośrednictwem sekretariatu, Rada Współpracy dołoży starań, aby posiedzenie odbyło się w terminie 30 dni od dnia przekazania takiego wniosku lub wcześniej w przypadkach przewidzianych w niniejszej Umowie.
2. O ile współprzewodniczący nie postanowią inaczej, posiedzenia Rady Współpracy odbywają się na przemian w Brukseli i Londynie.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 współprzewodniczący mogą uzgodnić, że posiedzenie Rady Współpracy odbędzie się w formie wideokonferencji lub telekonferencji.

ARTYKUŁ 4

Udział w posiedzeniach

1. W rozsądnym terminie przed każdym posiedzeniem Unia i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru informują się wzajemnie za pośrednictwem sekretariatu o planowanym składzie swoich odpowiednich delegacji, wskazując imię i nazwisko oraz funkcję każdego członka delegacji.
2. W stosownych przypadkach współprzewodniczący mogą, za obopólną zgodą, zaprosić ekspertów (tj. osoby spoza administracji rządowej) do udziału w posiedzeniach Rady Współpracy w celu przedstawienia informacji na konkretny temat i tylko na te części posiedzenia, na których te konkretne tematy poddawane są pod dyskusję.

ARTYKUŁ 5

Dokumenty

Dokumenty w formie pisemnej, przedłożone do debaty w Radzie Współpracy są numerowane i przekazywane Unii i Zjednoczonemu Królestwu w odniesieniu do Gibraltaru przez sekretariat.

ARTYKUŁ 6

Korespondencja

1. Unia i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru przesyłają swoją korespondencję skierowaną do Rady Współpracy za pośrednictwem sekretariatu. Taka korespondencja może być wysyłana w dowolnej formie pisemnej, w tym przy użyciu poczty elektronicznej.
2. Sekretariat zapewnia, aby korespondencja kierowana do Rady Współpracy była przekazywana współprzewodniczącym i rozsyłana, w stosownych przypadkach, zgodnie z art. 5.
3. Wszelką korespondencję, której nadawcą lub bezpośrednim odbiorcą są współprzewodniczący, przekazuje się do sekretariatu i rozsyła, w stosownych przypadkach, zgodnie z art. 5.

ARTYKUŁ 7

Porządek obrad

1. Sekretariat sporządza projekt wstępnego porządku obrad każdego posiedzenia. Projekt wstępnego porządku obrad, wraz z odpowiednimi dokumentami, przekazuje się współprzewodniczącym nie później niż na 10 dni przed datą posiedzenia.
2. Wstępny porządek obrad zawiera punkty, o których włączenie do porządku obrad wystąpiły Unia lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru. Wszelkie takie wnioski, wraz ze wszystkimi odpowiednimi dokumentami, składa się w sekretariacie nie później niż 15 dni przed rozpoczęciem posiedzenia.
3. Współprzewodniczący decydują o wstępnym porządku obrad danego posiedzenia nie później niż pięć dni przed datą posiedzenia.

4. Rada Współpracy przyjmuje porządek obrad na początku każdego posiedzenia. Na wniosek Unii lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru inne punkty mogą zostać dodane do porządku obrad w drodze konsensusu.
5. Współprzewodniczący mogą, za obopólną zgodą, skrócić lub wydłużyć terminy określone w ust. 1, 2 i 3 w celu uwzględnienia wymogów dotyczących poszczególnych przypadków.

ARTYKUŁ 8

Protokół

1. Projekt protokołu każdego posiedzenia sporządzany jest przez urzędnika będącego członkiem sekretariatu Strony, która pełni rolę gospodarza posiedzenia, w terminie 15 dni od zakończenia posiedzenia, chyba że współprzewodniczący zadecydują inaczej. Projekt protokołu przekazuje się w celu przedstawienia uwag członkowi sekretariatu wyznaczonemu przez drugą Stronę. Członek sekretariatu może przedstawić uwagi w terminie siedmiu dni od dnia otrzymania projektu protokołu.
2. Protokół obrad zawiera co do zasady streszczenie każdego punktu ujętego w porządku obrad, a w stosownych przypadkach – informacje o:
 - a) dokumentach przedłożonych Radzie Współpracy;
 - b) wszelkich oświadczeniach, o których włączenie do protokołu obrad wniosł jeden ze współprzewodniczących; oraz
 - c) przyjętych decyzjach, wydanych zaleceniach, uzgodnionych oświadczeniach i przyjętych wnioskach dotyczących poszczególnych punktów porządku obrad.
3. Protokół obrad zawiera w załączniku wykaz uczestników, w którym podaje się w odniesieniu do każdej z delegacji imiona i nazwiska oraz funkcje wszystkich osób biorących udział w posiedzeniu.
4. Sekretariat dostosowuje projekt protokołu na podstawie otrzymanych uwag, a współprzewodniczący zatwierdzają projekt protokołu ze zmianami w terminie 28 dni od dnia posiedzenia lub w jakimkolwiek innym terminie uzgodnionym przez współprzewodniczących. Po zatwierdzeniu protokołu członkowie sekretariatu poświadczają podpisem dwie jego wersje. Unia i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru otrzymują po jednej z dwóch autentycznych wersji. Współprzewodniczący mogą uzgodnić, że podpisanie i wymiana kopii w formie elektronicznej spełnia powyższy wymóg.

ARTYKUŁ 9

Decyzje i zalecenia

1. W okresie między posiedzeniami Rada Współpracy może przyjmować decyzje lub zalecenia w procedurze pisemnej. Współprzewodniczący przedstawia na piśmie tekst projektu decyzji lub zalecenia drugiemu współprzewodniczącemu w języku roboczym Rady Współpracy. Druga Strona ma miesiąc lub jakkolwiek dłuższy okres określony przez Stronę zgłaszającą wniosek na wyrażenie zgody na projekt decyzji lub zalecenia. Jeżeli druga Strona nie wyrazi swojej zgody, proponowana decyzja lub zalecenie są poddawane pod dyskusję i mogą zostać przyjęte na następnym posiedzeniu Rady Współpracy. Projekt decyzji lub zaleceń uznaje się za przyjęty, gdy druga Strona wyrazi zgodę, i zostaje on zapisany w protokole kolejnego posiedzenia Rady Współpracy zgodnie z art. 8.
2. Jeżeli Rada Współpracy przyjmuje decyzje lub zalecenia, w tytule takich aktów wpisuje się odpowiednio słowo „decyzja” lub „zalecenie”. Sekretariat nadaje każdej decyzji lub każdemu zaleceniu numer seryjny oraz odnotowuje datę ich przyjęcia.

3. W decyzjach przyjętych przez Radę Współpracy określa się dzień, w którym stają się one skuteczne.
4. Decyzje i zalecenia przyjęte przez Radę Współpracy sporządzane są w dwóch egzemplarzach w autentycznych wersjach językowych i podpisywane przez współprzewodniczących, a natychmiast po podpisaniu sekretariat przesyła je Unii i Zjednoczonemu Królestwu w odniesieniu do Gibraltaru. Współprzewodniczący mogą uzgodnić, że podpisanie i wymiana kopii w formie elektronicznej spełnia powyższy wymóg dotyczący podpisu.

ARTYKUŁ 10

Przejrzystość

1. Współprzewodniczący mogą uzgodnić zwołanie posiedzenia publicznego Rady Współpracy.
2. Każda ze Stron może podjąć decyzję o publikacji decyzji i zaleceń Rady Współpracy w swoim dzienniku urzędowym lub w internecie.
3. Jeżeli Unia lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru przekazują Radzie Współpracy informacje poufne lub chronione przed ujawnieniem na podstawie ich przepisów ustawowych i wykonawczych, druga Strona traktuje otrzymane informacje jako poufne.
4. Wstępne porządki obrad posiedzeń podaje się do wiadomości publicznej przed posiedzeniem Rady Współpracy. Protokoły posiedzeń podaje się do wiadomości publicznej po ich zatwierdzeniu zgodnie z art. 8.
5. Publikowanie dokumentów, o których mowa w ust. 2, 3 i 4, odbywa się zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami obu Stron w zakresie ochrony danych.

ARTYKUŁ 11

Języki

1. Językami urzędowymi Rady Współpracy są języki urzędowe Unii i Zjednoczonego Królestwa.
2. Językiem roboczym Rady Współpracy jest język angielski. O ile współprzewodniczący nie postanowią inaczej, Rada Współpracy prowadzi obrady na podstawie dokumentów sporządzonych w języku angielskim.
3. Rada Współpracy przyjmuje decyzje dotyczące zmiany lub interpretacji niniejszej Umowy w językach, w których tekst niniejszej Umowy jest autentyczny. Wszystkie pozostałe decyzje Rady Współpracy, w tym decyzje zmieniające niniejszy regulamin, przyjmowane są w języku roboczym, o którym mowa w ust. 2.

ARTYKUŁ 12

Wydatki

1. Unia i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru pokrywają wszelkie koszty poniesione przez siebie w związku z udziałem w posiedzeniach Rady Współpracy.
2. Wydatki związane z organizacją posiedzeń i sporządzeniem kopii dokumentów ponosi Strona, która pełni rolę gospodarza posiedzenia.

3. Wydatki związane z tłumaczeniem ustnym na język roboczy i z języka roboczego Rady Współpracy w czasie posiedzeń ponosi Strona wnosząca o takie tłumaczenie ustne.
4. Każda ze Stron odpowiedzialna jest za tłumaczenie decyzji i innych dokumentów na swoje własne języki urzędowe, jeżeli jest to wymagane na podstawie artykułu 11, na własny koszt.

ARTYKUŁ 13

Komitety

1. Bez uszczerbku dla ust. 2 niniejszego artykułu, art. 1–12 stosuje się odpowiednio do komitetów.
2. Komitety informują Radę Współpracy o swoim harmonogramie posiedzeń i porządku obrad z odpowiednim wyprzedzeniem oraz składają Radzie Współpracy sprawozdania z wyników i wniosków ze każdego ze swoich posiedzeń.

ZAŁĄCZNIK 7

ZAŁĄCZNIK, O KTÓRYM MOWA W ART. 29 UST. 10 UMOWY

Infrastruktura przejść granicznych w porcie i porcie lotniczym w Gibraltarze

1. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru oraz Królestwo Hiszpanii zapewniają, aby w porcie i porcie lotniczym w Gibraltarze istniała i była utrzymywana infrastruktura niezbędna do obsługi przejść granicznych zgodnie z kodeksem granicznym Schengen. Zapewniana infrastruktura jest dostosowana do natężenia ruchu na tych przejściach granicznych oraz do potrzeby zapewnienia skutecznego, wysokiego i jednolitego poziomu kontroli na tych przejściach granicznych zgodnie z kodeksem granicznym Schengen.
2. Infrastruktura na tych przejściach granicznych musi być zgodna z odpowiednimi wymogami określonymi w kodeksie granicznym Schengen, w szczególności w pkt 2 (Granice powietrzne) i pkt 3 (Granice morskie) załącznika VI do tego kodeksu, tak aby umożliwić właściwym organom Królestwa Hiszpanii przeprowadzanie odpraw granicznych zgodnie z wymogami kodeksu granicznego Schengen. Należy zapewnić odpowiednie urządzenia umożliwiające przeprowadzanie dokładnych kontroli w strefie kontroli drugiej linii. Infrastruktura umożliwia również zapewnienie odrębnych pasów ruchu, jak określono w art. 10 kodeksu granicznego Schengen i załączniku III do tego kodeksu.
3. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru oraz Królestwo Hiszpanii zapewniają w szczególności podjęcie przez operatora lub operatorów portu lotniczego lub portów lotniczych niezbędnych środków w celu zagwarantowania infrastruktury umożliwiającej fizyczne oddzielenie przepływu pasażerów lotów do lub z państw członkowskich stosujących w pełni dorobek Schengen od przepływu pasażerów innych lotów oraz uniemożliwienie osobom nieupoważnionym wejścia na obszary zastrzeżone, takie jak strefy tranzytowe, i ich opuszczenia. W tym celu należy stworzyć odpowiednią infrastrukturę.
4. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru oraz Królestwo Hiszpanii zapewniają w szczególności, aby operator lub operatorzy portów wprowadzali wymagane środki w celu zapewnienia infrastruktury do przeprowadzania kontroli na odpowiednim obszarze przeznaczonym do tego celu w bezpośrednim sąsiedztwie portu, pod warunkiem że warunki określone w art. 29 ust. 3 niniejszej Umowy nie są spełnione.

Obowiązek kapitanów prywatnych lotów i kapitanów statków

5. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zapewnia, aby kapitan prywatnego lotu lądującego lub startującego w porcie lotniczym w Gibraltarze z lub do państw innych niż państwa członkowskie stosujące w pełni dorobek Schengen spełniał obowiązki określone w pkt 2.3 załącznika VI do kodeksu granicznego Schengen, w szczególności aby przed startem właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru oraz Królestwa Hiszpanii otrzymały jednocześnie i niezwłocznie ogólne oświadczenie zawierające między innymi plan lotu zgodnie z załącznikiem 2 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, sporządzonej w Chicago w dniu 7 grudnia 1944 r., oraz informacje dotyczące tożsamości pasażerów.
6. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zapewnia, aby w przypadku statków, w tym statków wycieczkowych, łodzi rekreacyjnych, promów i statków towarowych, kapitan, agent morski lub inna osoba należycie upoważniona przez kapitana lub uwiarygodniona w sposób uzgodniony przez właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru oraz Królestwa Hiszpanii wypełniali obowiązki określone w pkt 3 załącznika VI do kodeksu granicznego Schengen, w szczególności obowiązek sporządzania i przedkładania list załogi i list pasażerów, zgłaszania zmian w tych listach oraz sygnalizowania obecności pasażerów podróżujących bez biletów jednocześnie i niezwłocznie zarówno właściwym organom Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru oraz Królestwa Hiszpanii.

ZAŁĄCZNIK 8

WYKAZ PRZESTĘPSTW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 55 I 56 UMOWY

Wykaz przestępstw:

- a) terroryzm;
- b) udział w organizacji przestępczej;
- c) zabójstwo oraz poważne uszkodzenie ciała;
- d) spowodowanie śmierci;
- e) kradzież w formie zorganizowanej lub rozbój przy użyciu broni;
- f) wykorzystywanie seksualne dzieci i pornografia dziecięca;
- g) zgwałcenie;
- h) podpalenie;
- i) przestępczość komputerowa;
- j) fałszowanie pieniędzy;
- k) podrabianie i piractwo produktów;
- l) fałszowanie dokumentów urzędowych i handel nimi;
- m) kradzież z włamaniem i rozbój kwalifikowany oraz paserstwo;
- n) korupcja, w tym łapownictwo;
- o) nadużycia finansowe;
- p) wymuszenie rozbójnicze;
- q) sprzeniewierzenie cudzego mienia;
- r) pranie dochodów z przestępstwa;
- s) uprowadzenie, bezprawne pozbawienie wolności i wzięcie zakładników;
- t) handel ludźmi;
- u) nielegalny handel organami i tkankami ludzkimi;
- v) ułatwianie nielegalnego wjazdu i pobytu;
- w) rasizm i ksenofobia;
- x) nielegalny handel narkotykami i substancjami psychotropowymi;
- y) nielegalny handel dobrami kultury, w tym antykami i dziełami sztuki;
- z) nielegalny handel bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi;

- aa) handel skradzionymi pojazdami;
- bb) umyślne spowodowanie szkody z użyciem materiałów wybuchowych;
- cc) nielegalny przewóz toksycznych i niebezpiecznych odpadów;
- dd) przestępstwa przeciwko środowisku, w tym nielegalny obrót zagrożonymi gatunkami zwierząt oraz zagrożonymi gatunkami i odmianami roślin;
- ee) nielegalny obrót hormonami i innymi środkami pobudzającymi wzrost;
- ff) nielegalny handel materiałami jądrowymi lub promieniotwórczymi;
- gg) przestępstwa podlegające jurysdykcji Międzynarodowego Trybunału Karnego;
- hh) bezprawne zawładnięcie statkiem powietrznym, wodnym lub kosmicznym; oraz
- ii) sabotaż.

Oraz dodatkowo następujące przestępstwa do celów art. 55:

wszystkie inne przestępstwa, które mogą prowadzić do ekstradycji lub przekazania, oraz – w przypadkach gdy jest to zgodne z prawem krajowym – również unikanie kontroli ze strony organów ścigania.

Oraz dodatkowo następujące przestępstwa do celów art. 56:

wszystkie inne przestępstwa, które mogą prowadzić do ekstradycji lub przekazania, także w odniesieniu do osób, które mogą doprowadzić do identyfikacji lub namierzenia takich osób podejrzanych.

ZAŁĄCZNIK 9

WYKAZ AKTÓW PRAWA UNII, O KTÓRYCH MOWA W ART. 63 UMOWY

Do celów art. 63 zastosowanie mają również następujące akty prawa Unii:

1. Dyrektywa Rady 2002/90/WE z dnia 28 listopada 2002 r. definiująca ułatwianie nielegalnego wjazdu, tranzytu i pobytu ⁽¹⁾;
2. Decyzja ramowa Rady 2002/946/WSiSW z dnia 28 listopada 2002 r. w sprawie wzmocnienia systemu karnego w celu zapobiegania ułatwianiu nielegalnego wjazdu, tranzytu i pobytu ⁽²⁾;
3. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/555 z dnia 24 marca 2021 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni ⁽³⁾;
4. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012 z dnia 14 marca 2012 r. wdrażające art. 10 Protokołu Narodów Zjednoczonych przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (protokół NZ w sprawie broni palnej), oraz ustanawiające zezwolenia na wywóz i środki dotyczące przywozu i tranzytu dla broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji ⁽⁴⁾;
5. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1148 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie wprowadzania do obrotu i stosowania prekursorów materiałów wybuchowych, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 i uchylające rozporządzenie (UE) nr 98/2013 ⁽⁵⁾;
6. Decyzja ramowa Rady 2004/757/WSiSW z dnia 25 października 2004 r. ustanawiająca minimalne przepisy określające znamiona przestępstw i kar w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami ⁽⁶⁾, ze zmianami;
7. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/41 z dnia 19 grudnia 2024 r. w sprawie środków dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu broni palnej, istotnych komponentów oraz amunicji, wdrażające art. 10 Protokołu Narodów Zjednoczonych przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (protokół NZ w sprawie broni palnej) ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 5.12.2002, s. 17, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2002/90/oj>.

⁽²⁾ Dz.U. L 328 z 5.12.2002, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2002/946/oj.

⁽³⁾ Dz.U. L 115 z 6.4.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2021/555/oj>.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 94 z 30.3.2012, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/258/oj>.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 186 z 11.7.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1148/oj>.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 335 z 11.11.2004, s. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2004/757/oj.

⁽⁷⁾ Dz.U. L, 2025/41, 22.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/41/oj>.

ZAŁĄCZNIK 10

RODZAJE PRZESTĘPSTW, W ODNIESIENIU DO KTÓRYCH EUROPOL JEST WŁAŚCIWY

Rodzaje przestępstw, w odniesieniu do których Europol jest właściwy, o których mowa w art. 75 Umowy:

- a) terroryzm;
- b) przestępczość zorganizowana;
- c) handel narkotykami;
- d) działalność związana z praniem pieniędzy;
- e) przestępstwa związane z substancjami jądrowymi i promieniotwórczymi;
- f) przemyt imigrantów;
- g) handel ludźmi;
- h) przestępstwa związane z pojazdami silnikowymi;
- i) zabójstwo oraz poważne uszkodzenie ciała;
- j) nielegalny handel organami i tkankami ludzkimi;
- k) uprowadzenie, bezprawne pozbawienie wolności i wzięcie zakładników;
- l) rasizm i ksenofobia;
- m) rozbój i kradzież rozbójnicza;
- n) nielegalny handel dobrami kultury, w tym antykami i dziełami sztuki;
- o) oszustwa i nadużycia finansowe;
- p) przestępstwa przeciwko interesom finansowym Unii;
- q) wykorzystywanie informacji wewnętrznych i manipulacja na rynku finansowym;
- r) wymuszenie rozbójnicze;
- s) podrabianie i piractwo produktów;
- t) fałszowanie dokumentów urzędowych i handel nimi;
- u) fałszowanie pieniądza i środków płatniczych;
- v) przestępczość komputerowa;
- w) korupcja;
- x) nielegalny handel bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi;
- y) nielegalny obrót zagrożonymi gatunkami zwierząt;
- z) nielegalny obrót zagrożonymi gatunkami i odmianami roślin;

- aa) przestępstwa przeciwko środowisku, w tym zanieczyszczenia pochodzące ze statków;
 - bb) nielegalny obrót hormonami i innymi środkami pobudzającymi wzrost;
 - cc) niegodziwe traktowanie w celach seksualnych i wykorzystywanie seksualne, w tym materiały przedstawiające niegodziwe traktowanie dzieci, oraz nagabywanie dzieci w celach seksualnych; oraz
 - dd) ludobójstwo, zbrodnie przeciw ludzkości oraz zbrodnie wojenne.
-

ZAŁĄCZNIK 11

RODZAJE POWAŻNYCH PRZESTĘPSTW, W ODNIESIENIU DO KTÓRYCH EUROJUST JEST WŁAŚCIWY

Rodzaje poważnych przestępstw, w odniesieniu do których Eurojust jest właściwy, o których mowa w art. 89 i 92 Umowy:

- a) terroryzm;
- b) przestępczość zorganizowana;
- c) handel narkotykami;
- d) działalność związana z praniem pieniędzy;
- e) przestępstwa związane z substancjami jądrowymi i promieniotwórczymi;
- f) przemyt imigrantów;
- g) handel ludźmi;
- h) przestępstwa związane z pojazdami silnikowymi;
- i) zabójstwo oraz poważne uszkodzenie ciała;
- j) nielegalny handel organami i tkankami ludzkimi;
- k) uprowadzenie, bezprawne pozbawienie wolności i wzięcie zakładników;
- l) rasizm i ksenofobia;
- m) rozbój i kradzież rozbójnicza;
- n) nielegalny handel dobrami kultury, w tym antykami i dziełami sztuki;
- o) oszustwa i nadużycia finansowe;
- p) przestępstwa przeciwko interesom finansowym Unii;
- q) wykorzystywanie informacji wewnętrznych i manipulacja na rynku finansowym;
- r) wymuszenie rozbójnicze;
- s) podrabianie i piractwo produktów;
- t) fałszowanie dokumentów urzędowych i handel nimi;
- u) fałszowanie pieniądza i środków płatniczych;
- v) przestępczość komputerowa;
- w) korupcja;
- x) nielegalny handel bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi;
- y) nielegalny obrót zagrożonymi gatunkami zwierząt;
- z) nielegalny obrót zagrożonymi gatunkami i odmianami roślin;

- aa) przestępstwa przeciwko środowisku, w tym zanieczyszczenia pochodzące ze statków;
 - bb) nielegalny obrót hormonami i innymi środkami pobudzającymi wzrost;
 - cc) niegodziwe traktowanie w celach seksualnych i wykorzystywanie seksualne, w tym materiały przedstawiające niegodziwe traktowanie dzieci, oraz nagabywanie dzieci w celach seksualnych; oraz
 - dd) ludobójstwo, zbrodnie przeciw ludzkości oraz zbrodnie wojenne.
-

ZAŁĄCZNIK 12

WYMIANA INFORMACJI Z REJESTRÓW KARNYCH – SPECYFIKACJE TECHNICZNE I PROCEDURALNE, O KTÓRYCH
MOWA W ART. 113 UMOWYROZDZIAŁ 1
POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Cel

Celem niniejszego załącznika jest ustanowienie niezbędnych przepisów proceduralnych i technicznych na potrzeby wykonywania części drugiej tytuł V rozdział 4 niniejszej Umowy.

Artykuł 2

Sieć łączności

1. Elektroniczna wymiana informacji pochodzących z rejestru karnego między państwem członkowskim, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru, z drugiej strony, odbywa się przy użyciu wspólnej infrastruktury komunikacyjnej zapewniającej szyfrowaną łączność.
2. Wspólną infrastrukturę komunikacyjną stanowi transeuropejska telematyczna sieć komunikacyjna między administracjami („TESTA”). Wszelkie kolejne wersje tej sieci lub wszelkie inne alternatywne zabezpieczone sieci muszą zapewniać dalsze spełnianie przez wspólną infrastrukturę komunikacyjną wymogów w zakresie bezpieczeństwa odpowiednich do wymiany informacji z rejestru karnego.

Artykuł 3

Oprogramowanie wzajemnego połączenia

1. Państwa członkowskie i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru korzystają ze znormalizowanego oprogramowania wzajemnego połączenia umożliwiającego połączenie ich organów centralnych ze wspólną infrastrukturą komunikacyjną w celu elektronicznej wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego z innymi organami centralnymi zgodnie z postanowieniami części drugiej tytuł V rozdział 4 niniejszej Umowy oraz niniejszego załącznika.
2. W przypadku państw członkowskich oprogramowaniem wzajemnego połączenia jest oprogramowanie wzorcowe ECRIS lub ich krajowe oprogramowanie ECRIS, w razie konieczności dostosowane do celów wymiany informacji ze Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru określonej w niniejszej Umowie.
3. W przypadku Gibraltaru oprogramowaniem wzajemnego połączenia jest oprogramowanie wzajemnego połączenia opracowane i utrzymywane przez Zjednoczone Królestwo na potrzeby wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego między Zjednoczonym Królestwem a państwami członkowskimi.
4. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru jest odpowiedzialne za rozwój i obsługę swojego własnego oprogramowania wzajemnego połączenia. W tym celu najpóźniej przed wejściem w życie niniejszej Umowy Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zapewnia, aby jego krajowe oprogramowanie wzajemnego połączenia funkcjonowało zgodnie z protokołami i specyfikacjami technicznymi ustanowionymi w odniesieniu do oprogramowania wzorcowego ECRIS oraz z wszelkimi dalszymi wymogami technicznymi ustanowionymi przez eu-LISA.

5. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zapewnia również wdrażanie bez zbędnej zwłoki w swoim krajowym oprogramowaniu wzajemnego połączenia wszelkich późniejszych dostosowań technicznych niezbędnych ze względu na jakiegokolwiek zmiany w specyfikacjach technicznych ustanowionych w odniesieniu do oprogramowania wzorcowego ECRIS lub zmiany w jakichkolwiek dalszych wymogach technicznych ustanowionych przez eu-LISA. W tym celu Unia zapewnia, aby Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru było informowane bez zbędnej zwłoki o wszelkich planowanych zmianach specyfikacji lub wymogów technicznych oraz aby otrzymywało wszelkie informacje niezbędne Zjednoczonemu Królestwu w odniesieniu do Gibraltaru do wypełnienia jego obowiązków wynikających z niniejszego załącznika.

Artykuł 4

Informacje przekazywane w powiadomieniach, wnioskach i odpowiedziach

1. Wszystkie powiadomienia, o których mowa w art. 109 niniejszej Umowy, zawierają następujące informacje obowiązkowe:

- a) informacje o osobie, której dotyczy wyrok skazujący (imię i nazwisko, data urodzenia, miejsce urodzenia (miejscowość i państwo lub terytorium), płeć, obywatelstwo oraz – w stosownych przypadkach – poprzednie imiona i nazwiska);
- b) informacje dotyczące wyroku skazującego (data wydania wyroku skazującego, nazwa sądu, data uprawomocnienia się wyroku);
- c) informacje dotyczące przestępstwa będącego podstawą wyroku skazującego (data popełnienia przestępstwa, w związku z którym wydano wyrok skazujący oraz nazwa lub kwalifikacja prawna przestępstwa, a także mające zastosowanie przepisy); oraz
- d) informacje dotyczące treści wyroku skazującego (w szczególności kar, a także wszelkich dodatkowych kar, środków zabezpieczających i późniejszych orzeczeń zmieniających sposób wykonania kary).

2. Następujące informacje nieobowiązkowe przekazuje się w powiadomieniach, jeśli informacje te zostały wpisane do rejestru karnego (lit. a)–d)) lub jeśli są dostępne dla organu centralnego (lit. e)–h)):

- a) imiona i nazwiska rodziców osoby skazanej;
- b) sygnatura wyroku skazującego;
- c) miejsce popełnienia przestępstwa;
- d) informacje o pozbawieniu praw na podstawie wyroku skazującego;
- e) numer identyfikacyjny osoby skazanej lub rodzaj i numer jej dokumentu tożsamości;
- f) odciski palców pobrane od osoby skazanej;
- g) w stosownych przypadkach przydomek lub pseudonim lub pseudonimy; oraz
- h) wizerunek twarzy.

Ponadto można przekazywać wszelkie inne wpisane do rejestru karnego informacje dotyczące wyroków skazujących.

3. Wszystkie wnioski o udzielenie informacji, o których mowa w art. 111 niniejszej Umowy, przekazuje się w znormalizowanym formacie elektronicznym zgodnie ze wzorem formularza określonym w rozdziale 2 niniejszego załącznika, w jednym z języków urzędowych wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru.

4. Wszystkie odpowiedzi na wnioski, o których mowa w art. 112 niniejszej Umowy, przesyła się w znormalizowanym formacie elektronicznym zgodnie ze wzorem formularza określonym w rozdziale 2 niniejszego załącznika i dołącza do nich wykaz wyroków skazujących zgodnie z prawem krajowym. Wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru udziela odpowiedzi w jednym ze swoich języków urzędowych albo w jakimkolwiek innym języku dopuszczonym do wymiany informacji z rejestrów karnych między Zjednoczonym Królestwem a państwami członkowskimi.

5. Formularze zawarte w rozdziale 2, o których mowa w ust. 3 i 4, są takie same jak formularze służące do wymiany informacji z rejestrów karnych między Zjednoczonym Królestwem a państwami członkowskimi. Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób przyjmuje wszelkie niezbędne w tym zakresie zmiany w formularzach określonych w rozdziale 2, o których mowa w ust. 3 i 4.

Artykuł 5

Format przekazywanych informacji

1. Przy przekazywaniu informacji zgodnie z art. 109 i 112 niniejszej Umowy dotyczących nazwy lub klasyfikacji prawnej przestępstwa oraz mających zastosowanie przepisów państwa członkowskie oraz Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru stosują kod odpowiadający każdemu z przestępstw, o których mowa w przekazywanej informacji, zgodnie z tabelą przestępstw w rozdziale 3 niniejszego załącznika. Na zasadzie wyjątku, w przypadku gdy dane przestępstwo nie odpowiada żadnej konkretnej podkategorii, w odniesieniu do tego konkretnego przestępstwa stosuje się kod „kategoria otwarta” odnoszący się do odpowiedniej lub najbardziej zbliżonej kategorii przestępstw lub – w przypadku braku takiej kategorii – kod „pozostałe przestępstwa”.

2. Państwa członkowskie i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru mogą także przekazywać dostępne informacje dotyczące stadium popełnienia przestępstwa oraz stopnia udziału w przestępstwie oraz, w stosownych przypadkach, informacje dotyczące wystąpienia okoliczności wyłączających całkowicie lub częściowo odpowiedzialność karną, lub recydywy.

3. Przy przekazywaniu informacji zgodnie z art. 109 i 112 niniejszej Umowy dotyczących treści wyroku skazującego, w szczególności orzeczonej kary, a także wszelkich dodatkowych kar, środków zabezpieczających i późniejszych orzeczeń zmieniających sposób wykonania kary, państwa członkowskie i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru stosują kod odpowiadający każdej karze i każdemu środkowi, o których mowa w przekazywanej informacji, zgodnie z tabelą kar i środków w rozdziale 3 niniejszego załącznika. Na zasadzie wyjątku, w przypadku gdy kara lub środek nie odpowiadają żadnej konkretnej podkategorii, do tej konkretnej kary lub środka stosuje się kod „kategoria otwarta” odnoszący się do odpowiedniej lub najbardziej zbliżonej kategorii kar i środków lub – w przypadku braku takiej kategorii – kod „pozostałe kary i środki”.

4. Państwa członkowskie i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru przekazują również, w stosownych przypadkach, dostępne informacje związane z naturą nałożonej kary lub nałożonego środka lub warunkami ich wykonania, zgodnie z parametrami zawartymi w rozdziale 3. Parametr „orzeczenie inne niż wydane w sprawie karnej” wskazuje się jedynie w przypadkach, gdy informacje o takim orzeczeniu są przekazywane dobrowolnie przez państwo członkowskie, którego obywatelem jest zainteresowana osoba, lub przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli osoba ta jest obywatelem Zjednoczonego Królestwa, w odpowiedzi na wniosek o udzielenie informacji o wyrokach skazujących.

5. Państwa członkowskie i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru przekazują Specjalnemu Komitetowi ds. Przepływu Osób następujące informacje, w szczególności w celu rozpowszechniania informacji wśród innych państw:

- a) wykaz przestępstw krajowych wchodzących w zakres poszczególnych kategorii, o których mowa w tabeli przestępstw w rozdziale 3. Wykaz zawiera nazwę lub klasyfikację prawną przestępstwa oraz odniesienie do mających zastosowanie przepisów. Wykaz może zawierać również krótki opis znamion przestępstwa; oraz
- b) wykaz rodzajów wyroków skazujących, możliwych kar dodatkowych i środków zabezpieczających oraz ewentualnych późniejszych orzeczeń zmieniających sposób wykonania kary określonych w prawie wewnętrznym, w każdej z kategorii, o których mowa w tabeli kar i środków w rozdziale 3. Wykaz może zawierać również krótki opis konkretnej kary lub środka.

Wykazy i opisy, o których mowa w akapicie pierwszym, są regularnie aktualizowane przez państwa członkowskie i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru. Zaktualizowane informacje przesyłane są do Specjalnego Komitetu ds. Przepływu Osób.

6. Tabele w rozdziale 3, o których mowa w ust. 1–4, są takie same jak tabele służące do wymiany informacji z rejestrów karnych między państwami członkowskimi a Zjednoczonym Królestwem. Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób przyjmuje wszelkie niezbędne w tym względzie zmiany w tabelach w rozdziale 3, o których mowa w ust. 1–5.

Artykuł 6

Ciągłość przekazywania informacji

Jeżeli sposób przekazywania informacji drogą elektroniczną jest czasowo niedostępny, przez cały okres takiej niedostępności państwa członkowskie i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru przekazują informacje, wykorzystując do tego celu wszelkie środki umożliwiające uzyskanie dokumentu w formie pisemnej i umożliwiające organowi centralnemu wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru stwierdzenie ich autentyczności.

Artykuł 7

Specyfikacje techniczne

Wykonując niniejszą Umowę, państwa członkowskie i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru przestrzegają zapewnionych przez eu-LISA wspólnych specyfikacji technicznych dotyczących elektronicznej wymiany informacji pochodzących z rejestrów karnych i w stosownych przypadkach bez zbędnej zwłoki dostosowują swoje systemy.

ROZDZIAŁ 2

FORMULARZE

Wniosek o udzielenie informacji pochodzących z rejestru karnego

a) Informacje dotyczące wzywającego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru:

Państwo:
Organ(-y) centralny(-e):
Osoba, z którą należy się kontaktować:
Telefon (wraz z numerami kierunkowymi):
Faks (wraz z numerami kierunkowymi):
Adres poczty elektronicznej:
Adres do korespondencji:
Sygnatura akt, jeżeli jest znana:

b) Informacje o tożsamości osoby, której dotyczy wniosek (*):

Imię i nazwisko (imiona i wszystkie nazwiska):
Poprzednio używane imiona i nazwiska:
Przydomek lub pseudonim, jeżeli dotyczy:
Płeć: M ☐ K ☐
Obywatelstwo:
Data urodzenia (cyframi: dd/mm/rrrr):
Miejsce urodzenia (miejscowość i państwo):
Imię i nazwisko ojca:
Imię i nazwisko matki:
Miejsce zamieszkania lub znany adres:
Numer identyfikacyjny osoby lub rodzaj i numer jej dokumentu tożsamości:
Odciski palców:
Wizerunek twarzy:
Inne dostępne dane identyfikacyjne:

c) Cel wniosku:

Należy zaznaczyć właściwe pole

(1)	☐	postępowanie karne (należy wskazać organ prowadzący postępowanie oraz sygnaturę akt sprawy, jeżeli jest dostępna)
(2)	☐	wniosek niezwiązany z postępowaniem karnym (zaznaczając właściwe pole, należy wskazać organ prowadzący postępowanie oraz sygnaturę akt sprawy, jeżeli jest dostępna):
	(i) ☐	wniosek pochodzący od organu sądowego
	(ii) ☐	wniosek pochodzący od właściwego organu administracyjnego
	(iii) ☐	wniosek pochodzący od osoby ubiegającej się o dotyczące jej dane z rejestru karnego

Cel, jakiemu mają służyć informacje:

Organ występujący z wnioskiem:

☐	dana osoba nie wyraziła zgody na ujawnienie informacji (jeśli do tej osoby zwrócono się o wydanie zgody na podstawie prawa wzywającego państwa członkowskiego lub prawa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru).

Osoba, z którą można się kontaktować, gdyby potrzebne były dodatkowe informacje:
Nazwa:
Telefon:
Adres poczty elektronicznej:
Inne informacje (na przykład jak pilny jest wniosek):

Odpowiedź na wniosek

Informacje o osobie, której dotyczy wniosek

Należy zaznaczyć właściwe pole

Niżej podpisany organ poświadcza, że:	
☐	rejestr karny nie zawiera żadnych informacji o wyrokach skazujących wobec danej osoby
☐	rejestr karny zawiera informacje o wyrokach skazujących wobec danej osoby; wykaz wyroków skazujących załączony jest do niniejszej odpowiedzi
☐	rejestr karny zawiera inne informacje dotyczące danej osoby; informacje te załączone są do niniejszej odpowiedzi (opcjonalnie)
☐	rejestr karny zawiera informacje o wyrokach skazujących wobec danej osoby, ale skazujące państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zastrzegło, że informacje dotyczące tych wyroków nie mogą być przekazywane dalej do jakichkolwiek innych celów niż na potrzeby postępowania karnego. Wniosek o udzielenie dalszych informacji można skierować bezpośrednio do ... (należy wskazać skazujące państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru)
☐	zgodnie z prawem krajowym wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru nie można udzielić odpowiedzi na wniosek niezwiązany z postępowaniem karnym.

Osoba, z którą można się kontaktować, gdyby potrzebne były dodatkowe informacje:
Nazwa:
Telefon:
Adres poczty elektronicznej:
Inne informacje (ograniczenia korzystania z danych w przypadku wniosków niezwiązanych z postępowaniem karnym):
Należy wskazać liczbę stron załączonych do formularza odpowiedzi:
Sporządzono w
w dniu
Podpis i pieczęć urzędowa (w stosownych przypadkach):
Imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe / organizacja:

W stosownych przypadkach należy załączyć wykaz wyroków skazujących i przesłać całość dokumentów wzywającemu państwu członkowskiemu lub Zjednoczonemu Królestwu w odniesieniu do Gibraltaru. Nie jest konieczne tłumaczenie formularza ani wykazu wyroków skazujących na język wzywającego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru.

(1) Aby ułatwić ustalenie tożsamości danej osoby, należy podać jak najwięcej informacji.

ROZDZIAŁ 3
ZNORMALIZOWANY FORMAT PRZEKAZYWANIA INFORMACJI

Wspólna tabela kategorii przestępstw, wraz z tabelą parametrów, o której mowa w art. 5 ust. 1 i 2 w rozdziale 1

Kod	Kategorie i podkategorie kar i środków
0100 00 kategoria otwarta	Zbrodnie należące do jurysdykcji Międzynarodowego Trybunału Karnego
0101 00	Ludobójstwo
0102 00	Zbrodnie przeciwko ludzkości
0103 00	Zbrodnie wojenne
0200 00 kategoria otwarta	Udział w organizacji przestępczej
0201 00	Kierowanie organizacją przestępczą
0202 00	Świadomy udział w przestępczej działalności organizacji przestępczej
0203 00	Świadomy udział w nieprzestępczej działalności organizacji przestępczej
0300 00 kategoria otwarta	Terroryzm
0301 00	Kierowanie grupą terrorystyczną
0302 00	Świadomy udział w działalności grupy terrorystycznej
0303 00	Finansowanie terroryzmu
0304 00	Publiczne nawoływanie do popełnienia przestępstwa terrorystycznego
0305 00	Rekrutacja na potrzeby terroryzmu lub szkolenie terrorystyczne
0400 00 kategoria otwarta	Handel ludźmi
0401 00	Handel ludźmi w celu wyzysku związanego z pracą lub świadczeniem usług

Kod	Kategorie i podkategorie kar i środków
0402 00	Handel ludźmi w celu wyzysku związanego z prostytutką lub innymi formami wykorzystywania seksualnego
0403 00	Handel ludźmi w celu pobrania ludzkich organów lub tkanek
0404 00	Handel ludźmi w celu niewolnictwa, praktyk podobnych do niewolnictwa lub pracy przymusowej
0405 00	Handel małoletnimi w celu wyzysku związanego z pracą lub świadczeniem usług
0406 00	Handel małoletnimi w celu wyzysku osób związanego z prostytutką lub innymi formami wykorzystywania seksualnego
0407 00	Handel małoletnimi w celu pobrania ludzkich organów lub tkanek
0408 00	Handel małoletnimi w celu niewolnictwa, praktyk podobnych do niewolnictwa lub pracy przymusowej
0500 00 kategoria otwarta	Nielegalny handel ⁽¹⁾ i inne przestępstwa związane z bronią, bronią palną, częściami i elementami tej broni, amunicją i materiałami wybuchowymi
0501 00	Nielegalny wyrób broni, broni palnej, części i elementów tej broni, amunicji i materiałów wybuchowych
0502 00	Nielegalny handel na poziomie krajowym bronią, bronią palną, częściami i elementami tej broni, amunicją i materiałami wybuchowymi ⁽²⁾
0503 00	Nielegalny wywóz lub przywóz broni, broni palnej, części i elementów tej broni, amunicji i materiałów wybuchowych
0504 00	Posiadanie lub używanie bez zezwolenia broni, broni palnej, części i elementów tej broni, amunicji i materiałów wybuchowych
0600 00 kategoria otwarta	Przestępstwa przeciwko środowisku
0601 00	Niszczanie lub uszkodzanie chronionych gatunków fauny i flory
0602 00	Bezprawne zanieczyszczanie powietrza, gleby lub wody substancjami lub promieniowaniami jonizującymi
0603 00	Przestępstwa związane z odpadami, w tym odpadami niebezpiecznymi

Kod	Kategorie i podkategorie kar i środków
0604 00	Przestępstwa związane z nielegalnym obrotem ⁽¹⁾ zwierzętami lub roślinami pozostającymi pod ochroną gatunkową lub częściami tych zwierząt lub roślin
0605 00	Nieumyślne przestępstwa przeciwko środowisku
0700 00 kategoria otwarta	Przestępstwa związane z narkotykami lub prekursorami oraz inne przestępstwa przeciwko zdrowiu publicznemu
0701 00	Przestępstwa związane z nielegalnym obrotem ⁽²⁾ środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi i prekursorami nieprzeznaczonymi wyłącznie na użytek własny
0702 00	Nielegalne zażywanie narkotyków oraz ich nabywanie, posiadanie, wytwarzanie lub produkcja wyłącznie na użytek własny
0703 00	Pomaganie w nielegalnym używaniu środków odurzających lub substancji psychotropowych lub nakłanianie do takiego używania
0704 00	Wyrób lub produkcja środków odurzających nieprzeznaczonych wyłącznie na użytek własny
0800 00 kategoria otwarta	Przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu
0801 00	Zabójstwo
0802 00	Zabójstwo – typy kwalifikowane ⁽⁴⁾
0803 00	Nieumyślne spowodowanie śmierci
0804 00	Zabójstwo noworodka przez matkę
0805 00	Nielegalne przerwanie ciąży
0806 00	Nielegalna eutanazja
0807 00	Przestępstwa związane z popełnieniem samobójstwa
0808 00	Akt przemocy skutkujący śmiercią
0809 00	Spowodowanie ciężkiego uszkodzenia lub zniekształcenia ciała lub trwałego kalectwa
0810 00	Nieumyślne spowodowanie poważnego uszkodzenia lub zniekształcenia ciała lub trwałego kalectwa
0811 00	Spowodowanie lżejszego uszkodzenia ciała

Kod	Kategorie i podkategorie kar i środków
0812 00	Nieumyślne spowodowanie lżejszego uszkodzenia ciała
0813 00	Narażenie na niebezpieczeństwo utraty życia lub poważnego uszkodzenia ciała
0814 00	Tortury
0815 00	Nieudzielenie pomocy
0816 00	Przestępstwa związane z pobieraniem organów lub tkanek ludzkich bez zezwolenia lub zgody
0817 00	Przestępstwa związane z nielegalnym handlem ⁽³⁾ ludzkimi organami lub tkankami
0818 00	Przemoc domowa lub groźby
0900 00 kategoria otwarta	Przestępstwa przeciwko wolności osobistej, godności osobistej lub innym chronionym dobrom, w tym rasizm i ksenofobia
0901 00	Porwanie, porwanie dla okupu, bezprawne przetrzymywanie
0902 00	Bezprawne zatrzymanie lub pozbawienie wolności przez organ publiczny
0903 00	Wzięcie zakładnika
0904 00	Porwanie statku powietrznego lub wodnego
0905 00	Znieważenie i zniesławienie
0906 00	Groźby karalne
0907 00	Przymus, wywieranie nacisku, nękanie, molestowanie lub agresja psychiczna lub emocjonalna
0908 00	Wymuszenie
0909 00	Wymuszenie – typ kwalifikowany
0910 00	Nielegalne wkroczenie na teren prywatny
0911 00	Naruszenie prywatności inne niż nielegalne wkroczenie na teren prywatny
0912 00	Przestępstwa przeciwko ochronie danych osobowych
0913 00	Nielegalne przechwytywanie danych lub przekazywanych informacji

Kod	Kategorie i podkategorie kar i środków
0914 00	Dyskryminacja z powodu płci, rasy, orientacji seksualnej, wyznania lub pochodzenia etnicznego
0915 00	Publiczne nawoływanie do dyskryminacji rasowej
0916 00	Publiczne nawoływanie do nienawiści na tle różnic rasowych
0917 00	Szantaż
1000 00 kategoria otwarta	Przestępstwa seksualne
1001 00	Zgwałcenie
1002 00	Zgwałcenie – typ kwalifikowany (²), inny niż zgwałcenie małoletniego
1003 00	Napaść na tle seksualnym
1004 00	Doprowadzenie do uprawiania prostytucji lub do czynności seksualnej
1005 00	Nieobyczajne obnażanie się
1006 00	Molestowanie seksualne
1007 00	Nakłanianie przez prostytutkę do czynu niezgodnego
1008 00	Seksualne wykorzystywanie dzieci
1009 00	Przestępstwa związane z pornografią dziecięcą lub nieobyczajnymi wizerunkami małoletnich
1010 00	Zgwałcenie małoletniego
1011 00	Napaść na tle seksualnym na małoletniego
1100 00 kategoria otwarta	Przestępstwa przeciwko prawu rodzinnemu
1101 00	Nielegalne stosunki seksualne bliskich członków rodziny

Kod	Kategorie i podkategorie kar i środków
1102 00	Poligamia
1103 00	Uchyłanie się od obowiązku alimentacyjnego
1104 00	Zaniedbywanie lub porzucenie małoletniego lub osoby niepełnosprawnej
1105 00	Niepodporządkowanie się nakazowi wydania małoletniego lub uprowadzenie małoletniego
1200 00 kategoria otwarta	Przestępstwa przeciwko państwu, porządkowi publicznemu, wymiarowi sprawiedliwości lub funkcjonariuszom publicznym
1201 00	Szpiegostwo
1202 00	Zdrada stanu
1203 00	Przestępstwa dotyczące wyborów i referendum
1204 00	Zamach na życie lub zdrowie głowy państwa
1205 00	Znieważenie państwa, narodu lub symboli państwowych
1206 00	Znieważenie funkcjonariusza publicznego lub opór wobec niego
1207 00	Zmuszenie funkcjonariusza publicznego do określonego zachowania lub wywieranie na niego nacisku
1208 00	Czynna napaść na funkcjonariusza publicznego lub grożenie funkcjonariuszowi publicznemu
1209 00	Przestępstwa przeciwko porządkowi publicznemu, zakłócanie spokoju publicznego
1210 00	Przemoc podczas imprez sportowych
1211 00	Kradzież dokumentów publicznych lub administracyjnych
1212 00	Zakłócanie funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości lub nadużywanie prawa, składanie fałszywych zawiadomień o przestępstwie lub zeznań w toku postępowania karnego lub sądowego, krzywoprzysięstwo
1213 00	Bezprawne podawanie się za inną osobę lub funkcjonariusza publicznego
1214 00	Ucieczka z aresztu lub więzienia

Kod	Kategorie i podkategorie kar i środków
1300 00 kategoria otwarta	Przestępstwa przeciwko własności publicznej lub interesom publicznym
1301 00	Nadużycia finansowe dotyczące świadczeń publicznych, z zabezpieczenia społecznego lub rodzinnych
1302 00	Nadużycia finansowe dotyczące świadczeń, subwencji lub dotacji europejskich
1303 00	Przestępstwa związane z nielegalnym hazardem
1304 00	Udaremnianie lub utrudnianie przetargów publicznych
1305 00	Łapownictwo czynne lub bierne urzędnika publicznego, osoby pełniącej funkcję publiczną lub organu publicznego
1306 00	Przywłaszczenie, sprzeniewierzenie lub inne bezprawne użycie majątku przez funkcjonariusza publicznego
1307 00	Nadużycie stanowiska przez urzędnika publicznego
1400 00 kategoria otwarta	Przestępstwa podatkowe i celne
1401 00	Przestępstwa podatkowe
1402 00	Przestępstwa celne
1500 00 kategoria otwarta	Przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu i handlowemu
1501 00	Doprowadzenie do upadłości lub niewypłacalności lub pozorna niewypłacalność
1502 00	Nadużycia księgowe, przywłaszczenie, ukrywanie aktywów lub niezgodne z prawem zwiększenie wartości pasywów firmy
1503 00	Naruszenie zasad konkurencji
1504 00	Pranie dochodów pochodzących z przestępstwa
1505 00	Łapownictwo czynne i bierne w sektorze prywatnym
1506 00	Ujawnienie tajemnicy lub naruszenie obowiązku zachowania tajemnicy

Kod	Kategorie i podkategorie kar i środków
1507 00	Bezprawne wykorzystanie poufnych informacji w obrocie papierami wartościowymi
1600 00 kategoria otwarta	Przestępstwa przeciwko mieniu lub niszczenie mienia
1601 00	Przywłaszczenie
1602 00	Przywłaszczenie lub kradzież energii
1603 00	Oszustwo, w tym wyłudzenie
1604 00	Paserstwo
1605 00	Nielegalny handel ⁽⁶⁾ dobrami kultury, w tym antykami i dziełami sztuki
1606 00	Umyślne uszkodzenie lub zniszczenie mienia
1607 00	Nieumyślne uszkodzenie lub zniszczenie mienia
1608 00	Sabotaż
1609 00	Przestępstwa przeciwko własności przemysłowej lub intelektualnej
1610 00	Podpalenie
1611 00	Podpalenie skutkujące śmiercią lub uszkodzeniem ciała
1612 00	Podpalenie lasu
1700 00 kategoria otwarta	Przestępstwa związane z kradzieżą
1701 00	Kradzież
1702 00	Kradzież po nielegalnym wkroczeniu na teren prywatny
1703 00	Kradzież z użyciem przemocy lub broni lub z posłużeniem się groźbą użycia przemocy lub broni przeciwko osobie
1704 00	Kradzież kwalifikowana bez użycia przemocy lub broni lub bez posłużenia się groźbą użycia przemocy lub broni przeciwko osobie

Kod	Kategorie i podkategorie kar i środków
1800 00 kategoria otwarta	Przestępstwa przeciwko systemom informatycznym i inne przestępstwa komputerowe
1801 00	Nielegalne uzyskanie dostępu do systemów informatycznych
1802 00	Nielegalna ingerencja w system informatyczny
1803 00	Nielegalna ingerencja w dane
1804 00	Wytwarzanie, posiadanie lub rozpowszechnianie urządzeń komputerowych lub danych umożliwiających popełnianie przestępstw komputerowych lub handel takimi urządzeniami lub danymi
1900 00 kategoria otwarta	Fałszerstwo środków płatniczych
1901 00	Podrabianie lub przerabianie pieniądza
1902 00	Podrabianie bezgotówkowych środków płatniczych
1903 00	Podrabianie lub przerabianie publicznych papierów wartościowych
1904 00	Wprowadzanie do obiegu / używanie podrobionych lub przerobionych: pieniądza, bezgotówkowych środków płatniczych lub publicznych papierów wartościowych
1905 00	Posiadanie urządzenia do podrabiania lub przerabiania pieniądza lub publicznych papierów wartościowych
2000 00 kategoria otwarta	Fałszerstwo dokumentów
2001 00	Fałszerstwo dokumentu publicznego lub administracyjnego przez osobę prywatną
2002 00	Fałszerstwo dokumentu przez urzędnika lub funkcjonariusza publicznego
2003 00	Dostarczanie lub nabywanie sfałszowanych dokumentów publicznych lub administracyjnych; dostarczanie lub nabywanie sfałszowanych dokumentów przez urzędnika lub funkcjonariusza publicznego
2004 00	Używanie sfałszowanych dokumentów publicznych lub administracyjnych
2005 00	Posiadanie urządzenia do fałszowania dokumentów publicznych lub administracyjnych

Kod	Kategorie i podkategorie kar i środków
2006 00	Fałszerstwo dokumentów prywatnych przez osobę prywatną
2100 00 kategoria otwarta	Przestępstwa przeciwko zasadom bezpieczeństwa ruchu
2101 00	Niebezpieczne prowadzenie pojazdu
2102 00	Prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środków odurzających
2103 00	Prowadzenie pojazdu bez prawa jazdy lub w okresie pozbawienia uprawnień do kierowania pojazdami
2104 00	Ucieczka z miejsca wypadku drogowego
2105 00	Uchylenie się od kontroli drogowej
2106 00	Przestępstwa związane z transportem drogowym
2200 00 kategoria otwarta	Przestępstwa przeciwko prawu pracy
2201 00	Nielegalne zatrudnienie
2202 00	Przestępstwa dotyczące wynagrodzenia, w tym składek na zabezpieczenie społeczne
2203 00	Przestępstwa dotyczące warunków pracy oraz bezpieczeństwa i higieny pracy
2204 00	Przestępstwa dotyczące dostępu do działalności zawodowej i jej wykonywania
2205 00	Przestępstwa dotyczące czasu pracy i wypoczynku
2300 00 kategoria otwarta	Przestępstwa przeciwko prawu migracyjnemu
2301 00	Nielegalny wjazd lub pobyt
2302 00	Ułatwienie nielegalnego wjazdu i pobytu

Kod	Kategorie i podkategorie kar i środków
2400 00 kategoria otwarta	Przestępstwa przeciwko obowiązkowi pełnienia służby wojskowej
2500 00 kategoria otwarta	Przestępstwa związane z substancjami hormonalnymi i innymi stymulatorami wzrostu
2501 00	Nielegalny przywóz, wywóz lub dostarczanie substancji hormonalnych i innych stymulatorów wzrostu
2600 00 kategoria otwarta	Przestępstwa związane z materiałami jądrowymi lub innymi niebezpiecznymi substancjami promieniotwórczymi
2601 00	Nielegalny przywóz, wywóz, dostarczanie lub nabywanie materiałów jądrowych lub promieniotwórczych
2700 00 kategoria otwarta	Pozostałe przestępstwa
2701 00	Inne przestępstwa umyślne
2702 00	Inne przestępstwa nieumyślne

(¹) O ile nie określono inaczej w tej kategorii, „handel” oznacza przywóz, wywóz, nabywanie, sprzedaż, dostarczanie, przemieszczanie lub transfer.

(²) Do celów tej podkategorii handel obejmuje nabywanie, sprzedaż, dostarczanie, przemieszczanie lub transfer.

(³) Do celów tej podkategorii nielegalny handel obejmuje przywóz, wywóz, nabywanie, sprzedaż, dostarczanie, przemieszczanie lub transfer.

(⁴) Na przykład: szczególnie obciążające okoliczności.

(⁵) Na przykład: zgwałcenie ze szczególnym okrucieństwem.

(⁶) Handel obejmuje przywóz, wywóz, nabywanie, sprzedaż, dostarczanie, przemieszczanie lub transfer.

Parametry		
Stadium popełnienia przestępstwa:	Dokonanie czynu	C
	Usiłowanie lub przygotowywanie	A
	Dane nieprzekazywane	Ø

Parametry		
Stopień udziału:	Sprawca	M
	Pomocnictwo lub podżeganie/organizacja, spiskowanie	H
	Dane nieprzekazywane	Ø
Wyłączenie odpowiedzialności karnej:	Niepoczytalność lub ograniczona poczytalność	S
Recydywa		R

Wspólna tabela kategorii kar i środków, wraz z tabelą parametrów, o której mowa w art. 5 ust. 3 i 4 w rozdziale 1

Kod	Kategorie i podkategorie kar i środków kategoria otwarta
1000 kategoria otwarta	Kara pozbawienia wolności
1001	Kara pozbawienia wolności
1002	Kara dożywotniego pozbawienia wolności
2000 kategoria otwarta	Ograniczenie wolności osobistej
2001	Zakaz odwiedzania określonych miejsc
2002	Ograniczenie wyjazdów za granicę
2003	Zakaz przebywania w określonych miejscach
2004	Zakaz wstępu na imprezę masową
2005	Zakaz kontaktowania się z określonymi osobami, w jakikolwiek sposób
2006	Poddanie dozorowi elektronicznemu ⁽¹⁾
2007	Nakaz stawiania się w określonym czasie przed określonym organem
2008	Nakaz przebywania/mieszkania w określonym miejscu

Kod	Kategorie i podkategorie kar i środków kategoria otwarta
2009	Nakaz przebywania w miejscu zamieszkania w określonym czasie
2010	Nakaz przestrzegania środków związanych z próbą nałożoną przez sąd wraz z nadzorem
3000 kategoria otwarta	Pozbawienie określonego prawa
3001	Pozbawienie stanowiska
3002	Utrata/zawieszenie prawa do pełnienia funkcji publicznej lub otrzymania tej funkcji
3003	Utrata/zawieszenie czynnego lub biernego prawa wyborczego
3004	Zakaz ubiegania się o zamówienie publiczne
3005	Zakaz korzystania z dotacji publicznych
3006	Unieważnienie prawa jazdy ⁽²⁾
3007	Zawieszenie ważności prawa jazdy
3008	Zakaz prowadzenia pojazdów określonego rodzaju
3009	Utrata/zawieszenie władzy rodzicielskiej
3010	Utrata/zawieszenie prawa do pełnienia funkcji biegłego w postępowaniu sądowym/składania zeznań ze złożeniem przyrzeczenia/pełnienia funkcji ławnika
3011	Utrata/zawieszenie prawa do pełnienia funkcji opiekuna prawnego ⁽³⁾
3012	Utrata/zawieszenie prawa do orderów i odznaczeń oraz tytułów honorowych
3013	Zakaz wykonywania działalności zawodowej, handlowej lub społecznej
3014	Zakaz pracy lub wykonywania innej działalności z małoletnimi
3015	Obowiązek likwidacji przedsiębiorstwa
3016	Zakaz posiadania lub noszenia broni

Kod	Kategorie i podkategorie kar i środków kategoria otwarta
3017	Cofnięcie zezwolenia na polowanie/połów ryb
3018	Zakaz wystawiania czeków lub korzystania z kart płatniczych/kredytowych
3019	Zakaz hodowli zwierząt
3020	Zakaz posiadania lub używania określonych przedmiotów innych niż broń
3021	Zakaz grania w pewne gry/uprawiania określonych sportów
4000 kategoria otwarta	Zakaz przebywania na terytorium lub wydalenie z terytorium
4001	Zakaz przebywania na terytorium państwa
4002	Wydalenie z terytorium państwa
5000 kategoria otwarta	Obowiązki osobiste
5001	Poddanie się leczeniu lub innym formom terapii
5002	Poddanie się programowi społeczno-edukacyjnemu
5003	Obowiązek przebywania pod opieką/kontrolą rodziny
5004	Środki wychowawcze
5005	Probacja sądowo-społeczna
5006	Obowiązek odbycia szkolenia / wykonywania pracy
5007	Obowiązek przekazywania organom sądowym określonych informacji
5008	Obowiązek opublikowania wyroku
5009	Obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej w związku z popełnieniem przestępstwa

Kod	Kategorie i podkategorie kar i środków kategoria otwarta
6000 kategoria otwarta	Kary dotyczące własności prywatnej
6001	Konfiskata
6002	Rozbiórka
6003	Przywrócenie do stanu poprzedniego
7000 kategoria otwarta	Umieszczenie w instytucji
7001	Umieszczenie w zakładzie psychiatrycznym
7002	Umieszczenie w ośrodku detoksykacyjnym
7003	Umieszczenie w placówce wychowawczej
8000 kategoria otwarta	Kary finansowe
8001	Grzywna
8002	Grzywna w stawkach dziennych ⁽⁴⁾
8003	Nawiązka na rzecz określonego beneficjenta ⁽⁵⁾
9000 kategoria otwarta	Kary polegające na świadczeniu pracy
9001	Praca społecznie użyteczna
9002	Praca społecznie użyteczna lub praca wraz z innymi środkami ograniczającymi
10000 kategoria otwarta	Kary wojskowe
10001	Degradacja ⁽⁶⁾

Kod	Kategorie i podkategorie kar i środków kategoria otwarta
10002	Wydalenie z zawodowej służby wojskowej
10003	Pozbawienie wolności w więzieniu wojskowym
11000 kategoria otwarta	Odstąpienie od wydania wyroku lub wymierzenia kary lub ich odroczenie; ostrzeżenie
12000 kategoria otwarta	Pozostałe kary i środki
Parametry (do określenia w stosownych przypadkach)	
ø	Kara
m	Środek
a	Zawieszenie wykonania kary/środka
b	Częściowe zawieszenie wykonania kary/środka
c	Zawieszenie wykonania kary/środka z poddaniem probacji/dozorowi
d	Częściowe zawieszenie wykonania kary/środka z poddaniem probacji/dozorowi
e	Zamiana kary/środka
f	Kara zastępcza/środek zastępczy nakładane jako kara główna
g	Kara zastępcza/środek zastępczy nakładane w przypadku niepodporządkowania się karze głównej
h	Wykonanie zawieszony kary/zawieszonego środka
i	Wydanie wyroku łącznego
j	Przerwanie wykonywania/odroczenie kary/środka (7)
k	Darowanie kary
l	Darowanie zawieszony kary
n	Zakończenie kary
o	Ułaskawienie
p	Amnestia
q	Warunkowe zwolnienie (zwolnienie osoby przed zakończeniem wykonywania kary na określonych warunkach)

Parametry (do określenia w stosownych przypadkach)

r	Rehabilitacja (z wykreśleniem kary z rejestru karnego lub bez takiego wykreślenia)
s	Kary lub środki przewidziane specjalnie dla małoletnich
t	Orzeczenie inne niż wydane w sprawie karnej ⁽⁸⁾

⁽¹⁾ Urządzenie przytwierdzone na stałe lub mobilne.

⁽²⁾ Niezbędne jest ponowne ubieganie się o wydanie prawa jazdy.

⁽³⁾ Opiekun prawny dla osoby ubezwłasnowolnionej lub małoletniego.

⁽⁴⁾ Grzywna wyrażona w stawkach dziennych.

⁽⁵⁾ Na przykład na rzecz instytucji, stowarzyszenia, fundacji lub pokrzywdzonego.

⁽⁶⁾ Obniżenie stopnia wojskowego.

⁽⁷⁾ Nie prowadzi do uniknięcia wykonania kary.

⁽⁸⁾ Parametr ten zostanie wskazany jedynie w przypadku, gdy informacje te są przekazywane w odpowiedzi na wniosek otrzymany przez państwo członkowskie, którego zainteresowana osoba jest obywatelem, lub przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli dana osoba jest obywatelem Zjednoczonego Królestwa.

ZAŁĄCZNIK 13

DEFINICJA TERRORYZMU

1. Zakres stosowania

Do celów rozdziału 4 art. 118 ust. 3 lit. b) i ust. 5, art. 121 i art. 176 ust. 2 lit. a) niniejszej Umowy, załącznika 14 oraz załącznika 16 „terroryzm” oznacza przestępstwa określone w pkt 3–14 niniejszego załącznika.

2. Definicje grupy terrorystycznej i grupy zorganizowanej

2.1. „Grupa terrorystyczna” oznacza grupę zorganizowaną złożoną z więcej niż dwóch osób, utworzoną na pewien czas i działającą w uzgodniony sposób w celu popełniania przestępstw terrorystycznych.

2.2. „Grupa zorganizowana” oznacza grupę, która nie jest przypadkowo sformowana w celu natychmiastowego popełnienia przestępstwa oraz w której nie ma potrzeby formalnego określenia ról członków grupy, ciągłości członkostwa lub rozwiniętej struktury.

3. Przestępstwa terrorystyczne

3.1. Czyny umyślne, określone w prawie wewnętrznym jako przestępstwa, które ze względu na swój charakter lub kontekst mogą wyrządzić poważne szkody państwu lub organizacji międzynarodowej, jeżeli zostają popełnione w jednym z celów wymienionych w pkt 3.2:

a) ataki na życie ludzkie, które mogą powodować śmierć;

b) ataki na integralność cielesną osoby;

c) porwania lub branie zakładników;

d) spowodowanie rozległych zniszczeń obiektów publicznych lub obiektów użyteczności publicznej, systemu transportowego, infrastruktury, w tym systemu informacyjnego, stałych platform umieszczonych na szelfie kontynentalnym, miejsca publicznego lub mienia prywatnego – jeżeli zniszczenia te mogą zagrozić życiu ludzkiemu lub spowodować poważne straty gospodarcze;

e) zajęcie statku powietrznego, statku wodnego lub innego środka transportu publicznego lub transportu towarów;

f) wytwarzanie, posiadanie, nabywanie, przewożenie, dostarczanie lub używanie materiałów wybuchowych lub broni, w tym broni chemicznej, biologicznej, radiologicznej lub jądrowej, a także badania nad bronią chemiczną, biologiczną, radiologiczną lub jądrową i rozwój takiej broni;

g) uwalnianie substancji niebezpiecznych lub powodowanie pożarów, powodzi lub wybuchów, czego skutkiem jest zagrożenie życia ludzkiego;

h) zakłócanie lub przerywanie dostaw wody, energii elektrycznej lub wszelkich innych podstawowych zasobów naturalnych, czego skutkiem jest zagrożenie życia ludzkiego;

- i) umyślne i bezprawne poważne utrudnienie lub zakłócenie funkcjonowania systemu informatycznego poprzez wprowadzenie, przekazywanie, uszkodzanie, usuwanie, pogarszanie, zmienianie lub eliminowanie danych komputerowych lub czynienie ich niedostępnymi, w przypadkach gdy:
 - (i) działaniem przy wykorzystaniu narzędzia zaprojektowanego lub dostosowanego głównie do tego celu dotknięta została znacząca liczba systemów informatycznych;
 - (ii) przestępstwo powoduje poważne szkody; lub
 - (iii) przestępstwo popełniono przeciwko systemowi informatycznemu o charakterze infrastruktury krytycznej;
- j) umyślne i bezprawne usuwanie, uszkodzanie, pogarszanie, zmienianie lub eliminowanie danych komputerowych w systemie informatycznym lub czynienie ich niedostępnymi, w przypadkach gdy przestępstwo popełniono przeciwko systemowi informatycznemu o charakterze infrastruktury krytycznej; oraz
- k) zagrożenie popełnieniem któregośkolwiek z czynów wymienionych w lit. a)–j).

3.2. Cele, o których mowa w pkt 3.1, obejmują:

- a) poważne zastraszenie ludności;
- b) bezprawne zmuszenie rządu lub organizacji międzynarodowej do podjęcia lub zaniechania jakiegokolwiek działania; oraz
- c) poważną destabilizację lub zniszczenie podstawowych struktur politycznych, konstytucyjnych, gospodarczych lub społecznych państwa lub organizacji międzynarodowej.

4. Przestępstwa odnoszące się do grupy terrorystycznej

Następujące czyny umyślne:

- a) kierowanie grupą terrorystyczną;
- b) uczestnictwo w działaniach grupy terrorystycznej, w tym poprzez dostarczanie informacji lub zasobów materialnych lub poprzez wszelkiego rodzaju finansowanie działalności takiej grupy, ze świadomością, że takie uczestnictwo będzie stanowiło wkład w działalność przestępczą grupy terrorystycznej.

5. Publiczne nawoływanie do popełnienia przestępstwa terrorystycznego

Rozpowszechnianie lub innego rodzaju udostępnianie – jeżeli czyn ten popełniono umyślnie – w jakikolwiek sposób, w internecie lub poza nim, przekazu do publicznej wiadomości z zamiarem podżegania do popełnienia jednego z przestępstw wymienionych w pkt 3.1 lit. a)–j), w przypadku gdy takie działanie, bezpośrednio lub pośrednio, na przykład poprzez pochwalanie aktów terrorystycznych, popiera popełnianie przestępstw terrorystycznych i tym samym stwarza niebezpieczeństwo popełnienia jednego lub większej liczby takich przestępstw.

6. Rekrutacja na potrzeby terroryzmu

Nakłanianie innej osoby – jeżeli czyn ten popełniono umyślnie – do popełnienia lub przyczynienia się do popełnienia jednego z przestępstw wymienionych w pkt 3.1 lit. a)–j) lub w pkt 4.

7. Prowadzenie szkolenia na potrzeby terroryzmu

Udzielanie instruktażu – jeżeli czyn ten popełniono umyślnie – w zakresie wytwarzania lub stosowania materiałów wybuchowych, broni palnej lub innych rodzajów broni lub trujących lub niebezpiecznych substancji, lub innych szczególnych metod lub technik, w celu popełnienia lub przyczynienia się do popełnienia jednego z przestępstw wymienionych w pkt 3.1 lit. a)–j), ze świadomością, że przekazywane umiejętności mają zostać wykorzystane w tym celu.

8. Odbywanie szkolenia na potrzeby terroryzmu

Otrzymywanie instruktażu – jeżeli czyn ten popełniono umyślnie – w zakresie wytwarzania lub użycia materiałów wybuchowych, broni palnej lub innych rodzajów broni lub trujących lub niebezpiecznych substancji, lub innych szczególnych metod lub technik, w celu popełnienia lub przyczynienia się do popełnienia jednego z przestępstw wymienionych w pkt 3.1 lit. a)–j).

9. Podróżowanie w celach terrorystycznych

9.1. Podróżowanie – jeżeli czyn ten popełniono umyślnie – do państwa innego niż to państwo członkowskie lub terytorium Gibraltaru w celu popełnienia lub przyczynienia się do popełnienia jednego z przestępstw terrorystycznych, o których mowa w pkt 3, w celu uczestniczenia w działaniach grupy terrorystycznej ze świadomością, że takie uczestnictwo będzie stanowiło wkład w działalność przestępczą takiej grupy, o której mowa w pkt 4, lub w celu prowadzenia lub odbycia szkolenia na potrzeby terroryzmu, o czym mowa w pkt 7 i 8.

9.2. Ponadto następujące czyny, jeżeli zostały popełnione umyślnie:

- a) podróżowanie do państwa członkowskiego lub Gibraltaru w celu popełnienia lub przyczynienia się do popełnienia jednego z przestępstw terrorystycznych, o których mowa w pkt 3, w celu uczestniczenia w działaniach grupy terrorystycznej ze świadomością, że takie uczestnictwo będzie stanowiło wkład w działalność przestępczą takiej grupy, o której mowa w pkt 4, lub w celu prowadzenia lub odbycia szkolenia na potrzeby terroryzmu, o czym mowa w pkt 7 i 8; lub
- b) działania przygotowawcze podejmowane przez osobę, która dostaje się odpowiednio na terytorium tego państwa członkowskiego lub Gibraltaru z zamiarem popełnienia lub przyczynienia się do popełnienia jednego z przestępstw terrorystycznych, o których mowa w pkt 3.1.

10. Organizowanie lub ułatwianie w inny sposób podróżowania w celach terrorystycznych

Każdy czyn polegający na organizowaniu lub ułatwianiu – jeżeli czyn ten popełniono umyślnie – który pomaga jakiegokolwiek osobie w podróżowaniu w celach terrorystycznych, o czym mowa w pkt 9.1 i pkt 9.2 lit. a), ze świadomością, że udzielona w ten sposób pomoc jest przeznaczona do tego celu.

11. Finansowanie terroryzmu

11.1. Działania polegające na dostarczaniu lub gromadzeniu funduszy – jeżeli czyn ten popełniono umyślnie – w jakikolwiek sposób, bezpośrednio lub pośrednio, z zamiarem ich wykorzystania lub ze świadomością, że mają zostać wykorzystane, w całości lub w części, do popełnienia lub do przyczynienia się do popełnienia któregośkolwiek z przestępstw, o których mowa w pkt 3–10.

11.2. W przypadku gdy finansowanie terroryzmu, o którym mowa w pkt 11.1, dotyczy któregośkolwiek z przestępstw wymienionych w pkt 3, 4 i 9, nie jest konieczne, aby doszło do faktycznego wykorzystania tych funduszy, w całości lub części, do popełnienia lub do przyczynienia się do popełnienia któregośkolwiek z tych przestępstw, ani nie jest konieczne, aby sprawca wiedział, na potrzeby którego konkretnego przestępstwa lub przestępstw fundusze te mają być wykorzystane.

12. Inne przestępstwa związane z działalnością terrorystyczną

Następujące czyny umyślne:

- a) kradzież kwalifikowana dokonana w celu popełnienia jednego z przestępstw wymienionych w pkt 3;
- b) wymuszenie dokonane z zamiarem popełnienia jednego z przestępstw wymienionych w pkt 3; oraz
- c) sporządzanie lub korzystanie z fałszywych dokumentów urzędowych dokonane w celu popełnienia jednego z przestępstw wymienionych w pkt 3.1 lit. a)–j), w pkt 4 lit. b) oraz w pkt 9.

13. Związek z przestępstwami terrorystycznymi

Aby przestępstwo, o którym mowa w pkt 4–12, można było uznać za terroryzm, o którym mowa w pkt 1, nie jest konieczne, aby akt terrorystyczny został rzeczywiście popełniony, ani nie jest konieczne, w odniesieniu do przestępstw, o których mowa w pkt 5–10 i 12, ustalenie istnienia związku z innym konkretnym przestępstwem określonym w niniejszym załączniku.

14. Pomocnictwo, podżeganie i usiłowanie

Następujące czyny:

- a) pomocnictwo w popełnieniu jednego z przestępstw, o których mowa w pkt 3–8, 11 i 12;
- b) podżeganie do popełnienia jednego z przestępstw, o których mowa w pkt 3–12; oraz
- c) usiłowanie popełnienia jednego z przestępstw, o których mowa w pkt 3, 6 i 7, pkt 9.1 i pkt 9.2 lit. a) oraz pkt 11 i 12, z wyjątkiem posiadania, jak przewidziano w pkt 3.1 lit. f), oraz przestępstwa, o którym mowa w pkt 3.1 lit. k).

—

ZAŁĄCZNIK 14

NAKAZ ARESZTOWANIA, O KTÓRYM MOWA W ART. 125 UMOWY

Niniejszy nakaz został wydany przez właściwy organ sądowy. Zwracam się o aresztowanie i przekazanie wymienionej niżej osoby w celu przeprowadzenia postępowania karnego lub wykonania kary pozbawienia wolności lub środka zabezpieczającego⁽¹⁾.

a) Informacja o osobie, której dotyczy wniosek:

Nazwa:

Imię (imiona):

Nazwisko rodowe, jeśli dotyczy:

Pseudonimy, jeśli dotyczy:

Płeć:

Obywatelstwo:

Data urodzenia:

Miejsce urodzenia:

Miejsce zamieszkania lub znany adres:

Język (języki) rozumiany (rozumiane)
przez osobę, której dotyczy wniosek (jeśli
wiadomo):Znaki szczególne / rysopis osoby, której
dotyczy wniosek:

Zdjęcie i odciski palców osoby, której dotyczy wniosek, jeśli są dostępne i mogą zostać przekazane, lub dane dotyczące osoby, z którą można kontaktować się w celu uzyskania takich informacji, lub profil DNA (w przypadku gdy takie dokumenty można dostarczyć, choć nie zostały załączone).

b) Decyzja, na podstawie której sporządzono nakaz:

1. Nakaz aresztowania lub decyzja sądowa mające ten sam skutek:

Rodzaj:

2. Podlegające wykonaniu orzeczenie:

Sygnatura:

c) Wskazania co do długości orzeczonej kary:

1. Maksymalna długość kary pozbawienia wolności lub środka zabezpieczającego, jaką można zastosować za określone przestępstwo(-a):

2. Zastosowana długość kary pozbawienia wolności lub środka zabezpieczającego:

Pozostała do odbycia część wyroku:

⁽¹⁾ Niniejszy nakaz musi zostać sporządzony w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego wykonującego nakaz, jeżeli to państwo członkowskie jest znane, lub na ten język przetłumaczony, lub sporządzony w jakimkolwiek języku zatwierdzonym przez to państwo członkowskie, lub na ten język przetłumaczony. W przypadku gdy podmiotem wykonującym nakaz jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, nakaz musi zostać sporządzony w języku angielskim lub na ten język przetłumaczony.

- d) Proszę wskazać, czy osoba ta stawiała się osobiście na rozprawie, w wyniku której wydano orzeczenie:
1. ☐ Tak, osoba ta stawiała się osobiście na rozprawie, w wyniku której wydano orzeczenie.
 2. ☐ Nie, osoba ta nie stawiała się osobiście na rozprawie, w wyniku której wydano orzeczenie.
 3. Jeżeli zaznaczono odpowiedź w pkt 2, proszę wskazać, w stosownych przypadkach, która z poniższych okoliczności ma miejsce:
 - ☐ 3.1a. osoba ta została wezwana osobiście w dniu ... (dzień/miesiąc/rok) i tym samym została poinformowana o wyznaczonym terminie i miejscu rozprawy, w wyniku której wydano to orzeczenie, oraz została poinformowana, że orzeczenie może zostać wydane, jeżeli nie stawi się ona na rozprawie;
 - LUB
 - ☐ 3.1b. osoba ta nie została wezwana osobiście, lecz inną drogą rzeczywiście otrzymała urzędową informację o wyznaczonym terminie i miejscu rozprawy, w wyniku której wydano orzeczenie, w sposób pozwalający jednoznacznie stwierdzić, że osoba ta wiedziała o wyznaczonej rozprawie, oraz została poinformowana, że orzeczenie może zostać wydane, jeżeli nie stawi się na rozprawie;
 - LUB
 - ☐ 3.2. wiedząc o wyznaczonej rozprawie, osoba ta udzieliła upoważnienia obrońcy, który został wyznaczony przez tę osobę lub odpowiednio przez państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, aby ją bronić na rozprawie, i obrońca ten rzeczywiście bronił ją na rozprawie;
 - LUB
 - ☐ 3.3. osobie tej doręczono orzeczenie w dniu ... (dzień/miesiąc/rok) i wyraźnie pouczone ją o prawie do ponownego rozpoznania sprawy lub do złożenia odwołania, w których to procedurach osoba ta ma prawo uczestniczyć i które pozwalają na ponowne rozpoznanie sprawy co do istoty, w tym na uwzględnienie nowych dowodów, oraz które mogą prowadzić do uchylenia lub zmiany pierwotnego orzeczenia; oraz
 - ☐ osoba ta wyraźnie oświadczyła, że nie wnosi sprzeciwu od orzeczenia;
 - LUB
 - ☐ osoba ta w ustawowym terminie nie wystąpiła o ponowne rozpoznanie sprawy ani nie złożyła odwołania;
 - LUB
 - ☐ 3.4. osobie tej orzeczenie nie zostało doręczone osobiście, ale
 - orzeczenie zostanie jej bezzwłocznie doręczone osobiście po jej przekazaniu; oraz
 - wraz z doręczeniem orzeczenia osoba ta zostanie wyraźnie pouczone o prawie do ponownego rozpoznania sprawy lub do złożenia odwołania, w których to procedurach osoba ta ma prawo uczestniczyć i które pozwalają na ponowne rozpoznanie sprawy co do istoty, w tym na uwzględnienie nowych dowodów, oraz które mogą prowadzić do uchylenia lub zmiany pierwotnego orzeczenia; oraz
 - osoba ta zostanie poinformowana o terminie, w którym musi wystąpić o takie ponowne rozpoznanie sprawy lub złożyć odwołanie, i który wynosi ... dni.
 4. Jeżeli zaznaczono odpowiedź wskazaną w pkt 3.1b, 3.2 lub 3.3 powyżej, proszę podać, w jaki sposób odpowiedni warunek został spełniony:

.....

.....

e) Przepisy:

Nakaz ten odnosi się do ogółem:

liczby przestępstw.

Opis okoliczności, w jakich przestępstwo (przestępstwa) popełniono, łącznie z podaniem daty, miejsca i stopnia uczestnictwa w przestępstwie (przestępstwach) osoby, której dotyczy wniosek:

Charakter i kwalifikacja prawna przestępstwa (przestępstw) oraz mające zastosowanie przepisy ustawowe /kodeksy:

I. Poniższe informacje mają zastosowanie wyłącznie w przypadku, w którym zarówno państwo członkowskie wydające nakaz lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wydającym nakaz, jak i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, lub państwo członkowskie wykonujące nakaz dokonały powiadomienia zgodnie z art. 118 ust. 4 Umowy: o ile dotyczy, proszę zaznaczyć jedno lub większą liczbę przestępstw zagrożonych w państwie członkowskim wydającym nakaz lub w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wydającym nakaz, karą pozbawienia wolności lub środkiem zabezpieczającym o maksymalnym wymiarze co najmniej trzech lat, zgodnie z prawem państwa członkowskiego wydającego nakaz lub Gibraltaru, gdy państwem wydającym nakaz jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru:

- ☐ udział w organizacji przestępczej
- ☐ terroryzm zdefiniowany w załączniku 13 do Umowy,
- ☐ handel ludźmi
- ☐ wykorzystywanie seksualne dzieci i pornografia dziecięca
- ☐ nielegalny handel narkotykami i substancjami psychotropowymi
- ☐ nielegalny handel bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi
- ☐ korupcja, w tym łapownictwo
- ☐ nadużycia finansowe, w tym naruszające interesy finansowe Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, państwa członkowskiego lub Unii
- ☐ pranie dochodów z przestępstwa
- ☐ fałszowanie pieniędzy
- ☐ przestępczość komputerowa
- ☐ przestępstwa przeciwko środowisku, w tym nielegalny obrót zagrożonymi gatunkami zwierząt oraz zagrożonymi gatunkami i odmianami roślin
- ☐ ułatwianie nielegalnego wjazdu i pobytu
- ☐ zabójstwo, spowodowanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu
- ☐ nielegalny handel organami i tkankami ludzkimi
- ☐ uprowadzenie, bezprawne pozbawienie wolności i wzięcie zakładników
- ☐ rasizm i ksenofobia
- ☐ kradzież zorganizowana i rozbój przy użyciu broni
- ☐ nielegalny handel dobrami kultury, w tym antykami i dziełami sztuki
- ☐ sprzeniewierzenie cudzego mienia
- ☐ wymuszenie rozbójnicze
- ☐ podrabianie i piractwo produktów
- ☐ fałszowanie dokumentów urzędowych i handel nimi
- ☐ fałszowanie środków płatniczych
- ☐ nielegalny obrót hormonami i innymi środkami pobudzającymi wzrost
- ☐ nielegalny handel materiałami jądrowymi lub promieniotwórczymi
- ☐ handel skradzionymi pojazdami
- ☐ zgwałcenie
- ☐ podpalenie
- ☐ przestępstwa podlegające jurysdykcji Międzynarodowego Trybunału Karnego
- ☐ bezprawne zawładnięcie statkiem powietrznym, wodnym lub kosmicznym
- ☐ sabotaż.

II. Pełne opisy przestępstwa (przestępstw) nieobjętych sekcją I powyżej:

- f) Inne okoliczności istotne dla sprawy (informacja nieobowiązkowa): (Uwaga: Może obejmować uwagi dotyczące eksterytorialności, wstrzymania biegu przedawnienia i innych konsekwencji przestępstwa)

- g) Niniejszy nakaz odnosi się także do zajęcia i przekazania mienia, które może być potrzebne jako dowód:

Niniejszy nakaz odnosi się również do zajęcia i przekazania mienia nabytego w wyniku przestępstwa przez osobę, której dotyczy wniosek:

Opis mienia (i jego umiejscowienia) (jeżeli jest znane):

- h) Przestępstwo (przestępstwa) stanowiące podstawę wydania niniejszego nakazu jest (są) zagrożone

karą dożywotniego pozbawienia wolności lub środkiem zabezpieczającym:

Wydające nakaz państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wydającym nakaz, udzieli, na wniosek wykonującego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wykonującym nakaz, zapewnienia, że:

- ☐ ponownie zbada wymierzoną karę lub środek – na wniosek lub co najmniej po 20 latach,

lub

- ☐ zachęci do zastosowania prawa łaski, o co osoba ta ma prawo się ubiegać na mocy prawa lub praktyki obowiązujących w państwie członkowskim wydającym nakaz lub w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wydającym nakaz, w celu niewykonywania tej kary lub środka.

i) Organ sądowy, który wydał nakaz: Nazwa oficjalna: Imię i nazwisko jego przedstawiciela: ⁽¹⁾ Zajmowane stanowisko (tytuł/stanowisko służbowe): Numer akt: Adres: Nr telefonu: (numer kierunkowy kraju) (numer kierunkowy strefy lub miasta) Faks (numer kierunkowy kraju) (numer kierunkowy strefy/miasta) E-mail: Dane kontaktowe osoby, z którą można się kontaktować w celu dokonywania niezbędnych uzgodnień praktycznych dotyczących przekazania:
W przypadku gdy organ centralny jest odpowiedzialny za przekazywanie i urzędowy odbiór nakazów aresztowania: Nazwa organu centralnego: Osoba kontaktowa, jeżeli dotyczy (tytuł/stanowisko służbowe oraz imię i nazwisko): Adres: Nr telefonu: (numer kierunkowy kraju) (numer kierunkowy strefy lub miasta) Faks (numer kierunkowy kraju) (numer kierunkowy strefy/miasta) E-mail:
Podpis wydającego nakaz organu sądowego lub jego przedstawiciela: Nazwa: Zajmowane stanowisko (tytuł/stanowisko służbowe): Data: Pieczęć urzędowa (jeżeli jest dostępna):

⁽¹⁾ W innych wersjach językowych znajdzie się odniesienie do „osoby upoważnionej” (ang. „holder”) organu sądowego.

ZAŁĄCZNIK 15

WNIOSEK O WZAJEMNĄ POMOC W SPRAWACH KARNYCH

Formularz ten stosują właściwe organy, do których ma on zastosowanie na mocy art. 154 niniejszej Umowy.

Przekazywane informacje muszą być istotne i nie mogą wykraczać poza to, co jest konieczne do wykonania tego wniosku, zgodnie z odpowiednimi wymogami w zakresie ochrony danych.

SEKCJA A:
Sygnatura sprawy:
Państwo członkowskie występujące z wnioskiem lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem występującym z wnioskiem:
.....
Organ występujący z wnioskiem:
Wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wezwanym:
.....
Organ wezwany (jeżeli jest znany):
SEKCJA B: Poziom pilności
Jeżeli udzielenie odpowiedzi na wniosek ma pilny charakter, proszę zaznaczyć z jakiego powodu:
☐ ukrywanie lub niszczenie materiału dowodowego
☐ bliski termin rozprawy
☐ osoba jest pozbawiona wolności
☐ upływa okres przedawnienia
☐ inny powód
Proszę podać:
.....
Terminy wykonania wniosku określono w art. 159 Umowy. Jeżeli jednak niniejszy wniosek jest pilny lub wymaga podjęcia działań w określonym terminie, proszę podać ten termin i wyjaśnić przyczynę takiej sytuacji:
.....

SEKCJA C: Poufność

☐ Niniejszy wniosek jest poufny

W stosownych przypadkach proszę podać dodatkowe informacje:

.....

SEKCJA D: Związek z wcześniejszym lub równoczesnym wnioskiem o udzielenie pomocy

W stosownych przypadkach proszę wskazać wszelkie działania podjęte w ramach tego postępowania lub związanego z nim postępowania w celu uzyskania poszukiwanych dowodów innymi drogami. Proszę wskazać, czy niniejszy wniosek o wzajemną pomoc stanowi uzupełnienie wcześniejszego lub równoczesnego wniosku (wcześniejszych lub równoczesnych wniosków) o udzielenie pomocy skierowanego (skierowanych) do wezwanego państwa członkowskiego lub do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono było podmiotem wezwanym, oraz, w stosownych przypadkach, do innego państwa lub Zjednoczonego Królestwa.

☐ Wcześniejsze kontakty z organami ścigania, prokuraturą lub innymi organami

Proszę podać szczegółowe informacje o wszelkich wcześniejszych kontaktach ze strony państwa członkowskiego występującego z wnioskiem lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono było podmiotem występującym z wnioskiem, w tym nazwę państwa (w tym, w przypadku Zjednoczonego Królestwa, niezależnie od tego, czy wniosek jest skierowany do Zjednoczonego Królestwa, czy do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru), nazwę organu, z którym się skontaktowano, odpowiednie dane kontaktowe i wszelkie numery referencyjne sprawy:

.....

.....

☐ Powiązany wcześniejszy lub równoczesny wniosek o wzajemną pomoc lub europejski nakaz dochodzeniowy

Proszę podać informacje pozwalające zidentyfikować powiązane wnioski, w tym nazwę państwa (w tym, w przypadku Zjednoczonego Królestwa, niezależnie od tego, czy wniosek jest skierowany do Zjednoczonego Królestwa, czy do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru), nazwę organu, do którego je przekazano, datę wniosku oraz numery referencyjne nadane przez organ występujący z wnioskiem i organ wezwany:

.....

.....

☐ Inne

W stosownych przypadkach proszę podać dodatkowe informacje dotyczące tego powiązanego wniosku o pomoc:

.....

.....

.....

SEKCJA E: Uzasadnienie wniosku

1. Klasyfikacja przestępstwa (przestępstw)

W celu zapewnienia, aby wniosek trafił do właściwego organu, proszę podać charakter i kwalifikację prawną przestępstwa lub przestępstw, których dotyczy wniosek:

.....
.....

Proszę wskazać maksymalny wymiar kary, termin przedawnienia oraz, w stosownych przypadkach, treść artykułów ustawy, w tym odpowiednich przepisów dotyczących kar:

.....
.....

2. Streszczenie faktów

Opis zachowania stanowiącego przestępstwo (lub przestępstwa), którego dotyczy wniosek, oraz streszczenie faktów leżących u jego podstaw:

.....
.....

W przypadku doręczania pism procesowych i orzeczeń sądowych proszę krótko streścić pisma lub orzeczenia, które mają zostać doręczone, jeżeli nie są one dostępne w języku wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wezwanym:

.....
.....

W przypadku innych wniosków proszę opisać, w jaki sposób poszukiwane dowody lub wnioskowany środek mogą pomóc w prowadzeniu postępowania przygotowawczego i w ściganiu tego przestępstwa lub tych przestępstw:

.....
.....

Etap postępowania przygotowawczego/sądowego:

- ☐ Postępowanie przygotowawcze
- ☐ Wniesienie aktu oskarżenia
- ☐ Rozprawa sądowa
- ☐ Inny, proszę określić:
-
-

W stosownych przypadkach – opis ryzyka związanego z uzyskaniem takich dowodów:

W stosownych przypadkach – wszelkie inne informacje, które zdaniem państwa członkowskiego występującego z wnioskiem lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem występującym z wnioskiem, mogą być przydatne dla organu wezwanego przy odpowiadaniu na wniosek o udzielenie pomocy:

3. Rodzaj postępowania, którego dotyczy wniosek:

- ☐ Postępowanie w sprawie czynów, które w chwili składania wniosku o udzielenie pomocy są karalne i podlegają jurysdykcji organów sądowych państwa członkowskiego występującego z wnioskiem lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem występującym z wnioskiem.
- ☐ Postępowanie wszczynane przez organy administracyjne w odniesieniu do czynów karalnych na mocy prawa krajowego państwa członkowskiego występującego z wnioskiem lub wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, stanowiących naruszenie przepisów prawa, w przypadkach gdy wydana decyzja może stać się podstawą wszczęcia postępowania przed sądem właściwym w szczególności w sprawach karnych

SEKCJA F: Tożsamość osób fizycznych lub prawnych, których dotyczy wniosek

Proszę podać jedynie informacje, które są istotne i nie wykraczają poza to, co jest konieczne na potrzeby niniejszego wniosku. Jeżeli sprawa dotyczy więcej niż jednej osoby, proszę podać informacje dotyczące każdej z tych osób.

1. Proszę podać wszelkie znane informacje dotyczące tożsamości osoby lub osób, których dotyczy wniosek:

(i) Osoba fizyczna

Nazwa:

Imię (imiona):

Inne nazwiska (jeżeli dotyczy):

Pseudonimy (jeżeli dotyczy):

Płeć:

Obywatelstwo:

Numer identyfikacyjny lub numer ubezpieczenia społecznego:

Rodzaj i numer dokumentu (dokumentów) tożsamości danej osoby (dowodu osobistego, paszportu), jeżeli są znane: ..

.....

Data urodzenia:

Miejsce urodzenia:

Miejsce zamieszkania lub znany adres; jeżeli aktualny adres nie jest znany, należy podać ostatni znany adres:

.....

Miejsce pracy (wraz z danymi kontaktowymi):

Inne dane kontaktowe (e-mail, nr telefonu):

Języki rozumiane przez daną osobę:

Proszę opisać, w jakim charakterze osoba, której dotyczy wniosek, występuje w postępowaniu:

☐ podejrzany lub oskarżony

☐ ofiara przestępstwa

☐ świadek

☐ biegły

☐ osoba trzecia

☐ inny (proszę określić):

(ii) Osoba prawna

Nazwa:

Forma prawna:

Nazwa skrócona, nazwa powszechnie używana lub nazwa handlowa (jeżeli dotyczy):

.....

Siedziba statutowa/biuro:

Numer nadany przy rejestracji:

Adres osoby prawnej:

Inne dane kontaktowe (e-mail, nr telefonu):

Imię i nazwisko przedstawiciela osoby prawnej:

Proszę opisać, w jakim charakterze osoba, której dotyczy wniosek, występuje w postępowaniu:

☐ podejrzany lub oskarżony

☐ ofiara przestępstwa

☐ świadek

☐ biegły

☐ osoba trzecia

☐ inny (proszę określić):

2. Inne istotne informacje:

.....

.....

SEKCJA G: Wnioskowany środek

1. Proszę określić środek, którego dotyczy wniosek:

- ☐ przeszukanie i zajęcie (należy wypełnić sekcję H1)
- ☐ przekazanie dokumentów lub rejestrów handlowych
- ☐ przekazanie materiałów bankowych lub informacji od innych instytucji finansowych (należy wypełnić sekcję H2)
- ☐ pomoc wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wezwanym, w doręczeniu pism procesowych i orzeczeń sądowych
- ☐ uzyskanie informacji lub materiałów dowodowych, które są już w posiadaniu wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wezwanym
- ☐ uzyskanie informacji z baz danych prowadzonych przez policję lub organy wymiaru sprawiedliwości
- ☐ zebranie wyjaśnień/zeznań i przeprowadzenie przesłuchania (należy wypełnić sekcję F – Tożsamość osób fizycznych lub prawnych, których dotyczy wniosek, oraz sekcję I – Wymagane formalności i procedury wykonania):
 - ☐ świadka
 - ☐ biegłego
 - ☐ podejrzanego lub oskarżonego
 - ☐ ofiary przestępstwa
 - ☐ osoby trzeciej
- ☐ przesłuchanie w formie wideokonferencji, telekonferencji lub innej formy przekazu audiowizualnego (należy wypełnić sekcję H4):
 - ☐ świadka
 - ☐ biegłego
 - ☐ podejrzanego lub oskarżonego
 - ☐ ofiary przestępstwa
 - ☐ osoby trzeciej

☐	uzyskanie danych abonenta/podmiotu (należy wypełnić sekcję H3)
☐	uzyskanie danych o ruchu/zdarzeniu – w tym o lokalizacji (należy wypełnić sekcję H3)
☐	uzyskanie danych dotyczących treści (należy wypełnić sekcję H3)
☐	czynność dochodzeniowa wymagająca gromadzenia materiału dowodowego na bieżąco, w sposób ciągły i przez konkretny okres:
☐	monitorowanie transakcji bankowych lub innych transakcji finansowych
☐	niejawne nadzorowanie przesyłek
☐	inne (proszę określić):
☐	tymczasowy środek służący (lub tymczasowe środki służące) zabezpieczeniu dowodów, utrzymaniu istniejącej sytuacji lub ochronie zagrożonych interesów prawnych (należy wypełnić sekcję H5)
☐	tymczasowe przekazanie osoby przebywającej w areszcie do państwa członkowskiego składającego wniosek lub do Gibraltaru, w przypadku gdy Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru jest podmiotem składającym wniosek (należy wypełnić sekcję H6)
☐	tymczasowe przekazanie osoby przebywającej w areszcie do wezwanego państwa członkowskiego lub do Gibraltaru, w przypadku gdy Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru jest podmiotem wezwanym (należy wypełnić sekcję H6)
☐	dochodzenie niejawne (należy wypełnić sekcję H7)
☐	korzystanie z technicznych urządzeń rejestrujących na terytorium wezwanego państwa członkowskiego lub Gibraltaru, w przypadku gdy Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru jest podmiotem wezwanym (w stosownych przypadkach)
☐	inne (proszę określić):
	
	
2.	Proszę opisać potrzebną pomoc, wskazać miejsca, w których (przypuszczalnie) znajdują się dowody, jeżeli miejsca te są znane, oraz podać wszelkie niezbędne informacje potrzebne do przeprowadzenia tego środka. Aby zwrócić się o dopełnienie formalności lub przeprowadzenie procedur, zob. sekcja I:
	
	
	

SEKCJA H: Dodatkowe wymogi dotyczące niektórych czynności

Proszę wypełnić sekcje dotyczące wnioskowanej czynności dochodzeniowej (wnioskowanych czynności dochodzeniowych):

SEKCJA H1: Przeszukanie i zajęcie

Osoba fizyczna lub prawna, której przeszukanie dotyczy. Jeżeli przeszukanie dotyczy więcej niż jednej osoby, proszę podać informacje o każdej z nich:

.....

Pomieszczenia, które należy przeszukać. Proszę szczegółowo opisać związek danej osoby z tymi pomieszczeniami. Jeżeli przeszukanie dotyczy więcej niż jednej osoby, proszę podać te informacje w odniesieniu do każdej z nich:

.....

Jakie dowody są poszukiwane? Proszę wskazać poszukiwane materiały tak szczegółowo, jak to możliwe:

.....

Proszę wskazać, dlaczego uważają Państwo, że dowody mogą się znajdować w miejscu, o którym mowa powyżej, oraz że są one istotne i mają znaczącą wartość dla prowadzonego postępowania:

.....

Czy istnieje ryzyko znalezienia materiałów uprzywilejowanych? Jeżeli tak, proszę podać szczegóły:

.....

Czy przy przeszukaniu będą musieli być obecni urzędnicy terytorium lub państwa występującego z wnioskiem? (Jeżeli tak, proszę podać szczegółowe informacje w sekcji I):

☐ Tak

☐ Nie

Wszelkie posiadane informacje o postępowaniach prowadzonych w innych terytoriach lub państwach, które to postępowania mogą mieć wpływ na wniosek o przeszukanie i zajęcie:

.....

Proszę podać wszelkie inne istotne informacje dotyczące przeszukania i zajęcia:

.....

SEKCJA H2: Przekazanie informacji o rachunkach bankowych lub innych rachunkach finansowych

Jeżeli sprawa dotyczy więcej niż jednego konta, proszę podać informacje dla każdego z nich.

Proszę określić, o jakie informacje chodzi:

- ☐ informacje o rachunkach bankowych, które osoba posiada lub do których jest upoważniona
- ☐ informacje o innych rachunkach finansowych, które osoba posiada lub do których jest upoważniona
- ☐ informacje o transakcjach bankowych:
 - ☐ wyciągi bankowe
 - ☐ dokumentacja otwarcia rachunku
 - ☐ informacje o udzielonym pełnomocnictwie lub o innej osobie wskazanej w dokumentacji rachunku
 - ☐ inne (proszę określić):
- ☐ informacje o innych transakcjach finansowych:
 - ☐ wyciągi z rachunku
 - ☐ dokumentacja otwarcia rachunku
 - ☐ informacje o udzielonym pełnomocnictwie lub o innej osobie wskazanej w dokumentacji rachunku
 - ☐ inne (proszę określić):

Jeżeli są dostępne, proszę podać następujące informacje:

Imię i nazwisko/nazwa posiadacza rachunku:

Nazwa banku/instytucji finansowej:

Numer IBAN lub numer rachunku i jego numer rozliczeniowy:

Przedział czasowy, którego dotyczą transakcje:

☐ Inne (proszę określić):

Proszę dodatkowo uzasadnić, dlaczego oczekuje się, że dowody te będą istotne i że będą miały zasadnicze znaczenie dla postępowania przygotowawczego, w tym wytłumaczyć, jak dany rachunek powiązany jest z popełnionym przestępstwem:

.....

.....

W stosownych przypadkach proszę podać wszelkie dodatkowe informacje, które mogą być potrzebne w celu wykonania niniejszego wniosku:

.....

.....

SEKCJA H3: Dane dotyczące abonenta, ruchu, lokalizacji lub treści

Rodzaj danych, których dotyczy wniosek:

- ☐ Dane abonenta/podmiotu (np. subskrypcja numeru telefonu lub adresu IP), proszę określić:
-
- ☐ Dane o ruchu/zdarzeniach, proszę określić:
- ☐ Dane o lokalizacji, proszę określić:
- ☐ Dane dotyczące treści (np. zrzut ekranu ze strony internetowej/skrzynki pocztowej lub dziennik wiadomości, wyciąg z rejestru), proszę określić:
-
- ☐ Inne dane, proszę określić:

Wszystkie zapytania dotyczące danych o abonencie, ruchu lub lokalizacji oraz danych dotyczących treści wymagają podania następujących informacji:

- ☐ Data (DD/MM/RRRR):
- ☐ Znacznik czasu (gg:mm:ss):
- ☐ Strefa czasowa:

Proszę podać dodatkowe szczegóły, które pomogą w identyfikacji wymaganych danych:

- ☐ adres IP (oraz, w stosownych przypadkach, numer portu):
- ☐ numer (lub numery) telefonu:
- ☐ numer (lub numery) IMEI:
- ☐ inne (proszę określić):

SEKCJA H4: Wideokonferencja, telekonferencja lub inna forma przekazu audiowizualnego

Jeżeli wnosi się o przesłuchanie z wykorzystaniem wideokonferencji, telekonferencji lub innej formy przekazu audiowizualnego:

Proszę podać nazwę organu, który przeprowadzi przesłuchanie (a także imię i nazwisko osoby, która przeprowadzi przesłuchanie/jej dane kontaktowe/język, którym włada, jeżeli dane te są dostępne):

.....

Proponowane terminy (DD/MM/RRRR):

Godzina rozpoczęcia konferencji (gg:mm:ss):

Strefa czasowa:

Przybliżony czas trwania przesłuchania:

Dane techniczne:

Nazwa portalu:

System łączności:

Dane kontaktowe technika (język):

Data i godzina połączenia próbnego:

Dane kontaktowe wykonawcy połączenia próbnego, jeżeli są znane:

Język i uzgodnienia w zakresie tłumaczenia ustnego:

Inne wymogi (proszę określić):

.....

.....

.....

- ☐ Niniejszy wniosek dotyczy oskarżonego lub podejrzanego, a przesłuchanie odbędzie się w ramach procesu sądowego w postępowaniu karnym dotyczącym tej osoby

Powód lub powody, dla których świadek lub biegły nie powinien lub nie może stawić się osobiście (wypełnić w stosownych przypadkach):

Proszę określić, czy osoba fizyczna, która jest podejrzanym lub oskarżonym, wyraziła zgodę na tę czynność:

.....

☐ Tak

☐ Nie

- ☐ Prosimy zwrócić się do tej osoby o wyrażenie zgody przed podjęciem dalszych czynności w celu realizacji niniejszego wniosku.

SEKCJA H5: Środki tymczasowe

Jeżeli wnioskuje się o zastosowanie środka tymczasowego w celu zabezpieczenia dowodów, utrzymania istniejącej sytuacji lub ochrony zagrożonych interesów prawnych, proszę wskazać, czy:

- ☐ przedmiot ma zostać przekazany państwu członkowskiemu występującemu z wnioskiem lub Gibraltarowi, w przypadku gdy Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru jest podmiotem występującym z wnioskiem
- ☐ przedmiot ma pozostać w wezwanym państwie członkowskim lub w Gibraltarze, w przypadku gdy Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru jest podmiotem wezwanym; Proszę wskazać szacowaną datę:

uchylenia środka tymczasowego:

przedłożenia kolejnego wniosku dotyczącego przedmiotu:

SEKCJA H6: Przekazanie osoby pozbawionej wolności

1. Jeżeli wnosi się o to, by na potrzeby postępowania przygotowawczego tymczasowo przekazać osobę pozbawioną wolności do państwa członkowskiego występującego z wnioskiem lub do Gibraltaru, w przypadku gdy Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru jest podmiotem występującym z wnioskiem, proszę wskazać, czy osoba ta wyraziła na to zgodę:

☐ Tak ☐ Nie ☐ Prosimy zwrócić się do tej osoby o wyrażenie zgody

2. Jeżeli wnosi się o to, by na potrzeby postępowania przygotowawczego tymczasowo przekazać osobę pozbawioną wolności do wezwanego państwa członkowskiego lub do Gibraltaru, w przypadku gdy Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru jest podmiotem wezwanym, proszę wskazać, czy osoba ta wyraziła na to zgodę:

☐ Tak ☐ Nie

W stosownych przypadkach proszę podać wszelkie dodatkowe informacje:

.....

SEKCJA H7: Dochodzenia niejawne

Proszę uzasadnić, dlaczego niejawny środek dochodzeniowy jest istotny do celów postępowania karnego:

.....
.....
.....

Proszę podać następujące informacje:

a) dane identyfikujące osobę objętą postępowaniem karnym, której dotyczy dochodzenie niejawne:

.....

b) pożądaną datę rozpoczęcia i czas trwania środka niejawnego:

c) szczegóły dotyczące pojazdów/adres przeprowadzenia środka niejawnego:

d) w stosownych przypadkach proszę podać wszelkie dodatkowe informacje potrzebne w celu wykonania niniejszego wniosku:

.....

.....

SEKCJA I: Wymagane formalności i procedury wykonania

1. Proszę zaznaczyć i wypełnić, jeżeli dotyczy

- ☐ Uprasza się, aby odpowiedni/właściwy organ wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wezwanym, dopełnił następujących formalności i procedur (w tym aby poinformował daną osobę o określonych prawach lub przekazał jej stosowne pouczenia/ostrzeżenia):
-

2. Proszę zaznaczyć i wypełnić, jeżeli dotyczy

- ☐ Uprasza się, aby co najmniej jeden urzędnik państwa członkowskiego występującego z wnioskiem lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem występującym z wnioskiem, towarzyszył właściwym organom wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wezwanym, i wspierał je przy wykonywaniu wniosku.

Imię i nazwisko, stanowisko pracy i dane kontaktowe funkcjonariuszy:

.....

.....

Języki, w których można się komunikować, jeżeli są inne niż wskazane w sekcji J:

.....

.....

Charakter wsparcia udzielanego przez funkcjonariusza (lub funkcjonariuszy) państwa członkowskiego występującego z wnioskiem lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem występującym z wnioskiem, lub wszelkie inne istotne szczegóły:

.....

.....

3. Bezpieczne przekazywanie informacji lub dowodów

Proszę wskazać bezpieczną drogę transmisji elektronicznej, jeżeli taka forma transmisji jest akceptowana:

.....

.....

Jeżeli przekazanie drogą elektroniczną nie jest akceptowane lub byłoby w danym przypadku niewłaściwe, proszę wskazać oczekiwaną metodę przekazu:

.....

SEKCJA J: Dane organu występującego z wnioskiem

1. Nazwa organu występującego z wnioskiem:

Imię i nazwisko przedstawiciela/osoby kontaktowej:

Adres:

Nr telefonu: (numer kierunkowy kraju) (numer kierunkowy strefy lub miasta)

E-mail:

2. Nazwa organu prowadzącego postępowanie przygotowawcze w sprawie karnej, jeżeli różni się on od podanego powyżej:

.....

Imię i nazwisko oraz stanowisko urzędnika prowadzącego postępowanie przygotowawcze:

.....

Adres:

Nr telefonu: (numer kierunkowy kraju) (numer kierunkowy strefy lub miasta)

E-mail:

3. Języki, w których można się komunikować z organem występującym z wnioskiem:

.....

4. Dane kontaktowe osoby, z którą (lub osób, z którymi) można się kontaktować, by uzyskać dodatkowe informacje lub dokonać praktycznych ustaleń w celu przekazania materiału dowodowego, jeżeli dane te różnią się od wskazanych powyżej:

Imię i nazwisko/tytuł/organizacja:

Adres:

E-mail:

Numer telefonu kontaktowego:

SEKCJA K: Podpis

Ja, niżej podpisany(-na), niniejszym oświadczam, że:

- treść wniosku określona w formularzu jest prawdziwa i poprawna,
- niniejszy wniosek został wydany przez właściwy organ,
- złożenie niniejszego wniosku jest niezbędne do celów postępowania oraz
- wnioskowane czynności dochodzeniowe mogły zostać zarządzane na takich samych warunkach w podobnej sprawie krajowej, a w stosownych przypadkach, uzyskano niezbędne zezwolenie.

Podpis organu występującego z wnioskiem lub jego przedstawiciela:

Nazwa:

Zajmowane stanowisko:

Data:

Pieczczę urzędowa (jeżeli jest dostępna):

Wykaz załączników (w stosownych przypadkach):

.....
.....

ZAŁĄCZNIK 16

FORMULARZE DOTYCZĄCE ZABEZPIECZENIA I KONFISKATY

Zabezpieczenie / Środki tymczasowe Formularz wniosku

SEKCJA A:

Wzywające państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wzywającym:

Wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wezwanym:

SEKCJA B: Poziom pilności

Podstawa zastosowania trybu pilnego lub wniosek o wykonanie w konkretnym terminie:

Terminy wykonania wniosku o zabezpieczenie określono w art. 169 Umowy. Jeżeli jednak konieczny jest krótszy lub określony termin, należy go podać i wyjaśnić powody:

SEKCJA C: Osoby, których dotyczy wniosek

Należy podać wszystkie informacje, o ile są znane, dotyczące tożsamości (1) osoby fizycznej lub (2) osoby prawnej, której dotyczy wniosek o zabezpieczenie, lub osoby będącej właścicielem mienia objętego wnioskiem o zabezpieczenie (jeśli wniosek dotyczy więcej niż jednej osoby, należy podać informacje o każdej z nich):

1. Osoba fizyczna:

Nazwa:

Imię (imiona):

Inne nazwiska (jeżeli dotyczy):

Pseudonimy (jeżeli dotyczy):

Płeć:

Obywatelstwo:

Numer identyfikacyjny lub numer ubezpieczenia społecznego:

Rodzaj i numer dokumentu (dokumentów) tożsamości danej osoby (dowodu osobistego, paszportu), jeżeli są znane:

Data urodzenia:

Miejsce urodzenia:

Miejsce zamieszkania lub znany adres; jeżeli aktualny adres nie jest znany, należy podać ostatni znany adres:

Języki rozumiane przez daną osobę:

Należy wskazać, czy wniosek o zabezpieczenie wydano wobec danej osoby, czy osoba ta jest właścicielem mienia objętego wnioskiem o zabezpieczenie:

2. Osoba prawna:

Nazwa:

Forma prawna:

Nazwa skrócona, nazwa powszechnie używana lub nazwa handlowa (jeżeli dotyczy):

Siedziba statutowa:

Numer nadany przy rejestracji:

Adres osoby prawnej:

Imię i nazwisko przedstawiciela osoby prawnej:

Należy wskazać, czy wniosek o zabezpieczenie wydano wobec danej osoby prawnej, czy osoba ta jest właścicielem mienia objętego wnioskiem o zabezpieczenie:

Należy podać adres miejsca, w którym ma być wykonane zabezpieczenie, jeżeli jest inny od adresu podanego powyżej:
3. Osoby trzecie:
 - (i) Osoby trzecie, których prawa względem mienia objętego wnioskiem o zabezpieczenie bezpośrednio narusza ten wniosek (tożsamość i podstawy), jeżeli dotyczy:
 - (ii) W przypadku gdy osoby trzecie miały możliwość dochodzenia praw, należy załączyć potwierdzające to dokumenty.
4. Należy podać wszelkie inne informacje, którą pomogą wykonać wniosek o zabezpieczenie:

SEKCJA D: Mienie, którego dotyczy wniosek

Należy podać wszystkie znane informacje dotyczące mienia objętego wnioskiem o zabezpieczenie. W stosownych przypadkach należy przedstawić szczegółowe informacje dotyczące całości mienia i poszczególnych składników mienia:

1. Jeżeli wniosek dotyczy kwoty pieniężnej:
 - (i) Podstawy, by sądzić, że dana osoba posiada mienie/uzyskuje dochody na terytorium wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wezwanym
 - (ii) Opis i lokalizacja mienia/źródła dochodów danej osoby
 - (iii) Dokładna lokalizacja mienia/źródła dochodów danej osoby
 - (iv) Dane rachunku bankowego danej osoby (jeżeli są znane)
2. Jeżeli wniosek o zabezpieczenie dotyczy określonego składnika lub określonych składników mienia (lub mienia o wartości równoważnej takim składnikom):
 - (i) Podstawy, by sądzić, że określony składnik lub określone składniki mienia znajdują się na terytorium wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wezwanym
 - (ii) Opis i lokalizacja określonego składnika lub określonych składników mienia
 - (iii) Inne istotne informacje
3. Całkowita kwota objęta wnioskiem o zabezpieczenie lub egzekucję w wezwanym państwie członkowskim lub Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wezwanym (liczbowo i słownie, ze wskazaniem waluty):

SEKCJA E: Podstawy wystąpienia z wnioskiem o zabezpieczenie lub wydania nakazu zabezpieczenia

Streszczenie faktów:

1. Należy podać powody wystąpienia z wnioskiem o zabezpieczenie lub wydania nakazu, w tym streszczenie odpowiednich faktów i podstaw zabezpieczenia, opis zarzucanych przestępstw objętych postępowaniem przygotowawczym lub postępowaniem, etap postępowania przygotowawczego lub postępowania, przesłanki wszelkich czynników ryzyka oraz wszelkie inne istotne informacje.
2. Charakter i kwalifikacja prawna przestępstwa lub przestępstw, w związku z którymi wystąpiono z wnioskiem o zabezpieczenie lub wydano nakaz zabezpieczenia, oraz mające zastosowanie przepisy.
3. Poniższe ma zastosowanie wyłącznie w przypadkach, w których dokonano powiadomienia na podstawie art. 176 ust. 2: Jeżeli dotyczy, zaznaczyć jedno lub większą liczbę następujących przestępstw, określonych w prawie wzywającego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wzywającym, i zagrożonych we wzywającym państwie członkowskim lub Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wzywającym, karą pozbawienia wolności lub środkiem zabezpieczającym o maksymalnym wymiarze co najmniej trzech lat. W przypadku gdy wniosek o zabezpieczenie lub nakaz zabezpieczenia dotyczy większej liczby przestępstw, należy oznaczyć je w poniższym wykazie numerami (odpowiadającymi numerom przestępstw opisanych w pkt 1 i 2 powyżej):
 - ☐ udział w organizacji przestępczej
 - ☐ terroryzm zdefiniowany w załączniku 13
 - ☐ handel ludźmi
 - ☐ wykorzystywanie seksualne dzieci i pornografia dziecięca
 - ☐ nielegalny handel środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi;
 - ☐ nielegalny handel bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi
 - ☐ korupcja, w tym łapownictwo
 - ☐ nadużycia finansowe, w tym naruszające interesy finansowe Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, państwa członkowskiego lub Unii
 - ☐ pranie dochodów z przestępstwa
 - ☐ fałszowanie pieniędzy
 - ☐ przestępczość komputerowa
 - ☐ przestępstwa przeciwko środowisku, w tym nielegalny obrót zagrożonymi gatunkami zwierząt oraz zagrożonymi gatunkami i odmianami roślin;
 - ☐ ułatwianie nielegalnego wjazdu i pobytu,
 - ☐ zabójstwo
 - ☐ spowodowanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu
 - ☐ nielegalny handel organami i tkankami ludzkimi
 - ☐ uprowadzenie, bezprawne pozbawienie wolności i wzięcie zakładników
 - ☐ rasizm i ksenofobia
 - ☐ kradzież zorganizowana i rozbój przy użyciu broni
 - ☐ nielegalny handel dobrami kultury, w tym antykami i dziełami sztuki
 - ☐ sprzeniewierzenie cudzego mienia
 - ☐ wymuszenie rozbójnicze
 - ☐ podrabianie i piractwo produktów
 - ☐ fałszowanie dokumentów urzędowych i handel nimi

- ☐ fałszowanie środków płatniczych
- ☐ nielegalny obrót hormonami i innymi środkami pobudzającymi wzrost
- ☐ nielegalny handel materiałami jądrowymi lub promieniotwórczymi
- ☐ handel skradzionymi pojazdami
- ☐ zgwałcenie
- ☐ podpalenie
- ☐ przestępstwa podlegające jurysdykcji Międzynarodowego Trybunału Karnego
- ☐ bezprawne zawładnięcie statkiem powietrznym, wodnym lub kosmicznym
- ☐ sabotaż.

4. Inne istotne informacje (na przykład związek między mieniem a przestępstwem):

SEKCJA F: Poufność

- ☐ Konieczność zachowania poufnego charakteru informacji zawartych we wniosku po jego wykonaniu:
- ☐ Konieczność dokonania konkretnych formalności w momencie wykonania wniosku:

SEKCJA G: Wnioski skierowane do więcej niż jednego państwa członkowskiego lub – w przypadku gdy podmiotem wzywającym jest państwo członkowskie – do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru oraz do co najmniej jednego państwa członkowskiego

Jeżeli wniosek o zabezpieczenie przekazano więcej niż jednemu państwu członkowskiemu lub – w przypadku gdy podmiotem wzywającym jest państwo członkowskie – Zjednoczonemu Królestwu w odniesieniu do Gibraltaru oraz do co najmniej jednemu państwu członkowskiemu, należy podać następujące informacje:

1. Wniosek o zabezpieczenie przekazano również następującym państwom członkowskim (państwo członkowskie i organ):
2. Należy wskazać powody przekazania wniosku o zabezpieczenie wielu państwom członkowskim lub, w przypadku gdy podmiotem wzywającym jest państwo członkowskie, do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru oraz do co najmniej jednego państwa członkowskiego:
3. Wartość mienia (jeżeli jest znana) w każdym z wezwanych państw członkowskich:
4. Należy wskazać wszelkie inne szczególne potrzeby:

SEKCJA H: Związek z wcześniejszymi wnioskami o zabezpieczenie lub nakazami zabezpieczenia

W stosownym przypadku należy podać odpowiednie informacje pozwalające zidentyfikować poprzednie lub powiązane wnioski o zabezpieczenie:

1. Data wniosku lub data wydania i przekazania nakazu:
2. Organ, któremu został przekazany:
3. Sygnatura nadana przez organ wydający i organ wykonujący:

SEKCJA I: Konfiskata

Do wniosku o zabezpieczenie dołączony jest nakaz konfiskaty wydany we wzywającym państwie członkowskim lub w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wzywającym (sygnatura nakazu konfiskaty):

- ☐ Tak, sygnatura:
- ☐ Nie

Mienie ma pozostać zabezpieczone w wezwanym państwie członkowskim lub w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wezwanym, do czasu przekazania i wykonania nakazu konfiskaty (szacowany termin przekazania nakazu konfiskaty, jeżeli to możliwe):

SEKCJA J: Środki zaskarżenia (jeżeli dotyczy)

Należy wskazać, czy przeciwko wydaniu wniosku o zabezpieczenie/nakazu zabezpieczenia można wnieść środek zaskarżenia we wzywającym państwie członkowskim lub w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wezwanym wzywającym, a jeżeli tak, podać bardziej szczegółowe informacje (opis środka zaskarżenia, w tym czynności, jakie należy podjąć, i terminy, których należy przestrzegać):

SEKCJA K: Organ wydający

Jeżeli we wzywającym państwie członkowskim lub w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wzywającym, istnieje nakaz zabezpieczenia, na którym oparty jest niniejszy wniosek o zabezpieczenie, należy podać następujące informacje:

1. Rodzaj organu wydającego:

- ☐ sędzia, sąd, prokurator
- ☐ inny właściwy organ wyznaczony przez wzywające państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wzywającym

2. Dane kontaktowe:

Nazwa oficjalna organu wydającego:

Imię i nazwisko jego przedstawiciela:

Zajmowane stanowisko (tytuł/stanowisko służbowe):

Sygnatura sprawy:

Adres:

Nr telefonu: (numer kierunkowy kraju) (numer kierunkowy strefy lub miasta)

Numer faksu: (numer kierunkowy kraju) (numer kierunkowy strefy lub miasta)

E-mail:

Języki, w których można się porozumiewać z organem wydającym:

Podpis organu wydającego lub jego przedstawiciela potwierdzający dokładność i poprawność treści formularza wniosku o zabezpieczenie /o zastosowanie środków tymczasowych:

Nazwa:

Zajmowane stanowisko (tytuł/stanowisko służbowe):

Data:

Pieczczę urzędowa (jeżeli jest dostępna):

SEKCJA L: Organ dokonujący walidacji

Należy wskazać rodzaj organu, który dokonał walidacji formularza wniosku o zabezpieczenie /o zastosowanie środków tymczasowych (jeżeli dotyczy):

- ☐ sędzia, sąd, prokurator
- ☐ inny właściwy organ wyznaczony przez wzywające państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wzywającym

Nazwa oficjalna organu dokonującego walidacji:

Imię i nazwisko jego przedstawiciela:

Zajmowane stanowisko (tytuł/stanowisko służbowe):

Sygnatura sprawy:

Adres:

Nr telefonu: (numer kierunkowy kraju) (numer kierunkowy strefy lub miasta)

Numer faksu: (numer kierunkowy kraju) (numer kierunkowy strefy lub miasta)

E-mail:

Języki, w których można się porozumiewać z właściwym organem:

SEKCJA M: Organ centralny

Należy wskazać organ centralny odpowiedzialny za administracyjne przekazywanie i przyjmowanie wniosków o zabezpieczenie we wzywającym państwie członkowskim lub w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wzywającym:

Nazwa oficjalna organu centralnego:

Imię i nazwisko jego przedstawiciela:

Zajmowane stanowisko (tytuł/stanowisko służbowe):

Sygnatura sprawy:

Adres:

Nr telefonu: (numer kierunkowy kraju) (numer kierunkowy strefy lub miasta)

Numer faksu: (numer kierunkowy kraju) (numer kierunkowy strefy lub miasta)

E-mail:

Języki, w których można się porozumiewać z właściwym organem:

SEKCJA N: Dalsze informacje

1. Należy wskazać, który z poniższych organów jest głównym punktem kontaktowym we wzywającym państwie członkowskim lub Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wzywającym:

- ☐ organ wydający
☐ właściwy organ
☐ organ centralny

2. Należy podać dane kontaktowe osób, z którymi można się kontaktować, aby uzyskać dodatkowe informacje dotyczące niniejszego wniosku o zabezpieczenie, jeżeli są inne od wskazanych wyżej:

Imię i nazwisko/tytuł/organizacja:

Adres:

E-mail/numer telefonu:

Podpis organu wydającego lub jego przedstawiciela potwierdzający dokładność i poprawność treści formularza wniosku o zabezpieczenie /o zastosowanie środków tymczasowych:

Nazwa:

Zajmowane stanowisko (tytuł/stanowisko służbowe):

Data:

Pieczczę urzędowa (jeżeli jest dostępna):

SEKCJA O: Załączniki

Jeżeli we wzywającym państwie członkowskim lub Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wzywającym, wydano nakaz zabezpieczenia, formularzowi wniosku o zabezpieczenie / o zastosowanie środków tymczasowych musi towarzyszyć oryginalny nakaz zabezpieczenia lub jego należyście uwierzytelniony odpis.

Formularz wniosku o konfiskatę

SEKCJA A:

Wzywające państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wzywającym:

Wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wezwanym:

SEKCJA B: Nakaz konfiskaty

Data wystawienia:

Nakaz konfiskaty stał się prawomocny dnia:

Sygnatura:

Całkowita kwota objęta nakazem (liczbowo i słownie), ze wskazaniem waluty

Kwota, o której egzekucję wnioskuje się w wezwanym państwie członkowskim lub w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wezwanym, lub w przypadku gdy nakaz konfiskaty dotyczy określonych składników mienia, opis i lokalizacja mienia

Należy podać szczegółowe informacje dotyczące ustaleń sądu w odniesieniu do nakazu konfiskaty:

- ☐ mienie stanowi korzyści pochodzące z przestępstwa lub ich pełną lub częściową równowartość
- ☐ mienie stanowi narzędzia służące do popełnienia takiego przestępstwa
- ☐ mienie podlega konfiskacie rozszerzonej
- ☐ mienie podlega konfiskacie na podstawie innych przepisów dotyczących uprawnień do konfiskaty, w tym konfiskaty bez prawomocnego wyroku skazującego, na podstawie prawa wzywającego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wzywającym, po przeprowadzeniu postępowania w związku z popełnieniem przestępstwa

SEKCJA C: Osoby, których dotyczy wnioski o konfiskatę

Należy podać wszelkie informacje, o ile są znane, dotyczące tożsamości (1) osoby fizycznej lub (2) osoby prawnej, której dotyczy wniosek o konfiskatę (jeśli wniosek dotyczy więcej niż jednej osoby, należy podać informacje o każdej z nich):

1. Osoba fizyczna:

Nazwa:

Imię (imiona):

Inne nazwiska (jeżeli dotyczy):

Pseudonimy (jeżeli dotyczy):

Płeć:

Obywatelstwo:

Numer identyfikacyjny lub numer ubezpieczenia społecznego:

Rodzaj i numer dokumentu (dokumentów) tożsamości danej osoby (dowodu osobistego, paszportu), jeżeli są znane:

Data urodzenia:

Miejsce urodzenia:

Miejsce zamieszkania lub znany adres; jeżeli aktualny adres nie jest znany, należy podać ostatni znany adres:

Języki rozumiane przez daną osobę:

Należy wskazać, czy wniosek o konfiskatę wydano wobec danej osoby, czy osoba ta jest właścicielem mienia objętego wnioskiem o konfiskatę:

2. Osoba prawna:

Nazwa:

Forma prawna:

Nazwa skrócona, nazwa powszechnie używana lub nazwa handlowa (jeżeli dotyczy):

Siedziba statutowa:

Numer nadany przy rejestracji:

Adres osoby prawnej:

Imię i nazwisko przedstawiciela osoby prawnej:

Należy podać adres miejsca, w którym ma być wykonany wniosek o konfiskatę, jeżeli jest inny od adresu podanego powyżej:

3. Osoby trzecie:

- (i) Osoby trzecie, których prawa względem mienia objętego wnioskiem o konfiskatę bezpośrednio narusza ten wniosek (tożsamość i podstawy), jeżeli są znane/jeżeli dotyczy:
- (ii) W przypadku gdy osoby trzecie miały możliwość dochodzenia praw, należy załączyć potwierdzające to dokumenty.

4. Należy podać wszelkie inne informacje, którą pomogą wykonać wniosek o konfiskatę:

SEKCJA D: Mienie, którego dotyczy wniosek o konfiskatę

Należy podać wszystkie znane informacje dotyczące mienia podlegającego konfiskacie. W stosownych przypadkach należy przedstawić szczegółowe informacje dotyczące całości mienia i poszczególnych składników mienia:

1. Jeżeli wniosek dotyczy kwoty pieniężnej:

- (i) Podstawy, by sądzić, że dana osoba posiada mienie / uzyskuje dochody na terytorium wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wezwanym:
- (ii) Opis i lokalizacja mienia / źródła dochodów:

2. Jeżeli wniosek dotyczy określonego składnika lub określonych składników mienia:

- (i) Podstawy, by sądzić, że określony składnik lub określone składniki mienia znajdują się na terytorium wezwanego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wezwanym:
- (ii) Opis i lokalizacja określonego składnika lub określonych składników mienia:

3. Wartość mienia:

- (i) Całkowita kwota, której dotyczy wniosek (w przybliżeniu):
- (ii) Całkowita kwota, o której egzekucję wnioskuje się w wezwanym państwie członkowskim lub Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wezwanym (w przybliżeniu):
- (iii) W przypadku gdy wniosek dotyczy określonych składników mienia, opis i lokalizacja mienia:

SEKCJA E: Podstawy konfiskaty

Streszczenie faktów:

1. Należy uzasadnić wydanie nakazu konfiskaty, w tym podać streszczenie odnośnych faktów i podstaw konfiskaty, opis przestępstw, przesłanki wszelkich czynników ryzyka oraz wszelkie inne istotne informacje (takie jak: data, miejsce i okoliczności przestępstwa):
2. Charakter i kwalifikacja prawna przestępstwa lub przestępstw, w związku z którymi wydano nakaz konfiskaty, i mające zastosowanie przepisy:
3. Poniższe ma zastosowanie wyłącznie w przypadku, w którym dokonano powiadomienia na podstawie art. 176 ust. 2: Jeżeli dotyczy, zaznaczyć jedno lub większą liczbę następujących przestępstw, określonych w prawie wzywającego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wzywającym, i zagrożonych we wzywającym państwie członkowskim lub Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wzywającym, karą pozbawienia wolności lub środkiem zabezpieczającym o maksymalnym wymiarze co najmniej trzech lat. W przypadku gdy nakaz konfiskaty dotyczy większej liczby przestępstw, należy oznaczyć je w poniższym wykazie numerami odpowiadającymi numerom przestępstw opisanych w pkt 1 i 2 powyżej:
 - ☐ udział w organizacji przestępczej
 - ☐ terroryzm zdefiniowany w załączniku 13
 - ☐ handel ludźmi
 - ☐ wykorzystywanie seksualne dzieci i pornografia dziecięca
 - ☐ nielegalny handel środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi;
 - ☐ nielegalny handel bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi
 - ☐ korupcja, w tym łapownictwo
 - ☐ nadużycia finansowe, w tym naruszające interesy finansowe Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, państwa członkowskiego lub Unii
 - ☐ pranie dochodów z przestępstwa
 - ☐ fałszowanie pieniędzy
 - ☐ przestępczość komputerowa
 - ☐ przestępstwa przeciwko środowisku, w tym nielegalny obrót zagrożonymi gatunkami zwierząt oraz zagrożonymi gatunkami i odmianami roślin;
 - ☐ ułatwianie nielegalnego wjazdu i pobytu,
 - ☐ zabójstwo
 - ☐ spowodowanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu
 - ☐ nielegalny handel organami i tkankami ludzkimi
 - ☐ uprowadzenie, bezprawne pozbawienie wolności i wzięcie zakładników
 - ☐ rasizm i ksenofobia
 - ☐ kradzież zorganizowana i rozbój przy użyciu broni
 - ☐ nielegalny handel dobrami kultury, w tym antykami i dziełami sztuki
 - ☐ sprzeniewierzenie cudzego mienia
 - ☐ wymuszenie rozbójnicze
 - ☐ podrabianie i piractwo produktów
 - ☐ fałszowanie dokumentów urzędowych i handel nimi

- ☐ fałszowanie środków płatniczych
- ☐ nielegalny obrót hormonami i innymi środkami pobudzającymi wzrost
- ☐ nielegalny handel materiałami jądrowymi lub promieniotwórczymi
- ☐ handel skradzionymi pojazdami
- ☐ zgwałcenie
- ☐ podpalenie
- ☐ przestępstwa podlegające jurysdykcji Międzynarodowego Trybunału Karnego
- ☐ bezprawne zawładnięcie statkiem powietrznym, wodnym lub kosmicznym
- ☐ sabotaż.

4. Inne istotne informacje (na przykład związek między mieniem a przestępstwem):

SEKCJA F: Poufność

- ☐ Konieczność zachowania poufności informacji zawartych we wniosku lub części tych informacji
- Należy wskazać wszelkie istotne informacje:

SEKCJA G: Wnioski skierowane do co najmniej jednego państwa członkowskiego lub do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru oraz do co najmniej jednego państwa członkowskiego

Jeżeli wniosek o konfiskatę przekazano więcej niż jednemu państwu członkowskiemu lub – w przypadku gdy podmiotem wzywającym jest państwo członkowskie – Zjednoczonemu Królestwu w odniesieniu do Gibraltaru oraz co najmniej jednemu państwu członkowskiemu, należy podać następujące informacje:

1. Wniosek o konfiskatę przekazano również następującym państwom członkowskim (państwo i organ):
2. Powody przekazania wniosku o konfiskatę wielu państwom członkowskim lub Zjednoczonemu Królestwu w odniesieniu do Gibraltaru oraz co najmniej jednemu państwu członkowskiemu (należy wybrać właściwe powody):
 - (i) Jeżeli wniosek dotyczy określonych składników mienia:
 - ☐ Istnieje przypuszczenie, że poszczególne składniki mienia objęte wnioskiem znajdują się w różnych państwach członkowskich lub w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru oraz w co najmniej jednym państwie członkowskim
 - ☐ Wniosek o konfiskatę dotyczy określonego składnika mienia i wymaga podjęcia działań w więcej niż jednym państwie członkowskim lub w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru oraz w co najmniej jednym państwie członkowskim
 - (ii) Jeżeli wniosek o konfiskatę dotyczy kwoty pieniężnej:
 - ☐ Szacowana wartość mienia, które może zostać skonfiskowane w podmiocie wzywającym oraz w którymkolwiek z wezwanych państw członkowskich lub w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, prawdopodobnie nie jest wystarczająca do pokrycia całej kwoty określonej w nakazie
 - ☐ Inne szczególne potrzeby:
3. Wartość mienia (jeżeli jest znana) w każdym z wezwanych państw członkowskich lub – w przypadku gdy podmiotem wzywającym jest państwo członkowskie – w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru oraz w każdym wezwanym państwie członkowskim:
4. Jeżeli konfiskata określonego składnika lub określonych składników mienia wymaga podjęcia działań w więcej niż jednym państwie członkowskim lub w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru oraz w co najmniej jednym państwie członkowskim, należy opisać działania wymagane w wezwanym państwie lub w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru:

SEKCJA H: Konwersja i przekazanie mienia

1. Jeżeli nakaz dotyczy określonego składnika mienia, należy potwierdzić, czy wzywające państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wzywającym, zezwala na przeprowadzenie konfiskaty w wezwanym państwie członkowskim lub Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wezwanym, w formie wezwania do zapłaty kwoty pieniężnej odpowiadającej wartości mienia.
☐ Tak
☐ Nie
2. Jeżeli konfiskata dotyczy kwoty pieniężnej, należy określić, czy mienie inne niż środki pieniężne uzyskane w wyniku wykonania nakazu konfiskaty może zostać przekazane wzywającemu państwu członkowskiemu lub Zjednoczonemu Królestwu w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wzywającym:
☐ Tak
☐ Nie

SEKCJA I: Zastępcza kara pozbawienia wolności lub inne środki ograniczające wolność osoby

Należy wskazać, czy wzywające państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wzywającym, zezwala na zastosowanie przez wezwane państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wezwanym, zastępczej kary pozbawienia wolności lub innych środków ograniczających wolność osoby, jeżeli niemożliwe jest wykonanie wniosku o konfiskatę w całości lub w części:

- ☐ Tak
☐ Nie

SEKCJA J: Zwrot mienia ofierze przestępstwa lub odszkodowanie dla ofiary przestępstwa

1. Należy wskazać (jeżeli dotyczy):

- ☐ Organ wydający lub inny właściwy organ wzywającego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wzywającym, wydał decyzję o odszkodowaniu dla ofiary przestępstwa w następującej kwocie lub o zwrocie na rzecz ofiary następującej kwoty pieniężnej:
- ☐ Organ wydający lub inny właściwy organ wzywającego państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wzywającym, wydał decyzję o zwrocie ofierze następującego mienia innego niż środki pieniężne:

2. Informacje o decyzji o zwrocie mienia ofierze przestępstwa lub o odszkodowaniu dla ofiary przestępstwa:

Organ wydający (nazwa oficjalna)

Data wydania decyzji:

Sygnatura decyzji (jeżeli jest dostępna):

Opis mienia, które należy zwrócić, lub kwota odszkodowania:

Imię i nazwisko (nazwa) ofiary przestępstwa:

Adres ofiary przestępstwa:

SEKCJA K: Środki zaskarżenia

Należy wskazać, czy przeciwko wydaniu nakazu konfiskaty wniesiono już środek zaskarżenia, a jeżeli tak, podać bardziej szczegółowe informacje (opis środka zaskarżenia, w tym czynności, jakie należy podjąć, i terminy, których należy przestrzegać):

SEKCJA L: Organ wydający

Należy podać informacje dotyczące organu, który wydał wniosek o konfiskatę we wzywającym państwie członkowskim lub w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wzywającym:

1. Rodzaj organu wydającego:

- ☐ sędzia, sąd, prokurator
- ☐ inny właściwy organ wyznaczony przez wzywające państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wzywającym

2. Dane kontaktowe:

Nazwa oficjalna organu wydającego:

Imię i nazwisko jego przedstawiciela:

Zajmowane stanowisko (tytuł/stanowisko służbowe):

Sygnatura sprawy:

Adres:

Nr telefonu: (numer kierunkowy kraju) (numer kierunkowy strefy lub miasta)

Numer faksu: (numer kierunkowy kraju) (numer kierunkowy strefy lub miasta)

E-mail:

Języki, w których można się porozumiewać z organem wydającym:

Podpis organu wydającego lub jego przedstawiciela potwierdzający dokładność i poprawność treści formularza wniosku o konfiskatę:

Nazwa:

Zajmowane stanowisko (tytuł/stanowisko służbowe):

Data:

Pieczczę urzędowa (jeżeli jest dostępna):

SEKCJA M: Organ dokonujący walidacji

Należy wskazać rodzaj organu, który dokonał walidacji formularza wniosku o konfiskatę (jeżeli dotyczy):

- ☐ sędzia, sąd, prokurator
- ☐ inny właściwy organ wyznaczony przez państwo członkowskie wydające nakaz lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wzywającym

Nazwa oficjalna organu dokonującego walidacji:

Imię i nazwisko jego przedstawiciela:

Zajmowane stanowisko (tytuł/stanowisko służbowe):

Sygnatura sprawy:

Adres:

Nr telefonu: (numer kierunkowy kraju) (numer kierunkowy strefy lub miasta)

Numer faksu: (numer kierunkowy kraju) (numer kierunkowy strefy lub miasta)

E-mail:

Języki, w których można się porozumiewać z właściwym organem:

SEKCJA N: Organ centralny

Należy wskazać organ centralny odpowiedzialny za administracyjne przekazywanie i przyjmowanie formularzy wniosku o konfiskatę we wzywającym państwie członkowskim lub w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wzywającym:

Nazwa oficjalna organu centralnego:

Imię i nazwisko jego przedstawiciela:

Zajmowane stanowisko (tytuł/stanowisko służbowe):

Sygnatura sprawy:

Adres:

Nr telefonu: (numer kierunkowy kraju) (numer kierunkowy strefy lub miasta)

Numer faksu: (numer kierunkowy kraju) (numer kierunkowy strefy lub miasta)

E-mail:

Języki, w których można się porozumiewać z właściwym organem:

SEKCJA O: Dalsze informacje

1. Należy wskazać, który z poniższych organów jest głównym punktem kontaktowym we wzywającym państwie członkowskim lub Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli to ono jest podmiotem wzywającym:

☐ organ wydający

☐ właściwy organ

☐ organ centralny

2. Należy podać dane kontaktowe osób, z którymi można się kontaktować, by uzyskać dodatkowe informacje dotyczące niniejszego formularza wniosku o konfiskatę, jeżeli są inne od wskazanych wyżej:

Imię i nazwisko/ tytuł/ organizacja:

Adres:

E-mail/numer telefonu:

SEKCJA P: Załączniki

Formularzowi wniosku o konfiskatę musi towarzyszyć oryginalny nakaz konfiskaty lub jego należycie uwierzytelniony odpis.

ZAŁĄCZNIK 17

WYKAZ AKTÓW UNII W OBSZARZE PRZECIWDZIAŁANIA PRANIU PIENIĘDZY I FINANSOWANIAU TERRORYZMU,
O KTÓRYCH MOWA W ART. 198 UMOWY

1. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE ⁽¹⁾, zmieniona:
 - dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 z dnia 30 maja 2018 r. ⁽²⁾,
 - dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2177 z dnia 18 grudnia 2019 r. ⁽³⁾,
 - rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1113 z dnia 31 maja 2023 r. ⁽⁴⁾; oraz
 - dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1640 z dnia 31 maja 2024 r. ⁽⁵⁾
2. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1624 z dnia 31 maja 2024 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu ⁽⁶⁾.
3. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1640 z dnia 31 maja 2024 r. w sprawie mechanizmów, które państwa członkowskie powinny wprowadzić w celu zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca dyrektywę (UE) 2019/1937 oraz zmieniająca i uchylająca dyrektywę (UE) 2015/849 ⁽⁷⁾.
4. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1620 z dnia 31 maja 2024 r. w sprawie ustanowienia Urzędu ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010 ⁽⁸⁾.
5. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1113 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i niektórych kryptoaktywów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2015/849 ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>.
⁽²⁾ Dz.U. L 156, 19.6.2018, s. 43, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2018/843/oj>.
⁽³⁾ Dz.U. L 334 z 27.12.2019, s. 155, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2177/oj>.
⁽⁴⁾ Dz.U. L 150 z 9.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1113/oj>.
⁽⁵⁾ Dz.U. L, 2024/1640, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1640/oj>.
⁽⁶⁾ Dz.U. L, 2024/1624, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj>.
⁽⁷⁾ Dz.U. L, 2024/1640, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1640/oj>.
⁽⁸⁾ Dz.U. L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj>.
⁽⁹⁾ Dz.U. L 150 z 9.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1113/oj>.

ZAŁĄCZNIK 18

PRZEPISY PRAWA MATERIALNEGO DOTYCZĄCE POMOCY PAŃSTWA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 201 UMOWY

Art. 19 niniejszej Umowy ma zastosowanie do aktów Unii wymienionych w niniejszym załączniku, z zastrzeżeniem poniższych ustępów.

Do celów niniejszego załącznika „akty Unii” obejmują również wszystkie wytyczne, zawiadomienia i komunikaty wymienione w niniejszym załączniku.

Niniejszy załącznik stosuje się zgodnie z art. 201 ust. 1 niniejszej Umowy.

Strony odnotowują, że niniejszy załącznik zawiera akty Unii dotyczące pomocy państwa przyznanej przez państwa członkowskie, egzekwowane przez Komisję Europejską. Jeżeli chodzi o pomoc państwa przyznaną przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru w zakresie art. 201 ust. 1 niniejszej Umowy, takie akty Unii stosuje się odpowiednio, w tym do oceny merytorycznej pomocy państwa, a także do procedur egzekwowania stosowanych przez jego niezależny organ lub podmiot.

Odpowiednie wytyczne, zawiadomienia i komunikaty wymienione w niniejszym załączniku są wdrażane w Gibraltarze w taki sam sposób jak w Unii, a niezależne organy lub podmioty Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru stosują je w taki sam sposób jak Komisja Europejska.

Strony uznają, że ze względu na obiektywne ograniczenia wynikające ze specyfiki geograficznej Gibraltaru niektóre akty Unii w niniejszym załączniku mogą nie mieć natychmiastowego znaczenia dla Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, na przykład ze względu na to, że obecnie na jego terytorium nie prowadzi się niektórych rodzajów działalności gospodarczej, stosowanie takich aktów Unii jest w inny sposób niemożliwe lub takie akty Unii regulują środki pomocy państwa, które zależą od przepisów prawa Unii niemających zastosowania do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru. Strony odnotowują, że Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru nie jest zobowiązane do włączenia takich aktów Unii do swojego krajowego systemu prawnego, dopóki na jego terytorium nie będą prowadzone odpowiednie rodzaje działalności gospodarczej regulowane tymi aktami Unii lub dopóki nie przyzna ono pomocy, która mogłaby być objęta takimi aktami Unii. W każdym przypadku jego niezależny organ lub podmiot musi niezwłocznie należycie uwzględnić odpowiednie akty Unii zawarte w niniejszym załączniku, jeżeli zostanie on wezwany do oceny pomocy państwa.

1. Zasady pomocy państwa w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („TFUE”).

art. 107, 108 i 109 TFUE

Art. 106 TFUE w zakresie, w jakim dotyczy on pomocy państwa

art. 93 TFUE

2. Akty odnoszące się do pojęcia pomocy

Zawiadomienie Komisji w sprawie pojęcia pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. C 262 z 19.7.2016, s. 1).

Komunikat Komisji w sprawie stosowania reguł Unii Europejskiej w dziedzinie pomocy państwa w odniesieniu do rekompensaty z tytułu usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym (Dz.U. C 8 z 11.1.2012, s. 4).

Obwieszczenie Komisji w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy państwa w formie gwarancji (Dz.U. C 155 z 20.6.2008, s. 10).

3. Rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych

3.1 Rozporządzenie upoważniające

Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1588 z dnia 13 lipca 2015 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa (Dz.U. L 248 z 24.9.2015, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2015/1588/oj>), zmienione rozporządzeniem Rady (UE) 2018/1911 z dnia 26 listopada 2018 r. (Dz.U. L 311 z 7.12.2018, s. 8, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1911/oj>).

3.2 Ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń grupowych

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz.U. L 187 z 26.6.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/651/oj>), zmienione:

— rozporządzeniem Komisji (UE) 2017/1084 z dnia 14 czerwca 2017 r. (Dz.U. L 156 z 20.6.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1084/oj>);

— rozporządzeniem Komisji (UE) 2020/972 z dnia 2 lipca 2020 r. (Dz.U. L 215 z 7.7.2020, s. 3, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/972/oj>);

— rozporządzeniem Komisji (UE) 2021/452 z dnia 15 marca 2021 r. (Dz.U. L 89 z 16.3.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/452/oj>);

— rozporządzeniem Komisji (UE) 2021/1237 z dnia 23 lipca 2021 r. (Dz.U. L 270 z 29.7.2021, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1237/oj>); oraz

— rozporządzeniem Komisji (UE) 2023/1315 z dnia 23 czerwca 2023 r. (Dz.U. L 167 z 30.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1315/oj>).

⁽¹⁾ Wersja skonsolidowana Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. C 326 z 26.10.2012, s. 47).

3.3 Rozporządzenia w sprawie sektorowych wyłączeń grupowych

- Rozporządzenie Komisji (UE) 2026/562 z dnia 16 marca 2026 r. uznające niektóre kategorie pomocy w sektorach transportu kolejowego, transportu wodnego śródlądowego i transportu multimodalnego za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 93, 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. L, 2026/562, 30.3.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2026/562/oj>);
- Rozporządzenie Komisji (UE) 2022/2472 z dnia 14 grudnia 2022 r. uznające niektóre kategorie pomocy w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. L 327 z 21.12.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2472/oj>), zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) 2023/2607 z dnia 22 listopada 2023 r. (Dz.U. L, 2023/2607, 23.11.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2607/oj>).
- Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 (Dz.U. L 315 z 3.12.2007, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2007/1370/oj>), zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2338 z dnia 14 grudnia 2016 r. (Dz.U. L 345 z 23.12.2016, s. 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/2338/oj>).
- Komunikat Komisji w sprawie wytycznych interpretacyjnych w odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 dotyczącego usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego (Dz.U. C 92 z 29.3.2014, s. 1); oraz
- Decyzja Komisji 2012/21/UE z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie stosowania art. 106 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, przyznawanej przedsiębiorstwom zobowiązanym do wykonywania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym (Dz.U. L 7 z 11.1.2012, s. 3, ELI: [http://data.europa.eu/eli/dec/2012/21\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/dec/2012/21(1)/oj)).

3.4 Rozporządzenia w sprawie pomocy *de minimis*

- Rozporządzenie Komisji (UE) 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz.U. L, 2023/2831, 15.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2831/oj>); oraz
- Rozporządzenie Komisji (UE) 2023/2832 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* przyznawanej przedsiębiorstwom wykonującym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym (Dz.U. L, 2023/2832, 15.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2832/oj>).

4. Przepisy proceduralne

- Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. L 248 z 24.9.2015, s. 9, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2015/1589/oj>);
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. L 140 z 30.4.2004, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2004/794/oj>), zmienione:
 - rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1627/2006 z dnia 24 października 2006 r. (Dz.U. L 302 z 1.11.2006, s. 10, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1627/oj>);
 - rozporządzeniem Komisji (WE) nr 271/2008 z dnia 30 stycznia 2008 r. (Dz.U. L 82 z 25.3.2008, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2008/271/oj>);
 - rozporządzeniem Komisji (WE) nr 257/2009 z dnia 24 marca 2009 r. (Dz.U. L 81 z 27.3.2009, s. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/257/oj>);
 - rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1125/2009 z dnia 23 listopada 2009 r. (Dz.U. L 308 z 24.11.2009, s. 5, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1125/oj>);
 - rozporządzeniem Komisji (UE) nr 372/2014 z dnia 9 kwietnia 2014 r. (Dz.U. L 109 z 12.4.2014, s. 14, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/372/oj>);

	— rozporządzeniem Komisji (UE) 2015/2282 z dnia 27 listopada 2015 r. (Dz.U. L 325 z 10.12.2015, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/2282/oj); — rozporządzeniem Komisji (UE) 2016/246 z dnia 3 lutego 2016 r. (Dz.U. L 51 z 26.2.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/246/oj); — rozporządzeniem Komisji (UE) 2016/2105 z dnia 1 grudnia 2016 r. (Dz.U. L 327 z 2.12.2016, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/2105/oj); — rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2025/905 z dnia 12 maja 2025 r. (Dz.U. L, 2025/905, 13.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/905/oj); — Komunikat Komisji – Zawiadomienie Komisji w sprawie odzyskiwania pomocy państwa niezgodnej z prawem i z rynkiem wewnętrznym (Dz.U. C 247 z 23.7.2019, s. 1); — Zawiadomienie Komisji w sprawie ustalania zasad stosowanych do oceny pomocy państwa niezgodnej z prawem (Dz.U. C 119 z 22.5.2002, s. 22); — Komunikat Komisji – Zawiadomienie Komisji w sprawie egzekwowania zasad pomocy państwa przez sądy krajowe (Dz.U. C 305 z 30.7.2021, s. 1); — Komunikat Komisji w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych (Dz.U. C 14 z 19.1.2008, s. 6); — Komunikat Komisji - Kodeks najlepszych praktyk dotyczących przebiegu postępowania w zakresie kontroli pomocy państwa (Dz.U. C, C/2025/2810, 13.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/2810/oj); oraz — Komunikat Komisji C (2003) 4582 z dnia 1 grudnia 2003 r. w sprawie tajemnicy służbowej w decyzjach dotyczących pomocy państwa (Dz.U. C 297 z 9.12.2003, s. 6).
5.	Zasady dotyczące zgodności
5.1	Ważne projekty stanowiące przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania. — Komunikat Komisji – Kryteria analizy zgodności z rynkiem wewnętrznym pomocy państwa na wspieranie realizacji ważnych projektów stanowiących przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania (Dz.U. C 528 z 30.12.2021, s. 10).
5.2	Pomoc w sektorze rolnictwa — Komunikat Komisji – Wytyczne w sprawie pomocy państwa w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich (Dz.U. C 485 z 21.12.2022, s. 1).
5.3	Pomoc regionalna — Komunikat Komisji – Wytyczne w sprawie regionalnej pomocy państwa (Dz.U. C 153 z 29.4.2021, s. 1).
5.4	Pomoc na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną — Komunikat Komisji – Zasady ramowe pomocy państwa na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną (Dz.U. C 414 z 28.10.2022, s. 1).
5.5	Pomoc w zakresie kapitału wysokiego ryzyka — Komunikat Komisji – Wytyczne Unii w sprawie pomocy państwa na rzecz promowania inwestycji w zakresie finansowania ryzyka (Dz.U. C 508 z 16.12.2021, s. 1).

5.6	Pomoc na ratowanie i restrukturyzację
	— Komunikat Komisji – Wytyczne dotyczące pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw niefinansowanych znajdujących się w trudnej sytuacji (Dz.U. C 249 z 31.7.2014, s. 1), których okres stosowania wydłużono komunikatem Komisji zmieniającym w odniesieniu do okresu stosowania wytyczne dotyczące pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw niefinansowych znajdujących się w trudnej sytuacji (Dz.U. C, C/2023/1212, 29.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1212/oj).
5.7	Pomoc szkoleniowa
	— Komunikat Komisji – Kryteria analizy zgodności pomocy państwa na szkolenia w sprawach podlegających zgłoszeniu indywidualnemu (Dz.U. C 188 z 11.8.2009, s. 1).
5.8	Pomoc w zakresie zatrudnienia
	— Komunikat Komisji – Kryteria analizy zgodności pomocy państwa przeznaczonej na pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji oraz pracowników niepełnosprawnych, podlegającej obowiązkowi zgłoszenia indywidualnego (Dz.U. C 188 z 11.8.2009, s. 6).
5.9	Przepisy tymczasowe w odpowiedzi na kryzys gospodarczy i finansowy
	— Komunikat Komisji — Dokapitalizowanie instytucji finansowych w związku z obecnym kryzysem finansowym: ograniczenie pomocy do niezbędnego minimum oraz mechanizmy zabezpieczające przed nadmiernym zakłóceniem konkurencji (Dz.U. C 10 z 15.1.2009, s. 2);
	— Komunikat Komisji w sprawie postępowania z aktywami o obniżonej wartości we wspólnotowym sektorze bankowym (Dz.U. C 72 z 26.3.2009, s. 1);
	— Komunikat Komisji w sprawie przywrócenia rentowności i oceny środków restrukturyzacyjnych stosowanych w sektorze finansowym w dobie kryzysu zgodnie z regułami pomocy państwa (Dz.U. C 195 z 19.8.2009, s. 9);
	— Komunikat Komisji w sprawie stosowania od dnia 1 stycznia 2011 r. reguł pomocy państwa w odniesieniu do środków wsparcia na rzecz banków w kontekście kryzysu finansowego (Dz.U. C 329 z 7.12.2010, s. 7);
	— Komunikat Komisji w sprawie stosowania od dnia 1 stycznia 2012 r. reguł pomocy państwa w odniesieniu do środków wsparcia na rzecz banków w kontekście kryzysu finansowego (Dz.U. C 356 z 6.12.2011, s. 7); oraz
	— Komunikat Komisji w sprawie stosowania od dnia 1 sierpnia 2013 r. reguł pomocy państwa w odniesieniu do środków wsparcia na rzecz banków w kontekście kryzysu finansowego („komunikat bankowy”) (Dz.U. C 216 z 30.7.2013, s. 1).
5.10	Ubezpieczenie kredytów eksportowych
	— Komunikat Komisji w sprawie zastosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do krótkoterminowego ubezpieczenia kredytów eksportowych (Dz.U. C 497 z 10.12.2021, s. 5).
5.11	Energia i środowisko
5.11.1	Środowisko i energia
	— Komunikat Komisji – Wytyczne w sprawie pomocy państwa na ochronę klimatu i środowiska oraz cele związane z energią z 2022 r. (Dz.U. C 80 z 18.2.2022, s. 1);
	— Komunikat Komisji – Wytyczne w sprawie niektórych środków pomocy państwa w kontekście systemu handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych po 2021 r. (Dz.U. C 317 z 25.9.2020, s. 5).

5.11.2 Energetyka (koszty osierocone)	— Komunikat Komisji dotyczący metodyki analizy pomocy państwa związanej z kosztami osieroconymi (pismo Komisji SG (2001) D/290869 z dnia 6 sierpnia 2001 r.).
5.11.3 Pakt dla czystego przemysłu	— Komunikat Komisji – Ramy środków pomocy państwa na rzecz wsparcia Paktu dla czystego przemysłu (ramy pomocy państwa na potrzeby Paktu dla czystego przemysłu) (Dz.U. C, C/2025/3602, 4.7.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3602/oj).
5.12 Przemysł surowcowy i produkcja (stal)	— Komunikat Komisji dotyczący niektórych aspektów traktowania przypadków konkurencji wynikających z wygaśnięcia Traktatu EWWiS (Dz.U. C 152 z 26.6.2002, s. 5).
5.13 Usługi pocztowe	— Obwieszczenie Komisji w sprawie stosowania reguł konkurencji do sektora pocztowego i w sprawie oceny pewnych środków publicznych odnoszących się do usług pocztowych (Dz.U. C 39 z 6.2.1998, s. 2).
5.14 Transport i infrastruktura	— Komunikat Komisji – Wytyczne Wspólnoty w sprawie pomocy publicznej dla transportu morskiego (Dz. U. C 13 z 17.1.2004, s. 3); — Komunikat Komisji przedstawiający wytyczne w sprawie pomocy państwa uzupełniającej wspólnotowe finansowanie uruchamiania autostrad morskich (Dz.U. C 317 z 12.12.2008, s. 10); — Komunikat Komisji przedstawiający wytyczne w sprawie pomocy państwa na rzecz podmiotów zarządzających statkami (Dz.U. C 132 z 11.6.2009, s. 6); — Komunikat Komisji – Wytyczne dotyczące pomocy państwa na rzecz portów lotniczych i przedsiębiorstw lotniczych (Dz.U. C 99 z 4.4.2014, s. 3); — Komunikat Komisji – Wytyczne w sprawie pomocy państwa na rzecz transportu lądowego i multimodalnego (Dz.U. C, C/2026/1656, 30.3.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/1656/oj).
5.15 Usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym	— Komunikat Komisji – Zasady ramowe Unii Europejskiej dotyczące pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych (Dz.U. C 8 z 11.1.2012, s. 15).
6. Przejrzystość stosunków finansowych między państwami członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi	— Dyrektywa Komisji 2006/111/WE z dnia 16 listopada 2006 r. w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między państwami członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi, a także w sprawie przejrzystości finansowej wewnątrz określonych przedsiębiorstw (Dz.U. L 318 z 17.11.2006, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/111/oj) zmieniona dyrektywą Komisji 2025/1442 z dnia 18 lipca 2025 r. (Dz. U. L, 2025/1442, 21.7.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1442/oj).
7. Definicja MŚP	— Zalecenie Komisji z dnia 6 maja 2003 r. dotyczące definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36).

ZAŁĄCZNIK 19

WARUNKI DOTYCZĄCE DOWODU, ŻE TOWARY SPEŁNIAJĄ WARUNKI OKREŚLONE W ART. 242
I 248 W ZASTOSOWANIU ART. 247 UST. 3 UMOWY

Artykuł 1

Towary przemieszczane z Unii do Gibraltaru

1. Towary wysyłane do Gibraltaru, które znajdują się w obrocie w Unii zgodnie z art. 242 niniejszej Umowy w momencie ich przedstawienia w wyznaczonym urzędzie celnym, są przemieszczane drogą lądową lub morską przy użyciu nowego skomputeryzowanego systemu tranzytowego („system NCTS”) z zastosowaniem kodu T2GI. Dane dotyczące tranzytu towarów oraz dodatkowe informacje, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, zgłasza się w systemie NCTS w wyznaczonym urzędzie celnym, działającym jako urząd celny wyjścia, a towary są przemieszczane po procedurze tranzytowej do właściwych organów Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru działających jako urząd celny przeznaczenia.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego wyposażenie zawodowe zdefiniowane w art. 1 załącznika B.2 do Konwencji dotyczącej odprawy czasowej, sporządzonej w Istambule w dniu 26 czerwca 1990 r. (zwanej dalej „Konwencją stambulską dotyczącą odprawy czasowej”) może być przemieszczane drogą lądową bez korzystania z systemu NCTS.

2. Do celów kontroli wyznaczony urząd celny prowadzi rejestr zawierający szczegółowe informacje na temat całego wywozu do Gibraltaru, w tym odniesienie do kodów towarów, ilości i wartości towarów na podstawie faktury przedstawionej przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury tranzytowej, datę przyjęcia zgłoszenia tranzytowego, elementy opłat, główny numer referencyjny (T2GI XXX) oraz, w stosownych przypadkach, wszelkie inne dane niezbędne do obliczenia podatku od transakcji i akcyzy. Informacje te są przekazywane na poziomie pozycji właściwym organom Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru w celu obliczenia kwoty podatku od transakcji i akcyzy należnych w momencie przedstawienia towarów w Gibraltarze właściwym organom Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru za pośrednictwem specjalnej procedury tranzytowej określonej w ust. 1.

3. Specjalna procedura tranzytowa kończy się u właściwych organów Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru.

Właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru za pomocą komunikatu o przybyciu towaru powiadamiają wyznaczony urząd celny, który działa jako urząd celny wyjścia, o przybyciu towarów w dniu przedstawienia towarów w urzędzie celnym przeznaczenia w Gibraltarze i przesyłają komunikat o wynikach kontroli do urzędu celnego wyjścia nie później niż trzy dni robocze po przedstawieniu towarów w urzędzie celnym przeznaczenia wraz z dowodem, że podatek od transakcji i akcyza, w stosownych przypadkach, zostały nałożone na towary w Gibraltarze, chyba że towary te są objęte odstępstwem, o którym mowa w ust. 5. W przypadkach, w których takie odstępstwo ma zastosowanie, właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru przesyłają do urzędu celnego wyjścia komunikat wskazujący, że towary zostały objęte procedurą specjalną do celów podatkowych (składowanie, uszlachetnianie czynne lub odprawa czasowa) zamiast dowodu, że podatek od transakcji i akcyza, w stosownych przypadkach, zostały pobrane w Gibraltarze.

4. W przypadku nieprzedstawienia komunikatów lub dowodów dotyczących podatku od transakcji i , w stosownych przypadkach, pobranej akcyzy lub w przypadku gdy przemieszczenie w ramach tranzytu nie mogło zostać zakończone, wyznaczony urząd celny dokonuje wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 2. W takim przypadku właściwy wyznaczony urząd celny traktuje przemieszczenie jako przywóz niezgodny z prawem i pobiera mający zastosowanie VAT i akcyzę w państwie członkowskim wyznaczonego urzędu celnego. Osoba uprawniona do korzystania z procedury tranzytowej jest zobowiązana do zapłaty odpowiedniej kwoty. Stosowanie to pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich korekt, które mogą okazać się niezbędne, na przykład w świetle dochodzeń prowadzonych w kontekście uzgodnień tranzytowych lub w wyniku działań podjętych w kontekście wzajemnej pomocy określonej w Protokole o wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych i w Protokole w sprawie współpracy administracyjnej i zwalczania oszustw w dziedzinie VAT i akcyzy, a także w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków i cel.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 i 4 towary unijne, w przypadku których istnieje uzasadniona potrzeba gospodarcza zawieszenia poboru podatku od transakcji i akcyzy, w stosownych przypadkach, mogą korzystać z następującego wyjątku. Towary te mogą zostać zwolnione przez właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru do celów podatkowych w ramach procedury składowania celnego w zatwierdzonym składzie celnym w Gibraltarze, w przypadku składu celnego do celów podatkowych w odniesieniu do dostaw statków bez minimalnego okresu składowania, w przeciwnym razie na okres od jednego miesiąca do dziewięciu miesięcy lub w ramach procedury uszlachetniania czynnego lub procedury odprawy czasowej na okres do trzech miesięcy, ze skutkiem jednocześnie z zakończeniem procedury tranzytowej T2GI. W takich przypadkach właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru dostarczają indywidualnie dla każdego przypadku informacje wyznaczonemu urzędowi celnemu, który działał jako urząd celny wyjścia dla procedury tranzytowej T2GI dotyczącej towarów, które zostały wyprowadzone z procedury specjalnej do celów podatkowych w celu wprowadzenia do obrotu w Gibraltarze, wyprowadzone z Gibraltaru w ramach procedury powrotnego wywozu lub zniszczone bez pozostałych odpadów.

6. Ponadto w przypadku zamknięcia procedur specjalnych do celów podatkowych przez wprowadzenie towarów do obrotu w Gibraltarze właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru co miesiąc dostarczają wyznaczonemu urzędowi celnemu, który działał jako urząd celny wyjścia dla procedury tranzytowej T2GI, dowód, że podatek od transakcji oraz, w stosownych przypadkach, akcyza zostały nałożone przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru na towary wprowadzone do obrotu w Gibraltarze.

W przypadku zamknięcia procedur specjalnych do celów podatkowych przez wyprowadzenie towarów z Gibraltaru lub ich zniszczenie bez pozostawienia odpadów właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru dostarczają wyznaczonemu urzędowi celnemu, który działał jako urząd celny wyjścia dla procedury tranzytowej T2GI, dowód ich wyprowadzenia z Gibraltaru lub dowód tego zniszczenia.

Termin dłuższy niż trzy miesiące na zamknięcie procedury może zostać przyznany w przypadku procedury uszlachetniania czynnego lub procedury odprawy czasowej w chwili składania wniosku lub w drodze przedłużenia, jeżeli istnieją należycie uzasadnione okoliczności zaakceptowane przez wyznaczony urząd celny, który działał jako urząd celny wyjścia dla procedury tranzytowej T2GI.

W przypadku nieprzedstawienia komunikatów lub dowodów zamknięcia lub w przypadku gdy procedury specjalne nie mogły zostać zamknięte w terminie dziewięciu miesięcy lub w dłuższym terminie w przypadku procedury uszlachetniania czynnego lub procedury odprawy czasowej w należycie uzasadnionych okolicznościach, wyznaczony urząd celny dokonuje wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 2. W takim przypadku właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru przekazują państwu członkowskiemu urzędowi celnego wyjścia kwotę VAT i akcyzy obowiązujących w momencie zamknięcia procedury tranzytowej w tym państwie członkowskim.

7. Wyznaczone urzędy celne wymienione w dodatku 1 do załącznika 21 są urzędem celnym wyprowadzenia dla całego wywozu towarów z Unii do Gibraltaru.

Towary, które kwalifikowałyby się do częściowego zwolnienia z należności celnych przywozowych zgodnie z unijnymi przepisami dotyczącymi odprawy czasowej, mogą uzyskać pełne zwolnienie z podatku pośredniego od Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru na podstawie zezwolenia na odprawę czasową udzielonego zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu.

Wyposażenie zawodowe zdefiniowane w art. 1 załącznika B.2 do Konwencji stambulskiej dotyczącej odprawy czasowej może również zostać objęte procedurą odprawy czasowej przez akt jego wprowadzenia do Gibraltaru.

8. Uzgodnienia administracyjne między właściwymi organami w Unii a właściwymi organami Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru określają praktyczne zasady wykonania niniejszego artykułu.

Artykuł 2

Towary przemieszczane z Gibraltaru do Unii

1. W przypadku gdy towary, które znajdują się w obrocie lub objęte są procedurą składowania celnego, uszlachetniania czynnego lub odprawy czasowej do celów podatkowych w Gibraltarze, przedstawiane są właściwym organom Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru w celu przemieszczenia do Unii, wykorzystuje się system NCTS z zastosowaniem kodu T2GI. Dane dotyczące tranzytu towarów zgłasza się w systemie NCTS, a towary są przemieszczane po procedurze tranzytowej do wyznaczonego urzędu celnego w Unii działającego jako urząd celny przeznaczenia w celu dostarczenia dowodu, że dane towary znajdują się w obrocie w Gibraltarze.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego wyposażenie zawodowe zdefiniowane w art. 1 załącznika B.2 do Konwencji stambulskiej dotyczącej odprawy czasowej może być przemieszczane drogą lądową bez korzystania z systemu NCTS.

2. Procedurę określoną w art. 1 ust. 3 stosuje się odpowiednio. W przypadku gdy urząd celny wyjścia w Gibraltarze nie otrzymał informacji wymaganych do udowodnienia, że towary przybyły do wyznaczonego urzędu celnego, Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru pobiera odpowiedni VAT i akcyzę mające zastosowanie w państwie członkowskim wyznaczonego urzędu celnego i przekazuje pobrane podatki właściwym organom tego państwa członkowskiego. Jednakże w przypadku gdy właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru mogą dostarczyć rozstrzygający dowód na to, że towary objęte tranzytem ostatecznie pozostały w Gibraltarze, zamiast tego pobiera się podatek od transakcji oraz, w stosownych przypadkach, akcyzę Gibraltaru.

3. Uzgodnienia administracyjne między właściwymi organami w Unii a właściwymi organami Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru określają praktyczne zasady wykonania ust. 2.

Artykuł 3

Mające zastosowanie prawo Unii

1. Do celów niniejszego załącznika:

- a) zastosowanie mają przepisy dotyczące unijnej procedury tranzytowej, w tym zmienione lub zastąpione w przyszłości, a także wszelkie akty Unii wdrażające lub uzupełniające te przepisy unijne;
- b) Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru stosuje odpowiednio wymienione w ust. 3 zasady unijnej procedury składowania celnego, procedury uszlachetniania czynnego i odprawy czasowej, zezwoleń i nadzoru, bez uszczerbku dla postanowień szczególnych określonych w niniejszym załączniku, pod warunkiem że pozwolenie nie obejmuje towarów, o których mowa w załączniku 21. Stosuje się art. 19 niniejszej Umowy.

2. Na dokumentach gwarancyjnych i świadectwach wydanych zgodnie z art. 1 i 2 umieszcza się napis „Gibraltar”.

3. Do celów ust. 1 lit. b) prawo Unii, które ma być stosowane przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, obejmuje:

- a) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny⁽¹⁾, zmienione:

(i) rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2339 z dnia 14 grudnia 2016 r.⁽²⁾;

(ii) rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/474 z dnia 19 marca 2019 r.⁽³⁾;

(iii) rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/632 z dnia 17 kwietnia 2019 r.⁽⁴⁾; oraz

(iv) rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2399 z dnia 23 listopada 2022 r.⁽⁵⁾;

Definicja decyzji: art. 5 pkt 39;

Udzielanie informacji organom celnym: art. 15;

⁽¹⁾ Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj>.

⁽²⁾ Dz.U. L 354 z 23.12.2016, s. 32, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/2339/oj>.

⁽³⁾ Dz.U. L 83 z 25.3.2019, s. 38, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/474/oj>.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 111 z 25.4.2019, s. 54, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/632/oj>.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 317 z 9.12.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2399/oj>.

Decyzje dotyczące stosowania przepisów prawa celnego: art. 22–32;

Odwołania: art. 43–45;

Przechowywanie dokumentów i innych danych: art. 51;

Powstanie długu celnego: art. 77–88;

Zabezpieczenie potencjalnego lub istniejącego długu celnego: art. 89–100;

Pokrycie, zapłata, zwrot i umorzenie: art. 101–126;

Przepisy mające zastosowanie do wszystkich zgłoszeń celnych: art. 170–176;

Weryfikacja i zwolnienie towarów: art. 188–194;

Dysponowanie towarami: art. 197–200;

Procedury specjalne – Przepisy ogólne: art. 210–224;

Składowanie celne: art. 237–242;

Odprawa czasowa: art. 250–253; oraz

Uszlachetnianie czynne: art. 255–258;

b) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego ⁽⁶⁾, zmienione:

(i) rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/341 z dnia 17 grudnia 2015 r. ⁽⁷⁾;

(ii) rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/651 z dnia 5 kwietnia 2016 r. ⁽⁸⁾;

(iii) rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2018/1063 z dnia 16 maja 2018 r. ⁽⁹⁾;

(iv) rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2018/1118 z dnia 7 czerwca 2018 r. ⁽¹⁰⁾;

(v) rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2019/841 z dnia 14 marca 2019 r. ⁽¹¹⁾;

(vi) rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2019/1143 z dnia 14 marca 2019 r. ⁽¹²⁾

⁽⁶⁾ Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2015/2446/oj.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 69 z 15.3.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2016/341/oj.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 111 z 27.4.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2016/651/oj.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 192 z 30.7.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2018/1063/oj.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 204 z 13.8.2018, s. 11, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2018/1118/oj.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 138 z 24.5.2019, s. 76, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/841/oj.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 181 z 5.7.2019, s. 2, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/1143/oj.

(vii) rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2020/877 z dnia 3 kwietnia 2020 r. ⁽¹³⁾;

(viii) rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2020/2191 z dnia 20 listopada 2020 r. ⁽¹⁴⁾;

(ix) rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2021/234 z dnia 7 grudnia 2020 r. ⁽¹⁵⁾;

(x) rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2021/1934 z dnia 30 lipca 2021 r. ⁽¹⁶⁾; oraz

(xi) rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2023/398 z dnia 14 grudnia 2022 r. ⁽¹⁷⁾;

;Definicje: art. 1 pkt 2, 3, 4, 12, 17, 23, 29, 30, 32, 33, 36, 41 i 42;

Decyzje dotyczące stosowania prawa celnego: art. 7a–18;

Powstanie długu celnego: art. 72, 74, 76 i 79;

Zabezpieczenie potencjalnego lub istniejącego długu celnego: art. 81–84;

Powiadomienie o długu celnym i zgłoszenie stowarzyszeniu poręczającemu roszczenia o zapłatę: art. 87 i 88;

Zapłata kwoty należności celnych: art. 89–91;

Zwrot i umorzenie należności celnych: art. 92–97;

Wygaśnięcie długu celnego: art. 103;

Przepisy mające zastosowanie do wszystkich zgłoszeń celnych: art. 148;

Procedury specjalne – Wniosek o zezwolenie: art. 161, 162, 164, 165, 166–175, 177, 178–180 i 182;

Składowanie celne: art. 201–203;

Odprawa czasowa: art. 204–238;

Uszlachetnianie czynne: art. 240 i 241; oraz

Informacje, które należy zawrzeć w rozliczeniu zamknięcia: załącznik 71–06;

c) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny ⁽¹⁸⁾, zmienione:

(i) rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/989 z dnia 8 czerwca 2017 r. ⁽¹⁹⁾;

(ii) rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/604 z dnia 18 kwietnia 2018 r. ⁽²⁰⁾;

⁽¹³⁾ Dz.U. L 203 z 26.6.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2020/877/oj.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 434 z 23.12.2020, s. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2020/2191/oj.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 63, 23.2.2021, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2021/234/oj.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. L 396 z 10.11.2021, s. 10, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2021/1934/oj.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. L 54 z 22.2.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/398/oj.

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2015/2447/oj.

⁽¹⁹⁾ Dz.U. L 149 z 13.6.2017, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2017/989/oj.

⁽²⁰⁾ Dz.U. L 101 z 20.4.2018, s. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2018/604/oj.

- (iii) rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/1394 z dnia 10 września 2019 r. ⁽²¹⁾;
- (iv) rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/893 z dnia 29 czerwca 2020 r. ⁽²²⁾;
- (v) rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/1727 z dnia 18 listopada 2020 r. ⁽²³⁾;
- (vi) rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/2038 z dnia 10 grudnia 2020 r. ⁽²⁴⁾;
- (vii) rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/235 z dnia 8 lutego 2021 r. ⁽²⁵⁾; oraz
- (viii) rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2022/2334 z dnia 29 listopada 2022 r. ⁽²⁶⁾;

Dług celny i zabezpieczenia: art. 148–158;

Pokrycie, zwrot i umorzenie kwoty należności celnych: art. 165, 166, 170, 171, 172–181;

Objęcie towarów procedurą celną: art. 221;

Weryfikacja i zwolnienie towarów: art. 238–247;

Dysponowanie towarami: art. 248–250;

Procedury specjalne – przepisy ogólne dotyczące wniosku o udzielenie pozwolenia i wydania decyzji w jego sprawie: art. 258–271;

Odprawa czasowa: art. 322 i 323; oraz

Uzslachetnianie czynne: art. 324 i 325.

Artykuł 4

Towary unijne wprowadzane do Gibraltaru drogą morską

Zgodnie z art. 247 ust. 4 niniejszej Umowy towary unijne, które zostały odprawione do wywozu z Unii w wyznaczonym urzędzie celnym w Algeciras, mogą być transportowane drogą morską bezpośrednio z tego wyznaczonego urzędu celnego najkrótszą trasą do Gibraltaru i przybyć na miejsce w ciągu dwóch godzin od opuszczenia portu z zastosowaniem procedury tranzytowej T2GI, jak przewidziano w art. 1 ust. 1–7 niniejszego załącznika. Statek jest całkowicie rozładowywany w Gibraltarze.

⁽²¹⁾ Dz.U. L 234 z 11.9.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/1394/oj.

⁽²²⁾ Dz.U. L 206 z 30.6.2020, s. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/893/oj.

⁽²³⁾ Dz.U. L 387 z 19.11.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/1727/oj.

⁽²⁴⁾ Dz.U. L 416 z 11.12.2020, s. 48, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/2038/oj.

⁽²⁵⁾ Dz.U. L 63 z 23.2.2021, s. 386, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/235/oj.

⁽²⁶⁾ Dz.U. L 309, z 30.11.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/2334/oj.

*Artykuł 5***Towary unijne opuszczające Gibraltar**

Towary unijne, które mają zostać wywiezione z Gibraltaru jako zaopatrzenie statków, mogą opuścić terytorium Gibraltaru przez port lub port lotniczy, pod warunkiem że są zgodne z unijnymi przepisami dotyczącymi cel i podatków pośrednich mającymi zastosowanie do porównywalnych transakcji w Unii. Zastosowanie ma art. 8 ust. 1 załącznika 21, z wyjątkiem przedstawienia towarów w wyznaczonym urzędzie celnym.

ZAŁĄCZNIK 20

PRZEPISY PRAWA UNII, O KTÓRYCH MOWA W ART. 247 UST. 1 UMOWY

1. W Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru stosuje się akty Unii i inne równoważne przepisy niezbędne do uniknięcia zakłóceń w stosunkach z obszarem sąsiadującym w związku z art. 247 ust. 1 niniejszej Umowy. Obejmuje to następujące obszary:
 - a) przepisy prawa celnego określone w unijnym kodeksie celnym, z wyłączeniem wszystkich kontyngentów taryfowych, oraz taryfy celne ustalone na poziomie niższym niż poziom zawarty w unijnej liście koncesyjnej dotyczącej handlu towarami, włączonej do GATT 1994 na podstawie międzynarodowych umów handlowych lub innych przepisów Unii przyznających jednostronne preferencje taryfowe;
 - b) akty Unii regulujące zakazy i ograniczenia przywozu i wywozu ze względów m.in. moralności publicznej, porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego; ochronę zdrowia i życia ludzi, zwierząt lub roślin; ochronę środowiska; ochronę narodowych dóbr kultury o wartości artystycznej, historycznej lub archeologicznej; ochronę własności przemysłowej lub handlowej, w tym kontrolę prekursorów narkotyków, towarów naruszających niektóre prawa własności intelektualnej oraz środków pieniężnych; a także akty Unii dotyczące wdrażania środków ochrony i zarządzania w rybołówstwie oraz wdrażania środków polityki handlowej, środków bezpieczeństwa i ochrony lub środków związanych z wszelkimi formalnościami i procedurami granicznymi, które mają być kontrolowane i stosowane przez organy celne;
 - c) wszelkie inne akty Unii, których wykonanie podlega w całości lub w części jurysdykcji organów celnych państw członkowskich;
 - d) przepisy Unii dotyczące wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją Europejską w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego, po raz ostatni zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1525 ⁽¹⁾;
 - e) akty Unii ustanawiające przepisy, wymogi i normy dotyczące produktów mające zastosowanie na wewnętrznym rynku Unii, w tym dotyczące wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów, chemikaliów, odpadów oraz środków sanitarnych i fitosanitarnych;
 - f) Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej i odpowiednie akty Unii, których podstawę prawną stanowi ten traktat;
 - g) akty Unii regulujące statystyki handlowe, ogólne aspekty związane z handlem, instrumenty ochrony handlu i dwustronne środki ochronne;
 - h) przepisy Unii ustanawiające mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂; oraz
 - i) przepisy Unii dotyczące VAT, akcyzy oraz współpracy administracyjnej i pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności.

Przez postanowienia określone w niniejszym ustępie rozumie się postanowienia stosowane w danym momencie w Unii.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1525 z dnia 9 września 2015 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego (Dz. U. L 243 z 18.9.2015, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2015/1525/oj>).

2. Postanowienia, o których mowa w ust. 1, są określane bardziej szczegółowo przez Radę Współpracy.
 3. Właściwe pobieranie należności celnych w Gibraltarze uznaje się za element ochrony interesów finansowych Unii.
-

ZAŁĄCZNIK 21

PROCEDURA DOTYCZĄCA TOWARÓW PRZYWOŻONYCH DO GIBRALTARU I WYWOŻONYCH Z GIBRALTARU
Z I DO KRAJÓW I TERYTORIÓW POZA UNIĄ CELNĄ ZGODNIE Z ART. 247 UST. 3 UMOWY

Artykuł 1

Przywóz z krajów i terytoriów spoza unii celnej do Gibraltaru

1. Unia jest upoważniona do dokonywania, w imieniu właściwych organów Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, formalności związanych z odprawą celną, niezbędnych do dopuszczenia do obrotu towarów nieunijnych przedstawionych w wyznaczonym urzędzie celnym lub do objęcia takich towarów procedurą składowania celnego, uszlachetniania czynnego lub odprawy czasowej, jak określono w unijnych przepisach prawa celnego. Unia jest również odpowiedzialna za procedurę wydawania zezwoleń, nadzór i pozostałe aspekty tych procedur zgodnie z unijnymi przepisami prawa celnego, w tym w przypadku gdy pozwolenie obejmuje również towary, o których mowa w załączniku 19. Takie formalności związane z odprawą celną i zezwoleniem przeprowadzane są przez wyznaczony urząd celny, z wyjątkiem formalności celnych związanych ze środkami sanitarnymi i fitosanitarnymi, które to formalności są przeprowadzane w punkcie pierwszego wprowadzenia do Unii, jeżeli wymagają tego przepisy Unii. Pozostaje to bez uszczerbku dla licencji handlowych i zezwoleń na handel, które mogą być udzielane przez właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, aby przedsiębiorcy mogli prowadzić działalność w Gibraltarze.

2. Formalności związane z odprawą celną przeprowadza się zgodnie z tymi przepisami prawa Unii, które miałyby zastosowanie, gdyby towary zostały poddane odprawie celnej w Unii. Wszystkie kontyngenty taryfowe i taryfy ustalone na poziomie niższym niż poziom zawarty w unijnej liście koncesyjnej dotyczącej handlu towarami, włączone do GATT 1994 na podstawie międzynarodowych umów handlowych lub innych przepisów Unii przyznających jednostronne preferencje taryfowe, nie mają jednak zastosowania, z wyjątkiem tych, o których mowa w dodatku 2 do niniejszego załącznika, i na warunkach określonych w odpowiedniej umowie międzynarodowej.

3. W przypadku gdy należności celne przywozowe dotyczą towarów zgodnie z ust. 1, należności te pobiera się w odpowiednim wyznaczonym urzędzie celnym w imieniu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru nie zwraca tych kwot bezpośrednio ani pośrednio.

4. Zaksięgowanie należności celnych przywozowych odbywa się w terminach przewidzianych w odpowiednich przepisach Unii.

Do celów kontroli do specjalnego rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1, wprowadzona również zostaje odpowiednia adnotacja o zaksięgowanych należnościach, zawierająca szczegółowe informacje na temat całego przywozu do Gibraltaru, w tym odniesienie do przywożonych towarów, datę przyjęcia zgłoszenia przywozowego, elementy opłat, kwotę odnośnych należności celnych oraz główny numer ewidencyjny operacji.

5. Do celów niniejszego załącznika zastosowanie mają przepisy dotyczące procedury tranzytu unijnego, w tym przepisy zmienione lub zastąpione w przyszłości, a także wszelkie akty Unii wdrażające lub uzupełniające te przepisy unijne, bez uszczerbku dla postanowień szczególnych określonych w niniejszym załączniku.

Artykuł 2

Przemieszczanie towarów do Gibraltaru z wyznaczonych urzędów celnych Unii

1. W przypadku gdy towary określone w art. 1 i przeznaczone do Gibraltaru są dopuszczane do obrotu lub do specjalnych procedur składowania celnego, uszlachetniania czynnego lub odprawy czasowej w jednym z wyznaczonych urzędów celnych, wykorzystuje się system NCTS po zastosowaniu kodu T1GI. Dane dotyczące tranzytu towarów, jak również dodatkowe informacje, o których mowa w art. 6, zgłasza się w systemie NCTS w wyznaczonym urzędzie celnym działającym jako urząd celny wyjścia, a towary są przemieszczane po procedurze tranzytowej do właściwych organów Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru działających jako urząd celny przeznaczenia.

2. Urząd celny przeznaczenia w Gibraltarze za pomocą komunikatu o przybyciu towaru powiadamia wyznaczony urząd celny, który działał jako urząd celny wyjścia, o przybyciu towarów w dniu, w którym towary zostały przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia w Gibraltarze, i przesyła komunikat o wynikach kontroli do urzędu celnego wyjścia najpóźniej trzeciego dnia roboczego następującego po dniu, w którym towary zostały przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia, wraz z dowodem, że podatek od transakcji i akcyza, w stosownych przypadkach, zostały nałożone na towary w Gibraltarze, chyba że towary te są objęte wyjątkiem, o którym mowa w art. 6 ust. 3, lub procedurą specjalną na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 3

Pobieranie należności celnych przywozowych i dokonywanie wpisów na odpowiednich rachunkach

1. W odniesieniu do ustalania, monitorowania i udostępniania należności celnych przywozowych pobieranych od towarów przeznaczonych do Gibraltaru stosuje się odpowiednio rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 609/2014⁽¹⁾. Zastosowanie mają w szczególności następujące zasady:

- a) państwa członkowskie z wyznaczonymi urzędami celnymi prowadzą odrębne rachunki Gibraltaru dla należności celnych przywozowych pobieranych od towarów przeznaczonych na Gibraltar, identyczne z rachunkami przewidzianymi w odniesieniu do zasobów własnych Unii na podstawie art. 6 ust. 3 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 609/2014; oraz
- b) należności celne przywozowe związane z dokumentem T1GI są ustalane przez wyznaczone urzędy celne zgodnie z mającym zastosowanie prawem Unii i księgowane, o którym mowa w lit. a).

2. Procedurę, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio do produktów przetworzonych i towarów przemieszczanych na terytorium Gibraltaru, w odniesieniu do których powstał dług celny.

3. Zgodnie z art. 6 ust. 4 akapit pierwszy rozporządzenia (UE, Euratom) nr 609/2014 państwa członkowskie przesyłają Komisji Europejskiej zestawienie swoich rachunków, o którym mowa w ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu. Sprawozdanie sporządza się w taki sam sposób jak sprawozdania sporządzone w odniesieniu do zasobów własnych i przesyła Komisji Europejskiej wraz ze sprawozdaniami dotyczącymi zasobów własnych. W sprawozdaniach podaje się jednak również całkowitą kwotę należności celnych przywozowych pobranych w każdym wyznaczonym urzędzie celnym, a na żądanie Komisji Europejskiej przedstawia się podział na poziomie transakcji.

4. Dokumenty uzupełniające przechowywane są zgodnie z art. 3 akapit pierwszy i drugi rozporządzenia (UE, Euratom) nr 609/2014. Dokumenty te i pozostałe dokumenty dotyczące zasobów własnych przechowywane są oddzielnie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 609/2014 z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie metod i procedury udostępniania tradycyjnych zasobów własnych, zasobów własnych opartych na VAT i zasobów własnych opartych na DNB oraz w sprawie środków w celu zaspokojenia potrzeb gotówkowych (Dz.U. L 168 z 7.6.2014, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/609/oj>).

5. Korekty ustalonych należności lub rachunków, wprowadzone po dniu 31 grudnia trzeciego roku następującego po roku ich początkowego ustalenia, nie podlegają zaksięgowaniu, z wyjątkiem punktów zgłoszonych przez Komisję Europejską albo państwo członkowskie lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru przed tą datą;
6. Zastosowanie ma art. 2 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) 2021/768 ⁽²⁾. Przedmiotowe środki kontroli stosuje się również do takich dokumentów w rozumieniu art. 2 ust. 3 lit. c) tego rozporządzenia, które potwierdzają przybycie towarów do Gibraltaru.
7. Państwa członkowskie wpłacają na rachunek Komisji Europejskiej przewidziany w art. 9 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 609/2014, w terminach wskazanych w art. 10 ust. 1 tego rozporządzenia, należności zaksięgowane zgodnie z ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu. Państwa członkowskie zatrzymują, na poczet kosztów poboru, odsetek należności celnych przywózowych pobranych w imieniu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, zgodnie z poziomem zatrzymania mającym zastosowanie w Unii.
8. Państwa członkowskie są zwolnione z obowiązku przekazania do dyspozycji Komisji Europejskiej kwot odpowiadających należnościom celnym ustalonym dla Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru jedynie po spełnieniu warunków określonych w art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 609/2014.
9. W terminie trzydziestu dni od dnia powiadomienia o wpisie przez państwa członkowskie Komisja Europejska przekazuje całość kwot ujętych na rachunkach na rachunek otwarty przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru podaje Komisji Europejskiej numer rachunku, który należy uznać tymi kwotami. Ponosi on koszty prowadzenia rachunku.
10. Przy wykonywaniu ust. 1 niniejszego artykułu stosuje się art. 4–7.

Artykuł 4

Zakończenie procedur księgowych w wyznaczonych urzędach celnych

1. Należności celne przywózowe zapisuje się w rachunkach Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru w drodze procedury analogicznej do procedury przewidzianej w art. 6 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (UE, Euratom) nr 609/2014 zgodnie z przepisami tego artykułu. Jeżeli należności ustalone i objęte zabezpieczeniem są kwestionowane i mogą podlegać zmianie w wyniku rozstrzygnięcia powstałego sporu, organy państw członkowskich posiadające wyznaczone urzędy celne mogą jednak podjąć decyzję o niedokonywaniu wpisu na rachunkach Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru. W takim przypadku, do czasu zakończenia krajowej procedury administracyjnej lub sądowej przez właściwe organy, kwota należności celnych przywózowych wpisywana jest na odrębnych „rachunkach Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru” w drodze procedury analogicznej do procedury przewidzianej w art. 6 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (UE, Euratom) nr 609/2014.
2. Do celów ust. 1 za „właściwe organy” uznaje się:
 - a) we wszystkich kwestiach dotyczących stosowania przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych obowiązujących w dziedzinie celnej – organy administracyjne lub sądowe państwa członkowskiego, które dokonało odprawy towarów, a w stosownych przypadkach – instytucje Unii;
 - b) we wszystkich kwestiach dotyczących przepisów proceduralnych – organy administracyjne lub sądowe państwa członkowskiego, które dokonało odprawy celnej; oraz
 - c) we wszystkich kwestiach dotyczących wdrażania dotyczących przymusowego odzyskiwania długów – organy sądowe Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, w Gibraltarze lub właściwe organy w Unii na ich terytorium.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2021/768 z dnia 30 kwietnia 2021 r. określające środki wykonawcze dotyczące systemu zasobów własnych Unii Europejskiej oraz uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 608/2014 (Dz.U. L 165 z 11.5.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/768/oj>).

Artykuł 5**Zamknięcie specjalnej procedury tranzytowej**

1. Specjalna procedura tranzytowa zostaje zamknięta przez urząd celny wyjścia, jeżeli na podstawie porównania danych dostępnych w urzędzie celnym wyjścia i danych dostępnych w urzędzie celnym przeznaczenia organy celne są w stanie stwierdzić, że procedura została zakończona w prawidłowy sposób.
2. W przypadku gdy specjalna procedura tranzytowa nie może zostać zamknięta, a w każdym razie nie później niż trzy miesiące po zwolnieniu towarów do tranzytu, dokonuje się wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 niniejszego załącznika, oraz korekty początkowego wpisu w rachunkach Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru. W takim przypadku należności celne przywozowe są ustalane jako zasoby własne Unii i uwzględniane w rachunkach przewidzianych w art. 6 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (UE, Euratom) nr 609/2014 lub – w stosownym przypadku – w odrębnym rachunku, o którym mowa w art. 6 ust. 3 akapit drugi tego rozporządzenia. Pozostaje to bez uszczerbku dla wszelkich korekt, które mogą okazać się niezbędne, na przykład w świetle dochodzeń prowadzonych w kontekście uzgodnień tranzytowych lub w wyniku działań podjętych w kontekście wzajemnej pomocy określonej w Protokole o wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych i w Protokole w sprawie współpracy administracyjnej i zwalczania oszustw w dziedzinie VAT i akcyzy, a także w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków i cel.

Artykuł 6**Podatek od transakcji i akcyza**

1. Do celów kontroli wyznaczony urząd celny prowadzi również rejestr zawierający szczegółowe informacje na temat wszystkich przywozów do Gibraltaru, w tym:
 - a) odniesienie do należności zaksięgowanych;
 - b) kody towarów;
 - c) ilość i wartość towarów;
 - d) datę przyjęcia zgłoszenia;
 - e) elementy opłat;
 - f) kwotę należności celnej;
 - g) główny numer referencyjny (T1GIXXX); oraz
 - h) wszelkie inne dane niezbędne do obliczenia podatku od transakcji i, w stosownych przypadkach, akcyzy.

Informacje te są przekazywane na poziomie pozycji właściwym organom Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru w celu obliczenia kwoty podatku od transakcji i akcyzy, w stosownych przypadkach, należnego w momencie przedstawienia towarów w Gibraltarze właściwym organom Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru.

2. W przypadku nieprzedstawienia komunikatów lub dowodów dotyczących podatku od transakcji i akcyzy, w stosownych przypadkach, lub w przypadku gdy przemieszczenie w ramach tranzytu nie mogło zostać zakończone, dokonuje się wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 1. W takim przypadku właściwy wyznaczony urząd celny traktuje przemieszczenie jako przywóz niezgodny z prawem i pobiera VAT i akcyzę mające zastosowanie w państwie członkowskim wyznaczonego urzędu celnego. Osoba uprawniona do korzystania z procedury tranzytowej jest zobowiązana do zapłaty odpowiedniej kwoty. Stosowanie podatku VAT i akcyzy pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich korekt, które mogą okazać się niezbędne w świetle przeprowadzonego dochodzenia lub w wyniku działań podjętych w ramach wzajemnej pomocy przewidzianej w Protokole o wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych oraz w Protokole w sprawie współpracy administracyjnej i zwalczania oszustw w dziedzinie VAT i akcyzy w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków i cel.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 towary dopuszczone do obrotu w odniesieniu do należności celnych przywozowych, w przypadku których istnieje uzasadniona potrzeba gospodarcza zawieszenia poboru podatku od transakcji i akcyzy, mogą korzystać z wyjątków określonych w art. 1 ust. 5 załącznika 19, przy czym warunki i procedurę określone w art. 1 ust. 5–9 załącznika 19 stosuje się odpowiednio.

Artykuł 7

Dopełnienie formalności granicznych w odniesieniu do towarów objętych procedurą specjalną inną niż tranzyt

1. Procedury, o których mowa w art. 3 i 4, stosuje się odpowiednio do produktów przetworzonych i towarów przemieszczanych na terytorium Gibraltaru, w odniesieniu do których powstał dług celny.

2. Zgłoszenie celne do zamknięcia procedury uszlachetniania czynnego lub odprawy czasowej składa się w wyznaczonym urzędzie celnym, w którym przedstawiono zgłoszenie objęcia towarów tą procedurą. Produkty przetworzone uzyskane z towarów, które zostały objęte procedurą uszlachetniania czynnego lub które zostały objęte procedurą uszlachetniania czynnego lub odprawy czasowej w Gibraltarze, muszą zostać fizycznie przedstawione w wyznaczonym urzędzie celnym przy składaniu zgłoszenia celnego dotyczącego zamknięcia.

3. W wyjątkowych i należycie uzasadnionych okolicznościach towary lub produkty przetworzone pochodzące z towarów objętych procedurą uszlachetniania czynnego lub towarów objętych procedurą odprawy czasowej mogą opuścić Gibraltar drogą morską do krajów i terytoriów znajdujących się poza unią celną z portu w Gibraltarze bez fizycznego przedstawienia w wyznaczonym urzędzie celnym. Posiadacz zezwolenia składa zgłoszenie do powrotnego wywozu w wyznaczonym urzędzie celnym, który udzielił pozwolenia na uszlachetnianie czynne towarów zgodnie z art. 8 ust. 1, co najmniej 48 godzin przed faktycznym wyprowadzeniem z portu w Gibraltarze. Towary muszą być fizycznie obecne w porcie Gibraltaru w momencie składania zgłoszenia do powrotnego wywozu w wyznaczonym urzędzie celnym. Wyznaczony urząd celny zamyka procedurę uszlachetniania czynnego, gdy posiadacz zezwolenia przedstawi dowód, że towary opuściły unię celną.

4. W wyjątkowych i należycie uzasadnionych okolicznościach towary przybywające drogą morską do portu w Gibraltarze z krajów i terytoriów spoza unii celnej mogą zostać objęte procedurą uszlachetniania czynnego lub odprawy czasowej. Ponadto paliwo dla handlowych statków morskich, które ma zostać objęte procedurą składowania celnego w celu późniejszego wykorzystania w kontekście zaopatrzenia statków, może dotrzeć drogą morską do portu w Gibraltarze. Zgłoszenie celne wysyła się do wyznaczonego urzędu celnego, a towary nie mogą być przemieszczane z portu do czasu zwolnienia towarów do odpowiednich procedur specjalnych przez wyznaczony urząd celny.

Artykuł 8

Wywóz z Gibraltaru do krajów i terytoriów znajdujących się poza unią celną

1. Czynności odprawy celnej dotyczące wywozu z Gibraltaru do krajów i terytoriów znajdujących się poza unią celną przeprowadza się w każdym wyznaczonym urzędzie celnym.

Odprawy celne związane z wywozem, o którym mowa w akapicie pierwszym, przeprowadzane są przez wyznaczone urzędy celne zgodnie z tymi przepisami prawa Unii, które miałyby zastosowanie, gdyby towary zostały wywiezione z Unii.

2. Jeżeli towary są przedstawiane właściwym organom Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru do celów ust. 1, organy te wydają dokument T1GI lub T2GI, który przedkłada się wyznaczonemu urzędowi celnemu, który będzie działał jako urząd celny przeznaczenia. Jeżeli towary w Gibraltarze są przedstawiane właściwym organom Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru w celu przemieszczenia do Unii, wykorzystuje się system NCTS z zastosowaniem kodu T1GI lub T2GI, w zależności od przypadku (powrotny wywóz ze składu celnego lub po procedurze uszlachetniania czynnego lub odprawie czasowej). Dane dotyczące tranzytu towarów zgłasza się w systemie NCTS, a towary przemieszczane w wyniku procedury tranzytowej do wyznaczonego urzędu celnego działającego jako urząd celny przeznaczenia.

3. Procedurę określoną w art. 5 stosuje się odpowiednio. W przypadku gdy urząd celny wyjścia w Gibraltarze nie otrzymał informacji wymaganych do udowodnienia, że towary przybyły do wyznaczonego urzędu celnego, Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru pobiera, w przypadku kodu T2GI, odpowiedni VAT i akcyzę mające zastosowanie w państwie członkowskim wyznaczonego urzędu celnego i przekazuje pobrane podatki właściwym organom tego państwa członkowskiego. Jednakże w przypadku gdy właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru mogą dostarczyć rozstrzygający dowód na to, że towary objęte tranzytem ostatecznie pozostały w Gibraltarze, zamiast tego pobiera się podatek od transakcji oraz, w stosownych przypadkach, akcyzę Gibraltaru.

W przypadku T1GI urząd celny wyjścia informuje wyznaczony urząd celny działający jako urząd celny przeznaczenia w Unii, który ustala należności celne, VAT i akcyzę, w stosownych przypadkach.

4. Uzgodnienia administracyjne między właściwymi organami w Unii a właściwymi organami Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru określają praktyczne zasady wykonania ust. 3.

5. Zaopatrzenie statków może opuścić terytorium Gibraltaru przez port lub port lotniczy wyłącznie zgodnie z unijnymi przepisami celnymi i przepisami dotyczącymi podatków pośrednich mającymi zastosowanie do porównywalnych transakcji w Unii. Zastosowanie ma ust. 1, z wyjątkiem przedstawienia towarów w wyznaczonym urzędzie celnym.

Dodatek 1

WYZNACZONE URZĘDY CELNE

1. Niniejszy dodatek zawiera wykaz urzędów celnych wyznaczonych przez Unię do celów niniejszej Umowy („wyznaczone urzędy celne”), których liczba nie może być mniejsza niż trzy i które znajdują się w Królestwie Hiszpanii, a mianowicie:
 - a) La Línea de la Concepción;
 - b) Algeciras; oraz
 - c) Sagunto.
 2. Jednakże w Republice Portugalskiej wyznacza się pomocniczy wyznaczony urząd celny, który będzie dostępny do celów niniejszej Umowy i będzie działać wyłącznie w przypadku, gdy żaden z wyznaczonych urzędów celnych w Królestwie Hiszpanii nie będzie dostępny przez ponad 24 godziny z powodu nieprzewidzianych okoliczności lub działania siły wyższej. W takim przypadku Komisja Europejska niezwłocznie powiadamia Republikę Portugalską o potrzebie uruchomienia funkcji pomocniczego wyznaczonego urzędu celnego, który stosuje procedury ciągłości działania zgodnie z unijnymi przepisami celnymi.
-

Dodatek 2

W przypadku gdy towary kwalifikowałyby się do preferencyjnego traktowania taryfowego określonego w poniższej umowie, stosuje się odpowiednie kontyngenty taryfowe i taryfy oraz, w zależności od przypadku, procedury weryfikacji i współpracy administracyjnej:

Umowa o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 149 z 30.4.2021, s. 10, ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_international/2021/689\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_international/2021/689(1)/oj).

ZAŁĄCZNIK 22

PRAKTYCZNE ZASADY STOSOWANIA ART. 265 UMOWY

Artykuł 1

Wspólne wizyty w Gibraltarze

1. Właściwe organy w Unii przedkładają powiadomienie właściwym organom Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru w celu przeprowadzenia wspólnej wizyty przedstawicieli właściwych organów w Unii i właściwych organów Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru w celu przeprowadzenia inspekcji odpowiednich statków powietrznych, statków, infrastruktury i obiektów w Gibraltarze, w przypadku gdy stwierdzono ryzyko dla unijnego wewnętrznego rynku towarów.
2. Właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru zapewniają swoją dostępność, tak aby wizyta mogła zostać przeprowadzona wspólnie z właściwymi organami w Unii.
3. Praktyczne zasady dotyczące wizyt przeprowadzanych zgodnie z niniejszym artykułem określa się w uzgodnieniach administracyjnych zawartych między Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru a Królestwem Hiszpanii.

Artykuł 2

Działania i środki

1. Bez uszczerbku dla art. 260–264 niniejszej Umowy działania i środki, które można zrealizować podczas wspólnych wizyt, obejmują:
 - a) weryfikację informacji online, w tym dokumentów celnych, które mają być przekazywane w czasie rzeczywistym przez właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, dotyczących statków i statków powietrznych przybywających do portu i portu lotniczego oraz opuszczających port i port lotniczy w Gibraltarze, w szczególności do celów oceny ryzyka;
 - b) inspekcje statków i statków powietrznych w porcie lub porcie lotniczym w Gibraltarze w celu weryfikacji, czy towary nie zostały załadowane na te statki i statki powietrzne lub wyładowane z tych statków i statków powietrznych w inny sposób niż zgodnie z tytułem II części trzeciej niniejszej Umowy;
 - c) selektywne kontrole towarów przewożonych statkami i statkami powietrznymi w porcie lub porcie lotniczym w Gibraltarze na podstawie oceny ryzyka;
 - d) wrywkowe i oparte na analizie ryzyka kontrole towarów przywożonych przez pasażerów statków i statków powietrznych w celu weryfikacji, czy pasażerowie ci nie przewożą towarów zabronionych lub towarów w ilościach przekraczających ilości dozwolone na podstawie niniejszej Umowy, bez uszczerbku dla załącznika 23; oraz
 - e) środki inspekcji przewidziane w art. 3 ust. 6 załącznika 21.

Właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru niezwłocznie przeprowadzają działania i stosują środki.

2. Bez uszczerbku dla art. 260–264 niniejszej Umowy właściwe organy w Unii mają stały dostęp online w czasie rzeczywistym do następujących informacji:
 - a) harmonogramu wszystkich statków i statków powietrznych przybywających do portu i portu lotniczego w Gibraltarze oraz opuszczających port i port lotniczy;
 - b) powiadomień o przybyciu i opuszczeniu statku w odniesieniu do wszystkich statków, łodzi i statków powietrznych;
 - c) wszelkich dostępnych dokumentów celnych dotyczących statków i statków powietrznych, o których mowa w lit. a); oraz
 - d) liczby i charakterystyki wszystkich poprzednich kontroli przeprowadzonych przez właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru dotyczących załogi i pasażerów wszystkich statków i statków powietrznych, o których mowa w lit. a), przybywających do portu i portu lotniczego w Gibraltarze lub je opuszczających.

*Artykuł 3***Egzekwowanie przepisów i działania następcze podejmowane w związku ze wspólnymi wizytami**

1. Bez uszczerbku dla art. 252 niniejszej Umowy, jeżeli właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru nie wywiążą się ze swoich obowiązków wynikających z art. 1 ust. 2 niniejszego załącznika, przemieszczanie towarów handlowych do lub z portu oraz, jeżeli jest to dozwolone, do lub z portu lotniczego w Gibraltarze zostaje zawieszone po powiadomieniu Komisji Europejskiej przez właściwe organy w Unii. Każde takie zawieszenie kończy się w momencie, w którym właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru wywiążą się ze swoich obowiązków wynikających z art. 1 ust. 2 niniejszego załącznika.
2. Właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru informują właściwe organy w Unii o środkach i karach wprowadzonych w następstwie ustaleń wspólnej wizyty.

*Artykuł 4***Ochrona danych**

Właściwe organy w Unii mogą wykorzystywać informacje, o których mowa w niniejszym załączniku, wyłącznie w celu wykonywania swoich praw wynikających z Umowy. Unia zapewnia, aby właściwe organy w Unii nie ujawniały informacji podmiotom innym niż instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii, chyba że zostały one do tego upoważnione przez właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru. Właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru nie mogą odmówić zezwolenia na takie ujawnienie, z wyjątkiem należycie uzasadnionych powodów.

*Artykuł 5***Informacje od wyznaczonych urzędów celnych**

Właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru są uprawnione do żądania pisemnych informacji na temat sposobu zarządzania handlem przeznaczonym dla Gibraltaru. Informacje takie są przekazywane przez wyznaczony urząd celny tak szybko, jak to możliwe.

ZAŁĄCZNIK 23

POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE TOWARÓW, ZWIERZĄT DOMOWYCH I ŚRODKÓW PIENIĘŻNYCH
PRZEWOŻONYCH PRZEZ PODRÓŻNYCH ZGODNIE Z ART. 247 UST. 3 I ART. 267 UMOWY

SEKCJA 1

KONTROLA ŚRODKÓW PIENIĘŻNYCH

Artykuł 1

1. Do celów niniejszego załącznika stosuje się następujące definicje:

- a) „zbywalne papiery na okaziciela” oznaczają instrumenty inne niż gotówka, które uprawniają ich posiadaczy do żądania pewnej kwoty pieniężnej po okazaniu tych instrumentów, bez konieczności potwierdzenia tożsamości lub prawa do tej kwoty. Te instrumenty to:
 - (i) чеки podrózne; oraz
 - (ii) чеки, weksle własne lub przekazy pieniężne na okaziciela, podpisane, lecz bez podawania nazwiska odbiorcy płatności, indosowane bez ograniczeń, wystawione na fikcyjnego odbiorcę płatności albo występujące w innej formie, która powoduje przejście tytułu do nich przy ich przekazaniu;
- b) „środki pieniężne” oznaczają gotówkę, zbywalne instrumenty na okaziciela, towary używane jako wysoce płynne środki przechowywania wartości oraz karty przedpłacone, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1672 ⁽¹⁾ oraz rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/776 ⁽²⁾;
- c) „towar używany jako wysoce płynny środek przechowywania wartości” oznacza towar wymieniony w załączniku I pkt 1 do rozporządzenia (UE) 2018/1672, który charakteryzuje wysoki stosunek wartości do objętości i który można bez trudu wymienić na gotówkę na łatwo dostępnych rynkach obrotu, ponosząc tylko niewielkie koszty transakcyjne;
- d) „właściwe organy” oznaczają organy celne Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub Królestwa Hiszpanii – w zależności od miejsca przeznaczenia; oraz
- e) „gotówka” oznacza banknoty i monety, które znajdują się w obiegu jako środek wymiany lub znajdowały się w obiegu jako środek wymiany i można je wciąż wymienić w instytucjach finansowych lub bankach centralnych na banknoty i monety znajdujące się obecnie w obiegu jako środek wymiany.

2. Stosuje się art. 19 niniejszej Umowy.

Artykuł 2

1. Osoba przewożąca środki pieniężne w wysokości co najmniej 10 000 EUR musi złożyć deklarację tych środków pieniężnych właściwym organom w porcie lotniczym, co do zasady przy wjeździe do Gibraltaru lub wyjeździe z niego, oraz udostępnić je tym organom do kontroli. Obowiązek złożenia deklaracji środków pieniężnych nie jest uznawany za spełniony, jeżeli przekazane informacje są nieprawdziwe lub niekompletne lub jeżeli środki pieniężne nie zostały udostępnione do kontroli.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1672 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Unii lub wywożonych z Unii oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1889/2005 (Dz.U. L 284 z 12.11.2018, s. 6, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1672/oj>).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/776 z dnia 11 maja 2021 r. ustanawiające wzory niektórych formularzy oraz przepisy techniczne dotyczące skutecznej wymiany informacji na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1672 w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Unii lub wywożonych z Unii (Dz.U. L 167 z 12.5.2021, s. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/776/oj).

2. Deklaracja, o której mowa w ust. 1, zawiera szczegółowe informacje dotyczące:
- a) osoby przewożącej środki pieniężne, w tym imię i nazwisko, dane kontaktowe, łącznie z adresem, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo oraz numer dokumentu tożsamości;
 - b) właściciela środków pieniężnych, w tym, w przypadku właściciela będącego osobą fizyczną, imię i nazwisko, dane kontaktowe, łącznie z adresem, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo i numer dokumentu tożsamości, a w przypadku właściciela będącego osobą prawną – nazwę, dane kontaktowe, łącznie z adresem, numer rejestracji oraz, jeżeli jest dostępny, numer identyfikacyjny VAT;
 - c) zamierzonego odbiorcy środków pieniężnych – o ile jest dostępny, w tym, w przypadku zamierzonego odbiorcy będącego osobą fizyczną, imię i nazwisko, dane kontaktowe, łącznie z adresem, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo i numer dokumentu tożsamości, a w przypadku zamierzonego odbiorcy będącego osobą prawną – nazwę, dane kontaktowe, łącznie z adresem, numer rejestracji oraz, jeżeli jest dostępny, numer identyfikacyjny VAT;
 - d) rodzaju oraz kwoty lub wartości środków pieniężnych;
 - e) pochodzenia gospodarczego środków pieniężnych;
 - f) planowane wykorzystanie środków pieniężnych;
 - g) trasa przewozu; oraz
 - h) środki transportu.
3. Szczegółowe informacje wymienione w ust. 2 przekazuje się na piśmie lub drogą elektroniczną przy użyciu formularza deklaracji środków pieniężnych, o którym mowa w dodatku 1 do niniejszego załącznika. Składający deklarację otrzymuje, na żądanie, potwierdzoną kopię deklaracji.

Artykuł 3

1. W celu zweryfikowania spełnienia obowiązku deklaracji środków pieniężnych przewożonych przez osobę fizyczną, określonego w art. 2, właściwe organy są uprawnione do kontrolowania osób fizycznych, ich bagażu oraz ich środków transportu, zgodnie z warunkami ustanowionymi w niniejszej Umowie i określonymi w prawie wewnętrznym. Kontrole te przeprowadza się co do zasady na terenie portu lotniczego w Gibraltarze, w tym w odniesieniu do pasażerów przybywających do portu lub opuszczających port w Gibraltarze.
2. W przypadku braku spełnienia obowiązku złożenia deklaracji środków pieniężnych przewożonych przez osobę fizyczną, określonego w art. 2, właściwe organy sporządzają na piśmie lub w formie elektronicznej deklarację z urzędu, która zawiera – w możliwym zakresie – szczegółowe informacje wymienione w art. 2 ust. 2.
3. Do celów art. 4 właściwe organy wykonują również uprawnienia powierzone im na mocy niniejszego artykułu.

Artykuł 4

W przypadku gdy właściwe organy wykryją osobę przewożącą środki pieniężne w wysokości niższej od progu, o którym mowa w art. 2, oraz gdy istnieją przesłanki wskazujące, że środki pieniężne związane są z działalnością przestępczą, właściwe organy rejestrują tę informację oraz szczegółowe informacje wymienione w art. 2 ust. 2.

Artykuł 5

1. Właściwe organy mogą tymczasowo zatrzymać środki pieniężne w drodze decyzji administracyjnej zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej Umowie i w prawie wewnętrznym, jeżeli:

a) obowiązek złożenia deklaracji środków pieniężnych przewożonych przez osobę fizyczną na mocy art. 2 niniejszego załącznika nie został spełniony; lub

b) istnieją przesłanki wskazujące, że środki pieniężne, niezależnie od kwoty, związane są z działalnością przestępczą.

2. Od decyzji administracyjnej, o której mowa w ust. 1, przysługują środki zaskarżenia zgodnie z procedurami przewidzianymi w prawie wewnętrznym. Właściwy organ powiadamia o uzasadnieniu decyzji administracyjnej:

a) osobę zobowiązaną do złożenia deklaracji środków pieniężnych, zgodnie z art. 2. lub

b) osobę zobowiązaną do przekazania informacji, zgodnie z art. 4.

3. Okres tymczasowego zatrzymania musi być ściśle ograniczony na mocy prawa wewnętrznego do czasu, jaki jest potrzebny właściwym organom, aby stwierdzić, czy okoliczności sprawy uzasadniają dalsze zatrzymanie. Okres tymczasowego zatrzymania nie może przekraczać 30 dni. Po przeprowadzeniu przez właściwe organy gruntownej oceny konieczności i proporcjonalności dalszego tymczasowego zatrzymania mogą one podjąć decyzję o przedłużeniu okresu tymczasowego zatrzymania do maksymalnie 90 dni. W przypadku gdy właściwy organ nie dokona w tym okresie ustalenia w sprawie dalszego zatrzymania środków pieniężnych lub jeżeli stwierdzi, że okoliczności danej sprawy nie uzasadniają ich dalszego zatrzymywania, środki pieniężne są natychmiast zwalniane na rzecz:

a) osoby, której tymczasowo zatrzymano środki pieniężne w sytuacjach, o których mowa w art. 2; lub

b) osoby, której tymczasowo zatrzymano środki pieniężne w sytuacjach, o których mowa w art. 4;

Artykuł 6

Właściwy organ przekazuje informacje uzyskane w deklaracjach środków pieniężnych i podczas kontroli jednostce analityki finansowej („FIU”) właściwej dla Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru.

Artykuł 7

Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru wprowadza kary, które stosuje się w przypadku niedopełnienia obowiązku złożenia deklaracji środków pieniężnych przewożonych przez osobę fizyczną, określonego w art. 2. Kary te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

SEKCJA 2
ZWOLNIENIA PRZYSŁUGUJĄCE PODRÓŻNYM

Artykuł 8

Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, na podstawie progów pieniężnych albo limitów ilościowych, które nie przekraczają progów przewidzianych w niniejszym załączniku, zwalnia z należności celnych i podatków pośrednich towary przywożone w bagażu osobistym podróżnych, pod warunkiem że przywóz ten nie ma charakteru handlowego.

Artykuł 9

Do celów stosowania zwolnień, za bagaż osobisty uważa się całość bagażu, który podróżny może przedstawić organom celnym w momencie przybycia, jak również bagaż przedstawiany w późniejszym terminie tym samym organom, pod warunkiem posiadania dowodu, że bagaż został zarejestrowany jako bagaż towarzyszący przez firmę odpowiedzialną za jego przewóz w momencie rozpoczęcia podróży. Paliwa innego niż paliwo, o którym mowa w art. 15, nie uznaje się za bagaż osobisty.

Artykuł 10

1. Do celów stosowania zwolnień i bez uszczerbku dla art. 11–17 uznaje się, że przywóz nie ma charakteru handlowego, jeżeli składa się wyłącznie z towarów przeznaczonych do użytku osobistego lub rodzinnego podróżnych lub towarów przeznaczonych na prezenty. Częstotliwość przywozu towarów przez podróżnych, ich rodzaj lub ilość nie mogą wskazywać na przywóz w celach handlowych.

2. Towary przywożone w bagażu osobistym podróżnych przekraczające progi pieniężne lub limity ilościowe przewidziane w niniejszym załączniku, ale nadal uznawane za niehandlowe zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, podlegają deklaracjom, kontrolom i weryfikacjom ustanowionym w art. 22 ust. 2.

Artykuł 11

1. W przypadku podróżnych w transporcie lotniczym i podróżnych w transporcie morskim Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zwalnia z należności celnych i podatków pośrednich przywóz towarów niehandlowych, innych niż te, o których mowa w art. 12, 13 i 15, których łączna wartość nie przekracza równowartości 430 EUR na osobę.

W przypadku podróżnych drogą lądową Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru oraz Unia zwalniają z należności celnych i podatków pośrednich przywóz towarów niehandlowych innych niż te, o których mowa w art. 12, 13 i 15, których łączna wartość nie przekracza równowartości 300 EUR na osobę.

2. W przypadku podróżnych poniżej 15 roku życia, niezależnie od środka transportu, progi pieniężne, o których mowa w ust. 1, wynoszą 175 EUR.

3. Do celów stosowania progów pieniężnych nie można dzielić wartości jednego przedmiotu.

4. Do celów stosowania zwolnień, o których mowa w ust. 1 i 2, nie uwzględnia się wartości osobistego bagażu podróżnego, który jest przywożony tymczasowo lub przywożony ponownie po jego tymczasowym wywozie, ani wartości produktów leczniczych niezbędnych do spełnienia osobistych potrzeb podróżnego.

Artykuł 12

1. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zwalnia z należności celnych i podatków pośrednich przywóz drogą powietrzną i morską następujących rodzajów wyrobów tytoniowych:

- a) 200 papierosów lub 80 papierosów w przypadku członków załogi środka transportu używanego do przekraczania granicy;
 - b) 100 cygaretek;
 - c) 50 cygar; oraz
 - d) 250 g tytoniu do palenia.
2. Unia i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zwalniają z należności celnych i podatków pośrednich przywóz drogą lądową następujących rodzajów wyrobów tytoniowych:
- a) 200 papierosów lub 80 papierosów w przypadku rezydentów lub pracowników strefy przygranicznej;
 - b) 100 cygaretek;
 - c) 50 cygar; oraz
 - d) 250 g tytoniu do palenia.
3. Każda ilość wyszczególniona w ust. 1 lit. a)–d) i ust. 2 lit. a)–d) stanowi, do celów ust. 4, 100 % łącznego przydziału dla wyrobów tytoniowych. Cygaretki nie mogą ważyć więcej niż trzy gramy na sztukę.
4. W przypadku wszystkich podróży zwolnienie można stosować do dowolnego połączenia wyrobów tytoniowych, pod warunkiem że suma wartości procentowych wykorzystanych z poszczególnych przydziałów nie przekracza 100 %.

Artykuł 13

1. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zwalnia z należności celnych i podatków pośrednich alkohol i napoje alkoholowe inne niż wino niemusujące i piwo, z zastrzeżeniem następujących limitów ilościowych:
- a) łącznie jeden litr alkoholu i napojów alkoholowych o mocy powyżej 22 % obj. lub nieskażonego alkoholu etylowego o mocy 80 % obj. i powyżej; oraz
 - b) łącznie dwa litry alkoholu i napojów alkoholowych o mocy nieprzekraczającej 22 % obj.

Każda ilość wyszczególniona w lit. a) i b) stanowi, do celów ust. 2, 100 % łącznego przydziału dla alkoholu i napojów alkoholowych.

2. W przypadku wszystkich podróży zwolnienie można stosować do dowolnego połączenia alkoholu i napojów alkoholowych, o których mowa w ust. 1, pod warunkiem że suma wartości procentowych wykorzystanych z poszczególnych przydziałów nie przekracza 100 %.
3. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zwalnia z opodatkowania pośredniego łącznie cztery litry wina niemusującego i 16 litrów piwa.

Artykuł 14

Zwolnienia na mocy art. 12 lub 13 nie mają zastosowania w przypadku podróży poniżej 17. roku życia.

Artykuł 15

Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zwalnia z należności celnych i podatków pośrednich, w przypadku jakiegokolwiek środka transportu samochodowego, paliwo znajdujące się w standardowym zbiorniku oraz ilość paliwa nieprzekraczającą 10 litrów w przenośnym kontenerze.

Artykuł 16

Wartość towarów, o których mowa w art. 12, 13 lub 15, nie jest uwzględniana do celów stosowania zwolnienia przewidzianego w art. 11.

Artykuł 17

Przywożone przez podróżnych towary o charakterze niehandlowym zgodnie z art. 8–16, przemieszczających się między Unią a Gibraltarem, nie podlegają zwrotowi podatków pośrednich przy opuszczaniu terytorium jednej Strony i wjeździe na terytorium drugiej Strony.

Artykuł 18

Po zakończeniu okresu przejściowego określonego w art. 2 załącznika 24 lub określonego zgodnie z art. 248 i niezależnie od art. 247 ust. 5 niniejszej Umowy:

- a) Unia wprowadza środki niezbędne do zapewnienia, aby towary o charakterze niehandlowym znajdujące się w bagażu podróżnych z Gibraltaru drogą lądową lub z portu lotniczego lub portu w Gibraltarze były traktowane jako transakcje pochodzące z Królestwa Hiszpanii zarówno w odniesieniu do zharmonizowanej akcyzy, jak i VAT, pod warunkiem że w Gibraltarze wprowadzono system stosowania akcyzy i podatku od transakcji, w tym stawek i zwolnień przewidzianych w niniejszej Umowie;
- b) Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru wprowadza środki niezbędne do zapewnienia, aby towary o charakterze niehandlowym znajdujące się w bagażu podróżnych do Gibraltaru drogą lądową lub z portu lotniczego lub portu na terytorium Unii były traktowane jako transakcje pochodzące z Gibraltaru zarówno w odniesieniu do zharmonizowanej akcyzy, jak i podatku od transakcji, pod warunkiem że w Gibraltarze wprowadzono system stosowania akcyzy i podatku od transakcji, w tym stawek i zwolnień przewidzianych w niniejszej Umowie; oraz
- c) w przypadku stwierdzenia przez niezależny organ doradczy zakłócenia na mocy art. 248 ust. 5 lit. b), a Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru nie wypełniło swojego zobowiązania wynikającego z art. 248 ust. 5, Strony mogą ponownie wprowadzić uprawnienia dotyczące towarów niehandlowych w bagażu podróżnych. Strony nie mogą ponownie wprowadzić takich uprawnień, jeżeli Unia powołała się na procedurę ochronną na mocy art. 249.

SEKCJA 3

ŻYWNOSĆ, ROŚLINY, PRODUKTY ROŚLINNE I ZWIERZĘTA DOMOWE

Artykuł 19

1. W odniesieniu do bagażu osobistego i zwierząt domowych, które towarzyszą podróżnym przybywającym do portu i portu lotniczego w Gibraltarze, w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru stosuje się następujące przepisy prawa Unii:

- a) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) ⁽³⁾ – część VI (art. 244–256);

⁽³⁾ Dz.U. L 84 z 31.3.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/429/oj>.

- b) rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2026/131 z dnia 20 stycznia 2026 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do wymagań w zakresie zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych ⁽⁴⁾;
- c) rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2026/636 z dnia 20 marca 2026 r. przyjmujące wykazy państw trzecich lub terytoriów, które spełniają określone warunki dotyczące przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych ⁽⁵⁾;
- d) rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2026/705 z dnia 20 marca 2026 r. ustanawiające wzory dokumentów identyfikacyjnych i wzory oświadczeń do celów przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych ⁽⁶⁾;
- e) rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2026/766 z dnia 8 kwietnia 2026 r. w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/620 w odniesieniu do statusu obszaru wolnego od, odpowiednio, zarażenia pasożytem *Echinococcus multilocularis* i zakażenia wirusem choroby niebieskiego języka oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/878 ⁽⁷⁾;
- f) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG ⁽⁸⁾;
- g) art. 7, 8, 9, 11 i 12 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2122 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do niektórych kategorii zwierząt i towarów zwolnionych z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej i w odniesieniu do określonych kontroli bagażu osobistego pasażerów i małych przesyłek towarów wysyłanych do osób fizycznych i nieprzeznaczonych do wprowadzenia do obrotu oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 ⁽⁹⁾;
- h) art. 164 i 165 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/692 z dnia 30 stycznia 2020 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących wprowadzania do Unii przesyłek niektórych zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego oraz przemieszczania ich i postępowania z nimi po ich wprowadzeniu ⁽¹⁰⁾;
- i) art. 3 lit. s) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/404 z dnia 24 marca 2021 r. ustanawiającego wykazy państw trzecich, terytoriów lub ich stref, z których zezwolone jest wprowadzanie do Unii zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 ⁽¹¹⁾;
- j) art. 45 i art. 71-77 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylającego dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE ⁽¹²⁾; oraz

⁽⁴⁾ Dz.U. L, 2026/131, 27.3.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2026/131/oj.

⁽⁵⁾ Dz.U. L, 2026/636, 27.3.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2026/636/oj.

⁽⁶⁾ Dz.U. L, 2026/705, 27.3.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2026/705/oj.

⁽⁷⁾ Dz.U. L, 2026/766, 16.4.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2026/766/oj.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/625/oj>.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 321 z 12.12.2019, s. 45, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/2122/oj.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 174 z 3.6.2020, s. 379, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2020/692/oj.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 114 z 31.3.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/404/oj.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 317 z 23.11.2016, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/2031/oj>.

- k) rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/178 z dnia 31 stycznia 2020 r. w sprawie przedstawiania pasażerom przybywającym z państw trzecich oraz klientom usług pocztowych i niektórych podmiotów profesjonalnych informacji dotyczących zakazów wprowadzania na terytorium Unii roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 ⁽¹³⁾.
2. Procedury i kontrole ustanowione w prawodawstwie wymienionym w ust. 1 nie mają zastosowania do bagażu osobistego i zwierząt domowych przywożonych przez podróżnych przemieszczających się między Unią a Gibraltarem przez granicę lądową.
3. Stosuje się art. 19 niniejszej Umowy.

SEKCJA 4

KOŃCOWE POSTANOWIENIA WSPÓLNE

Artykuł 20

1. Produkty wwożone do Unii przez podróżnych drogą lądową bezpośrednio po przybyciu do portu lub portu lotniczego w Gibraltarze są zwolnione z procedur mających zastosowanie do towarów, zwierząt domowych i środków pieniężnych określonych w niniejszym załączniku.
2. Do celów stosowania ust. 1 Strony zapewniają, aby towary znajdujące się w bagażu pasażerów przybywających przez port w Gibraltarze były natychmiast przewożone do portu lotniczego w Gibraltarze, co do zasady, w celu poddania ich niezbędnej kontroli, razem z pasażerami i na takich samych warunkach jak pasażerowie, jak przewidziano w art. 29 ust. 3 niniejszej Umowy.

Artykuł 21

Odpowiednie obecne i przyszłe przepisy Unii dotyczące następujących kwestii mają zastosowanie do objętych niniejszym załącznikiem towarów wprowadzanych na terytorium Gibraltaru i opuszczających to terytorium, jak określił Specjalny Komitet ds. Gospodarki i Handlu:

- a) zakazów i ograniczeń, w tym w szczególności przepisy dotyczące broni, produktów podwójnego zastosowania, dóbr kultury i CITES; oraz
- b) obowiązku nałożenia kar.

Artykuł 22

1. Między Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru a Królestwem Hiszpanii dokonuje się uzgodnień administracyjnych w celu wymiany informacji na temat deklaracji i informacji uzyskanych na podstawie niniejszego załącznika oraz w odniesieniu do stosowania procedur, kontroli i weryfikacji towarów, środków pieniężnych i zwierząt domowych przewożonych przez pasażerów przybywających na terytorium Gibraltaru lub Unii drogą lądową, a także w odniesieniu do przepisów Unii, o których mowa w art. 21.
2. Właściwe organy w Unii tworzą w porcie lotniczym w Gibraltarze punkt obsługi pełniący funkcję oddziału wyznaczonego urzędu celnego wyłącznie do celów deklaracji, kontroli i weryfikacji dotyczących:
- a) towarów przywożonych przez podróżnych spoza unii celnej do Gibraltaru lub towarów, które mają być przywiezione przez podróżnych do Unii z Gibraltaru drogą lądową, morską lub powietrzną; oraz

⁽¹³⁾ Dz.U. L 37 z 10.2.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/178/oj.

b) środków pieniężnych, które mają zostać przywiezione do Unii drogą lądową, morską lub powietrzną.

3. Bez uszczerbku dla ust. 1 właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru mogą przeprowadzać kontrole i weryfikacje towarów przewożonych przez podróżnych między Unią a Gibraltarem w dowolnym momencie i w dowolnym miejscu na ich odpowiednim obszarze celnym, w tym na granicy lądowej, jeżeli zostanie to uznane za konieczne.

Dodatek 1

DEKLARACJA ŚRODKÓW PIENIĘŻNYCH ⁽¹⁾

	DEKLARACJA ŚRODKÓW PIENIĘŻNYCH Art. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1672			
	Do celów urzędowych		Nr referencyjny	

1. Składający deklarację:	☐ wjeżdża do Unii Europejskiej (UE)		☐ wyjeżdża z UE	

2. Informacje o osobie przewożącej środki pieniężne				
Imię/imiiona			Obywatelstwo	
Nazwisko/nazwiska			Osobisty nr identyfikacyjny*	
Płeć	☐ męska ☐ żeńska ☐ inna		Adres Ulica* i nr domu*	ulica nr domu
Data urodzenia	DD MM RRRR		Miejscowość	
Miejsce urodzenia	miejscowość	państwo	Kod pocztowy*	
Dokument tożsamości	☐ paszport	☐ dowód osobisty	☐ inny (określić) _____	Państwo
Nr dokumentu tożsamości			Nr telefonu*	
Państwo wydania			Adres e-mail*	
Data wydania	DD MM RRRR			

3. Informacje o transporcie					
Kraj pierwszego wyjazdu			Data wyjazdu	DD MM RRRR	
Kraj ostatecznego przeznaczenia			Data przybycia	DD MM RRRR	
Przez (kraj(-e) tranzytu)*			Data tranzytu*	DD MM RRRR	
Środek transportu	☐ LOTNICZY (określić) ☐ lot komercyjny ☐ prywatny samolot ☐ inny	☐ MORSKI / RZECZNY (określić) ☐ statek komercyjny ☐ jacht ☐ statek wycieczkowy ☐ inny	☐ KOLEJOWY	☐ DROGOWY (określić) ☐ pojazd ciężarowy ☐ autobus ☐ samochód osobowy ☐ inny	☐ INNY (określić) _____
Trasa transportu	Nazwa/miejsce pierwszego lotniska/portu/dworca wyjścia Nazwa/miejsce ostatecznego lotniska/portu/dworca przybycia Nazwa/miejsce lotniska/portu/dworca tranzytu Lądowe przejście graniczne (tylko przy transporcie drogowym)				
Nr referencyjny (np. numer lotu, identyfikator statku, nr pociągu, kod państwa i tablica rejestracyjna)					
Przedsiębiorstwo transportowe*					

4. Informacje o środkach pieniężnych				
Gotówka (banknoty i monety)	Wartość		Waluta	
	1)		3)	
	2)		4)	
Zbywalne papiery na okaziciela	Rodzaj zbywalnych papierów na okaziciela		Wartość	Waluta
Towary używane jako wysoce płynne środki przechowywania wartości (np. złoto)	Rodzaj	Ilość	Masa całkowita (g)	Wartość

*Jeśli dotyczy i jest dostępne. Jeśli nie dotyczy lub jest niedostępne, wpisać „n.d.”.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/776 z dnia 11 maja 2021 r. ustanawiające wzory niektórych formularzy oraz przepisy techniczne dotyczące skutecznej wymiany informacji na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1672 w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Unii lub wywożonych z Unii (Dz.U. L 167 z 12.5.2021, s. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/776/oj).

5. Pochodzenie gospodarcze i zamierzone przeznaczenie środków pieniężnych (w podsekcji 5.A i 5.B można zaznaczyć więcej niż jedną opcję)	
5.A. Pochodzenie gospodarcze (Tę sekcję wypełnia się, gdy jest tylko jeden właściciel. Jeżeli jest więcej właścicieli, ich dane należy wpisać w dodatkowych arkuszach. W takim przypadku zaznaczyć „Inne” i wpisać „Dodatkowe arkusze”) ☐ Dochody z pracy (wynagrodzenie, emerytura, dochody z dział. gospodarczej itp.) ☐ Zyski kapitałowe (dywidendy, zyski z inwestycji, odsetki, ubezpieczenia itp.) ☐ Sprzedaż nieruchomości ☐ Sprzedaż ruchomości ☐ Pożyczka od osoby fizycznej ☐ Kredyt/pożyczka od osoby prawnej (instytucji kredytowej, banku lub spółki) ☐ Loterie/gry hazardowe ☐ Prezent / darowizna ☐ Spadek ☐ Inne (określić) _____	5.B. Zamierzone przeznaczenie (Tę sekcję wypełnia się, gdy jest tylko jeden zamierzony odbiorca. Jeżeli jest więcej zamierzonych odbiorców, ich dane należy wpisać w dodatkowych arkuszach. W takim przypadku zaznaczyć „Inne” i wpisać „Dodatkowe arkusze”) ☐ Koszty pracy (wynagrodzenia, działalność inwestycyjna itp.) ☐ Inwestycje kapitałowe (depozyty bankowe, płatności ubezpieczeniowe itp.) ☐ Środki na zakup nieruchomości ☐ Środki na zakup ruchomości ☐ Spłata pożyczki od osoby fizycznej ☐ Spłata kredytu/pożyczki od osoby prawnej (inst. kredytowej, banku lub spółki) ☐ Loterie/gry hazardowe ☐ Cel charytatywny ☐ Płatności gotówkowe dla kapitana statku / kasa pokładowa ☐ Wakacje/wypoczynek ☐ Przekaz środków – profesjonalni kurierzy gotówki (firmy wymiany walut) ☐ Przekaz środków – profesjonalni kurierzy gotówki (inne podmioty) ☐ Inne (określić) _____

6. Właściciel środków pieniężnych: Czy jest Pan(i) jedynym właścicielem środków?		7. Zamierzony odbiorca środków pieniężnych: Czy jest Pan(i) zamierzonym odbiorcą środków?	
☐ Tak, jestem jedynym właścicielem → Przejść do sekcji 7		☐ Tak, jestem jedynym zamierzonym odbiorcą wszystkich środków → Przejść do sekcji 8	
☐ Nie, jedynym właścicielem jest inna osoba fizyczna → Wypełnić podsekcję 6.A		☐ Nie, jedynym zamierzonym odbiorcą jest jedyny właściciel → Przejść do sekcji 8	
☐ Nie, jedynym właścicielem jest osoba prawna → Wypełnić podsekcję 6.B		☐ Nie, jedynym zamierzonym odbiorcą jest inna osoba fizyczna → Wypełnić podsekcję 7.A	
☐ Nie – jest więcej niż jeden właściciel → Wpisać poniżej łączną liczbę właścicieli, a ich dane wpisać w dodatkowych arkuszach. Przejść do sekcji 7.		☐ Nie, jedynym zamierzonym odbiorcą jest osoba prawna → Wypełnić podsekcję 7.B	
☐ Nie – jest więcej niż jeden właściciel → Wpisać poniżej łączną liczbę zamierzonych odbiorców, a ich dane wpisać w dodatkowych arkuszach. Przejść do sekcji 8.			
Łączna liczba właścicieli: _____		Łączna liczba zamierzonych odbiorców: _____	
6.A Jedyny właściciel jest osobą fizyczną		7.A Jedyny zamierzony odbiorca jest osobą fizyczną	
Imię/imiiona		Imię/imiiona	
Nazwisko/nazwiska		Nazwisko/nazwiska	
Płeć	☐ męska ☐ żeńska ☐ inna	Płeć	☐ męska ☐ żeńska ☐ inna
Data urodzenia	DD MM RRRR	Data urodzenia	DD MM RRRR
Miejsce urodzenia	miejscowość _____ państwo _____	Miejsce urodzenia	miejscowość _____ państwo _____
Dokument tożsamości	☐ paszport ☐ dowód osobisty ☐ inny (określić) _____	Dokument tożsamości	☐ paszport ☐ dowód osobisty ☐ inny (określić) _____
Nr dokumentu tożsamości		Nr dokumentu tożsamości	
Państwo wydania		Państwo wydania	
Data wydania	DD MM RRRR	Data wydania	DD MM RRRR
Obywatelstwo		Obywatelstwo	
Osobisty nr identyfikacyjny*		Osobisty nr identyfikacyjny*	
Adres	ulica _____ nr domu _____	Adres	ulica _____ nr domu _____
Ulica* i nr domu*		Ulica* i nr domu*	
Miejscowość		Miejscowość	
Kod pocztowy*		Kod pocztowy*	
Państwo		Państwo	
Nr telefonu*		Nr telefonu*	
Adres e-mail*		Adres e-mail*	

*Jeśli dotyczy i jest dostępne. Jeśli nie dotyczy lub jest niedostępne, wpisać „n.d.”.

6.B Jedyny właściciel jest osobą prawną				7.B Jedyny zamierzony odbiorca jest osobą prawną			
Nazwa				Nazwa			
Nr rejestracji				Nr rejestracji			
Nazwa rejestru				Nazwa rejestru			
Państwo rejestracji				Państwo rejestracji			
Nr identyfikacyjny VAT*				Nr identyfikacyjny VAT*			
Nr rejestracyjny i identyfikacyjny przedsiębiorcy (EORI)*				Nr rejestracyjny i identyfikacyjny przedsiębiorcy (EORI)*			
Adres Ulica* i nr domu*	ulica		nr domu	Adres Ulica* i nr domu*	ulica		nr domu
Miejscowość				Miejscowość			
Kod pocztowy*				Kod pocztowy*			
Państwo				Państwo			
Nr telefonu*				Nr telefonu*			
Adres e-mail*				Adres e-mail*			

8. Podpis				Do celów urzędowych	
Oświadczam, że wszystkie podane informacje są prawidłowe. Rozumiem, że jeżeli podane informacje są nieprawdziwe lub niekompletne, obowiązek złożenia deklaracji uznaje się za niespełniony i podlegam sankcjom zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi.				Podpis i pieczęć właściwego organu	
Podpis					
Nazwisko osoby podpisującej:					
Data	DD MM RRRR				
Miejsce	Miejscowość	Państwo		Zgłoszenie celne: ☐ Tak ☐ Nie	
Łączna liczba wykorzystanych dodatkowych arkuszy		Zażądano potwierdzonej kopii		Nr zgłoszenia celnego:	
		☐ Tak		Urząd celny, który przeprowadził kontrolę:	

*Jeśli dotyczy i jest dostępne. Jeśli nie dotyczy lub jest niedostępne, wpisać „n.d.”.

ZAŁĄCZNIK 24

OPODATKOWANIE POŚREDNIE W GIBALTARZE W ZASTOSOWANIU ART. 247 UST. 3 I ART. 248 UMOWY

SEKCJA 1

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres i wymagalność podatku od transakcji i akcyzy

1. Podatek od transakcji i akcyza, w stosownych przypadkach, są naliczane i pobierane przez właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru:
 - a) jeżeli towary, które znajdowały się w obrocie w Unii, są przemieszczane do Gibraltaru, po przedstawieniu ich właściwym organom Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, i przewożone w ramach specjalnego systemu tranzytowego dla Gibraltaru, zgodnie z procedurą przewidzianą w załączniku 19;
 - b) jeżeli towary są przywożone z krajów i terytoriów spoza unii celnej do Gibraltaru, po przedstawieniu ich właściwym organom Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, i przewożone w ramach specjalnego systemu tranzytowego dla Gibraltaru, zgodnie z procedurą przewidzianą w załączniku 21;
 - c) jeżeli w ramach specjalnych procedur podatkowych lub celnych ustanowionych w załącznikach 19 i 21 towary unijne są wprowadzane do obrotu w Gibraltarze lub powstał dług celny w odniesieniu do towarów nieunijnych;
 - d) jeżeli towary wyprodukowane w Gibraltarze opuszczają zakład produkcyjny;
 - e) w przypadku stwierdzenia, że towary zostały nielegalnie wprowadzone na terytorium Gibraltaru; lub
 - f) jeżeli towary są przywożone do Gibraltaru przez podróżnych przekraczających progi ilościowe przewidziane w załączniku 23, ale nadal nie są uznawane za towary o charakterze handlowym po zgłoszeniu lub zakończeniu kontroli.
2. Do celów ust. 1 lit. d) uznaje się, że towary opuściły zakład produkcyjny:
 - a) gdy towary są fizycznie wysyłane lub transportowane poza zakład produkcyjny przez producenta lub na jego rzecz, niezależnie od miejsca przeznaczenia lub celu takiego przemieszczenia;
 - b) w momencie, w którym prawo do rozporządzania towarami jak właściciel zostaje przeniesione na inną osobę, czy to w drodze sprzedaży, wymiany, czy też w jakikolwiek inny sposób zgodny z prawem, nawet jeżeli towary pozostają w zakładzie produkcyjnym.

Artykuł 2

Podstawa opodatkowania i stawka podatku od transakcji

1. Podstawa opodatkowania dla towarów przywożonych do Gibraltaru jest ustalana w odniesieniu do wartości celnej. Obejmuje ona, o ile elementy te nie zostały jeszcze uwzględnione w wartości celnej:
 - a) podatki, cła, opłaty i inne należności, w tym akcyzy, należne z tytułu przywozu, z wyłączeniem podatku od transakcji, który ma być pobrany; oraz

b) koszty dodatkowe, takie jak prowizja, koszty pakowania, transportu i ubezpieczenia.

2. Podstawą opodatkowania towarów wyprodukowanych w Gibraltarze jest wartość wolnorynkowa w chwili opuszczenia przez te towary zakładu produkcyjnego.

„Wartość wolnorynkowa” oznacza pełną kwotę, którą klient na tym samym etapie sprzedaży musiałby zapłacić niezależnemu dostawcy w Gibraltarze w warunkach uczciwej konkurencji, aby uzyskać dane towary w tym czasie.

W przypadku gdy nie można zapewnić porównywalnej dostawy towarów, „wartość wolnorynkowa” oznacza, w odniesieniu do towarów, kwotę nie mniejszą niż cena zakupu towarów lub towarów podobnych lub, w braku ceny zakupu, koszty wytwarzania określone w momencie opuszczenia przez towary zakładu produkcyjnego.

3. Stawkę podatku od transakcji ustala się w następujący sposób:

a) stawkę podstawową ustala się na poziomie nie niższym niż najniższa podstawowa stawka VAT stosowana przez państwo członkowskie, która w momencie podpisania niniejszej Umowy wynosi 17 %.

Na zasadzie odstępstwa od powyższego Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru może stopniowo zwiększać swoją stawkę podstawową w okresie trzech lat, aby osiągnąć najniższą stosowaną przez państwo członkowskie stawkę podstawową VAT, która w momencie podpisania niniejszej Umowy wynosi 17 %, zgodnie z poniższą tabelą po wejściu w życie niniejszej Umowy.

Rok 1	Rok 2	Rok 3
15 %	16 %	17 % (lub taka stawka, która może być najniższą stawką stosowaną w tym czasie przez którekolwiek państwo członkowskie)

W kontekście trwającej oceny na podstawie art. 248 ust. 5 lit. a) niezależny organ doradczy może, w celu uniknięcia znaczących rzeczywistych zakłóceń w Gibraltarze lub w przygranicznej strefie przyległej, zalecić, w dowolnym momencie w trakcie trzyletniego okresu, o którym mowa w akapicie drugim niniejszego punktu, lub po jego zakończeniu, zastosowanie wyższej lub niższej stawki podstawowej do wybranych towarów lub kategorii towarów. W takich przypadkach:

- (i) proponowana wyższa stawka byłaby taka, jaką niezależny organ doradczy może uznać za właściwą w celu wyeliminowania zakłóceń związanych z różnicami w stawkach podatku od transakcji naliczanego od tych towarów lub kategorii towarów przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru w porównaniu ze stawkami VAT naliczanymi przez Królestwo Hiszpanii od tych samych towarów lub kategorii towarów;
- (ii) niższa stawka, którą może zaproponować niezależny organ doradczy, nigdy nie byłaby niższa niż dwa punkty procentowe od najniższej stawki podstawowej VAT stosowanej przez którekolwiek państwo członkowskie.

Po upływie trzyletniego okresu, jeżeli zalecenia dotyczące stosowania stawek innych (wyższych lub niższych) niż stawka podstawowa do wybranych towarów lub kategorii towarów są niewystarczające, aby uniknąć znaczących rzeczywistych zakłóceń w Gibraltarze lub w przygranicznej strefie przyległej związanych z różnicami w stawkach podatku od transakcji pobieranego przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru w porównaniu ze stawkami VAT stosowanymi przez Królestwo Hiszpanii, niezależny organ doradczy może zalecić, w kontekście swojej rocznej oceny na podstawie art. 248 ust. 5 lit. b), aby stawka podstawowa została skorygowana w górę lub w dół w odniesieniu do wszystkich towarów podlegających tej stawce;

b) stawka obniżona mająca zastosowanie do towarów określonych zgodnie z ust. 5 nie może być niższa niż 5 %.

Wszelkie dostosowania stawki obniżonej dokonane przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru na podstawie zalecenia niezależnego organu doradczego, o którym mowa w art. 248 ust. 5, mogą dotyczyć wszystkich towarów albo konkretnego towaru lub kategorii towarów i mogą pociągać za sobą zmianę stawki obniżonej na stawkę podstawową lub stawkę superobniżoną dla danego towaru lub kategorii towarów.

4. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru może stosować stawkę superobniżoną wynoszącą mniej niż 5 % dla towarów wymienionych w dodatku 1 art. 2.

Wszelkie korekty stawki superobniżonej dokonane przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru na podstawie zalecenia niezależnego organu doradczego, o którym mowa w art. 248 ust. 5, mogą dotyczyć wszystkich towarów albo konkretnego towaru lub kategorii towarów i mogą pociągać za sobą zmianę stawki superobniżonej na stawkę obniżoną lub podstawową dla danego towaru lub kategorii towarów.

5. Wykaz towarów, do których ma zastosowanie obniżona lub superobniżona stawka podatku, jak również rzeczywista stawka, która ma być stosowana, znajdują się w dodatku 1 do niniejszego załącznika. Wykaz towarów, do których stosuje się stawkę obniżoną lub superobniżoną, obejmuje wyłącznie towary, do których państwa członkowskie mogą, zgodnie z przepisami Unii dotyczącymi VAT, stosować stawkę obniżoną lub superobniżoną.

6. Jeżeli Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zmieni wykaz towarów, o którym mowa w ust. 5, dokonuje tego wyłącznie zgodnie z przepisami Unii dotyczącymi VAT i powiadamia Unię, zanim zmiany te staną się skuteczne.

Artykuł 3

Podmiot zobowiązany do zapłaty podatku od transakcji oraz akcyzy Gibraltaru

1. Osoba, która zgłasza towary do wprowadzenia na terytorium Gibraltaru lub w imieniu której towary te są zgłaszane, a w przypadku nieprawidłowego wprowadzenia – każda inna osoba uczestnicząca w nieprawidłowym wprowadzeniu towarów, jest zobowiązana do zapłaty podatku od transakcji oraz, w stosownych przypadkach, akcyzy Gibraltaru.
2. Podmiot produkujący towary w Gibraltarze jest zobowiązany do zapłaty podatku od transakcji oraz, w stosownych przypadkach, akcyzy Gibraltaru. W przypadku produkcji niezgodnej z prawem każda osoba uczestnicząca w tej produkcji jest zobowiązana do zapłaty akcyzy Gibraltaru.
3. Jeżeli do zapłacenia akcyzy Gibraltaru zobowiązanych jest kilka osób, są one solidarnie zobowiązane do pokrycia takiego długu.

Artykuł 4

Zwolnienia

1. Towary są zwolnione z podatku od transakcji, jeżeli w przypadku ich przywozu, dostawy lub nabycia w Unii korzystałyby one z obowiązkowego zwolnienia z VAT. Wyroby są zwolnione z akcyzy, jeżeli, gdyby zostały dopuszczone do konsumpcji w Unii, korzystałyby z obowiązkowego zwolnienia z ujednoliconego akcyzy.

W przypadku gdy Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zamierza skorzystać z dyskrejonalnego zwolnienia z VAT lub zharmonizowanej akcyzy w odniesieniu do jakichkolwiek towarów, najpierw powiadamia Specjalny Komitet ds. Gospodarki i Handlu, który ocenia, czy zwolnienie może zostać wdrożone. Specjalny Komitet ds. Gospodarki i Handlu zatwierdza lub odrzuca wdrożenie takich zwolnień na podstawie obiektywnych dowodów i powodów.

2. Ponadto skroplony gaz ziemny przywożony i wykorzystywany do produkcji energii elektrycznej oraz energii elektrycznej produkowanej w Gibraltarze jest zwolniony z podatku od transakcji i akcyzy.

Artykuł 5

Zwrot podatku od transakcji i akcyzy, w przypadku gdy towary są wywożone z Gibraltaru

Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zwraca podatek od transakcji i, w stosownych przypadkach, akcyzę, które zostały nałożone na towar przy jego wywozie do Unii, pod warunkiem że eksporter może udowodnić, że VAT lub, w stosownych przypadkach, VAT i akcyza zostały zapłacone w Unii.

Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zwraca również podatek od transakcji i, w stosownych przypadkach, akcyzę, jeśli towary są wywożone do państwa spoza unii celnej przez wyznaczony urząd celny. Wyznaczony urząd celny powiadamia o tym właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru.

Towary konsumowane w Gibraltarze nie kwalifikują się do zwrotu podatku od transakcji i, w stosownych przypadkach, akcyzy.

SEKCJA 2

AKCYZA

Artykuł 6

Zakres i wymagalność akcyzy

1. Akcyzy w Gibraltarze stosuje się w dowolnym czasie zgodnie z mającymi zastosowanie unijnymi przepisami dotyczącymi akcyzy.

Wszelkie nowe unijne akcyzy mają również zastosowanie w Gibraltarze, chyba że niezależny organ doradczy zaleci, zgodnie z art. 248 ust. 5 niniejszej Umowy, tymczasowe zawieszenie na okres do jednego roku.

2. Towary podlegające akcyzie w Unii, ich podstawa opodatkowania i minimalne stawki celne są określone w dodatku 2. Poziomy akcyzy stosuje się w następujący sposób:

a) minimalne unijne stawki akcyzy mają zastosowanie z dniem wejścia w życie niniejszej Umowy;

b) docelowe stawki akcyzy, które nie odbiegają o więcej niż sześć punktów procentowych od 94 % stawek akcyzy stosowanych w Królestwie Hiszpanii lub są równoważne 94 % stawek akcyzy stosowanych w Królestwie Hiszpanii, stosuje się w ciągu trzech lat od wejścia w życie niniejszej Umowy.

3. Ust. 2 lit. a) nie ma zastosowania do towarów paliwowych, o których mowa w tabeli A w sekcji 2 pkt 3 dodatku 2 do niniejszego załącznika.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 Specjalny Komitet ds. Gospodarki i Handlu, na zalecenie niezależnego organu doradczego, o którym mowa w art. 248 ust. 5, w przypadku gdy dostawy paliwa dla pojazdów na stacjach benzynowych w Gibraltarze są zagrożone, może zezwolić Zjednoczonemu Królestwu w odniesieniu do Gibraltaru na stosowanie akcyzy poniżej minimalnej akcyzy obowiązującej w Unii.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 wyroby wyprodukowane z tytoniu podlegają przepisom określonym w sekcji 3 dodatku 2 do niniejszego załącznika.

6. Bez uszczerbku dla ust. 3, 4 i 5, po upływie trzech lat od wejścia w życie niniejszej Umowy oraz w kontekście trwającej oceny na mocy art. 248 ust. 5 lit. a), niezależny organ doradczy może, w celu uniknięcia znaczących rzeczywistych zakłóceń w Gibraltarze lub w przygranicznej strefie przyległej, zalecić stosowanie wyższych lub niższych stawek akcyzy niż te, o których mowa w ust. 2 lit. b).

W takich przypadkach:

- a) proponowana wyższa stawka byłaby taka, jaką niezależny organ doradczy może uznać za właściwą w celu wyeliminowania zakłóceń związanych z różnicami w poziomach akcyzy nakładanej na te towary lub kategorię towarów przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru w porównaniu ze stawkami akcyzy nakładanej przez Królestwo Hiszpanii na te same towary lub tę samą kategorię towarów; oraz
- b) niższa stawka, którą może zaproponować niezależny organ doradczy, nigdy nie byłaby niższa niż minimalne unijne stawki akcyzy.

Artykuł 7

Rejestracja podmiotów objętych akcyzą

Każda osoba odpowiedzialna za wprowadzanie, produkcję, przechowywanie, magazynowanie, przemieszczanie lub wyprowadzanie wyrobów akcyzowych do celów handlowych w Gibraltarze:

- a) jest zarejestrowana przez właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru;
- b) prowadzi ewidencję zapasów i przemieszczania wyrobów akcyzowych i okresowo przedkłada je właściwym organom Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru; oraz
- c) wyraża zgodę na wszelkie monitorowanie i kontrole zapasów.

Artykuł 8

Zwrot akcyzy w przypadku całkowitego zniszczenia lub nieodwracalnej utraty

Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru może dokonać zwrotu akcyzy od wyrobów akcyzowych w przypadku całkowitego zniszczenia lub nieodwracalnej utraty – całkowitej lub częściowej – tych wyrobów w wyniku nieprzewidzianych okoliczności lub działania siły wyższej lub w wyniku zezwolenia na zniszczenie wyrobów udzielonego przez właściwe organy.

SEKCJA 3

POZOSTAŁE POSTANOWIENIA

Artykuł 9

Wyjątkowe okoliczności

1. W odpowiedzi na wyjątkowe okoliczności i z zastrzeżeniem pewnych warunków określonych w niniejszym artykule Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru może wprowadzić jeden z następujących środków:
 - a) stosować tymczasową obniżoną stawkę podatku od transakcji w odniesieniu do określonych towarów uznanych za niezbędne do zaradzenia wyjątkowym okolicznościom; lub
 - b) tymczasowe zwolnienie z podatku od transakcji i akcyzy, w stosownych przypadkach, określonych towarów uznanych za niezbędne do zaradzenia wyjątkowym okolicznościom.
2. Określone towary kwalifikujące się do tymczasowej stawki obniżonej lub tymczasowego zwolnienia, wraz z okresem obowiązywania tego środka, podlegają zatwierdzeniu przez Specjalny Komitet ds. Gospodarki i Handlu w terminie maksymalnie jednego tygodnia od ich powiadomieni, z uwzględnieniem charakteru wyjątkowych okoliczności i potrzeby szybkiej reakcji.
3. Należy zapewnić, aby takie środki tymczasowe nie miały negatywnego wpływu na rynek wewnętrzny Unii w postaci ryzyka oszustw podatkowych ani potencjalne zakłócenie konkurencji.

*Artykuł 10***Informacje statystyczne**

Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru co kwartał zestawia i przekazuje Specjalnemu Komitetowi ds. Gospodarki i Handlu statystyki dotyczące podatku od transakcji i akcyzy płaconych w Gibraltarze.

Dodatek 1

OPODATKOWANIE POŚREDNIE W GIBALTARZE: WYKAZ TOWARÓW, W ODNIESIENIU DO KTÓRYCH MOGĄ BYĆ STOSOWANE OBNIŻONE STAWKI PODATKU OD TRANSAKCJI

Artykuł 1

Gibraltar stosuje obniżoną stawkę podatku od transakcji w wysokości 5 % w odniesieniu do towarów należących do następujących kategorii produktów:

- towary zwykle przeznaczone do wykorzystania w produkcji rolnej, ale z wyłączeniem dóbr inwestycyjnych, takich jak maszyny lub budynki; oraz, do dnia 1 stycznia 2032 r. dostawa pestycydów chemicznych i nawozów chemicznych;
- żywe koniowate;
- żywe rośliny i inne produkty uprawy roślin ozdobnych, łącznie z bulwami, bawełną, korzeniami i podobnymi produktami, kwiatami ciętymi i liśćmi ozdobnymi;
- odzież i obuwie dziecięce; foteliki do przewozu dzieci w samochodach;
- rowery, w tym rowery elektryczne;
- dzieła sztuki, przedmioty kolekcjonerskie i antyki wymienione w częściach A, B i C załącznika IX do dyrektywy Rady 2006/112/WE⁽¹⁾; oraz
- narzędzia i inny sprzęt zwykle przeznaczony do użytku w usługach ratowniczych lub pierwszej pomocy, gdy są one świadczone na rzecz organów publicznych lub organizacji nienastawionych na osiągnięcie zysku działających na rzecz ochrony ludności lub społeczności.

Artykuł 2

Gibraltar stosuje superobniżoną stawkę podatku od transakcji w wysokości 0 % w odniesieniu do towarów należących do następujących kategorii produktów:

- środki spożywcze, łącznie z napojami, ale z wyłączeniem napojów alkoholowych, przeznaczone do spożycia przez ludzi i zwierzęta, żywe zwierzęta, nasiona, rośliny oraz składniki zwykle przeznaczone do produkcji środków spożywczych; produkty zwykle przeznaczone do użytku jako dodatek lub substytut środków spożywczych;
- dostawa wody;
- produkty farmaceutyczne stosowane do celów medycznych i weterynaryjnych, w tym produkty używane do celów antykoncepcyjnych, higieny osobistej dla kobiet oraz chłonne środki higieniczne;
- sprzęt medyczny, urządzenia, wyroby, artykuły, pomoce i sprzęt ochronny, łącznie z maskami ochronnymi, przeznaczone zwykle do użytku w opiece zdrowotnej lub do użytku osób z niepełnosprawnościami, towary niezbędne do kompensowania i przewyżczania niepełnosprawności;

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. L 347 z 11.12.2006, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>)

- dostawa książek, gazet i czasopism na nośnikach fizycznych, drogą elektroniczną albo na oba sposoby, również w formie wypożyczeń w bibliotekach, łącznie z broszurami, ulotkami i podobnymi materiałami drukowanymi, albumami, książeczkami do rysowania lub kolorowania dla dzieci, nutami drukowanymi lub w postaci rękopisu, mapami, mapami hydrograficznymi lub podobnymi), innych niż publikacje, które w całości lub w przeważającej mierze służą celom reklamowym, i innych niż publikacje, które w całości lub w przeważającej mierze składają się z treści wideo lub możliwych do odsłuchania treści muzycznych; produkcja publikacji organizacji nienastawionych na osiągnięcie zysku; oraz
 - dostawa paneli słonecznych przeznaczonych do montażu na prywatnych budynkach mieszkalnych, budynkach mieszkalnych oraz na budynkach publicznych i innych budynkach wykorzystywanych w interesie publicznym, a także na budynkach do nich przylegających.
-

Dodatek 2

OPODATKOWANIE POŚREDNIE W GIBRALTARZE: TOWARY PODLEGAJĄCE AKCYZIE I MINIMALNE UNIJNE STAWKI
CELNE Z CHWILĄ WEJŚCIA W ŻYCIE NINIEJSZEJ UMOWY

SEKCJA 1

ALKOHOL ETYLOWY I NAPOJE ALKOHOLOWE

Alkohol etylowy i napoje alkoholowe podlegają akcyzie. Do alkoholu etylowego i napojów alkoholowych zalicza się:

- a) piwo, które obejmuje każdy produkt oznaczony kodem CN 2203 lub każdy produkt zawierający mieszaninę piwa z napojami bezalkoholowymi objętymi kodem CN 2206, w każdym przypadku o rzeczywistej objętościowej zawartości alkoholu przekraczającej 0,5 % obj.;
- b) wino niemusujące, które obejmuje wszystkie produkty oznaczone kodami CN 2204 i 2205, z wyjątkiem wina musującego zdefiniowanego w lit. c), o rzeczywistej objętościowej zawartości alkoholu przekraczającej 1,2 % obj., ale nieprzekraczającej 15 % obj., pod warunkiem że alkohol zawarty w produkcie końcowym pochodzi w całości z fermentacji, lub o rzeczywistej objętościowej zawartości alkoholu przekraczającej 15 % obj., ale nieprzekraczającej 18 % obj., pod warunkiem że wino takie nie zawiera żadnych dodatków wzbogacających oraz że cały alkohol zawarty w produkcie końcowym pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji;
- c) wino musujące, które obejmuje wszystkie produkty oznaczone kodami CN 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 i 2205, znajdujące się w butelkach zaopatrzonych w korek w kształcie grzybka, umocowany za pomocą węzłów lub spinek, lub cechują się nadciśnieniem spowodowanym obecnością dwutlenku węgla w roztworze wynoszącym co najmniej trzy bary, oraz o rzeczywistej objętościowej zawartości alkoholu przekraczającej 1,2 % obj., ale nieprzekraczającej 15 % obj., pod warunkiem że cały alkohol zawarty w produkcie końcowym pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji;
- d) pozostałe niemusujące napoje fermentowane, bez uszczerbku dla lit. f), która obejmuje wszystkie produkty oznaczone kodami CN 2204 i 2205, ale niewymienione w lit. b) i c), oraz produkty objęte kodem CN 2206, z wyjątkiem innych musujących napojów fermentowanych określonych w lit. e) i wszelkich produktów objętych lit. a):
 - (i) o rzeczywistej objętościowej zawartości alkoholu przekraczającej 1,2 % obj., ale nieprzekraczającej 10 % obj.;
 - (ii) o rzeczywistej objętościowej zawartości alkoholu przekraczającej 10 % obj., lecz nie przekraczającej 15 % obj., pod warunkiem że cały alkohol zawarty w produkcie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji;
- e) pozostałe musujące napoje fermentowane, bez uszczerbku dla lit. f), która obejmuje wszystkie produkty oznaczone kodami CN 2206 00 31 i 2206 00 39, jak również produkty oznaczone kodami CN 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 i 2205, niewymienione w lit. b) i c), które:
 - (i) znajdują się w butelkach zaopatrzonych w korek w kształcie grzybka, umocowany za pomocą węzłów lub spinek albo cechują się nadciśnieniem wynoszącym co najmniej trzy bary, spowodowanym obecnością dwutlenku węgla w roztworze;
 - (ii) o rzeczywistej objętościowej zawartości alkoholu przekraczającej 1,2 % obj., ale nieprzekraczającej 13 % obj.;
 - (iii) mają rzeczywistą objętościową zawartość alkoholu przekraczającą 13 % obj., lecz nie przekraczającą 15 % obj., pod warunkiem że cały alkohol zawarty w produkcie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji;

- f) produkty pośrednie, które obejmują wszystkie produkty o rzeczywistej objętościowej zawartości alkoholu przekraczającej 1,2 % obj., ale nieprzekraczającej 22 % obj., oznaczone kodami CN 2204, 2205 i 2206, ale nieobjęte w lit. a)–e); oraz
- g) alkohol etylowy, który obejmuje:
 - (i) wszelkie produkty o rzeczywistej objętościowej zawartości alkoholu przekraczającej 1,2 % obj., oznaczone kodami CN 2207 i 2208, nawet jeżeli są to produkty stanowiące część produktu należącego do innego rozdziału Nomenklatury Scalonej;
 - (ii) produkty oznaczone kodami CN 2204, 2205, 2206 o rzeczywistej objętościowej zawartości alkoholu przekraczającej 22 % obj.; oraz
 - (iii) napoje zawierające rozcieńczony lub nierozcieńczony spirytus.

Minimalne stawki akcyzy na alkohol etylowy i napoje alkoholowe wynoszą:

- a) dla piwa – 1,87 EUR za hektolitr produktu końcowego/stopień zawartości alkoholu w produkcie końcowym; przy ustalaniu akcyzy od piwa Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru może pominąć ułamki stopnia rzeczywistej objętościowej zawartości alkoholu;
- b) dla wina – 0 EUR za hektolitr produktu końcowego;
- c) dla napojów fermentowanych innych niż wino i piwo – 0 EUR za hektolitr produktu końcowego;
- d) dla produktów pośrednich – 45 EUR za hektolitr produktu końcowego; oraz
- e) dla alkoholu etylowego – 550 EUR za hektolitr czystego alkoholu w temperaturze 20 °C, obliczone w odniesieniu do liczby hektolitrow czystego alkoholu.

SEKCJA 2

ENERGIA ELEKTRYCZNA I PRODUKTY ENERGETYCZNE

1. Produkty energetyczne i energia elektryczna podlegają akcyzie. Do produktów energetycznych i energii elektrycznej zalicza się produkty:
 - a) objęte kodami CN 1507–1518, jeśli są przeznaczone do stosowania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe;
 - b) objęte kodami CN 2701, 2702 i 2704 do 2715;
 - c) objęte kodami CN 2901 i 2902;
 - d) objęte kodem CN 2905 11 00, niebędące pochodzenia syntetycznego, jeżeli są przeznaczone do wykorzystania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe;
 - e) objęte kodem CN 3403;
 - f) objęte kodem CN 3811;
 - g) objęte kodem CN 3817;

h) objęte kodami CN 3824 99 86, 3824 99 92 (wyłączając preparaty przeciwrzeczne zawierające aminy jako składniki aktywne i złożone rozpuszczalniki nieorganiczne i rozcieńczalniki do lakierów i produktów podobnych), 3824 99 93, 3824 99 96 (wyłączając preparaty przeciwrzeczne zawierające aminy jako składniki aktywne i złożone rozpuszczalniki nieorganiczne i rozcieńczalniki do lakierów i produktów podobnych), 3826 00 10 i 3826 00 90, jeśli są przeznaczone do stosowania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe; oraz

i) objęte kodem CN 2716.

2. W przypadku przeznaczenia do wykorzystania, oferowania na sprzedaż lub wykorzystywania jako paliwo silnikowe lub paliwo do ogrzewania, produkty energetyczne inne niż te, których poziom opodatkowania został określony w niniejszym załączniku, podlegają podatkowi zgodnie z wykorzystaniem, według stawki przyjętej dla równoważnego paliwa do ogrzewania lub paliwa silnikowego.

Oprócz podlegających opodatkowaniu produktów wymienionych w ust. 1 wszelkie produkty przeznaczone do wykorzystania, oferowane na sprzedaż lub wykorzystywane jako paliwo silnikowe, lub jako dodatek lub rozcieńczalnik do paliw silnikowych, podlegają opodatkowaniu według stawki przyjętej dla równoważnego paliwa silnikowego.

Oprócz podlegających opodatkowaniu produktów wymienionych w ust. 1, wszelkie inne węglowodory, z wyłączeniem torfu, przeznaczone do wykorzystania, oferowane na sprzedaż lub wykorzystywane do ogrzewania, podlegają opodatkowaniu według stawki przyjętej dla równoważnego produktu energetycznego.

3. Kategorie paliw silnikowych i minimalne poziomy opodatkowania:

Tabela A – Kategorie paliw silnikowych

Wyroby akcyzowe	Ilość
Benzyna ołowiowa Kody CN 2710 12 31, 2710 12 51 i 2710 12 59	w EUR za 1 000 l
Benzyna bezołowiowa Kody CN 2710 12 31, 2710 12 41, 2710 12 45 i 2710 12 49	w EUR za 1 000 l
Olej napędowy Kody CN 2710 19 43 do 2710 19 48 i 2710 20 11 do 2710 20 19	w EUR za 1 000 l
Nafta Kody CN 2710 19 21 i 2710 19 25	w EUR za 1 000 l
LPG Kody CN 2711 12 11 do 2711 19 00	w EUR za 1 000 kg
Gaz ziemny Kody CN 2711 11 00 i 2711 21 00	w EUR za gigadżul wartości kalorycznej brutto

Tabela B – Minimalne poziomy opodatkowania mające zastosowanie do paliw silnikowych wykorzystywane do następujących celów przemysłowych i handlowych:

- a) prace w rolnictwie, ogrodnictwie, hodowli ryb oraz w leśnictwie;
- b) silniki stacjonarne;
- c) zakład i maszyny używane w budownictwie, inżynierii lądowej i wodnej oraz publicznych robotach budowlanych; oraz
- d) pojazdy przeznaczone do wykorzystania poza drogami publicznymi lub które nie uzyskały pozwolenia na korzystanie głównie na drogach publicznych.

Towary	Ilość	Minimalny podatek
Olej napędowy Kody CN 2710 19 43 do 2710 19 48 i 2710 20 11 do 2710 20 19	w EUR za 1 000 l	21
Nafta Kody CN 2710 19 21 i 2710 19 25	w EUR za 1 000 l	21
LPG Kody CN 2711 12 11 do 2711 19 00	w EUR za 1 000 kg	41
Gaz ziemny Kody CN 2711 11 00 i 2711 21 00	w EUR za gigadżul wartości kalorycznej brutto	0,3

Tabela C – Minimalne poziomy opodatkowania mające zastosowanie do paliw do ogrzewania i energii elektrycznej

Towary	Ilość	Minimalny podatek	
		Zastosowanie gospodarcze	Zastosowanie niegospodarcze
Olej napędowy Kody CN 2710 19 43 do 2710 19 48 i 2710 20 11 do 2710 20 19	w EUR za 1 000 l	21	21
Ciężki olej opałowy Kody CN 2710 19 62 do 2710 19 68 i 2710 20 31 do 2710 20 39	w EUR za 1 000 kg	15	15
Nafta Kody CN 2710 19 21 i 2710 19 25	w EUR za 1 000 l	0	0

Towary	Ilość	Minimalny podatek	
		Zastosowanie gospodarcze	Zastosowanie niegospodarcze
LPG Kody CN 2711 12 11 do 2711 19 00	w EUR za 1 000 kg	0	0
Gaz ziemny Kody CN 2711 11 00 i 2711 21 00	w EUR za gigadżul wartości kalorycznej brutto	0,15	0,3
Węgiel i koks Kody CN 2701, 2702 oraz 2704	w EUR za gigadżul wartości kalorycznej brutto	0,15	0,3
Energia elektryczna Kod CN 2716	w EUR za MWh	0,5	1,0

W przypadku produktów energetycznych określonych w tabelach, przy poziomach opodatkowania opartych na objętościach, objętość jest mierzona w temperaturze 15 °C.

4. „Zastosowanie gospodarcze” oznacza wykorzystanie przez jednostkę gospodarczą, określoną zgodnie z ust. 5, która samodzielnie i niezależnie, w dowolnym miejscu, dostarcza towary lub świadczy usługi, niezależnie od celu i wyniku wykonywania takich działalności gospodarczych.

Działalność gospodarcza obejmuje wszelką działalność producentów, handlowców i usługodawców, włącznie z działalnością górnictwem i rolnictwem oraz wykonywaniem wolnych zawodów.

Krajowe, regionalne i lokalne organy władzy oraz inne podmioty prawa publicznego nie są uważane za jednostki gospodarcze w odniesieniu do działalności, którą podejmują, lub transakcji, których dokonują jako organy publiczne. Przy podejmowaniu takiej działalności lub dokonywaniu takich transakcji są one jednak uważane za jednostki gospodarcze w odniesieniu do tej działalności lub tych transakcji, w przypadku których wykluczenie ich z kategorii jednostek gospodarczych prowadziłoby do znacznych zakłóceń konkurencji.

5. Jednostka gospodarcza nie może być mniejsza od części przedsiębiorstwa lub podmiotu prawnego, które z organizacyjnego punktu widzenia stanowi niezależny zakład, to znaczy jest jednostką zdolną do funkcjonowania w oparciu o własne środki.
6. W przypadku zastosowań mieszanych, opodatkowanie stosowane jest proporcjonalnie do każdego rodzaju zastosowania, przy czym jeśli zastosowanie gospodarcze albo niegospodarcze jest nieznaczne, wówczas może być potraktowane jako nieistniejące.
7. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru może ograniczyć zakres obniżonego poziomu opodatkowania w przypadku zastosowania gospodarczego.

SEKCJA 3
WYROBY TYTONIOWE

1. Wyroby tytoniowe podlegają akcyzie. Do wyrobów tytoniowych zalicza się:
 - a) papierosy;
 - b) cygara i cygaretki;
 - c) tytoń do palenia:
 - (i) tytoń drobno krojony do skręcania papierosów; oraz
 - (ii) inny tytoń do palenia.
2. Wyroby składające się w całości lub w części z substancji innych niż tytoń, lecz poza tym spełniające kryteria papierosów, cygar, cygaretek i tytoniu do palenia, są traktowane jako odpowiednio papierosy, cygara, cygaretki i tytoń do palenia.
3. Papierosy podlegają proporcjonalnemu podatkowi akcyzowemu obliczonemu według maksymalnej detalicznej ceny sprzedaży, włączając opłaty celne, a także specyficznemu podatkowi akcyzowemu (w wysokości między 7,5 % a 76,5 % całkowitego obciążenia podatkowego) obliczonemu na sztukę wyrobu.

Całkowita akcyza (podatek specyficzny i podatek proporcjonalny z wyłączeniem VAT) wynosi nie mniej niż 115 EUR za 1 000 papierosów. Różnica w cenie wynikająca z mającej zastosowanie całkowitej akcyzy nie przekracza 0,80 EUR lub 15 % na opakowanie papierosów, w zależności od tego, która z tych wartości prowadzi do niższej różnicy w cenie.

Stawka proporcjonalnego podatku akcyzowego oraz kwota specyficznego podatku akcyzowego muszą być takie same dla wszystkich papierosów.

4. Minimalna akcyza za wyroby tytoniowe inne niż papierosy może być:
 - a) podatkiem proporcjonalnym naliczonym na podstawie maksymalnej detalicznej ceny sprzedaży każdego wyrobu;
 - b) specyficznym podatkiem wyrażonym w kwocie od kilograma lub w przypadku cygar i cygaretek – alternatywnie od danej ilości sztuk; lub
 - c) połączeniem obydwu, czyli elementu proporcjonalnego z elementem specyficznym.
5. Całkowita akcyza (podatek specyficzny lub podatek proporcjonalny z wyłączeniem podatku od transakcji) wyrażona w procencie, w kwocie od kilograma lub od danej liczby sztuk jest co najmniej równoważnością stawek lub kwot minimalnych określonych dla:
 - a) cygar lub cygaretek: 5 % detalicznej ceny sprzedaży, włączając wszystkie podatki lub 12 EUR za 1 000 sztuk lub za kilogram;
 - b) tytoniu drobno krojonego przeznaczonego do skręcania papierosów: 50 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży tytoniu drobno krojonego przeznaczonego do skręcania papierosów dopuszczonego do konsumpcji lub 60 EUR za kilogram;
 - c) innego tytoniu do palenia: 20 % detalicznej ceny sprzedaży, włączając wszystkie podatki lub 22 EUR za kilogram.

6. Do celów ust. 3 i 5 średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży papierosów i tytoniu do palenia drobno krojonego oblicza się poprzez odniesienie do całkowitej wartości wszystkich papierosów i tytoniu do palenia drobno krojonego przeznaczonego do skręcania papierosów dopuszczonych do konsumpcji, na podstawie detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki, podzielonej przez całkowitą ilość papierosów i tytoniu do palenia drobno krojonego przeznaczonego do skręcania papierosów dopuszczonych do konsumpcji. Średnia ważona detaliczna cena sprzedaży jest określana do 1 marca każdego roku na podstawie danych dotyczących wszystkich takich dopuszczeń do konsumpcji, które miały miejsce w poprzednim roku kalendarzowym.
7. Stawki procentowe, o których mowa w ust. 4 i 5, obowiązują w odniesieniu do wszystkich wyrobów należących do danej grupy wyrobów tytoniowych, bez rozróżnień w ramach każdej z takich grup ze względu na jakość, wygląd, pochodzenie wyrobów, użyte surowce, charakterystykę produkujących je przedsiębiorstw lub jakiegokolwiek inne kryteria.
8. Właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru przekazują dane statystyczne dotyczące struktury i stawek akcyzy nakładanej na wyroby tytoniowe. Art. 6 niniejszej Umowy nie ma zastosowania.

ZAŁĄCZNIK 25

LOTNICTWO

Wykaz aktów prawa Unii, o których mowa w art. 273 Umowy:

- Rozporządzenie Rady (EWG) nr 95/93 z dnia 18 stycznia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad przydzielania czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych Wspólnoty (Dz.U. L 14 z 22.1.1993, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1993/95/oj>);

zmienione: rozporządzeniem (WE) nr 793/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. (Dz.U. L 138 z 30.4.2004, s. 50, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2004/793/oj>);

- Dyrektywa Rady 96/67/WE z dnia 15 października 1996 r. w sprawie dostępu do rynku usług obsługi naziemnej w portach lotniczych Wspólnoty (Dz.U. L 272 z 25.10.1996, s. 36, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1996/67/oj>);

zmieniona: decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1254 (Dz.U. L, 2024/1254, 30.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1254/oj>);

- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/12/WE z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie opłat lotniskowych (Dz.U. L 70 z 14.3.2009, s. 11, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/12/oj>);

zmieniona: decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1254 z dnia 24 kwietnia 2024 r. (Dz.U. L, 2024/1254, 30.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1254/oj>); oraz

- Rozporządzenie (WE) nr 1107/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie praw osób niepełnosprawnych oraz osób o ograniczonej sprawności ruchowej podróżujących drogą lotniczą (Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1107/oj>).

ZAŁĄCZNIK 26

WYKAZ PLACÓWEK, O KTÓRYCH MOWA W ART. 276 UMOWY

WYKAZ PLACÓWEK SŁUŻBY ZDROWIA

1. „Cidat”, La Línea de la Concepción;
 2. „Hospital Quirónsalud Campo de Gibraltar”, Palmones;
 3. „Scanner Sur”, Algeciras;
 4. „Hospital Universitario Punta de Europa”, Algeciras;
 5. „Vithas Xanit International Hospital”, Benalmádena;
 6. „Vithas Málaga Hospital”, Málaga;
 7. „HLA Hospital Jerez Puerta del Sur”, Jerez.
-

ZAŁĄCZNIK 27

TRANSPORT DROGOWY TOWARÓW

CZĘŚĆ A

WYMOGI WOBEC PRZEWOŹNIKÓW DROGOWYCH TOWARÓW: DOSTĘP DO ZAWODU PRZEWOŹNIKA DROGOWEGO TOWARÓW I WYKONYWANIE TEGO ZAWODU

Artykuł 1

Zakres stosowania

Niniejsza część dotyczy dostępu do zawodu przewoźnika drogowego towarów i wykonywania tego zawodu oraz ma zastosowanie do wszystkich przewoźników drogowych towarów Strony wykonujących przewozy towarów objętych zakresem stosowania art. 276 i 277 niniejszej Umowy.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej części stosuje się następujące definicje:

- a) „zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego towarów” oznacza decyzję administracyjną, która upoważnia osobę fizyczną lub prawną, spełniającą warunki przewidziane w niniejszej części, do wykonywania zawodu przewoźnika drogowego towarów;
- b) „właściwy organ” oznacza organ Strony na poziomie krajowym, regionalnym lub lokalnym, który w celu wydawania zezwoleń na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego towarów sprawdza, czy osoba fizyczna lub prawna spełnia warunki przewidziane w niniejszej części, oraz jest uprawniony do wydawania, zawieszania lub cofania zezwoleń na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego towarów; oraz
- c) „miejsce stałego zamieszkania” oznacza miejsce, w którym dana osoba zwykle mieszka, to znaczy przez co najmniej 185 dni w każdym roku kalendarzowym, ze względu na więzi osobiste, które wskazują na istnienie ścisłych związków pomiędzy tą osobą a miejscem, w którym mieszka.

Artykuł 3

Wymogi dotyczące wykonywania zawodu przewoźnika drogowego towarów

Osoby fizyczne lub prawne wykonujące zawód przewoźnika drogowego towarów muszą:

- a) posiadać rzeczywistą i stałą siedzibę na terytorium Strony zgodnie z art. 5 niniejszej części;
- b) posiadać dobrą reputację zgodnie z art. 6 niniejszej części;
- c) posiadać odpowiednią zdolność finansową zgodnie z art. 7 niniejszej części; oraz
- d) posiadać wymagane kwalifikacje zawodowe zgodnie z art. 8 niniejszej części.

Artykuł 4

Zarządzający transportem

1. Przewoźnik drogowy towarów wyznacza co najmniej jedną osobę fizyczną, zarządzającego transportem, która w sposób skuteczny i ciągły zarządza jego działalnością transportową oraz spełnia wymogi określone w art. 3 lit. b) i d) i która:

a) ma rzeczywisty związek z przewoźnikiem drogowym towarów, na przykład jest pracownikiem, dyrektorem, właścicielem lub udziałowcem, osobą zarządzającą lub jest tą osobą; oraz

b) ma miejsce zamieszkania na terytorium Strony, na terytorium której przewoźnik drogowy towarów ma siedzibę.

2. Jeżeli osoba fizyczna lub prawna nie spełnia wymogu kompetencji zawodowych, właściwy organ może zezwolić osobie fizycznej lub prawnej na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego towarów bez wyznaczenia zarządzającego transportem zgodnie z ust. 1, pod warunkiem że:

a) osoba fizyczna lub prawna wyznacza osobę fizyczną mającą miejsce zamieszkania na terytorium Strony siedziby przewoźnika drogowego towarów, która spełnia wymogi określone w art. 3 lit. b) i d) i która jest uprawniona na podstawie umowy do pełnienia funkcji zarządzającego transportem w imieniu przedsiębiorstwa;

b) umowa wiążąca osobę fizyczną lub prawną z osobą, o której mowa w lit. a), precyzuje zadania, które ma ona wykonywać w sposób rzeczywisty i ciągły, oraz określa zakres obowiązków tej osoby związanych z funkcją zarządzającego transportem. Zadania, które należy sprecyzować, obejmują w szczególności zarządzanie konserwacją pojazdów, sprawdzanie umów i dokumentów przewozowych, podstawową księgowość, przydzielanie ładunków lub usług kierowcom i pojazdom oraz sprawdzanie procedur związanych z bezpieczeństwem;

c) w charakterze zarządzającego transportem osoba, o której mowa w lit. a), może kierować działalnością transportową nie więcej niż czterech różnych przewoźników drogowych towarów, prowadzoną za pomocą połączonej floty, liczącej ogółem nie więcej niż 50 pojazdów; oraz

d) osoba, o której mowa w lit. a), wykonuje określone zadania wyłącznie w interesie osoby fizycznej lub prawnej, a swoje obowiązki wykonuje niezależnie od wszelkich osób fizycznych lub prawnych, na rzecz których wykonuje ona operacje transportowe.

3. Strona może podjąć decyzję, że zarządzający transportem wyznaczony zgodnie z ust. 1 nie może być dodatkowo wyznaczony zgodnie z ust. 2 lub że może być wyznaczony jedynie w odniesieniu do ograniczonej liczby osób fizycznych lub prawnych lub floty pojazdów mniejszej niż ta, o której mowa w ust. 2 lit. c).

4. Osoba fizyczna lub prawna powiadamia właściwy organ o wyznaczeniu zarządzającego transportem lub zarządzających transportem.

Artykuł 5

Warunki związane z wymogiem posiadania siedziby

Aby spełnić wymóg rzeczywistej i stałej siedziby na terytorium Strony siedziby, osoba fizyczna lub prawna musi:

- a) posiadać pomieszczenia, w których ma dostęp do oryginałów dokumentów dotyczących głównej działalności – w formie elektronicznej lub w jakiegokolwiek innej formie – w szczególności do umów przewozowych, dokumentów dotyczących pojazdów, którymi dysponuje osoba fizyczna lub prawna, dokumentów księgowych, akt dotyczących pracowników, umów o pracę, dokumentów dotyczących zabezpieczenia społecznego, dokumentów zawierających dane dotyczące podróży, czasu prowadzenia pojazdu i okresów odpoczynku oraz do wszelkich innych dokumentów, do których właściwy organ musi mieć dostęp, w celu sprawdzenia spełniania warunków przewidzianych w niniejszej części;
- b) być zarejestrowana w rejestrze spółek handlowych tej Strony lub w podobnym rejestrze, gdy wymaga tego prawo krajowe;
- c) podlegać podatkowi od dochodów oraz, gdy wymaga tego prawo krajowe, posiadać przypisany numer identyfikacyjny VAT;
- d) po wydaniu zezwolenia – dysponować co najmniej jednym pojazdem, który został zarejestrowany lub wprowadzony do ruchu i dopuszczony do użytkowania zgodnie z przepisami tej Strony, niezależnie od tego, czy jest pełnoprawnym właścicielem tego pojazdu czy posiadaczem z innego tytułu, na przykład na podstawie umowy najmu z opcją zakupu, umowy najmu lub umowy leasingu;
- e) skutecznie i w sposób ciągły prowadzić działalność administracyjną i handlową przy użyciu odpowiedniego sprzętu i odpowiednich urządzeń w pomieszczeniu, o którym mowa w lit. a), znajdującym się na terytorium tej Strony oraz w sposób rzeczywisty i ciągły zarządzać operacjami transportowymi z wykorzystaniem pojazdów, o których mowa w lit. f), przy użyciu odpowiedniego sprzętu technicznego znajdującego się na terytorium tej Strony; oraz
- f) na bieżąco i w sposób regularny dysponować liczbą pojazdów spełniających warunki określone w lit. d) i kierowcami, dla których zwyczajową bazą jest centrum operacyjne na terytorium tej Strony, proporcjonalnie do wielkości wykonywanych przez przedsiębiorcę operacji transportowych.

Artykuł 6

Warunki związane z wymogiem dobrej reputacji

1. Z zastrzeżeniem ust. 2, Strony określają warunki, które osoby fizyczne lub prawne i zarządzający transportem muszą spełniać, aby zapewnić zgodność z wymogiem dobrej reputacji.

Przy ustalaniu, czy osoba fizyczna lub prawna spełniła ten wymóg, Strony biorą pod uwagę postępowanie osoby fizycznej lub prawnej, zarządzających transportem, dyrektorów wykonawczych i wszelkich innych odpowiednich osób określonych przez Stronę. Każde odniesienie w niniejszym artykule do wyroków skazujących, sankcji lub naruszeń obejmuje wyroki skazujące, sankcje lub naruszenia samej osoby fizycznej lub prawnej, jej zarządzających transportem, dyrektorów wykonawczych oraz innych odpowiednich osób określonych przez Stronę.

Warunki, o których mowa w niniejszym ustępie, obejmują przynajmniej następujące warunki:

a) dobrej reputacji zarządzającego transportem lub przewoźnika drogowego towarów nie poddają w wątpliwość żadne poważne zarzuty, takie jak wyroki skazujące lub sankcje za popełnienie poważnego naruszenia obowiązujących przepisów krajowych w następujących dziedzinach:

- (i) prawo handlowe;
- (ii) prawo upadłościowe;
- (iii) płace i warunki zatrudnienia w zawodzie;
- (iv) prawo o ruchu drogowym;
- (v) odpowiedzialność zawodowa;
- (vi) handel ludźmi lub narkotykami; oraz
- (vii) prawo podatkowe; oraz

b) zarządzający transportem lub przewoźnik drogowy towarów na terytorium jednej lub obu Stron nie zostali skazani za poważne przestępstwo ani nie nałożono na nich sankcji za poważne naruszenie postanowień art. 278-282 niniejszej Umowy lub przepisów krajowych odnoszących się w szczególności do:

- (i) czasu prowadzenia pojazdu i odpoczynku kierowców, czasu pracy oraz instalacji i używania urządzeń rejestrujących;
- (ii) maksymalnej masy i wymiarów pojazdów użytkowych używanych w ruchu międzynarodowym;
- (iii) kwalifikacji wstępnej i ustawicznego kształcenia kierowców;
- (iv) zdatności do ruchu drogowego pojazdów użytkowych, w tym obowiązkowych badań technicznych pojazdów silnikowych;
- (v) dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych;
- (vi) bezpieczeństwa w drogowym przewozie towarów niebezpiecznych;
- (vii) instalacji i używania ograniczników prędkości w niektórych rodzajach pojazdów;
- (viii) praw jazdy;
- (ix) dostępu do zawodu;
- (x) transportu zwierząt;
- (xi) delegowania pracowników w transporcie drogowym;
- (xii) prawa mającego zastosowanie do zobowiązań umownych; oraz
- (xiii) przejazdów, których punkty załadunku i rozładunku znajdują się na terytorium drugiej Strony.

2. Do celów ust. 1 akapit trzeci lit. b) niniejszego artykułu, w przypadku gdy zarządzający transportem lub przewoźnik drogowy towarów został skazany za popełnienie poważnego przestępstwa lub nałożono na niego sankcje za jedno z najpoważniejszych naruszeń określonych w dodatku 27-A-1-1, na terytorium jednej lub obu Stron, właściwy organ Strony siedziby w odpowiedni i terminowy sposób przeprowadza i kończy postępowanie administracyjne obejmujące w stosownych przypadkach kontrolę na miejscu w pomieszczeniach danej osoby fizycznej lub prawnej.

W toku postępowania administracyjnego właściwy organ ocenia, czy w danych okolicznościach utrata dobrej reputacji stanowiłaby nieproporcjonalną reakcję. W ramach tej oceny właściwy organ bierze pod uwagę liczbę poważnych naruszeń przepisów, o których mowa w ust. 1 akapit trzeci niniejszego artykułu, a także liczbę najpoważniejszych naruszeń określonych w dodatku 27-A-1-1, w odniesieniu do których zarządzający transportem lub przewoźnik drogowy towarów zostali skazani lub nałożono na nich sankcje. Każde takie ustalenie musi być należycie umotywowane i uzasadnione.

Jeżeli właściwy organ uzna, że utrata dobrej reputacji byłaby nieproporcjonalna, decyduje on, że dobra reputacja danej osoby fizycznej lub prawnej pozostaje nienaruszona. W przypadku gdy właściwy organ nie uzna, że utrata dobrej reputacji byłaby nieproporcjonalna, wyrok skazujący lub sankcja skutkują utratą dobrej reputacji.

3. Do utraty dobrej reputacji mogą doprowadzić, poza najpoważniejszymi naruszeniami określonymi w dodatku 27-A-1-1, również poważne naruszenia określone w dodatku 27-A-1-1².

4. Wymóg dobrej reputacji nie jest spełniony do czasu zastosowania środka rehabilitacyjnego lub innych środków o skutku równoważnym na podstawie odpowiednich przepisów prawa krajowego Stron.

Artykuł 7

Warunki związane z wymogiem zdolności finansowej

1. W celu spełnienia wymogu zdolności finansowej osoba fizyczna lub prawna musi być w stanie stale wywiązać się ze swoich zobowiązań finansowych w trakcie danego rocznego roku obrachunkowego. Osoba fizyczna lub prawna wykazuje na podstawie rocznych sprawozdań finansowych poświadczonych przez biegłego rewidenta lub odpowiednio upoważnioną osobę, że co roku dysponuje kapitałem i rezerwami:

- a) w łącznej wysokości co najmniej 9 000 EUR / 8 000 GBP, gdy wykorzystywany jest tylko jeden pojazd silnikowy, 5 000 EUR / 4 500 GBP na każdy dodatkowy używany pojazd silnikowy lub zespół pojazdów, których dopuszczalna masa całkowita przekracza 3,5 tony, oraz 900 EUR / 800 GBP na każdy dodatkowy pojazd silnikowy lub zespół pojazdów, których dopuszczalna masa całkowita przekracza 2,5 tony, ale nie przekracza 3,5 tony;
- b) osoby fizyczne lub prawne wykonujące zawód przewoźnika drogowego towarów wyłącznie z wykorzystaniem pojazdów silnikowych lub zespołów pojazdów, których dopuszczalna masa całkowita przekracza 2,5 tony, ale nie przekracza 3,5 tony, wykazują na podstawie rocznych sprawozdań finansowych poświadczonych przez biegłego rewidenta lub odpowiednio upoważnioną osobę, że co roku dysponują kapitałem i rezerwami w łącznej wysokości co najmniej 1 800 EUR / 1 600 GBP, gdy wykorzystywany jest tylko jeden pojazd, i 900 EUR / 800 GBP na każdy dodatkowy wykorzystywany pojazd.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 właściwy organ może zgodzić się lub wymagać, aby przedsiębiorca wykazał swoją zdolność finansową za pomocą poświadczenia określonego przez właściwy organ, takiego jak gwarancja bankowa lub polisa ubezpieczeniowa, w tym polisa ubezpieczenia od odpowiedzialności zawodowej z jednego lub większej liczby banków lub innych instytucji finansowych, w tym przedsiębiorstw ubezpieczeniowych, lub inny wiążący dokument, stanowiące solidarną gwarancję za przedsiębiorstwa na kwoty określone w ust. 1 lit. a).

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 w przypadku braku poświadczanego rocznego sprawozdania finansowego za rok rejestracji przedsiębiorcy właściwy organ zgadza się, aby przedsiębiorca wykazał zdolność finansową za pomocą poświadczenia, takiego jak gwarancja bankowa, dokument udzielający przedsiębiorcy dostępu do kredytu, wydany przez instytucję finansową, lub inny, określony przez właściwy organ, wiążący dokument potwierdzający, że przedsiębiorstwo ma do dyspozycji kwoty określone w ust. 1 lit. a).

4. Sprawdzeniu podlegają roczne sprawozdania finansowe, o których mowa w ust. 1, oraz gwarancja, o której mowa w ust. 2, jednostki gospodarczej mającej siedzibę na terytorium Strony, na którym został złożony wniosek o zezwolenie, a nie jakiegokolwiek innej jednostki mającej siedzibę na terytorium drugiej Strony.

Artykuł 8

Warunki związane z wymogiem kompetencji zawodowych

1. W celu spełnienia wymogu kompetencji zawodowych dana osoba lub dane osoby muszą posiadać wiedzę na poziomie przewidzianym w części I dodatku 27-A-1-2 w wymienionych tam dziedzinach. Wiedzę tę wykazuje się w trakcie obowiązkowego egzaminu pisemnego, który – jeśli tak zadecyduje Strona – może zostać uzupełniony egzaminem ustnym. Egzaminy te organizuje się zgodnie z częścią II dodatku 27-A-1-2. W tym celu Strona może zadecydować o obowiązku udziału w szkoleniu przed egzaminem.
2. Zainteresowane osoby przystępują do egzaminu na terytorium Strony, na terytorium której mają miejsce stałego zamieszkania.
3. Wyłącznie organy lub podmioty należycie upoważnione do tego celu przez Stronę, zgodnie z określonymi przez nią kryteriami, mogą organizować egzaminy pisemne i ustne, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, i wydawać odpowiednie certyfikaty. Strony regularnie sprawdzają, czy warunki organizowania egzaminów przez te organy lub podmioty są zgodne z dodatkiem 27-A-1-2.
4. Strona może zwolnić posiadaczy wydanych na terytorium tej Strony określonych dyplomów potwierdzających wykształcenie wyższe lub techniczne, obejmujące wiedzę we wszystkich dziedzinach wymienionych w części I dodatku 27-A-1-2, które zostały wyraźnie wskazane w tym celu; zwolnienie dotyczy tylko dziedzin objętych dyplomami. Zwolnienie ma jedynie zastosowanie do tych sekcji części I dodatku 27-A-1-2, w przypadku których dyplom obejmuje wszystkie dziedziny wymienione w nagłówku każdej sekcji.

Strona może zwolnić z poszczególnych części egzaminu posiadaczy certyfikatów kompetencji zawodowych ważnych w odniesieniu do krajowych operacji transportowych tej Strony.

Artykuł 9

Zwolnienie z egzaminu

Na potrzeby przyznania licencji przewoźnikowi drogowemu towarów zajmującemu się przewozem drogowym towarów wyłącznie z wykorzystaniem pojazdów silnikowych lub zespołów pojazdów, których dopuszczalna masa całkowita nie przekracza 3,5 tony, Strona może zadecydować o zwolnieniu z egzaminów, o których mowa w art. 8 ust. 1, osób, które wykazały, że przed dniem 20 sierpnia 2020 r. nieprzerwanie przez okres 10 lat zarządzały osobą fizyczną lub prawną tego samego typu.

Artykuł 10

Procedura zawieszenia lub cofnięcia zezwolenia

1. W przypadku gdy właściwy organ ustali, że istnieje ryzyko, iż osoba fizyczna lub prawna zaprzestanie spełniania wymogów określonych w art. 3, powiadamia o tym osobę fizyczną lub prawną. Jeżeli właściwy organ stwierdzi, że co najmniej jeden z tych wymogów nie jest już spełniany, może określić jeden z następujących terminów na uregulowanie tej sytuacji przez osobę fizyczną lub prawną:
 - a) termin nieprzekraczający sześciu miesięcy na zatrudnienie osoby, która zastąpi zarządzającego transportem, jeżeli zarządzający transportem przestał spełniać wymogi dobrej reputacji lub kompetencji zawodowych, który to termin może zostać przedłużony o trzy miesiące w przypadku śmierci zarządzającego transportem lub jego niedyspozycji ze względów zdrowotnych;
 - b) termin nieprzekraczający sześciu miesięcy – w przypadku gdy uregulowanie sytuacji wymaga od osoby fizycznej lub prawnej wykazania, że osoba fizyczna lub prawna posiada rzeczywistą i stałą siedzibę; lub
 - c) termin nieprzekraczający sześciu miesięcy – w przypadku gdy wymóg zdolności finansowej nie jest spełniony, aby wykazać, że wymóg ten jest ponownie spełniany w sposób ciągły.

2. Właściwy organ może wymagać od osoby fizycznej lub prawnej, których zezwolenie zostało zawieszone lub cofnięte, aby przed zastosowaniem jakichkolwiek środków rehabilitujących ich zarządzający transportem zdali egzaminy, o których mowa w art. 8 ust. 1.

3. Jeżeli właściwy organ stwierdzi, że osoba fizyczna lub prawna nie spełnia już jednego lub większej liczby wymogów określonych w art. 3, zawiesza lub cofa zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego towarów w terminach, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 11

Stwierdzenie niezdolności zarządzającego transportem

1. W przypadku gdy zarządzający transportem utraci dobrą reputację zgodnie z art. 6, właściwy organ stwierdza, że zarządzający transportem jest niezdolny do kierowania działalnością transportową przewoźnika drogowego towarów.

Właściwy organ potwierdza odzyskanie dobrej reputacji przez zarządzającego transportem nie wcześniej niż w terminie roku od dnia utraty dobrej reputacji i po wykazaniu przez zarządzającego transportem, że odbył odpowiednie szkolenie trwające co najmniej trzy miesiące lub zdał egzamin obejmujący dziedziny wymienione w części I dodatku 27-A-1-2.

2. W przypadku gdy zarządzający transportem traci dobrą reputację zgodnie z art. 6, wniosek o rehabilitację można złożyć po upływie co najmniej roku od dnia utraty dobrej reputacji.

Artykuł 12

Rozpatrywanie i rejestracja wniosków

1. Właściwe organy każdej ze Stron rejestrują w krajowych rejestrach elektronicznych, o których mowa w art. 13 ust. 1, dane dotyczące przedsiębiorstw, którym udzielają zezwolenia.

2. Oceniając dobrą reputację przedsiębiorstwa, właściwe organy sprawdzają, czy w momencie składania wniosku wyznaczony zarządzający transportem lub wyznaczeni zarządzający transportem zostali uznani na terytorium jednej ze Stron za niezdolnych do zarządzania działalnością transportową przedsiębiorstwa zgodnie z art. 11.

3. Właściwe organy regularnie monitorują, czy przedsiębiorcy, którym udzieliły zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego towarów, nadal spełniają wymogi, o których mowa w art. 3. W tym celu właściwe organy przeprowadzają kontrole – w tym, w stosownych przypadkach, kontrole na miejscu w pomieszczeniach danego przedsiębiorcy – w tych przedsiębiorstwach, które zostały sklasyfikowane jako przedsiębiorstwa podwyższonego ryzyka.

Artykuł 13

Krajowe rejestry elektroniczne

1. Właściwe organy prowadzą krajowy rejestr elektroniczny przedsiębiorców transportu drogowego, którzy uzyskali zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego towarów.

2. Dane zawarte w krajowych rejestrach przedsiębiorców transportu drogowego oraz warunki dostępu do tych danych określono w dodatku 27-A-1-5.

Artykuł 14

Współpraca administracyjna między właściwymi organami

1. Właściwe organy każdej ze Stron wyznaczają krajowy punkt kontaktowy odpowiedzialny za wymianę informacji z właściwymi organami drugiej Strony w odniesieniu do stosowania niniejszej części.

2. Właściwe organy każdej ze Stron ściśle ze sobą współpracują i niezwłocznie udzielają sobie wzajemnie pomocy oraz wszelkich innych odpowiednich informacji, aby ułatwić wykonanie i egzekwowanie niniejszej części.
3. Właściwe organy każdej ze Stron przeprowadzają indywidualne kontrole w celu sprawdzenia, czy przedsiębiorstwo spełnia warunki dostępu do zawodu przewoźnika drogowego towarów na wniosek właściwego organu drugiej Strony w należycie uzasadnionych przypadkach. Właściwy organ jednej ze Stron informuje właściwy organ drugiej Strony o wynikach takich kontroli oraz o wprowadzonych środkach, jeżeli zostanie ustalone, że przedsiębiorstwo przestało spełniać wymogi określone w niniejszej części.
4. Właściwe organy każdej ze Stron wymieniają informacje dotyczące wyroków skazujących i sankcji związanych z wszelkimi poważnymi naruszeniami, o których mowa w art. 6 ust. 2.
5. Szczegółowe zasady dotyczące zasad wymiany informacji, o których mowa w ust. 3 i 4, określono w dodatku 27-A-1-5.

Dodatek 27-A-1-1

NAJPOWAŻNIEJSZE NARUSZENIA DO CELÓW CZĘŚCI A ART. 6 UST. 2 NINIEJSZEGO ZAŁĄCZNIKA

1. Przekroczenie następujących terminów:
 - a) przekroczenie maksymalnych sześć- lub dwutygodniowych okresów prowadzenia pojazdu o 25 % lub więcej;
 - b) przekroczenie, w rozliczeniu dziennym, maksymalnego dziennego czasu prowadzenia pojazdu o 50 % lub więcej.
2. Brak tachografu lub ogranicznika prędkości, lub posiadanie w pojeździe lub korzystanie z nielegalnego urządzenia, które może zmieniać zapisy w urządzeniach rejestrujących lub ograniczniku prędkości, lub fałszowanie wykresówek lub danych pobranych z tachografu lub karty kierowcy.
3. Prowadzenie pojazdu bez ważnego świadectwa zdatości do ruchu drogowego lub prowadzenie pojazdu z bardzo poważnymi usterkami między innymi układu hamulcowego, układu kierowniczego, kół/opon, zawieszenia lub podwozia, mogącymi wywołać bezpośrednie zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu drogowego, które prowadzi do decyzji o unieruchomieniu pojazdu.
4. Transport towarów niebezpiecznych, których transport jest zakazany lub które są przewożone w sposób zakazany lub bez zezwolenia, lub bez oznaczenia ich w pojeździe jako towarów niebezpiecznych, i tym samym powodowanie zagrożenia życia lub środowiska w takim stopniu, że prowadzi to do podjęcia decyzji o unieruchomieniu pojazdu.
5. Przewóz towarów bez ważnego prawa jazdy lub przewóz przez przedsiębiorstwo nieposiadające ważnej licencji przewoźnika, o której mowa w art. 278 niniejszej Umowy.
6. Posługiwanie się przez kierowcę sfałszowaną kartą kierowcy, kartą, której nie jest posiadaczem lub którą otrzymał na podstawie fałszywych oświadczeń lub sfałszowanych dokumentów.
7. Przewóz towarów przekraczających o 20 % lub więcej maksymalną dopuszczalną masę całkowitą w przypadku pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 12 ton oraz przekraczających o 25 % lub więcej – w przypadku pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 12 ton.

Dodatek 27-A-1-1²

WYKAZ POWAŻNYCH NARUSZEŃ DO CELÓW CZĘŚCI A ART. 6 UST. 2 NINIEJSZEGO ZAŁĄCZNIKA

W poniższych tabelach podano kategorie i rodzaje poważnych naruszeń niniejszego załącznika, podzielone na trzy kategorie wagi naruszeń według stwarzanego przez nie ryzyka spowodowania ofiar śmiertelnych lub ciężkich obrażeń bądź zakłócenia konkurencji na rynku transportu drogowego: najpoważniejsze naruszenie („NN”), bardzo poważne naruszenie („BPN”) i poważne naruszenie („PN”).

1) Grupy naruszeń postanowień części B sekcja 2 niniejszego załącznika, o ile nie określono inaczej

	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA			
			NN	BPN	PN	
Okresy prowadzenia pojazdu						
1.	Art. 4 ust. 1 i dodatek 27-A-1-1	Przekroczenie dziennego czasu prowadzenia pojazdu wynoszącego 9 godz., jeżeli jego przedłużenie do 10 godz. nie jest dozwolone	10h ≤ ... < 11h			X
2.			11h ≤ ...		X	
3.		Przekroczenie dziennego czasu prowadzenia pojazdu wynoszącego 9 godz. o 50 % lub więcej	13h30 ≤ ...	X		
4.		Przekroczenie przedłużonego dziennego czasu prowadzenia pojazdu wynoszącego 10 godz., jeżeli jego przedłużenie jest dozwolone	11h ≤ ... < 12h			X
5.			12h ≤ ...		X	
6.		Przekroczenie dziennego czasu prowadzenia pojazdu wynoszącego 10 godz. o 50 % lub więcej	15h ≤ ...	X		
7.	Art. 4 ust. 2 i dodatek 27-A-1-1	Przekroczenie tygodniowego czasu prowadzenia pojazdu	60h ≤ ... < 65h			X
8.			65h ≤ ... < 70h		X	
9.		Przekroczenie tygodniowego czasu prowadzenia pojazdu o 25 % lub więcej	70h ≤ ...	X		
10.	Art. 4 ust. 3 i dodatek 27-A-1-1	Przekroczenie maksymalnego całkowitego czasu prowadzenia pojazdu w ciągu dwóch kolejnych tygodni	100h ≤ ... < 105h			X
11.			105h ≤ ... < 112h30		X	
12.		Przekroczenie maksymalnego całkowitego czasu prowadzenia pojazdu w ciągu dwóch kolejnych tygodni o 25 % lub więcej	112h30 ≤ ...	X		

	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA			
			NN	BPN	PN	
Przerwy						
13.	Art. 5	Przekroczenie czasu nieprzerwanego prowadzenia pojazdu wynoszącego 4,5 godz. przed zrobieniem przerwy	5h ≤ ... < 6h			X
14.			6h ≤ ...		X	
Okresy odpoczynku						
15.	Art. 6 ust. 2	Niespełnienie wymogu 11 godz. dziennego okresu odpoczynku, jeżeli jego skrócenie nie jest dozwolone	8h30 ≤ ... < 10h			X
16.			... < 8h30		X	
17.		Niespełnienie wymogu 9 godz. skróconego dziennego okresu odpoczynku, jeżeli jego skrócenie jest dozwolone	7h ≤ ... < 8h			X
18.			... < 7h		X	
19.		Niespełnienie wymogu 3 godz. + 9 godz. dzielonego dziennego okresu odpoczynku	3h + [7h ≤ ...< 8h]			X
20.			3h + [... < 7h]		X	
21.	Art. 6 ust. 5	Niespełnienie wymogu 9 godz. dziennego okresu odpoczynku w przypadku załogi kilkuosobowej	7h ≤ ... < 8h			X
22.			... < 7h		X	
23.	Art. 6 ust. 6	Niespełnienie wymogu 24 godz. skróconego tygodniowego okresu odpoczynku	20h ≤ ... < 22h			X
24.			... < 20h		X	
25.		Niespełnienie wymogu 45 godz. tygodniowego okresu odpoczynku, jeżeli jego skrócenie nie jest dozwolone	36h ≤ ... < 42h			X
26.			... < 36h		X	
27.		Przekroczenie 6 kolejnych okresów dwudziestoczworgodzinnych po uprzednim tygodniowym okresie odpoczynku	3h ≤ ... < 12h			X
28.			12h ≤ ...		X	

	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA		
			NN	BPN	PN
29.	Art. 6 ust. 7	Brak rekompensującego okresu odpoczynku za dwa kolejne skrócone tygodniowe okresy odpoczynku		X	
30.	Art. 6 ust. 9	Regularny tygodniowy okres odpoczynku lub dowolny tygodniowy okres odpoczynku trwający ponad 45 godzin wykorzystywany w pojeździe		X	
31.		Pracodawca nie pokrywa kosztów zakwaterowania poza pojazdem			X

Organizacja pracy

32.	Art. 6 ust. 10	Przedsiębiorstwo transportowe nie organizuje pracy kierowców w taki sposób, aby umożliwić im powrót do centrum operacyjnego pracodawcy lub powrót do miejsc zamieszkania kierowców		X	
33.	Art. 7 ust. 1	Uzależnienie wynagrodzenia od przebytej odległości, szybkości dostawy lub ilości przewożonych rzeczy		X	
34.	Art. 7 ust. 2	Brak organizacji pracy kierowcy lub nieprawidłowa organizacja, brak poleceń lub niewłaściwe polecenia dla kierowcy w odniesieniu do przestrzegania prawa		X	

2) Grupy naruszeń postanowień części B sekcja 4 i części C sekcja 2 niniejszego załącznika

	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA		
			NN	BPN	PN

Instalacja tachografu

1.	Część C sekcja 2 art. 3 i 5 oraz dodatek 27-A-1-1	Instalacja i korzystanie z niehomologowanego tachografu	X		

	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA		
			NN	BPN	PN
Użytkowanie tachografu, karty kierowcy lub wykresówki					
2.	Część C sekcja 2 art. 6 ust. 1	Użytkowanie tachografu, który nie został poddany przeglądowi przez zatwierdzony warsztat		X	
3.	Część B sekcja 4 art. 3 oraz dodatek 27-A-1-1	Posiadanie przez kierowcę więcej niż jednej własnej karty kierowcy lub posługiwanie się nimi		X	
4.		Posługiwanie się przez kierowcę sfałszowaną kartą kierowcy (uznawane za prowadzenie pojazdu bez karty kierowcy)	X		
5.		Posługiwanie się przez kierowcę kartą kierowcy, która nie jest jego własną kartą (uznawane za prowadzenie pojazdu bez karty kierowcy)	X		
6.		Posługiwanie się przez kierowcę kartą kierowcy, która została wydana na podstawie fałszywych oświadczeń lub sfałszowanych dokumentów (uznawane za prowadzenie pojazdu bez karty kierowcy)	X		
7.	Część B sekcja 4 art. 7 ust. 1 oraz część C sekcja 2 art. 15 ust. 1	Niepoprawne działanie tachografu (np.: tachograf nie został właściwie skontrolowany, skalibrowany lub zaplombowany)		X	
8.		Niewłaściwe użytkowanie tachografu (np.: niewłaściwe stosowanie w sposób świadomy, dobrowolny lub pod przymusem, brak instrukcji dotyczących właściwego użytkowania itd.)		X	
9.	Część B sekcja 4 art. 7 ust. 2 oraz dodatek 27-A-1-1	Posiadanie w pojeździe lub korzystanie z nielegalnego urządzenia, które może zmieniać zapisy tachografu	X		
10.		Falszowanie, ukrywanie, likwidowanie i niszczenie danych zarejestrowanych na wykresówkach lub przechowywanych i wczytanych z tachografu lub karty kierowcy	X		
11.	Część C sekcja 2 art. 15 ust. 2	Nieprzechowywanie przez przedsiębiorstwo wykresówek, wydruków lub wczytanych danych		X	
12.		Dane rejestrowane i przechowywane nie są dostępne przez co najmniej rok		X	

	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA		
			NN	BPN	PN
13.	Część B sekcja 4 art. 6 ust. 1	Niepoprawne stosowanie wykresówek/karty kierowcy		X	
14.		Niedopuszczalne wyjęcie wykresówek lub karty kierowcy mające wpływ na rejestrację odpowiednich danych		X	
15.		Używanie wykresówki lub karty kierowcy przez okres dłuższy niż ten, na który jest przeznaczona, wraz z utratą danych		X	
16.	Część B sekcja 4 art. 6 ust. 2	Używanie brudnych lub uszkodzonych wykresówek lub karty kierowcy z nieczytelnymi danymi		X	
17.	Część B sekcja 4 art. 6 ust. 3	Niespełnienie wymogu ręcznego wprowadzenia danych w stosownych przypadkach		X	
18.	Część B sekcja 4 art. 6 ust. 4	Stosowanie nieprawidłowej wykresówki lub włożenie karty kierowcy w nieodpowiedni otwór (załoga kilkuosobowa)			X
19.	Część B sekcja 4 art. 6 ust. 5	Niepoprawne stosowanie przełączników		X	

Przedstawianie informacji

20.	Część B sekcja 4 art. 6 ust. 5 lit. b) ppkt (v)	Nieprawidłowe stosowanie lub niestosowanie oznaczenia promu/pociągu			X
21.	Część B sekcja 4 art. 6 ust. 6	Wymagane informacje nie zostały naniesione na wykresówkę		X	
22.	Część B sekcja 4 art. 6 ust. 7	Zapisy nie zawierają symboli państw, których granice przekroczył kierowca w ciągu dziennego okresu pracy			X
23.	Część B sekcja 4 art. 6 ust. 7	Zapisy nie zawierają symboli państw, w których rozpoczął się i zakończył dzienny okres pracy kierowcy			X

	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA		
			NN	BPN	PN
24.	Część B sekcja 4 art. 10	Odmowa poddania się kontroli		X	
25.		Nieemożność okazania zapisów odręcznych i wydruków sporządzonych w ciągu bieżącego dnia oraz poprzednich 56 dni		X	
26.		Brak możliwości okazania karty kierowcy, jeżeli kierowca posiada taką kartę		X	

Wadliwe działanie

27.	Część C sekcja 2 art. 16 ust. 1 i art. 5 ust. 1	Niewykonanie naprawy tachografu przez uprawnionego instalatora lub warsztat		X	
28.	Część B sekcja 4 art. 11	Niezaznaczenie przez kierowcę wszystkich wymaganych informacji dotyczących okresów, które nie są rejestrowane, jeżeli tachograf nie działa lub działa wadliwie		X	

3) Grupy naruszeń postanowień części B sekcja 3 niniejszego załącznika

	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA		
			NN	BPN	PN

Maksymalny tygodniowy wymiar czasu pracy

1.	Art. 3	Przekroczenie maksymalnego tygodniowego czasu pracy wynoszącego 48 godz., jeżeli możliwość jego wydłużenia do 60 godz. została już wykorzystana	$56h \leq \dots 60h$			X
2.			$60h \leq \dots$		X	
3.		Przekroczenie maksymalnego tygodniowego czasu pracy wynoszącego 60 godz., jeżeli nie zostało przyznane odstępstwo na podstawie art. 7	$65 \leq \dots < 70h$			X
4.			$70h \leq \dots$		X	

Przerwy

5.	Art. 4	Niewystarczająca obowiązkowa przerwa, w przypadku gdy czas pracy wynosi od 6 do 9 godz.	$10 < \dots \leq 20 \text{ min}$			X
6.			$\dots \leq 10 \text{ min}$		X	
7.		Niewystarczająca obowiązkowa przerwa, w przypadku gdy czas pracy wynosi powyżej 9 godz.	$20 < \dots \leq 30 \text{ min}$			X
8.			$\dots \leq 20 \text{ min}$		X	

	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA		
			NN	BPN	PN

Praca w porze nocnej

9.	Art. 6	Dobowy czas pracy w każdym okresie 24 godz., kiedy wykonywana była praca w porze nocnej, jeżeli nie zostało przyznane odstępstwo na podstawie art. 7	11h ≤ ... < 13h			X
10.			13h ≤ ...		X	

Prowadzenie dokumentacji

11.	Art. 8	Falszowanie rejestrów czasu pracy przez pracodawców lub odmowa udostępnienia dokumentacji kontrolerom		X	
12.		Zatrudnieni/prowadzący działalność na własny rachunek kierowcy fałszujący dokumentację lub odmawiający udostępnienia jej kontrolerom		X	

4) Grupy naruszeń postanowień części C sekcja 1 niniejszego załącznika

	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA		
			NN	BPN	PN

Wagi

1.	Art. 1 i dodatek 27-A-1-1	Przekroczenie maksymalnej dopuszczalnej masy dla pojazdów kategorii N3	5 % ≤ ... < 10 %			X
2.			10 % ≤ ... < 20 %		X	
3.			20 % ≤ ...	X		
4.		Przekroczenie maksymalnej dopuszczalnej masy dla pojazdów kategorii N2	5 % ≤ ... < 15 %			X
5.			15 % ≤ ... < 25 %		X	
6.			25 % ≤ ...	X		

Długość

7.	Art. 1	Przekroczenie maksymalnej dopuszczalnej długości	2 % < ... < 20 %			X
8.			20 % ≤ ...		X	

	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA		
			NN	BPN	PN
Szerokość					
9.	Art. 1	Przekroczenie maksymalnej dopuszczalnej szerokości	$2,65 \leq \dots < 3,10 \text{ m}$		X
10.			$3,10 \text{ m} \leq \dots$		X

5) Grupy naruszeń postanowień dotyczących drogowej kontroli technicznej

	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA		
			NN	BPN	PN
Zdatność do ruchu drogowego					
1.	Załącznik 27 część A art. 6 ust. 1 lit. b) pkt (iv) oraz dodatek 27-A-1-1	Kierowanie pojazdem bez ważnego poświadczenia przeprowadzenia badania zdatności do ruchu drogowego wymaganego przez prawo Unii i prawo Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru	X		
2.		Nieutrzymywanie pojazdu w stanie zapewniającym bezpieczeństwo i w stanie zdatności do ruchu drogowego powodujące bardzo poważną usterkę układu hamulcowego, połączeń układu kierowniczego, kół/opon, zawieszenia lub podwozia lub innego wyposażenia mogącą spowodować bezpośrednie zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu drogowego prowadzące do podjęcia decyzji o unieruchomieniu pojazdu	X		

6) Grupy naruszeń postanowień dotyczących urządzeń ograniczenia prędkości

	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA		
			NN	BPN	PN
1.	Załącznik 27 część A art. 6 ust. 1 lit. b) pkt (vii)	Urządzenie ograniczenia prędkości nie zostało zamontowane	X		
2.		Urządzenie ograniczenia prędkości nie spełnia stosownych wymogów technicznych		X	
3.		Urządzenie ograniczenia prędkości nie zostało zamontowane przez zatwierdzony warsztat			X
4.		Posiadanie lub korzystanie z nielegalnego urządzenia, które może sfałszować dane w urządzeniu ograniczenia prędkości, bądź posiadanie lub korzystanie z nielegalnego urządzenia ograniczenia prędkości	X		

7) Grupy naruszeń postanowień części B sekcja 1 niniejszego załącznika

	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA		
			NN	BPN	PN
Szkolenia i uprawnienia					
1.	Art. 3	Przewóz towarów bez obowiązkowej kwalifikacji wstępnej lub obowiązkowego szkolenia okresowego		X	
2.	Art. 9 i dodatek 27-B-1-2	Kierowca nie może przedstawić ważnej karty kwalifikacji lub ważnego prawa jazdy z oznakowaniem, wymaganych w przepisach prawa krajowego (np.: zgubił, zapomniał, jest ono uszkodzone, nieczytelne)			X

8) Grupy naruszeń postanowień dotyczących prawa jazdy

	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA		
			NN	BPN	PN
1.	Załącznik 27 część A art. 6 ust. 1 lit. b) pkt (viii) oraz dodatek 27-A-1-1	Przewóz towarów bez posiadania ważnego prawa jazdy	X		
2.		Korzystanie z prawa jazdy, które jest uszkodzone lub nieczytelne lub niezgodne ze wspólnym wzorem			X

9) Grupy naruszeń postanowień dotyczących transportu drogowego towarów niebezpiecznych

	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA		
			NN	BPN	PN
1.	Załącznik 27 część A art. 6 ust. 1 lit. b) pkt (vi) oraz dodatek 27-A-1-1	Transport towarów niebezpiecznych, których transport jest zakazany	X		
2.		Transport towarów niebezpiecznych w sposób zakazany lub przy użyciu niezatwierdzonych środków zabezpieczających, tym samym stanowiący zagrożenie życia lub środowiska w takim stopniu, że prowadziłyby to do podjęcia decyzji o unieruchomieniu pojazdu	X		
3.		Transport towarów niebezpiecznych bez oznaczenia ich w pojeździe jako towarów niebezpiecznych, tym samym stanowiący zagrożenie życia lub środowiska w takim stopniu, że prowadziłyby to do podjęcia decyzji o unieruchomieniu pojazdu	X		

	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA		
			NN	BPN	PN
4.		Ubytek niebezpiecznych substancji		X	
5.		Przewóz luzem w kontenerze, który nie nadaje się do użytku ze względów konstrukcyjnych		X	
6.		Przewóz pojazdem bez odpowiedniego świadectwa homologacji		X	
7.		Pojazd nie spełnia już standardów homologacji i stwarza bezpośrednie zagrożenie		X	
8.		Nieprzestrzeganie reguł dotyczących zabezpieczenia i rozmieszczenia ładunku		X	
9.		Nieprzestrzeganie reguł dotyczących mieszanego załadunku opakowań		X	
10.		Nieprzestrzeganie postanowień ograniczających ilości przewożone w jednej jednostce transportowej, w tym dopuszczalnych stopni napełnienia zbiorników lub opakowań		X	
11.		Brak odpowiedniej informacji o przewożonej substancji pozwalającej na określenie poziomu wagi wykroczenia (np. brak numeru UN, właściwej nazwy ładunku, grupy pakowania)		X	
12.		Kierowca nie posiada ważnego świadectwa przeszkolenia zawodowego		X	
13.		Korzystanie z ognia lub niezabezpieczonego źródła światła		X	

	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA		
			NN	BPN	PN
14.		Nieprzestrzeganie zakazu palenia		X	
15.		Pojazd jest niewłaściwie nadzorowany lub zaparkowany			X
16.		Jednostka transportowa składa się z więcej niż jednej przyczepy/naczepy			X
17.		Pojazd nie spełnia już standardów homologacji, ale nie stwarza bezpośredniego zagrożenia			X
18.		W wyposażeniu pojazdu nie ma wymaganych nadających się do użycia gaśnic			X
19.		W pojeździe nie ma wyposażenia wymaganego w ADR lub pisemnych instrukcjach			X
20.		Przewóz uszkodzonych opakowań, pojemników DPPL lub dużych opakowań, lub opakowań zepsutych, zanieczyszczonych i pustych			X
21.		Przewóz zapakowanych towarów w kontenerze, który nie nadaje się do użytku ze względów konstrukcyjnych			X
22.		Zbiorniki/zbiorniki kontenerowe (włączając puste i zanieczyszczone) nie są odpowiednio zamknięte			X
23.		Niewłaściwe etykietowanie, oznaczenie lub umieszczenie tablic w pojeździe lub niewłaściwe zabezpieczenie			X
24.		Brak pisemnych instrukcji zgodnych z ADR lub pisemne instrukcje nie dotyczą przewożonych towarów			X

10) Grupy naruszeń postanowień części trzeciej tytuł III rozdział 2 niniejszej Umowy, o ile nie określono inaczej

	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA		
			NN	BPN	PN

Licencja

1.	Art. 278 ust. 1 i dodatek 27-A-1-1	Przewóz towarów bez posiadania ważnej licencji (tj.: brak licencji, licencja została sfalszowana, wycofana, wygasła itp.)	X		
2.	Art. 278 ust. 3	Przewoźnik lub kierowca nie jest w stanie przedstawić ważnej licencji lub ważnego uwierzytelnionego wypisu z licencji funkcjonariuszowi służb kontrolnych (tj.: licencja lub uwierzytelniony wypis z licencji zostały zgubione, uszkodzone, zapomniano je zabrać itp.)		X	

Świadectwo kierowcy

3.	Załącznik 27 część A art. 6 ust. 1 lit. b) pkt (v)	Przewóz towarów bez ważnego świadectwa kierowcy (tzn. brak świadectwa kierowcy, jego sfalszowanie, wycofanie, utrata ważności itp.)		X	
4.	Załącznik 27 część A art. 6 ust. 1 lit. b) pkt (v)	Kierowca lub przewoźnik nie jest w stanie przedstawić ważnego świadectwa kierowcy lub ważnego uwierzytelnionego wypisu ze świadectwa kierowcy funkcjonariuszowi służb kontrolnych (tj.: zaświadczenie lub uwierzytelniony wypis ze świadectwa kierowcy, zostały zgubione, uszkodzone, zapomniano je zabrać itp.)			X

Szczególne operacje transportowe dozwolone na mocy niniejszej Umowy

5.	Art. 277	Wykonywanie kabotażu lub innych przewozów niezgodnych z przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi, w tym z ograniczeniami liczby przejazdów, obowiązującymi na terytorium Strony przyjmującej.		X	

11) Grupy naruszeń postanowień dotyczących transportu zwierząt

	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA		
			NN	BPN	PN
1.	Załącznik 27 część A art. 6 ust. 1 lit. b) pkt (x)	Elementy dzielące nie są wystarczająco mocne, aby wytrzymać ciężar zwierząt.		X	
2.		Używanie ramp do załadowywania i rozładowywania, mających śliskie powierzchnie, bez bocznych zabezpieczeń lub rampy zbyt strome			X
3.		Używanie platform podnoszących lub górnych podłóg, które nie są wyposażone w barierki zabezpieczające przed wypadaniem lub uciekaniem zwierząt podczas załadowywania i rozładowywania			X
4.		Środki transportu, które nie zostały zatwierdzone do długotrwałego transportu lub nie zostały zatwierdzone dla danego rodzaju transportowanych zwierząt			X
5.		Transport bez ważnej wymaganej dokumentacji, dziennika podróży lub zezwolenia przewoźnika lub licencji			X

12) Grupy naruszeń postanowień dotyczących prawa właściwego dla zobowiązań umownych

	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA		
			NN	BPN	PN
1.	Załącznik 27 część A art. 6 ust. 1 lit. b) pkt (xii)	Naruszenie prawa właściwego dla zobowiązań umownych		X	

Waga poważnych naruszeń

- 1) Naruszenia dzielą się według ich wagi na poważne (PN), bardzo poważne (BPN) i najpoważniejsze (NN);
- 2) poważne i bardzo poważne naruszenia, popełniane wielokrotnie przez tego samego przewoźnika, są uznawane za poważniejsze przez właściwy organ Strony siedziby. Przy obliczaniu częstotliwości występowania wielokrotnych naruszeń właściwe organy Strony biorą pod uwagę następujące czynniki:
 - wagę naruszenia (PN lub BPN);
 - czas (okres przynajmniej roku od daty kontroli);
 - liczbę pojazdów wykonujących operacje transportowe, którymi kieruje zarządzający transportem (średnio na rok);
- 3) biorąc pod uwagę potencjał stworzenia zagrożenia dla bezpieczeństwa drogowego, maksymalna częstotliwość poważnych naruszeń, powyżej której powinny one być uznawane za poważniejsze, ustalana jest w następujący sposób:
 - trzy PN na pojazd na rok = jedno BPN;
 - trzy BPN na pojazd na rok = uruchomienie krajowej procedury w sprawie oceny dobrej reputacji;
- 4) liczba naruszeń w przeliczeniu na pojazd na rok stanowi średnią wartość obliczoną poprzez podzielenie całkowitej liczby wszystkich naruszeń o tej samej wadze (PN lub BPN) przez średnią liczbę pojazdów użytkowanych w ciągu roku. Wzór obliczania częstotliwości naruszeń przewiduje maksymalny próg dla występowania poważnych naruszeń, powyżej którego będą one uznawane za poważniejsze. Właściwe organy Stron mogą ustanowić bardziej rygorystyczne progi, jeżeli są one przewidziane w ich krajowych postępowaniach administracyjnych dotyczących oceny dobrej reputacji.

Dodatek 27-A-1-2

CZĘŚĆ I

WYKAZ DZIEDZIN, O KTÓRYCH MOWA W CZĘŚCI A ART. 8 NINIEJSZEGO ZAŁĄCZNIKA

Wiedza, którą należy brać pod uwagę dla oficjalnego uznawania kwalifikacji zawodowych przez Strony, musi obejmować co najmniej dziedziny wymienione poniżej. W odniesieniu do tych dziedzin wnioskujący przewoźnicy drogowi towarów muszą posiadać poziom wiedzy i umiejętności praktycznych niezbędny do zarządzania przedsiębiorstwem transportowym.

Minimalny poziom wiedzy, jak wskazano poniżej, musi odpowiadać co najmniej poziomowi wiedzy uzyskanej w trakcie kształcenia obowiązkowego, uzupełnionego kształceniem zawodowym i dodatkowym szkoleniem technicznym lub kształceniem średnim albo innym szkoleniem technicznym.

A. Prawo cywilne

Wnioskodawca musi w szczególności:

- a) znać rodzaje umów zawieranych najczęściej w transporcie drogowym oraz wynikające z nich prawa i obowiązki;
- b) umieć negocjować prawnie wiążące umowy transportowe, zwłaszcza w odniesieniu do warunków przewozu;
- c) być w stanie rozpatrywać roszczenia wnioskodawcy dotyczące odszkodowań z tytułu poniesionych strat lub uszkodzenia towarów podczas transportu lub z tytułu opóźnienia w dostawie oraz rozumieć, w jaki sposób takie roszczenie wpływa na odpowiedzialność umowną wnioskodawcy; oraz
- d) znać zasady i obowiązki wynikające z Konwencji CMR o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów zawartej w Genewie w dniu 19 maja 1956 r.

B. Prawo handlowe

Wnioskodawca musi w szczególności:

- a) znać warunki i formalności dotyczące prowadzenia działalności na rynku, znać ogólne obowiązki spoczywające na przewoźnikach (rejestracja, prowadzenie rachunkowości itd.) oraz konsekwencje upadłości przedsiębiorstwa; oraz
- b) posiadać odpowiednią wiedzę o różnych formach spółek handlowych oraz o zasadach ich zakładania i funkcjonowania.

C. Prawo socjalne

Wnioskodawca musi w szczególności znać:

- a) rolę i funkcje różnych instytucji społecznych związanych z transportem drogowym (związki zawodowe, rady pracownicze, przedstawiciele pracowników, inspektorzy pracy itd.);
- b) obowiązki pracodawców w zakresie zabezpieczenia społecznego pracowników;

- c) przepisy regulujące umowy o pracę dla różnych kategorii pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach transportu drogowego (formy umów, obowiązki stron, warunki i czas pracy, płatne urlopy, wynagrodzenie, naruszenie umowy itd.);
- d) przepisy mające zastosowanie do czasu prowadzenia pojazdu, okresów odpoczynku i czasu pracy oraz praktyczne środki dotyczące stosowania tych przepisów; oraz
- e) zasady mające zastosowanie do wstępnej kwalifikacji i szkolenia ustawicznego kierowców określone w sekcji 1 część B niniejszego załącznika.

D. Prawo podatkowe

Wnioskodawca musi w szczególności znać przepisy regulujące:

- a) podatek od wartości dodanej („VAT”) od usług transportowych;
- b) podatek od pojazdów silnikowych;
- c) podatki od niektórych pojazdów użytkowanych w drogowym transporcie towarów, opłaty drogowe i opłaty za korzystanie z infrastruktury; oraz
- d) podatek dochodowy.

E. Działalność gospodarcza i zarządzanie finansami

Wnioskodawca musi w szczególności:

- a) znać przepisy i praktyki związane z posługiwaniem się czekami, weksłami, weksłami własnymi, kartami kredytowymi oraz innymi środkami płatniczymi lub sposobami płatności;
- b) znać różne formy udzielanych kredytów (kredyt bankowy, akredytywa dokumentowa, depozyt gwarancyjny, kredyt hipoteczny, leasing, najem, faktoring itd.) oraz wynikające z nich opłaty i obowiązki;
- c) wiedzieć, czym jest bilans, jak sporządzany jest bilans i jak go interpretować;
- d) być w stanie odczytać i zinterpretować rachunek zysków i strat;
- e) być w stanie ocenić rentowność przedsiębiorstwa i jego sytuację finansową, w szczególności na podstawie wskaźników finansowych;
- f) być w stanie opracować budżet;
- g) znać składniki kosztowe przedsiębiorstwa (koszty stałe, koszty zmienne, kapitał obrotowy, amortyzacja itd.) oraz być w stanie wyliczyć koszt przypadający na pojazd, na kilometr, na przejazd lub na tonę;
- h) być w stanie sporządzić całościowy organizacyjny schemat zatrudnienia w przedsiębiorstwie oraz zaplanować wykonywanie pracy itd.;
- i) znać zasady marketingu, reklamy i public relations, a także promocji sprzedaży usług transportowych oraz sporządzania akt klientów itd.;
- j) znać różne formy ubezpieczeń dotyczących transportu drogowego (odpowiedzialność cywilna, ubezpieczenia wypadkowe lub na życie, ubezpieczenia inne niż na życie i ubezpieczenia bagażu) oraz gwarancje i wynikające z nich obowiązki;

- k) znać oprogramowanie do elektronicznego przesyłania danych w transporcie drogowym;
- l) być w stanie stosować przepisy dotyczące fakturowania usług w zakresie drogowego transportu towarów oraz znać międzynarodowe reguły handlowe (Incoterms) oraz ich zastosowanie; oraz
- m) znać różne kategorie pomocniczej działalności transportowej, ich rolę, funkcje oraz – w stosownych przypadkach – ich status.

F. Dostęp do rynku

Wnioskodawca musi w szczególności znać:

- a) przepisy regulujące transport drogowy, wynajem pojazdów przemysłowych i podwykonawstwo, a w szczególności przepisy dotyczące oficjalnej organizacji zawodu, dostępu do zawodu, zezwoleń na wykonywanie operacji transportu drogowego, kontroli oraz sankcji;
- b) przepisy dotyczące zakładania przedsiębiorstwa transportu drogowego;
- c) dokumentację wymaganą do świadczenia usług transportu drogowego oraz wprowadzanie procedur kontrolnych w celu zapewnienia, aby zatwierdzone dokumenty związane z każdą operacją transportową, w szczególności te, które dotyczą pojazdu, kierowcy, towarów i bagażu, znajdowały się zarówno w pojeździe, jak i w pomieszczeniach przedsiębiorstwa;
- d) przepisy dotyczące organizacji rynku usług drogowego transportu towarów, a także przeładunku i logistyki; oraz
- e) formalności graniczne, rolę i zakres dokumentów T i karnetów TIR oraz obowiązki i odpowiedzialność, jakie wynikają z posługiwania się nimi.

G. Normy techniczne oraz techniczne aspekty działalności

Wnioskodawca musi w szczególności:

- a) znać przepisy dotyczące masy i wymiarów pojazdów na terytoriach Stron oraz procedury, stosowane w przypadku niestandardowych ładunków, które stanowią wyjątki od tych przepisów;
- b) być w stanie dokonywać doboru pojazdów i ich elementów (podwozia, silnika, układu transmisyjnego, systemu hamulcowego itd.) zgodnie z potrzebami przedsiębiorstwa;
- c) znać formalności związane z homologacją typu, rejestracją oraz przeglądem technicznym tych pojazdów;
- d) rozumieć, jakie należy wprowadzić środki w celu zmniejszenia hałasu i zapobiegania zanieczyszczeniu powietrza pochodzącego z emisji spalin;
- e) być w stanie sporządzać okresowe plany konserwacji pojazdów i ich wyposażenia;
- f) znać różne typy urządzeń do transportu i rozładunku (skrzynie ładunkowe, kontenery, palety itd.) oraz być w stanie wprowadzać procedury i wydawać wskazówki co do załadunku i rozładunku towarów (rozmieszczania towaru, układania w stosy, sztauowania, blokowania i klinowania itd.);

- g) znać różne techniki transportu kombinowanego piggy-back oraz techniki przeładunku poziomego;
- h) być w stanie wdrożyć procedury zapewniające zgodność z przepisami dotyczącymi przewozu towarów niebezpiecznych i odpadów;
- i) być w stanie wdrożyć procedury zapewniające zgodność z przepisami dotyczącymi przewozu szybko psujących się artykułów żywnościowych, w szczególności tych wynikających z Umowy o międzynarodowych przewozach szybko psujących się artykułów żywnościowych i o specjalnych środkach transportu przeznaczonych do tych przewozów (ATP), sporządzonej w Genewie w dniu 1 września 1970 r.; oraz
- j) być w stanie wdrożyć procedury zapewniające zgodność z przepisami dotyczącymi transportu żywych zwierząt.

H. Bezpieczeństwo ruchu drogowego

Wnioskodawca musi w szczególności:

- a) wiedzieć, jakie kwalifikacje są wymagane do wykonywania zawodu kierowcy (prawo jazdy, zaświadczenia zdrowotne, zaświadczenia o zdolności itd.);
- b) być w stanie podjąć niezbędne działania w celu zapewnienia, aby kierowcy przestrzegali przepisów ruchu drogowego, zakazów i ograniczeń obowiązujących na terytorium Stron (ograniczeń prędkości, pierwszeństwa, ograniczeń postojowych, używania świateł, znaków drogowych itd.);
- c) być w stanie sporządzać instrukcje dla kierowców w celu kontrolowania przestrzegania przez nich wymogów bezpieczeństwa w zakresie stanu technicznego pojazdów, ich wyposażenia i ładunku, oraz w zakresie środków zapobiegawczych;
- d) być w stanie ustanawiać procedury stosowane w razie wypadku i wdrażać odpowiednie procedury w celu zapobiegania powtarzaniu się wypadków lub poważnych wykroczeń drogowych; oraz
- e) być w stanie wdrożyć procedury dotyczące bezpiecznego mocowania towarów i znać odpowiednie techniki.

CZĘŚĆ II

ORGANIZACJA EGZAMINU

1. Strony będą organizować obowiązkowy egzamin pisemny, który mogą uzupełnić fakultatywnym egzaminem ustnym w celu ustalenia, czy wnioskujący przewoźnicy drogowi towarów osiągnęli wymagany poziom wiedzy w dziedzinach wymienionych w części I, w szczególności, aby ocenić ich umiejętność stosowania instrumentów i technik z zakresu tych dziedzin oraz zdolności do wypełniania przez nich odpowiednich obowiązków wykonawczych i koordynacyjnych.
 - a) Obowiązkowy egzamin pisemny będzie składał się z dwóch testów, a mianowicie:
 - (i) pytań pisemnych w postaci pytań wielokrotnego wyboru (z czterema możliwymi odpowiedziami na każde z pytań) lub pytań wymagających bezpośredniej odpowiedzi lub kombinacji obu rodzajów pytań; oraz
 - (ii) ćwiczeń pisemnych/analiz przypadków.

Minimalny czas trwania każdego testu będzie wynosił dwie godziny.

- b) W przypadku organizowania egzaminu ustnego Strony mogą zastrzec, że przystąpienie do egzaminu ustnego uzależnione jest od zdania egzaminu pisemnego.

2. W przypadku gdy Strony organizują również egzamin ustny, muszą one, w odniesieniu do każdego z trzech testów, zapewnić ważenie punktów w wysokości od minimalnie 25 % do maksymalnie 40 % całkowitej liczby punktów.

W przypadku gdy Strony organizują jedynie egzamin pisemny, muszą one, w odniesieniu do każdego z trzech testów, zapewnić ważenie punktów w wysokości od minimalnie 40 % do maksymalnie 60 % całkowitej liczby punktów.

3. Kandydat musi uzyskać ze wszystkich testów średnią wynoszącą przynajmniej 60 % całkowitej liczby punktów, przy czym z każdej części testu musi uzyskać nie mniej niż 50 % wszystkich możliwych do otrzymania punktów. W przypadku tylko jednego testu Strona może obniżyć ten próg z 50 % do 40 %.

Dodatek 27-A-1-3

CZĘŚĆ A
WZÓR LICENCJI DLA UNII
WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

a)

(Papier celulozowy w kolorze jasnoniebieskim Pantone 290 lub kolorze jak najbardziej zbliżonym do tego koloru,
o formacie DIN A4, 100 g/m² lub więcej)

(Pierwsza strona licencji)

(Tekst w języku(-ach) urzędowym(-ych) lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego wydającego licencję)

Znak wyróżniający
państwa członkowskiego ⁽¹⁾ wydającego licencję

Nazwa właściwego organu lub podmiotu

LICENCJA nr ...

lub

UWIERZYTELNIONY ODPIS nr...

na wykonywanie międzynarodowego zarobkowego przewozu drogowego rzeczy

Niniejsza licencja uprawnia ⁽²⁾

.....

.....

do wykonywania międzynarodowego zarobkowego przewozu drogowego rzeczy na wszelkich trasach, dla przewozów lub części przewozów realizowanych zarobkowo na terytorium Wspólnoty, jak określono w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 z dnia 21 października 2009 r. (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 72, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1072/oj>) w sprawie wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych oraz zgodnie z postanowieniami ogólnymi niniejszej licencji.

Uwagi szczególne:

.....

Niniejsza licencja jest ważna od do

Wydano w dniu

..... ⁽³⁾

⁽¹⁾ Znaki wyróżniające państw członkowskich: (B) Belgia, (BG) Bułgaria, (CZ) Czechy, (DK) Dania, (D) Niemcy, (EST) Estonia, (IRL) Irlandia, (GR) Grecja, (E) Hiszpania, (F) Francja, (HR) Chorwacja, (I) Włochy, (CY) Cypr, (LV) Łotwa, (LT) Litwa, (L) Luksemburg, (H) Węgry, (MT) Malta, (NL) Holandia, (A) Austria, (PL) Polska, (P) Portugalia, (RO) Rumunia, (SLO) Słowenia, (SK) Słowacja, (FIN) Finlandia, (S) Szwecja.

⁽²⁾ Imię i nazwisko lub nazwa oraz pełny adres przewoźnika.

⁽³⁾ Podpis i pieczęć właściwego organu lub podmiotu wydającego dokument.

b)

(Druga strona licencji)

(Tekst w języku(-ach) urzędowym(-ych) lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego wydającego licencję)

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Niniejsza licencja została wydana na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1072/2009.

Licencja uprawnia jej posiadacza do prowadzenia międzynarodowego zarobkowego przewozu drogowego rzeczy na wszystkich trasach, dla przewozów lub części przewozów realizowanych na terytorium Wspólnoty, w stosownych przypadkach z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszej licencji:

- w przypadku gdy miejsce wyjazdu i miejsce przyjazdu znajdują się w dwóch różnych państwach członkowskich, z tranzytem przez jedno lub większą liczbę państw członkowskich lub państw trzecich, albo bez takiego tranzytu,
- z państwa członkowskiego do państwa trzeciego lub w odwrotnym kierunku, z tranzytem przez jedno lub większą liczbę państw członkowskich lub państw trzecich, albo bez takiego tranzytu,
- między państwami trzecimi z tranzytem przez terytorium jednego lub większej liczby państw członkowskich oraz przejazdy bez załadunku w związku z takim przewozem.

W przypadku przewozu z państwa członkowskiego do państwa trzeciego lub w odwrotnym kierunku, niniejsza licencja jest ważna na część przejazdu realizowaną na terytorium Wspólnoty. Ważna jest w państwie członkowskim załadunku lub rozładunku, wyłącznie po zawarciu niezbędnej umowy między Wspólnotą a zainteresowanym państwem trzecim, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1072/2009.

Licencja jest wydawana na imię i nazwisko lub nazwę i nie może być przenoszona na osobę trzecią.

Licencja może zostać cofnięta przez właściwy organ państwa członkowskiego, które ją wydało, w szczególności w przypadku gdy jej posiadacz:

- nie spełnia wszystkich warunków dotyczących korzystania z licencji,
- podał nieprawidłowe informacje w odniesieniu do danych wymaganych do wydania lub przedłużenia ważności licencji.

Oryginał licencji musi być przechowywany przez przedsiębiorstwo przewozowe.

Uwierzytelniony odpis licencji przechowuje się w pojeździe⁽¹⁾. W przypadku pojazdów stanowiących zestaw drogowy przechowuje się go w pojeździe silnikowym. Obejmuje on zestaw pojazdów, nawet w przypadku gdy przyczepa lub naczepa nie jest zarejestrowana lub nie posiada zezwolenia na korzystanie z dróg w imieniu posiadacza licencji lub gdy jest zarejestrowana lub posiada zezwolenie na korzystanie z dróg w innym państwie.

Licencja musi być okazywana na każde żądanie upoważnionego funkcjonariusza służb kontrolnych.

Na terytorium każdego z państw członkowskich posiadacz licencji musi przestrzegać przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych obowiązujących w tym państwie, w szczególności dotyczących transportu i ruchu drogowego.

⁽¹⁾ „Pojazd” oznacza pojazd silnikowy zarejestrowany w państwie członkowskim, lub zespół pojazdów, spośród których przynajmniej pojazd silnikowy jest zarejestrowany w państwie członkowskim, wykorzystywany wyłącznie do przewozu towarów.

CZĘŚĆ B

WZÓR LICENCJI DLA ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA W ODNIESIENIU DO GIBRALTARU

Licencja Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru dla Wspólnoty

a)

(Papier celulozowy w kolorze jasnoniebieskim Pantone, o formacie DIN A4, 100 g/m² lub więcej)

(Pierwsza strona licencji)

(Tekst w języku angielskim)

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO W ODNIESIENIU DO
GIBRALTARUNAZWA WŁAŚCIWEGO ORGANU ZJEDNOCZONEGO
KRÓLESTWA W ODNIESIENIU DO GIBRALTARU ⁽¹⁾

LICENCJA nr:

lub

UWIERZYTELNIONY ODPIS nr:

na wykonywanie międzynarodowego zarobkowego przewozu drogowego rzeczy

Niniejsza licencja uprawnia ⁽²⁾

.....

.....

do wykonywania międzynarodowego zarobkowego przewozu drogowego rzeczy na wszelkich trasach, dla przewozów lub części przewozów realizowanych zarobkowo na terytorium państwa członkowskiego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1072/2009 ⁽³⁾

Uwagi szczególne:

.....

Niniejsza licencja jest ważna od do

Wydano w w dniu

⁽¹⁾ Właściwy organ dla danego terytorium, dla którego świadectwo zostało wydane.

⁽²⁾ Imię i nazwisko lub nazwa oraz pełny adres przewoźnika.

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1072/2009 utrzymane w prawie Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru na mocy sekcji 6 ustawy o wystąpieniu Gibraltaru z Unii Europejskiej z 2019 r. [Gibraltar European Union (Withdrawal) Act 2019], zmienionej rozporządzeniami wydanymi na podstawie sekcji 11 tej ustawy.

b)

(Druga strona licencji)

(Tekst w języku angielskim)

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Niniejsza licencja jest wydawana na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1072/2009 ⁽¹⁾.

Licencja uprawnia posiadacza do wykonywania międzynarodowego zarobkowego przewozu drogowego rzeczy na wszystkich trasach, dla przewozów lub części przewozów realizowanych na terytorium państwa członkowskiego dozwolonych na podstawie wszelkich umów międzynarodowych między Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru a Unią Europejską lub państwem członkowskim.

Licencja jest wydawana na imię i nazwisko lub nazwę i nie może być przenoszona na osobę trzecią.

Licencja może zostać cofnięta przez Departament ds. Licencjonowania Kierowców i Pojazdów (Ministerstwo Transportu, Ruchu i Służby Technicznej Rządu Gibraltaru), na przykład w przypadku gdy posiadacz:

- nie spełnia wszystkich warunków dotyczących korzystania z licencji,
- podał nieprawidłowe informacje w odniesieniu do danych wymaganych do wydania lub przedłużenia ważności licencji.

Oryginał licencji musi być przechowywany przez przedsiębiorstwo przewozowe.

Uwierzytelniony odpis licencji przechowuje się w pojeździe ⁽²⁾. W przypadku pojazdów stanowiących zestaw drogowy przechowuje się go w pojeździe silnikowym. Obejmuje on zestaw pojazdów, nawet w przypadku gdy przyczepa lub naczepa nie jest zarejestrowana lub nie posiada zezwolenia na korzystanie z dróg w imieniu posiadacza licencji lub gdy jest zarejestrowana lub posiada zezwolenie na korzystanie z dróg w innym państwie.

Licencja musi być okazywana na każde żądanie upoważnionego funkcjonariusza służb kontrolnych.

Na terytorium Gibraltaru lub każdego z państw członkowskich posiadacz licencji musi przestrzegać przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych obowiązujących w tym państwie, w szczególności dotyczących transportu i ruchu drogowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1072/2009 utrzymane w prawie Zjednoczonego Królestwa, w odniesieniu do Gibraltaru, na mocy sekcji 6 ustawy o wystąpieniu Gibraltaru z Unii Europejskiej z 2019 r. [Gibraltar European Union (Withdrawal) Act 2019], zmienionej rozporządzeniami wydanymi na podstawie sekcji 11 tej ustawy.

⁽²⁾ „Pojazd” oznacza pojazd silnikowy zarejestrowany w Gibraltarze lub w państwie członkowskim, lub zespół pojazdów silnikowych, spośród których przynajmniej pojazd silnikowy jest zarejestrowany w Gibraltarze lub w państwie członkowskim, wykorzystywany wyłącznie do przewozu towarów.

Dodatek 27-A-1-4

ZABEZPIECZENIA LICENCJI

Licencja musi mieć przynajmniej dwa spośród następujących zabezpieczeń:

- hologram,
- specjalne włókna w papierze, które stają się widoczne w świetle ultrafioletowym,
- co najmniej jedną linię mikrodruku (litery widoczne tylko przy użyciu szkła powiększającego i niemożliwe do odtworzenia przez fotokopiarki),
- dotykowe znaki, symbole lub wzory,
- podwójną numerację: numer seryjny licencji, jej uwierzytelnionego odpisu, a także – w każdym przypadku – numer wydania,
- zabezpieczający wzór tła z drukowanym drobnym giloszem i drukiem irysowym.

Dodatek 27-A-1-5

Część 1

Dane zawarte w krajowych rejestrach elektronicznych przedsiębiorców transportu drogowego i warunki dostępu do tych danych

1. Krajowe rejestry elektroniczne, o których mowa w części A art. 13 ust. 1 niniejszego załącznika, zawierają co najmniej następujące dane:
 - a) imię i nazwisko lub nazwę i formę prawną przedsiębiorcy transportu drogowego;
 - b) adres jego siedziby;
 - c) imiona i nazwiska zarządzających transportem wyznaczonych jako spełniający wymogi określone w części A art. 3 niniejszego załącznika dotyczące dobrej reputacji i kompetencji zawodowych lub, w stosownych przypadkach, imię i nazwisko przedstawiciela prawnego;
 - d) rodzaj zezwolenia, liczbę pojazdów, które ono obejmuje, oraz, w stosownych przypadkach, numer seryjny licencji, o której mowa w art. 278 ust. 1 niniejszej Umowy, oraz uwierzytelnionych odpisów;
 - e) liczbę, kategorię i rodzaj poważnych naruszeń, o których mowa w części A art. 6 ust. 2 niniejszego załącznika, które doprowadziły do skazania lub nałożenia kary w ciągu ostatnich dwóch lat;
 - f) imię i nazwisko każdej osoby uznanej za niezdolną do zarządzania działalnością transportową przedsiębiorcy, o ile nie przywrócono dobrej reputacji tej osoby zgodnie z częścią A art. 6 ust. 4 niniejszego załącznika, oraz mające zastosowanie środki rehabilitacyjne;
 - g) numery rejestracyjne pojazdów, którymi dysponuje przedsiębiorca, zgodnie z częścią A art. 5 lit. f) niniejszego załącznika; oraz
 - h) przedział ryzyka przedsiębiorcy zgodnie z prawem lub procedurami mającymi zastosowanie na terytorium każdej ze Stron.
2. Dane, o których mowa w ust. 1 lit. a)–d), są publicznie dostępne zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa o ochronie danych osobowych mającymi zastosowanie na terytorium każdej ze Stron.

Właściwe organy każdej ze Stron mogą zdecydować o przechowywaniu danych, o których mowa w ust. 1 lit. e)–h), w oddzielnych rejestrach. W takim przypadku dane, o których mowa w ust. 1 lit. e) i f), są udostępniane na wniosek lub dostępne bezpośrednio wszystkim właściwym organom danej Strony. Żądanych informacji udziela się w terminie pięciu dni roboczych od otrzymania wniosku.

Dane, o których mowa w ust. 1 lit. g) i h), są udostępniane właściwym organom podczas kontroli drogowych.

Dane, o których mowa w ust. 1 lit. e)–h), są dostępne dla organów innych niż właściwe organy jedynie w przypadku, gdy są one należycie upoważnione do prowadzenia nadzoru i nakładania sankcji w sektorze transportu drogowego, a urzędnicy zostali zobowiązani pod przysięgą lub w inny formalny sposób do zachowania tajemnicy.

3. Dane dotyczące przedsiębiorcy, którego zezwolenie zostało zawieszone albo cofnięte, pozostają w krajowym rejestrze elektronicznym przez dwa lata od daty wygaśnięcia zawieszenia lub cofnięcia licencji, a następnie zostają natychmiast usunięte.

Dane dotyczące każdej osoby uznanej za niezdolną do wykonywania zawodu przewoźnika drogowego towarów przechowywane są w krajowym rejestrze elektronicznym do momentu przywrócenia dobrej reputacji tej osoby zgodnie z częścią A art. 6 ust. 4 niniejszego załącznika. Po zastosowaniu środka rehabilitującego lub innych środków o równoważnym skutku dane te zostają natychmiast usunięte.

Dane, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim, obejmują, stosownie do przypadku, przyczyny oraz czas obowiązywania zawieszenia, cofnięcia zezwolenia lub stwierdzenia niezdolności.

4. Strony przyjmują wszelkie niezbędne środki dla zapewnienia aktualizacji i dokładności wszystkich danych przechowywanych w krajowym rejestrze elektronicznym.

Część 2

Minimalne wymagania dotyczące danych, które mają być wprowadzane do krajowego rejestru elektronicznego przedsiębiorców transportu drogowego

1. Minimalne wymagania dotyczące danych, które mają być wprowadzane do krajowych rejestrów elektronicznych ustanowionych przez właściwe organy każdej ze Stron zgodnie z częścią A art. 13 niniejszego załącznika, określono w załączniku do decyzji Komisji 2009/992/UE⁽¹⁾ oraz w art. 1 decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2024/2164⁽²⁾, z uwzględnieniem dostosowań określonych w poniższych ustępach.
2. Na potrzeby niniejszego dodatku stosuje się następujące dostosowania do załącznika do decyzji 2009/992/UE:
 - a) odniesienie do „państwa członkowskiego” zastępuje się odniesieniem do „kraj”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych⁽³⁾;
 - b) odniesienia do „licencji wspólnotowej”, we wszystkich przypadkach ich występowania, zastępuje się odniesieniami do „licencji, o której mowa w art. 278 ust. 1 Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Współnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych”;
 - c) w przypadku Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru nie są wymagane następujące pola: „Liczba osób zatrudnionych” i „Ocena ryzyka”;
 - d) wyrazy „art. 16 ust. 2 pkt c) rozporządzenia (WE) nr 1071/2009” zastępuje się wyrazami „część 1 lit. c) dodatku 27-A-1-5 do załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Współnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych”.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2009/992/UE z dnia 17 grudnia 2009 r. w sprawie minimalnych wymogów dotyczących danych, które mają być wprowadzane do krajowego rejestru elektronicznego przedsiębiorców transportu drogowego (Dz.U. L 339 z 22.12.2009, s. 36 ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2009/992/oj>).

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2024/2164 z dnia 11 lipca 2024 r. w sprawie minimalnych wymogów dotyczących danych, które mają być wprowadzane do krajowego rejestru elektronicznego przedsiębiorców transportu drogowego w odniesieniu do pojazdów najmowanych (Dz.U. L, 2024/2164, 20.8.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2024/2164/oj).

⁽³⁾ Kraj oznacza państwo członkowskie w przypadku Unii oraz terytorium Gibraltaru w przypadku Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru.

3. Na potrzeby niniejszego dodatku pozycja „Kraj rejestracji pojazdu”, o której mowa w art. 1 decyzji wykonawczej (UE) 2024/2164, w przypadku Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru jest domyślnie ustawiona jako „GI”.

Część 3

Zasady wymiany informacji, o których mowa w części A art. 14 ust. 3 i 4 niniejszego załącznika

1. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i państwa członkowskie Unii korzystają z europejskich rejestrów przedsiębiorców transportu drogowego („ERRU”), ustanowionych rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/480 ⁽⁴⁾, na potrzeby wymiany informacji, o których mowa w części A art. 14 ust. 3 i 4 niniejszego załącznika.
2. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru przeprowadza wzajemne połączenie swojego krajowego rejestru elektronicznego z ERRU zgodnie z procedurami i wymogami technicznymi określonymi w rozporządzeniu (UE) 2016/480, dostosowanym zgodnie z częścią 4 niniejszego dodatku.
3. Każda ze Stron zapewnia, aby przetwarzanie danych osobowych w kontekście niniejszego dodatku odbywało się wyłącznie w celu sprawdzenia zgodności z częścią trzecią rozdział 2 tytuł III niniejszej Umowy oraz z niniejszym załącznikiem.
4. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i każde państwo członkowskie Unii wyznaczają punkt kontaktowy ERRU odpowiedzialny za wymianę informacji drugiej Strony w odniesieniu do stosowania niniejszego dodatku.

Część 4

Dostosowania do specyfikacji technicznych ERRU

Na potrzeby niniejszego dodatku stosuje się następujące dostosowania rozporządzenia (UE) 2016/480:

- 1). odniesienia do „państwa członkowskiego”, we wszystkich przypadkach ich występowania, należy rozumieć jako odniesienia do „krajów” ⁽⁵⁾, a odniesienia do „państw członkowskich”, we wszystkich przypadkach ich występowania, jako odniesienia do „krajów” ⁽⁶⁾, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;
- 2) odniesienia do „niniejszego rozporządzenia”, we wszystkich przypadkach ich występowania, „załączników I–VII do niniejszego rozporządzenia” i „załącznika VIII do niniejszego rozporządzenia” należy rozumieć jako odniesienia do „dodatku 27-A-1-5 do załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Współnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych”;

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/480 z dnia 1 kwietnia 2016 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące połączenia krajowych rejestrów elektronicznych przedsiębiorców transportu drogowego i uchylające rozporządzenie (UE) nr 1213/2010, (Dz. U. L 87 z 2.4.2016, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2016/480/oj).

⁽⁵⁾ Kraj oznacza państwo członkowskie w przypadku Unii lub terytorium Gibraltaru w przypadku Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru.

⁽⁶⁾ Kraje oznaczają zarówno państwo członkowskie, jak i, terytorium Gibraltaru w przypadku Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru.

- 3) odniesienia do „licencji wspólnotowej”, we wszystkich przypadkach ich występowania, należy rozumieć jako odniesienia do „licencji, o której mowa w art. 278 ust. 1 Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;
- 4) w art. 1–3 wyrazy „art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009” i „art. 16 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009” zastępuje się wyrazami „dodatek 27-A-1-5 załącznika 27 Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych”;
- 5) w art. 2 wyrazy „art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009” zastępuje się wyrazami „część A art. 2 załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;
- 6) w art. 2 lit. e) wyrazy „art. 8 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009” zastępuje się wyrazami „art. 280 Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony”;
- 7) art. 6 i 7 nie stosuje się na potrzeby niniejszego dodatku;
8. w pkt 1.3 załącznika II:
 - a) wyrazy „ocena ryzyka i poziom ocenionego ryzyka” zastępuje się wyrazami „poziom ocenionego ryzyka”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;
 - b) skreśla się odniesienie do „liczby zatrudnionych”;
- 9) w dodatku do załącznika III:
 - a) w komunikacie „Odpowiedź na sprawdzenie danych przedsiębiorcy transportowego” nie umieszcza się następujących pól: „Number of People Employed (Liczba zatrudnionych osób)” i „Risk Rating (Ocena ryzyka)”;
 - b) wyrazy „załącznik IV do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 i załącznik I do rozporządzenia Komisji (UE) 2016/403” zastępuje się wyrazami „dodatek 27-A-1-1 oraz dodatek 27-A-1-1² do załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych”;
- 10) w sekcji 1 załącznika VIII wyrazy „art. 11 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009” zastępuje się wyrazami „część A art. 12 ust. 2 załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;
- 11) w sekcji 2.1 załącznika VIII wyrazy „dyrektywa 2006/22/WE ani rozporządzenie (WE) nr 1071/2009” zastępuje się wyrazami „dodatek 27-A-1-1 oraz dodatek 27-A-1-1² do załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych”.

Część 5

Zawieszenie połączenia Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru z ERRU

Unia może zawiesić dostęp Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru do ERRU, jeżeli Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru przestanie spełniać warunki określone w niniejszym dodatku.

CZĘŚĆ B

WYMOGI DOTYCZĄCE KIEROWCÓW UCZESTNICZĄCYCH W TRANSPORCIE TOWARÓW ZGODNIE Z ART. 280 NINIEJSZEJ UMOWY

SEKCJA 1

ŚWIADECTWO KWALIFIKACJI ZAWODOWEJ

Artykuł 1

Zakres stosowania

Niniejsza sekcja ma zastosowanie do działalności polegającej na prowadzeniu pojazdu przez każdą osobę zatrudnioną lub używaną przez przewoźnika drogowego towarów Strony, wykonującą przejazdy, o których mowa w art. 276 lub 277 niniejszej Umowy, korzystając z pojazdów, dla których wymagane jest prawo jazdy kategorii C1, C1 + E, C lub C + E, lub prawo jazdy uznane przez Specjalny Komitet ds. Gospodarki i Handlu za równorzędne.

Artykuł 2

Zwolnienia

Świadectwo kwalifikacji zawodowej („ŚKZ”) nie jest wymagane w przypadku kierowców pojazdów:

- a) o maksymalnej dopuszczalnej prędkości nieprzekraczającej 45 km/h;
- b) używanych lub kontrolowanych przez siły zbrojne, obronę cywilną, służby przeciwpożarowe, siły odpowiedzialne za utrzymanie porządku publicznego oraz służby ratownictwa medycznego, gdy przewóz wykonywany jest w związku z zadaniami powierzonymi tym służbom;
- c) poddawanych testom drogowym do celów rozwoju technicznego, naprawy lub konserwacji, lub kierowców pojazdów nowych lub odremontowanych, które nie zostały jeszcze wprowadzone do ruchu;
- d) używanych w sytuacjach zagrożenia lub przeznaczonych do akcji ratunkowych;
- e) do przewozu materiałów, urządzeń lub sprzętu niezbędnych kierowcom do ich pracy, pod warunkiem że prowadzenie pojazdu nie jest głównym zajęciem kierowcy; lub
- f) używanych lub wynajmowanych bez kierowcy przez przedsiębiorstwa rolnicze, ogrodnicze, leśne, gospodarstwa rolne lub rybackie do przewozu towarów w ramach ich własnej działalności gospodarczej, z wyjątkiem sytuacji, gdy prowadzenie pojazdu stanowi część głównej działalności kierowcy lub gdy prowadzenie pojazdu przekracza określoną w prawie krajowym odległość od bazy przedsiębiorstwa, które jest właścicielem pojazdu lub które wynajmuje go lub użytkuje w ramach leasingu.

Artykuł 3

Kwalifikacja i szkolenia

1. Działalność w zakresie kierowania pojazdem określona w art. 1 podlega obowiązkowej kwalifikacji wstępnej i obowiązkowemu szkoleniu okresowemu. W tym celu Strony zapewniają:

- a) system wstępnej kwalifikacji odpowiadający jednej z następujących dwóch opcji:

- (i) opcja połączenia uczestnictwa w kursie i teście

Zgodnie z sekcją 2 pkt 2.1 dodatku 27-B-1-1 ten rodzaj kwalifikacji wstępnej obejmuje obowiązkowe uczestnictwo w kursie przez określony czas. Kończy się testem. Po zdaniu testu kwalifikacyjnego kwalifikacje są poświadczane poprzez wydanie ŚKZ, jak przewidziano w art. 6 ust. 1 lit. a);

- (ii) opcja obejmująca tylko testy

Zgodnie z sekcją 2 pkt 2.2 dodatku 27-B-1-1 ten rodzaj kwalifikacji wstępnej nie obejmuje obowiązkowego uczestnictwa w kursie, lecz jedynie testy z teorii i egzaminy praktyczne. Po zdaniu testów kwalifikacje są poświadczane poprzez wydanie SKZ, jak przewidziano w art. 6 ust. 1 lit. b).

Strona może jednak zezwolić kierowcy na prowadzenie pojazdu na jej terytorium przed uzyskaniem ŚKZ, jeżeli weźmie on udział w krajowym kursie kształcenia zawodowego, trwającym przynajmniej sześć miesięcy, przez okres nieprzekraczający trzech lat. W kontekście tego kursu kształcenia zawodowego testy, o których mowa w ppkt (i) i (ii) niniejszej litery, można zdawać etapowo; oraz

- b) system okresowego szkolenia.

Zgodnie z sekcją 4 dodatku 27-B-1-1 szkolenie okresowe obejmuje obowiązkowy udział w kursie. Poświadcza się je poprzez wydanie ŚKZ, jak przewidziano w art. 8 ust. 1.

2. Strona może również ustanowić system przyspieszonej kwalifikacji wstępnej, tak aby kierowca mógł prowadzić pojazd w przypadkach, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. a) ppkt (ii) i lit. b).

Zgodnie z sekcją 3 dodatku 27-B-1-1 przyspieszona kwalifikacja wstępna wiąże się z obowiązkowym uczestnictwem w kursie. Kończy się testem. Po zdaniu testu kwalifikacje poświadczą się za pomocą ŚKZ przewidzianego w art. 6 ust. 2.

3. Strona może zwolnić kierowców, którzy otrzymali świadectwo kwalifikacji zawodowej przewidziane w części A, z testów, o których mowa w ust. 1 lit. a) ppkt (i) i (ii) i w ust. 2 niniejszego artykułu, w odniesieniu do tematów objętych testem przewidzianym w tej części niniejszego załącznika oraz, w stosownych przypadkach, z uczestnictwa w odpowiadającej im części kursu.

Artykuł 4

Prawa nabyte

Kierowcy posiadający prawo jazdy kategorii C1, C1 + E, C lub C + E, lub prawo jazdy uznane za równoważne przez Specjalny Komitet ds. Gospodarki i Handlu, wydane nie później niż w dniu 10 września 2009 r., zwolnieni są z wymogu uzyskania kwalifikacji wstępnej.

Artykuł 5

Kwalifikacja wstępna

1. Dostęp do kwalifikacji wstępnej nie podlega obowiązkowi uprzedniego uzyskania odpowiedniego prawa jazdy.

2. Kierowcy pojazdu przeznaczonego do przewozu towarów mogą prowadzić:

- a) od 18. roku życia:

- (i) pojazd, dla którego wymaga się prawa jazdy kategorii C i C + E, pod warunkiem że posiadają ŚKZ, o którym mowa w art. 6 ust. 1; oraz

- (ii) pojazd, dla którego wymaga się prawa jazdy kategorii C1 i C1 + E; pod warunkiem że posiadają ŚKZ, o którym mowa w art. 6 ust. 2;
 - b) od 21. roku życia pojazd, dla którego wymaga się prawa jazdy kategorii C i C + E, pod warunkiem że posiadają ŚKZ, o którym mowa w art. 6 ust. 2;
3. Bez uszczerbku dla limitów wiekowych określonych w ust. 2, kierowców podejmujących się przewozu towarów, którzy posiadają ŚKZ, jak przewidziano w art. 6 dla jednej z kategorii przewidzianych w ust. 2 niniejszego artykułu, zwalnia się z obowiązku uzyskania takiego ŚKZ dla każdej innej kategorii pojazdów określonych w tym ustępie.
4. Od kierowców podejmujących się przewozu towarów, którzy rozszerzają lub zmieniają działalność z zamiarem przewozu osób, lub odwrotnie, posiadających ŚKZ, jak przewidziano w art. 6, nie wymaga się powtarzania wspólnych części kwalifikacji wstępnej, lecz wymaga się elementów właściwych dla nowej kwalifikacji.

Artykuł 6

ŚKZ poświadczające wstępną kwalifikację

1. ŚKZ poświadczające wstępną kwalifikację

a) ŚKZ przyznane na podstawie uczestnictwa w kursie i testu

Zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (i) Strony zobowiązują szkolących się kierowców do uczestnictwa w kursach prowadzonych w ośrodku szkoleniowym zatwierdzonym przez właściwe organy zgodnie z sekcją 5 dodatku 27-B-1-1, zwanym dalej „zatwierdzonym ośrodkiem szkoleniowym”. Kursy te obejmują wszystkie tematy, o których mowa w sekcji 1 dodatku 27-B-1-1.

Szkolenie to kończy się zdaniem testu przewidzianego w ppkt 2.1 sekcji 2 dodatku 27-B-1-1. Test ten organizowany jest przez właściwe organy Stron lub wyznaczony przez nie podmiot i służy sprawdzeniu, czy w odniesieniu do wyżej wymienionych tematów szkolący się kierowca posiada poziom wiedzy wymagany w sekcji 1 dodatku 27-B-1-1. Wspomniane organy lub podmioty nadzorują test i po jego zdaniu wydają ŚKZ poświadczające uzyskanie wstępnej kwalifikacji.

b) ŚKZ przyznawane na podstawie testów

Zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) Strony wymagają od szkolących się kierowców zdania testów z teorii i egzaminów praktycznych, o których mowa w ppkt 2.2 sekcji 2 dodatku 27-B-1-1. Te testy i egzaminy organizowane są przez właściwe organy Strony lub przez wyznaczony przez nie podmiot i służy sprawdzeniu, czy w odniesieniu do wszystkich wyżej wymienionych tematów szkolący się kierowca posiada poziom wiedzy wymagany w sekcji 1 dodatku 27-B-1-1. Wspomniane organy lub podmioty nadzorują testy i po ich zdaniu wydają ŚKZ poświadczające uzyskanie wstępnej kwalifikacji.

2. ŚKZ poświadczające uzyskanie przyspieszonej wstępnej kwalifikacji

Zgodnie z art. 3 ust. 2 Strony wymagają od szkolących się kierowców uczestnictwa w kursach prowadzonych w zatwierdzonym ośrodku szkoleniowym. Kursy te obejmują wszystkie tematy, o których mowa w sekcji 1 dodatku 27-B-1-1.

Szkolenie to kończy się testem przewidzianym w sekcji 3 dodatku 27-B-1-1. Test ten organizowany jest przez właściwe organy Stron lub wyznaczony przez nie podmiot i służy sprawdzeniu, czy w odniesieniu do wyżej wymienionych tematów szkolący się kierowca posiada poziom wiedzy wymagany w sekcji 1 dodatku 27-B-1-1. Wspomniane organy lub jednostki nadzorują test i po jego zdaniu wydają ŚKZ poświadczające uzyskanie przyspieszonej wstępnej kwalifikacji.

Artykuł 7

Szkolenie okresowe

Szkolenie okresowe polega na szkoleniu mającym umożliwić posiadaczom ŚKZ uaktualnienie wiedzy mającej istotne znaczenie w wykonywanej przez nich pracy, ze szczególnym podkreśleniem bezpieczeństwa drogowego, bezpieczeństwa i higieny pracy oraz zmniejszenia wpływu kierowania pojazdem na środowisko.

Szkolenie to organizowane jest przez zatwierdzony ośrodek szkoleniowy zgodnie z sekcją 5 dodatku 27-B-1-1. Szkolenie obejmuje nauczanie w klasie, szkolenie praktyczne oraz, jeżeli jest dostępne, szkolenie za pomocą narzędzi technologii informacyjno-komunikacyjnych lub na symulatorach najwyższej klasy. Jeżeli kierowca przejdzie do innego przedsiębiorstwa, szkolenie okresowe, które już odbył, musi zostać mu zaliczone.

Szkolenie okresowe ma na celu rozszerzenie i powtórzenie niektórych tematów, o których mowa w sekcji 1 dodatku 27-B-1-1. Obejmuje ono różne dziedziny i zawsze obejmuje co najmniej jeden temat związany z bezpieczeństwem ruchu drogowego. Tematy szkolenia uwzględniają zmiany odpowiednich przepisów i rozwój technologii oraz w najszerszym możliwym zakresie uwzględniają szczególne potrzeby szkoleniowe danego kierowcy.

Artykuł 8

ŚKZ poświadczające ukończenie szkolenia okresowego

1. Po ukończeniu przez kierowcę szkolenia okresowego, o którym mowa w art. 7, właściwe organy Stron lub zatwierdzony ośrodek szkoleniowy wydają mu ŚKZ poświadczające ukończenie szkolenia okresowego.
2. Następujący kierowcy muszą uczestniczyć w pierwszym kursie szkolenia okresowego:
 - a) posiadacze ŚKZ, o którym mowa w art. 6, w terminie pięciu lat od wystawienia tego ŚKZ; oraz
 - b) kierowcy, o których mowa w art. 4, w terminie pięciu lat od dnia 10 września 2009 r.

Strona może skrócić lub przedłużyć terminy, o których mowa w lit. a) lub b), o maksymalnie dwa lata.

3. Kierowca, który ukończył pierwszy kurs szkolenia okresowego, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, musi uczestniczyć w okresowym szkoleniu co pięć lat, przed wygaśnięciem ważności ŚKZ poświadczającego ukończenie okresowego szkolenia.
4. Posiadacze ŚKZ, o którym mowa w art. 6, lub ŚKZ, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz kierowcy, o których mowa w art. 4, którzy zaprzestali wykonywania zawodu i nie spełniają wymogów ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, przed ponownym przystąpieniem do wykonywania zawodu muszą uczestniczyć w kursie okresowego szkolenia.
5. Kierowcy podejmujący się transportu drogowego towarów, którzy ukończyli kursy szkolenia okresowego w odniesieniu do jednej z kategorii prawa jazdy przewidzianych w art. 5 ust. 2, zwolnieni są z obowiązku uczestnictwa w dalszym szkoleniu okresowym dla innych kategorii przewidzianych w tym ustępie.

*Artykuł 9***Egzekwowanie przepisów**

Właściwe organy Strony umieszczają bezpośrednio na pozwoleniu na kierowanie (prawie jazdy) kierowcy, obok odpowiednich kategorii praw jazdy, znak wyróżniający potwierdzający posiadanie ŚKZ i wskazujący datę wygaśnięcia, albo wprowadzają specjalną kartę kwalifikacji kierowcy, która powinna być sporządzona zgodnie ze wzorem zamieszczonym w dodatku 27-B-1-2. Każdy inny wzór może być dopuszczalny, pod warunkiem że zostanie uznany za równoważny przez Specjalny Komitet ds. Gospodarki i Handlu. Karta kwalifikacji kierowcy lub jakikolwiek inny równoważny dokument określony powyżej, wydany przez właściwe organy Strony, uznawany jest przez drugą Stronę do celów niniejszej sekcji.

Kierowcy muszą być w stanie okazać, na żądanie każdego upoważnionego funkcjonariusza służb kontrolnych, pozwolenie na kierowanie (prawo jazdy) lub specjalną kartę kwalifikacji kierowcy lub równoważny dokument zawierający znak wyróżniający potwierdzający posiadanie ŚKZ.

Dodatek 27-B-1-1

MINIMALNE WYMOGI W ZAKRESIE KWALIFIKACJI I SZKOLENIA

Aby zapewnić jak największą harmonizację przepisów regulujących drogowy transport towarów objętych art. 276 i 277 niniejszej Umowy, w sekcjach 1–5 niniejszego dodatku określono minimalne wymogi w zakresie kwalifikacji i szkolenia kierowców, a także zatwierdzania ośrodków szkoleniowych. Każde inne treści w odniesieniu do kwalifikacji lub szkolenia mogą być dopuszczalne, pod warunkiem że zostaną uznane za równoważne przez Specjalny Komitet ds. Gospodarki i Handlu.

SEKCJA 1

WYKAZ DZIEDZIN

Wiedza, jaką Strony powinny uwzględnić przy określaniu wstępnej kwalifikacji kierowcy i szkolenia okresowego, musi obejmować przynajmniej tematy zamieszczone w niniejszym wykazie. Szkolący się kierowcy muszą osiągnąć poziom wiedzy i praktyczne kwalifikacje niezbędne do bezpiecznego kierowania pojazdami objętymi poszczególnymi kategoriami prawa jazdy. Minimalny poziom wiedzy nie może być niższy niż poziom wykształcenia obowiązkowego, uzupełniony szkoleniem zawodowym.

1. Kształcenie zawodowe w zakresie racjonalnego kierowania pojazdem w oparciu o przepisy bezpieczeństwa

1.1. Cel: znajomość właściwości układu przeniesienia napędu, pozwalająca na jego optymalne wykorzystanie:

krzywe momentu obrotowego, krzywe mocy, krzywe jednostkowego zużycia paliwa przez silnik, optymalny zakres użytkowy obrotomierza, optymalny zakres prędkości obrotowej dla zmiany biegów.

1.2. Cel: znajomość charakterystyki technicznej i zasad działania elementów bezpieczeństwa pozwalająca na panowanie nad pojazdem, utrzymanie stopnia zużycia na możliwie niskim poziomie i zapobieganie wadliwemu działaniu:

granice zastosowania układów hamulcowych i zwalniaczy, mieszane stosowanie układu hamulcowego i zwalniacza, lepsze wykorzystanie relacji między prędkością a przełożeniem skrzyni biegów, wykorzystanie nośności pojazdu, zastosowanie układów hamulcowych na pochyłościach, postępowanie w przypadku awarii, wykorzystanie urządzeń elektronicznych i mechanicznych, takich jak elektroniczny program stabilizacji (ESP), zaawansowane systemy hamowania awaryjnego (AEBS), układ przeciwdziałający blokowaniu kół podczas hamowania (ABS), systemy kontroli trakcji (TCS) i systemy monitoringu w pojeździe (IVMS) oraz inne zatwierdzone do użytku urządzenia wspomagania kierowcy lub układy automatyki.

1.3. Cel: umiejętność optymalizacji zużycia paliwa:

optymalizacja zużycia paliwa z zastosowaniem know-how w zakresie ppkt 1.1 i 1.2, znaczenie przewidywania zachowania uczestników w ruchu drogowym, zachowanie odpowiedniej odległości od innych pojazdów i wykorzystanie dynamiki pojazdu, stała prędkość, płynna jazda i odpowiednie ciśnienie w oponach, a także znajomość inteligentnych systemów transportu, które poprawiają efektywność prowadzenia pojazdu oraz umożliwiają lepsze planowanie trasy.

1.4. Cel: umiejętność przewidywania i oceny zagrożeń w ruchu oraz dostosowania się do nich:

świadomość różnych warunków na drodze, w ruchu i warunków pogodowych oraz dostosowanie się do nich; umiejętność przygotowania i planowania podróży podczas anomalii pogodowych; wiedza na temat użytkowania powiązanego wyposażenia bezpieczeństwa, a także rozeznanie, kiedy daną podróż należy przełożyć lub odwołać ze względu na ekstremalne warunki pogodowe; dostosowanie się do zagrożeń związanych z ruchem, w tym niebezpiecznych zachowań w ruchu drogowym lub nieuważnej jazdy (spowodowanej korzystaniem z urządzeń elektronicznych, jedzeniem, piciem itp.); identyfikacja niebezpiecznych sytuacji i dostosowanie się do nich oraz radzenie sobie ze stresem z nich wynikającym, w szczególności w odniesieniu do wielkości i masy pojazdów i szczególnie zagrożonych użytkowników dróg, takich jak piesi, rowerzyści i motocykliści;

identyfikacja możliwych sytuacji niebezpiecznych i prawidłowa interpretacja tego, w jaki sposób te potencjalnie niebezpieczne sytuacje mogą przekształcić się w sytuację, w których nie da się już zapobiec zdarzeniu, oraz dobór i zastosowanie działań, które zwiększają margines bezpieczeństwa w taki sposób, że można jeszcze uniknąć zdarzenia, w przypadku gdy wystąpią potencjalne zagrożenia.

- 1.5. Cel: umiejętność zapewnienia bezpieczeństwa załadunku przy należyтым uwzględnieniu przepisów bezpieczeństwa i właściwym wykorzystaniu pojazdu:

siły działające na pojazd podczas jazdy, zastosowanie przełożenia skrzyni biegów odpowiadającego obciążeniu pojazdu oraz profilowi jezdni, korzystanie z automatycznych skrzyń biegów, obliczenie obciążenia użytkowego pojazdu lub zastawu pojazdu, obliczenie objętości użytkowej, rozłożenie ładunku, skutki oddziaływania przekraczającego nośność ładunku na oś, stabilność pojazdu i środek ciężkości, rodzaje opakowań i palet;

główne kategorie towarów, które wymagają zabezpieczenia ładunku, techniki mocowania, również za pomocą lin i łańcuchów, zastosowanie taśm mocujących, sprawdzenie urządzeń mocujących, zastosowanie urządzeń transportu bliskiego, zakładanie plandeki i jej zdejmowanie.

2. Zastosowanie przepisów

- 2.1. Cel: znajomość otoczenia społecznego transportu drogowego i przepisów, które je regulują:

maksymalny okres pracy właściwy dla branży transportowej; zasady, stosowanie i konsekwencje przepisów dotyczących czasu prowadzenia pojazdu i okresów odpoczynku oraz przepisów dotyczących tachografu; kary za nieużywanie tachografu, jego nieprawidłowe używanie i manipulowanie nim; znajomość środowiska społecznego transportu drogowego: prawa i obowiązki kierowców w zakresie wstępnej kwalifikacji i okresowego szkolenia.

- 2.2. Cel: znajomość przepisów regulujących przewóz towarów:

licencje na działalność przewozową, wymagane dokumenty w pojeździe, zakaz jazdy po niektórych drogach, opłaty za korzystanie z dróg, obowiązki wynikające ze standardowych umów na przewóz towarów, sporządzanie dokumentów składających się na umowę przewozową, zezwolenia na transport międzynarodowy, obowiązki wynikające z Konwencji CMR o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów zawartej w Genewie w dniu 19 maja 1956 r., sporządzanie międzynarodowego listu przewozowego, przekraczanie granic, spedytorzy, specjalne dokumenty towarzyszące towarom.

3. Zdrowie, bezpieczeństwo drogowe i bezpieczeństwo środowiska, obsługa i logistyka

- 3.1. Cel: uświadomienie kierowcom zagrożeń na drogach i wypadków przy pracy:

rodzaje wypadków przy pracy w sektorze transportu, statystyka wypadków drogowych, udział samochodów ciężarowych/autokarów, skutki w odniesieniu do ludzi, skutki materialne i finansowe.

- 3.2. Cel: umiejętność zapobiegania przestępczości i handlowi nielegalnymi imigrantami:

ogólne informacje, konsekwencje dla kierowców, środki zapobiegawcze, lista kontrolna, przepisy dotyczące odpowiedzialności przewoźników drogowych.

- 3.3. Cel: umiejętność zapobiegania zagrożeniom fizycznym:

zasady ergonomii; ruchy i postawy stanowiące zagrożenie, kondycja fizyczna, ćwiczenia w zakresie postępowania z ciężarami, ochrona osobista.

- 3.4. Cel: świadomość znaczenia dobrej kondycji fizycznej i psychicznej:

zasady zdrowego, regularnego odżywiania, wpływ alkoholu, narkotyków lub innych substancji mogących mieć wpływ na zachowanie, objawy, przyczyny, skutki zmęczenia i stresu, zasadnicza rola podstawowego cyklu pracy/odpoczynku.

3.5. Cel: umiejętność oceny sytuacji krytycznych:

zachowanie w sytuacjach krytycznych: ocena sytuacji, unikanie powikłań w razie wypadku, wezwanie pomocy, pomoc ofiarom i udzielenie pierwszej pomocy, reakcja w przypadku pożaru, ewakuacja osób przebywających w samochodzie ciężarowym, reakcja w przypadku agresji; podstawowe zasady sporządzania raportu z wypadku.

3.6. Cel: zdolność zachowania sprzyjającego lepszemu wizerunkowi firmy:

zachowanie kierowcy i wizerunek firmy: znaczenie poziomu usług świadczonych przez kierowcę dla firmy, rola kierowcy, osoby, z którymi kierowca będzie miał styczność, konserwacja pojazdu, organizacja pracy, handlowe i finansowe skutki sporu.

3.7. Cel: znajomość otoczenia gospodarczego drogowego transportu towarów i organizacji rynku:

transport drogowy w stosunku do innych rodzajów transportu (konkurencja, spedytorzy), różne rodzaje działalności w zakresie transportu drogowego (transport najemny lub za wynagrodzeniem, na własny rachunek, pomocnicza działalność transportowa), organizacja głównych rodzajów firm przewozowych i pomocniczej działalności transportowej, różne specjalizacje w zakresie transportu (cysterna, kontrolowana temperatura, towary niebezpieczne, transport zwierząt itd.), zmiany w branży (zróżnicowanie świadczonych usług, transport kolejowo-drogowy, podzlecanie itd.).

SEKCJA 2

OBOWIĄZKOWA KWALIFIKACJA WSTĘPNA PRZEWIDZIANA W ART. 3 UST. 1 LIT. a) SEKCJI 1 CZĘŚCI B NINIEJSZEGO ZAŁĄCZNIKA

Strona może zaliczyć specjalne inne szkolenia związane z transportem drogowym towarów wymagane na podstawie jej przepisów do szkolenia na podstawie niniejszej sekcji i na podstawie sekcji 3 niniejszego dodatku.

2.1. Opcja połączenia uczestnictwa w kursie i teście

Kwalifikacja wstępna musi obejmować nauczanie w zakresie wszystkich dziedzin wymienionych w sekcji 1 niniejszego dodatku. Czas trwania wstępnej kwalifikacji musi wynosić 280 godzin.

Każdy szkolący się kierowca musi prowadzić indywidualnie przez co najmniej 20 godzin pojazd danej kategorii, który spełnia co najmniej wymogi dotyczące pojazdów egzaminacyjnych.

Podczas jazdy indywidualnej szkolącemu się kierowcy musi towarzyszyć instruktor zatrudniony przez zatwierdzony ośrodek szkoleniowy. Każdy szkolący się kierowca, przez maksymalnie osiem z 20 godzin jazdy, może kierować pojazdem po szczególnym terenie lub na wysokiej klasy symulatorze, celem oceny jego wyszkolenia w zakresie racjonalnego kierowania pojazdem w oparciu o przepisy bezpieczeństwa, w szczególności w zakresie panowania nad pojazdem w różnych warunkach drogowych i w przypadku ich zmiany związanej ze zmianą warunków pogodowych, w zależności od pory dnia lub nocy, oraz w zakresie umiejętności optymalizacji zużycia paliwa.

Strona oraz, w przypadku Unii, państwo członkowskie, może zezwolić, aby część szkolenia była realizowana przez zatwierdzony ośrodek szkoleniowy za pomocą narzędzi technologii informacyjno-komunikacyjnych, takich jak e-learning, przy jednoczesnym zapewnieniu utrzymania wysokiej jakości i skuteczności szkolenia oraz poprzez wybór dziedzin, w przypadku których narzędzia technologii informacyjno-komunikacyjnych można wykorzystywać najskuteczniej. W tym przypadku wymagana jest rzetelna identyfikacja użytkowników i odpowiednie środki kontroli.

W przypadku kierowców, o których mowa w art. 5 ust. 4 sekcji 1 części B, kwalifikacja wstępna musi obejmować 70 godzin, w tym pięć godzin jazdy indywidualnej.

Na zakończenie szkolenia właściwe organy Stron lub podmiot wyznaczony przez nie, poddają kierowcę testowi pisemnemu lub ustnemu. Test musi zawierać przynajmniej jedno pytanie z zakresu każdego celu wymienionego w wykazie tematów w sekcji 1 niniejszego dodatku.

2.2. Opcja testu

Właściwe organy na terytorium Stron lub wyznaczony przez nie podmiot organizują wyżej wymienione testy z teorii i egzaminy praktyczne w celu sprawdzenia, czy szkolący się kierowca posiada poziom wiedzy wymagany w sekcji 1 niniejszego dodatku w odniesieniu do wymienionych tam tematów i celów.

a) Test z teorii składa się przynajmniej z dwóch części:

- (i) z pytań obejmujących pytania wielokrotnego wyboru, pytań wymagających bezpośredniej odpowiedzi lub z kombinacji obu rodzajów pytań; oraz
- (ii) z analiz przypadków.

Test z teorii musi trwać przynajmniej cztery godziny.

b) Egzamin praktyczny składa się z dwóch części:

- (i) z egzaminu z jazdy, który ma na celu ocenę wyszkolenia w zakresie racjonalnego kierowania pojazdem w oparciu o przepisy bezpieczeństwa. Zawsze, gdy jest to możliwe, egzamin musi odbywać się na drogach w terenie niezabudowanym, na drogach szybkiego ruchu i autostradach (lub podobnych drogach) oraz na wszystkich rodzajach dróg miejskich o różnym stopniu trudności, z jakimi kierowca może mieć do czynienia. Byłoby pożądane, aby egzamin ten odbywał się w różnych warunkach natężenia ruchu. Czas prowadzenia pojazdu na drodze musi być w optymalny sposób wykorzystany, w celu oceny zachowania kandydata na kierowcę we wszystkich rodzajach ruchu drogowego, z jakim może mieć do czynienia. Egzamin ten musi trwać przynajmniej 90 minut;
- (ii) egzamin praktyczny obejmujący przynajmniej ppkt 1.5, 3.2, 3.3 i 3.5 sekcji 1 niniejszego dodatku.

Egzamin ten musi trwać przynajmniej 30 minut.

Pojazd użyty do egzaminu praktycznego musi spełniać co najmniej wymogi dotyczące pojazdów egzaminacyjnych.

Egzamin praktyczny można uzupełnić trzecim egzaminem, odbywającym się w szczególnym terenie lub na wysokiej klasy symulatorze, celem oceny wyszkolenia w zakresie racjonalnego kierowania pojazdem w oparciu o przepisy bezpieczeństwa, w szczególności w zakresie panowania nad pojazdem w różnych warunkach drogowych oraz w przypadku ich zmiany związanej ze zmianą warunków pogodowych i w zależności od pory dnia lub nocy.

Czas trwania tego nieobowiązkowego egzaminu nie jest określony. W przypadku poddania kierowcy takiemu egzaminowi jego czas trwania można odjąć od 90 minut egzaminu z jazdy, o którym mowa w ppkt (i), lecz odjęty czas nie może przekraczać 30 minut.

W przypadku kierowców, o których mowa w art. 5 ust. 4 sekcji 1 części B, test z teorii musi ograniczać się do dziedzin wymienionych w sekcji 1 niniejszego dodatku, odpowiednich dla pojazdów, do których odnosi się nowa kwalifikacja wstępna. Kierowcy tacy muszą jednak zdać cały egzamin praktyczny.

SEKCJA 3

PRZYSPIESZONA KWALIFIKACJA WSTĘPNA PRZEWIDZIANA W ART. 3 UST. 2 SEKCJI 1 CZĘŚCI B NINIEJSZEGO ZAŁĄCZNIKA

Przyspieszona kwalifikacja wstępna musi obejmować nauczanie w zakresie wszystkich tematów wymienionych w sekcji 1 niniejszego dodatku. Musi ona trwać 140 godzin.

Każdy szkolący się kierowca musi prowadzić indywidualnie przez co najmniej 10 godzin pojazd danej kategorii, który spełnia co najmniej wymogi dotyczące pojazdów egzaminacyjnych.

Podczas jazdy indywidualnej szkolącemu się kierowcy musi towarzyszyć instruktor zatrudniony przez zatwierdzony ośrodek szkoleniowy. Każdy szkolący się kierowca, przez maksymalnie cztery z 10 godzin jazdy, może kierować pojazdem po szczególnym terenie lub na wysokiej klasy symulatorze, celem oceny jego wyszkolenia w zakresie racjonalnego kierowania pojazdem w oparciu o przepisy bezpieczeństwa, w szczególności w zakresie panowania nad pojazdem w różnych warunkach drogowych i w przypadku zmiany tych warunków drogowych związanej ze zmianą warunków pogodowych, w zależności od pory dnia lub nocy, oraz w zakresie umiejętności optymalizacji zużycia paliwa.

Do przyspieszonej kwalifikacji wstępnej stosuje się również postanowienia akapitu czwartego pkt 2.1 sekcji 2 niniejszego dodatku.

W przypadku kierowców, o których mowa w art. 5 ust. 4 sekcji 1 części B, czas trwania przyspieszonej kwalifikacji wstępnej musi wynosić 35 godzin, w tym dwie i pół godziny jazdy indywidualnej.

Na zakończenie szkolenia właściwe organy Stron lub podmiot wyznaczony przez nie, poddają kierowcę testowi pisemnemu lub ustnemu. Test musi zawierać przynajmniej jedno pytanie z zakresu każdego celu wymienionego w wykazie tematów w sekcji 1 niniejszego dodatku.

Strona może zaliczyć specjalne inne szkolenia związane z transportem drogowym towarów wymagane na podstawie jej przepisów do szkolenia na podstawie niniejszej sekcji.

SEKCJA 4

OBOWIĄZKOWE SZKOLENIE OKRESOWE PRZEWIDZIANE W ART. 3 UST. 1 LIT. b) SEKCJI 1 CZĘŚCI B NINIEJSZEGO ZAŁĄCZNIKA

Obowiązkowe szkolenie okresowe musi zostać zorganizowane przez zatwierdzony ośrodek szkoleniowy. Jego czas trwania wynosi 35 godzin co pięć lat, w cyklach trwających przynajmniej siedem godzin, które można podzielić na dwa następujące po sobie dni. W przypadku e-learningu zatwierdzony ośrodek szkoleniowy zapewnia utrzymanie właściwej jakości szkolenia, w tym poprzez wybór tematów, w przypadku których narzędzia technologii informacyjno-komunikacyjnych można wykorzystywać najskuteczniej. Strony wymagają w szczególności rzetelnej identyfikacji użytkowników i odpowiednich środków kontroli. Maksymalny okres szkolenia w trybie e-learningu nie może przekroczyć 12 godzin. Co najmniej jeden z cykli szkolenia obejmuje temat związany z bezpieczeństwem drogowym. Treść szkolenia uwzględnia specyficzne potrzeby szkoleniowe w zakresie operacji transportowych wykonywanych przez kierowcę oraz odpowiednie zmiany prawne i technologiczne, a także powinna w najszerszym możliwym zakresie uwzględniać szczególne potrzeby szkoleniowe danego kierowcy. W ciągu 35 godzin szkolenie obejmuje szereg różnych tematów, w tym powtórzenie szkolenia w przypadkach, w których zostanie wykazane, że dany kierowca wymaga ponownego specjalnego przeszkolenia w określonym zakresie szkolenia.

Strona oraz, w przypadku Unii, państwo członkowskie mogą zaliczyć specjalne inne szkolenia związane z transportem drogowym towarów wymagane na podstawie ich przepisów do szkolenia na podstawie niniejszej sekcji.

SEKCJA 5

ZATWIERDZENIE WSTĘPNEJ KWALIFIKACJI I OKRESOWEGO SZKOLENIA

- 5.1. Ośrodki szkoleniowe biorące udział we wstępnej kwalifikacji i okresowym szkoleniu muszą zostać zatwierdzone przez właściwe organy Stron. Zatwierdzenie można wydać wyłącznie na pisemny wniosek. Do wniosku dołącza się dokumenty obejmujące:

- 5.1.1. odpowiedni program kwalifikacji i szkolenia, z wyszczególnieniem objętych nauczaniem tematów i określający proponowany plan wdrażania i metody nauczania;
 - 5.1.2. kwalifikacje instruktorów i dziedziny działalności;
 - 5.1.3. informacje dotyczące pomieszczeń, w których odbywają się kursy, materiałów edukacyjnych, zasobów do szkolenia praktycznego oraz wykorzystywanej floty pojazdów; oraz
 - 5.1.4. warunki dotyczące uczestnictwa w kursach (liczba uczestników).
- 5.2. Właściwy organ musi wydać zatwierdzenie na piśmie, z zastrzeżeniem następujących warunków:
- 5.2.1. szkolenie musi być prowadzone zgodnie z dokumentacją dołączoną do wniosku;
 - 5.2.2. właściwy organ musi być upoważniony do wysłania uprawnionych osób w celu pomocy w kursach szkoleniowych prowadzonych przez zatwierdzone ośrodki oraz musi być upoważniony do kontrolowania takich ośrodków, w zakresie wykorzystywanych przez nie zasobów i prawidłowego prowadzenia kursów szkoleniowych i testów; oraz
 - 5.2.3. w przypadku gdy warunki zatwierdzenia nie są spełniane, zatwierdzenie może zostać wycofane lub zawieszone.

Zatwierdzony ośrodek musi zagwarantować, aby instruktorzy posiadali gruntowną wiedzę w zakresie aktualnych przepisów i wymogów w zakresie szkolenia. W ramach szczególnej procedury doboru instruktorzy muszą przedstawić świadectwo potwierdzające znajomość nauczanych tematów i metod nauczania. W odniesieniu do praktycznej części szkolenia instruktorzy muszą przedstawić świadectwo potwierdzające doświadczenie w charakterze zawodowego kierowcy lub podobne doświadczenie w zakresie kierowania pojazdami, na przykład świadectwo instruktora nauki uprawniające do szkolenia ciężkimi pojazdami.

Program nauczania musi być zgodny z zatwierdzeniem i musi obejmować tematy wymienione w wykazie w sekcji 1.

Dodatek 27-B-1-2

WZÓR KARTY KWALIFIKACJI KIEROWCY, O KTÓREJ MOWA W CZĘŚCI B SEKCJA 1 ART. 9 NINIEJSZEGO ZAŁĄCZNIKA

Side 1

DRIVER QUALIFICATION CARD (MEMBER STATE/UK)

6. PHOTO

1.

2.

3.

4a.

4b.

4c.

(4d.)

5a.

5b.

7.

(8.)

9.

Side 2

11.

1. Surname

2. First name

3. Date and place of birth

4a. Date of issue

4b. Administrative expiry date

4c. Issued by

5a. Licence No

5b. Serial No

10. Union code¹

9.	10.
C1	
C	
D1	
D	
C1E	
CE	
D1E	
DE	

¹ If applicable

SEKCJA 2

CZAS PROWADZENIA POJAZDU, PRZERWY I CZAS ODPOCZYNKU

Artykuł 1

Zakres stosowania

1. Niniejsza sekcja ustanawia zasady dotyczące czasu prowadzenia pojazdu, przerw i czasu odpoczynku kierowców, o których mowa w art. 280 lit. b) niniejszej Umowy, którzy wykonują przejazdy, o których mowa w art. 276 i 277 niniejszej Umowy.

2. W przypadku gdy kierowca wykonuje przejazd, o którym mowa w art. 276 lub 277 niniejszej Umowy, zasady niniejszej sekcji mają zastosowanie do wszelkich operacji transportu drogowego wykonywanych przez tego kierowcę.

3. Niniejszą sekcję stosuje się:

a) gdy dopuszczalna masa całkowita pojazdu łącznie z przyczepą lub naczepą przekracza 3,5 tony; lub

b) od dnia 1 lipca 2026 r., gdy dopuszczalna masa całkowita pojazdu łącznie z przyczepą lub naczepą przekracza 2,5 tony.

4. Niniejsza sekcja nie ma zastosowania do transportu wykonywanego:

a) pojazdami lub zespołami pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 7,5 tony używanymi do:

(i) przewozu materiałów, sprzętu lub urządzeń do użytku kierowcy w trakcie pracy; lub

(ii) dostawy towarów wyprodukowanych metodami rzemieślniczymi,

wyłącznie w promieniu 100 km od bazy przedsiębiorstwa oraz pod warunkiem że prowadzenie takich pojazdów nie stanowi głównego zajęcia kierowcy, a transport nie ma charakteru zarobkowego;

b) pojazdami o maksymalnej dopuszczalnej prędkości nieprzekraczającej 40 km/h;

c) pojazdami będącymi własnością sił zbrojnych, służb obrony cywilnej, straży pożarnej i sił odpowiedzialnych za utrzymanie porządku publicznego, lub wynajmowanych przez nie bez kierowcy, gdy przewóz wykonywany jest w związku z zadaniami powierzonymi tym służbom i pozostaje pod ich kontrolą;

d) pojazdami używanymi w sytuacjach nadzwyczajnych lub przeznaczonymi do zadań ratownictwa;

e) pojazdami specjalistycznymi używanymi do celów medycznych;

f) pojazdami specjalistycznymi pomocy drogowej poruszającymi się w promieniu 100 km od ich bazy;

g) pojazdami poddawanych próbom drogowym do celów rozwoju technicznego lub w ramach napraw lub konserwacji oraz pojazdami nowymi lub przebudowanymi, które nie zostały jeszcze wprowadzone do ruchu;

- h) pojazdami o dopuszczalnej masie całkowitej – wraz z przyczepą lub naczepą – przekraczającej 2,5 tony, ale nieprzekraczającej 3,5 tony, używanymi do transportu towarów, w przypadku gdy przewóz nie ma charakteru zarobkowego i jest wykonywany na potrzeby własne przedsiębiorstwa lub kierowcy, a prowadzenie pojazdu nie stanowi głównego zajęcia osoby prowadzącej pojazd; lub
- i) pojazdami użytkowymi o statusie pojazdów zabytkowych zgodnie z przepisami państwa członkowskiego, w którym są użytkowane, wykorzystywanymi do niehandlowego transportu towarów.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej sekcji stosuje się następujące definicje:

- a) „transport drogowy” oznacza każdy przejazd wykonywany w całości lub części po drogach publicznych przez pojazd, z ładunkiem lub bez;
- b) „przerwa” oznacza każdy okres, w którym kierowca nie może prowadzić pojazdu ani wykonywać żadnej innej pracy i który jest wykorzystywany wyłącznie do wypoczynku;
- c) „inna praca” oznacza wszystkie czynności zdefiniowane jako czas pracy w art. 2 ust. 1 lit. a) sekcji 3 części B, z wyjątkiem „prowadzenia pojazdu”, włącznie z wszelką pracą dla tego samego lub innego pracodawcy, w sektorze transportowym lub poza nim;
- d) „odpoczynek” oznacza każdy nieprzerwany okres, w którym kierowca może swobodnie dysponować swoim czasem;
- e) „dzienny okres odpoczynku” oznacza dzienny okres, w którym kierowca może swobodnie dysponować swoim czasem i obejmuje „regularny dzienny okres odpoczynku” i „skrócony dzienny okres odpoczynku”:
 - (i) „regularny dzienny okres odpoczynku” oznacza każdy okres odpoczynku trwający co najmniej 11 godzin, który można wykorzystać w dwóch częściach, z których pierwsza musi trwać nieprzerwanie co najmniej trzy godziny, a druga musi trwać nieprzerwanie co najmniej dziewięć godzin; oraz
 - (ii) „skrócony dzienny okres odpoczynku” oznacza każdy okres odpoczynku trwający co najmniej dziewięć godzin, ale krócej niż 11 godzin;
- f) „tygodniowy okres odpoczynku” oznacza tygodniowy okres, w którym kierowca może swobodnie dysponować swoim czasem i obejmuje „regularny tygodniowy okres odpoczynku” i „skrócony tygodniowy okres odpoczynku”:
 - (i) „regularny tygodniowy okres odpoczynku” oznacza każdy okres odpoczynku trwający co najmniej 45 godzin; oraz
 - (ii) „skrócony tygodniowy okres odpoczynku” oznacza każdy okres odpoczynku trwający krócej niż 45 godzin, który można, na warunkach ustalonych w art. 6 ust. 6 i 7, skrócić do nie mniej niż 24 kolejnych godzin;
- g) „tydzień” oznacza okres od godz. 00.00 w poniedziałek do godz. 24.00 w niedzielę;
- h) „czas prowadzenia pojazdu” oznacza czas trwania czynności prowadzenia pojazdu zarejestrowany:
 - (i) automatycznie lub półautomatycznie przez tachograf zdefiniowany w części B sekcja 4 art. 2 ust. 2 lit. e), f), g) i h) niniejszego załącznika; lub

- (ii) ręcznie, zgodnie z wymogami art. 9 ust. 2 i art. 11 części B sekcja 4 niniejszego załącznika;
- (i) „dzienny czas prowadzenia pojazdu” oznacza łączny czas prowadzenia pojazdu od zakończenia jednego dziennego okresu odpoczynku do rozpoczęcia następnego dziennego okresu odpoczynku lub pomiędzy dziennym okresem odpoczynku a tygodniowym okresem odpoczynku;
- j) „tygodniowy czas prowadzenia pojazdu” oznacza łączny czas prowadzenia pojazdu w ciągu tygodnia;
- k) „dopuszczalna masa całkowita” oznacza maksymalną dopuszczalną roboczą masę pojazdu z pełnym ładunkiem;
- l) „załoga kilkuosobowa” oznacza sytuację, w której w trakcie każdego okresu prowadzenia pojazdu pomiędzy dwoma kolejnymi dziennymi okresami odpoczynku lub pomiędzy dziennym okresem odpoczynku a tygodniowym okresem odpoczynku, w pojeździe przebywa co najmniej dwóch kierowców w celu prowadzenia pojazdu; przez pierwszą godzinę jazdy w załodze kilkuosobowej obecność drugiego kierowcy lub większej liczby kierowców jest nieobowiązkowa, ale przez pozostałą część tego okresu jest obowiązkowa;
- m) „okres prowadzenia pojazdu” oznacza łączny czas prowadzenia pojazdu od chwili rozpoczęcia przez kierowcę prowadzenia pojazdu po okresie odpoczynku lub przerwie do momentu rozpoczęcia przez kierowcę okresu odpoczynku lub przerwy; okres prowadzenia pojazdu może być ciągły lub przerywany.

Artykuł 3

Wymogi dotyczące pomocników kierowców

Minimalny wiek pomocników kierowców wynosi 18 lat. Każda ze Stron, a w przypadku Unii, państwo członkowskie może jednak obniżyć minimalny wiek dla pomocników kierowców do 16 lat, pod warunkiem że obniżenie to ma na celu kształcenie zawodowe i jest zgodne z limitami nałożonymi przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru oraz, w przypadku Unii, z krajowymi przepisami danego państwa członkowskiego w dziedzinie zatrudnienia.

Artykuł 4

Czas prowadzenia pojazdu

1. Dzienny czas prowadzenia pojazdu nie może przekroczyć dziewięciu godzin.

Jednakże dzienny czas prowadzenia pojazdu może zostać przedłużony do nie więcej niż 10 godzin nie częściej niż dwa razy w tygodniu.

2. Tygodniowy czas prowadzenia pojazdu nie może przekraczać 56 godzin i nie może powodować przekroczenia maksymalnego tygodniowego wymiaru czasu pracy wynoszącego 60 godzin.
3. Łączny czas prowadzenia pojazdu w ciągu każdych dwóch kolejnych tygodni nie może przekroczyć 90 godzin.
4. Dzienny i tygodniowy czas prowadzenia pojazdu obejmuje cały czas prowadzenia pojazdu na terytorium Stron.
5. Kierowca rejestruje jako inną pracę każdy czas spędzony zgodnie z opisem w art. 2 lit. c) niniejszej sekcji, a także każdy czas spędzony na prowadzeniu pojazdu wykorzystywanego do operacji zarobkowych, które nie są objęte zakresem niniejszej sekcji, oraz rejestruje wszelkie okresy gotowości określone w art. 2 ust. 2 sekcji 3 części B, zgodnie z art. 6 ust. 5 lit. b) ppkt (iii) sekcji 4 części B. Zapisu tego dokonuje się ręcznie na wykresówce lub na wydruku albo przy użyciu funkcji ręcznego wprowadzania danych do urządzenia rejestrującego.

Artykuł 5**Przerwy**

Po okresie prowadzenia pojazdu trwającym cztery i pół godziny kierowca wykorzystuje przerwę trwającą nieprzerwanie co najmniej 45 minut, chyba że kierowca rozpoczyna okres odpoczynku.

Przerwę tę może zastąpić przerwa długości co najmniej 15 minut, po której nastąpi przerwa długości co najmniej 30 minut, rozłożone w czasie w taki sposób, aby zachować zgodność z postanowieniami akapitu pierwszego.

W przypadku pracy w załodze kilkusobowej kierowca może wykorzystać przerwę trwającą 45 minut w pojeździe kierowanym przez innego kierowcę, pod warunkiem że kierowca, który ma przerwę, nie jest zaangażowany w pomoc kierowcy prowadzącemu pojazd.

Artykuł 6**Odpoczynek**

1. Kierowca wykorzystujeienne i tygodniowe okresy odpoczynku.
2. W każdym 24-godzinnym okresie po upływie poprzedniego dziennego okresu odpoczynku lub tygodniowego okresu odpoczynku kierowca musi wykorzystać kolejny dzienny okres odpoczynku.

Jeżeli część dziennego okresu odpoczynku zawarta w 24-godzinnym okresie wynosi co najmniej dziewięć godzin, ale mniej niż 11 godzin, wówczas dany dzienny okres odpoczynku uznaje się za skrócony dzienny okres odpoczynku.

3. Dzienny okres odpoczynku może zostać przedłużony do rozmiarów regularnego lub skróconego tygodniowego okresu odpoczynku.
4. Kierowca może mieć najwyżej trzy skróconeienne okresy odpoczynku pomiędzy każdymi dwoma tygodniowymi okresami odpoczynku.
5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, w ciągu 30 godzin od zakończenia dziennego lub tygodniowego okresu odpoczynku, kierowca pracujący w załodze kilkusobowej musi skorzystać z kolejnego dziennego okresu odpoczynku trwającego co najmniej dziewięć godzin.
6. W ciągu każdych kolejnych dwóch tygodni kierowca wykorzystuje co najmniej:
 - a) dwa regularne tygodniowe okresy odpoczynku; lub
 - b) jeden regularny tygodniowy okres odpoczynku i jeden skrócony tygodniowy okres odpoczynku trwający co najmniej 24 godziny.

Tygodniowy okres odpoczynku rozpoczyna się nie później niż po zakończeniu sześciu okresów 24-godzinnych, licząc od końca poprzedniego tygodniowego okresu odpoczynku.

7. Na zasadzie odstępstwa od ust. 6 kierowca wykonujący międzynarodowy transport towarów może, poza terytorium Strony przewoźnika drogowego towarów lub, w przypadku kierowców przewoźników drogowych towarów z Unii, poza terytorium państwa członkowskiego przewoźnika drogowego towarów, skorzystać z dwóch następujących po sobie skróconych tygodniowych okresów odpoczynku, pod warunkiem że kierowca w ciągu każdych czterech kolejnych tygodni wykorzystuje co najmniej cztery tygodniowe okresy odpoczynku, z których co najmniej dwa są regularnymi tygodniowymi okresami odpoczynku.

Do celów niniejszego ustępu uznaje się, że kierowca wykonuje przewozy międzynarodowe w przypadku gdy rozpoczyna dwa następujące po sobie skrócone tygodniowe okresy odpoczynku poza terytorium Strony przewoźnika drogowego towarów i poza terytorium Strony miejsca zamieszkania kierowców lub, w przypadku Unii, poza terytorium państwa członkowskiego przewoźnika drogowego towarów i państwa miejsca zamieszkania kierowców.

Każde skrócenie tygodniowego okresu odpoczynku rekompensuje się równoważnym okresem odpoczynku wykorzystywanym jednorazowo przed końcem trzeciego tygodnia następującego po danym tygodniu.

W przypadku gdy wykorzystano dwa kolejne skrócone tygodniowe okresy odpoczynku zgodnie z akapitem trzecim, następny okres tygodniowego odpoczynku musi być poprzedzony okresem odpoczynku wykorzystywanym jako rekompensata za te dwa skrócone tygodniowe okresy odpoczynku.

8. Każdy odpoczynek wykorzystywany jako rekompensata za skrócony tygodniowy okres odpoczynku wykorzystuje się łącznie z innym okresem odpoczynku trwającym co najmniej dziewięć godzin.

9. Regularne tygodniowe okresy odpoczynku oraz każdy tygodniowy okres odpoczynku trwający ponad 45 godzin wykorzystywany jako rekompensata za wcześniejsze skrócone tygodniowe okresy odpoczynku nie mogą być wykorzystywane w pojeździe. Muszą one być wykorzystane w odpowiednim dla każdej płci miejscu zakwaterowania wyposażonym w odpowiednią infrastrukturę noclegową i sanitarną.

Wszelkie koszty zakwaterowania poza pojazdem pokrywa pracodawca.

10. Przedsiębiorstwa transportowe organizują pracę kierowców w taki sposób, aby umożliwić im powrót do centrum operacyjnego pracodawcy, które jest zwyczajową bazą dla danego kierowcy i w którym rozpoczyna się tygodniowy okres odpoczynku kierowcy, w Gibraltarze, a w przypadku Unii – w państwie członkowskim siedziby pracodawcy, lub powrót do miejsca zamieszkania kierowców, w każdym okresie czterech kolejnych tygodni, w celu spędzenia co najmniej jednego regularnego tygodniowego okresu odpoczynku lub tygodniowego okresu odpoczynku trwającego dłużej niż 45 godzin wykorzystywanego jako rekompensata za skrócony tygodniowy okres odpoczynku.

Jednakże w przypadku gdy kierowca wykorzystał dwa kolejne skrócone tygodniowe okresy odpoczynku zgodnie z ust. 7, przedsiębiorstwo transportowe organizuje pracę tego kierowcy w taki sposób, aby mógł on wrócić przed rozpoczęciem regularnego tygodniowego okresu odpoczynku trwającego ponad 45 godzin wykorzystywanego jako rekompensata.

Przedsiębiorstwo dokumentuje, w jaki sposób wypełnia ten obowiązek, oraz przechowuje tę dokumentację w swoich pomieszczeniach w celu przedstawienia jej na żądanie organów kontrolnych.

11. Tygodniowy okres odpoczynku, który przypada na dwa tygodnie, można zaliczyć do któregośkolwiek z nich, ale nie obu.

12. Na zasadzie odstępstwa, w przypadku gdy kierowca towarzyszy pojazdowi transportowanemu promem lub pociągiem i wykorzystuje regularny dzienny okres odpoczynku lub skrócony tygodniowy okres odpoczynku, okres ten można przerwać nie więcej niż dwukrotnie innymi czynnościami trwającymi łącznie nie dłużej niż godzinę. Podczas tego regularnego dziennego okresu odpoczynku lub skróconego tygodniowego okresu odpoczynku kierowca musi mieć do dyspozycji kabinę sypialną, koję lub kuszetkę.

W odniesieniu do regularnych tygodniowych okresów odpoczynku odstępstwo to ma zastosowanie wyłącznie do podróży promem lub pociągiem, jeżeli:

a) podróż jest zaplanowana na przynajmniej osiem godzin; oraz

b) kierowca ma do dyspozycji kabinę sypialną na promie lub w pociągu.

13. Każdy czas spędzony na dojeździe do miejsca postoju pojazdu objętego zakresem stosowania niniejszej sekcji lub powrotu z tego miejsca, jeżeli pojazd nie znajduje się w miejscu zamieszkania kierowcy ani w centrum operacyjnym pracodawcy, które jest zwyczajową bazą danego kierowcy, nie jest liczony jako odpoczynek lub przerwa, chyba że kierowca znajduje się na promie lub w pociągu i ma do dyspozycji kabinę sypialną, koję lub kuszetkę.

14. Czas spędzony przez kierowcę kierującego pojazdem nieobjętym zakresem stosowania niniejszej sekcji do lub z pojazdu objętego zakresem stosowania niniejszej sekcji, który nie znajduje się w miejscu zamieszkania kierowcy ani w centrum operacyjnym pracodawcy, które jest zwyczajową bazą dla danego kierowcy, traktuje się jako „inną pracę”.

Artykuł 7

Odpowiedzialność przewoźników drogowych towarów

1. Przewoźnik drogowy towarów nie może wypłacać kierowcom zatrudnionym lub pozostającym w jego dyspozycji jakichkolwiek składników wynagrodzenia, nawet w formie premii lub dodatku do wynagrodzenia, uzależnionych od przebytej odległości, szybkości dostawy lub ilości przewożonych towarów, jeżeli ich wypłacanie może zagrażać bezpieczeństwu ruchu drogowego lub zachęcać do naruszeń niniejszej sekcji.
2. Przewoźnik drogowy towarów Strony organizuje operacje transportu drogowego i odpowiednio instruuje członków załogi, tak aby mogli oni przestrzegać postanowień niniejszej sekcji.
3. Przewoźnik drogowy towarów Strony odpowiada za naruszenia popełnione przez kierowców przewoźnika, nawet jeżeli naruszenie zostało popełnione na terytorium drugiej Strony.

Bez uszczerbku dla prawa Stron do pociągnięcia przewoźników drogowych towarów do pełnej odpowiedzialności, Strony mogą uzależnić tę odpowiedzialność od naruszenia przez przewoźnika ust. 1 i 2. Strony mogą uwzględnić wszelkie dowody na to, że przewoźnik drogowy towarów nie może być racjonalnie pociągnięty do odpowiedzialności za popełnione naruszenie.

4. Przewoźnicy drogowi towarów, spedytorzy, nadawcy ładunku, główni wykonawcy, podwykonawcy oraz agencje zatrudniania kierowców zapewnią, aby uzgodnione umowy harmonogramy transportu były zgodne z niniejszą sekcją.
5. Przewoźnik drogowy towarów, który wykorzystuje pojazdy wyposażone w urządzenie rejestrujące zgodne z art. 2 lit. f), g) lub h) sekcji 4 części B i które są objęte zakresem stosowania niniejszej sekcji:
 - (i) zapewnia pobieranie wszystkich danych z przyrządu rejestrującego oraz karty kierowcy z częstotliwością określoną przez Stronę oraz pobieranie odpowiednich danych części, tak aby zapewnić pobieranie wszystkich danych dotyczących działań podejmowanych przez tego przewoźnika drogowego towarów lub dla niego; oraz
 - (ii) zapewnia, aby wszystkie dane pobrane zarówno z przyrządu rejestrującego, jak i z karty kierowcy, były przechowywane przez co najmniej 12 miesięcy po ich zarejestrowaniu oraz, na żądanie funkcjonariusza służb kontrolnych, były dostępne, bezpośrednio albo na odległość, w pomieszczeniach przewoźnika drogowego towarów.

Do celów niniejszego ustępu pojęcie „pobrane” lub „pobieranie” interpretuje się zgodnie z definicją określoną w art. 2 ust. 2 lit. g) sekcji 2 części C.

Maksymalny okres pobierania odpowiednich danych zgodnie z ppkt (i) niniejszego ustępu wynosi 90 dni w przypadku danych z przyrządu rejestrującego i 28 dni w przypadku danych z karty kierowcy.

Artykuł 8

Wyjątki

1. Pod warunkiem że nie zagraża to bezpieczeństwu drogowemu oraz umożliwia osiągnięcie przez pojazd odpowiedniego miejsca postoju, kierowca może odstąpić od art. 4, 5 i 6 w zakresie niezbędnym do zapewnienia bezpieczeństwa osób, pojazdu lub ładunku. Kierowca wskazuje powody takiego odstępstwa odręcznie na wykresówce urządzenia rejestrującego, na wydruku z urządzenia rejestrującego lub na planie pracy, najpóźniej po przybyciu do odpowiedniego miejsca postoju.

2. Pod warunkiem że nie zagraża to bezpieczeństwu ruchu drogowego, w wyjątkowych okolicznościach kierowca może także odstąpić od art. 4 ust. 1 i 2 oraz art. 6 ust. 2, przekraczając dzienny i tygodniowy czas prowadzenia pojazdu o maksymalnie jedną godzinę, aby dotrzeć do centrum operacyjnego pracodawcy lub swojego miejsca zamieszkania w celu wykorzystania tygodniowego okresu odpoczynku.

Na tych samych warunkach kierowca może przekroczyć dzienny i tygodniowy czas prowadzenia pojazdu o maksymalnie dwie godziny, pod warunkiem że bezpośrednio przed dodatkowym prowadzeniem pojazdu wykorzystał przerwę trwającą nieprzerwanie 30 minut w celu dotarcia do centrum operacyjnego pracodawcy lub swojego miejsca zamieszkania w celu wykorzystania regularnego tygodniowego okresu odpoczynku.

Kierowca wskazuje powody takiego odstępstwa odręcznie na wykresówce urządzenia rejestrującego, na wydruku z urządzenia rejestrującego lub na planie pracy, najpóźniej po przybyciu do miejsca docelowego lub odpowiedniego miejsca postoju.

Każdy wydłużony okres pracy musi zostać zrekompensowany jakimkolwiek równoważnym okresem odpoczynku wykorzystywanym jednorazowo przed końcem trzeciego tygodnia następującego po danym tygodniu.

3. Pod warunkiem że nie zagraża to bezpieczeństwu drogowemu, każda ze Stron, a w przypadku Unii, państwo członkowskie, może przyznać wyjątki od art. 3–6 oraz uzależnić takie wyjątki od indywidualnych warunków na swoim terytorium lub, za zgodą drugiej Strony, na terytorium drugiej Strony, mające zastosowanie do przewozu:

- a) pojazdami będącymi własnością organów publicznych, lub wynajmowanymi przez nie bez kierowcy, w celu wykonania transportu drogowego, które nie stanowią konkurencji dla prywatnych przewoźników drogowych towarów;
- b) pojazdami używanymi lub wynajmowanymi bez kierowcy przez przedsiębiorstwa rolnicze, ogrodnicze, leśne, gospodarstwa rolne lub rybackie do przewozu towarów w ramach ich własnej działalności gospodarczej w promieniu do 100 km od bazy przedsiębiorstwa;
- c) ciągnikami rolniczymi i leśnymi używanymi w działalności rolniczej lub leśnej, w promieniu do 100 km od bazy przedsiębiorstwa, które jest właścicielem takiego pojazdu lub które wynajmuje go lub użytuje w ramach leasingu;
- d) pojazdami lub zespołami pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 7,5 tony, używanymi przez przewoźników świadczących usługę powszechną do dostarczania przedmiotów w ramach usługi powszechnej. Pojazdów takich używa się wyłącznie w promieniu 100 km od bazy przedsiębiorstwa oraz pod warunkiem że prowadzenie pojazdów nie stanowi głównego zajęcia kierowcy;
- e) pojazdami poruszającymi się wyłącznie po wyspach o powierzchni nieprzekraczającej 2 300 km kw. w strefach, które nie są połączone z resztą terytorium kraju mostem, brodem lub tunelem przeznaczonym dla pojazdów silnikowych;
- f) pojazdami używanymi do transportu towarów w promieniu 100 km od bazy przedsiębiorstwa, z napędem na gaz ziemny lub ciekły lub z napędem elektrycznym, o dopuszczalnej masie całkowitej, łącznie z przyczepami lub naczepami, nieprzekraczającej 7,5 tony;
- g) pojazdami używanymi w związku z odprowadzaniem ścieków, ochroną przeciwpowodziową, konserwacją urządzeń zaopatrujących w wodę, gaz i elektryczność, konserwacją i kontrolą dróg, zbieraniem odpadów z gospodarstw domowych i ich wywozem, usługami telegraficznymi i telefonicznymi, nadawaniem programów radiowych i telewizyjnych oraz wykrywaniem nadajników lub odbiorników radiowych lub telewizyjnych;
- h) specjalistycznymi pojazdami do przewozu wyposażenia cyrków i wesołych miasteczek;

- i) specjalnie wyposażonymi pojazdami szczególnego zastosowania, które w podstawowym zakresie służą celom edukacyjnym w czasie postoju;
- j) pojazdami używanymi do odbioru mleka z gospodarstw rolnych lub do odwożenia do nich pojemników na mleko lub produktów mlecznych przeznaczonych na paszę;
- k) specjalistycznymi pojazdami do przewozu pieniędzy lub przedmiotów wartościowych;
- l) pojazdami używanymi do przewozu odpadów lub tusz zwierzęcych nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi;
- m) pojazdami używanymi wyłącznie na drogach wewnątrz obiektów, takich jak porty, obszary międzyportowe oraz terminale kolejowe;
- n) pojazdami wykorzystywanymi do przewozu żywych zwierząt z gospodarstw na miejscowe targowiska i z powrotem lub z targowisk do miejscowych rzeźni w promieniu do 100 km;
- o) pojazdami lub zespołami pojazdów wykorzystywanymi przez przedsiębiorstwo budowlane do przewozu maszyn budowlanych w promieniu do 100 km od bazy przedsiębiorstwa oraz pod warunkiem że prowadzenie pojazdów nie stanowi głównego zajęcia kierowcy; oraz
- p) pojazdami wykorzystywanymi do dostarczania betonu towarowego.

4. Pod warunkiem że warunki pracy kierowców i bezpieczeństwo ruchu drogowego nie są przez to zagrożone oraz że przestrzegane są limity określone w art. 3 sekcji 3 części B, Strona, a w przypadku Unii, państwo członkowskie, może przyznać tymczasowe wyjątki od stosowania art. 4, 5 i 6 niniejszej sekcji w odniesieniu do operacji transportowych wykonywanych w wyjątkowych okolicznościach, zgodnie z procedurą mającą zastosowanie na terytorium danej Strony.

Tymczasowe wyjątki muszą być należycie uzasadniane i natychmiast zgłaszane drugiej Stronie. Specjalny Komitet ds. Gospodarki i Handlu określa zasady tego powiadamiania. Każda ze Stron natychmiast publikuje te informacje na publicznej stronie internetowej oraz zapewnia, aby jej działania w zakresie egzekwowania przepisów uwzględniały wyjątek przyznany przez drugą Stronę.

SEKCJA 3

CZAS PRACY PRACOWNIKÓW WYKONUJĄCYCH CZYNNOŚCI ZWIĄZANE Z PRZEWOZEM

Artykuł 1

Zakres stosowania

1. Niniejsza sekcja ma zastosowanie do pracowników wykonujących czynności związane z przewozem, zatrudnionych przez przewoźników drogowych towarów Stron, wykonujących przejazdy, o których mowa w art. 276 i 277 niniejszej Umowy.

Niniejsza sekcja ma również zastosowanie do kierowców prowadzących działalność na własny rachunek.

2. Niniejsza sekcja uzupełnia postanowienia sekcji 2 części B, które mają pierwszeństwo przed postanowieniami niniejszej sekcji.

3. Strona może odstąpić od stosowania niniejszej sekcji w odniesieniu do pracowników wykonujących czynności związane z przewozem i kierowców prowadzących działalność na własny rachunek.

4. Jeżeli Strona odstępuje od stosowania niniejszej sekcji zgodnie z ust. 3, Strona ta powiadamia o tym drugą Stronę.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej sekcji stosuje się następujące definicje:

1) „czas pracy” oznacza:

a) w przypadku pracowników wykonujących czynności związane z przewozem: czas od rozpoczęcia do zakończenia pracy, w którym pracownik wykonujący czynności związane z przewozem znajduje się na swoim stanowisku pracy, jest w dyspozycji pracodawcy i wykonuje swoje funkcje lub czynności, to znaczy:

— czas poświęcony na wszystkie działania w zakresie transportu drogowego, w szczególności:

(i) prowadzenie pojazdu;

(ii) załadunek i rozładunek;

(iii) pomaganie pasażerom we wsiadaniu i wysiadaniu z pojazdu;

(iv) sprzątanie i konserwację techniczną; oraz

(v) każdą inną pracę zmierzającą do zapewnienia bezpieczeństwa pojazdu i jego ładunku lub do wypełnienia obowiązków ustawowych lub wykonawczych bezpośrednio związanych z konkretną trwającą operacją transportową, włącznie z nadzorowaniem załadunku i rozładunku, formalnościami administracyjnymi z policją, urzędem celnym, urzędnikami imigracyjnymi itd.; oraz

— okresy, w których kierowca nie może swobodnie dysponować swoim czasem i zobowiązany jest pozostawać na swoim stanowisku pracy, w gotowości do podjęcia zwykłej pracy, wraz z niektórymi zadaniami związanymi z dyżurowaniem, w szczególności podczas okresów oczekiwania na załadunek lub rozładunek, w przypadku gdy przewidywany czas ich trwania nie jest z góry znany, to znaczy przed odjazdem albo tuż przed rozpoczęciem danego okresu lub na mocy ogólnych warunków wynegocjowanych przez partnerów społecznych lub na warunkach wynikających z przepisów Stron;

b) w przypadku kierowców prowadzących działalność na własny rachunek ta sama definicja ma zastosowanie do czasu od rozpoczęcia do zakończenia pracy, podczas którego kierowca prowadzący działalność na własny rachunek znajduje się na stanowisku pracy, pozostaje do dyspozycji klienta i wykonuje swoje funkcje lub czynności inne niż ogólne prace administracyjne, które nie są bezpośrednio związane z konkretną trwającą operacją transportową.

Przerwy, o których mowa w art. 4, okresy odpoczynku, o których mowa w art. 5, oraz – bez uszczerbku dla przepisów Stron lub porozumień między partnerami społecznymi, stanowiących, że takie okresy powinny podlegać rekompensacie lub ograniczeniu – okresy gotowości, o których mowa w pkt 2 niniejszego artykułu, są wyłączone z czasu pracy;

2) „okresy gotowości” oznaczają:

— okresy inne niż te odnoszące się do przerw i czasu odpoczynku, podczas których pracownik wykonujący czynności związane z przewozem nie musi pozostawać na swoim stanowisku pracy, ale musi być w stanie odpowiedzieć na wszelkie wezwania do rozpoczęcia lub wznowienia prowadzenia pojazdu lub do wykonania innej pracy. W szczególności do takich okresów gotowości należą okresy, w których pracownik wykonujący czynności związane z przewozem towarzyszy pojazdowi transportowanemu promem lub koleją, a także okresy oczekiwania na granicy lub wynikające z zakazu ruchu.

Okresy te i ich przewidywany czas trwania muszą być z góry znane pracownikowi wykonującemu czynności związane z przewozem, to znaczy przed odjazdem albo tuż przed właściwym rozpoczęciem danego okresu lub na mocy ogólnych warunków wynegocjowanych przez partnerów społecznych, lub na warunkach wynikających z przepisów Stron;

- dla pracowników wykonujących czynności związane z przewozem jadących w zespole czas spędzony na siedzeniu obok kierowcy lub na kuszecie, gdy pojazd jest w ruchu;

3) „stanowisko pracy” oznacza:

- lokalizację głównego miejsca prowadzenia działalności przez przewoźnika drogowego towarów, dla którego obowiązki wypełnia osoba wykonująca czynności związane z transportem drogowym, wraz z różnymi zależnymi miejscami prowadzenia działalności, niezależnie od tego, czy znajdują się one w tym samym miejscu, co siedziba główna lub główne miejsce prowadzenia działalności;
- pojazd używany przez osobę wykonującą czynności związane z transportem drogowym podczas wykonywania obowiązków; oraz
- każde inne miejsce, w którym prowadzone są czynności związane z transportem;

4) „pracownik wykonujący czynności związane z przewozem” oznacza – do celów niniejszej sekcji – każdego pracownika wchodzącego w skład personelu podróżującego, w tym stażystę i praktykanta, który pracuje dla przedsiębiorstwa wykonującego drogowe usługi transportowe pasażerskie lub towarowe na terytorium drugiej Strony;

5) „kierowca prowadzący działalność na własny rachunek” oznacza każdą osobę, której głównym zajęciem jest zarobkowy transport drogowy towarów, która jest uprawniona do pracy dla siebie i która nie jest związana z pracodawcą umową o pracę lub jakimkolwiek innym hierarchicznym stosunkiem pracy, która może swobodnie organizować daną działalność zawodową, której dochody zależą bezpośrednio od osiągniętych zysków i która ma swobodę, indywidualnie lub w drodze współpracy między kierowcami prowadzącymi działalność na własny rachunek, utrzymywania stosunków handlowych z wieloma klientami.

Do celów niniejszej sekcji kierowcy, którzy nie spełniają tych kryteriów, podlegają tym samym obowiązkom i korzystają z takich samych praw, jak te przewidziane dla pracowników wykonujących czynności związane z przewozem drogowym w niniejszej sekcji;

6) „osoba wykonująca czynności związane z transportem drogowym” oznacza każdego pracownika wykonującego czynności związane z przewozem lub kierowcę prowadzącego działalność na własny rachunek wykonującego takie czynności;

7) „tydzień” oznacza okres między godziną 00.00 w poniedziałek i godziną 24.00 w niedzielę;

8) „pora nocna” oznacza okres co najmniej czterech godzin, określony w prawie krajowym, między godziną 00.00 i godziną 07.00; oraz

9) „praca w porze nocnej” oznacza każdą pracę wykonywaną w porze nocnej.

Artykuł 3

Maksymalny tygodniowy wymiar czasu pracy

1. Każda ze Stron wprowadza niezbędne środki w celu zapewnienia, aby średni tygodniowy wymiar czasu pracy nie przekraczał 48 godzin. Maksymalny tygodniowy czas pracy może być przedłużony do 60 godzin jedynie wówczas, gdy w ciągu czterech miesięcy nie została przekroczona średnia 48 godzin na tydzień.

2. Każda ze Stron wprowadza środki niezbędne do zapewnienia, aby czas pracy dla różnych pracodawców był sumą godzin pracy. Pracodawca zwraca się na piśmie do danego pracownika wykonującego czynności związane z przewozem o wykaz czasu przepracowanego dla innego pracodawcy. Pracownik wykonujący czynności związane z przewozem dostarcza taką informację na piśmie.

Artykuł 4

Przerwy

Każda ze Stron wprowadza środki niezbędne do zapewnienia, aby – bez uszczerbku dla postanowień sekcji 2 części B niniejszego załącznika – osoby wykonujące czynności związane z transportem drogowym w żadnym wypadku nie pracowały dłużej niż sześć kolejnych godzin bez przerwy. Czas pracy rozdziela się przerwą co najmniej trzydziestominutową, jeśli liczba godzin pracy wynosi od sześciu do dziewięciu, i co najmniej czterdziestopięciominutową, jeśli liczba godzin pracy wynosi co najmniej dziewięć godzin.

Przerwy mogą być dzielone dalej na okresy co najmniej piętnastominutowe.

Artykuł 5

Okresy odpoczynku

Do celów niniejszej sekcji praktykanci i stażyści, którzy pracują dla przedsiębiorstwa wykonującego drogowe usługi transportowe towarowe na terytorium drugiej Strony, objęci są tymi samymi przepisami dotyczącymi czasu odpoczynku, co inni pracownicy wykonujący czynności związane z przewozem zgodnie z sekcją 2 części B niniejszego załącznika.

Artykuł 6

Praca w porze nocnej

Każda ze Stron wprowadza niezbędne środki w celu zapewnienia, aby:

- a) jeśli wykonywana jest praca w porze nocnej, dobowy czas pracy nie przekraczał 10 godzin w każdym dwudziestoczworgodzinnym okresie; oraz
- b) rekompensata za pracę w porze nocnej przyznawana była zgodnie z krajowymi środkami ustawodawczymi, porozumieniami zbiorowymi, porozumieniami między obiema stronami branży lub krajową praktyką, pod warunkiem że taka rekompensata nie zagraża bezpieczeństwu drogowemu.

Artykuł 7

Odstępstwa

1. Odstępstwa od art. 3 i 6 mogą, z przyczyn obiektywnych lub technicznych lub z przyczyn związanych z organizacją pracy, być przyjęte w drodze porozumień zbiorowych, porozumień między przedstawicielami pracodawców i pracowników lub, jeśli jest to niemożliwe, przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, pod warunkiem odbycia konsultacji z przedstawicielami danych pracodawców i pracowników oraz dokonania starań w celu zachęcenia do wszelkich odpowiednich form dialogu społecznego.
2. Możliwość odstąpienia od art. 3 nie może skutkować ustanowieniem dłuższego okresu referencyjnego niż sześć miesięcy dla obliczania średniego tygodniowego czasu pracy wynoszącego czterdzieści osiem godzin.
3. Specjalny Komitet ds. Gospodarki i Handlu informowany jest o odstępstwach stosowanych przez Stronę zgodnie z ust. 1.

Artykuł 8

Informacja i rejestry

Każda ze Stron zapewnia, aby:

- a) pracownicy wykonujący czynności związane z przewozem byli informowani o odpowiednich wymogach krajowych, przepisach wewnętrznych przewoźnika drogowego towarów i porozumieniach między partnerami społecznymi, w szczególności o porozumieniach zbiorowych i wszelkich porozumieniach przedsiębiorstw, zawartych na podstawie niniejszej sekcji; oraz

- b) czas pracy osób wykonujących czynności związane z transportem drogowym był rejestrowany. Rejestry przechowuje się przez co najmniej dwa lata po zakończeniu objętego nimi okresu. Pracodawcy są odpowiedzialni za rejestrowanie czasu pracy pracowników wykonujących czynności związane z przewozem. Na wniosek pracownika wykonującego czynności związane z przewozem pracodawca dostarczy mu kopie rejestrów przepracowanych godzin.

Artykuł 9

Korzystniejsze postanowienia

Niniejsza sekcja nie ma wpływu na prawo każdej ze Stron do wprowadzenia przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych korzystniejszych dla ochrony zdrowia i bezpieczeństwa osób wykonujących czynności związane z transportem drogowym ani na prawa tych osób do ułatwiania lub zezwalania na stosowanie porozumień zbiorowych lub innych porozumień między dwiema stronami branży, które są korzystniejsze dla ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników wykonujących czynności związane z przewozem. Zasady te stosuje się w sposób niedyskryminujący.

SEKCJA 4

UŻYTKOWANIE TACHOGRAFÓW PRZEZ KIEROWCÓW

Artykuł 1

Przedmiot i zasady

Niniejsza sekcja ustanawia wymogi dotyczące pojazdów objętych zakresem stosowania sekcji 2 części B w odniesieniu do użytkowania tachografów, o których mowa w art. 280 lit. b) niniejszej Umowy.

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszej sekcji stosuje się definicje zawarte w art. 2 sekcji 2 części B.
2. Poza definicjami, o których mowa w ust. 1, do celów niniejszej sekcji stosuje się następujące definicje:
 - a) „tachograf” lub „urządzenie rejestrujące” oznacza urządzenie przeznaczone do instalowania w pojazdach w celu automatycznego lub półautomatycznego wyświetlania, rejestrowania, drukowania, przechowywania i wysyłania szczegółowych danych dotyczących ruchu, w tym prędkości, takich pojazdów, oraz o niektórych okresach aktywności osób kierujących tymi pojazdami;
 - b) „wykresówka” oznacza kartę wkładaną do tachografu analogowego, przeznaczoną do zapisywania i przechowywania zarejestrowanych danych, na której urządzenia znakujące tachografu analogowego zapisują w sposób ciągły informacje, które mają być rejestrowane;
 - c) „karta do tachografu” oznacza inteligentną kartę przeznaczoną do użytku w tachografie umożliwiającą identyfikację przez tachograf roli posiadacza karty oraz przesyłanie i przechowywanie danych;
 - d) „karta kierowcy” oznacza kartę do tachografu, która identyfikuje kierowcę i umożliwia przechowywanie danych dotyczących czynności kierowcy, wydaną konkretnemu kierowcy przez organ właściwy Strony;

- e) „tachograf analogowy” oznacza tachograf zgodny ze specyfikacjami zawartymi w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 165/2014 ⁽⁷⁾, dostosowanym przez dodatek 27-B-4-1;
- f) „tachograf cyfrowy” oznacza tachograf zgodny z jednym z następujących zestawów specyfikacji, dostosowanym zgodnie z dodatkiem 27-B-4-2:
- załącznik IB do rozporządzenia (EWG) nr 3821/85 mający zastosowanie do dnia 30 września 2011 r.;
 - załącznik IB do rozporządzenia (EWG) nr 3821/85 mający zastosowanie od dnia 1 października 2011 r.; lub
 - załącznik IB do rozporządzenia (EWG) nr 3821/85 mający zastosowanie od dnia 1 października 2012 r.;
- g) „inteligentny tachograf 1” oznacza tachograf zgodny z załącznikiem IC do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/799 ⁽⁸⁾ mającym zastosowanie od dnia 15 czerwca 2019 r. do dnia 20 sierpnia 2023 r., dostosowanym dodatkiem 27-B-4-3;
- h) „inteligentny tachograf 2” oznacza tachograf zgodny z załącznikiem IC do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/799, dostosowanym dodatkiem 27-B-4-4;
- i) „zdarzenie” oznacza odbiegające od normy działanie wykryte przez tachograf, które może być spowodowane próbą oszustwa; oraz
- j) „karta nieważna” oznacza kartę wykrytą jako wadliwa lub kartę, której wstępne uwierzytelnienie nie jest możliwe lub której okres ważności jeszcze się nie rozpoczął lub już upłynął;

Artykuł 3

Użytkowanie kart kierowcy

1. Karta kierowcy jest imienna.
2. Kierowca może posiadać nie więcej niż jedną ważną kartę kierowcy i jest uprawniony do użytkowania jedynie swojej własnej spersonalizowanej karty kierowcy. Kierowca nie może użytkować karty uszkodzonej lub karty, której okres ważności upłynął.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 165/2014 z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie tachografów stosowanych w transporcie drogowym i uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego (Dz.U. L 60 z 28.2.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/165/oj>).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/799 z dnia 18 marca 2016 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 165/2014 ustanawiającego wymogi dotyczące budowy, sprawdzania, instalacji, użytkowania i naprawy tachografów oraz ich elementów składowych (Dz.U. L 139 z 26.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2016/799/oj).

Artykuł 4**Wydawanie kart kierowcy**

1. Karty kierowcy wydawane są na wniosek kierowcy przez właściwy organ Strony, na terytorium której znajduje się miejsce stałego zamieszkania kierowcy.

2. Do celów niniejszego artykułu „miejsce stałego zamieszkania” oznacza miejsce, w którym dana osoba zwykle mieszka, to znaczy przez co najmniej 185 dni w każdym roku kalendarzowym, ze względu na więzi osobiste i zawodowe, a w przypadku osoby niezwiązanej z danym miejscem zawodowo, ze względu na więzi osobiste, które wskazują na istnienie ścisłych związków pomiędzy tą osobą a miejscem, w którym mieszka.

Jednakże za miejsce stałego zamieszkania osoby, której więzi zawodowe znajdują się w miejscu innym niż jej więzi osobiste i która w związku z tym mieszka na przemian w różnych miejscach położonych na terytorium obu Stron, uważa się miejsce, w którym posiada ona więzi osobiste, pod warunkiem że osoba ta powraca tam regularnie. Ten ostatni warunek nie musi być spełniony w przypadku, gdy dana osoba mieszka na terytorium Strony w celu wykonania umowy o pracę na czas określony.

3. Kierowcy potwierdzają swoje miejsce stałego zamieszkania za pomocą wszelkich odpowiednich środków, takich jak ich dowód tożsamości lub jakiegokolwiek inny ważny dokument.

Artykuł 5**Przedłużanie ważności kart kierowcy**

W przypadku gdy kierowca zamierza przedłużyć ważność swojej karty kierowcy, składa wniosek do właściwych organów Strony swojego miejsca stałego zamieszkania nie później niż 15 dni roboczych przed upływem okresu ważności karty.

Artykuł 6**Użytkowanie kart kierowcy i wykresówek**

1. Kierowcy użytkują wykresówki lub karty kierowcy w każdym dniu, w którym prowadzą pojazd, poczynawszy od przejścia pojazdu. Wykresówki ani karty kierowcy nie wyjątku się z urządzenia rejestrującego przed zakończeniem dziennego okresu pracy, chyba że jej wyjęcie jest dopuszczalne z innych powodów lub jest niezbędne do wprowadzenia symbolu państwa po przekroczeniu granicy. Wykresówka lub karta kierowcy nie może być używana przez okres dłuższy niż ten, na który jest przeznaczona.

2. Kierowcy odpowiednio chronią wykresówki lub karty kierowcy i nie używają zabrudzonych lub uszkodzonych wykresówek lub kart kierowcy. Kierowca zapewnia, biorąc pod uwagę długość okresu pracy, możliwość prawidłowego drukowania danych z tachografu na żądanie funkcjonariusza służb kontrolnych w przypadku kontroli.

3. Jeżeli w wyniku oddalenia się od pojazdu kierowca nie jest w stanie używać tachografu zainstalowanego w pojeździe, okresy, o których mowa w ust. 5 lit. b) ppkt (ii), (iii) oraz (iv):

a) jeśli pojazd wyposażony jest w tachograf analogowy – wprowadza się na wykresówkę ręcznie, w drodze automatycznej rejestracji lub innym sposobem, czytelnie i nie brudząc wykresówki; lub

b) jeśli pojazd wyposażony jest w tachograf cyfrowy, tachograf inteligentny 1 lub tachograf inteligentny 2 – wprowadza się na kartę kierowcy przy użyciu urządzenia do manualnego wprowadzania danych, w jakie wyposażony jest tachograf.

Każda ze Stron nie nakłada na kierowców obowiązku przedkładania formularzy potwierdzających ich czynności w trakcie oddalenia się od pojazdu.

4. W przypadku gdy w pojeździe wyposażonym w tachograf cyfrowy, tachograf inteligentny 1 lub tachograf inteligentny 2 znajduje się więcej niż jeden kierowca, każdy z kierowców zapewnia, aby ich karty kierowcy zostały włożone we właściwe czytniki tachografu.

W przypadku gdy w pojeździe wyposażonym w tachograf analogowy znajduje się więcej niż jeden kierowca, kierowcy zmieniają odpowiednio wykresówki, aby właściwe informacje były zapisywane na wykresówce kierowcy faktycznie prowadzącego pojazd.

5. Kierowcy:

a) zapewniają zgodność czasu zapisywanego na wykresówce z czasem urzędowym państwa rejestracji pojazdu;

b) obsługują przełączniki umożliwiające osobną i wyraźną rejestrację następujących okresów:

(i) pod symbolem : czas prowadzenia pojazdu;

(ii) pod symbolem : „inna praca”, która oznacza wszelkie czynności inne niż prowadzenie pojazdu, zgodnie z definicją zawartą w art. 2 lit. a) części B sekcja 3, a także wszelkie prace wykonywane dla tego samego lub innego pracodawcy w sektorze transportowym lub poza nim;

(iii) pod symbolem : „dostępność”, zgodnie z definicją w art. 2 lit. b) sekcji 3 części B,

(iv) pod symbolem : przerwy, odpoczynek, urlop wypoczynkowy lub zwolnienie lekarskie; oraz

(v) pod symbolem „prom/pociąg”: Dodatkowo oprócz symbolu : okres odpoczynku spędzany na promie lub w pociągu zgodnie z wymogami art. 6 ust. 12 sekcji 2 części B.

6. Każdy z kierowców pojazdu wyposażonego w analogowy tachograf wprowadza do swojej wykresówki następujące informacje:

a) na początku używania wykresówki – nazwisko i imię kierowcy;

b) datę i miejsce rozpoczęcia używania wykresówki oraz datę i miejsce zakończenia jej używania;

c) numer rejestracyjny każdego pojazdu, do którego został przydzielony kierowca, zarówno na początku pierwszej jazdy zapisanej na wykresówce, jak i następnych, w przypadku zmiany pojazdu, w czasie używania danej wykresówki;

d) wskazania licznika długości drogi:

(i) przy rozpoczęciu pierwszej jazdy zarejestrowanej na wykresówce;

(ii) przy zakończeniu ostatniej jazdy zarejestrowanej na wykresówce; oraz

(iii) w przypadku zmiany pojazdu w ciągu dnia pracy – wskazanie licznika w pierwszym pojeździe, do którego kierowca był przydzielony oraz wskazanie licznika w kolejnym pojeździe;

e) czas, kiedy miała miejsce każda zmiana pojazdu; oraz

- f) symbole państw, w których rozpoczyna i kończy dzienny okres pracy. Kierowca wprowadza również symbol państwa lub terytorium, do którego wjechał po przekroczeniu granicy państwa członkowskiego i Gibraltaru, na początku pierwszego postoju kierowcy w tym państwie członkowskim lub w Gibraltarze. Pierwszy postój odbywa się w najbliższym możliwym miejscu postoju na granicy lub zaraz po jej przekroczeniu. Jeżeli przekroczenie granicy odbywa się promem lub pociągiem, kierowca wpisuje symbol państwa w porcie lub stacji przybycia.

7. Kierowca wprowadza w tachografie cyfrowym symbole państw, w których rozpoczyna i kończy dzienny okres pracy.

Kierowca wprowadza również symbol państwa lub terytorium, do którego wjechał po przekroczeniu granicy Strony lub, w przypadku Unii, państwa członkowskiego, na początku pierwszego postoju kierowcy na terytorium tej Strony lub, w przypadku Unii, państwa członkowskiego. Pierwszy postój odbywa się w najbliższym możliwym miejscu postoju na granicy lub zaraz po jej przekroczeniu. Jeżeli przekroczenie granicy odbywa się promem lub pociągiem, kierowca wpisuje symbol państwa w porcie lub stacji przybycia.

Strona lub, w przypadku Unii, państwo członkowskie może wymagać od kierowców pojazdów używanych w operacjach transportowych wykonywanych na ich terytorium dodania bardziej szczegółowych danych geograficznych do symbolu państwa, pod warunkiem że każda ze Stron powiadomi z wyprzedzeniem drugą Stronę o tych szczegółowych specyfikacjach geograficznych.

Kierowcy nie muszą wprowadzać informacji, o których mowa w pierwszym zdaniu akapitu pierwszego, jeśli tachograf rejestruje automatycznie dane dotyczące lokalizacji.

Artykuł 7

Właściwe użytkowanie tachografów

1. Przedsiębiorstwa transportowe oraz kierowcy zapewniają prawidłowe funkcjonowanie i właściwe użytkowanie tachografów i kart kierowcy. Przedsiębiorstwa transportowe oraz kierowcy stosujący tachografy analogowe zapewniają ich prawidłowe funkcjonowanie i właściwe użytkowanie wykresówek.

2. Zakazuje się fałszowania, ukrywania, usuwania lub niszczenia danych zarejestrowanych na wykresówkach lub przechowywanych w tachografie lub na karcie kierowcy, lub zarejestrowanych na wydrukach z tachografu. Każda forma manipulowania tachografem, wykresówką lub kartą kierowcy, która mogłaby spowodować sfałszowanie, usunięcie lub zniszczenie danych lub informacji wydrukowanych, jest zakazana. W pojeździe nie może znajdować się jakiegokolwiek urządzenie, które mogłoby zostać użyte w tym celu.

Artykuł 8

Kradzież, zagubienie lub uszkodzenie kart kierowcy

1. Organy wydające Stron prowadzą rejestr kart wydanych, skradzionych, zagubionych lub uszkodzonych w okresie odpowiadającemu przynajmniej okresowi ich ważności.

2. W przypadku gdy karta kierowcy zostanie uszkodzona lub działa wadliwie, kierowca zwraca ją do właściwego organu w państwie swojego miejsca stałego zamieszkania. Kradzież karty kierowcy zgłasza się formalnie właściwemu organowi państwa, w którym nastąpiła kradzież.

3. Każde zaginięcie karty kierowcy zgłasza się w drodze formalnego zawiadomienia właściwych organów Strony wydającej oraz właściwych organów Strony, na której terytorium kierowca ma miejsce stałego zamieszkania, o ile są one różne.

4. W przypadku gdy karta kierowcy została uszkodzona, działa wadliwie, została zagubiona lub skradziona, kierowca w terminie siedmiu dni występuje o kartę zastępczą do właściwych organów Strony, na której terytorium kierowca ma miejsce stałego zamieszkania.

5. W sytuacjach określonych w ust. 4 kierowca może kontynuować jazdę bez karty kierowcy przez maksymalnie 15 dni lub przez dłuższy okres, jeśli niezbędny jest powrót pojazdu do bazy, pod warunkiem że kierowca może wykazać brak możliwości przedstawienia lub użycia karty podczas tego okresu.

Artykuł 9

Uszkodzone karty kierowcy i wykresówki

1. W przypadku uszkodzenia wykresówki zawierającej zapisy lub karty kierowcy, kierowcy przechowują uszkodzoną wykresówkę lub kartę kierowcy wraz z zapasową wykresówką użytkowaną w celu jej zastąpienia.

2. W przypadku uszkodzenia karty kierowcy, jej wadliwego działania, zagubienia lub kradzieży kierowca:

a) na początku swojej trasy drukuje dane prowadzonego przez siebie pojazdu i wpisuje na tym wydruku:

(i) dane umożliwiające identyfikację kierowcy (imię i nazwisko, numer karty kierowcy lub prawa jazdy), wraz ze swoim podpisem; oraz

(ii) okresy, o których mowa w art. 6 ust. 5 lit. b) ppkt (ii), (iii) oraz (iv); oraz

b) na końcu trasy drukuje informacje odnoszące się do okresów zarejestrowanych przez tachograf, zapisuje wszelkie okresy innej pracy, okresy gotowości i odpoczynku, od sporządzenia wydruku na początku trasy, które nie zostały zarejestrowane przez tachograf, oraz zaznacza na tym dokumencie dane umożliwiające identyfikację kierowcy (imię i nazwisko, numer karty kierowcy lub prawa jazdy), wraz ze swoim podpisem.

Artykuł 10

Zapisy przechowywane przez kierowcę

1. W przypadku gdy kierowca prowadzi pojazd wyposażony w tachograf analogowy, musi być on w stanie okazać, na każde żądanie upoważnionego funkcjonariusza służb kontrolnych:

(i) wykresówki z bieżącego dnia i z poprzednich 28 dni;

(ii) kartę kierowcy, jeśli ją posiada; oraz

(iii) wszelkie zapisy odręczne i wydruki sporządzone w ciągu bieżącego dnia i poprzednich 28 dni.

2. W przypadku gdy kierowca prowadzi pojazd wyposażony w tachograf cyfrowy, tachograf inteligentny 1 lub tachograf inteligentny 2, musi być w stanie okazać, na każde żądanie upoważnionego funkcjonariusza służb kontrolnych:

(i) swoją kartę kierowcy;

(ii) wszelkie zapisy odręczne i wydruki sporządzone w ciągu bieżącego dnia i poprzednich 28 dni; oraz

(iii) wykresówki odpowiadające okresowi, o którym mowa w ppkt (ii), w trakcie którego prowadził on pojazd wyposażony w tachograf analogowy.

Od dnia 31 grudnia 2024 r. okres 28 dni, o którym mowa w ust. 1 ppkt (i) oraz (iii) i w ust. 2 ppkt (ii) niniejszego artykułu, zastępuje się okresem 56 dni.

3. Upoważniony funkcjonariusz służb kontrolnych może sprawdzić przestrzeganie sekcji 2 części B poprzez analizę wykresówek, wyświetlonych, wydrukowanych lub pobranych danych zapisanych przez tachograf lub na karcie kierowcy, lub, w przypadku ich braku, wszelkich innych dokumentów pomocniczych, uzasadniających nieprzestrzeganie postanowień tej sekcji.

Artykuł 11

Procedury dla kierowców w przypadku wadliwego działania urządzeń

W czasie gdy tachograf nie działa lub działa wadliwie, kierowca zaznacza dane umożliwiające jego identyfikację (imię i nazwisko, numer karty kierowcy lub numer prawa jazdy) wraz ze swoim podpisem, a także informacje dotyczące różnych okresów, które nie były prawidłowo rejestrowane lub drukowane przez tachograf:

- a) na wykresówce lub wykresówkach; lub
- b) na tymczasowej wykresówce, którą należy dołączyć do wykresówki, lub którą należy przechowywać wraz z kartą kierowcy.

Artykuł 12

Środki egzekwowania przepisów

1. Każda ze Stron wprowadza wszystkie odpowiednie środki w celu zapewnienia przestrzegania postanowień sekcji 2, 3 i 4 części B niniejszego załącznika, w szczególności poprzez zapewnienie co roku odpowiedniego poziomu kontroli drogowych i kontroli przeprowadzanych w pomieszczeniach przedsiębiorstw obejmujących szeroki i reprezentatywny przekrój pracowników wykonujących czynności związane z przewozem, kierowców, przedsiębiorstw i pojazdów wszystkich kategorii transportu objętych zakresem stosowania tych sekcji.

Właściwe organy każdej ze Stron organizują kontrole w taki sposób, aby:

- (i) w każdym roku kalendarzowym kontrolowano co najmniej 3 % dni przepracowanych przez kierowców pojazdów objętych zakresem stosowania sekcji 2 części B; oraz
- (ii) co najmniej 30 % całkowitej liczby skontrolowanych dni roboczych podlegało kontroli drogowej, a co najmniej 50 % odbywało się w pomieszczeniach przedsiębiorstw.

Elementy kontroli drogowych obejmują:

- (i) dzienne i tygodniowe okresy prowadzenia pojazdu, przerwy oraz dzienne i tygodniowe okresy odpoczynku;
- (ii) wykresówki z dni poprzednich, które muszą znajdować się w pojeździe, lub dane przechowywane przez ten sam okres na karcie kierowcy lub w pamięci tachografu lub na wydrukach, gdy jest to wymagane; oraz
- (iii) prawidłowe funkcjonowanie tachografu.

Kontrole te przeprowadza się bez dyskryminacji między pojazdami, przedsiębiorstwami i kierowcami, niezależnie od tego, czy są rezydentami, czy nie, oraz niezależnie od miejsca rozpoczęcia lub przeznaczenia podróży lub rodzaju tachografu.

Oprócz elementów podlegających kontrolom drogowym elementy kontroli w pomieszczeniach przedsiębiorstw obejmują:

- (i) tygodniowe okresy odpoczynku oraz okresy prowadzenia pojazdu między tymi okresami odpoczynku;
- (ii) dwutygodniowe okresy prowadzenia pojazdu;
- (iii) rekompensatę za skrócone tygodniowe okresy odpoczynku zgodnie z art. 6 ust. 6 i 7 sekcji 2 części B; oraz
- (iv) używanie wykresówek lub przyrządów rejestrujących oraz danych karty kierowcy i wydruków lub organizacji czasu pracy kierowców.

2. Jeżeli wyniki kontroli drogowej przeprowadzonej w stosunku do kierowcy pojazdu zarejestrowanego na terytorium drugiej Strony dają podstawy, by sądzić, że miały miejsce naruszenia, które nie mogą być wykryte podczas kontroli z powodu braku niezbędnych danych, właściwe organy każdej ze Stron udzielają sobie wzajemnej pomocy w celu wyjaśnienia sytuacji. W przypadkach gdy w tym celu właściwe organy Strony przeprowadzają kontrolę w pomieszczeniach przedsiębiorstwa, wyniki tej kontroli przekazywane są właściwym organom drugiej Strony.

3. Właściwe organy Stron współpracują ze sobą przy organizacji skoordynowanych kontroli drogowych.

4. Każda ze Stron wprowadza system oceny ryzyka dla przedsiębiorstw w oparciu o względną liczbę i wagę wszelkich naruszeń określonych w dodatku 27-A-1-1 oraz wszelkich naruszeń zawartych w wykazie określonym w dodatku 27-A-1-1².

5. Przedsiębiorstwa o wysokim stopniu ryzyka kontroluje się dokładniej i częściej.

6. Każda ze Stron, a w przypadku Unii każde z państw członkowskich, umożliwia swoim właściwym organom nałożenie sankcji na przewoźnika drogowego towarów lub kierowcę za naruszenie mających zastosowanie przepisów dotyczących czasu prowadzenia pojazdu, przerw i okresów odpoczynku wykrytych na jego terytorium i w odniesieniu do których nie nałożono jeszcze sankcji, nawet jeżeli naruszenie to zostało popełnione na terytorium drugiej Strony lub, w przypadku Unii, na terytorium państwa członkowskiego lub państwa trzeciego.

Dodatek 27-B-4-1

DOSTOSOWANIA DO SPECYFIKACJI TECHNICZNYCH TACHOGRAFU ANALOGOWEGO

Załącznik I do rozporządzenia (UE) nr 165/2014 dostosowuje się do celów niniejszej sekcji w następujący sposób:

- a) w sekcji III (Wymagania dotyczące konstrukcji urządzenia rejestrującego) w podsekcji c) (Przyrządy rejestrujące) pkt 4.1 wyrazy „art. 34 ust. 5 lit. b) ppkt (ii), (iii) i (iv) niniejszego rozporządzenia” zastępuje się wyrazami „części B sekcja 4 art. 6 ust. 5 lit. b) pkt (ii), (iii) oraz (iv) załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Współnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony”;
- b) w sekcji III (Wymagania dotyczące konstrukcji urządzenia rejestrującego) w podsekcji c) (Przyrządy rejestrujące) pkt 4.2 wyrazy „art. 34 niniejszego rozporządzenia” zastępuje się wyrazami „części B sekcja 4 art. 6 ust. 5 załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Współnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony”;
- c) w sekcji IV (Wykresówki) w podsekcji a) (Wymagania ogólne) pkt 1 akapit trzeci wyrazy „art. 34 niniejszego rozporządzenia” zastępuje się wyrazami „część B sekcja 4 art. 6 ust. 6 załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Współnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;
- d) w sekcji V (Instalacja urządzenia rejestrującego) w pkt 5 akapit pierwszy wyrazy „niniejszego rozporządzenia” zastępuje się wyrazami „część B sekcja 4 i część C sekcja 2 załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Współnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;
- e) w sekcji V (Instalacja urządzenia rejestrującego) w pkt. 5 akapit trzeci wyrazy „w załączniku II część A do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/46/WE” zastępuje się wyrazami „w ujednoliconej rezolucji w sprawie budowy pojazdów (R.E.3)”, a wyrazy „niniejsze rozporządzenie” zastępuje się wyrazami „część C sekcja 2 załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Współnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;
- f) w sekcji VI (Sprawdzenia i przeglądy) w tekście przed pkt 1 po wyrazach „państwa członkowskie” dodaje się wyrazy „i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;
- g) w sekcji VI (Sprawdzenia i przeglądy) w pkt 1 (Certyfikacja nowych lub naprawionych urządzeń) akapit drugi, po wyrazach „państwa członkowskie” dodaje się wyrazy „i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych, a wyrazy „niniejsze rozporządzenie” zastępuje się wyrazami „część B sekcja 4 i część C sekcja 2 załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Współnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;

- h) w sekcji VI (Sprawdzenia i przeglądy) w pkt 3 lit. b) (Przeglądy okresowe) po wyrazach „państwo członkowskie” dodaje się wyrazy „i Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych.

Dodatek 27-B-4-2

DOSTOSOWANIA DO SPECYFIKACJI TECHNICZNYCH TACHOGRAFU CYFROWEGO

Załącznik IB do rozporządzenia (EWG) nr 3821/85 wraz z dodatkami, wprowadzony rozporządzeniem Rady (WE) nr 2135/98⁽⁹⁾, dostosowuje się do celów niniejszej sekcji w następujący sposób:

- 1) w przypadku Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru odniesienia do „państwa członkowskiego” zastępuje się odniesieniami do „Strony”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych, z wyjątkiem odniesień w podsekcji IV (Wymagania dotyczące budowy i funkcjonalne dla kart do tachografów) pkt 174 i podsekcji VII (Wydawanie kart) pkt 268a;
- 2) wyrazy „rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85” i „rozporządzenie (WE) nr 561/2006” zastępuje się wyrazami „część B sekcja 2 załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Współnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych.

Sekcję I (Definicje) załącznika IB do rozporządzenia (EWG) nr 3821/85 dostosowuje się do celów niniejszej sekcji w następujący sposób:

- 3) lit. u) otrzymuje brzmienie:

„u) »skuteczny obwód kół« oznacza wartość średnią długości drogi przebytej przez każde z kół (napędowych) poruszającego się pojazdu podczas jednego pełnego obrotu. Pomiar tych długości drogi jest wykonywany w normalnych warunkach testowych zgodnie z definicją w wymaganiu 414 i wyrażony jest w postaci »l = ... mm«. Producenci pojazdów mogą zastąpić pomiar tych odległości obliczeniem teoretycznym, które uwzględnia rozkład ciężaru na osie, pojazd nieobciążony w normalnym stanie gotowym do jazdy, mianowicie z płynem chłodzącym, smarami, paliwem, narzędziami, kołem zapasowym i kierowcą. Metody takich teoretycznych obliczeń podlegają zatwierdzeniu przez właściwy organ Strony i mogą mieć miejsce wyłącznie przed aktywacją tachografu;”;

- 4) w lit. bb) odniesienie do „dyrektywy Rady 92/6/EWG” zastępuje się odniesieniem do „mającego zastosowanie prawa każdej ze Stron”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;

- 5) lit. ii) otrzymuje brzmienie:

„»świadectwo zabezpieczenia« oznacza: procedurę polegającą na potwierdzeniu przez jednostkę certyfikującą wspólnych kryteriów, że badane urządzenie rejestrujące (lub jego element składowy) lub karta do tachografu spełniają wymogi bezpieczeństwa określone w dodatku 10 (Ogólne cele zabezpieczenia);”;

- 6) w lit. mm) odniesienie do „dyrektywy 92/23/EWG” zastępuje się odniesieniem do „regulaminu EKG ONZ nr 54”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;

- 7) w lit. nn) przypis 17 otrzymuje brzmienie:

„»Numer identyfikacyjny pojazdu« oznacza ustaloną kombinację znaków przypisanych do każdego pojazdu przez producenta, składającą się z dwóch sekcji: pierwszy, składający się z nie więcej niż sześciu znaków (liter lub cyfr), określających ogólne cechy pojazdu, w szczególności typ i model; drugiej, składającej się z ośmiu znaków, z których pierwsze cztery mogą być literami lub cyframi, a pozostałe cztery tylko cyframi, umożliwiającej w połączeniu z pierwszą sekcją jednoznaczną identyfikację danego pojazdu.”;

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2135/98 z dnia 24 września 1998 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3821/85 w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym oraz dyrektywę 88/599/EWG dotyczącą stosowania rozporządzeń (EWG) nr 3820/84 i (EWG) nr 3821/85 (Dz.U. L 274 z 9.10.1998, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1998/2135/oj>).

8) lit. rr) tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„— zainstalowana i stosowana wyłącznie w pojazdach kategorii M1 i N1 zgodnie z definicją z ujednoliconej rezolucji w sprawie budowy pojazdów (R.E.3)”.

Sekcję II (Ogólne cechy i funkcje urządzenia rejestrującego) załącznika IB do rozporządzenia (EWG) nr 3821/85 dostosowuje się do celów niniejszej sekcji w następujący sposób:

9) w pkt 004 uchyla się ostatni akapit.

Sekcję III (Wymagania dotyczące konstrukcji i funkcjonalności urządzeń rejestrujących) załącznika IB do rozporządzenia (EWG) nr 3821/85 dostosowuje się do celów niniejszej sekcji w następujący sposób:

10) w pkt 065 odniesienie do „dyrektywy 2007/46/WE” zastępuje się odniesieniem do „skonsolidowanej rezolucji w sprawie budowy pojazdów (R.E.3)”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;

11) w pkt 162 odniesienie do „dyrektywy Komisji 95/54/WE z dnia 31 października 1995 r. dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę Rady 72/245/EWG” zastępuje się odniesieniem do „regulaminu EKG ONZ nr 10”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych.

Sekcję IV (Wymagania budowlane i funkcjonalne dotyczące kart do tachografów) załącznika IB do rozporządzenia (EWG) nr 3821/85 dostosowuje się do celów niniejszej sekcji w następujący sposób:

12) w pkt 174 wyrazy „UK: Zjednoczone Królestwo” zastępuje się wyrazami „W przypadku Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru znakiem wyróżniającym jest GBZ.”;

13) w pkt 185 odniesienie do „terytorium Wspólnoty” zastępuje się odniesieniem do „terytorium Unii i Gibraltaru”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;

14) w pkt 188 odniesienie do „dyrektywy Komisji 95/54/WE z dnia 31 października 1995 r.” zastępuje się odniesieniem do „regulaminu EKG ONZ nr 10 z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych”;

15) w pkt 189 uchyla się ostatni akapit.

Sekcję V (Instalacja urządzeń rejestrujących) załącznika IB do rozporządzenia (EWG) nr 3821/85 dostosowuje się do celów niniejszej sekcji w następujący sposób:

16) w pkt 250a odniesienie do „rozporządzenia (WE) nr 68/2009” zastępuje się odniesieniem do „dodatku 12 do niniejszego załącznika”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych.

Sekcję VI (Kontrola, inspekcje i naprawy) załącznika IB do rozporządzenia (EWG) nr 3821/85 dostosowuje się do celów niniejszej sekcji w następujący sposób:

17) zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Wymogi dotyczące okoliczności, w jakich można usunąć zamknięcia, o których mowa w części C sekcja 2 art. 5 ust. 5 załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony, określone są w rozdziale V pkt 3 niniejszego załącznika”;

18) w podsekcji 1 (Zatwierdzenie instalatorów lub warsztatów) odniesienie do „art. 12 ust. 1 niniejszego rozporządzenia” zastępuje się odniesieniem do „części C sekcja 2 art. 5 ust. 1 i art. 8 załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych”.

Sekcję VII (Wydawanie kart) załącznika IB do rozporządzenia (EWG) nr 3821/85 dostosowuje się do celów niniejszej sekcji w następujący sposób:

- 19) w pkt 268a po wyrazach „państwa członkowskie”, w każdym przypadku, dodaje się wyrazy „i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych.

Sekcję VIII (homologacja typu urządzeń rejestrujących i kart do tachografów) załącznika IB do rozporządzenia (EWG) nr 3821/85 dostosowuje się do celów niniejszej sekcji w następujący sposób:

- 20) w pkt 271 pomija się wyrazy „zgodnie z art. 5 niniejszego rozporządzenia”.

Dodatek 1 (Słownik danych) do załącznika IB do rozporządzenia (EWG) nr 3821/85 dostosowuje się do celów niniejszej sekcji w następujący sposób:

- 21) w pkt 2.111 odniesienie do „dyrektywy 92/23 (EWG) 31.3.1992, Dz.U. L 129, s. 95” zastępuje się odniesieniem do „regulaminu EKG ONZ nr 54”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych.

Dodatek 9 (Wykaz homologacji typu minimalnych wymaganych badań) do załącznika IB do rozporządzenia (EWG) nr 3821/85 dostosowuje się do celów niniejszej sekcji w następujący sposób:

- 22) w ppkt 5.1 sekcji 2 (Badania funkcjonalności jednostki pojazdu) odniesienie do „dyrektywy 95/54/WE” zastępuje się odniesieniem do „regulaminu EKG ONZ nr 10”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;
- 23) w ppkt 5.1 sekcji 3 (Badania funkcjonalne czujnika ruchu) odniesienie do „dyrektywy 95/54/WE” zastępuje się odniesieniem do „regulaminu EKG ONZ nr 10”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych.

Dodatek 12 (Adaptor dla pojazdów kategorii M1 i N1) do załącznika IB do rozporządzenia (EWG) nr 3821/85 dostosowuje się do celów niniejszej sekcji w następujący sposób:

- 24) w sekcji 4 (Wymagania dotyczące budowy i funkcjonalności adaptera) w pkt 4.5 (Charakterystyka wydajności ADA_023, wyrazy „dyrektywa Komisji 2006/28/WE dostosowująca do postępu technicznego dyrektywę Rady 72/245/EWG” zastępuje się wyrazami „regulamin EKG ONZ nr 10”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;
- 25) w pkt 5.1 tabeli w podsekcji 7.2 (Świadectwo funkcjonalne) wyrazy „dyrektywa 2006/28/WE” zastępuje się wyrazami „regulamin EKG ONZ nr 10”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych.

Dodatek 27-B-4-3

DOSTOSOWANIA DO SPECYFIKACJI TECHNICZNYCH INTELIGENTNEGO TACHOGRAFU 1

Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/799 wraz z załącznikami i dodatkami, w wersji obowiązującej do dnia 20 sierpnia 2023 r., dostosowuje się do celów niniejszej sekcji w następujący sposób:

- 1) w przypadku Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru odniesienia do „państwa członkowskiego” zastępuje się odniesieniami do „Strony”, z odpowiednim dostosowaniem form gramatycznych, z wyjątkiem odniesień w podsekcji 4.1 pkt 229 i w sekcji 7 pkt 424;
- 2) wyrazy „rozporządzenie (EWG) nr 3820/85” i „rozporządzenie (WE) nr 561/2006” zastępuje się wyrazami „część B sekcja 2 załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;
- 3) wyrazy „rozporządzenie (UE) nr 165/2014” zastępuje się wyrazami „część B sekcja 4 i część C sekcja 2 załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych, z wyjątkiem odniesień w podsekcji 5.3 pkt 402 i w sekcji 7 pkt 424;
- 4) wyrazy „dyrektywa (UE) 2015/719” i „dyrektywa Rady 96/53/WE” zastępuje się wyrazami „część C sekcja 1 załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych.

Sekcję 1 (Definicje) załącznika IC do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/799 dostosowuje się do celów niniejszej sekcji w następujący sposób:

- 5) lit. u) otrzymuje brzmienie:

„u) »obwód toczny kół« oznacza:

wartość średnią długości drogi przebytej przez każde z kół (napędowych) poruszającego się pojazdu podczas jednego pełnego obrotu. Pomiar tych długości drogi jest wykonywany w normalnych warunkach testowych zgodnie z definicją w wymaganiu 414 i wyrażony jest w postaci »l = ... mm«. Producenci pojazdów mogą zastąpić pomiar tych odległości obliczeniem teoretycznym, które uwzględnia rozkład ciężaru na osie, pojazd nieobciążony w normalnym stanie gotowym do jazdy, mianowicie z płynem chłodzącym, smarami, paliwem, narzędziami, kołem zapasowym i kierowcą. Metody takich teoretycznych obliczeń podlegają zatwierdzeniu przez właściwy organ Strony i mogą mieć miejsce wyłącznie przed aktywacją tachografu;”;

- 6) w lit. hh) odniesienie do „dyrektywy Rady 92/6/EWG” zastępuje się odniesieniem do „mającego zastosowanie prawa każdej ze Stron”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;
- 7) w lit. uu) odniesienie do „dyrektywy Rady 92/23/EWG” zastępuje się odniesieniem do „regulaminu EKG ONZ nr 54”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;
- 8) w lit. vv) przypis 9 otrzymuje brzmienie:

„»Numer identyfikacyjny pojazdu« oznacza ustaloną kombinację znaków przypisanych do każdego pojazdu przez producenta, składającą się z dwóch sekcji: pierwszy, składający się z nie więcej niż sześciu znaków (liter lub cyfr), określających ogólne cechy pojazdu, w szczególności typ i model; drugiej, składającej się z ośmiu znaków, z których pierwsze cztery mogą być literami lub cyframi, a pozostałe cztery tylko cyframi, umożliwiającej w połączeniu z pierwszą sekcją jednoznaczną identyfikację danego pojazdu.”;

- 9) w lit. yy) tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„— zainstalowana i stosowana wyłącznie w pojazdach kategorii M1 i N1 zgodnie z definicją z ujednoliconej rezolucji w sprawie budowy pojazdów (R.E.3);”;

- 10) uchyla się lit. aaa);

- 11) w lit. ccc) akapit pierwszy zastępuje się datą „15 czerwca 2019 r.”.

Sekcję 2 (Charakterystyka ogólna i funkcje urządzenia rejestrującego) załącznika IC do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/799 dostosowuje się do celów niniejszej sekcji w następujący sposób:

- 12) w podsekcji 2.1 skreśla się ust. 7 ostatni akapit.

Sekcję 3 (Wymagania dotyczące konstrukcji i funkcjonalności urządzeń rejestrujących) załącznika IC do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/799 dostosowuje się do celów niniejszej sekcji w następujący sposób:

- 13) w podsekcji 3.20 pkt 200 uchyla się drugie zdanie akapitu trzeciego;

- 14) podsekcja 3.20 pkt 201 otrzymuje brzmienie:

„Przyrząd rejestrujący może umożliwiać też wyprowadzanie następujących danych poprzez odpowiednie, specjalne łącze szeregowo niezależnie od opcjonalnego przyłączenia szyny CAN (norma ISO 11898 Pojazdy drogowe — Wymiana cyfrowych informacji — Szybka sieć obszaru kontroli CAN), aby umożliwić innym urządzeniom elektrycznym zainstalowanym w pojeździe przetwarzanie następujących danych:

- aktualnej daty i godziny UTC,
- prędkości pojazdu,
- całkowitej drogi przebytej przez pojazd (licznik kilometrów),
- bieżąco wybranej czynności kierowcy i współkierowcy,
- informacji, czy w szczelinach karty kierowcy i współkierowcy jest aktualnie włożona karta do tachografu, i (w stosownych przypadkach) informacji identyfikacyjnych odpowiednich kart (numer karty i państwo wydające kartę).

Poza tym wykazem minimalnym mogą być również inne dane wyjściowe.

Po włączeniu zapłonu pojazdu dane te muszą być na stałe nadawane. Przy wyłączonym zapłonie pojazdu na odpowiednich wyjściach generowane są dane przynajmniej przy każdej zmianie czynności kierowcy lub współkierowcy lub włożeniu lub wyjęciu karty do tachografu. W przypadku gdy przy wyłączonym zapłonie wyprowadzanie danych jest zablokowane, dane te zostają udostępnione ponownie z chwilą włączenia zapłonu pojazdu.

W przypadku gdy przekazywane są dane osobowe, wymagana jest zgoda kierowcy.”.

Sekcję 4 (Wymagania dotyczące konstrukcji i funkcjonalności kart do tachografów) załącznika IC do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/799 dostosowuje się do celów niniejszej sekcji w następujący sposób:

- 15) w podsekcji 4.1 pkt 229 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru znakiem wyróżniającym jest GBZ.”;

- 16) w pkt 237 wyrazy „art. 26.4 rozporządzenia (UE) nr 165/2014” zastępuje się wyrazami „część C sekcja 2 art. 9 ust. 2 załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;

- 17) w rozdziale 4 podsekcja 4.4 pkt 241 niniejszego załącznika wyrazy „terytorium Wspólnoty” zastępuje się wyrazami „terytorium Unii i Gibraltaru”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;
- 18) uchyla się pkt 246 w podsekcji 4.5.

Sekcję 5 (Instalacja urządzenia rejestrującego) załącznika IC do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/799 dostosowuje się do celów niniejszej sekcji w następujący sposób:

- 19) podsekcja 5.2 pkt 397 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„397) drugiej, dodatkowej tabliczki można użyć tylko w pojazdach M1 i N1, w których zainstalowany jest adapter zgodnie z dodatkiem 16 do niniejszego załącznika, oraz gdy nie ma możliwości zamieszczenia wszystkich niezbędnych informacji opisanych w wymaganiu 396. W takich przypadkach ta dodatkowa tabliczka zawiera co najmniej cztery ostatnie tiret opisane w wymaganiu 396.”;

- 20) w podsekcji 5.3 pkt 402 wyrazy „art. 22 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 165/2014” zastępuje się wyrazami „część C sekcja 2 art. 5 ust. 3 załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Współnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony.”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych.

Sekcję 6 (Kontrole, inspekcje i naprawy) załącznika IC do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/799 dostosowuje się do celów niniejszej sekcji w następujący sposób:

- 21) zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Wymogi dotyczące okoliczności, w jakich można usunąć plomby, określono w rozdziale 5.3 niniejszego załącznika.”;

Sekcję 7 (Wydawanie kart) załącznika IC do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/799 dostosowuje się do celów niniejszej sekcji w następujący sposób:

- 22) w pkt 424, po odniesieniu do „państw członkowskich” dodaje się „i Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych, a odniesienie do „art. 31 rozporządzenia (UE) nr 165/2014” zastępuje się odniesieniem do „część C sekcja 2 art. 13 załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Współnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych.

Dodatek 1 (Słownik danych) do załącznika IC do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/799 dostosowuje się do celów niniejszej sekcji w następujący sposób:

- 23) w pkt 2.163 wyrazy „dyrektywa 92/23/EWG” zastępuje się wyrazami „regulamin EKG ONZ nr 54”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych.

Dodatek 11 (Wspólne mechanizmy zabezpieczenia) do załącznika IC do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/799 dostosowuje się do celów niniejszej sekcji w następujący sposób:

- 24) w pkt 9.1.4 (Poziom wyposażenia: Przyrządy rejestrujące), w pierwszej uwadze poniżej CSM_78, wyrazy „rozporządzenie (UE) nr 581/2010” zastępuje się wyrazami „część B sekcja 2 art. 7 ust. 5 załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Współnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;
- 25) w pkt 9.1.5 (Poziom wyposażenia: Karty do tachografów), w uwadze poniżej CSM_89, wyrazy „rozporządzenie (UE) nr 581/2010” zastępuje się wyrazami „część B sekcja 2 art. 7 ust. 5 załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Współnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych.

Dodatek 12 (Pozycja oparta na globalnym systemie nawigacji satelitarnej (GNSS)) do załącznika IC do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/799 dostosowuje się do celów niniejszej sekcji w następujący sposób:

- 26) w sekcji 1 (Wprowadzenie) skreśla się akapit drugi;
- 27) w sekcji 2 (Specyfikacja odbiornika GNSS) odniesienie do „zgodności z usługami świadczonymi w ramach programów Galileo i europejskiego systemu wspomagania satelitarnego (EGNOS) określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1285/2013” zastępuje się odniesieniem do „zgodności z satelitarnymi systemami wspomagającymi (SBAS)”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych.

Dodatek 16 (Adaptor dla pojazdów kategorii M1 i N1) do załącznika IC do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/799 dostosowuje się do celów niniejszej sekcji w następujący sposób:

- 28) w pkt 5.1 tabeli w sekcji 7 (homologacja typu urządzenia rejestrującego w przypadku stosowania adaptera) odniesienie do „dyrektywy 2006/28/WE” zastępuje się odniesieniem do „regulaminu EKG ONZ nr 10”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych.

Dodatek 27-B-4-4

DOSTOSOWANIA DO SPECYFIKACJI TECHNICZNYCH INTELIGENTNEGO TACHOGRAFU 2

Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/799 wraz z załącznikami i dodatkami dostosowuje się do celów niniejszej sekcji w następujący sposób:

W całym załączniku I C, w tym w dodatkach 1 do 17, wprowadza się następujące dostosowania:

- a) w przypadku Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru odniesienia do „państwa członkowskiego” lub „państw członkowskich”, we wszystkich przypadkach ich występowania, zastępuje się odniesieniami do „Strony”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych, z wyjątkiem odniesień w podsekcji 4.1 pkt 229 i w sekcji 7 pkt 424;
- b) wyrazy „rozporządzenie (WE) nr 561/2006” lub „rozporządzenie (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady” zastępuje się wyrazami „część B sekcja 2 załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;
- c) wyrazy „rozporządzenie (UE) nr 165/2014” zastępuje się wyrazami „część B sekcja 4 i część C sekcja 2 załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych, z wyjątkiem odniesień w pkt 226d, 237, 402, 424, ITS_01, MIG_025 oraz w dodatku 14 – w sekcji 1 akapit pierwszy, w sekcji 2 akapit drugi, w sekcji 3 i w pkt DSC_26;
- d) wyrazy „dyrektywa (UE) 2015/719” i „dyrektywa Rady 96/53/WE” zastępuje się wyrazami „część C sekcja 1 załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;
- e) wyrazy „załącznik I B do rozporządzenia (EWG) nr 3821/85” zastępuje się wyrazami „załącznik I B do rozporządzenia (EWG) nr 3821/85 dostosowany zgodnie z dodatkiem 27-B-4-2 do załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;
- 1) sekcję 1 (Definicje) załącznika I C do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/799 dostosowuje się ponadto w następujący sposób:
 - f) lit. u) otrzymuje brzmienie:

„u) »obwód toczny kół« oznacza: wartość średnią długości drogi przebytej przez każde z kół (napędowych) poruszającego się pojazdu podczas jednego pełnego obrotu. Pomiar tych długości drogi jest wykonywany w normalnych warunkach testowych zgodnie z definicją w wymaganiu 414 i wyrażony jest w postaci »l = ... mm«. Producenci pojazdów mogą zastąpić pomiar tych odległości obliczeniem teoretycznym, które uwzględni rozkład ciężaru na osie, pojazd nieobciążony w normalnym stanie gotowym do jazdy, mianowicie z płynem chłodzącym, smarami, paliwem, narzędziami, kołem zapasowym i kierowcą. Metody takich teoretycznych obliczeń podlegają zatwierdzeniu przez właściwy organ Strony i mogą mieć miejsce wyłącznie przed aktywacją tachografu;”;
 - g) w lit. hh) odniesienie do „dyrektywy Rady 92/6/EWG, z ostatnimi zmianami” zastępuje się odniesieniem do „mającego zastosowanie prawa każdej ze Stron”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;

h) w lit. uu) odniesienie do „dyrektywy Rady 92/23/EWG, z ostatnimi zmianami” zastępuje się odniesieniem do „regulaminu EKG ONZ nr 54”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;

i) przypis w lit. vv) otrzymuje brzmienie:

„Numer identyfikacyjny pojazdu» oznacza ustaloną kombinację znaków przypisanych do każdego pojazdu przez producenta, składającą się z dwóch sekcji: pierwszy, składający się z nie więcej niż sześciu znaków (liter lub cyfr), określających ogólne cechy pojazdu, w szczególności typ i model; drugiej, składającej się z ośmiu znaków, z których pierwsze cztery mogą być literami lub cyframi, a pozostałe cztery tylko cyframi, umożliwiającej w połączeniu z pierwszą sekcją jednoznaczną identyfikację danego pojazdu.”;

j) w lit. yy) tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„— zainstalowana i stosowana wyłącznie w pojazdach kategorii M1 i N1 zgodnie z definicją z ujednoliconej rezolucji w sprawie budowy pojazdów (R.E.3);”;

k) uchyla się lit. aaa);

l) w lit. ccc) treść definicji „data wprowadzenia” otrzymuje brzmienie „21 lutego 2024 r.”;

2) sekcję 2 (Charakterystyka ogólna i funkcje urządzeń rejestrujących) w załączniku I C do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/799 dostosowuje się ponadto w następujący sposób:

m) podsekcja 2.1 pkt 7 akapit ostatni otrzymuje brzmienie:

„Odbywa się to zgodnie z częścią C sekcja 2 art. 4 załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony.”;

3) sekcję 3 (Wymagania konstrukcyjne i funkcjonalne urządzeń rejestrujących) w załączniku I C do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/799 dostosowuje się ponadto w następujący sposób:

n) podsekcja 3.20 pkt 201 otrzymuje brzmienie:

„Przyrząd rejestrujący może umożliwiać też wyprowadzanie następujących danych poprzez odpowiednie, specjalne łącze szeregowo niezależnie od opcjonalnego przyłączenia szyny CAN (norma ISO 11898 Pojazdy drogowe — Wymiana cyfrowych informacji — Szybka sieć obszaru kontroli CAN), aby umożliwić innym urządzeniom elektrycznym zainstalowanym w pojeździe przetwarzanie następujących danych:

— aktualnej daty i godziny UTC,

— prędkości pojazdu,

— całkowitej drogi przebytej przez pojazd (licznik kilometrów),

— bieżąco wybranej czynności kierowcy i współkierowcy,

— informacji, czy w szczelinach karty kierowcy i współkierowcy jest aktualnie włożona karta do tachografu, i (w stosownych przypadkach) informacji identyfikacyjnych odpowiednich kart (numer karty i państwo wydające kartę).

Poza tym wykazem minimalnym mogą być również inne dane wyjściowe.

Po włączeniu zapłonu pojazdu dane te muszą być na stałe nadawane. Przy wyłączonym zapłonie pojazdu na odpowiednich wyjściach generowane są dane przynajmniej przy każdej zmianie czynności kierowcy lub współkierowcy lub włożeniu lub wyjęciu karty do tachografu. W przypadku gdy przy wyłączonym zapłonie wyprowadzanie danych jest zablokowane, dane te zostają udostępnione ponownie z chwilą włączenia zapłonu pojazdu.

W przypadku gdy przekazywane są dane osobowe, wymagana jest zgoda kierowcy.”;

- o) w sekcji 3.28 pkt 226d uchyla się wyrazy „zgodnie z art. 12 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 165/2014”;
- 4. sekcję 4 (Wymagania konstrukcyjne i funkcjonalne kart do tachografów) w załączniku I C do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/799 dostosowuje się ponadto w następujący sposób:
- p) w podsekcji 4.1 pkt 229 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru znakiem wyróżniającym jest GBZ”;

- q) w pkt 237 wyrazy „art. 26.4 rozporządzenia (UE) nr 165/2014” zastępuje się wyrazami „część C sekcja 2 art. 9 ust. 2 załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Współnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;
- r) w podsekcji 4.4 pkt 241 wyrazy „terytorium Wspólnoty” zastępuje się wyrazami „terytorium Unii i Gibraltaru”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;
- 5) sekcję 5 (Instalacja urządzenia rejestrującego) załącznika I C do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/799 dostosowuje się ponadto w następujący sposób:
- s) podsekcja 5.2 pkt 397 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„(397) drugiej, dodatkowej tabliczki można użyć tylko w pojazdach M1 i N1, w których zainstalowany jest adapter zgodnie z dodatkiem 16 do niniejszego załącznika, oraz gdy nie ma możliwości zamieszczenia wszystkich niezbędnych informacji opisanych w wymaganiu 396. W takich przypadkach ta dodatkowa tabliczka zawiera co najmniej cztery ostatnie tiret opisane w wymaganiu 396.”;

- t) w podsekcji 5.3 pkt 402 wyrazy „art. 22 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 165/2014” zastępuje się wyrazami „część C sekcja 2 art. 5 ust. 3 załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Współnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony.”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;
- 6) sekcję 6 (Kontrolę, inspekcje i naprawy) załącznika I C do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/799 dostosowuje się ponadto w następujący sposób:
- u) zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie: „Wymogi dotyczące okoliczności, w jakich można usunąć plomby, określono w rozdziale 5.3 niniejszego załącznika.”;

- 7) sekcję 7 (Wydawanie kart) załącznika I C do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/799 dostosowuje się ponadto w następujący sposób:
- v) w pkt 424, po odniesieniu do „państw członkowskich” dodaje się „i Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych, a odniesienie do „art. 31 rozporządzenia (UE) nr 165/2014” zastępuje się odniesieniem do „część C sekcja 2 art. 13 załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;
- 8) dodatek 1 (Słownik danych) załącznika I C do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/799 dostosowuje się ponadto w następujący sposób:
- w) w pkt 2.163 wyrazy „dyrektywa 92/23/EWG z dnia 31/3/92 Dz.U. L 129, s. 95” zastępuje się wyrazami „regulamin EKG ONZ nr 54”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;
- 9) dodatek 11 (Wspólne mechanizmy zabezpieczenia) załącznika I C do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/799 dostosowuje się ponadto w następujący sposób:
- x) w pkt 9.1.4 (Poziom wyposażenia: Przyrządy rejestrujące), w pierwszej uwadze poniżej CSM_78 wyrazy „rozporządzenie (UE) nr 581/2010” zastępuje się wyrazami „część B sekcja 2 art. 7 ust. 5 załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;
- y) w pkt 9.1.5 (Poziom wyposażenia: Karty do tachografów), w uwadze poniżej CSM_89, wyrazy „rozporządzenie (UE) nr 581/2010” zastępuje się wyrazami „część B sekcja 2 art. 7 ust. 5 załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;
- 10) dodatek 12 (Pozycja oparta na globalnym systemie nawigacji satelitarnej (GNSS)) do załącznika I C do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/799 dostosowuje się ponadto w następujący sposób:
- z) w sekcji 2 (Podstawowe cechy odbiornika GNSS) odniesienie do „zgodności z usługami świadczonymi w ramach programów Galileo i europejskiego systemu wspomagania satelitarnego (EGNOS) określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1285/2013” zastępuje się odniesieniem do „zgodności z satelitarnymi systemami wspomagającymi (SBAS)”, z odpowiednim dostosowaniem form gramatycznych;
- 11) dodatek 13 (Interfejs ITS) załącznika I C do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/799 dostosowuje się ponadto w następujący sposób:
- aa) w wymogu ITS_01 uchyla się wyrazy „zgodnie z art. 10 i 11 rozporządzenia (UE) nr 165/2014”;
- 12) dodatek 14 (Funkcja łączności na odległość) w załączniku I C do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/799 dostosowuje się ponadto w następujący sposób:
- w akapicie wprowadzającym sekcji 1 pomija się „zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) nr 165/2014”;
- w sekcji 2 akapit drugi pomija się „zgodnie z definicją przedstawioną w art. 9 rozporządzenia (UE) nr 165/2014”;
- w pkt DSC_26 pomija się „zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) nr 165/2014”;

- 13) dodatek 15 (Migracja: zarządzanie współistnieniem generacji urządzeń) w załączniku I C do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/799 dostosowuje się ponadto w następujący sposób:
 - bb) w podsekcji 2.2 wyrazy „załącznik I C do niniejszego rozporządzenia” zastępuje się wyrazami „załącznik I C do niniejszego rozporządzenia dostosowany zgodnie z dodatkiem 27-B-4-4 do załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;
 - cc) w wymogu MIG_025 w podsekcji 5 wyrazy „art. 34 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 165/2014” zastępuje się wyrazami „część B sekcja 4 art. 6 ust. 7 załącznika 27 do Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych;
- 14) dodatek 16 (Adaptor dla pojazdów kategorii M1 i N1) do załącznika I C do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/799 dostosowuje się ponadto w następujący sposób:
 - dd) w pkt 5.1 tabeli w sekcji 7 (homologacja typu urządzenia rejestrującego w przypadku stosowania adaptera) odniesienie do „dyrektywy 2006/28/WE” zastępuje się odniesieniem do „regulaminu EKG ONZ nr 10”, z uwzględnieniem niezbędnych dostosowań gramatycznych.

CZĘŚĆ C

WYMOGI DOTYCZĄCE POJAZDÓW WYKORZYSTYWANYCH DO TRANSPORTU TOWARÓW ZGODNIE Z ART. 281 NINIEJSZEJ UMOWY

SEKCJA 1

MASA I WYMIARY

Artykuł 1

Przedmiot i zasady

Maksymalna masa i maksymalne wymiary pojazdów, które mogą być wykorzystywane do przejazdów, o których mowa w art. 276 ust. 1 i art. 277 niniejszej Umowy, określone są w dodatku 27-C-1-1.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej sekcji stosuje się następujące definicje:

- a) „pojazd silnikowy” oznacza każdy pojazd z silnikiem napędowym, który porusza się po drogach dzięki własnemu napędowi;
- b) „przyczepa” oznacza każdy pojazd przeznaczony do doczepienia do pojazdu silnikowego, z wyjątkiem naczep, oraz skonstruowany i wyposażony do przewozu towarów;
- c) „naczepa” oznacza każdy pojazd, który jest przeznaczony do doczepienia do pojazdu silnikowego w ten sposób, że częściowo spoczywa na pojeździe silnikowym oraz znaczna część jego ciężaru i ciężaru jego ładunku jest przenoszona przez pojazd silnikowy, oraz skonstruowany i wyposażony do przewozu towarów;
- d) „zespół pojazdów” oznacza:
 - pociąg drogowy składający się z pojazdu silnikowego i przyczepy, lub
 - pojazd przegubowy składający się z pojazdu silnikowego i naczepy;
- e) „pojazd chłodnia” oznacza każdy pojazd, którego trwałe lub odłączalne części są specjalnie przystosowane do przewozu towarów w określonej temperaturze i którego ściany boczne włącznie z izolacją termiczną mają grubość co najmniej 45 mm;
- f) „maksymalne dopuszczalne wymiary” oznaczają maksymalne wymiary do używania pojazdu;
- g) „maksymalna dopuszczalna masa” oznacza maksymalną masę do używania załadowanego pojazdu;
- h) „maksymalny dopuszczalny nacisk osi” oznacza maksymalną masę do używania jednej obciążonej osi lub zestawu osi;
- i) „tona” oznacza ciężar spowodowany obciążeniem jednej tony, który odpowiada 9,8 kiloniutonom (kN);
- j) „ładunek niepodzielny” oznacza ładunek, który do celów przewozu drogą nie może być podzielony na dwa lub większą liczbę mniejszych ładunków bez niewspółmiernie wysokich kosztów lub ryzyka powstania szkody i który z powodu wymiarów lub masy nie może zostać przewieziony przez pojazd silnikowy, przyczepę, pociąg drogowy lub pojazd przegubowy pod każdym względem odpowiadający wymogom niniejszej sekcji;

- k) „paliwa alternatywne” oznaczają paliwa lub źródła energii, które służą, przynajmniej częściowo, jako substytut dla pochodzących z surowej ropy naftowej źródeł energii w transporcie i które mogą potencjalnie przyczynić się do dekarbonizacji transportu i zwiększenia efektywności środowiskowej sektora transportu, obejmujące:
- (i) energię elektryczną zużytyą we wszystkich rodzajach pojazdów elektrycznych;
 - (ii) wodór;
 - (iii) gaz ziemny, w tym biometan, w postaci gazowej (sprężony gaz ziemny – CNG) i w postaci ciekłej (skroplony gaz ziemny – LNG);
 - (iv) skroplony gaz ropopochodny (LPG); lub
 - (v) energię mechaniczną z przechowywania paliwa na pokładzie/ze źródeł pokładowych, w tym ciepło odpadowe;
- l) „pojazd napędzany paliwem alternatywnym” oznacza pojazd silnikowy napędzany w całości lub częściowo paliwem alternatywnym;
- m) „pojazd bezemisyjny” oznacza pojazd ciężarowy bez silnika spalinowego wewnętrznego spalania lub z silnikiem spalinowym wewnętrznego spalania, który emituje mniej niż 1 g CO₂/kWh; oraz
- n) „operacja transportu intermodalnego” oznacza przewóz jednego lub większej liczby kontenerów lub nadwozi wymiennych o długości nie większej niż 45 stóp, w którym samochód ciężarowy, przyczepa, naczepa (z jednostką ciągnącą lub bez), nadwozie wymienne lub kontener korzysta z drogi na początkowym lub końcowym odcinku przewozu, a na innym odcinku z usług kolei, żeglugi śródlądowej lub transportu morskiego.

Artykuł 3

Zezwolenia specjalne

Pojazd lub zespół pojazdów, który przekracza maksymalną masę lub maksymalne wymiary określone w dodatku 27-C-1-1, może zostać dopuszczony do ruchu wyłącznie na podstawie specjalnego zezwolenia, które wydawane jest przez właściwe organy w sposób niedyskryminujący lub na podstawie podobnych niedyskryminujących uzgodnień, dokonywanych indywidualnie dla każdego przypadku z tymi organami, w przypadku gdy te pojazdy lub zespoły pojazdów przewożą ładunki niepodzielne lub przeznaczone są do ich przewożenia.

Artykuł 4

Ograniczenia lokalne

Niniejsza sekcja nie uniemożliwia niedyskryminującego stosowania przepisów ruchu drogowego obowiązujących na terytorium każdej ze Stron i pozwalających na ograniczenie masy lub wymiarów pojazdów na niektórych drogach lub obiektach inżynierii lądowej.

Obejmuje to również możliwość nakładania lokalnych ograniczeń na maksymalne dopuszczalne wymiary lub masy pojazdów, które mogą być używane, w przypadku gdy infrastruktura nie jest przystosowana do długich i ciężkich pojazdów, na określonych obszarach lub na określonych drogach, takich jak centra miast, małe wsie lub miejsca o szczególnym znaczeniu przyrodniczym.

Artykuł 5**Urządzenia aerodynamiczne montowane z tyłu pojazdów lub zespołów pojazdów**

1. Pojazdy lub zespoły pojazdów wyposażone w urządzenia aerodynamiczne mogą przekraczać maksymalne długości przewidziane w dodatku 27-C-1-1 pkt 1.1, aby umożliwić instalację takich urządzeń w tylnej części pojazdów lub zespołów pojazdów. Pojazdy lub zespoły pojazdów wyposażone w takie urządzenia muszą spełniać wymogi dodatku 27-C-1-1 pkt 1.5, a jakiegokolwiek przekroczenie maksymalnych długości nie może powodować wzrostu długości ładowania tych pojazdów lub zespołów pojazdów.
2. Urządzenia aerodynamiczne, o których mowa w ust. 1, muszą spełniać następujące wymogi operacyjne:
 - a) w okolicznościach, w których narażone jest bezpieczeństwo innych użytkowników drogi lub kierowcy, urządzenia te muszą być złożone, schowane lub zdjęte przez kierowcę;
 - b) jeżeli urządzenia i wyposażenie aerodynamiczne mają w pozycji użytkowej ponad 500 mm długości, muszą być chowane lub składane;
 - c) w używaniu ich w infrastrukturze drogowej na obszarach miejskich i na trasach międzymiastowych uwzględnia się specyfikę obszarów, na których maksymalna dopuszczalna prędkość nie przekracza 50 km/h i na których mogą być obecni szczególnie zagrożeni użytkownicy drogi; oraz
 - d) gdy są schowane/złożone, nie mogą przekraczać maksymalnej dozwolonej długości o więcej niż 20 cm.

Artykuł 6**Kabiny aerodynamiczne**

Pojazdy lub zespoły pojazdów mogą przekraczać maksymalne długości określone w dodatku 27-C-1-1 pkt 1.1, pod warunkiem że ich kabiny zapewniają lepsze własności aerodynamiczne, większą efektywność energetyczną i większe bezpieczeństwo. Pojazdy lub zespoły pojazdów wyposażone w takie kabiny muszą spełniać wymogi dodatku 27-C-1-1 pkt 1.5, a przekroczenie jakiegokolwiek maksymalnych długości nie może powodować wzrostu ładowności tych pojazdów.

Artykuł 7**Operacje transportu intermodalnego**

1. Maksymalne długości określone w dodatku 27-C-1-1 pkt 1.1, w stosownych przypadkach z zastrzeżeniem art. 6, oraz maksymalną odległość określoną w dodatku 27-C-1-1 pkt 1.6, można przekroczyć o 15 cm w przypadku pojazdów lub zespołów pojazdów przewożących kontenery o długości 45 stóp lub nadwozia wymienne o długości 45 stóp, puste lub z ładunkiem, pod warunkiem że transport drogowy danego kontenera lub nadwozia wymiennego odbywa się w ramach operacji transportu intermodalnego przeprowadzanej zgodnie z warunkami określonymi przez każdą ze Stron.
2. W operacjach transportu intermodalnego maksymalną dopuszczalną masę pojazdów przegubowych o pięciu lub sześciu osiach można przekroczyć o dwie tony w przypadku zespołu określonego w dodatku 27-C-1-1 pkt 2.2.2 lit. a) i o cztery tony w przypadku zespołu określonego w dodatku 27-C-1-1 pkt 2.2.2 lit. b). Maksymalna dopuszczalna masa tych pojazdów nie może przekraczać 44 ton.

Artykuł 8

Dowód zgodności

1. Na dowód zgodności z niniejszą sekcją pojazdy objęte tą sekcją muszą posiadać jeden z następujących dowodów:

a) kombinacja następujących dwóch tabliczek:

— tabliczki znamionowej producenta, która jest tabliczką lub etykietą umieszczoną przez producenta na pojeździe, zawierającą główne parametry techniczne niezbędne do identyfikacji pojazdu i dostarczającą właściwym organom odpowiednie informacje dotyczące maksymalnych dopuszczalnych mas całkowitych; oraz

— tabliczki odnoszącej się do wymiarów, umieszczonej w miarę możliwości obok tabliczki znamionowej producenta i zawierającej następujące informacje:

(i) nazwę producenta;

(ii) numer identyfikacyjny pojazdu,

(iii) długość (L) pojazdu silnikowego, przyczepy lub naczepy;

(iv) szerokość (W) pojazdu silnikowego, przyczepy lub naczepy; oraz

(v) dane dotyczące pomiarów długości zespołów pojazdów:

— odległość (a) między przodem pojazdu silnikowego a środkowym punktem urządzenia sprzęgającego (haka sprzęgającego lub siodła); w przypadku siodła z kilkoma punktami sprzęgu należy podać wartości minimalne i maksymalne ($a_{\min}$ i $a_{\max}$);

— odległość (b) między środkowym punktem urządzenia sprzęgającego przyczepy (połączenie siodłowe) lub naczepy (sworzeń) a tyłem przyczepy lub naczepy; w przypadku urządzenia z kilkoma punktami sprzęgu należy podać wartości minimalne i maksymalne ($b_{\min}$ i $b_{\max}$);

Długość zespołu pojazdów jest długością pojazdu silnikowego i przyczepy lub naczepy umieszczonych w linii prostej jedno za drugim;

b) jedna tabliczka zawierająca informacje znajdujące się na dwóch tabliczkach, o których mowa w lit. a); lub

c) jeden dokument wydany przez właściwe organy Strony lub, w przypadku Unii, państwa członkowskiego, w którym dany pojazd jest zarejestrowany lub dopuszczony do ruchu, zawierający te same informacje co tabliczki, o których mowa w lit. a). Musi być umieszczony w miejscu łatwo dostępnym dla kontroli i odpowiednio zabezpieczonym.

2. Jeżeli parametry pojazdu nie odpowiadają już parametrom podanym w dowodzie zgodności, Strona lub, w przypadku Unii, państwo członkowskie, w którym dany pojazd jest zarejestrowany lub dopuszczony do ruchu, podejmuje niezbędne działania w celu zapewnienia, aby dowód zgodności został zmieniony.

3. Strony uznają tabliczki i dokumenty, o których mowa w ust. 1, za dowód zgodności pojazdu przewidziany w niniejszej sekcji.

Artykuł 9

Egzekwowanie przepisów

1. Każda ze Stron wprowadza szczególne środki w celu zidentyfikowania pojazdów lub zespołów pojazdów będących w ruchu, które najprawdopodobniej przekroczyły maksymalną dopuszczalną masę i muszą zatem zostać poddane kontroli przez właściwe organy Stron, aby zapewnić zgodność z wymogami niniejszej sekcji. Można tego dokonać za pomocą automatycznych systemów instalowanych w ramach infrastruktury drogowej lub za pomocą pokładowych urządzeń ważących instalowanych w pojazdach. Takie pokładowe urządzenia ważące muszą być precyzyjne, niezawodne, w pełni interoperacyjne i kompatybilne ze wszystkimi typami pojazdów.
2. Strona nie może wymagać instalacji pokładowych urządzeń ważących w pojazdach ani zespołach pojazdów zarejestrowanych na terytorium drugiej Strony.
3. W przypadku gdy do stwierdzenia naruszeń niniejszej sekcji i do nakładania sankcji używane są systemy automatyczne, systemy te muszą mieć certyfikację. Certyfikacja nie jest wymagana, w przypadku gdy systemy automatyczne używane są wyłącznie do identyfikacji.
4. Strony zapewniają, zgodnie z częścią A art. 14, aby ich właściwe organy wymieniały się informacjami o naruszeniach i sankcjach związanych z niniejszym artykułem.

Dodatek 27-C-1-1

MAKSYMALNE MASY I WYMIARY ORAZ PODOBNE PARAMETRY POJAZDÓW

1. Maksymalne dopuszczalne wymiary pojazdów (w metrach; „m”)
 - 1.1 Maksymalna długość:

—	pojazd silnikowy	12,00 m
—	przyczepy	12,00 m
—	pojazd przegubowy	16,50 m
—	pociąg drogowy	18,75 m
 - 1.2 Maksymalna szerokość:
 - a) wszystkie pojazdy z wyjątkiem pojazdów, o których mowa w lit. b) 2,55 m
 - b) nadbudówki pojazdów chłodni lub kontenerów chłodniczych bądź chłodniczych nadwozi wymiennych przewożonych przez pojazdy 2,60 m
 - 1.3. Maksymalna wysokość (wszelkich pojazdów) 4,00 m
 - 1.4. Wymiary usuwalnych nadbudówek i standardowych ładunków, takich jak kontenery, określono w pkt 1.1, 1.2, 1.3, 1.6, 1.7, 1.8 i 4.4.
 - 1.5. Każdy poruszający się pojazd silnikowy lub zespół pojazdów musi być w stanie wykonać skręt, mieszcząc się w obrębie drogi utworzonej przez dwa współśrodkowe okręgi o promieniu zewnętrznym 12,50 m oraz promieniu wewnętrznym 5,30 m
 - 1.6. Maksymalna odległość między osią sworznia siodła a tyłem naczepy 12,00 m
 - 1.7. Maksymalna odległość mierzona równolegle do osi podłużnej pociągu drogowego od skrajnego punktu części ładunkowej za kabiną do najdalszego zewnętrznego punktu przyczepy zestawu, minus odległość między tyłem pojazdu ciągnącego a przodem przyczepy 15,65 m
 - 1.8. Maksymalna odległość mierzona równolegle do osi podłużnej pociągu drogowego od skrajnego punktu części ładunkowej za kabiną do najdalszego zewnętrznego punktu przyczepy zestawu 16,40 m
2. Maksymalna dopuszczalna masa pojazdu (w tonach)
 - 2.1 Pojazdy będące częścią zespołu pojazdów
 - 2.1.1 Przyczepa dwuosiowa 18 ton
 - 2.1.2. Przyczepa trzyosiowa 24 tony
 - 2.2 Zespoły pojazdów

W przypadku zespołów pojazdów, w tym pojazdów napędzanych paliwem alternatywnym lub pojazdów bezemisyjnych, maksymalne dopuszczalne masy przewidziane w niniejszej sekcji zwiększa się odpowiednio o dodatkową masę z racji technologii paliwa alternatywnego lub technologii bezemisyjnej, wynoszącą odpowiednio maksymalnie 1 tonę i maksymalnie 2 tony.

 - 2.2.1. Pociągi drogowe o pięciu lub sześciu osiach
 - a) dwuosiowe pojazdy silnikowe z przyczepami trzyosiowymi 40 ton
 - b) trzyosiowe pojazdy silnikowe z przyczepami dwu- lub trzyosiowymi 40 ton

2.2.2. Pojazdy przegubowe o pięciu lub sześciu osiach

a)	dwuosiove pojazdy silnikowe z naczepami trzyosiowymi	40 ton
b)	trzyosiowe pojazdy silnikowe z naczepami dwu- lub trzyosiowymi	40 ton

2.2.3. Pociągi drogowe o czterech osiach składające się z dwuosiovego pojazdu silnikowego i przyczepy dwuosiovej 36 ton

2.2.4. Pojazdy przegubowe czteroosiowe składające się z dwuosiovego pojazdu silnikowego i naczepy dwuosiovej, jeżeli odległość między osiami naczepy:

—	wynosi 1,3 m lub więcej, ale nie przekracza 1,8 m	36 ton
—	jest większa niż 1,8 m	36 ton

(+ margines 2 ton, jeżeli zachowana jest maksymalna dopuszczalna masa („MAW”) pojazdu silnikowego (18 ton) i przestrzegana jest MAW osi podwójnej naczepy (20 ton), a oś napędowa jest wyposażona w podwójne opony i zawieszenie pneumatyczne lub równoważne zawieszenie)

2.3 Pojazdy silnikowe

W przypadku pojazdów silnikowych napędzanych paliwem alternatywnym lub pojazdów bezemisyjnych maksymalne dopuszczalne masy przewidziane w podsekcjach 2.3.1 i 2.3.2 zwiększa się odpowiednio o dodatkową masę z racji technologii paliwa alternatywnego lub technologii bezemisyjnej, wynoszącą odpowiednio maksymalnie 1 tonę i maksymalnie 2 tony.

2.3.1. Dwuosiove pojazdy silnikowe 18 ton

2.3.2. Trójosiowe pojazdy silnikowe 25 ton (26 ton, jeżeli oś napędowa jest wyposażona w podwójne opony i zawieszenie pneumatyczne lub równoważne zawieszenie lub jeżeli każda z osi napędowych jest wyposażona w podwójne opony, a maksymalny nacisk każdej osi nie przekracza 9,5 tony)

2.3.3. Czteroosiowe pojazdy silnikowe z dwiema osiami kierowanymi 32 tony, jeżeli oś napędowa jest wyposażona w podwójne opony i zawieszenie pneumatyczne lub równoważne zawieszenie lub jeżeli każda z osi napędowych jest wyposażona w podwójne opony, a maksymalny nacisk każdej osi nie przekracza 9,5 tony

3. Maksymalny dopuszczalny nacisk osi pojazdów (w tonach)

3.1. Osie pojedyncze

Pojedyncza oś nienapędowa 10 ton

3.2. Osie tandem w przyczepach i naczepach

Suma nacisków osi przypadająca na oś podwójną nie może przekraczać, jeżeli odległość (d) między osiami wynosi:

—	mniej niż 1 m ($d < 1,0$)	11 ton
—	między 1,0 m a mniej niż 1,3 m ($1,0 \leq d < 1,3$)	16 ton
—	między 1,3 m a mniej niż 1,8 m ($1,3 \leq d < 1,8$)	18 ton
—	1,8 m lub więcej ($1,8 \leq d$)	20 ton

3.3. Trzyosiowe przyczepy i naczepy

Suma ciężaru na oś przypadająca na oś potrójną nie może przekraczać, jeżeli odległość między (d) między osiami wynosi:

1,3 m lub mniej ($d \leq 1,3$)	21 ton
ponad 1,3 m i do 1,4 m ($1,3 < d \leq 1,4$)	24 tony

3.4. Oś napędowa

Oś napędowa pojazdów określonych w ppkt 2.2 i 2.3	11,5 tony

3.5. Osie podwójne pojazdów silnikowych

Suma nacisków osi przypadająca na oś podwójną nie może przekraczać, jeżeli odległość (d) między osiami wynosi:

- mniej niż 1 m ($d < 1,0$) 11,5 tony
- 1,0 m lub więcej, ale mniej niż 1,3 m ($1,0 \leq d < 1,3$) 16 ton
- 1,3 m lub więcej, ale mniej niż 1,8 m ($1,3 \leq d < 1,8$) 18 ton (19 ton, jeżeli oś napędowa jest wyposażona w podwójne opony i zawieszenie pneumatyczne lub równoważne zawieszenie lub jeżeli każda z osi napędowych jest wyposażona w podwójne opony, a maksymalny nacisk każdej osi nie przekracza 9,5 tony)

4. Inne parametry pojazdów

4.1 Wszystkie pojazdy

Ciężar wywierany przez oś napędzaną lub osie napędzane pojazdu lub zespołu pojazdów nie może być mniejszy niż 25 % całkowitej masy całkowitej pojazdu lub zespołu pojazdów.

4.2. Pociągi drogowe

Odległość między tylną osią pojazdu silnikowego a przednią osią przyczepy nie może być mniejsza niż 3,00 m.

4.3. Maksymalna dopuszczalna masa w zależności od rozstawu osi

Maksymalna dopuszczalna masa w tonach czteroosiowego pojazdu silnikowego nie może przekraczać pięciokrotnej odległości w metrach między osiami najbardziej wysuniętych do przodu i najbardziej wysuniętych do tyłu osi pojazdu.

4.4. Naczepy

Odległość mierzona poziomo między osią sworznia siodła a jakimkolwiek punktem z przodu naczepy nie może przekraczać 2,04 m.

SEKCJA 2

WYMOGI DOTYCZĄCE TACHOGRAFÓW, KART KIEROWCY I KART WARSZTATOWYCH

Artykuł 1

Przedmiot i zasady

W niniejszej sekcji określone są wymogi dotyczące pojazdów objętych zakresem stosowania części B sekcji 2 niniejszego załącznika w odniesieniu do instalacji, sprawdzania i kontrolowania tachografów, o których mowa w art. 281 ust. 2 niniejszej Umowy.

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszej sekcji stosuje się definicje zawarte w części B sekcja 2 art. 2 oraz sekcja 4 art. 2 niniejszego załącznika.
2. Poza definicjami, o których mowa w ust. 1, do celów niniejszej sekcji stosuje się następujące definicje:
 - a) „przyrząd rejestrujący” oznacza tachograf z wyłączeniem czujnika ruchu i przewodów do przyłączenia czujnika ruchu. Przyrząd rejestrujący może być pojedynczą jednostką lub szeregiem jednostek rozmieszczonych w pojeździe, pod warunkiem że spełnia wymogi bezpieczeństwa określone w niniejszej sekcji; przyrząd rejestrujący składa się między innymi z jednostki przetwarzającej, pamięci danych, funkcji pomiaru czasu, dwóch czytników kart inteligentnych dla kierowcy i współkierowcy, drukarki, wyświetlacza, złącz i urządzeń do wprowadzania danych przez użytkownika;
 - b) „czujnik ruchu” oznacza część tachografu dostarczającą sygnał odzwierciedlający prędkość pojazdu lub przebytą drogę;
 - c) „karta kontrolna” oznacza kartę do tachografu wydaną krajowemu właściwemu organowi kontrolnemu przez organy Strony, która identyfikuje podmiot kontrolny i fakultatywnie funkcjonariusza służb kontrolnych oraz umożliwia dostęp do danych zapisanych w pamięci danych lub na kartach kierowcy i fakultatywnie na kartach warsztatowych w celu odczytu, wydruku lub pobrania danych;
 - d) „karta warsztatowa” oznacza kartę do tachografu wydaną przez organy Strony wyznaczonemu personelowi producenta tachografu, instalatorowi, producentowi pojazdu lub warsztatowi zatwierdzonemu przez tę Stronę, która identyfikuje posiadacza karty oraz umożliwia sprawdzanie, kalibrację i aktywację tachografów lub pobieranie z nich danych;
 - e) „aktywacja” oznacza fazę, w której tachograf uzyskuje pełną funkcjonalność i uruchamia wszystkie funkcje, łącznie z funkcjami zabezpieczającymi, z wykorzystaniem karty warsztatowej;
 - f) „kalibracja” w odniesieniu do tachografu cyfrowego oznacza aktualizację lub potwierdzenie parametrów pojazdu, w tym identyfikacji pojazdu i charakterystyki pojazdu, które mają być przechowywane w pamięci danych, z wykorzystaniem karty warsztatowej;
 - g) „pobieranie danych” z tachografu cyfrowego lub inteligentnego oznacza kopiowanie, wraz z podpisem cyfrowym, części lub kompletnego zestawu plików danych zapisanych w pamięci danych przyrządu rejestrującego lub w pamięci karty do tachografu, pod warunkiem że w procesie tym nie są zmieniane ani usuwane jakiegokolwiek przechowywane dane;

- h) „usterka” oznacza odbiegające od normy działanie wykryte przez tachograf cyfrowy, które może być spowodowane wadliwym działaniem lub awarią;
- i) „instalacja” oznacza montaż tachografu w pojeździe;
- j) „przegląd okresowy” oznacza zespół czynności wykonywanych w celu sprawdzenia, czy tachograf pracuje prawidłowo, czy jego ustawienia odpowiadają parametrom pojazdu i czy do tachografu nie podłączono urządzeń manipulacyjnych;
- k) „naprawa” oznacza każdą naprawę czujnika ruchu lub przyrządu rejestrującego, wymagającą odłączenia zasilania lub odłączenia od innych elementów tachografu, lub otwarcia czujnika ruchu lub przyrządu rejestrującego;
- l) „interoperacyjność” oznacza zdolność systemów oraz będących ich podstawą procesów do wymiany danych oraz do wymiany informacji;
- m) „interfejs” oznacza połączenie między systemami zapewniające mechanizmy, za których pośrednictwem systemy te mogą się łączyć i wchodzić w interakcję;
- n) „pomiar czasu” oznacza trwały cyfrowy zapis uniwersalnej daty koordynowanej i uniwersalnego czasu koordynowanego (UTC); oraz
- o) „system informacyjny Tachonet” oznacza system informacyjny zgodny ze specyfikacjami technicznymi określonymi w załącznikach I–VII do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/68 ⁽¹⁰⁾.

Artykuł 3

Instalacja

1. Tachografy, o których mowa w ust. 2, instaluje się w pojazdach:
 - a) gdy dopuszczalna masa całkowita pojazdu łącznie z przyczepą lub naczepą przekracza 3,5 tony; lub
 - b) od dnia 1 lipca 2026 r., gdy dopuszczalna masa całkowita pojazdu łącznie z przyczepą lub naczepą przekracza 2,5 tony.
2. Tachografy to:
 - a) w przypadku pojazdów wprowadzonych do ruchu po raz pierwszy przed dniem 1 maja 2006 r. – tachograf analogowy;
 - b) w przypadku pojazdów wprowadzonych do ruchu po raz pierwszy w okresie od dnia 1 maja 2006 r. do dnia 30 września 2011 r. – pierwsza wersja tachografu cyfrowego;

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/68 z dnia 21 stycznia 2016 r. w sprawie wspólnych procedur i specyfikacji technicznych koniecznych do wzajemnego połączenia elektronicznych rejestrów kart kierowcy (Dz.U. L 15 z 22.1.2016, s. 51, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2016/68/oj).

- c) w przypadku pojazdów wprowadzonych do ruchu po raz pierwszy w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 30 września 2012 r. – druga wersja tachografu cyfrowego;
 - d) w przypadku pojazdów wprowadzonych do ruchu po raz pierwszy w okresie od dnia 1 października 2012 r. do dnia 14 czerwca 2019 r. – trzecia wersja tachografu cyfrowego;
 - e) w przypadku pojazdów zarejestrowanych po raz pierwszy od dnia 15 czerwca 2019 r. do dwóch lat po wejściu w życie szczegółowych specyfikacji, o których mowa w części B sekcja 4 art. 2 ust. 2 lit. h) – inteligentny tachograf 1; oraz
 - f) w przypadku pojazdów zarejestrowanych po raz pierwszy ponad dwa lata po wejściu w życie szczegółowych specyfikacji, o których mowa w części B sekcja 4 art. 2 ust. 2 lit. h) – inteligentny tachograf 2.
3. Każda ze Stron może wyłączyć z zakresu stosowania niniejszej sekcji pojazdy, o których mowa w części B sekcja 2 art. 8 ust. 3 niniejszego załącznika.
4. Każda ze Stron może wyłączyć z zakresu stosowania niniejszej sekcji pojazdy używane do operacji transportowych podlegających wyjątkom zgodnie z częścią B sekcja 2 art. 8 ust. 4 niniejszego załącznika. Każda ze Stron natychmiast powiadamia drugą Stronę o skorzystaniu z niniejszego ustępu.
5. Nie później niż trzy lata od końca roku wejścia w życie szczegółowych specyfikacji technicznych dotyczących inteligentnego tachografu 2 pojazdy, o których mowa w ust. 1 lit. a), i które są wyposażone w tachograf analogowy lub tachograf cyfrowy, muszą zostać wyposażone w inteligentny tachograf 2, gdy są użytkowane na terytorium Strony innej niż ta, w której są zarejestrowane.
6. Nie później niż cztery lata po wejściu w życie szczegółowych specyfikacji technicznych dotyczących inteligentnego tachografu 2 pojazdy, o których mowa w ust. 1 lit. a), i które są wyposażone w inteligentny tachograf 1, muszą zostać wyposażone w inteligentny tachograf 2, gdy są użytkowane na terytorium Strony innej niż ta, w której są zarejestrowane.
7. Od dnia 1 lipca 2026 r. pojazdy, o których mowa w ust. 1 lit. b), muszą być wyposażone w inteligentny tachograf 2, gdy są użytkowane na terytorium Strony innej niż ta, w której są zarejestrowane.
8. Żadne z postanowień niniejszej sekcji nie ma wpływu na stosowanie na terytorium Unii przepisów unijnych dotyczących urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym w odniesieniu do unijnych przewoźników drogowych towarów.

Artykuł 4

Ochrona danych

1. Każda ze Stron zapewnia, aby przetwarzanie danych osobowych w kontekście niniejszej sekcji odbywało się wyłącznie do celów weryfikacji zgodności z niniejszą sekcją.
2. Każda ze Stron zapewnia w szczególności ochronę danych osobowych przed wykorzystaniem w sposób inny niż ściśle określony w ust. 1 w odniesieniu do:
- a) korzystania z globalnego systemu nawigacji satelitarnej (GNSS) do rejestrowania danych dotyczących lokalizacji, o czym mowa w specyfikacji technicznej inteligentnego tachografu 1 i inteligentnego tachografu 2;

- b) elektronicznej wymiany informacji dotyczących kart kierowcy, o czym mowa w art. 13, w szczególności wszelkiej transgranicznej wymiany takich informacji ze stronami trzecimi; oraz
 - c) przechowywania zapisów przez przewoźników drogowych towarów, o czym mowa w art. 15.
3. Tachografy cyfrowe projektuje się tak, aby zapewnić prywatność. Przetwarzane mogą być wyłącznie dane niezbędne do celów, o których mowa w ust. 1.
4. Właściciele pojazdów, przewoźnicy drogowi towarów oraz wszelkie inne zainteresowane podmioty muszą przestrzegać odpowiednich przepisów dotyczących ochrony danych osobowych.

Artykuł 5

Instalacja i naprawa

1. Instalacji i napraw tachografów mogą dokonywać wyłącznie instalatorzy, warsztaty lub producenci pojazdów zatwierdzeni do tego celu przez właściwe organy Strony zgodnie z art. 7.
2. Zatwierdzeni instalatorzy, warsztaty lub producenci pojazdów plombują tachograf po zweryfikowaniu prawidłowości jego działania i w szczególności w sposób zapewniający, aby żadne urządzenie manipulacyjne nie mogło naruszyć lub zmienić zarejestrowanych danych.
3. Zatwierdzony instalator, warsztat lub producent pojazdu umieszcza specjalny znak na zakładanych przez siebie plombach i dodatkowo wprowadza do tachografu cyfrowego oraz inteligentnych tachografów 1 i 2 elektroniczne dane zabezpieczające w celu uwierzytelnienia wykonanego sprawdzenia. Każda ze Stron prowadzi i publikuje rejestr użytych znaków oraz elektronicznych danych zabezpieczających oraz niezbędne informacje dotyczące wykorzystanych elektronicznych danych zabezpieczających.
4. W celu poświadczenia, że instalację tachografu wykonano zgodnie z wymogami niniejszej sekcji, przytwierdza się tabliczkę instalacyjną w sposób zapewniający jej wyraźną widoczność i dostępność.
5. Elementy tachografu zostają zaplombowane. Wszelkie połączenia z tachografem, które są potencjalnie narażone na ingerencje, w tym połączenie między czujnikiem ruchu a skrzynią biegów, a także w stosownych przypadkach tabliczka instalacyjna, zostają zaplombowane.

Plomba może być usunięta lub naruszona wyłącznie:

- przez instalatorów lub warsztaty zatwierdzone przez właściwe organy zgodnie z art. 7 do celów naprawy, konserwacji lub powtórnej kalibracji tachografu lub przez funkcjonariuszy służb kontrolnych odpowiednio przeszkolonych oraz upoważnionych, gdy jest to wymagane, do celów kontroli; lub
- do celów naprawy lub modyfikacji pojazdu, która narusza plombę. W takich przypadkach w pojeździe przechowuje się pisemne oświadczenie określające datę i godzinę naruszenia plomby i podające przyczyny usunięcia plomby.

Zdjęte lub zerwane plomby zastępowane są przez zatwierdzonego instalatora lub zatwierdzony warsztat bez zbędnej zwłoki, a najpóźniej w ciągu siedmiu dni od ich zdjęcia lub zerwania. Gdy plomby zostały zdjęte lub zerwane do celów kontroli, mogą zostać bez zbędnej zwłoki zastąpione przez funkcjonariusza służb kontrolnych wyposażonego w urządzenie do plombowania oraz niepowtarzalny specjalny znak.

W przypadku zdjęcia plomby przez funkcjonariusza służb kontrolnych do tachografu wprowadza się kartę kontrolną na czas od zdjęcia plomby do zakończenia kontroli, w tym w przypadku zakładania nowej plomby. Funkcjonariusz służb kontrolnych wydaje pisemne oświadczenie zawierające co najmniej następujące informacje:

- numer identyfikacyjny pojazdu,
- imię i nazwisko funkcjonariusza,
- organ kontrolny i kraj,
- numer karty kontrolnej,
- numer zdjętej plomby,
- datę i godzinę zdjęcia plomby, oraz
- numer nowej plomby, w przypadku gdy funkcjonariusz służb kontrolnych założył nową plombę.

Przed ponownym założeniem plomb zatwierdzony warsztat sprawdza i kalibruje tachograf, z wyjątkiem przypadku, gdy plomba została zdjęta lub zerwana do celów kontroli i została wymieniona przez funkcjonariusza służb kontrolnych.

Artykuł 6

Przeglądy tachografów

1. Tachografy poddaje się regularnym przeglądom wykonywanym przez zatwierdzone warsztaty. Regularne przeglądy przeprowadza się przynajmniej raz na dwa lata.
2. Zakres przeglądów, o których mowa w ust. 1, obejmuje co najmniej sprawdzenie:
 - czy tachograf jest prawidłowo zainstalowany i czy jest odpowiedni dla danego pojazdu,
 - czy tachograf działa prawidłowo,
 - czy tachograf jest opatrzony znakiem homologacji typu,
 - czy zamocowana jest tabliczka instalacyjna,
 - czy wszystkie plomby są nienaruszone i spełniają swoją funkcję,
 - czy do tachografu nie są podłączone urządzenia manipulacyjne lub czy nie ma śladów używania takich urządzeń, oraz
 - rozmiaru opon i faktycznego obwodu tocznego opon.
3. Warsztaty sporządzają protokół przeglądu, w przypadkach gdy konieczne było usunięcie nieprawidłowości w działaniu tachografu, bez względu na to, czy nastąpiło to w wyniku przeglądu okresowego czy przeglądu przeprowadzonego na specjalne żądanie właściwego organu krajowego. Prowadzą one wykaz wszystkich sporządzonych protokołów przeglądu.
4. Protokoły przeglądu przechowuje się co najmniej przez dwa lata od czasu sporządzenia protokołu. Każda ze Stron decyduje, czy protokoły przeglądu mają być w tym okresie przechowywane, czy przesyłane właściwemu organowi. W przypadku gdy warsztat, który sporządził protokoły, przechowuje takie protokoły przeglądu, na żądanie właściwego organu udostępnia protokoły przeglądu i kalibracji wykonanych w tym okresie.

Artykuł 7

Zatwierdzanie instalatorów, warsztatów i producentów pojazdów

1. Każda ze Stron lub, w przypadku Unii, każde z państw członkowskich zatwierdza, regularnie kontroluje i certyfikuje instalatorów, warsztaty i producentów pojazdów, którzy mogą dokonywać instalacji, sprawdzeń, przeglądów i napraw tachografów.
2. Każda ze Stron lub, w przypadku Unii, każde z państw członkowskich zapewnia kompetentność i rzetelność instalatorów, warsztatów i producentów pojazdów. W tym celu ustanawia i publikuje zestaw jasnych procedur krajowych oraz zapewnia spełnienie następujących minimalnych kryteriów:
 - a) właściwe przeszkolenie pracowników;
 - b) dostępność urządzeń niezbędnych do przeprowadzenia odpowiednich badań i wykonywania odpowiednich zadań; oraz
 - c) dobra reputacja instalatorów, warsztatów i producentów pojazdów.
3. Audyty zatwierdzonych instalatorów lub warsztatów przeprowadza się w następujący sposób:
 - a) zatwierdzeni instalatorzy lub zatwierdzone warsztaty podlegają co najmniej raz na dwa lata audytowi procedur stosowanych przy obsłudze tachografów. Audyt koncentruje się w szczególności na środkach bezpieczeństwa i posługiwaniu się kartami warsztatowymi. Strony lub, w przypadku Unii, państwa członkowskie mogą przeprowadzać te audyty bez dokonywania wizyt na miejscu; oraz
 - b) odbywają się również niezapowiedziane audyty techniczne zatwierdzonych instalatorów lub warsztatów w celu skontrolowania wykonywanych kalibracji, przeglądów i instalacji. Audyty te obejmują rocznie co najmniej 10 % zatwierdzonych instalatorów i warsztatów.
4. Każda ze Stron i jej właściwe organy wprowadzają odpowiednie środki w celu zapobiegania konfliktom interesów pomiędzy instalatorami lub warsztatami a przewoźnikami drogowymi towarów. W szczególności w przypadku poważnego ryzyka konfliktu interesów wprowadza się szczególne dodatkowe środki w celu zapewnienia przestrzegania niniejszej sekcji przez instalatora lub warsztat.
5. Właściwe organy każdej ze Stron cofają zatwierdzenia, czasowo albo na stałe, instalatorom, warsztatom oraz producentom pojazdów niewykonującym swoich obowiązków wynikających z niniejszej sekcji.

Artykuł 8

Karty warsztatowe

1. Okres ważności kart warsztatowych nie może przekraczać roku. Przy przedłużaniu ważności karty warsztatowej właściwy organ zapewnia spełnianie przez instalatora, warsztat lub producenta pojazdów kryteriów wymienionych w art. 7 ust. 2.
2. Właściwy organ przedłuża ważność karty warsztatowej w terminie 15 dni roboczych po otrzymaniu ważnego wniosku o przedłużenie ważności i całej niezbędnej dokumentacji. Jeżeli karta warsztatowa została uszkodzona, działa wadliwie lub została zagubiona lub skradziona, właściwy organ wydaje kartę zastępczą w terminie pięciu dni roboczych od dnia otrzymania szczegółowego wniosku o jej wydanie. Właściwe organy prowadzą rejestr kart zagubionych, skradzionych lub uszkodzonych.

3. Jeżeli Strona lub, w przypadku Unii, państwo członkowskie cofa upoważnienie dla instalatora, warsztatu lub producenta pojazdu zgodnie z art. 7, cofa również wydane im karty warsztatowe.

4. Każda ze Stron wprowadza wszystkie niezbędne środki, aby zapobiegać fałszowaniu kart warsztatowych przekazywanych zatwierdzonym instalatorom, warsztatom oraz producentom pojazdów.

Artykuł 9

Wydawanie kart kierowcy

1. Karty kierowcy wydawane są na wniosek kierowcy przez właściwy organ Strony, na której terytorium kierowca ma miejsce stałego zamieszkania. W przypadku gdy właściwe organy Strony wydające kartę kierowcy mają wątpliwości co do ważności oświadczenia dotyczącego miejsca stałego zamieszkania lub do celów niektórych szczególnych kontroli, mogą zażądać od kierowcy wszelkich dodatkowych informacji i dowodów.

Do celów niniejszego artykułu „miejsce stałego zamieszkania” oznacza miejsce, w którym dana osoba zwykle mieszka, to znaczy przez co najmniej 185 dni w każdym roku kalendarzowym, ze względu na więzi osobiste i zawodowe, a w przypadku osoby niezwiązanej z danym miejscem zawodowo, ze względu na więzi osobiste, które wskazują na istnienie ścisłych związków pomiędzy tą osobą a miejscem, w którym mieszka.

Jednakże za miejsce stałego zamieszkania osoby, której więzi zawodowe znajdują się w miejscu innym niż jej więzi osobiste i która w związku z tym mieszka na przemian w różnych miejscach położonych na terytorium obu Stron, uważa się miejsce, w którym posiada ona więzi osobiste, pod warunkiem że osoba ta powraca tam regularnie. Ten ostatni warunek nie musi być spełniony w przypadku, gdy dana osoba mieszka na terytorium Strony w celu wykonania umowy zawartej na czas określony.

2. W należycie uzasadnionych i wyjątkowych przypadkach każda ze Stron lub, w przypadku Unii, państwo członkowskie może wydać czasową i nieodnawialną kartę kierowcy ważną przez okres nieprzekraczający 185 dni kierowcy, który nie ma miejsca stałego zamieszkania na terytorium Strony, pod warunkiem że kierowcę takiego łączy stosunek pracy z przedsiębiorstwem mającym siedzibę na terytorium Strony wydającej kartę oraz o ile kierowca przedstawi świadectwo kierowcy, gdy jest to wymagane.

3. Właściwe organy Strony wydającej kartę wprowadzają odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby wnioskodawca nie posiadał już ważnej karty kierowcy, oraz dokonują personalizacji karty kierowcy, zapewniając, aby zawarte na niej dane były widoczne i bezpieczne.

4. Okres ważności karty kierowcy nie może przekraczać pięciu lat.

5. Karty kierowcy nie można w okresie jej ważności cofnąć ani zawiesić, chyba że właściwe organy Strony uznają ją za sfałszowaną lub gdy kierowca korzysta z karty, której nie jest posiadaczem, lub gdy karta, w której posiadaniu jest kierowca, została wydana na podstawie fałszywych oświadczeń lub sfałszowanych dokumentów. Jeżeli takiego zawieszenia lub cofnięcia karty dokonała Strona inna niż Strona wydająca lub, w przypadku Unii, państwo członkowskie inne niż państwo członkowskie wydające kartę, Strona lub państwo, które zawiesiły lub cofnęły kartę, jak najszybciej zwracają ją organom Strony lub, w przypadku Unii, państwa członkowskiego, które wydały kartę, oraz wskazują powody cofnięcia lub zawieszenia. Jeżeli zwrot karty ma nastąpić w okresie dłuższym niż dwa tygodnie, Strona lub, w przypadku Unii, państwo członkowskie, które zawiesiły lub cofnęły kartę, informują w ciągu tych dwóch tygodni Stronę lub, w przypadku Unii, państwo członkowskie, które wydały kartę, o powodach tego zawieszenia lub cofnięcia.

6. Właściwy organ Strony wydającej może zobowiązać kierowcę do wymiany karty kierowcy na nową, jeżeli jest to niezbędne w celu zapewnienia zgodności z odpowiednimi specyfikacjami technicznymi.

7. Każda ze Stron wprowadza wszystkie niezbędne środki, aby zapobiec fałszowaniu kart kierowcy.

8. Niniejszy artykuł nie uniemożliwia Stronie lub, w przypadku Unii, państwu członkowskiemu wydania karty kierowcy, który ma miejsce stałego zamieszkania w części terytorium tej Strony, do której nie ma zastosowania niniejszy załącznik, pod warunkiem że w takich przypadkach stosowane są odpowiednie postanowienia niniejszej sekcji.

*Artykuł 10***Przedłużanie ważności kart kierowcy**

1. Jeżeli w przypadku przedłużania ważności Strona, na której terytorium kierowca ma miejsce stałego zamieszkania, jest inna niż Strona, która wydała jego aktualną kartę, oraz w przypadku gdy organy tej pierwszej Strony otrzymały wniosek o przedłużenie ważności karty kierowcy, informują one organy, które wydały poprzednią kartę, o powodach przedłużenia jej ważności.
2. W przypadku złożenia wniosku o przedłużenie ważności karty, która wkrótce utraci ważność, właściwy organ wydaje nową kartę przed dniem upływu okresu ważności, pod warunkiem że wniosek został przesłany w terminie określonym w części B sekcja 4 art. 5.

*Artykuł 11***Kradzież, zagubienie lub uszkodzenie kart kierowcy**

1. Organy wydające prowadzą rejestr kart wydanych, skradzionych, zagubionych lub uszkodzonych w okresie odpowiadającym przynajmniej okresowi ich ważności.
2. W przypadku gdy karta kierowcy jest uszkodzona, działa wadliwie, została zgubiona lub skradziona, właściwe organy Strony, na której terytorium kierowca ma miejsce stałego zamieszkania, wydają kartę zastępczą w terminie ośmiu dni roboczych po otrzymaniu szczegółowego wniosku o jej wydanie.

*Artykuł 12***Wzajemna akceptacja kart kierowcy**

1. Każda ze Stron akceptuje karty kierowcy wydane przez drugą Stronę.
2. W przypadku gdy posiadacz ważnej karty kierowcy wydanej przez Stronę ma miejsce stałego zamieszkania na terytorium drugiej Strony i ubiega się o wymianę swojej karty kierowcy na jej odpowiednik, Strona lub, w przypadku Unii, państwo członkowskie, które dokonują wymiany, ponoszą odpowiedzialność za sprawdzenie, czy przedstawiona karta jest nadal ważna.
3. Strony lub, w przypadku Unii, państwa członkowskie dokonujące wymiany zwracają starą kartę organom Strony lub, w przypadku Unii, państwa członkowskiego, które wydały kartę, oraz wskazują powody tego zwrotu.
4. W przypadku gdy Strona lub, w przypadku Unii, państwo członkowskie dokonuje zastąpienia lub wymiany karty kierowcy, zastąpienie lub wymiana oraz wszelkie inne dalsze zastąpienia lub wymiany rejestruje się w tej Stronie lub, w przypadku Unii, w tym państwie członkowskim.

*Artykuł 13***Elektroniczna wymiana informacji dotyczących kart kierowcy**

1. W celu upewnienia się, że wnioskodawca już nie posiada ważnej karty kierowcy, Strony lub, w przypadku Unii, państwa członkowskie prowadzą krajowe elektroniczne rejestry zawierające następujące informacje dotyczące kart kierowcy w okresie odpowiadającym przynajmniej okresowi ważności tych kart:

- nazwisko i imię kierowcy,
- data oraz – jeśli informacja ta jest dostępna – miejsce urodzenia kierowcy,
- numer ważnego prawa jazdy i państwo wydające prawo jazdy (w stosownych przypadkach),

— status karty kierowcy, oraz

— numer karty kierowcy.

2. Rejestry elektroniczne Stron lub, w przypadku Unii, państw członkowskich muszą być wzajemnie połączone i dostępne na całym terytorium Stron przy użyciu systemu informacyjnego TACHOnet lub systemu kompatybilnego. W przypadku stosowania systemu kompatybilnego wymiana danych elektronicznych z drugą Stroną musi być możliwa za pośrednictwem systemu informacyjnego TACHOnet.

3. Przy wydawaniu, wymianie lub, w razie konieczności, przedłużaniu ważności karty kierowcy Strony lub, w przypadku Unii, państwa członkowskie sprawdzają przy pomocy elektronicznej wymiany danych, czy kierowca nie posiada już innej ważnej karty kierowcy. Przekazywane dane ograniczają się do danych niezbędnych na potrzeby takiej weryfikacji.

4. Funkcjonariusze służb kontrolnych mogą mieć dostęp do rejestru elektronicznego w celu sprawdzenia statusu karty kierowcy.

Artykuł 14

Ustawienia tachografów

1. Tachografy cyfrowe nie mogą być ustawione w sposób powodujący automatyczne przełączanie się na konkretną kategorię czynności po wyłączeniu silnika lub zapłonu pojazdu, chyba że kierowca ma w dalszym ciągu możliwość ręcznego wyboru odpowiedniej kategorii czynności.

2. W pojazdach nie instaluje się więcej niż jednego tachografu, chyba że do celów badań eksploatacyjnych.

3. Każda ze Stron zabrania produkcji, dystrybucji, reklamy lub sprzedaży urządzeń wykonanych lub przeznaczonych do celów manipulowania tachografami.

Artykuł 15

Odpowiedzialność przewoźników drogowych towarów

1. Przewoźnicy drogowi towarów są odpowiedzialni za zapewnienie, aby ich kierowcy byli właściwie wyszkoleni i poinstruowani w zakresie prawidłowego funkcjonowania tachografów, cyfrowych, inteligentnych lub analogowych, przeprowadzają regularne kontrole, aby zapewnić właściwe używanie tachografów przez swoich kierowców i nie udzielają kierowcom jakichkolwiek bezpośrednich ani pośrednich zachęt, które mogłyby skłaniać ich do niewłaściwego używania tachografów.

Przewoźnicy drogowi towarów wydają wystarczającą liczbę wykresówek kierowcom pojazdów wyposażonych w tachografy analogowe, mając na uwadze indywidualny charakter wykresówki, długość okresu pracy i możliwość zaistnienia konieczności ich wymiany, w przypadku gdy zostaną zniszczone lub zatrzymane przez upoważnionego funkcjonariusza służb kontrolnych. Przewoźnicy drogowi towarów wydają kierowcom wyłącznie wykresówki zgodne z zatwierdzonym wzorem i odpowiednie do użycia w urządzeniu zainstalowanym w pojeździe.

Przewoźnik drogowy towarów zapewnia, biorąc pod uwagę długość okresu pracy, by drukowanie danych z tachografu na żądanie funkcjonariusza służb kontrolnych mogło być prawidłowo przeprowadzone w razie kontroli.

2. Przewoźnicy drogowi towarów przechowują wykresówki i wydruki w każdym przypadku sporządzenia wydruków zgodnie z częścią B sekcja 4 art. 9 niniejszego załącznika, w porządku chronologicznym oraz w czytelnej formie, przez co najmniej rok po ich użyciu oraz wydają ich kopie zainteresowanym kierowcom na ich wniosek. Przewoźnicy drogowi towarów wydają także zainteresowanym kierowcom na ich wniosek kopie danych pobranych z kart kierowcy oraz ich wydruki na papierze. Wykresówki, wydruki oraz pobrane dane okazuje się lub przekazuje na żądanie każdego upoważnionego funkcjonariusza służb kontrolnych.

3. Przewoźnicy drogowi towarów są odpowiedzialni za naruszenia niniejszej sekcji oraz części B sekcja 4 niniejszego załącznika popełnione przez swoich kierowców lub kierowców będących w ich dyspozycji. Każda ze Stron może jednak uzależnić taką odpowiedzialność od naruszenia przez przewoźnika drogowego towarów ust. 1 akapit pierwszy niniejszego artykułu oraz części B sekcja 2 art. 7 ust. 1 i 2 niniejszego załącznika.

Artykuł 16

Procedury stosowane przez przewoźników drogowych towarów w przypadku wadliwego działania urządzeń

1. W razie awarii lub wadliwego działania tachografu przewoźnik drogowy towarów naprawia go u zatwierdzonego instalatora lub w zatwierdzonym warsztacie tak szybko, jak pozwalają na to okoliczności.
2. Jeżeli nie jest możliwe sprowadzenie pojazdu do bazy przewoźnika drogowego towarów w ciągu tygodnia, licząc od dnia awarii lub wykrycia wadliwego działania, naprawy dokonuje się w drodze.
3. Każda ze Stron lub, w przypadku Unii, państwa członkowskie upoważniają właściwe organy do zakazania używania pojazdu w przypadku, gdy awaria lub wadliwe działanie nie zostały usunięte zgodnie z ust. 1 i 2, w zakresie, w jakim jest to zgodne z przepisami krajowymi danej Strony.

Artykuł 17

Procedura wydawania kart do tachografów

Komisja Europejska przekazuje właściwym organom Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru materiał kryptograficzny służący do wydawania kierowcom, warsztatom i organom kontrolnym kart do tachografów, zgodnie z polityką certyfikacji europejskiego głównego urzędu certyfikacji (ERCA) oraz polityką certyfikacji Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru.

ZAŁĄCZNIK 28

WARUNKI ZATRUDNIENIA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 295 UMOWY

Lista warunków zatrudnienia, o których mowa w art. 295:

- a) maksymalne okresy pracy i minimalne okresy wypoczynku;
- b) minimalny wymiar płatnego corocznego urlopu wypoczynkowego;
- c) wynagrodzenie wraz ze stawką za nadgodziny; punktu tego nie stosuje się do uzupełniających pracowniczych programów emerytalnych;
- d) warunki wynajmu pracowników, w szczególności przez przedsiębiorstwa pracy tymczasowej;
- e) zdrowie, bezpieczeństwo i higiena w miejscu pracy;
- f) środki ochronne w zakresie warunków zatrudnienia kobiet ciężarnych lub kobiet bezpośrednio po urodzeniu dziecka, dzieci i młodzieży;
- g) równość traktowania mężczyzn i kobiet, a także inne przepisy w zakresie niedyskryminacji;
- h) warunki zakwaterowania pracowników, w przypadku gdy jest ono zapewniane przez pracodawcę pracownikom znajdującym się daleko od ich normalnego miejsca pracy;
- i) stawki dodatków lub zwrot wydatków na pokrycie kosztów podróży, wyżywienia i zakwaterowania dla pracowników znajdujących się daleko od domu z powodów zawodowych.

Lit. i) ma zastosowanie wyłącznie do wydatków na pokrycie kosztów podróży, wyżywienia i zakwaterowania ponoszonych przez pracowników delegowanych, jeżeli wymaga się od nich podróży do i z ich normalnego miejsca pracy na terytorium, na które zostali delegowani, lub jeżeli zostali czasowo wysłani przez swojego pracodawcę z tego normalnego miejsca pracy do innego miejsca pracy.

ZAŁĄCZNIK 29

REGULAMIN DOTYCZĄCY ROZSTRZYGANIA SPORÓW

I. Definicje

1. Do celów części szóstej niniejszej Umowy oraz niniejszego regulaminu stosuje się następujące definicje:
 - a) „pracownicy administracyjni”, w stosunku do arbitra, oznaczają osoby, którymi kieruje i które nadzoruje arbiter, inne niż asystenci;
 - b) „doradca” oznacza osobę wybraną przez Stronę w celu doradzania lub pomocy tej Stronie w związku z postępowaniem arbitrażowym;
 - c) „trybunał arbitrażowy” oznacza trybunał powołany zgodnie z art. 306 niniejszej Umowy;
 - d) „arbiter” oznacza członka trybunału arbitrażowego;
 - e) „asystent” oznacza osobę, która zgodnie z warunkami powołania arbitra oraz pod jego kierownictwem i nadzorem prowadzi badania lub pomaga temu arbitrowi;
 - f) „Strona skarżąca” oznacza którąkolwiek ze Stron wnoszącą o powołanie trybunału arbitrażowego zgodnie z art. 306 niniejszej Umowy;
 - g) „sekretariat” oznacza podmiot zewnętrzny dysponujący odpowiednią wiedzą fachową powołany przez Strony w celu zapewnienia wsparcia administracyjnego w związku z postępowaniem;
 - h) „Strona pozwana” oznacza Stronę, której zarzuca się naruszenie postanowień objętych niniejszą Umową; oraz
 - i) „przedstawiciel Strony” oznacza pracownika lub każdą inną osobę powołaną przez departament lub agencję rządową lub jakikolwiek inny podmiot publiczny Strony, którzy reprezentują Stronę na potrzeby sporu w ramach niniejszej Umowy lub jakiegokolwiek umowy uzupełniającej.

II. Powiadomienia

2. Wszelkie wnioski, zawiadomienia, oświadczenia pisemne i inne dokumenty (zwane dalej „powiadomieniami”):
 - a) trybunału arbitrażowego – przesyła się równocześnie obu Stronom;
 - b) Strony, skierowane do trybunału arbitrażowego – przesyła się równocześnie do wiadomości drugiej Strony; oraz
 - c) Strony, skierowane do drugiej Strony – przesyła się równocześnie do wiadomości trybunału arbitrażowego, stosownie do przypadku.
3. Wszelkich powiadomień dokonuje się pocztą elektroniczną lub, w stosownych przypadkach, za pomocą jakichkolwiek innych środków łączności, które zapewniają rejestrację wysłania powiadomienia. Powiadomienie uznaje się za doręczone w dniu jego wysłania, chyba że zostanie udowodnione, że było inaczej.
4. Wszelkie powiadomienia przekazuje się, odpowiednio, do służby prawnej Komisji Europejskiej i do doradcy prawnego Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Wspólnoty Narodów i Rozwoju Zjednoczonego Królestwa.

5. Drobne błędy pisarskie we wniosku, zawiadomieniu, oświadczeniu pisemnym lub innym dokumencie związanym z postępowaniem przed trybunałem arbitrażowym można poprawić, składając nowy dokument, w którym wyraźnie zaznaczono zmiany.
6. Jeżeli ostatni dzień na złożenie dokumentu przypada w dniu wolnym od pracy dla instytucji Unii lub rządu Zjednoczonego Królestwa lub Gibraltaru, termin na złożenie dokumentu upływa pierwszego następnego dnia roboczego.

III. Wyznaczanie arbitrów

7. Jeżeli zgodnie z art. 306 części szóstej arbitra wybiera się w drodze losowania, współprzewodniczący Rady Współpracy Strony skarżącej bezzwłocznie informuje współprzewodniczącego Strony pozwanej o dniu, godzinie i miejscu losowania. Strona pozwana może, jeżeli tak zdecyduje, być obecna podczas losowania. W każdym przypadku losowanie przeprowadza się z udziałem Strony lub Stron, które są obecne.
8. Współprzewodniczący Strony skarżącej powiadamia na piśmie każdą osobę wybraną do pełnienia funkcji arbitra o jej wyborze. Każda z tych osób informuje obie Strony w terminie pięciu dni od dnia dostarczenia powiadomienia, czy będzie mogła pełnić obowiązki arbitra.
9. Do celów art. 306 współprzewodniczący Rady Współpracy Strony skarżącej wybiera w drodze losowania:
 - a) arbitra – spośród osób, które zostały formalnie zaproponowane przez Stronę jako arbitrzy do jej części listy zgodnie z art. 319 ust. 1 lit. a) lub b), stosownie do przypadku, lub, w przypadku ich braku, spośród osób, które zostały formalnie zaproponowane przez drugą Stronę do jej części listy; oraz
 - b) przewodniczącego – spośród osób, które zostały formalnie zaproponowane przez jedną lub obie Strony do części listy dotyczącej przewodniczących zgodnie z art. 319 ust. 1 lit. c).
10. Strony mogą ustanowić rejestr w celu zapewnienia pomocy w organizacji i prowadzeniu określonych procedur rozstrzygania sporów na podstawie uzgodnień ad hoc lub na podstawie uzgodnień przyjętych przez Radę Współpracy zgodnie z art. 326 niniejszej Umowy.
11. Arbitrzy akceptują swoje powołanie poprzez podpisanie umów powołania. Strony dążą do zapewnienia, aby najpóźniej do czasu potwierdzenia dyspozycyjności przez wszystkich wybranych arbitrów uzgodniono wynagrodzenie i zwrot kosztów arbitrów i asystentów oraz przygotowano niezbędne umowy powołania w celu umożliwienia ich szybkiego podpisania. Wynagrodzenie i koszty arbitrów ustala się na podstawie norm WTO. Wynagrodzenie i koszty asystenta lub asystentów arbitra nie mogą przekraczać 50 % wynagrodzenia tego arbitra.

IV. Spotkanie organizacyjne

12. O ile Strony nie postanowią inaczej, spotykają się one z trybunałem arbitrażowym w terminie siedmiu dni od dnia jego powołania w celu ustalenia kwestii, które Strony lub trybunał arbitrażowy uznają za stosowne, w tym harmonogramu postępowań arbitrażowych. Arbitrzy i przedstawiciele Stron mogą uczestniczyć w tym spotkaniu za pośrednictwem dowolnych środków, w tym telefonu lub wideokonferencji.

V. Oświadczenia pisemne

13. Strona skarżąca składa swoje oświadczenie pisemne nie później niż 30 dni od dnia powołania trybunału arbitrażowego. Strona pozwana składa oświadczenie pisemne nie później niż 30 dni od dnia złożenia oświadczenia pisemnego Strony skarżącej.

VI. Funkcjonowanie trybunału arbitrażowego

14. Wszystkim posiedzeniom trybunału arbitrażowego przewodniczy jego przewodniczący. Trybunał arbitrażowy może przekazać przewodniczącemu uprawnienie do podejmowania decyzji administracyjnych i proceduralnych.
15. O ile część szósta niniejszej Umowy lub niniejszy regulamin nie stanowią inaczej, trybunał arbitrażowy może wykonywać swoje działania z wykorzystaniem wszelkich środków, włącznie z telefonem, wideokonferencją lub innymi elektronicznymi środkami komunikacji.
16. W obradach trybunału arbitrażowego mogą brać udział wyłącznie arbitrzy, lecz trybunał arbitrażowy może zezwolić na obecność asystentów arbitrów podczas jego obrad.
17. Za sporządzenie wszelkich orzeczeń, decyzji i sprawozdań odpowiada wyłącznie trybunał arbitrażowy; ich sporządzenie nie może być delegowane.
18. W przypadku pojawienia się kwestii proceduralnych, których nie obejmują postanowienia części szóstej niniejszej Umowy lub załączników do niej, trybunał arbitrażowy, po konsultacji ze Stronami, może przyjąć odpowiednią procedurę, która jest zgodna z tymi postanowieniami.
19. Jeżeli trybunał arbitrażowy uzna, że w ramach postępowań arbitrażowych niezbędna jest zmiana jakiegokolwiek terminu innego niż terminy określone w części szóstej niniejszej Umowy lub dokonanie innych dostosowań proceduralnych lub administracyjnych, informuje Strony, na piśmie i po konsultacjach ze Stronami, o powodach takich zmian lub dostosowań, wskazując termin lub konieczne dostosowanie.

VII. Zastąpienie arbitra

20. Gdy Strona uzna, że arbiter nie spełnia wymogów załącznika 30 i w związku z tym powinien zostać zastąpiony, Strona ta powiadamia o tym drugą Stronę w terminie 15 dni od dnia uzyskania wystarczających dowodów na zarzucane arbitrowi niespełnianie wymogów.
21. Strony konsultują się w terminie 15 dni od daty powiadomienia, o którym mowa w pkt 20. Strony informują arbitra o zarzucie niespełnienia wymogów i mogą zwrócić się do niego o podjęcie działań naprawczych. Mogą również, za obopólną zgodą, odwołać arbitra i wybrać nowego arbitra zgodnie z art. 306 niniejszej Umowy.
22. Jeśli Strony nie dojdą do porozumienia co do konieczności zastąpienia arbitra, który nie jest przewodniczącym trybunału arbitrażowego, każda ze Stron może wystąpić o przekazanie sprawy przewodniczącemu trybunału arbitrażowego, którego decyzja jest ostateczna.

Jeżeli przewodniczący trybunału arbitrażowego uzna, że arbiter nie spełnia wymogów określonych w załączniku 30, nowego arbitra wybiera się zgodnie z art. 306 niniejszej Umowy.

23. Jeżeli Strony nie dojdą do porozumienia co do konieczności zastąpienia przewodniczącego, każda ze Stron może wystąpić z wnioskiem o przekazanie sprawy jednej z pozostałych osób z części listy dotyczącej przewodniczących sporządzonej zgodnie z art. 319 niniejszej Umowy. Osobę tę wybiera w drodze losowania współprzewodniczący Rady Współpracy ze Strony wnioskującej lub osoba przez niego delegowana. Decyzja wybranej osoby dotycząca konieczności zastąpienia przewodniczącego jest ostateczna.

Jeżeli osoba ta uzna, że przewodniczący nie spełnia wymogów określonych w załączniku 30 niniejszej Umowy, przewodniczącego wybiera się zgodnie z art. 306 niniejszej Umowy.

VIII. Rozprawy

24. Na podstawie harmonogramu ustalonego zgodnie z pkt 12 oraz po konsultacji ze Stronami i pozostałymi arbitrami przewodniczący trybunału arbitrażowego powiadamia Strony o dniu, godzinie i miejscu rozprawy. Strona, na której terytorium odbywa się rozprawa, podaje te informacje do wiadomości publicznej, chyba że rozprawa odbywa się z wyłączeniem jawności.
25. O ile Strony nie postanowią inaczej, rozprawa odbywa się w Brukseli, gdy Stroną skarżącą jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, oraz w Londynie, gdy Stroną skarżącą jest Unia. Strona pozwana jest odpowiedzialna za logistyczne zorganizowanie rozprawy i ponosi koszty wynikające z tej organizacji.
26. Trybunał arbitrażowy może zwoływać dodatkowe rozprawy, jeżeli Strony tak postanowią.
27. Wszyscy arbitrzy muszą być obecni przez cały czas trwania rozprawy.
28. O ile Strony nie postanowią inaczej, na rozprawie mogą być obecne następujące osoby, niezależnie od tego, czy rozprawa ma charakter jawny:
- a) przedstawiciele Strony;
 - b) doradcy;
 - c) asystenci i pracownicy administracyjni;
 - d) tłumacze ustni i pisemni oraz sprawozdawcy sądowi trybunału arbitrażowego; oraz
 - e) biegli, zgodnie z decyzją trybunału arbitrażowego na podstawie art. 318 niniejszej Umowy.
29. Każda ze Stron nie później niż pięć dni przed dniem rozprawy składa trybunałowi arbitrażowemu i drugiej Stronie wykaz osób, które na rozprawie przedstawiają argumenty ustne lub oświadczenia w imieniu tej Strony, oraz wykaz innych przedstawicieli lub doradców, którzy będą obecni na rozprawie.
30. Trybunał arbitrażowy prowadzi rozprawę w następujący sposób, zapewniając przyznanie Stronom równej ilości czasu na przedstawienie zarówno argumentów, jak i kontrargumentów:
- a) Argumenty
 - (i) argument Strony skarżącej; oraz
 - (ii) argument Strony pozwanej.

b) Kontrargument

(i) odpowiedź Strony skarżącej; oraz

(ii) replika Strony pozwanej.

31. Trybunał arbitrażowy może kierować pytania do każdej ze Stron w dowolnym momencie rozprawy.
32. Trybunał arbitrażowy zapewnia doręczenie zapisu rozprawy Stronom możliwie jak najszybciej po rozprawie.
33. W terminie 10 dni po dniu rozprawy każda ze Stron może złożyć dodatkowe oświadczenie pisemne dotyczące wszelkich kwestii, które pojawiły się w trakcie rozprawy.

IX. Pytania pisemne

34. Trybunał arbitrażowy może w dowolnym momencie postępowania zwracać się z pytaniami pisemnymi do jednej lub obu Stron. Wszelkie pytania skierowane do jednej ze Stron przekazuje się do wiadomości drugiej Strony.
35. Każda ze Stron przekazuje drugiej Stronie kopię swojej odpowiedzi na pytania trybunału arbitrażowego. Druga Strona ma możliwość przedstawienia pisemnych uwag w odniesieniu do tej odpowiedzi w terminie pięciu dni po złożeniu takiej kopii.

X. Poufność

36. Każda ze Stron i trybunał arbitrażowy traktują jako poufne wszelkie informacje przedłożone przez drugą Stronę trybunałowi arbitrażowemu i określone przez nią jako poufne. Przedkładając trybunałowi arbitrażowemu oświadczenie pisemne zawierające informacje poufne, Strona przekazuje również, w terminie 15 dni, oświadczenie pisemne niezawierające informacji poufnych, które podaje się do wiadomości publicznej.
37. Żadne z postanowień niniejszego regulaminu nie wyklucza możliwości publicznego ujawniania przez Stronę jej własnych stanowisk, w zakresie, w jakim, odnosząc się do informacji przedstawionych przez drugą Stronę, Strona ta nie ujawnia jakichkolwiek informacji, które druga Strona określiła jako poufne.
38. Trybunał arbitrażowy zbiera się przy drzwiach zamkniętych, gdy oświadczenia lub argumenty Strony w odpowiedniej części zawierają informacje poufne. Strony zachowują poufność rozpraw trybunału arbitrażowego, gdy odbywają się one przy drzwiach zamkniętych.

XI. Kontakty ex parte

39. Trybunał arbitrażowy nie spotyka się ani nie kontaktuje się z którąkolwiek ze Stron pod nieobecność drugiej Strony.
40. Arbiter nie poddaje pod dyskusję jakichkolwiek aspektów związanych z przedmiotem postępowania z którąkolwiek ze Stron ani z obiema Stronami pod nieobecność innych arbitrów.

41. Strona nie kontaktuje się w żaden sposób z arbitrem. Wszelkie kontakty między Stroną a osobą, którą bierze się pod uwagę jako arbitra podczas dokonywania jego wyboru, ograniczają się do kwestii związanych z dyspozycyjnością i umową powołania.

XII. Oświadczenia amicus curiae

42. O ile Strony nie uzgodniły inaczej w terminie pięciu dni od dnia powołania trybunału arbitrażowego, trybunał ten może otrzymać dobrowolne oświadczenia pisemne od osób fizycznych lub prawnych mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Strony, niezależnych od rządów Stron (zwane dalej „oświadczeniami amicus curiae”), pod warunkiem że:

- a) trybunał arbitrażowy otrzyma je w terminie 10 dni od dnia swojego powołania;
- b) są zwięzłe i w żadnym przypadku, wraz z jakimikolwiek załącznikami, nie przekraczają 15 stron maszynopisu z podwójnymi odstępami między wierszami;
- c) dotyczą bezpośrednio kwestii faktycznej lub prawnej rozpatrywanej przez trybunał arbitrażowy;
- d) zawierają informacje dotyczące osoby składającej oświadczenie, w tym w przypadku osoby fizycznej jej obywatelstwo, a w przypadku osoby prawnej jej siedzibę, charakter działalności, status prawny, ogólne cele, jej źródła finansowania i nazwę jakiegokolwiek jednostki ją kontrolującej;
- e) określają, jaki dana osoba ma interes w danym postępowaniu arbitrażowym; oraz
- f) są sporządzone w języku roboczym ustalonym zgodnie z pkt 46 lub 47.

43. Oświadczenia amicus curiae doręcza się Stronom, które mogą przedstawić uwagi. Strony mogą przedłożyć trybunałowi arbitrażowemu uwagi w terminie 10 dni od dnia doręczenia oświadczeń Stronom.

44. Trybunał arbitrażowy wymienia w swoim sprawozdaniu wszystkie oświadczenia, które otrzymał zgodnie z pkt 42. Organ arbitrażowy nie jest zobowiązany do odniesienia się w swoim sprawozdaniu do argumentów przedstawionych w tych oświadczeniach. Jeżeli trybunał arbitrażowy odnosi się do takich argumentów, uwzględnia również wszelkie uwagi przedstawione przez Strony zgodnie z pkt 43.

XIII. Sprawy pilne

45. W sprawach pilnych, o których mowa w art. 310 niniejszej Umowy, trybunał arbitrażowy – po zasięgnięciu opinii Stron – dostosowuje odpowiednio terminy określone w niniejszym regulaminie. Trybunał arbitrażowy powiadamia Strony o tych dostosowaniach.

XIV. Język roboczy i tłumaczenie

46. Językiem postępowania przed trybunałem arbitrażowym jest język angielski.

47. Orzeczenia, sprawozdania i decyzje trybunału arbitrażowego wydawane są w języku angielskim.
48. Jeżeli Strona przedkłada dokument w języku, który nie jest językiem angielskim, przedkłada równocześnie jego tłumaczenie dokonane na własny koszt.

XV. Pozostałe procedury

49. Terminy określone w niniejszym regulaminie wewnętrznym dostosowuje się do specjalnych terminów przewidzianych na wydanie orzeczenia, sprawozdania lub decyzji przez trybunał arbitrażowy zgodnie z art. 314–317 niniejszej Umowy.

ZAŁĄCZNIK 30

KODEKS POSTĘPOWANIA ARBITRÓW

I. Definicje

1. W niniejszym kodeksie postępowania:
 - a) „arbiter” oznacza członka trybunału arbitrażowego;
 - b) „asystent” oznacza osobę, która zgodnie z warunkami powołania arbitra oraz pod jego kierownictwem i nadzorem prowadzi badania lub pomaga temu arbitrowi; oraz
 - c) „kandydat” oznacza osobę, która jest brana pod uwagę przy wyborze arbitra zgodnie z art. 306 lub 319 niniejszej Umowy.

II. Podstawowe zasady

2. W celu zachowania rzetelności i bezstronności mechanizmu rozstrzygania sporów kandydaci i arbitrzy:
 - a) zapoznają się z niniejszym kodeksem postępowania;
 - b) muszą być niezależni i bezstronni;
 - c) unikają bezpośrednich lub pośrednich konfliktów interesów;
 - d) unikają niewłaściwego zachowania lub stronniczości i stwarzania wrażenia niewłaściwego zachowania lub stronniczości;
 - e) przestrzegają wysokich standardów postępowania;
 - f) nie przyjmują poleceń od żadnej organizacji ani żadnego rządu w kwestiach związanych z rozstrzyganiem sporów na podstawie niniejszej Umowy ani jakiejkolwiek umowy uzupełniającej; oraz
 - g) nie ulegają wpływom własnych interesów, naciskom zewnętrznym, wpływom politycznym, żądaniom społecznym, lojalności wobec Strony ani obawom przed krytyką.
3. Arbitrzy nie podejmują w sposób bezpośredni lub pośredni jakichkolwiek zobowiązań ani nie przyjmują jakichkolwiek korzyści, które mogłyby w jakikolwiek sposób zakłócić właściwe wykonywanie ich obowiązków lub stworzyć wrażenie zakłócenia ich właściwego wykonywania.
4. Arbitrzy nie wykorzystują swojego stanowiska w trybunale arbitrażowym do realizacji jakichkolwiek osobistych lub prywatnych interesów. Arbitrzy unikają podejmowania działań, które mogą sprawiać wrażenie, że inne osoby mają możliwość wywierania na nich wpływu.
5. Arbitrzy nie pozwalają na to, aby przeszłe lub obecne związki lub zobowiązania finansowe, handlowe, zawodowe, rodzinne lub społeczne miały wpływ na ich postępowanie lub osąd.
6. Arbitrzy unikają nawiązywania jakichkolwiek kontaktów lub uzyskiwania korzyści finansowych, które mogą mieć wpływ na ich bezstronność lub mogłyby wywołać uzasadnione wrażenie niewłaściwego zachowania lub stronniczości.

III. Obowiązek ujawnienia informacji

7. Przed wyrażeniem zgody na powołanie na arbitra zgodnie z art. 306 niniejszej Umowy kandydaci, którym zaproponowano pełnienie funkcji arbitra, otrzymują egzemplarz niniejszego kodeksu postępowania i ujawniają Stronom na piśmie wszelkie przeszłe lub obecne interesy, związki lub kwestie, które mogą mieć wpływ na ich niezależność lub bezstronność lub które mogłyby wywoływać uzasadnione wrażenie niewłaściwego zachowania lub stronniczości. W tym celu kandydat podejmuje wszelkie stosowne starania, aby rozpoznać takie interesy, związki lub kwestie.
8. Obowiązek ujawniania informacji ma charakter ciągły, co oznacza, że arbitrzy są zobowiązani do podejmowania w każdym momencie stosownych starań, aby rozpoznać interesy, związki lub kwestie, o których mowa w ust. 7, które mogą pojawić się na dowolnym etapie postępowania, oraz ujawnić je Stronom na piśmie jak najszybciej od momentu, w którym się o nich dowiedzą.
9. Kandydaci i arbitrzy informują Strony o wszelkich kwestiach dotyczących faktycznego lub potencjalnego naruszenia niniejszego kodeksu postępowania w celu ich rozważenia przez Strony.

IV. Obowiązki arbitrów

10. Po wyrażeniu zgody na powołanie arbitrzy pozostają do dyspozycji i wykonują swoje obowiązki w sposób sumienny i sprawny w trakcie całego postępowania, przestrzegając przy tym zasad uczciwości i staranności.
11. Arbitrzy rozpatrują jedynie kwestie poruszone w postępowaniu i niezbędne do wydania decyzji lub sprawozdania. Nie delegują oni tego obowiązku na inną osobę.
12. Asystenci wypełniają odpowiednio obowiązki arbitrów określone w częściach II, III i VII niniejszego kodeksu postępowania. Arbitrzy podejmują wszelkie odpowiednie kroki w celu zapewnienia, aby ich asystenci znali te obowiązki i wywiązywali się z nich.

V. Obowiązki potencjalnych kandydatów

13. Osoby wskazane na liście sporządzonej zgodnie z art. 306 lub 319 niniejszej Umowy przestrzegają wysokich standardów postępowania i unikają niestosownych zachowań lub wywoływania wrażenia takich zachowań. Osoby wymienione na tej liście lub osoby, których umieszczenie na liście rozważa się, niezwłocznie informują Strony o wszelkich kwestiach, które mogą wymagać rozważenia w tym względzie.

VI. Obowiązki byłych arbitrów

14. Byli arbitrzy unikają postępowania, które może sprawiać wrażenie, że wykonując swoje obowiązki, byli stronniczy lub odnosili korzyści z jakiegokolwiek decyzji lub orzeczenia organu arbitrażowego.
15. Byli arbitrzy wypełniają obowiązki określone w części VII niniejszego kodeksu postępowania.

VII. Poufność

16. Arbitrzy w żadnym momencie nie ujawniają ani nie wykorzystują jakichkolwiek informacji poufnych dotyczących postępowania lub uzyskanych w trakcie postępowania, w odniesieniu do którego zostali powołani, z wyjątkiem sytuacji, w której jest to konieczne do celów tego postępowania. W szczególności arbitrzy nie ujawniają ani nie wykorzystują takich informacji w celu uzyskania osobistych korzyści lub korzyści na rzecz innej osoby lub w celu zaszkodzenia interesom innych osób.

17. Arbitrzy nie ujawniają decyzji trybunału arbitrażowego ani części takich decyzji przed ich publikacją zgodnie z art. 321 niniejszej Umowy.
18. Arbitrzy w żadnym momencie nie ujawniają przebiegu obrad trybunału arbitrażowego ani jakichkolwiek opinii arbitrów, ani nie składają jakichkolwiek oświadczeń dotyczących postępowania, w odniesieniu do którego zostali powołani, ani dotyczących kwestii będących przedmiotem sporu w postępowaniu.

VIII. Wydatki

19. W stosownych przypadkach arbitrzy prowadzą ewidencję czasu poświęconego postępowaniu przez nich oraz ich asystentów oraz wydatków poniesionych przez nich oraz asystentów oraz sporządzają w tym zakresie końcowe rozliczenie.

PROTOKÓŁ W SPRAWIE KOORDYNACJI SYSTEMÓW ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO

TYTUŁ I
POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł SSC.1

Definicje

Do celów niniejszego Protokołu stosuje się następujące definicje:

- a) „praca najemna” oznacza wszelką pracę lub sytuację równoważną, traktowaną jako taka do celów ustawodawstwa w zakresie zabezpieczenia społecznego Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy taka praca lub sytuacja równoważna ma miejsce w Gibraltarze, lub ustawodawstwa w zakresie zabezpieczenia społecznego Królestwa Hiszpanii, gdy taka praca lub sytuacja równoważna ma miejsce w Królestwie Hiszpanii;
- b) „praca na własny rachunek” oznacza wszelką pracę lub sytuację równoważną, traktowaną jako taka do celów ustawodawstwa w zakresie zabezpieczenia społecznego Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy taka praca lub sytuacja równoważna ma miejsce w Gibraltarze, lub ustawodawstwa w zakresie zabezpieczenia społecznego Królestwa Hiszpanii, gdy taka praca lub sytuacja równoważna ma miejsce w Królestwie Hiszpanii;
- c) „usługi wspomaganej rozrodczości” oznaczają wszelkie usługi medyczne, chirurgiczne lub położnicze świadczone w celu udzielenia osobie pomocy w zajściu w ciążę;
- d) „świadczenia rzeczowe” oznaczają:
 - (i) do celów tytułu III rozdział 1 – świadczenia rzeczowe przewidziane w ustawodawstwie Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub w ustawodawstwie Królestwa Hiszpanii, które służą zapewnieniu, udostępnieniu, bezpośredniemu opłaceniu lub zwrotowi kosztów opieki medycznej oraz produktów i usług stanowiących element dodatkowy takiej opieki;
 - (ii) do celów tytułu III rozdział 2 – wszystkie świadczenia rzeczowe w zakresie wypadków przy pracy i chorób zawodowych zdefiniowanych w pkt (i) i przewidziane w systemie Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub w systemie Królestwa Hiszpanii w zakresie wypadków przy pracy i chorób zawodowych;
- e) „okres przeznaczony na wychowywanie dziecka” odnosi się do każdego okresu, który zostaje zaliczony zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub z ustawodawstwem Królestwa Hiszpanii dotyczącym emerytur i rent lub który powoduje wypłacanie dodatku do emerytury lub renty wyrażnie z tego powodu, że dana osoba wychowywała dziecko, niezależnie od metody stosowanej do obliczenia tych okresów ani od tego, czy są one zaliczane na bieżąco w trakcie wychowywania dziecka, czy uznawane z mocą wsteczną;
- f) „urzędnik służby cywilnej” oznacza osobę uważaną za taką lub traktowaną jako taka przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli zatrudniającą go administracja podlega ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, lub przez Królestwo Hiszpanii, jeżeli zatrudniającą go administracja podlega ustawodawstwu Królestwa Hiszpanii;
- g) „właściwa władza” oznacza, w przypadku Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub Królestwa Hiszpanii, ministra, ministrów lub inną równoważną władzę odpowiedzialną na całym terytorium Królestwa Hiszpanii lub Gibraltaru lub jakiegokolwiek ich części za systemy zabezpieczenia społecznego;
- h) „właściwa instytucja” oznacza:
 - (i) instytucję, w której osoba zainteresowana jest ubezpieczona w chwili składania wniosku o świadczenie; lub

- (ii) instytucję, od której osoba zainteresowana ma prawo uzyskać świadczenia lub miałaby prawo do uzyskania świadczeń, gdyby ona sama lub członkowie jego rodziny zamieszkiwali w Królestwie Hiszpanii, jeżeli instytucja ta znajduje się w Królestwie Hiszpanii, albo w Gibraltarze, jeżeli instytucja ta znajduje się w Gibraltarze; lub
 - (iii) instytucję powiadomioną przez właściwą władzę odpowiednio Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub właściwą władzę Królestwa Hiszpanii; lub
 - (iv) w przypadku systemu dotyczącego obowiązków pracodawcy w zakresie świadczeń określonych w art. SSC.4 ust. 1, danego pracodawcę lub ubezpieczyciela albo, w przypadku ich braku, organ lub władzę powiadomione przez właściwą władzę odpowiednio Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub właściwą władzę Królestwa Hiszpanii;
- i) „świadczenie z tytułu śmierci” oznacza każde świadczenie wypłacone jednorazowo w razie śmierci, z wyłączeniem świadczeń zryczałtowanych, o których mowa w pkt v
 - j) „świadczenie rodzinne” oznacza wszelkie świadczenia rzeczowe lub pieniężne, które mają odpowiadać wydatkom rodziny, z wyłączeniem zaliczek z tytułu świadczeń alimentacyjnych oraz specjalnych zasiłków porodowych i adopcyjnych, o których mowa w załączniku SSC-1.
 - k) „pracownik przygraniczny” oznacza każdą osobę objętą definicją w art. 291 ust. 2 i 3 niniejszej Umowy;
 - l) „port macierzysty” oznacza miejsce, z którego członek załogi normalnie rozpoczyna i w którym kończy okres służby lub serię okresów służby i w którym w zwykłych warunkach operator / przedsiębiorstwo lotnicze nie odpowiada za zakwaterowanie danego członka załogi;
 - m) „instytucja” oznacza, w przypadku Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub Królestwa Hiszpanii, organ lub władzę odpowiedzialną za stosowanie całości lub części ustawodawstwa;
 - n) „instytucja miejsca zamieszkania” oraz „instytucja miejsca pobytu” oznaczają, odpowiednio, instytucję właściwą do udzielania świadczeń w miejscu zamieszkania osoby zainteresowanej oraz instytucję właściwą do udzielania świadczeń w miejscu pobytu osoby zainteresowanej, zgodnie ze stosowanym przez nie ustawodawstwem lub – jeżeli taka instytucja nie istnieje – instytucję wyznaczoną przez odpowiednią właściwą władzę;
 - o) „ubezpieczony”, w odniesieniu do działów zabezpieczenia społecznego objętych tytułem III rozdziału 1 i 3, oznacza każdą osobę spełniającą warunki wymagane przez ustawodawstwo Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwo Królestwa Hiszpanii, w zależności od tego, które państwo jest właściwe na podstawie tytułu II w celu uzyskania prawa do świadczeń, z uwzględnieniem postanowień niniejszego Protokołu;
 - p) „ustawodawstwo” oznacza, w przypadku Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub Królestwa Hiszpanii, przepisy ustawowe, wykonawcze i inne przepisy rangi ustawowej oraz wszystkie inne środki wykonawcze odnoszące się do działów systemu zabezpieczenia społecznego objętych art. SSC.4 ust. 1, lecz nie obejmuje postanowień umownych innych niż te, które służą wykonaniu zobowiązania ubezpieczeniowego wynikającego z przepisów ustawowych i wykonawczych, o których mowa w niniejszej literze, lub które były przedmiotem decyzji władz publicznych zobowiązującej do ich stosowania lub rozszerzającej ich zakres, pod warunkiem że Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru lub Królestwo Hiszpanii złoży odpowiednie oświadczenie w tym celu, zgłoszone Specjalnemu Komitetowi ds. Przepływu Osób. Unia publikuje takie oświadczenie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;

- q) „świadczenia z tytułu długotrwałej opieki” oznacza świadczenie rzeczowe lub pieniężne, którego celem jest zaspokojenie potrzeb w zakresie opieki nad osobą, która ze względu na upośledzenie wymaga przez dłuższy czas znacznej pomocy, w tym m.in. pomocy innej osoby lub osób w wykonywaniu podstawowych codziennych czynności w celu wspierania jej samodzielności; obejmuje to świadczenia przyznawane w tym samym celu osobie udzielającej takiej pomocy;
- r) „członek rodziny” oznacza:
- (i) A) każdą osobę określoną lub uznaną za członka rodziny lub określoną jako członek gospodarstwa domowego przez ustawodawstwo, na mocy którego przyznawane są świadczenia;
 - B) w odniesieniu do świadczeń rzeczowych zgodnie z tytułem III rozdział 1, każdą osobę określoną lub uznaną za członka rodziny lub określoną jako członka gospodarstwa domowego przez ustawodawstwo Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy osoba ta zamieszkuje w Gibraltarze, lub ustawodawstwo Królestwa Hiszpanii, gdy osoba ta zamieszkuje w Królestwie Hiszpanii;
 - (ii) jeżeli ustawodawstwo Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwo Królestwa Hiszpanii, które ma zastosowanie zgodnie z pkt (i), nie dokonuje rozróżnienia pomiędzy członkami rodziny a innymi osobami, do których ma ono zastosowanie, to za członków rodziny uznaje się małżonków, małoletnie dzieci i dzieci pozostające na utrzymaniu, które osiągnęły pełnoletniość;
 - (iii) jeżeli, na podstawie ustawodawstwa, które ma zastosowanie zgodnie z pkt (i) oraz (ii), dana osoba jest uznawana za członka rodziny lub członka gospodarstwa domowego tylko wtedy, gdy mieszka ona w tym samym gospodarstwie co ubezpieczony albo emeryt lub rencista, to warunek ten uważa się za spełniony, jeżeli osoba ta pozostaje głównie na utrzymaniu ubezpieczonego albo emeryta lub rencisty;
- s) „emeryt lub rencista” oznacza osobę otrzymującą ustawowe świadczenie z tytułu starości, inwalidztwa lub renty rodzinne w imieniu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub w imieniu Królestwa Hiszpanii w następstwie wykonywania pracy najemnej lub pracy na własny rachunek w Królestwie Hiszpanii lub Gibraltarze;
- t) „okres zatrudnienia” lub „okres pracy na własny rachunek” oznaczają okresy zdefiniowane lub uznane za takie przez ustawodawstwo, zgodnie z którym zostały ukończone oraz wszystkie okresy traktowane jako takie, w przypadku gdy są one uznane przez to ustawodawstwo za równoważne z okresami zatrudnienia lub okresami pracy na własny rachunek;
- u) „okres ubezpieczenia” oznacza okresy składkowe, okresy pracy najemnej lub pracy na własny rachunek, zdefiniowane lub uznane za okresy ubezpieczenia przez ustawodawstwo, zgodnie z którym zostały ukończone lub zostały uznane za ukończone, oraz wszystkie okresy traktowane jako takie, w przypadku gdy są uznane przez to ustawodawstwo za równoważne z okresami ubezpieczenia;
- v) „emerytura lub renta” obejmuje nie tylko emerytury lub renty, ale też świadczenia zryczałtowane, które mogą zastąpić emerytury lub renty oraz wypłaty z tytułu zwrotu składek, a także, z zastrzeżeniem postanowień tytułu III, podwyżki rewaloryzacyjne lub zasiłki uzupełniające;
- w) „świadczenie przedemerytalne” oznaczają wszystkie świadczenia pieniężne, inne niż zasiłek dla bezrobotnych lub wcześniejsze świadczenie z tytułu starości, udzielane od określonego wieku pracownikom, którzy ograniczyli, zaprzestali lub zawiesili swą dającą wynagrodzenie pracę, do wieku, w którym kwalifikują się do emerytury lub do wcześniejszej emerytury, a których otrzymywanie nie jest uzależnione od tego, czy zainteresowana osoba pozostaje w dyspozycji służb zatrudnienia, odpowiednio ze względu na właściwość, Królestwa Hiszpanii lub Gibraltaru; „wcześniejsze świadczenie z tytułu starości” oznacza świadczenie udzielane przed osiągnięciem zwykłego wieku emerytalnego, które albo jest nadal przyznawane po osiągnięciu wspomnianego wieku, albo jest zastępowane innym świadczeniem z tytułu starości;

- x) „siedziba lub miejsce prowadzenia działalności” oznacza siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności, w których podejmowane są zasadnicze decyzje dotyczące przedsiębiorstwa i wykonywane są funkcje jego administracji centralnej;
- y) „zamieszkanie” oznacza miejsce, w którym osoba legalnie zamieszkuje;
- z) „specjalne nieskładkowe świadczenia pieniężne” oznaczają nieskładkowe świadczenia pieniężne, które:
 - (i) mają na celu zapewnienie:
 - A) uzupełniającej, zastępczej lub dodatkowej ochrony na wypadek ryzyk objętych działami zabezpieczenia społecznego, o których mowa w art. SSC.4 ust. 1, a które gwarantują zainteresowanym osobom minimum środków utrzymania, z uwzględnieniem sytuacji gospodarczej i społecznej odpowiednio Królestwa Hiszpanii lub Gibraltaru; albo
 - B) wyłącznie szczególnej ochrony niepełnosprawnym, ściśle powiązanej z otoczeniem społecznym takiej osoby odpowiednio w Królestwie Hiszpanii lub Gibraltarze; oraz
 - (ii) są finansowane wyłącznie z obowiązkowego opodatkowania mającego pokrywać ogólne wydatki publiczne, a warunki udzielania i wyliczania świadczeń nie zależą od jakiejkolwiek składki w odniesieniu do beneficjenta. Jednakże świadczeń udzielanych w celu uzupełnienia świadczenia składkowego nie uważa się za świadczenia składkowe wyłącznie z tego powodu;
- aa) „system specjalny dla urzędników służby cywilnej” oznacza każdy system zabezpieczenia społecznego, który jest różny od ogólnego systemu zabezpieczenia społecznego mającego zastosowanie do osób zatrudnionych odpowiednio w Królestwie Hiszpanii lub Gibraltarze, i któremu podlegają bezpośrednio wszyscy urzędnicy służby cywilnej lub pewne grupy takich urzędników;
- bb) „pobyt” oznacza zamieszkanie czasowe.

Artykuł SSC.2

Komunikaty i powiadomienia

Procedury przewidzianej w art. 6 ust. 2 i 3 niniejszej Umowy nie stosuje się do formalnych komunikatów i decyzji, które mają być przekazywane właściwym władzom Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, dokonywane przez te władze lub do nich kierowane na podstawie niniejszego Protokołu.

Artykuł SSC.3

Podmiotowy zakres stosowania

Niniejszy Protokół stosuje się do:

- 1) obywateli Unii legalnie zamieszkujących w Królestwie Hiszpanii, którzy podlegają lub podlegali ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru w następstwie wykonywania pracy jako pracownik przygraniczny w Gibraltarze, a także członków ich rodzin i osób pozostałych przy życiu po ich śmierci zamieszkujących w Królestwie Hiszpanii;
- 2) obywateli Zjednoczonego Królestwa legalnie zamieszkujących w Gibraltarze, którzy podlegają lub podlegali ustawodawstwu Królestwa Hiszpanii w następstwie wykonywania pracy jako pracownik przygraniczny w Królestwie Hiszpanii, a także członków ich rodzin i osób pozostałych przy życiu po ich śmierci zamieszkujących w Gibraltarze;
- 3) osób, o których mowa w art. 295 niniejszej Umowy, wykonujących pracę najemną na rzecz pracodawcy, który normalnie prowadzi swoją działalność w Królestwie Hiszpanii i Gibraltarze, oddelegowanych przez tego pracodawcę na czas określony odpowiednio do Gibraltaru i Królestwa Hiszpanii w celu świadczenia w imieniu tego pracodawcy usług, które są zarówno produkowane lokalnie, jak i konsumowane w przygranicznej strefie przyległej, i powracających co najmniej raz w tygodniu, odpowiednio, do Królestwa Hiszpanii lub Gibraltaru.

Artykuł SSC.4

Kwestie objęte Protokołem

1. Niniejszy Protokół stosuje się do następujących działów zabezpieczenia społecznego:
 - a) świadczenia z tytułu choroby;
 - b) świadczenia z tytułu macierzyństwa i równoważne świadczenia dla ojca;
 - c) świadczenia z tytułu inwalidztwa;
 - d) świadczenia z tytułu starości;
 - e) renty rodzinne;
 - f) świadczenia z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych;
 - g) świadczenia z tytułu śmierci;
 - h) świadczenia dla bezrobotnych;
 - i) świadczenia przedemerytalne; oraz
 - j) świadczenia rodzinne.
2. O ile załącznik SSC-4 nie stanowi inaczej, niniejszy Protokół stosuje się do ogólnych i specjalnych systemów zabezpieczenia społecznego, bez względu na to, czy są one składkowe, czy nieskładkowe, oraz do systemów związanych z obowiązkiem pracodawcy lub armatora.
3. Postanowienia tytułu III nie mają jednak wpływu na przepisy prawa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub Królestwa Hiszpanii w zakresie obowiązków armatora.
4. Niniejszego Protokołu nie stosuje się do:
 - a) specjalnych nieskładkowych świadczeń pieniężnych;
 - b) świadczeń z tytułu długotrwałej opieki;
 - c) pomocy społecznej i medycznej;
 - d) świadczeń, w związku z którymi Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru lub Królestwo Hiszpanii przejmuje odpowiedzialność za szkody wyrządzone osobom i zapewnia odszkodowanie, takich jak: świadczenia dla ofiar wojny i działań wojennych lub ich skutków; ofiar zbrodni, zabójstw lub aktów terroryzmu; ofiar szkód spowodowanych przez przedstawicieli Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub przedstawicieli Królestwa Hiszpanii podczas wykonywania przez nich obowiązków; lub ofiar, które znalazły się w niekorzystnej sytuacji ze względów politycznych lub religijnych lub też ze względu na pochodzenie; lub
 - e) usług wspomaganej rozrodczości.

*Artykuł SSC.5***Zasada równego traktowania**

O ile niniejszy Protokół nie stanowi inaczej, osoby, do których stosuje się niniejszy Protokół, korzystają, w odniesieniu do działań zabezpieczenia społecznego objętych art. SSC.4 ust. 1, z tych samych świadczeń i podlegają tym samym obowiązkom na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru i ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii co ich obywatele.

*Artykuł SSC.6***Równe traktowanie świadczeń, dochodów, okoliczności lub zdarzeń**

O ile niniejszy Protokół nie stanowi inaczej, Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i Królestwo Hiszpanii zapewniają stosowanie zasady równego traktowania świadczeń, dochodów, okoliczności lub zdarzeń w następujący sposób:

- a) jeżeli na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii otrzymywanie świadczeń z zabezpieczenia społecznego lub innych dochodów wywołuje określone skutki prawne, odpowiednie przepisy tego ustawodawstwa stosuje się również do otrzymywania równoważnych świadczeń nabytych na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdy właściwe jest Królestwo Hiszpanii, lub ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii, gdy właściwe jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, lub do dochodów uzyskanych w Gibraltarze, gdy właściwe jest Królestwo Hiszpanii, lub w Królestwie Hiszpanii, gdy właściwe jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru;
- b) jeżeli na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru właściwe jest Królestwo Hiszpanii lub na podstawie ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii właściwe jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, a z wystąpieniem określonych okoliczności lub zdarzeń związane są skutki prawne, Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru lub Królestwo Hiszpanii uwzględni podobne okoliczności lub zdarzenia, które wystąpiły w Gibraltarze, gdy właściwe jest Królestwo Hiszpanii, lub w Królestwie Hiszpanii, gdy właściwe jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, tak jak gdyby miały one miejsce na terytorium podlegającym kompetencji właściwej instytucji.

*Artykuł SSC.7***Sumowanie okresów**

O ile niniejszy Protokół nie stanowi inaczej, właściwa instytucja Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub właściwa instytucja Królestwa Hiszpanii uwzględni, w niezbędnym zakresie, okresy ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek ukończone na podstawie ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii lub ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, w zależności od przypadku, tak jak gdyby były to okresy ukończone na podstawie stosowanego przez nią ustawodawstwa, w przypadku gdy jej ustawodawstwo uzależnia od ukończenia okresów ubezpieczenia lub zatrudnienia lub pracy na własny rachunek:

- a) nabycie, zachowanie, przysługiwanie lub odzyskanie prawa do świadczeń;
- b) objęcie przez ustawodawstwo; lub
- c) dostęp do lub zwolnienie z ubezpieczenia obowiązkowego, fakultatywnego kontynuowanego lub dobrowolnego.

Artykuł SSC.8

Zniesienie zasad dotyczących zamieszkania

O ile niniejszy Protokół nie stanowi inaczej, świadczenia pieniężne należne na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii lub na podstawie niniejszego Protokołu nie podlegają jakimkolwiek obniżkom, zmianom, zawieszaniu, wstrzymaniu lub konfiskacie z powodu tego, że beneficjent lub członkowie jego rodziny zamieszkują w Gibraltarze, w przypadku gdy instytucja właściwa w zakresie zapewniania tych świadczeń znajduje się w Królestwie Hiszpanii, lub w Królestwie Hiszpanii, w przypadku gdy instytucja właściwa w zakresie zapewniania tych świadczeń znajduje się w Gibraltarze.

Artykuł SSC.9

Zapobieganie kumulacji świadczeń

O ile nie określono inaczej, w niniejszym Protokole nie przyznaje ani nie utrzymuje się prawa do kilku świadczeń tego samego rodzaju za jeden i ten sam okres ubezpieczenia obowiązkowego.

TYTUŁ II

OKREŚLANIE MAJĄCEGO ZASTOSOWANIE USTAWODAWSTWA

Artykuł SSC.10

Zasady ogólne

1. Osoby, do których stosuje się niniejszy Protokół, podlegają ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru albo ustawodawstwu Królestwa Hiszpanii. Ustawodawstwo takie określa się zgodnie z postanowieniami niniejszego tytułu.
2. Do celów stosowania postanowień niniejszego tytułu osoby otrzymujące świadczenia pieniężne z powodu lub w konsekwencji pracy najemnej lub pracy na własny rachunek uważane są za wykonujące wspomnianą pracę. Nie ma to zastosowania do świadczeń z tytułu inwalidztwa, świadczeń z tytułu starości ani rent rodzinnych, ani do rent z tytułu wypadków przy pracy lub chorób zawodowych lub świadczeń pieniężnych z tytułu choroby obejmujących leczenie przez czas nieokreślony.
3. Z zastrzeżeniem art. SSC.11, SSC.13 i SSC.14:
 - a) osoba wykonująca pracę najemną lub pracę na własny rachunek w Gibraltarze podlega ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru; osoba wykonująca pracę najemną lub pracę na własny rachunek w Królestwie Hiszpanii podlega ustawodawstwu Królestwa Hiszpanii;
 - b) urzędnik służby cywilnej podlega ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli zatrudniająca go administracja podlega ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, albo ustawodawstwu Królestwa Hiszpanii, jeżeli zatrudniająca go administracja podlega ustawodawstwu Królestwa Hiszpanii;
 - c) osoba otrzymująca świadczenia dla bezrobotnych na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru podlega ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru; osoba otrzymująca świadczenia dla bezrobotnych na podstawie ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii podlega ustawodawstwu Królestwa Hiszpanii;

- d) emeryt lub rencista, który zamieszkuje w Gibraltarze lub w Królestwie Hiszpanii, podlega ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, w przypadku gdy zamieszkuje w Gibraltarze, lub ustawodawstwu Królestwa Hiszpanii, w przypadku gdy zamieszkuje w Królestwie Hiszpanii, bez uszczerbku dla innych postanowień niniejszego Protokołu gwarantujących mu świadczenia na podstawie innego ustawodawstwa.

4. Do celów stosowania niniejszego tytułu, osoba wykonująca pracę najemną lub pracę na własny rachunek wykonywaną normalnie na pokładzie statku na morzu pływającego pod banderą Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru uważana jest za wykonującą tę pracę w Gibraltarze; osoba wykonująca pracę najemną lub pracę na własny rachunek wykonywaną normalnie na pokładzie statku na morzu pływającego pod banderą Królestwa Hiszpanii uważana jest za wykonującą tę pracę w Królestwie Hiszpanii. Jednakże osoba zatrudniona na pokładzie statku pływającego pod banderą Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, a otrzymująca wynagrodzenie za taką pracę od przedsiębiorstwa lub osoby, których siedziba lub miejsce prowadzenia działalności znajdują się w Królestwie Hiszpanii, podlega ustawodawstwu Królestwa Hiszpanii, jeżeli osoba ta zamieszkuje w Królestwie Hiszpanii; osoba zatrudniona na pokładzie statku pływającego pod banderą Królestwa Hiszpanii, a otrzymująca wynagrodzenie za taką pracę od przedsiębiorstwa lub osoby, których siedziba lub miejsce prowadzenia działalności znajdują się w Gibraltarze, podlega ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli osoba ta zamieszkuje w Gibraltarze. Do celów stosowania tego ustawodawstwa przedsiębiorstwo lub osoba wypłacająca wynagrodzenie uważane są za pracodawcę.

5. Do celów niniejszego tytułu uznaje się, że osoba wykonująca pracę w charakterze członka załogi lotniczej lub personelu pokładowego w ramach przewozów lotniczych pasażerów lub towarów wykonuje tę pracę w Królestwie Hiszpanii, w przypadku gdy port macierzysty znajduje się w Królestwie Hiszpanii, lub w Gibraltarze, w przypadku gdy port macierzysty znajduje się w Gibraltarze.

Artykuł SSC.11

Transferowani pracownicy przygraniczni

1. Obywatel Unii, do którego stosuje się niniejszy Protokół, który wykonuje pracę jako najemny pracownik przygraniczny w Gibraltarze na rzecz pracodawcy, który normalnie prowadzi tam swą działalność, a który jest delegowany przez tego pracodawcę do Królestwa Hiszpanii w celu wykonywania pracy w imieniu tego pracodawcy, nadal podlega ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, pod warunkiem że:

- a) przewidywany czas takiej pracy nie przekracza 24 miesięcy; oraz
- b) osoba ta nie jest wysłana, by zastąpić innego pracownika transferowanego.

2. Ust. 1 stosuje się odpowiednio do obywatela Zjednoczonego Królestwa, do którego stosuje się niniejszy Protokół, który wykonuje pracę jako najemny pracownik przygraniczny w Królestwie Hiszpanii na rzecz pracodawcy, który normalnie prowadzi tam swą działalność, a który jest delegowany przez tego pracodawcę do Gibraltaru w celu wykonywania pracy w imieniu tego pracodawcy.

3. Obywatel Unii, do którego stosuje się niniejszy Protokół, który normalnie wykonuje pracę na własny rachunek jako pracownik przygraniczny w Gibraltarze, a który udaje się do Królestwa Hiszpanii, aby wykonywać podobną pracę, nadal podlega ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, pod warunkiem że przewidywany czas takiej pracy nie przekracza 24 miesięcy.

4. Ust. 3 stosuje się odpowiednio do obywatela Zjednoczonego Królestwa, do którego stosuje się niniejszy Protokół, który normalnie wykonuje pracę na własny rachunek jako pracownik przygraniczny w Królestwie Hiszpanii, a który udaje się do Gibraltaru, aby wykonywać podobną pracę.

Artykuł SSC.12

Pracownicy delegowani

Osoba, która wykonuje pracę najemną w Królestwie Hiszpanii lub Gibraltarze na rzecz pracodawcy, który normalnie prowadzi tam swoją działalność, a która jest delegowana przez tego pracodawcę do Gibraltaru, w przypadku gdy pracodawca normalnie prowadzi swoją działalność w Królestwie Hiszpanii, lub do Królestwa Hiszpanii, w przypadku gdy pracodawca normalnie prowadzi swoją działalność w Gibraltarze, do wykonywania pracy w imieniu tego pracodawcy, nadal podlega ustawodawstwu Królestwa Hiszpanii, w przypadku gdy pracodawca normalnie prowadzi swoją działalność w Królestwie Hiszpanii, lub ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, w przypadku gdy pracodawca normalnie prowadzi swoją działalność w Gibraltarze, pod warunkiem że:

- a) czas takiej pracy nie przekracza 24 miesięcy;
- b) osoba ta nie jest wysłana, by zastąpić inną osobę; oraz
- c) osoba ta zamieszkuje w Królestwie Hiszpanii i powraca co najmniej raz w tygodniu do Królestwa Hiszpanii, jeżeli jest oddelegowana do Gibraltaru, lub zamieszkuje w Gibraltarze, i powraca co najmniej raz w tygodniu do Gibraltaru, jeżeli jest oddelegowana do Królestwa Hiszpanii.

Artykuł SSC.13

Wykonywanie pracy w Królestwie Hiszpanii i Gibraltarze

1. W odniesieniu do osób, do których stosuje się niniejszy Protokół, które oprócz pracy wykonywanej jako pracownicy przygraniczni wykonują również pracę w miejscu zamieszkania, stosuje się następujące ustępy.

2. Osoba, która normalnie wykonuje pracę najemną w Królestwie Hiszpanii i Gibraltarze, podlega:

a) ustawodawstwu miejsca zamieszkania, jeżeli osoba ta wykonuje znaczną część swojej pracy w tym miejscu; lub

b) jeżeli osoba ta nie wykonuje znacznej części swojej pracy w miejscu zamieszkania:

(i) ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwu Królestwa Hiszpanii, w zależności od tego, gdzie znajduje się siedziba lub miejsce prowadzenia działalności przedsiębiorstwa lub pracodawcy, jeżeli osoba ta jest zatrudniona przez jedno przedsiębiorstwo lub jednego pracodawcę; lub

(ii) ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwu Królestwa Hiszpanii, w zależności od tego gdzie znajduje się siedziba lub miejsce prowadzenia działalności przedsiębiorstw lub pracodawców, jeżeli osoba ta jest zatrudniona przez co najmniej dwa przedsiębiorstwa lub dwóch pracodawców, których siedziba lub miejsce prowadzenia działalności znajduje się tylko w Królestwie Hiszpanii lub tylko w Gibraltarze; lub

(iii) ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli osoba ta zamieszkuje na terytorium Królestwa Hiszpanii, lub ustawodawstwu Królestwa Hiszpanii, jeżeli osoba ta zamieszkuje w Gibraltarze, jeżeli osoba ta jest zatrudniona przez co najmniej dwa przedsiębiorstwa lub dwóch pracodawców, których siedziba lub miejsce prowadzenia działalności znajduje się na terytorium Królestwa Hiszpanii i Gibraltaru; lub

(iv) ustawodawstwu miejsca zamieszkania tej osoby, jeżeli osoba ta jest zatrudniona przez jedno przedsiębiorstwo lub jednego pracodawcę lub większą liczbę przedsiębiorstw lub pracodawców, a co najmniej jeden z tych podmiotów ma siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności poza Królestwem Hiszpanii i Gibraltarem.

3. Osoba, która normalnie wykonuje pracę na własny rachunek w Królestwie Hiszpanii i Gibraltarze, podlega:

a) ustawodawstwu miejsca zamieszkania, jeżeli osoba ta wykonuje znaczną część swojej pracy w tym miejscu; lub

b) ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwu Królestwa Hiszpanii, w zależności od tego, gdzie znajduje się centrum zainteresowania dla jej pracy, jeżeli osoba ta nie wykonuje znacznej części swojej pracy w miejscu zamieszkania.

4. Osoba, która normalnie wykonuje pracę najemną i pracę na własny rachunek w Królestwie Hiszpanii i w Gibraltarze, podlega ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwu Królestwa Hiszpanii, w zależności od tego, gdzie wykonuje pracę najemną, lub, jeżeli wykonuje taką pracę w Królestwie Hiszpanii i w Gibraltarze, ustawodawstwu określoneemu zgodnie z ust. 2.

5. Osoba, która jest zatrudniona jako urzędnik służby cywilnej przez Królestwo Hiszpanii i która wykonuje pracę najemną lub pracę na własny rachunek w Gibraltarze lub odwrotnie, podlega ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, w przypadku gdy zatrudniającą ją administracja podlega ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, lub ustawodawstwu Królestwa Hiszpanii, w przypadku gdy zatrudniającą ją administracja podlega ustawodawstwu Królestwa Hiszpanii.

6. Osoby, o których mowa w ust. 2–5, traktowane są, do celów ustawodawstwa określonego zgodnie z tymi postanowieniami, tak jak gdyby wykonywały całą swoją pracę najemną lub pracę na własny rachunek i jakby uzyskiwały cały swój dochód w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru lub w Królestwie Hiszpanii, w zależności od tego, o którym państwie mowa.

Artykuł SSC.14

Ubezpieczenie dobrowolne lub fakultatywne kontynuowane

1. Art. SSC.10, art. SSC.11 i art. SSC.13 nie mają zastosowania do ubezpieczenia dobrowolnego ani do ubezpieczenia fakultatywnego kontynuowanego, chyba że – w odniesieniu do jednego z działów, o których mowa w art. SSC.4 – w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru lub w Królestwie Hiszpanii istnieje tylko system dobrowolny.

2. W przypadku gdy na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru zainteresowana osoba podlega ubezpieczeniu obowiązkowemu w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru, nie może ona podlegać systemowi ubezpieczeń dobrowolnych lub fakultatywnych kontynuowanych w Królestwie Hiszpanii. W przypadku gdy na podstawie ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii zainteresowana osoba podlega ubezpieczeniu obowiązkowemu w Królestwie Hiszpanii, nie może ona podlegać systemowi ubezpieczeń dobrowolnych lub fakultatywnych kontynuowanych w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru. We wszystkich innych przypadkach, w których dla danego działu istnieje wybór pomiędzy większą liczbą systemów ubezpieczeń dobrowolnych lub fakultatywnych kontynuowanych, zainteresowana osoba przystępuje tylko do wybranego przez siebie systemu.

3. W odniesieniu do świadczeń z tytułu inwalidztwa, z tytułu starości i rent rodzinnych zainteresowany może przystąpić do systemu ubezpieczeń dobrowolnych lub fakultatywnych kontynuowanych Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, nawet jeżeli z obowiązku podlega ustawodawstwu Królestwa Hiszpanii, pod warunkiem że na pewnym etapie swojej pracy zawodowej podlegał ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru z powodu lub w wyniku pracy najemnej lub pracy na własny rachunek oraz jeżeli taka kumulacja jest w sposób wyraźny lub dorozumiany dozwolona na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru. Podobnie w odniesieniu do świadczeń z tytułu inwalidztwa, z tytułu starości i rent rodzinnych zainteresowany może przystąpić do systemu ubezpieczeń dobrowolnych lub fakultatywnych kontynuowanych Królestwa Hiszpanii, nawet jeżeli z obowiązku podlega ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, pod warunkiem że na pewnym etapie swojej pracy zawodowej podlegał ustawodawstwu Królestwa Hiszpanii z powodu lub w wyniku pracy najemnej lub pracy na własny rachunek oraz jeżeli taka kumulacja jest w sposób wyraźny lub dorozumiany dozwolona na podstawie ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii.

4. W przypadku gdy ustawodawstwo Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwo Królestwa Hiszpanii uzależnia przyjęcie do ubezpieczenia dobrowolnego lub fakultatywnego kontynuowanego od zamieszkania tam lub od wykonywania wcześniej pracy najemnej lub pracy na własny rachunek, art. SSC.6 lit. b) stosuje się tylko do osób, które podlegały na jakimś wcześniejszym etapie danemu ustawodawstwu na podstawie pracy najemnej lub pracy na własny rachunek.

Artykuł SSC.15

Obowiązki pracodawcy

1. Pracodawca pracownika przygranicznego, który podlega ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwu Królestwa Hiszpanii wypełnia wszystkie obowiązki wynikające z ustawodawstwa mającego zastosowanie do jego pracowników, w szczególności obowiązek opłacania składek przewidzianych w tym ustawodawstwie, tak jakby jego siedziba lub miejsce prowadzenia działalności znajdowały się odpowiednio w Królestwie Hiszpanii lub Gibraltarze.

2. Pracodawca pracownika przygranicznego, który podlega ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli pracodawca nie ma miejsca prowadzenia działalności w Gibraltarze, lub ustawodawstwu Królestwa Hiszpanii, jeżeli pracodawca nie ma miejsca prowadzenia działalności w Królestwie Hiszpanii, może uzgodnić z pracownikiem przygranicznym, że spoczywający na pracodawcy obowiązek opłacania składek może być wypełniany w jego imieniu przez pracownika, bez uszczerbku dla podstawowych obowiązków pracodawcy, a pracodawca powiadamia o takich uzgodnieniach, odpowiednio, właściwą instytucję Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub właściwą instytucję Królestwa Hiszpanii.

TYTUŁ III

POSTANOWIENIA SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE POSZCZEGÓLNYCH KATEGORII ŚWIADCZEŃ

ROZDZIAŁ 1

ŚWIADCZENIA Z TYTUŁU CHOROBY, MACIERZYŃSTWA I RÓWNOWAŻNE ŚWIADCZENIA DLA OJCA

SEKCJA 1

UBEZPIECZENI I CZŁONKOWIE ICH RODZIN, Z WYJĄTKIEM EMERYTÓW LUB RENCISTÓW I CZŁONKÓW ICH RODZIN

Artykuł SSC.16

Zamieszkanie w Gibraltarze, w przypadku gdy właściwe jest Królestwo Hiszpanii, lub w Królestwie Hiszpanii, w przypadku gdy właściwe jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru

Pracownicy przygraniczni i transferowani pracownicy przygraniczni, którzy podlegają ustawodawstwu mającemu zastosowanie w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwu mającemu zastosowanie w Królestwie Hiszpanii, a którzy zamieszkują, odpowiednio, w Królestwie Hiszpanii lub w Gibraltarze, oraz członkowie ich rodzin są uprawnieni do świadczeń rzeczowych w miejscu zamieszkania udzielanych w imieniu właściwej instytucji przez instytucję miejsca zamieszkania zgodnie z ustawodawstwem miejsca zamieszkania, tak jak gdyby osoba ta była ubezpieczona na podstawie tego ustawodawstwa.

Artykuł SSC.17

Pobyt w miejscu zatrudnienia lub pracy na własny rachunek

1. Pracownicy przygraniczni, transferowani pracownicy przygraniczni i pracownicy delegowani są uprawnieni do świadczeń rzeczowych podczas pobytu w miejscu zatrudnienia lub pracy na własny rachunek. W przypadku pracowników przygranicznych i transferowanych pracowników przygranicznych świadczenia rzeczowe udzielane są przez właściwą instytucję i na jej własny koszt, zgodnie z przepisami stosowanego przez nią ustawodawstwa, tak jak gdyby zainteresowane osoby zamieszkiwały w tym miejscu.

2. W przypadku pracowników delegowanych świadczeniami rzeczowymi są świadczenia, które stają się niezbędne ze względów medycznych podczas ich pobytu, z uwzględnieniem charakteru świadczeń i przewidywanej długości pobytu. Te świadczenia rzeczowe udzielane są w imieniu właściwej instytucji przez instytucję miejsca pobytu, zgodnie z przepisami stosowanego przez nią ustawodawstwa, tak jak gdyby osoba była ubezpieczona na mocy wspomnianego ustawodawstwa.

3. Ust. 2 nie stosuje się, jeżeli zainteresowana osoba udała się do Królestwa Hiszpanii lub Gibraltaru, w zależności od przypadku, w celu uzyskania świadczeń rzeczowych.

Artykuł SSC.18

Świadczenia pieniężne

1. Pracownicy przygraniczni i pracownicy delegowani oraz członkowie ich rodzin są uprawnieni do świadczeń pieniężnych wypłacanych przez właściwą instytucję zgodnie ze stosowanym przez nią ustawodawstwem. W drodze umowy między właściwą instytucją a instytucją miejsca zamieszkania lub pobytu, świadczenia takie mogą jednak być wypłacane przez instytucję miejsca zamieszkania lub pobytu na koszt właściwej instytucji zgodnie z ustawodawstwem, do którego stosuje się właściwa instytucja.

2. W przypadku gdy ustawodawstwo Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwo Królestwa Hiszpanii przewiduje, że ustalanie wysokości świadczeń pieniężnych opiera się na średnim dochodzie lub na średniej stawce składki, właściwa instytucja określa taki średni dochód lub średnią stawkę składki wyłącznie przez odniesienie do dochodów potwierdzonych jako wypłacone lub zastosowanych stawek składki w okresach ukończonych na podstawie tego ustawodawstwa.

3. W przypadku gdy ustawodawstwo Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwo Królestwa Hiszpanii przewiduje, że ustalanie wysokości świadczeń pieniężnych opiera się na dochodzie standardowym, właściwa instytucja uwzględnia wyłącznie dochód standardowy lub, w stosownych przypadkach, średnią dochodów standardowych dla okresów ukończonych na podstawie tego ustawodawstwa.

4. Ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do przypadków, w których ustawodawstwo stosowane przez właściwą instytucję określa szczególny okres odniesienia, który odpowiada w danym przypadku w całości albo w części okresom, które zainteresowana osoba ukończyła na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii.

Artykuł SSC.19

Osoby ubiegające się o emeryturę lub rentę

1. Ubezpieczony, który w chwili składania lub w trakcie rozpatrywania wniosku o przyznanie emerytury lub renty traci prawo do świadczeń rzeczowych na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii, zachowuje prawo do świadczeń rzeczowych w miejscu zamieszkania, pod warunkiem że zamieszkuje w Gibraltarze lub w Królestwie Hiszpanii, w zależności od przypadku, oraz pod warunkiem że osoba ubiegająca się o emeryturę lub rentę spełnia wymogi dotyczące ubezpieczenia zawarte w ustawodawstwie Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru albo w ustawodawstwie Królestwa Hiszpanii, jak określono w ust. 2. Prawo do świadczeń rzeczowych w miejscu zamieszkania stosuje się także do członków rodziny osoby ubiegającej się o emeryturę lub rentę.

2. Świadczenia rzeczowe obciążają instytucję Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru albo instytucję Królestwa Hiszpanii, która, w przypadku przyznania emerytury lub renty, stałaby się właściwa na podstawie art. SSC.20 oraz art. SSC.21.

SEKCJA 2

POSTANOWIENIA SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE EMERYTÓW LUB RENCISTÓW ORAZ CZŁONKÓW ICH RODZINY

Artykuł SSC.20

Prawo do świadczeń rzeczowych na podstawie ustawodawstwa miejsca zamieszkania

Osoba, która otrzymuje emeryturę lub rentę albo emerytury lub renty na podstawie ustawodawstwa mającego zastosowanie w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwa mającego zastosowanie w Królestwie Hiszpanii, a która jest uprawniona do świadczeń rzeczowych w miejscu zamieszkania, otrzymuje, jak i członkowie jej rodziny, takie świadczenia rzeczowe od instytucji miejsca zamieszkania i na rachunek tej instytucji, tak jak gdyby była osobą uprawnioną do emerytury lub renty należnej jedynie na podstawie ustawodawstwa, odpowiednio, Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru albo Królestwa Hiszpanii.

Artykuł SSC.21

Brak prawa do świadczeń rzeczowych na podstawie ustawodawstwa miejsca zamieszkania

1. Osoba, która:

- a) mieszka w Królestwie Hiszpanii;
- b) otrzymuje emeryturę lub rentę albo emerytury lub renty na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru i Królestwa Hiszpanii; oraz
- c) nie jest uprawniona do świadczeń rzeczowych na podstawie ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii

otrzymuje niemniej takie świadczenia dla siebie i członków swojej rodziny, o ile emeryt lub rencista byłby do nich uprawniony na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdyby osoba ta mieszkała w Gibraltarze. Świadczenia rzeczowe udzielane są na rachunek instytucji Gibraltaru przez instytucję miejsca zamieszkania, tak jak gdyby zainteresowany był uprawniony do emerytury lub renty i świadczeń rzeczowych na podstawie ustawodawstwa miejsca zamieszkania.

2. Osoba, która:

- a) mieszka w Gibraltarze;
- b) otrzymuje emeryturę lub rentę albo emerytury lub renty na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru i ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii; oraz
- c) nie jest uprawniona do świadczeń rzeczowych na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru

otrzymuje niemniej takie świadczenia dla siebie i członków swojej rodziny, o ile emeryt lub rencista byłby do nich uprawniony na podstawie ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii, gdyby osoba ta mieszkała w Królestwie Hiszpanii. Świadczenia rzeczowe udzielane są na rachunek instytucji Królestwa Hiszpanii przez instytucję miejsca zamieszkania, tak jak gdyby zainteresowany był uprawniony do emerytury lub renty i świadczeń rzeczowych na podstawie ustawodawstwa miejsca zamieszkania.

*Artykuł SSC.22***Kontynuacja opieki**

Pracownik przygraniczny, który przeszedł na emeryturę lub rentę inwalidzką, jest uprawniony w przypadku choroby do dalszego uzyskiwania świadczeń rzeczowych w Gibraltarze, jeżeli ostatnio wykonywał tam pracę najemną lub pracę na własny rachunek, lub w Królestwie Hiszpanii, jeżeli ostatnio wykonywał tam pracę najemną lub pracę na własny rachunek, w zakresie, w jakim jest to kontynuacja opieki, która została rozpoczęta, odpowiednio, w Gibraltarze lub w Królestwie Hiszpanii. Określenie „kontynuacja opieki” oznacza dalsze badanie, diagnozowanie i leczenie choroby przez cały okres jej trwania.

*Artykuł SSC.23***Świadczenia pieniężne dla emerytów lub rencistów**

1. Świadczenia pieniężne wypłacane są osobie otrzymującej emeryturę lub rentę albo emerytury lub renty na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii, w zależności od tego, które ustawodawstwo stosowane jest przez właściwą instytucję w miejscu, w którym znajduje się właściwa instytucja odpowiedzialna za koszt świadczeń rzeczowych udzielanych emerytowi lub renciście w jego miejscu zamieszkania. Art. SSC.18 stosuje się odpowiednio.
2. Ust. 1 stosuje się także do członków rodziny emeryta lub rencisty.

*Artykuł SSC.24***Składki**

Instytucja Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub instytucja Królestwa Hiszpanii, która jest zobowiązana zgodnie ze stosowanym przez nią ustawodawstwem do potrącania składek od emerytów lub rencistów z tytułu świadczeń z tytułu choroby, macierzyństwa i równoważnych świadczeń dla ojca może żądać takich potrąceń i odzyskiwać takie potrącenia, których wysokość ustalana jest zgodnie ze stosowanym przez nią ustawodawstwem, jedynie w zakresie, w jakim koszt świadczeń udzielanych zgodnie z art. SSC.20 i SSC.21 ponoszony jest przez instytucję Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru albo przez instytucję Królestwa Hiszpanii.

SEKCJA 3

POSTANOWIENIA WSPÓLNE

*Artykuł SSC.25***Postanowienia ogólne**

Art. SSC.21–SSC.24 nie mają zastosowania do emeryta lub rencisty ani do członków jego rodziny, którzy mają prawo do świadczeń na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii z tytułu pracy najemnej lub pracy na własny rachunek.

*Artykuł SSC.26***Pierwszeństwo prawa do świadczeń rzeczowych – zasada szczególna dotycząca prawa członków rodziny do świadczeń w miejscu zamieszkania**

1. O ile ust. 2 i 3 nie stanowią inaczej, w przypadku gdy członek rodziny ma niezależne prawo do świadczeń rzeczowych na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii lub na podstawie niniejszego rozdziału, prawo to ma pierwszeństwo przed pochodnym prawem do świadczeń rzeczowych dla członków rodziny.

2. O ile ust. 3 nie stanowi inaczej, w przypadku gdy niezależne prawo w miejscu zamieszkania istnieje bezpośrednio i wyłącznie na podstawie miejsca zamieszkania zainteresowanej osoby w tym miejscu, pochodne prawo do świadczeń rzeczowych ma pierwszeństwo przed prawem niezależnym.
3. Niezależnie od ust. 1 i 2, świadczenia rzeczowe są udzielane członkom rodziny ubezpieczonego na koszt właściwej instytucji w miejscu, w którym zamieszkują, w przypadku gdy:
 - a) wspomniani członkowie rodziny zamieszkują w Gibraltarze lub w Królestwie Hiszpanii i gdy w ustawodawstwie, odpowiednio, Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub Królestwa Hiszpanii prawo do świadczeń rzeczowych nie jest uzależnione od spełnienia warunków ubezpieczenia lub warunków wykonywania pracy najemnej lub pracy na własny rachunek; oraz
 - b) współmałżonek lub osoba sprawująca opiekę nad dziećmi ubezpieczonego wykonuje pracę najemną lub pracę na własny rachunek w Gibraltarze lub w Królestwie Hiszpanii lub otrzymuje emeryturę lub rentę, odpowiednio, ze Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru albo z Królestwa Hiszpanii na podstawie pracy najemnej lub pracy na własny rachunek.

Artykuł SSC.27

Zwroty między instytucjami

1. Świadczenia rzeczowe udzielane przez instytucję Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru w imieniu instytucji Królestwa Hiszpanii lub przez instytucję Królestwa Hiszpanii w imieniu instytucji Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru na podstawie niniejszego rozdziału podlegają pełnemu zwrotowi.
2. Zwroty, o których mowa w ust. 1, określane i dokonywane są zgodnie z uzgodnieniem administracyjnym zawartym między Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru a Królestwem Hiszpanii.
3. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru lub Królestwo Hiszpanii oraz ich właściwe władze mogą przewidzieć inne sposoby dokonywania zwrotów lub też mogą odstąpić od dokonywania jakichkolwiek zwrotów między nimi.

ROZDZIAŁ 2

ŚWIADCZENIA Z TYTUŁU WYPADKÓW PRZY PRACY I CHOROÓB ZAWODOWYCH

Artykuł SSC.28

Prawo do świadczeń rzeczowych i pieniężnych

1. Bez uszczerbku dla wszelkich korzystniejszych postanowień ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, art. SSC.16 oraz art. SSC.17 mają również zastosowanie do świadczeń związanych z wypadkami przy pracy lub z chorobami zawodowymi.
2. Osoba, która uległa wypadkowi przy pracy lub która zapadła na chorobę zawodową, a która zamieszkuje lub przebywa w Królestwie Hiszpanii, w przypadku gdy właściwe jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, lub w Gibraltarze, w przypadku gdy właściwe jest Królestwo Hiszpanii, jest uprawniona do szczególnych świadczeń rzeczowych w ramach systemu obejmującego wypadki przy pracy i choroby zawodowe udzielanych, w imieniu właściwej instytucji, przez instytucję miejsca zamieszkania lub pobytu, zgodnie ze stosowanym przez nią ustawodawstwem, tak jak gdyby była ona ubezpieczona na podstawie tego ustawodawstwa.
3. Art. SSC.18 stosuje się także do świadczeń objętych zakresem stosowania niniejszego rozdziału.

Artykuł SSC.29

Koszty przewozu

1. Właściwa instytucja Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub właściwa instytucja Królestwa Hiszpanii, w zależności od tego, które ustawodawstwo przewiduje ponoszenie kosztów przewozu osoby, która uległa wypadkowi przy pracy lub która zapadła na chorobę zawodową, do miejsca zamieszkania albo do szpitala, ponosi koszty przewozu do odpowiedniego miejsca, w którym osoba zamieszkuje.
2. Właściwa instytucja Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub właściwa instytucja Królestwa Hiszpanii, w zależności od tego, które ustawodawstwo przewiduje ponoszenie kosztów przewozu zwłok osoby zabitej w wypadku przy pracy do miejsca pochówku, ponosi – zgodnie ze stosowanym przez nią ustawodawstwem – koszty przewozu do odpowiedniego miejsca, w którym osoba ta zamieszkiwała w chwili wypadku.

Artykuł SSC.30

Świadczenia z tytułu choroby zawodowej, w przypadku gdy osoba cierpiąca na taką chorobę narażona była na takie samo ryzyko w Królestwie Hiszpanii i Gibraltarze

Jeżeli osoba, która zapadła na chorobę zawodową, wykonywała – na podstawie ustawodawstwa mającego zastosowanie w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwa mającego zastosowanie w Królestwie Hiszpanii – pracę, która przez swój charakter mogła spowodować tę chorobę, świadczenia, o które ta osoba lub osoby pozostałe przy życiu po jej śmierci mogą się ubiegać, przyznawane są wyłącznie na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii, w zależności od tego, które z tych państw było ostatnim, którego warunki są spełnione.

Artykuł SSC.31

Pogłębienie się choroby zawodowej

W przypadku pogłębienia się choroby zawodowej, z powodu której osoba na nią cierpiąca otrzymała lub otrzymuje świadczenia na podstawie ustawodawstwa mającego zastosowanie w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwa mającego zastosowanie w Królestwie Hiszpanii, stosuje się następujące zasady:

- a) jeżeli zainteresowana osoba, od czasu, gdy korzysta ze świadczeń, nie wykonywała – na podstawie ustawodawstwa mającego zastosowanie w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru albo ustawodawstwa mającego zastosowanie w Królestwie Hiszpanii – pracy najemnej lub pracy na własny rachunek, która mogła spowodować lub pogłębić daną chorobę, właściwa instytucja Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru albo właściwa instytucja Królestwa Hiszpanii, w zależności od tego, które z tych państw było pierwszym, w którym zainteresowana osoba otrzymywała świadczenia, ponosi koszty świadczeń, zgodnie ze stosowanym przez nią ustawodawstwem, z uwzględnieniem pogłębienia się choroby zawodowej;
- b) jeżeli zainteresowana osoba, od czasu gdy korzysta ze świadczeń, wykonywała taką pracę na podstawie ustawodawstwa mającego zastosowanie w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru albo ustawodawstwa mającego zastosowanie w Królestwie Hiszpanii, właściwa instytucja Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru albo właściwa instytucja Królestwa Hiszpanii, w zależności od tego, które z tych państw było pierwszym, w którym zainteresowana osoba otrzymywała świadczenia, ponosi koszty świadczeń, zgodnie ze stosowanym przez nią ustawodawstwem, nie uwzględniając pogłębienia się choroby zawodowej. Właściwa instytucja Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru albo właściwa instytucja Królestwa Hiszpanii, w zależności od tego, które z tych państw było drugim, w którym zainteresowana osoba otrzymywała świadczenia, przyznaje zainteresowanej osobie dodatek, którego wysokość jest równa różnicy między wysokością świadczeń należnych po pogłębieniu się choroby zawodowej a kwotą świadczeń, które byłyby należne przed pogłębieniem się choroby zawodowej, zgodnie ze stosowanym przez nią ustawodawstwem, jeżeli dana choroba wystąpiłaby na podstawie ustawodawstwa stosowanego przez tę instytucję;

- c) nie można powoływać się na zasady dotyczące obniżania, zawieszania lub wstrzymywania określone przez mające zastosowanie ustawodawstwo Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru albo mające zastosowanie ustawodawstwo Królestwa Hiszpanii wobec osób otrzymujących świadczenia udzielane przez instytucję drugiego państwa zgodnie z lit. b).

Artykuł SSC.32

Zasady dotyczące uwzględniania odrębności danego ustawodawstwa

1. Jeżeli w miejscu, w którym zamieszkuje lub przebywa zainteresowana osoba, nie istnieje ubezpieczenie od wypadków przy pracy lub od choroby zawodowej, lub jeżeli takie ubezpieczenie istnieje, ale nie przewiduje instytucji odpowiedzialnej za udzielanie świadczeń rzeczowych, świadczenia te udzielane są przez instytucję miejsca zamieszkania lub pobytu, odpowiedzialną za udzielanie świadczeń rzeczowych w przypadku choroby.
2. Jeżeli w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru lub w Królestwie Hiszpanii, w zależności od tego, które z tych państw jest właściwe, nie istnieje ubezpieczenie od wypadków przy pracy lub od choroby zawodowej, postanowienia niniejszego rozdziału dotyczące świadczeń rzeczowych mają jednak zastosowanie do osoby, która jest uprawniona do tych świadczeń w przypadku choroby, macierzyństwa lub do równoważnych świadczeń dla ojca na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli osoba ta uległa wypadkowi przy pracy lub zapadła na chorobę zawodową w czasie zamieszkania w Królestwie Hiszpanii, lub na podstawie ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii, jeżeli osoba ta uległa wypadkowi przy pracy lub zapadła na chorobę zawodową w czasie zamieszkania w Gibraltarze. Koszty ponosi instytucja właściwa dla świadczeń rzeczowych na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii, w zależności od tego, która z nich jest właściwa.
3. Art. SSC.6 stosuje się do właściwej instytucji Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub właściwej instytucji Królestwa Hiszpanii co do równoważności wypadków przy pracy i chorób zawodowych, które wystąpiły albo zostały stwierdzone w późniejszym czasie na podstawie ustawodawstwa mającego zastosowanie, odpowiednio, w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru lub w Królestwie Hiszpanii przy ocenie stopnia niezdolności, prawa do świadczeń lub ich kwoty, pod warunkiem że:
 - a) odszkodowanie nie jest należne w odniesieniu do wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, które wystąpiły lub zostały stwierdzone uprzednio zgodnie ze stosowanym przez nią ustawodawstwem; oraz
 - b) odszkodowanie nie jest należne w odniesieniu do wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, które wystąpiły lub następnie zostały stwierdzone na podstawie ustawodawstwa mającego zastosowanie w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru albo ustawodawstwa mającego zastosowanie w Królestwie Hiszpanii, w zależności od tego, gdzie wystąpiły lub zostały stwierdzone wypadek przy pracy lub choroba zawodowa.

Artykuł SSC.33

Zwroty między instytucjami

1. Art. SSC.28 stosuje się także do świadczeń, o których mowa w niniejszym rozdziale, a zwrot dokonywany jest na podstawie rzeczywiście poniesionych kosztów.
2. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru lub Królestwo Hiszpanii lub ich właściwe władze mogą przewidzieć inne metody zwrotu lub odstąpić od dokonywania jakichkolwiek zwrotów między nimi.

ROZDZIAŁ 3
ŚWIADCZENIA Z TYTUŁU ŚMIERCI

Artykuł SSC.34

**Prawo do świadczeń, jeżeli śmierć nastąpiła lub jeżeli uprawniony zamieszkuje w Królestwie Hiszpanii,
w przypadku gdy właściwe jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, lub w Gibraltarze,
w przypadku gdy właściwe jest Królestwo Hiszpanii**

1. Jeżeli ubezpieczony lub członek jego rodziny umrze w Królestwie Hiszpanii, w przypadku gdy właściwe jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, lub w Gibraltarze, w przypadku gdy właściwe jest Królestwo Hiszpanii, uważa się, że śmierć nastąpiła w miejscu, w którym znajduje się właściwa instytucja.
2. Właściwa instytucja zobowiązana jest do przyznania świadczeń z tytułu śmierci należnych zgodnie ze stosowanym przez nią ustawodawstwem nawet wówczas, gdy osoba uprawniona zamieszkuje w Królestwie Hiszpanii, w przypadku gdy właściwe jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, lub w Gibraltarze, w przypadku gdy właściwe jest Królestwo Hiszpanii.
3. Ust. 1 i 2 stosuje się również w przypadku, gdy śmierć nastąpiła z powodu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

Artykuł SSC.35

Udzielanie świadczeń w przypadku śmierci emeryta lub rencisty

1. W przypadku śmierci emeryta lub rencisty, który był uprawniony do jednej lub kilku emerytur lub rent na podstawie ustawodawstwa mającego zastosowanie w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru i ustawodawstwa mającego zastosowanie w Królestwie Hiszpanii, jeżeli emeryt lub rencista zamieszkiwał w Królestwie Hiszpanii, gdy instytucja odpowiedzialna za koszt świadczeń rzeczowych znajduje się w Gibraltarze, lub zamieszkiwał w Gibraltarze, gdy instytucja odpowiedzialna za koszt świadczeń rzeczowych znajduje się w Królestwie Hiszpanii, świadczenia z tytułu śmierci należne na podstawie ustawodawstwa stosowanego przez tę instytucję są udzielane na jej własny koszt, tak jak gdyby emeryt lub rencista w chwili śmierci zamieszkiwał w miejscu, w którym znajduje się ta instytucja.
2. Ust. 1 stosuje się odpowiednio do członków rodziny emeryta lub rencisty.

ROZDZIAŁ 4
ŚWIADCZENIA Z TYTUŁU INWALIDZTWA

Artykuł SSC.36

Osoby podlegające wyłącznie ustawodawstwu typu A

1. Do celów niniejszego rozdziału „ustawodawstwo typu A” oznacza ustawodawstwo, zgodnie z którym kwota świadczeń z tytułu inwalidztwa jest niezależna od długości okresów ubezpieczenia, a „ustawodawstwo typu B” oznacza każde inne ustawodawstwo.
2. Osoba, która ukończyła okresy ubezpieczenia wyłącznie na podstawie ustawodawstwa typu A, jest uprawniona do świadczeń wyłącznie od instytucji miejsca, którego ustawodawstwu podlegała w chwili wystąpienia niezdolności do pracy, po której nastąpiło inwalidztwo, z uwzględnieniem, w stosownych przypadkach, art. SSC.37, i otrzymuje takie świadczenia zgodnie z tym ustawodawstwem.

3. Jeżeli ustawodawstwo, o którym mowa w ust. 2, zawiera zasady obniżania, zawieszania lub wstrzymywania świadczeń z tytułu inwalidztwa w przypadku kumulacji z innymi dochodami lub ze świadczeniami innego rodzaju w rozumieniu art. SSC.46 ust. 2, stosuje się odpowiednio art. SSC.46 ust. 3 i art. SSC.48 ust. 3.

Artykuł SSC.37

Postanowienia szczególne dotyczące sumowania okresów

Właściwa instytucja Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub właściwa instytucja Królestwa Hiszpanii, której ustawodawstwo uzależnia nabycie, zachowanie lub odzyskanie prawa do świadczeń od ukończenia okresów ubezpieczenia, stosuje, w razie potrzeby, art. SSC.44 ust. 1.

Artykuł SSC.38

Osoby podlegające wyłącznie ustawodawstwu typu B albo ustawodawstwu typu A i B

1. Osoba, która podlegała kolejno lub na przemian ustawodawstwu typu A i typu B, jest uprawniona do świadczeń na podstawie rozdziału 5, który stosuje się odpowiednio z uwzględnieniem ust. 3.

2. Jeżeli zainteresowana osoba podlegała poprzednio ustawodawstwu typu B, a cierpi na niezdolność do pracy, po której nastąpiło inwalidztwo na podstawie ustawodawstwa typu A, to otrzymuje świadczenia zgodnie z przepisami art. SSC.36 na podstawie ustawodawstwa typu A pod warunkiem że:

— osoba ta spełnia warunki wymagane wyłącznie przez to ustawodawstwo lub przez inne ustawodawstwa tego samego rodzaju, z uwzględnieniem, w odpowiednim przypadku, art. SSC.37, ale bez konieczności uwzględniania okresów ubezpieczenia lub zamieszkania ukończonych z uwzględnieniem ustawodawstwa typu B; oraz

— osoba ta nie ubiega się o żadne świadczenia z tytułu starości, z uwzględnieniem przepisów art. SSC.43.

3. Decyzja podjęta przez instytucję Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub przez instytucję Królestwa Hiszpanii dotycząca stopnia inwalidztwa wnioskodawcy jest wiążąca, odpowiednio, dla instytucji Królestwa Hiszpanii lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru.

Artykuł SSC. 39

Pogłębienie się stanu inwalidztwa

1. W przypadku pogłębienia się stanu inwalidztwa, z powodu którego osoba otrzymuje świadczenia na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii, stosuje się następujące postanowienia, z uwzględnieniem pogłębienia się stanu inwalidztwa:

a) świadczenia udzielane są zgodnie ze stosowanymi odpowiednio przepisami rozdziału 5;

b) jeżeli jednak zainteresowana osoba podlegała ustawodawstwu typu A, a od chwili, gdy korzysta ze świadczeń, nie podlega ustawodawstwu typu B, świadczenia są udzielane zgodnie z przepisami art. SSC.36 ust. 2.

2. Jeżeli całkowita kwota świadczenia lub świadczeń należnych zgodnie z ust. 1 jest niższa od kwoty świadczenia, które zainteresowana osoba otrzymywała na koszt instytucji wcześniej zobowiązanej do wypłaty świadczeń, to instytucja ta jest zobowiązana do wypłaty dodatku stanowiącego różnicę między wspomnianymi kwotami.

3. Jeżeli zainteresowana osoba nie jest uprawniona do świadczeń udzielanych na koszt instytucji Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub instytucji Królestwa Hiszpanii, poprzednia właściwa instytucja zobowiązana jest do przyznania świadczeń zgodnie ze stosowanym przez nią ustawodawstwem, z uwzględnieniem pogłębienia się stanu inwalidztwa oraz, w stosownych przypadkach, przepisów art. SSC.37.

Artykuł SSC.40

Przekształcenie świadczeń z tytułu inwalidztwa w świadczenia z tytułu starości

1. Świadczenia z tytułu inwalidztwa zamienia się, w stosownych przypadkach, na świadczenia z tytułu starości, na warunkach przewidzianych przez ustawodawstwo, na podstawie którego zostały one przyznane oraz zgodnie z przepisami rozdziału 5.

2. W przypadku gdy osoba pobierająca świadczenia z tytułu inwalidztwa uprawniona jest do ubiegania się o przyznanie świadczenia z tytułu starości na podstawie ustawodawstwa zarówno Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jak i ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii, zgodnie z art. SSC.47, każda instytucja zobowiązana do udzielania świadczeń z tytułu inwalidztwa na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii kontynuuje wypłacanie takiej osobie świadczeń z tytułu inwalidztwa, do których jest uprawniona zgodnie ze stosowanym przez tę instytucję ustawodawstwem, aż do chwili, gdy ust. 1 zacznie mieć zastosowanie do tej instytucji, lub tak długo, jak zainteresowana osoba spełnia warunki uzyskiwania takich świadczeń.

3. W przypadku gdy świadczenia z tytułu inwalidztwa przewidziane na podstawie mającego zastosowanie ustawodawstwa, zgodnie z art. SSC.36, przekształca się w świadczenia z tytułu starości, a zainteresowana osoba nie spełnia jeszcze warunków przewidzianych w ustawodawstwie Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub w ustawodawstwie Królestwa Hiszpanii lub, aby otrzymywać te świadczenia, zainteresowana osoba otrzymuje od Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub od Królestwa Hiszpanii świadczenia z tytułu inwalidztwa od dnia przekształcenia.

Te świadczenia z tytułu inwalidztwa udzielane są zgodnie z przepisami rozdziału 5, tak jak gdyby rozdział ten miał zastosowanie w chwili, gdy wystąpiła niezdolność do pracy, po której nastąpiło inwalidztwo, aż do chwili, gdy zainteresowana osoba spełni warunki kwalifikujące ją do otrzymywania świadczeń z tytułu starości określone przez odpowiednie przepisy krajowe lub, w przypadku gdy takie przekształcenie nie jest przewidziane, tak długo, jak jest ona uprawniona do otrzymywania świadczeń z tytułu inwalidztwa na podstawie tego ostatniego ustawodawstwa.

4. Świadczenia z tytułu inwalidztwa udzielane zgodnie z przepisami art. SSC.36 przeliczane są zgodnie z przepisami rozdziału 5, kiedy tylko beneficjent spełni warunki kwalifikujące go do otrzymywania świadczenia z tytułu inwalidztwa określone przez ustawodawstwo typu B lub kiedy tylko otrzyma świadczenia z tytułu starości.

Artykuł SSC.41

Przepisy szczególne dotyczące urzędników służby cywilnej

Art. SSC.7, art. SSC.36, art. SSC.38, art. SSC.39, art. SSC.40 oraz art. SSC.53 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do osób objętych systemem specjalnym dla urzędników służby cywilnej.

ROZDZIAŁ 5
ŚWIADCZENIA EMERYTALNE I RENTY RODZINNE

Artykuł SSC.42

Uwzględnianie okresów przeznaczonych na wychowywanie dziecka

1. W przypadku gdy – na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru – instytucją właściwą zgodnie z tytułem II jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru – lub w przypadku gdy na podstawie ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii – instytucją właściwą zgodnie z tytułem II jest Królestwo Hiszpanii, a okres przeznaczony na wychowywanie dziecka nie jest uwzględniany, instytucją odpowiedzialną za uwzględnienie tego okresu jako okresu przeznaczonego na wychowywanie dziecka na podstawie stosowanego przez siebie ustawodawstwa, tak jakby wychowywanie dziecka miało miejsce na jej własnym terytorium, pozostaje instytucja Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru albo instytucja Królestwa Hiszpanii, którego ustawodawstwu zainteresowana osoba podlegała zgodnie z tytułem II ze względu na wykonywanie pracy najemnej lub pracy na własny rachunek w dniu, w którym na podstawie tego ustawodawstwa zaczęto uwzględniać okres przeznaczony na wychowywanie danego dziecka.
2. Ust. 1 nie stosuje się, jeżeli zainteresowana osoba podlega lub zacznie podlegać ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwu Królestwa Hiszpanii w związku z wykonywaniem pracy najemnej lub pracy na własny rachunek.

Artykuł SSC.43

Postanowienia ogólne

1. Właściwe instytucje określają uprawnienie do świadczeń na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, w przypadku gdy zainteresowana osoba podlegała ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru w chwili złożenia wniosku o przyznanie świadczenia albo na podstawie ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii, w przypadku gdy zainteresowana osoba podlegała ustawodawstwu hiszpańskiemu w chwili złożenia wniosku o przyznanie świadczenia, lub podlegała ustawodawstwu obu tych państw, o ile zainteresowana osoba w sposób wyraźny nie ubiega się o odroczenie przyznania świadczeń z tytułu starości na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii, lub obu tych państw.
2. Jeżeli w danym momencie zainteresowana osoba nie spełnia lub już nie spełnia warunków określonych przez ustawodawstwo Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli osoba ta podlegała ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, albo przez ustawodawstwo Królestwa Hiszpanii, jeżeli osoba ta podlegała ustawodawstwu Królestwa Hiszpanii, instytucje stosujące ustawodawstwo, którego warunki zostały spełnione, nie uwzględniają, dokonując wyliczeń zgodnie z art. SSC.45 ust. 1 lit. a) lub b), okresów ukończonych na podstawie ustawodawstwa, którego warunki nie zostały spełnione lub nie są już spełniane, w przypadku gdy powoduje to niższą kwotę świadczenia.
3. Ust. 2 stosuje się odpowiednio, gdy zainteresowana osoba w sposób wyraźny ubiega się o odroczenie przyznania świadczeń z tytułu starości.
4. Nowych wyliczeń dokonuje się automatycznie, gdy spełnione są warunki, które mają być spełnione na podstawie innych ustawodawstw, lub gdy dana osoba wnioskuje o przyznanie świadczenia z tytułu starości odroczonego zgodnie z ust. 1, chyba że okresy ukończone zgodnie z innymi ustawodawstwami zostały już uwzględnione na podstawie ust. 2 lub 3.

Artykuł SSC.44

Postanowienia szczególne dotyczące sumowania okresów

1. W przypadku gdy ustawodawstwo Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwo Królestwa Hiszpanii uzależnia przyznanie pewnych świadczeń od ukończenia okresów ubezpieczenia wyłącznie w odniesieniu do określonej pracy najemnej lub pracy na własny rachunek lub w zawodzie, który podlega szczególnemu systemowi dotyczącemu osób wykonujących pracę najemną lub pracę na własny rachunek, właściwa instytucja Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub instytucja Królestwa Hiszpanii uwzględni okresy ukończone na podstawie ustawodawstwa, odpowiednio, Królestwa Hiszpanii lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru tylko wtedy, gdy zostały one ukończone na podstawie odpowiadającego systemu lub, w przeciwnym razie, w tym samym zawodzie lub, w stosownych przypadkach, przy tej samej pracy najemnej lub tej samej pracy na własny rachunek.

Jeżeli, przy uwzględnieniu tak ukończonych okresów, zainteresowana osoba nie spełnia warunków do otrzymania świadczeń w ramach szczególnego systemu, okresy te są uwzględniane w celu udzielenia świadczeń w ramach systemu ogólnego lub, w przeciwnym razie, systemu mającego zastosowanie do pracowników fizycznych lub umysłowych, w zależności od przypadku, pod warunkiem że zainteresowana osoba przystąpiła do jednego z tych systemów.

2. Okresy ubezpieczenia ukończone na podstawie szczególnego systemu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub szczególnego systemu Królestwa Hiszpanii są uwzględniane w celu udzielenia świadczeń w ramach systemu ogólnego lub, w przeciwnym razie, systemu mającego zastosowanie do pracowników fizycznych lub umysłowych, w zależności od przypadku, Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru – w przypadku systemu Królestwa Hiszpanii – lub Królestwa Hiszpanii – w przypadku systemu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, pod warunkiem że zainteresowana osoba przystąpiła do jednego z tych systemów, nawet jeżeli okresy te zostały już uwzględnione na podstawie systemu szczególnego w Królestwie Hiszpanii – w przypadku systemu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru – lub w Gibraltarze – w przypadku systemu Królestwa Hiszpanii.

3. W przypadku gdy ustawodawstwo lub szczególny system Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwo lub szczególny system Królestwa Hiszpanii uzależnia nabycie, zachowanie lub odzyskanie prawa do świadczeń od tego, czy zainteresowana osoba była ubezpieczona w czasie realizacji ryzyka, warunek ten uważa się za spełniony, jeżeli osoba ta była wcześniej ubezpieczona na podstawie ustawodawstwa lub szczególnego systemu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwa lub szczególnego systemu Królestwa Hiszpanii, a w chwili realizacji ryzyka jest ubezpieczona od tego samego ryzyka na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru – jeżeli była wcześniej ubezpieczona na podstawie ustawodawstwa lub szczególnego systemu Królestwa Hiszpanii – lub na podstawie ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii – jeżeli była wcześniej ubezpieczona na podstawie ustawodawstwa lub szczególnego systemu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, lub – jeżeli nie jest – należy jej się świadczenie z tytułu tego samego ryzyka na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli nie jest należne na podstawie ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii, lub na podstawie ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii, jeżeli nie jest należne na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru. Ostatni z warunków uważa się jednakże za spełniony w przypadkach, o których mowa w art. SSC.50.

Artykuł SSC.45

Przyznawanie świadczeń

1. Właściwa instytucja ustala wysokość świadczeń, jakie byłyby należne:

a) zgodnie ze stosowanym przez nią ustawodawstwem, jedynie w przypadku gdy warunki uprawnienia do świadczeń zostały spełnione wyłącznie na podstawie prawa krajowego (świadczenie niezależne);

- b) poprzez ustalenie teoretycznej kwoty świadczenia, a następnie kwoty rzeczywistej (świadczenie proporcjonalne), w następujący sposób:
- (i) teoretyczna kwota świadczenia jest równa świadczeniu, o które zainteresowana osoba mogłaby się ubiegać, gdyby wszystkie okresy ubezpieczenia ukończone na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, w przypadku gdy właściwe jest Królestwo Hiszpanii, lub ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii, w przypadku gdy właściwe jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, zostały ukończone na podstawie ustawodawstwa, które ma zastosowanie w dniu przyznania świadczenia. Jeżeli, zgodnie z tym ustawodawstwem, kwota świadczenia nie zależy od długości ukończonych okresów ubezpieczenia, kwota ta zostaje uznana za kwotę teoretyczną;
 - (ii) właściwa instytucja ustala następnie rzeczywistą kwotę świadczenia proporcjonalnego, stosując do teoretycznej kwoty świadczenia stosunek długości okresów ukończonych przed realizacją ryzyka na podstawie stosowanego przez nią ustawodawstwa do całkowitej długości okresów ukończonych przed realizacją ryzyka na podstawie ustawodawstwa zarówno Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jak i Królestwa Hiszpanii.
2. W stosownych przypadkach właściwa instytucja stosuje do kwoty ustalonej zgodnie z ust. 1 lit. a) i b) wszystkie zasady dotyczące obniżania, zawieszania lub wstrzymywania, zgodnie ze stosowanym przez nią ustawodawstwem, w granicach przewidzianych w art. SSC.46, SSC.47 i SSC.48.
3. Zainteresowana osoba jest uprawniona do otrzymywania od właściwej instytucji Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub właściwej instytucji Królestwa Hiszpanii wyższej z kwot ustalonych zgodnie z ust. 1 lit. a) i b).
4. W przypadku gdy wyliczenie zgodnie z ust. 1 lit. a) w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru lub w Królestwie Hiszpanii nieodmiennie wiąże się z tym, że świadczenie niezależne jest równe świadczeniu proporcjonalnemu ustalonemu zgodnie z ust. 1 lit. b) lub od niego wyższe, właściwa instytucja odstępuje od wyliczenia proporcjonalnego, pod warunkiem że:
- a) sytuacja taka jest określona w załączniku SSC-2;
 - b) nie ma zastosowania żadne ustawodawstwo zawierające zasady przeciwdziałania kumulacji, o których mowa w art. SSC.47 i SSC.48, chyba że spełnione są warunki określone w art. SSC.48 ust. 2; oraz
 - c) w szczególnych okolicznościach danego przypadku art. SSC.50 nie stosuje się do okresów ukończonych na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, w przypadku gdy właściwe jest Królestwo Hiszpanii, lub ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii, w przypadku gdy właściwe jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru.
5. Niezależnie od ust. 1, 2 oraz 3 wyliczenie proporcjonalne nie ma zastosowania do systemów, które zapewniają świadczenia, w odniesieniu do których okresy nie mają znaczenia dla ich wyliczenia – o ile systemy te wymienione są w załączniku SSC-2. W takich przypadkach zainteresowana osoba jest uprawniona do świadczenia, którego wysokość obliczana jest zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwem Królestwa Hiszpanii.

Artykuł SSC.46

Zasady przeciwdziałania kumulacji

1. Jakakolwiek kumulacja świadczeń z tytułu starości i rent rodzinnych ustalanych lub udzielanych na podstawie okresów ubezpieczenia ukończonych przez tę samą osobę uważana jest za kumulację świadczeń tego samego rodzaju.
2. Kumulacja świadczeń, które nie mogą być uważane za świadczenia tego samego rodzaju w rozumieniu ust. 1, uważana jest za kumulację świadczeń różnego rodzaju.

3. Następujące postanowienia mają zastosowanie do celów stosowania zasad przeciwdziałania kumulacji określonych przez ustawodawstwo Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwo Królestwa Hiszpanii w przypadku kumulacji świadczenia z tytułu starości lub renty rodzinnej ze świadczeniem tego samego rodzaju lub ze świadczeniem innego rodzaju lub z innym dochodem:

- a) właściwa instytucja uwzględnia świadczenia lub dochody uzyskane w Gibraltarze, w przypadku gdy właściwe jest Królestwo Hiszpanii, lub w Królestwie Hiszpanii, w przypadku gdy właściwe jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, wyłącznie wtedy, gdy stosowane przez nią ustawodawstwo przewiduje uwzględnienie świadczeń lub dochodów uzyskanych poza jej terytorium;
- b) właściwa instytucja uwzględnia wysokość świadczeń, jakie mają być wypłacane przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, w przypadku gdy właściwe jest Królestwo Hiszpanii, lub przez Królestwo Hiszpanii, w przypadku gdy właściwe jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, przed potrąceniem podatku, składek na zabezpieczenie społeczne oraz innych opłat i potrąceń indywidualnych, chyba że stosowane przez nią ustawodawstwo przewiduje stosowanie zasad przeciwdziałania kumulacji po takich potrąceniach, zgodnie z warunkami i z procedurami określonymi w załączniku SSC-5;
- c) właściwa instytucja nie uwzględnia wysokości świadczeń nabytych zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, w przypadku gdy właściwe jest Królestwo Hiszpanii, lub ustawodawstwem Królestwa Hiszpanii, w przypadku gdy właściwe jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, na podstawie ubezpieczenia dobrowolnego lub fakultatywnego kontynuowanego;
- d) jeżeli Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru lub Królestwo Hiszpanii stosuje zasady przeciwdziałania kumulacji, ponieważ zainteresowana osoba otrzymuje świadczenia tego samego rodzaju lub innego rodzaju na podstawie ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii lub ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, lub otrzymuje dochód uzyskany w Gibraltarze lub w Królestwie Hiszpanii, należne świadczenie może być obniżone wyłącznie o kwotę takich świadczeń lub takiego dochodu.

Artykuł SSC.47

Kumulacja świadczeń tego samego rodzaju

1. W przypadku gdy świadczenia tego samego rodzaju należne na podstawie ustawodawstwa zarówno Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jak i Królestwa Hiszpanii kumulują się, zasady przeciwdziałania kumulacji określone przez ustawodawstwo Królestwa Hiszpanii lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru nie mają zastosowania do świadczenia proporcjonalnego.

2. Zasady przeciwdziałania kumulacji mają zastosowanie do świadczenia niezależnego wyłącznie wtedy, gdy dane świadczenie jest:

- a) świadczeniem, którego kwota nie zależy od długości okresów ubezpieczenia lub zamieszkania; lub
- b) świadczeniem, którego kwota ustalana jest na podstawie zaliczonego okresu uważanego za ukończone pomiędzy dniem realizacji ryzyka a dniem późniejszym, kumulującym się ze:
 - (i) świadczeniem tego samego typu, z wyjątkiem przypadków, w których Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i Królestwo Hiszpanii zawarły umowę o unikaniu wielokrotnego uwzględniania tego samego zaliczonego okresu; lub
 - (ii) świadczeniem, o którym mowa w lit. a).

Świadczenia i umowy, o których mowa w lit. a) i b), wymienione są w załączniku SSC-3.

Artykuł SSC.48

Kumulacja świadczeń różnego rodzaju

1. Jeżeli otrzymanie świadczeń różnego rodzaju lub innego dochodu wymaga zastosowania zasad przeciwdziałania kumulacji przewidzianych przez ustawodawstwo zarówno Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jak i Królestwa Hiszpanii, w stosunku do:
 - a) dwóch lub większej liczby niezależnych świadczeń, to właściwe instytucje dzielą kwoty świadczenia lub świadczeń lub innych dochodów, które zostały uwzględnione, przez liczbę świadczeń podlegających wspomnianym zasadom; jednakże zastosowanie niniejszej litery nie może pozbawiać zainteresowanej osoby jej statusu emeryta lub rencisty do celów stosowania innych rozdziałów niniejszego tytułu zgodnie z warunkami i z procedurami określonymi w załączniku SSC-5;
 - b) jednego lub większej liczby świadczeń proporcjonalnych, to właściwe instytucje uwzględniają świadczenie lub świadczenia lub inne dochody i wszystkie składniki przewidziane do celów stosowania zasad przeciwdziałania kumulacji jako funkcję stosunku okresów ubezpieczenia ustalonych do wyliczeń, o których mowa w art. SSC.45 ust. 1 lit. b) pkt (ii);
 - c) jednego lub większej liczby świadczeń niezależnych oraz jednego lub większej liczby świadczeń proporcjonalnych, to właściwe instytucje stosują odpowiednio lit. a) w odniesieniu do świadczeń niezależnych oraz lit. b) w odniesieniu do świadczeń proporcjonalnych.
2. Właściwa instytucja nie stosuje podanego podziału w odniesieniu do świadczeń niezależnych, jeżeli stosowane przez nią ustawodawstwo przewiduje uwzględnianie świadczeń różnego rodzaju lub innych dochodów oraz wszystkich innych składników w ustalaniu części ich kwoty określanej jako funkcja stosunku okresów ubezpieczenia, o których mowa w art. SSC.45 ust. 1 lit. b) pkt (ii).
3. Ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadkach, w których ustawodawstwo Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwo Królestwa Hiszpanii przewiduje, że prawo do świadczenia nie może być nabyte w przypadku, gdy zainteresowana osoba otrzymuje świadczenie innego rodzaju należne na podstawie ustawodawstwa, odpowiednio, Królestwa Hiszpanii lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, lub otrzymuje inny dochód.

Artykuł SSC.49

Postanowienia dodatkowe dotyczące ustalania wysokości świadczeń

1. Do celu wyliczenia kwot teoretycznych i proporcjonalnych, o których mowa w art. SSC.45 ust. 1 lit. b), zastosowanie mają następujące zasady:
 - a) w przypadku gdy całkowita długość okresów ubezpieczenia lub zamieszkania ukończonych przed realizacją ryzyka na podstawie ustawodawstw zarówno Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jak i Królestwa Hiszpanii, jest większa od maksymalnego okresu wymaganego przez ustawodawstwo Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwo Królestwa Hiszpanii do otrzymania pełnego świadczenia, właściwa instytucja Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, w przypadku gdy właściwe jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, lub właściwa instytucja Królestwa Hiszpanii, w przypadku gdy właściwe jest Królestwo Hiszpanii, uwzględnia ten okres maksymalny zamiast całkowitej długości ukończonych okresów; ta metoda wyliczania nie skutkuje obciążeniem tej instytucji kosztem świadczenia większego od pełnego świadczenia przewidzianego na podstawie stosowanego przez nią ustawodawstwa. Niniejszego postanowienia nie stosuje się do świadczeń, których wysokość nie zależy od długości ubezpieczenia;
 - b) procedura uwzględniania kumulujących się okresów określona została w załączniku SSC-5;

- c) jeżeli ustawodawstwo Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwo Królestwa Hiszpanii stanowi, że świadczenia mają być wyliczane na podstawie dochodów, składek, podstaw składek, podwyżek, zarobków, innych kwot lub kombinacji więcej niż jednej z nich (średnich, proporcjonalnych, zryczałtowanych lub zaliczonych), właściwa instytucja:
- (i) określa podstawę ustalania świadczeń wyłącznie na podstawie okresów ubezpieczenia ukończonych na podstawie stosowanego przez nią ustawodawstwa;
 - (ii) wykorzystuje, w celu określenia kwoty ustalonej na podstawie okresów ubezpieczenia lub zamieszkania ukończonych zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, w przypadku gdy właściwe jest Królestwo Hiszpanii, albo ustawodawstwem Królestwa Hiszpanii, w przypadku gdy właściwe jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, stosuje te same składniki określone lub odnotowywane dla okresów ubezpieczenia ukończonych na podstawie stosowanego przez nią ustawodawstwa; w razie potrzeby zgodnie z procedurami określonymi w załączniku SSC-4 dla Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub dla Królestwa Hiszpanii;
- d) w przypadku gdy nie stosuje się lit. c), ponieważ ustawodawstwo Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwo Królestwa Hiszpanii stanowi, że świadczenie ma być wyliczane na podstawie elementów innych niż okresy ubezpieczenia, które nie są związane z czasem, właściwa instytucja uwzględnia – w odniesieniu do każdego z okresów ubezpieczenia lub zamieszkania ukończonych na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, w przypadku gdy właściwe jest Królestwo Hiszpanii, albo ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii, w przypadku gdy właściwe jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru – kwotę zgromadzonego kapitału, kapitału uznawanego za zgromadzony lub jakiegokolwiek inny element służący do wyliczania zgodnie ze stosowanym przez nią ustawodawstwem, podzielone przez jednostki okresów odpowiadające im w danym systemie emerytalno-rentowym.
2. Przepisy ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii dotyczące rewaloryzacji elementów uwzględnianych w celu wyliczenia świadczeń stosuje się, odpowiednio, do elementów, jakie uwzględnia właściwa instytucja Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub właściwa instytucja Królestwa Hiszpanii, zgodnie z ust. 1, z tytułu okresów ubezpieczenia lub zamieszkania ukończonych na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru – w przypadku gdy właściwe jest Królestwo Hiszpanii – albo ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii – w przypadku gdy właściwe jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru.

Artykuł SSC.50

Okresy ubezpieczenia krótsze niż rok

1. Bez uszczerbku dla art. SSC.45 ust. 1 lit. b), instytucja Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub instytucja Królestwa Hiszpanii nie jest zobowiązana do przyznania świadczeń z tytułu okresów ukończonych na podstawie stosowanego przez nią ustawodawstwa, które są uwzględniane w chwili realizacji ryzyka, jeżeli:
- a) długość wspomnianych okresów jest krótsza niż rok; oraz
 - b) uwzględniając wyłącznie te okresy, żadne prawo do świadczeń nie zostało nabyte na podstawie tego ustawodawstwa.

Do celów stosowania niniejszego artykułu pojęcie „okresy” oznacza wszystkie okresy ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek, które kwalifikują się do tego świadczenia albo bezpośrednio je zwiększają.

2. Właściwa instytucja zarówno Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jak i właściwa instytucja Królestwa Hiszpanii uwzględnia okresy, o których mowa w ust. 1, do celów stosowania art. SSC.45 ust. 1 lit. b) pkt (i).

3. W przypadku gdy stosowanie ust. 1 spowodowałoby zwolnienie wszystkich instytucji zarówno Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jak i wszystkich instytucji Królestwa Hiszpanii z ich zobowiązań, świadczenia przyznaje się wyłącznie na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, w przypadku gdy warunki przewidziane w jego ustawodawstwie zostały spełnione jako ostatnie, albo ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii, w przypadku gdy warunki przewidziane w jego ustawodawstwie zostały spełnione jako ostatnie, tak jakby wszystkie okresy ubezpieczenia ukończone i uwzględnione zgodnie z art. SSC.7 i art. SSC.44 ust. 1 i 2 zostały ukończone na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii.

4. Niniejszego artykułu nie stosuje się do systemów wymienionych w załączniku SSC-2.

Artykuł SSC.51

Przyznawanie dodatków

1. Świadczeniobiorca, do którego stosuje się niniejszy rozdział, nie może – w Gibraltarze, gdy Gibraltar jest miejscem zamieszkania, a świadczenie wypłacane jest na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, ani w Królestwie Hiszpanii, gdy Królestwo Hiszpanii jest miejscem zamieszkania, a świadczenie wypłacane jest na podstawie ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii – otrzymać świadczenia, które jest niższe od świadczenia minimalnego ustalonego przez to ustawodawstwo za okres ubezpieczenia równy wszystkim okresom uwzględnianym do wypłaty zgodnie z niniejszym rozdziałem.

2. Właściwa instytucja Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub właściwa instytucja Królestwa Hiszpanii wypłaca świadczeniobiorcy, o którym mowa w ust. 1, przez okres jego zamieszkania, odpowiednio, w Gibraltarze lub Królestwie Hiszpanii dodatek równy różnicy między całkowitą wysokością świadczeń należnych na podstawie niniejszego rozdziału a kwotą świadczenia minimalnego.

Artykuł SSC.52

Ponowne wyliczenie i rewaloryzacja świadczeń

1. Jeżeli metoda ustalania wysokości świadczeń lub zasady wyliczania świadczeń zmieniają się na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii lub jeżeli sytuacja osobista zainteresowanej osoby ulega istotnej zmianie, która – na podstawie tego ustawodawstwa – prowadziłaby do dostosowania kwoty świadczenia, to zgodnie z art. SSC.45 dokonuje się ponownego jej wyliczenia.

2. Natomiast jeżeli z powodu wzrostu kosztów utrzymania, wahań w poziomie dochodu lub innych czynników stanowiących podstawę dostosowań, świadczenia należne od Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub świadczenia należne od Królestwa Hiszpanii ulegają określonej zmianie procentowej lub kwotowej, to tę kwotę procentową lub taką zryczałtowaną kwotę stosuje się bezpośrednio do świadczeń ustalonych zgodnie z art. SSC.45, bez potrzeby ponownego wyliczania.

Artykuł SSC.53

Przepisy szczególne dotyczące urzędników służby cywilnej

1. Art. SSC.7 i SSC.43, art. SSC.44 ust. 3 i art. SSC.45–SSC.52 stosuje się odpowiednio do osób objętych systemem specjalnym dla urzędników służby cywilnej.

2. Jeżeli jednak ustawodawstwo Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwo Królestwa Hiszpanii uzależnia nabycie, zniesienie, zachowanie lub odzyskanie prawa do świadczeń na podstawie systemu specjalnego dla urzędników służby cywilnej od tego, czy wszystkie okresy ubezpieczenia zostały ukończone na podstawie jednego lub większej liczby systemów specjalnych dla urzędników służby cywilnej Gibraltarze lub w Królestwie Hiszpanii lub czy są uważane przez ustawodawstwo Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwo Królestwa Hiszpanii za równoważne z tymi okresami, właściwa instytucja Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub właściwa instytucja Królestwa Hiszpanii uwzględnia tylko okresy, które mogą być uznane na podstawie stosowanego przez nią ustawodawstwa.

Jeżeli, z uwzględnieniem tak ukończonych okresów, zainteresowana osoba nie spełnia warunków do otrzymania tych świadczeń, okresy te uwzględniane są w celu przyznania świadczeń na podstawie systemu ogólnego lub, w przeciwnym razie, programu mającego zastosowanie do pracowników fizycznych lub umysłowych, w zależności od przypadku.

3. W przypadku gdy, na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii świadczenia wynikające z systemu specjalnego dla urzędników służby cywilnej wyliczane są na podstawie ostatniego wynagrodzenia lub ostatnich wynagrodzeń otrzymywanych w okresie odniesienia, właściwa instytucja Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub właściwa instytucja Królestwa Hiszpanii uwzględnia, do celów wyliczania, tylko te wynagrodzenia, należycie zrewaloryzowane, które otrzymywane były w okresie lub w okresach, w których zainteresowana osoba podlegała temu ustawodawstwu.

ROZDZIAŁ 6

ŚWIADCZENIA DLA BEZROBOTNYCH

Artykuł SSC.54

Postanowienia szczególne dotyczące sumowania okresów ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek

1. Właściwa instytucja Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru – w przypadku gdy ustawodawstwo Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru uzależnia nabycie, zachowanie, odzyskanie lub przysługiwanie prawa do świadczeń od ukończenia okresów ubezpieczenia, zatrudnienia albo pracy na własny rachunek – albo właściwa instytucja Królestwa Hiszpanii – w przypadku gdy ustawodawstwo Królestwa Hiszpanii uzależnia nabycie, zachowanie, odzyskanie lub przysługiwanie prawa do świadczeń od ukończenia okresów ubezpieczenia, zatrudnienia albo pracy na własny rachunek – uwzględnia, w niezbędnym zakresie, okresy ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek ukończone na podstawie ustawodawstwa, odpowiednio, Królestwa Hiszpanii lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, tak jak gdyby były one ukończone na podstawie stosowanego przez nią ustawodawstwa.

Jednakże w przypadku gdy mające zastosowanie ustawodawstwo uzależnia prawo do świadczeń od ukończenia okresów ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek, okresy ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek ukończone na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii nie są uwzględniane, chyba że byłyby one uznawane za okresy ubezpieczenia, gdyby zostały ukończone zgodnie z mającym zastosowanie ustawodawstwem.

2. Zastosowanie ust. 1 niniejszego artykułu uzależnione jest od ukończenia ostatnio przez zainteresowaną osobę, zgodnie z ustawodawstwem, na podstawie którego ubiega się ona o świadczenia:

- a) okresów ubezpieczenia, jeżeli ustawodawstwo to wymaga okresów ubezpieczenia;
- b) okresów zatrudnienia, jeżeli ustawodawstwo to wymaga okresów zatrudnienia; lub
- c) okresów pracy na własny rachunek, jeżeli ustawodawstwo to wymaga okresów pracy na własny rachunek.

Artykuł SSC.55

Wyliczanie wysokości świadczeń dla bezrobotnych

1. W przypadku gdy wysokość świadczeń dla bezrobotnych jest wyliczana na podstawie kwoty wcześniejszego wynagrodzenia lub dochodu zawodowego zainteresowanej osoby, Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, w przypadku gdy właściwe jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, lub Królestwo Hiszpanii, w przypadku gdy właściwe jest Królestwo Hiszpanii, uwzględnia wynagrodzenie lub dochód zawodowy uzyskany przez zainteresowaną osobę wyłącznie w oparciu o jej ostatnią pracę w charakterze pracownika najemnego lub osoby wykonującej pracę na własny rachunek zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwem Królestwa Hiszpanii, w zależności od tego, które państwo jest właściwe.

2. W przypadku gdy właściwe jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, a ustawodawstwo stosowane przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru przewiduje szczególny okres odniesienia w celu ustalenia wynagrodzenia lub dochodu zawodowego stosowanego do wyliczenia wysokości świadczenia, a zainteresowana osoba podlegała ustawodawstwu Królestwa Hiszpanii, Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru uwzględnia jedynie wynagrodzenie lub dochód zawodowy uzyskany w trakcie ostatniej pracy w charakterze pracownika najemnego lub osoby wykonującej pracę na własny rachunek zgodnie z tym ustawodawstwem.

W przypadku gdy właściwe jest Królestwo Hiszpanii, a ustawodawstwo stosowane przez Królestwo Hiszpanii przewiduje szczególny okres odniesienia w celu ustalenia wynagrodzenia lub dochodu zawodowego stosowanego do wyliczenia wysokości świadczenia, a zainteresowana osoba podlegała ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru przez cały okres odniesienia lub część tego okresu, Królestwo Hiszpanii uwzględnia jedynie wynagrodzenie lub dochód zawodowy uzyskany w trakcie ostatniej pracy w charakterze pracownika najemnego lub osoby wykonującej pracę na własny rachunek zgodnie z tym ustawodawstwem.

Artykuł SSC.56

Osoby bezrobotne, które zamieszkiwały w Królestwie Hiszpanii, w przypadku gdy właściwe jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, lub w Gibraltarze, w przypadku gdy właściwe jest Królestwo Hiszpanii

1. Osoby, które stały się bezrobotne w całości, częściowo lub w pewnych odstępach czasu oraz które w okresie swojego ostatniego zatrudnienia lub pracy na własny rachunek w Gibraltarze zamieszkiwały w Królestwie Hiszpanii oraz nadal zamieszkują w Królestwie Hiszpanii, muszą zwrócić się do służb zatrudnienia w Gibraltarze. Osoby te otrzymują świadczenia zgodnie z ustawodawstwem Gibraltaru, tak jak gdyby zamieszkiwali w tym państwie. Świadczenia te udzielane są przez instytucję Gibraltaru.

Osoby, które stały się bezrobotne w całości, częściowo lub w pewnych odstępach czasu i które w okresie swojego ostatniego zatrudnienia lub pracy na własny rachunek w Królestwie Hiszpanii zamieszkiwały w Gibraltarze oraz nadal zamieszkują w Gibraltarze, muszą zwrócić się do służb zatrudnienia w Królestwie Hiszpanii. Osoby te otrzymują świadczenia zgodnie z ustawodawstwem Królestwa Hiszpanii, tak jak gdyby zamieszkiwały w tym państwie. Świadczenia te udzielane są przez instytucję Królestwa Hiszpanii.

Świadczenia dla bezrobotnych mogą być wypłacane w formie ryczałtu.

2. Osoby całkowicie bezrobotne mogą dodatkowo zwrócić się do właściwych służb zatrudnienia Królestwa Hiszpanii, jeżeli zamieszkują w Królestwie Hiszpanii lub w Gibraltarze, jeżeli zamieszkują w Gibraltarze.

Osoby całkowicie bezrobotne, które wykonywały ostatnią pracę najemną lub pracę na własny rachunek w Gibraltarze i zamieszkują w Królestwie Hiszpanii lub które wykonywały ostatnią pracę najemną lub pracę na własny rachunek w Królestwie Hiszpanii i zamieszkują w Gibraltarze, mogą dodatkowo ubiegać się o wszelkie dodatkowe świadczenia dla bezrobotnych, które mogą być dostępne na podstawie ustawodawstwa hiszpańskiego, tak jakby podlegały temu ustawodawstwu w ostatnim okresie pracy, lub ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, tak jakby podlegały temu ustawodawstwu w ostatnim okresie pracy.

3. Osoby, o których mowa w ust. 2, zarejestrowane jako poszukujące pracy we właściwych służbach zatrudnienia Królestwa Hiszpanii, w przypadku gdy zamieszkują w Królestwie Hiszpanii, lub w Gibraltarze, w przypadku gdy zamieszkują w Gibraltarze, podlegają procedurze kontrolnej zorganizowanej, odpowiednio, w Królestwie Hiszpanii albo w Gibraltarze i przestrzegają warunków określonych w ustawodawstwie mającym zastosowanie w Królestwie Hiszpanii, w przypadku gdy zamieszkują w Królestwie Hiszpanii, lub w Gibraltarze, w przypadku gdy zamieszkują w Gibraltarze. W zakresie, w jakim osoby te pozostają zarejestrowane jako poszukujące pracy w miejscu ostatniej działalności, osoby te przestrzegają mających zastosowanie obowiązków.

4. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i Królestwo Hiszpanii przyjmują niezbędne uzgodnienia w celu wykonania niniejszego artykułu, w szczególności, w stosownych przypadkach, w odniesieniu do płatności ryczałtowych, jak również uzgodnienia dotyczące wymiany informacji, współpracy i wzajemnej pomocy między instytucjami i służbami Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru oraz Królestwa Hiszpanii.

Właściwa instytucja miejsca zatrudnienia ułatwia w sposób skuteczny i bez zbędnej zwłoki wymianę informacji oraz dokumentacji dotyczącej okresów ubezpieczonej działalności i świadczeń, aby nie wpływać na uznanie, utrzymanie, zawieszenie, zakończenie lub wznowienie świadczeń.

ROZDZIAŁ 7

ŚWIADCZENIA PRZEDEMERYTALNE

Artykuł SSC.57

Świadczenia

W przypadku gdy mające zastosowanie ustawodawstwo uzależnia prawo do świadczeń przedemerytalnych od ukończenia okresów ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek, nie stosuje się art. SSC.7.

ROZDZIAŁ 8

ŚWIADCZENIA RODZINNE

Artykuł SSC.58

Członkowie rodziny zamieszkujący w Królestwie Hiszpanii lub w Gibraltarze

1. Osoba, do której stosuje się niniejszy Protokół, jest uprawniona do świadczeń rodzinnych zgodnie z ustawodawstwem Królestwa Hiszpanii, w przypadku gdy właściwe jest Królestwo Hiszpanii, w tym w odniesieniu do członków jej rodziny zamieszkujących w Gibraltarze, tak jak gdyby zamieszkiwali oni w Królestwie Hiszpanii.

2. Osoba, do której stosuje się niniejszy Protokół, jest uprawniona do świadczeń rodzinnych zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, w przypadku gdy właściwe jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, w tym w odniesieniu do członków jej rodziny zamieszkujących w Królestwie Hiszpanii, tak jak gdyby zamieszkiwali oni w Gibraltarze.

3. Emeryci lub renciści zamieszkujący w Królestwie Hiszpanii albo w Gibraltarze są uprawnieni, w odniesieniu do członków ich rodzin zamieszkujących, odpowiednio, w Gibraltarze lub w Królestwie Hiszpanii, do świadczeń rodzinnych zgodnie z ustawodawstwem stosowanym przez właściwą instytucję dla ich emerytury lub renty.

Artykuł SSC.59

Zasady pierwszeństwa w przypadku zbiegu praw do świadczeń

1. Jeżeli w tym samym okresie i w odniesieniu do tych samych członków rodziny świadczenia są przewidziane w ustawodawstwie zarówno Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jak i w ustawodawstwie Królestwa Hiszpanii, stosuje się następujące zasady pierwszeństwa:

a) w przypadku świadczeń wypłacanych na innej podstawie zarówno przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru jak i Królestwo Hiszpanii, kolejność pierwszeństwa jest następująca: po pierwsze, prawa wynikające z pracy najemnej lub pracy na własny rachunek, po drugie, prawa wynikające z otrzymywania emerytury lub renty i wreszcie prawa uzyskane na podstawie miejsca zamieszkania;

b) w przypadku świadczeń wypłacanych na tej samej podstawie zarówno przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, jak i Królestwo Hiszpanii, kolejność pierwszeństwa ustala się z uwzględnieniem następujących kryteriów pomocniczych:

- (i) w przypadku praw przysługujących z tytułu pracy najemnej lub pracy na własny rachunek: miejsce zamieszkania dzieci, pod warunkiem że taka praca jest wykonywana, oraz dodatkowo, w stosownych przypadkach, najwyższa kwota świadczeń przewidziana w kolidującym ustawodawstwie. W tym ostatnim przypadku koszt świadczeń jest dzielony zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku SSC-5;
- (ii) w przypadku świadczeń uzyskiwanych na podstawie otrzymywania emerytur lub rent: miejsce zamieszkania dzieci, pod warunkiem że emerytura lub renta jest wypłacana na podstawie jego ustawodawstwa i, dodatkowo, w stosownych przypadkach, najdłuższy okres ubezpieczenia na podstawie kolidującego ustawodawstwa.

2. W przypadku zbiegu uprawnień świadczenia rodzinne udzielane są zgodnie z ustawodawstwem wyznaczonym jako mające pierwszeństwo na podstawie przepisów ust. 1. Uprawnienia do świadczeń rodzinnych z tytułu innego kolidującego ustawodawstwa są zawieszane do kwoty przewidzianej przez pierwsze ustawodawstwo i, w stosownych przypadkach, określany jest dodatek dyferencyjny dla sumy, która przekracza tę kwotę. Taki dodatek dyferencyjny nie jest jednak wymagany, jeżeli uprawnienie do przedmiotowych świadczeń opiera się wyłącznie na miejscu zamieszkania.

3. Jeżeli zgodnie z art. SSC.57 wniosek o przyznanie świadczeń rodzinnych zostaje złożony do właściwej instytucji Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli zastosowanie ma jego ustawodawstwo, albo do właściwej instytucji Królestwa Hiszpanii, jeżeli zastosowanie ma jego ustawodawstwo, lecz nie na zasadzie pierwszeństwa zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu:

- a) instytucja ta przekazuje wniosek właściwej instytucji Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli jego ustawodawstwo ma zastosowanie w pierwszej kolejności, albo właściwej instytucji Królestwa Hiszpanii, jeżeli jego ustawodawstwo ma zastosowanie w pierwszej kolejności, informuje o tym zainteresowaną osobę oraz, bez uszczerbku dla postanowień załącznika SSC-5 dotyczących tymczasowego przyznawania świadczeń, zapewnia, w razie potrzeby, dodatek dyferencyjny, o którym mowa w ust. 2;
- b) właściwa instytucja Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli jego ustawodawstwo ma zastosowanie w pierwszej kolejności, albo właściwa instytucja Królestwa Hiszpanii, jeżeli jego ustawodawstwo ma zastosowanie w pierwszej kolejności, rozpatruje ten wniosek w taki sposób, jakby został on złożony bezpośrednio do niej samej, a datę złożenia takiego wniosku do pierwszej instytucji uznaje się za datę złożenia wniosku do instytucji mającej pierwszeństwo.

Artykuł SSC.60

Udzielanie świadczeń

W przypadku gdy świadczenia rodzinne nie są wykorzystywane przez osobę, której powinny zostać udzielone na utrzymanie członków rodziny, właściwa instytucja wywiązuje się ze swoich obowiązków prawnych przez udzielenie tych świadczeń osobie fizycznej lub prawnej, która rzeczywiście utrzymuje członków rodziny, na wniosek i za pośrednictwem agencji instytucji miejsca zamieszkania w Królestwie Hiszpanii albo Gibraltarze, lub instytucji wyznaczonej lub organu powołanego w tym celu przez właściwą władzę w miejscu zamieszkania w Królestwie Hiszpanii albo Gibraltarze.

Artykuł SSC.61

Dodatkowe postanowienia

1. Jeżeli na podstawie ustawodawstwa wyznaczonego na mocy art. SSC.57 i SSC.58 nie nabywa się prawa do wypłaty dodatkowych lub specjalnych świadczeń rodzinnych dla sierot, takie świadczenia są wypłacane domyślnie i jako dodatek do innych świadczeń rodzinnych nabytych zgodnie z wyżej wymienionym ustawodawstwem, na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, w przypadku gdy zmarły pracownik podlegał najdłużej ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, albo ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii, w przypadku gdy zmarły pracownik podlegał najdłużej ustawodawstwu Królestwa Hiszpanii, w zakresie, w jakim prawo to zostało nabyte na podstawie tego ustawodawstwa. Jeżeli żadne prawo nie zostało nabyte na podstawie tego ustawodawstwa, warunki nabycia takiego prawa na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, w przypadku gdy żadne prawo nie zostało nabyte na podstawie ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii, albo ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii, w przypadku gdy żadne prawo nie zostało nabyte na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, są badane, a świadczenia udzielane w porządku malejącym według długości okresów ubezpieczenia ukończonych na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, w przypadku gdy żadne prawo nie zostało nabyte na podstawie ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii, albo ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii, w przypadku gdy żadne prawo nie zostało nabyte na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru.

2. Świadczenia wypłacane w postaci emerytur lub rent lub dodatków do emerytur lub rent są udzielane i wyliczane zgodnie z przepisami rozdziału 5.

TYTUŁ IV

POSTANOWIENIA RÓŻNE

Artykuł SSC.62

Współpraca

1. Właściwe władze Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru i właściwe władze Królestwa Hiszpanii powiadamiają Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób o wszelkich zmianach w ich ustawodawstwie dotyczących działań zabezpieczenia społecznego objętych art. SSC.4, które są istotne dla wykonania niniejszego Protokołu lub mogą mieć wpływ na jego wykonanie.

2. O ile niniejszy Protokół nie wymaga, aby takie informacje były przekazywane Specjalnemu Komitetowi ds. Przepływu Osób, właściwe władze Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru i właściwe władze Królestwa Hiszpanii informują się wzajemnie o środkach wprowadzonych w celu wykonania niniejszego Protokołu, które nie zostały przekazane na podstawie ust. 1 i które są istotne dla wykonania niniejszego Protokołu.

3. Do celów niniejszego Protokołu władze i instytucje Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru oraz władze i instytucje Królestwa Hiszpanii świadczą sobie wzajemnie pomoc i działają tak, jak przy wykonywaniu własnego ustawodawstwa. Pomoc administracyjna udzielana przez te władze i instytucje jest, co do zasady, nieodpłatna. Jednakże Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób określa charakter kosztów podlegających zwrotowi oraz limity, ponad które należy jest ich zwrot.

4. Do celów niniejszego Protokołu władze i instytucje Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru oraz władze i instytucje Królestwa Hiszpanii mogą porozumiewać się między sobą bezpośrednio, jak i z osobami zainteresowanymi lub z ich pełnomocnikami.

5. Instytucje i osoby objęte niniejszym Protokołem mają obowiązek wzajemnego informowania i współpracy w celu zapewnienia właściwego wykonania niniejszego Protokołu. Uzgodnienie administracyjne między organami bezpośrednio zainteresowanymi zarówno Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jak i Królestwa Hiszpanii określa środki i procedury służące wypełnieniu obowiązku współpracy w zakresie wydawania dokumentów, wymiany informacji, rozwiązywania konfliktów oraz zgłaszania i zaspokajania roszczeń.

Instytucje, zgodnie z zasadą dobrej administracji, odpowiadają na wszystkie zapytania w odpowiednim czasie i w związku z tym udzielają zainteresowanym osobom wszelkich informacji wymaganych do wykonywania praw przyznanych im na podstawie niniejszego Protokołu.

Zainteresowane osoby muszą poinformować właściwe instytucje Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru albo właściwe instytucje Królestwa Hiszpanii oraz instytucje w miejscu zamieszkania, tak szybko, jak to jest możliwe, o wszelkich ewentualnych zmianach w ich sytuacji osobistej lub rodzinnej, które mają wpływ na ich prawo do świadczeń na podstawie niniejszego Protokołu.

6. Nieprzestrzeganie obowiązku informowania, o którym mowa w ust. 5 akapit trzeci, może skutkować zastosowaniem proporcjonalnych środków zgodnie z prawem krajowym. Środki te muszą być jednak równoważne środkiem mającym zastosowanie w podobnych sytuacjach zgodnie z prawem wewnętrznym oraz nie mogą uniemożliwiać lub nadmiernie utrudniać w praktyce wykonywanie przez dla wnioskodawców praw przyznanych im na podstawie niniejszego Protokołu.

7. W przypadku trudności w interpretacji lub stosowaniu niniejszego Protokołu, które mogłyby zagrozić prawom osoby objętej niniejszym Protokołem, właściwa instytucja lub instytucja miejsca zamieszkania kontaktuje się z instytucją lub instytucjami Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli chodzi o Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, lub z instytucją lub instytucjami Królestwa Hiszpanii, jeżeli chodzi o Królestwo Hiszpanii. Jeżeli nie uda się znaleźć rozwiązania w rozsądnym terminie Strona może zwrócić się o przeprowadzenie konsultacji w ramach Specjalnego Komitetu ds. Przepływu Osób.

8. Władze, instytucje i sądy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub władze, instytucje i sądy Królestwa Hiszpanii nie mogą odrzucić wniosków ani innych dokumentów, które zostały im przedłożone, z tego powodu, że są sporządzone w jednym z języków urzędowych Unii, w tym w języku angielskim.

Artykuł SSC.63

Przetwarzanie danych

1. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i Królestwo Hiszpanii stopniowo wykorzystują nowe technologie do wymiany i przetwarzania danych wymaganych do stosowania niniejszego Protokołu oraz dostępu do takich danych.

2. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i Królestwo Hiszpanii odpowiadają za zarządzanie swoją częścią usług przetwarzania danych.

3. Dokument elektroniczny wysłany lub wydany przez instytucję zgodnie z niniejszym Protokołem, załącznikiem SSC-5 i uzgodnieniem administracyjnym nie może zostać odrzucony przez żaden organ ani instytucję Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru ani żaden organ ani instytucję Królestwa Hiszpanii z powodu otrzymania go drogą elektroniczną, po tym jak instytucja przyjmująca oświadczy, że może otrzymywać dokumenty elektroniczne. Domniemywa się, że kopie i zapisy takich dokumentów są poprawną i dokładną kopią oryginału lub odzwierciedleniem informacji, do jakich dokument się odnosi, o ile nie istnieją dowody przeciwnie.

4. Dokument elektroniczny uważa się za ważny, jeżeli system komputerowy, w którym zapisany jest dokument, zawiera zabezpieczenia niezbędne w celu przeciwdziałania wszelkim zmianom, ujawnieniom lub nieuprawnionemu dostępowi do tego zapisu. Odtworzenie zapisanych informacji w postaci gotowej do odczytu musi być możliwe w dowolnym czasie.

*Artykuł SSC.64***Zwolnienia**

1. Zwolnienie z podatków, opłat skarbowych, taksy notarialnej lub opłat rejestracyjnych przewidziane w ustawodawstwie Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub w ustawodawstwie Królestwa Hiszpanii w przypadku zaświadczeń lub dokumentów wymaganych w celu zastosowania, odpowiednio, ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii stosuje się również do podobnych zaświadczeń lub dokumentów wymaganych w celu zastosowania ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru – jeżeli zwolnienie przewidziane jest w ustawodawstwie Królestwa Hiszpanii – albo ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii – jeżeli zwolnienie przewidziane jest w ustawodawstwie Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru – lub niniejszego Protokołu.

2. Wszystkie oświadczenia, dokumenty i zaświadczenia dowolnego rodzaju, które należy przedstawić do celów stosowania niniejszego Protokołu, zwolnione są z obowiązku uwierzytelniania przez władze dyplomatyczne lub konsularne.

*Artykuł SSC.65***Wnioski, oświadczenia lub odwołania**

Wszelkie wnioski, oświadczenia lub odwołania, które zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstw Królestwa Hiszpanii należało złożyć lub wnieść w określonym terminie, odpowiednio, do władzy, instytucji lub sądu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub do władzy, instytucji lub sądu Królestwa Hiszpanii są dopuszczalne, jeżeli zostaną złożone lub wniesione w tym samym terminie do odpowiedniej władzy, instytucji lub sądu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub do odpowiedniej władzy, instytucji lub sądu Królestwa Hiszpanii. W takim przypadku władza, instytucja lub sąd, do których zostały wniesione te wnioski, oświadczenia lub odwołania, przekazuje je bezzwłocznie właściwym władzom, instytucji lub sądowi Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub właściwym władzom, instytucji lub sądowi Królestwa Hiszpanii, bezpośrednio albo za pośrednictwem właściwych władz. Datę złożenia lub wniesienia takich wniosków, oświadczeń lub odwołań do władzy, instytucji lub sądu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub do władzy, instytucji lub sądu Królestwa Hiszpanii uznaje się za datę złożenia lub wniesienia takich wniosków, oświadczeń lub odwołań do właściwej władzy, instytucji lub sądu.

*Artykuł SSC.66***Badania lekarskie**

1. Badania lekarskie przewidziane przez ustawodawstwo Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwo Królestwa Hiszpanii mogą być przeprowadzane na wniosek właściwej instytucji na terytorium Gibraltaru lub Królestwa Hiszpanii przez instytucję miejsca pobytu lub zamieszkania wnioskodawcy lub osoby uprawnionej do świadczeń, na warunkach określonych w załączniku SSC-5.

2. Badania lekarskie przeprowadzone na warunkach określonych w ust. 1 uważa się za przeprowadzone na terytorium Gibraltaru lub Królestwa Hiszpanii.

*Artykuł SSC.67***Ściąganie składek i odzyskiwanie świadczeń**

1. Ściąganie składek należnych instytucji Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub instytucji Królestwa Hiszpanii oraz odzyskiwanie świadczeń nienależnie wypłaconych przez instytucję Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub instytucję Królestwa Hiszpanii, może nastąpić w Gibraltarze lub w Królestwie Hiszpanii zgodnie z procedurą oraz z zachowaniem gwarancji i przywilejów mających zastosowanie do ściągania składek należnych odpowiedniej instytucji tego ostatniego oraz odzyskiwania nienależnie wypłaconych przez nią świadczeń.

2. Decyzje wykonawcze władz sądowych i administracyjnych dotyczące ściągania składek, odsetek i wszelkich innych opłat lub odzyskiwania świadczeń nienależnie wypłaconych na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii, są uznawane i wykonywane na wniosek właściwej instytucji w Gibraltarze lub w Królestwie Hiszpanii w granicach i zgodnie z procedurami określonymi przez ustawodawstwo oraz ze wszelkimi innymi procedurami mającymi zastosowanie do podobnych decyzji tego ostatniego. Decyzje takie uznaje się jako podlegające wykonaniu w Gibraltarze lub w Królestwie Hiszpanii w zakresie wymaganym przez ustawodawstwo i wszelkie inne procedury Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwo i wszelkie inne procedury Królestwa Hiszpanii.

3. Wnioski instytucji Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub instytucji Królestwa Hiszpanii mają w postępowaniu egzekucyjnym, upadłościowym lub układowym w Gibraltarze, w przypadku wniosków instytucji Królestwa Hiszpanii, lub w Królestwie Hiszpanii, w przypadku wniosków instytucji Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, takie same przywileje, jakie ustawodawstwo tego ostatniego przyznaje wnioskowi tego samego rodzaju.

4. Procedurę dotyczącą wykonania niniejszego artykułu, łącznie ze zwrotem kosztów, reguluje załącznik SSC-5 lub, w razie potrzeby i jako środek uzupełniający, uzgodnienia administracyjne między Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru a Królestwem Hiszpanii.

Artykuł SSC.68

Prawa instytucji

1. Jeżeli osoba otrzymuje świadczenia na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru z tytułu szkody powstałej na skutek zdarzeń zaistniałych na terytorium Królestwa Hiszpanii albo na podstawie ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii z tytułu szkody powstałej na skutek zdarzeń zaistniałych na terytorium Gibraltaru, wszelkie prawa instytucji odpowiedzialnej za udzielanie świadczeń wobec osoby trzeciej zobowiązanej do wypłaty odszkodowania za szkodę podlegają następującym zasadom:

- a) w przypadku gdy instytucja odpowiedzialna za udzielenie świadczeń wstąpiła, na podstawie stosowanego przez nią ustawodawstwa, w prawa, jakie przysługują beneficjentowi w stosunku do osób trzecich, wstąpienie takie jest uznawane przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i przez Królestwo Hiszpanii; oraz
- b) w przypadku gdy instytucja odpowiedzialna za udzielenie świadczeń ma bezpośrednie roszczenie wobec osoby trzeciej, roszczenie takie jest uznawane przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i przez Królestwo Hiszpanii.

2. Jeżeli osoba otrzymuje świadczenia na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru z tytułu szkody powstałej na skutek zdarzeń zaistniałych w Królestwie Hiszpanii albo otrzymuje świadczenia na podstawie ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii z tytułu szkody powstałej na skutek zdarzeń zaistniałych w Gibraltarze, ustawodawstwo określające przypadki, w których wyłączona jest odpowiedzialność cywilna pracodawców lub ich pracowników, stosuje się wobec tej osoby lub właściwej instytucji.

Ust. 1 stosuje się również do wszelkich praw instytucji odpowiedzialnej za udzielenie świadczeń w stosunku do pracodawców lub ich pracowników w przypadku, gdy ich odpowiedzialność nie jest wyłączona.

3. W przypadku gdy, zgodnie z art. SSC.27 ust. 3 lub art. SSC.33 ust. 2, Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i Królestwo Hiszpanii lub ich właściwe władze zawarły umowę o rezygnacji z dokonywania zwrotów między nimi lub gdy zwrot nie zależy od kwoty rzeczywiście wypłaconych świadczeń, wszelkie prawa w stosunku do osoby trzeciej ponoszącej odpowiedzialność podlegają następującym zasadom:

- a) w przypadku gdy instytucja Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru – jeżeli miejsce zamieszkania lub pobytu znajduje się w Gibraltarze – lub instytucja Królestwa Hiszpanii – jeżeli miejsce zamieszkania lub pobytu znajduje się w Królestwie Hiszpanii – przyznaje świadczenie osobie z tytułu szkody powstałej na jego terytorium, instytucja ta, zgodnie z przepisami stosowanego przez nią ustawodawstwa, wykonuje prawo do wstąpienia lub roszczenia bezpośredniego w stosunku do strony trzeciej ponoszącej odpowiedzialność za naprawienie szkody;

b) do celów stosowania lit. a):

(i) osobę otrzymującą świadczenia uznaje się za ubezpieczoną w instytucji miejsca zamieszkania lub pobytu; oraz

(ii) instytucję tę uznaje się za instytucję odpowiedzialną za udzielenie świadczeń;

c) ust. 1 i 2 nadal mają zastosowanie w odniesieniu do wszelkich świadczeń nieobjętych umową o rezygnacji lub zwrotów, które nie zależą od wysokości rzeczywiście wypłaconych świadczeń.

Artykuł SSC.69

Wykonywanie ustawodawstwa

Postanowienia szczególne dotyczące wykonywania ustawodawstwa mającego zastosowanie w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru i w Królestwie Hiszpanii wymieniono w załączniku SSC-4.

TYTUŁ V

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł SSC.70

Ochrona praw indywidualnych

1. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i Królestwo Hiszpanii zapewniają, zgodnie ze swoim wewnętrznym porządkiem prawnym, aby postanowienia Protokołu miały moc prawną, bezpośrednio albo poprzez ustawodawstwo krajowe nadające skuteczność tym postanowieniom, tak aby osoby prawne lub fizyczne mogły powoływać się na te postanowienia przed krajowymi sądami i władzami administracyjnymi.

2. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i Królestwo Hiszpanii zapewniają osobom prawnym i fizycznym środki skutecznej ochrony ich praw wynikających z niniejszego Protokołu, takie jak możliwość kierowania skarg do organów administracyjnych lub wnoszenia sprawy do właściwego sądu lub trybunału w ramach odpowiedniej procedury sądowej, w celu odpowiedniego i terminowego dochodzenia ich praw.

Artykuł SSC.71

Przepis przejściowy

1. Niniejszy Protokół nie stanowi podstawy do nabycia jakichkolwiek praw w okresie poprzedzającym dzień rozpoczęcia jego stosowania.

2. Każdy okres ubezpieczenia oraz, w stosownych przypadkach, każdy okres zatrudnienia lub prowadzenia działalności na własny rachunek, ukończony zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwem Królestwa Hiszpanii przed dniem rozpoczęcia stosowania niniejszego Protokołu, uwzględniany jest do celów ustalenia praw nabytych na mocy niniejszego Protokołu.

3. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 1 nabycie prawa na mocy niniejszego Protokołu następuje nawet wówczas, gdy prawo to odnosi się do zdarzenia, które miało miejsce przed dniem rozpoczęcia stosowania niniejszego Protokołu.

4. Każde świadczenie, którego nie przyznano lub które zawieszono ze względu na obywatelstwo lub miejsce zamieszkania zainteresowanej osoby, podlega, na jej wniosek, przyznaniu lub przywróceniu od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego Protokołu, o ile prawa, za które uprzednio przysługiwały świadczenia, nie stanowiły podstawy do płatności w formie zryczałtowanej.

5. Prawa osoby, której emerytura lub renta została przyznana przed dniem rozpoczęcia stosowania niniejszego Protokołu w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru lub Królestwie Hiszpanii, mogą, na wniosek zainteresowanej osoby, zostać poddane przeglądowi z uwzględnieniem niniejszego Protokołu.

6. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 4 lub 5, zostanie złożony w terminie dwóch lat od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego Protokołu, prawa nabyte zgodnie z niniejszym Protokołem stają się skuteczne od tego dnia i nie można powoływać się na przepisy dotyczące utraty lub przedawnienia praw określone przez ustawodawstwo Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwo Królestwa Hiszpanii, w zależności od przypadku, wobec zainteresowanych osób.

7. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 4 lub 5, zostanie złożony po upływie dwóch lat, licząc od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego Protokołu, prawa, które nie zostały utracone ani nie uległy przedawnieniu, wywołują skutek od dnia złożenia wniosku, z zastrzeżeniem korzystniejszych przepisów ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii, w zależności od przypadku.

Artykuł SSC.72

Zmiany

Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób może wprowadzać zmiany w załącznikach do niniejszego Protokołu.

ZAŁĄCZNIK SSC-1

ZALICZKI Z TYTUŁU ŚWIADCZEŃ ALIMENTACYJNYCH ORAZ SPECJALNE ZASIŁKI PORODOWE I ADOPCYJNE
ZGODNIE Z ART. SSC.1 LIT. J)

I. Zaliczki z tytułu świadczeń alimentacyjnych

KRÓLESTWO HISZPANII

Zaliczki z tytułu świadczeń alimentacyjnych na mocy dekretu królewskiego 1618/2007 z dnia 7 grudnia 2007 r.;

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO W ODNIESIENIU DO GIBRALTARU

Nie dotyczy.

II. Specjalne zasiłki porodowe i adopcyjne

KRÓLESTWO HISZPANII

Nie dotyczy.

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO W ODNIESIENIU DO GIBRALTARU

Zasiłek macierzyński na mocy sekcji 11 gibraltarskiej ustawy z 1955 r. o zabezpieczeniu społecznym (ubezpieczenie).

ZAŁĄCZNIK SSC-2

PRZYPADKI, W KTÓRYCH ODSTĘPUJE SIĘ OD WYLICZENIA PROPORCJONALNEGO LUB NIE STOSUJE SIĘ GO
ZGODNIE Z ART. SSC.45

Część 1

Przypadki, w których odstępuje się od wyliczenia proporcjonalnego zgodnie z art. SSC.45 ust. 4 niniejszego Protokołu

KRÓLESTWO HISZPANII

Nie dotyczy.

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO W ODNIESIENIU DO GIBRALTARU

Nie dotyczy.

Część 2

Przypadki, w których stosuje się art. SSC.45 ust. 5 niniejszego Protokołu

KRÓLESTWO HISZPANII

Nie dotyczy.

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO W ODNIESIENIU DO GIBRALTARU

Nie dotyczy.

ZAŁĄCZNIK SSC-3

ŚWIADCZENIA I UMOWY, KTÓRE UMOŻLIWIAJĄ STOSOWANIE ART. SSC.47

- I. Świadczenia, o których mowa w art. SSC.47 ust. 2 lit. a) niniejszego Protokołu, których wysokość nie zależy od długości spełnionych okresów ubezpieczenia lub zamieszkania.

KRÓLESTWO HISZPANII

Renty rodzinne przyznawane na podstawie systemów ogólnych i szczególnych, z wyjątkiem Systemu Szczególnego dla Urzędników Służb Cywilnych.

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO W ODNIESIENIU DO GIBALTARU

Zasiłek dla osób pozostałych przy życiu, zasiłek dla owdowiałego rodzica i renta rodzinna na mocy gibraltarskiej ustawy z 1997 r. o zabezpieczeniu społecznym (otwarty system świadczeń długoterminowych) oraz gibraltarskiej ustawy z 1996 r. o zabezpieczeniu społecznym (zamknięty system świadczeń długoterminowych).

Renta inwalidzka i świadczenie z tytułu śmierci na mocy gibraltarskiej ustawy z 1952 r. o zabezpieczeniu społecznym (ubezpieczenie od urazów spowodowanych zatrudnieniem).

- II. Świadczenia, o których mowa w art. SSC.47 ust. 2 lit. b) niniejszego Protokołu, których wysokość jest ustalana na podstawie zaliczonego okresu, uznawanego za spełniony pomiędzy datą realizacji ryzyka a datą późniejszą.

KRÓLESTWO HISZPANII

Nie dotyczy.

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO W ODNIESIENIU DO GIBALTARU

Nie dotyczy.

- III. Porozumienia, o których mowa w art. SSC.47 ust. 2 lit. b) pkt (i) niniejszego Protokołu, zmierzające do uniemożliwiania uwzględniania tego samego okresu hipotetycznego więcej niż raz:

Nie zawarto takich porozumień.

ZAŁĄCZNIK SSC-4

POSTANOWIENIA SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE STOSOWANIA USTAWODAWSTWA ZJEDNOCZONEGO
KRÓLESTWA W ODNIESIENIU DO GIBALTARU LUB KRÓLESTWA HISZPANII

(Przepisy art. SSC.44 ust. 3, art. SSC.49 ust. 1 oraz art. SSC.69)

(Równoważne załącznikowi XI do rozporządzenia (UE) nr 883/2004)

KRÓLESTWO HISZPANII

1. Do celów wykonania art. SSC.45 ust. 1 lit. b) pkt (i) niniejszego Protokołu lata, których pracownikowi brakuje do wieku dobrowolnego lub obowiązkowego przejścia na emeryturę zgodnie z wymogami art. 31 ust. 4 skonsolidowanej wersji Ley de Clases Pasivas del Estado (ustawy o emeryturach i rentach urzędników państwowych), uwzględniane są jako lata rzeczywistej służby państwowej tylko wtedy, gdy w momencie nastąpienia zdarzenia dającego prawo do renty rodzinnej beneficjent objęty był systemem specjalnym dla urzędników służby cywilnej Królestwa Hiszpanii lub wykonywał działalność, na którą system został rozszerzony, lub wykonywał działalność, która – jeżeli byłaby wykonywana w Królestwie Hiszpanii – wymagałaby objęcia zainteresowanej osoby państwowym systemem specjalnym dla urzędników służby cywilnej, pracowników sił zbrojnych lub pracowników wymiaru sprawiedliwości.
2. a) Na mocy art. SSC.49 ust. 1 lit. c) niniejszego Protokołu wysokość teoretycznego świadczenia hiszpańskiego jest obliczana na podstawie faktycznych składek ubezpieczonego opłacanych w latach bezpośrednio poprzedzających wpłatę ostatniej składki na rzecz hiszpańskiego systemu zabezpieczenia społecznego. W przypadku gdy obliczając podstawową kwotę świadczenia, należy uwzględnić okresy ubezpieczenia lub zamieszkania, do których miało zastosowanie ustawodawstwo Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, do wyżej wymienionych okresów stosuje się tę podstawę wymiaru składek w Królestwie Hiszpanii, która jest czasowo najbliższa okresom odniesienia, z uwzględnieniem zmian wskaźnika cen detalicznych.

b) Do uzyskanej kwoty świadczenia należy dodać kwotę podwyżek i rewaloryzacji obliczaną za każdy kolejny rok dla świadczeń tego samego rodzaju.
3. Okresy ukończone w Gibraltarze, które muszą być obliczone w systemie specjalnym dla urzędników służby cywilnej, pracowników sił zbrojnych i pracowników wymiaru sprawiedliwości, należy do celów art. SSC.49 niniejszego Protokołu traktować w ten sam sposób co czasowo najbliższe okresy objęte ubezpieczeniem w ramach służby cywilnej w Królestwie Hiszpanii.
4. Kwoty dodatkowe za wiek, o których mowa w drugim przepisie przejściowym ustawy ogólnej o ubezpieczeniach społecznych, dotyczą wszystkich beneficjentów niniejszego Protokołu, którzy mają składki na swoje nazwisko opłacane zgodnie z ustawodawstwem hiszpańskim sprzed dnia 1 stycznia 1967 r.; na podstawie art. SSC.6 niniejszego Protokołu nie jest możliwe traktowanie okresów ubezpieczenia zaliczonych w Gibraltarze przed wyżej wymienioną datą jako takich samych jak składki płacone w Królestwie Hiszpanii, wyłącznie do celów niniejszego Protokołu. Datą odniesienia, która zastąpi dzień 1 stycznia 1967 r., będzie na potrzeby systemu specjalnego dla marynarzy dzień 1 sierpnia 1970 r., a na potrzeby specjalnego systemu zabezpieczenia społecznego dla górnictwa węglowego – dzień 1 kwietnia 1969 r.

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO W ODNIESIENIU DO GIBALTARU

Do celów niniejszego załącznika nie istnieją żadne postanowienia szczególne istotne dla stosowania ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru.

ZAŁĄCZNIK SSC-5

ZAŁĄCZNIK WYKONAWCZY DO PROTOKOŁU W SPRAWIE KOORDYNACJI SYSTEMÓW ZABEZPIECZENIA
SPOŁECZNEGOTYTUŁ I
POSTANOWIENIA OGÓLNEROZDZIAŁ I
DEFINICJE

Artykuł SSCI.1

Definicje

1. Do celów niniejszego załącznika stosuje się definicje zawarte w art. SSC.1.
2. W uzupełnieniu do definicji, o których mowa w ust. 1, stosuje się następujące definicje:
 - a) „punkt kontaktowy” oznacza jednostkę zapewniającą:
 - (i) elektroniczny punkt kontaktowy;
 - (ii) automatyczne przekierowanie na podstawie adresu; oraz
 - (iii) inteligentne przekierowanie oparte na oprogramowaniu, które umożliwia automatyczne sprawdzenie i przekierowanie (na przykład aplikacja oparta na sztucznej inteligencji), lub oparte na interwencji człowieka;
 - b) „dokument” oznacza zbiór danych, niezależnie od zastosowanego nośnika, o strukturze pozwalającej na wymianę tych danych drogą elektroniczną, którego przekazywanie jest niezbędne w celu umożliwienia funkcjonowania niniejszego Protokołu i niniejszego załącznika;
 - c) „instytucja łącznikowa” oznacza każdy organ wyznaczony przez właściwą władzę Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub właściwą władzę Królestwa Hiszpanii dla jednego lub większej liczby działów zabezpieczenia społecznego, o których mowa w art. SSC.4, aby udzielać odpowiedzi na wnioski o informacje i pomoc w celu stosowania niniejszego Protokołu i niniejszego załącznika, i który to organ musi wypełniać zadania powierzone mu na podstawie tytułu IV niniejszego załącznika;
 - d) „standardowy dokument elektroniczny” oznacza każdy standardowy dokument w formacie zaprojektowanym na potrzeby wymiany informacji drogą elektroniczną pomiędzy Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru a Królestwem Hiszpanii;
 - e) „przekazywanie drogą elektroniczną” oznacza przekazywanie danych za pomocą sprzętu elektronicznego do przetwarzania danych (włącznie z kompresją cyfrową) z wykorzystaniem przesyłu kablowego, transmisji radiowej, technologii optycznej lub każdego innego środka elektromagnetycznego.

ROZDZIAŁ II
POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE WSPÓŁPRACY I WYMIANY DANYCH

Artykuł SSCI.2

Zakres i zasady wymiany danych między instytucjami

1. Do celów niniejszego załącznika wymiana danych między władzami i instytucjami Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru oraz władzami i instytucjami Królestwa Hiszpanii a osobami objętymi niniejszym Protokołem opiera się na zasadach usług publicznych, efektywności, aktywnej pomocy, szybkiego dostarczania i dostępności, w tym e-dostępności, w szczególności dla osób z niepełnosprawnościami i osób starszych.
2. Instytucje bezzwłocznie dostarczają lub wymieniają między sobą wszystkie dane niezbędne do ustanowienia i określenia praw i obowiązków osób, do których stosuje się niniejszy Protokół. Przekazywanie tych danych między Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru a Królestwem Hiszpanii odbywa się bezpośrednio pomiędzy samymi instytucjami lub za pośrednictwem instytucji łącznikowych.
3. W przypadku gdy dana osoba na skutek pomyłki przedłożyła informacje, dokumenty lub wnioski do zagranicznej instytucji znajdującej się na terytorium Gibraltaru lub na terytorium Królestwa Hiszpanii, która nie jest jednak instytucją wyznaczoną zgodnie z niniejszym załącznikiem, ta pierwsza instytucja bezzwłocznie przekazuje informacje, dokumenty i wnioski – ze wskazaniem daty ich pierwotnego przedłożenia – instytucji wyznaczonej zgodnie z niniejszym załącznikiem. Data ta jest wiążąca dla tej drugiej instytucji. Instytucje Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru i instytucje Królestwa Hiszpanii nie ponoszą jednak odpowiedzialności ani nie uznaje się, że podjęły decyzję wskutek braku działania, jeżeli informacje, dokumenty lub wnioski zostały przekazane z opóźnieniem przez instytucje odpowiednio Królestwa Hiszpanii i Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru.
4. W przypadku gdy dane są przekazywane pośrednio za pośrednictwem instytucji łącznikowej miejsca przeznaczenia, bieg terminu udzielenia odpowiedzi na wnioski rozpoczyna się w dniu, w którym instytucja łącznikowa otrzymała wniosek, tak jakby został on otrzymany przez instytucję Zjednoczonego Królestwa lub instytucję Królestwa Hiszpanii w odniesieniu do Gibraltaru.

Artykuł SSCI.3

Zakres i zasady wymiany danych między zainteresowanymi osobami a instytucjami

1. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru oraz Królestwo Hiszpanii zapewniają udostępnienie zainteresowanym osobom niezbędnych informacji o zmianach wprowadzonych niniejszym Protokołem oraz niniejszym załącznikiem, tak aby umożliwić im dochodzenie swoich praw. Zapewniają również świadczenie usług przyjaznych dla użytkownika.
2. Osoby, do których stosuje się niniejszy Protokół, zobowiązane są do przekazania odpowiedniej instytucji informacji, dokumentów lub dowodów potwierdzających, niezbędnych do ustalenia ich sytuacji lub sytuacji ich rodzin, do ustalenia lub utrzymania ich praw i obowiązków oraz do określenia mającego zastosowanie ustawodawstwa i wynikających z niego obowiązków tych osób.
3. W zakresie, w jakim jest to niezbędne do stosowania niniejszego Protokołu oraz niniejszego załącznika, odpowiednie instytucje przekazują zainteresowanym osobom informacje i wydają im dokumenty bez zbędnej zwłoki, a w każdym przypadku w terminach określonych w ustawodawstwie Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwie Królestwa Hiszpanii, w zależności od przypadku.

Odpowiednia instytucja Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub odpowiednia instytucja Królestwa Hiszpanii powiadamia wnioskodawcę zamieszkującego lub przebywającego odpowiednio w Królestwie Hiszpanii lub w Gibraltarze o swojej decyzji, bezpośrednio lub za pośrednictwem instytucji łącznikowej miejsca zamieszkania lub pobytu. W przypadku odmowy przyznania świadczeń podaje również przyczyny odmowy, przysługujące środki zaskarżenia oraz termin wniesienia odwołania. Kopia tej decyzji przesyłana jest pozostałym zainteresowanym instytucjom.

Artykuł SSCI.4

Formularze, dokumenty i metody wymiany danych

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 struktura, treść i format formularzy i dokumentów wydawanych w imieniu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru i w imieniu Królestwa Hiszpanii do celów wykonania niniejszego Protokołu uzgadniane są przez właściwe władze Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru i właściwe władze Królestwa Hiszpanii.
2. W okresie przejściowym, którego data zakończenia zostanie uzgodniona przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i przez Królestwo Hiszpanii, wszystkie formularze i dokumenty wydane przez właściwe instytucje w formacie używanym bezpośrednio przed wejściem w życie niniejszego Protokołu są ważne do celów wdrożenia niniejszego Protokołu i, w stosownych przypadkach, nadal stosuje się je do wymiany informacji między właściwymi instytucjami. Wszystkie takie formularze i dokumenty wydane przed tym okresem przejściowym i w jego trakcie są ważne do czasu ich wygaśnięcia lub unieważnienia. Formularze i dokumenty ważne zgodnie z niniejszym ustępem obejmują dokumenty przenośne poświadczające sytuację danej osoby w zakresie zabezpieczenia społecznego zgodnie z wymogami niniejszego Protokołu.
3. Przekazywanie danych między instytucjami lub instytucjami łącznikowymi może odbywać się za pośrednictwem systemu elektronicznej wymiany informacji dotyczących zabezpieczenia społecznego. W zakresie, w jakim formularze i dokumenty, o których mowa w ust. 1, wymieniane są za pośrednictwem systemu elektronicznej wymiany informacji dotyczących zabezpieczenia społecznego, muszą one być zgodne z zasadami mającymi zastosowanie do tego systemu.
4. W przypadku gdy przekazywanie danych między instytucjami lub instytucjami łącznikowymi odbywa się za pośrednictwem systemu elektronicznej wymiany informacji dotyczących zabezpieczenia społecznego, Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i Królestwo Hiszpanii ponoszą związane z tym koszty.
5. W przypadku gdy przekazywanie danych między instytucjami lub instytucjami łącznikowymi nie odbywa się za pośrednictwem systemu elektronicznej wymiany informacji dotyczących zabezpieczenia społecznego, odpowiednie instytucje i instytucje łącznikowe stosują uzgodnienia odpowiednie dla każdego przypadku oraz – w zakresie, w jakim jest to możliwe – wybierają korzystanie ze środków elektronicznych.
6. W kontaktach z osobami zainteresowanymi odpowiednie instytucje stosują ustalenia odpowiednie dla każdego przypadku oraz – w zakresie, w jakim jest to możliwe – wybierają korzystanie ze środków elektronicznych.

Artykuł SSCI.5

Wartość prawna dokumentów i dowodów potwierdzających wydanych w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru i Królestwie Hiszpanii

1. Dokumenty wydane przez instytucję Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub instytucję Królestwa Hiszpanii stanowiące poświadczenie sytuacji danej osoby do celów stosowania niniejszego Protokołu i niniejszego załącznika, oraz dowody potwierdzające, na podstawie których te dokumenty zostały wydane, są akceptowane przez instytucje, odpowiednio, Królestwa Hiszpanii i Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, o ile nie zostaną wycofane lub uznane za nieważne odpowiednio przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru lub przez Królestwo Hiszpanii.

2. W razie pojawienia się wątpliwości co do ważności dokumentu lub dokładności przedstawienia okoliczności, na których opierają się informacje zawarte w tym dokumencie, odpowiednia instytucja, która otrzymuje dokument, zwraca się do instytucji, która ten dokument wydała, o niezbędne wyjaśnienia oraz, w stosownych przypadkach, o wycofanie tego dokumentu. Instytucja wydająca dokument ponownie rozpatruje podstawy jego wystawienia i w razie konieczności wycofuje go.

3. Zgodnie z ust. 2 w przypadku pojawienia się wątpliwości w odniesieniu do informacji przedstawionych przez zainteresowane osoby, do ważności dokumentu lub dowodów potwierdzających lub do dokładności przedstawienia okoliczności, na których opierają się zawarte w nim informacje, instytucja miejsca pobytu lub zamieszkania przystępuje, w zakresie, w jakim jest to możliwe, na wniosek właściwej instytucji, do niezbędnej weryfikacji tych informacji lub dokumentów.

Artykuł SSCI.6

Tymczasowe stosowanie ustawodawstwa i tymczasowe przyznawanie świadczeń

1. O ile niniejszy załącznik nie stanowi inaczej, w przypadku rozbieżności opinii pomiędzy instytucjami lub władzami Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru i Królestwa Hiszpanii dotyczących określenia mającego zastosowanie ustawodawstwa, zainteresowana osoba tymczasowo podlega ustawodawstwu jednego z nich, przy czym ustawodawstwo to jest określone w następującej kolejności:

- a) ustawodawstwo miejsca, w którym dana osoba rzeczywiście wykonuje pracę najemną lub pracę na własny rachunek, o ile praca najemna lub praca na własny rachunek jest wykonywana tylko w jednym miejscu;
- b) ustawodawstwo miejsca zamieszkania, jeżeli zainteresowana osoba wykonuje pracę najemną lub pracę na własny rachunek zarówno w Królestwie Hiszpanii, jak i w Gibraltarze;
- c) we wszystkich innych przypadkach – ustawodawstwo Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwo Królestwa Hiszpanii, o którego stosowanie wystąpiono w pierwszej kolejności, w przypadku gdy dana osoba wykonuje pracę lub prace zarówno w Gibraltarze, jak i w Królestwie Hiszpanii.

2. W przypadku rozbieżności opinii pomiędzy instytucjami lub władzami Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru i Królestwa Hiszpanii co do tego, która instytucja powinna wypłacać świadczenia pieniężne lub udzielać świadczeń rzeczowych, zainteresowana osoba, która mogłaby ubiegać się o świadczenia, gdyby nie zaistniał spór, ma tymczasowo prawo do świadczeń przewidzianych w ustawodawstwie stosowanym przez instytucję jej miejsca zamieszkania.

3. W przypadku stwierdzenia, że mające zastosowanie ustawodawstwo nie jest ustawodawstwem miejsca, do którego zainteresowana osoba została tymczasowo przypisana, lub że instytucja, która tymczasowo przyznała świadczenia, nie jest właściwą instytucją, uznaje się z mocą wsteczną, że instytucja, którą uznano za właściwą, jest właściwą instytucją, tak jakby rozbieżność opinii nie miała miejsca, najpóźniej od dnia tymczasowego przypisania albo od pierwszego tymczasowego przyznania danych świadczeń.

4. W razie konieczności instytucja uznana za właściwą oraz instytucja, która tymczasowo wypłacała świadczenia pieniężne lub tymczasowo otrzymywała składki, regulują sytuację finansową zainteresowanej osoby w odniesieniu do składek i świadczeń pieniężnych wypłacanych tymczasowo, w stosownych przypadkach, zgodnie z tytułem IV niniejszego załącznika.

Świadczenia rzeczowe przyznane tymczasowo przez daną instytucję zgodnie z ust. 2 są zwracane przez właściwą instytucję zgodnie z tytułem IV niniejszego załącznika.

*Artykuł SSCI.7***Tymczasowe wyliczenie świadczeń i składek**

1. O ile niniejszy załącznik nie stanowi inaczej, w przypadku gdy dana osoba jest uprawniona do świadczenia lub jest zobowiązana do opłacenia składki zgodnie z niniejszym Protokołem, a właściwa instytucja nie posiada wszystkich informacji dotyczących sytuacji w Królestwie Hiszpanii – jeżeli właściwe jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru – lub w Gibraltarze – jeżeli właściwe jest Królestwo Hiszpanii – które są niezbędne do ostatecznego wyliczenia kwoty tego świadczenia lub składki, instytucja ta, na wniosek zainteresowanej osoby, przyznaje to świadczenie lub oblicza wysokość składki na zasadzie tymczasowej, jeżeli takie obliczenie jest możliwe na podstawie informacji pozostających w dyspozycji tej instytucji.
2. Wysokość danego świadczenia lub składki jest ponownie obliczana po dostarczeniu zainteresowanej instytucji wszystkich niezbędnych dowodów lub dokumentów potwierdzających.

ROZDZIAŁ III

INNE POSTANOWIENIA OGÓLNE DOTYCZĄCE STOSOWANIA NINIEJSZEGO PROTOKOŁU

*Artykuł SSCI.8***Inne procedury obowiązujące pomiędzy władzami i instytucjami**

Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i Królestwo Hiszpanii lub ich właściwe władze mogą uzgodnić procedury inne niż procedury przewidziane w niniejszym załączniku, pod warunkiem że procedury te nie wpływają w niekorzystny sposób na prawa lub obowiązki zainteresowanych osób.

*Artykuł SSCI.9***Zapobieganie kumulacji świadczeń**

Niezależnie od innych postanowień niniejszego Protokołu, w przypadku gdy świadczenia należne na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru i ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii ulegają wzajemnemu obniżeniu, zawieszeniu lub wstrzymaniu, wszelkie kwoty, które nie byłyby wypłacone w przypadku ścisłego zastosowania zasad dotyczących obniżenia, zawieszenia lub wstrzymania świadczeń przewidzianych w ustawodawstwie Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru i ustawodawstwie Królestwa Hiszpanii, w zależności od przypadku, dzieli się przez liczbę świadczeń podlegających obniżeniu, zawieszeniu lub wstrzymaniu.

*Artykuł SSCI.10***Sumowanie okresów**

1. Do celów stosowania art. SSC.7 właściwa instytucja kontaktuje się z instytucją, której ustawodawstwu poprzednio podlegała zainteresowana osoba, w celu ustalenia wszystkich okresów ukończonych na podstawie obowiązującego ją ustawodawstwa.
2. Odpowiednie okresy ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek ukończone na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii dodaje się do okresów ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek ukończonych na podstawie ustawodawstwa stosowanego przez właściwą instytucję, o ile jest to niezbędne do celów stosowania art. SSC.7, pod warunkiem że okresy te nie pokrywają się.

3. W przypadku gdy okres ubezpieczenia ukończony zgodnie z obowiązkowym ubezpieczeniem na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii zbiega się z okresem ubezpieczenia ukończonym w ramach ubezpieczenia dobrowolnego lub fakultatywnego kontynuowanego zgodnie z ustawodawstwem Królestwa Hiszpanii albo Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, uwzględnia się jedynie okres ukończony w ramach ubezpieczenia obowiązkowego.

4. W przypadku gdy okres ubezpieczenia inny niż równorzędny z okresem ukończonym zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub z ustawodawstwem Królestwa Hiszpanii zbiega się z okresem równoważnym na podstawie ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii albo Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, uwzględnia się jedynie okres inny niż okres równorzędny.

5. Każdy okres uznany za równorzędny na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru i ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii uwzględniany jest jedynie przez instytucję stosującą ustawodawstwo, któremu zainteresowana osoba ostatnio z obowiązku podlegała przed tym okresem. W przypadku gdy przed tym okresem zainteresowana osoba nie podlegała z obowiązku ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru ani ustawodawstwu Królestwa Hiszpanii, okres ten jest uwzględniany przez instytucję stosującą ustawodawstwo, któremu zainteresowana osoba z obowiązku podlegała w pierwszej kolejności po tym okresie.

6. W przypadku gdy nie można dokładnie ustalić czasu, w którym niektóre okresy ubezpieczenia zostały ukończone zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwem Królestwa Hiszpanii, domniemywa się, że okresy te nie pokrywają się z okresami ubezpieczenia ukończonymi zgodnie z ustawodawstwem, odpowiednio, Królestwa Hiszpanii lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru; okresy te uwzględnia się – jeżeli jest to korzystne dla zainteresowanej osoby – w zakresie, w jakim można je zasadnie uwzględnić.

Artykuł SSCI.11

Zasady przeliczania okresów

1. W przypadku gdy okresy ukończone zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwem Królestwa Hiszpanii są wyrażone w jednostkach innych niż jednostki przewidziane w ustawodawstwie Królestwa Hiszpanii lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, przeliczenia niezbędnego do celów sumowania na podstawie art. SSC.7 dokonuje się zgodnie z następującymi zasadami:

- a) okresem, który ma być podstawą przeliczenia, jest okres podany przez instytucję Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub instytucję Królestwa Hiszpanii, zgodnie z której ustawodawstwem ukończony został dany okres;
- b) w przypadku systemów, w których okresy wyrażane są w dniach, przeliczania liczby dni na inne jednostki oraz odwrotnie, a także przeliczania między różnymi systemami opartymi na liczbie dni dokonuje się zgodnie z następującą tabelą:

System oparty na	1 dzień odpowiada	1 tydzień odpowiada	1 miesiąc odpowiada	1 kwartał odpowiada	Maksymalna liczba dni w roku kalendarzowym
5 dniach	9 godzinom	5 dniom	22 dniom	66 dniom	264 dni
6 dniach	8 godzinom	6 dniom	26 dniom	78 dniom	312 dni
7 dniach	6 godzinom	7 dniom	30 dniom	90 dniom	360 dni

- c) w przypadku systemów, w których okresy wyrażane są w jednostkach innych niż dni:
- (i) trzy miesiące lub 13 tygodni odpowiada jednemu kwartałowi i odwrotnie;
 - (ii) jeden rok odpowiada czterem kwartałom, 12 miesiącom lub 52 tygodniom i odwrotnie;
 - (iii) w celu przeliczenia tygodni na miesiące i odwrotnie, tygodnie i miesiące przeliczane są na dni zgodnie z zasadami mającymi zastosowanie do systemów opartych na sześciu dniach w tabeli zawartej w lit. b);
- d) w przypadku okresów wyrażonych wartością ułamkową, wartość ta jest przeliczana na kolejną, mniejszą całkowitą jednostkę według zasad określonych w lit. b) i c). Części ułamkowe roku przeliczane są na miesiące, chyba że stosowany system ma schemat kwartalny;
- e) jeżeli w wyniku przeliczenia dokonanego zgodnie z niniejszym ustępem otrzymuje się ułamek jednostki, wynik przeliczenia zaokrągla się w górę do następnej całkowitej jednostki.
2. Stosowanie ust. 1 nie może skutkować tym, że całkowita suma okresów ukończonych podczas jednego roku kalendarzowego przekracza liczbę dni wskazaną w ostatniej kolumnie tabeli zawartej w ust. 1 lit. b), 52 tygodnie, 12 miesięcy lub cztery kwartały.
- Jeżeli okresy, które mają zostać przeliczone, odpowiadają maksymalnej rocznej długości okresów przewidzianej przez ustawodawstwo Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwo Królestwa Hiszpanii, w których zostały ukończone, stosowanie ust. 1 nie może prowadzić do powstania w jednym roku kalendarzowym okresów, które są krótsze od możliwej maksymalnej długości okresów w skali roku przewidzianej w danym ustawodawstwie.
3. Przeliczenia dokonuje się jednorazowo dla wszystkich łącznie podanych okresów albo osobno dla każdego roku, jeżeli informacje dotyczące okresów były podane dla każdego roku oddzielnie.
4. W przypadku gdy instytucja podaje okresy w dniach, wskazuje ona jednocześnie, czy zarządzany przez nią system oparty jest na schemacie pięcio-, sześć- czy siedmiodniowym.

TYTUŁ II

OKREŚLANIE MAJĄCEGO ZASTOSOWANIE USTAWODAWSTWA

Artykuł SSC.12

Szczegółowe uregulowania dotyczące art. SSC.11, SSC.12 i SSC.13 niniejszego Protokołu

1. Do celów stosowania art. SSC.11 ust. 1 i 2 i art. SSC.12 niniejszego Protokołu sformułowanie „który normalnie prowadzi tam swą działalność” odnosi się do pracodawcy, który zazwyczaj prowadzi znaczną część swojej działalności, inną niż działalność związaną z samym zarządzaniem wewnętrznym, na terytorium Gibraltaru lub Królestwa Hiszpanii, w którym ma siedzibę, biorąc pod uwagę wszystkie kryteria charakteryzujące działalność prowadzoną przez dane przedsiębiorstwo. Odpowiednie kryteria muszą być dopasowane do specyfiki poszczególnych pracodawców i rzeczywistego charakteru prowadzonej przez nich działalności.
2. Do celów stosowania art. SSC.11 ust. 3 i 4 niniejszego Protokołu określenie „która normalnie wykonuje pracę na własny rachunek jako pracownik przygraniczny” odnosi się do osoby mającej siedzibę w Gibraltarze lub w Królestwie Hiszpanii, która zwykle wykonuje znaczną część pracy na terytorium, odpowiednio, Gibraltaru lub Królestwa Hiszpanii. W szczególności taka osoba mająca siedzibę w Gibraltarze lub w Królestwie Hiszpanii musi wykonywać swoją działalność już jakiś czas przed dniem, w którym zamierza skorzystać z postanowień tego artykułu oraz, przez każdy okres wykonywania tymczasowej pracy odpowiednio w Królestwie Hiszpanii lub w Gibraltarze, musi nadal spełniać – w Gibraltarze lub w Królestwie Hiszpanii, tam gdzie ma siedzibę – wymogi w zakresie wykonywania swojej pracy na własny rachunek, tak aby po powrocie osoba ta mogła kontynuować tę pracę.

3. Do celów stosowania art. SSC.11 ust. 3 i 4 niniejszego Protokołu kryterium stosowanym do określenia, czy praca, w związku z którą osoba pracująca na własny rachunek wyjeżdża do Królestwa Hiszpanii lub Gibraltaru, jest „podobna” do wykonywanej zazwyczaj pracy na własny rachunek, jest faktyczny charakter pracy, a nie fakt zakwalifikowania jej przez, odpowiednio, Królestwo Hiszpanii lub Gibraltaru jako praca najemna lub praca na własny rachunek.

4. Do celów stosowania art. SSC.13 ust. 2 niniejszego Protokołu osoba, która „normalnie wykonuje pracę najemną w Królestwie Hiszpanii i Gibraltarze”, oznacza osobę, która równocześnie lub na zmianę wykonuje jedną lub kilka rodzajów pracy, w tym samym lub kilku przedsiębiorstwach lub dla jednego lub kilku pracodawców, w Królestwie Hiszpanii i Gibraltarze.

5. Do celów art. SSC.13 ust. 2 niniejszego Protokołu członek załogi lotniczej lub personelu pokładowego wykonujący pracę najemną, normalnie pracujący w lotniczym transporcie pasażerów lub towarów w Królestwie Hiszpanii i Gibraltarze podlega ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru albo ustawodawstwu Królestwa Hiszpanii, w zależności od tego, gdzie znajduje się port macierzysty.

6. Działalność o charakterze marginalnym pomija się do celów określenia mającego zastosowanie ustawodawstwa na podstawie art. SSC.13 niniejszego Protokołu. Art. SSCL.15 niniejszego załącznika stosuje się do wszystkich przypadków objętych niniejszym artykułem.

7. Do celów stosowania art. SSC.13 ust. 3 niniejszego Protokołu osoba, która „normalnie wykonuje pracę na własny rachunek w Królestwie Hiszpanii i Gibraltarze” odnosi się w szczególności do osoby, która równocześnie lub na zmianę wykonuje jeden lub większą liczbę odrębnych rodzajów prac na własny rachunek w Królestwie Hiszpanii i Gibraltarze, niezależnie od charakteru tej pracy.

8. Do celów odróżnienia rodzajów pracy, o których mowa w ust. 1 i 4 niniejszego artykułu, od sytuacji opisanych w art. SSC.11 niniejszego Protokołu, decydujący jest okres trwania pracy w miejscu zamieszkania (niezależnie od tego, czy ma ona charakter stały, doraźny czy tymczasowy). W tym celu dokonuje się ogólnej oceny wszystkich istotnych okoliczności, w tym, w szczególności, w przypadku pracownika najemnego, miejsca pracy określonego w umowie o pracę.

9. Do celów stosowania art. SSC.13 niniejszego Protokołu „znaczną część pracy najemnej lub pracy na własny rachunek” wykonywana w Królestwie Hiszpanii lub Gibraltarze oznacza znaczną pod względem ilościowym część całej pracy najemnej lub pracy na własny rachunek tam wykonywanej, przy czym nie musi to być największa część tej pracy lub działalności.

W celu określenia, czy znaczna część pracy wykonywana jest w Królestwie Hiszpanii lub Gibraltarze, uwzględnia się następujące kryteria orientacyjne:

a) w przypadku pracy najemnej – czas pracy lub wynagrodzenie; oraz

b) w przypadku pracy na własny rachunek – obrót, czas pracy, liczba świadczonych usług lub dochód.

W ramach ogólnej oceny spełnienie powyższych kryteriów w części mniejszej niż 25 % tych kryteriów wskazuje, że znaczna część pracy nie jest wykonywana w Królestwie Hiszpanii lub Gibraltarze.

10. Do celów stosowania art. SSC.13 ust. 3 lit. b) niniejszego Protokołu „centrum zainteresowania” dla działalności osoby pracującej na własny rachunek określa się z uwzględnieniem wszystkich aspektów jej działalności zawodowej, a zwłaszcza miejsca, w którym znajduje się jej stałe miejsce prowadzenia działalności, zwykłego charakteru lub okresu trwania wykonywanej pracy, liczby świadczonych usług oraz zamiaru zainteresowanej osoby wynikającego ze wszystkich okoliczności.

11. W celu określenia mającego zastosowanie ustawodawstwa na podstawie ust. 5 i 6 zainteresowane instytucje uwzględniają sytuację prognozowaną na kolejnych 12 miesięcy kalendarzowych.

12. W przypadku, gdy dana osoba wykonuje pracę najemną w Królestwie Hiszpanii i Gibraltarze dla pracodawcy, którego siedziba znajduje się poza terytorium Królestwa Hiszpanii i Gibraltaru, oraz gdy osoba ta zamieszkuje w odpowiednio w Gibraltarze lub Królestwie Hiszpanii, nie wykonując tam znacznej części pracy, podlega ona ustawodawstwu miejsca zamieszkania.

Artykuł SSC.I.13

Procedury dotyczące stosowania art. SSC.10 ust. 3 lit. b), art. SSC.10 ust. 4 oraz art. SSC.11 i SSC.12 niniejszego Protokołu

1. O ile art. SSC.I.14 niniejszego załącznika nie stanowi inaczej, w przypadku gdy osoba wykonuje pracę w Gibraltarze, gdy na mocy tytułu II niniejszego Protokołu właściwe jest Królestwo Hiszpanii, lub w Królestwie Hiszpanii, gdy na mocy tytułu II niniejszego Protokołu właściwe jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, pracodawca lub – w przypadku osoby, która nie wykonuje pracy najemnej – zainteresowana osoba informują o tym, w miarę możliwości z wyprzedzeniem, właściwą instytucję Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub Królestwa Hiszpanii, w zależności od tego, które ustawodawstwo ma zastosowanie. Instytucja ta wydaje zainteresowanej osobie poświadczenie, o którym mowa w art. SSC.I.15 ust. 2 niniejszego załącznika, oraz niezwłocznie udostępnia informacje dotyczące ustawodawstwa mającego zastosowanie do tej osoby, zgodnie z art. SSC.10 ust. 3 lit. b) lub art. SSC.11 lub SSC.12 niniejszego Protokołu, instytucji wyznaczonej przez właściwą władzę Królestwa Hiszpanii lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, gdzie wykonywana jest praca.

2. Pracodawca w rozumieniu art. SSC.10 ust. 4 niniejszego Protokołu, którego siedziba lub miejsce prowadzenia działalności znajduje się w Gibraltarze, a który ma pracownika na pokładzie statku pływającego pod banderą Królestwa Hiszpanii, lub którego siedziba lub miejsce prowadzenia działalności znajduje się w Królestwie Hiszpanii, a który ma pracownika na pokładzie statku pływającego pod banderą Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, informuje o tym, w miarę możliwości z wyprzedzeniem, właściwą instytucję, odpowiednio, Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub Królestwa Hiszpanii, w zależności od tego, które ustawodawstwo ma zastosowanie. Instytucja ta bezzwłocznie udostępnia informacje dotyczące ustawodawstwa mającego zastosowanie do zainteresowanej osoby, zgodnie z art. SSC.10 ust. 4 niniejszego Protokołu, instytucji wyznaczonej przez właściwą władzę Królestwa Hiszpanii lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, pod którego banderą pływa statek, na którego pokładzie pracownik ma wykonywać pracę.

Artykuł SSC.I.14

Procedura stosowania art. SSC.13 niniejszego Protokołu

1. Osoba, która wykonuje pracę w Królestwie Hiszpanii i Gibraltarze, informuje o tym instytucję wyznaczoną przez właściwą władzę miejsca zamieszkania.

2. Wyznaczona instytucja miejsca zamieszkania bezzwłocznie określa ustawodawstwo mające zastosowanie do zainteresowanej osoby, uwzględniając art. SSC.13 niniejszego Protokołu i art. SSC.I.12 niniejszego załącznika. To wstępne określenie ma charakter tymczasowy. Instytucja ta informuje wyznaczone instytucje drugiego miejsca, w którym wykonywana jest praca, o swoim tymczasowym określeniu.

3. Tymczasowe określenie mającego zastosowanie ustawodawstwa przewidziane w ust. 2 staje się ostateczne w terminie dwóch miesięcy od poinformowania o nim instytucji wyznaczonej, odpowiednio, przez właściwe władze Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub właściwe władze Królestwa Hiszpanii, zgodnie z ust. 2, chyba że ustawodawstwo zostało już ostatecznie określone na podstawie ust. 4, lub zainteresowana instytucja poinformuje instytucję wyznaczoną przez właściwą władzę miejsca zamieszkania przed upływem tego dwumiesięcznego terminu, że nie może zaakceptować określenia mającego zastosowanie ustawodawstwa lub że ma odmienną opinię w tej kwestii.

4. W przypadku gdy z uwagi na niepewność co do określenia mającego zastosowanie ustawodawstwa konieczne jest nawiązanie kontaktów przez instytucje lub władze Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru i instytucje lub władze Królestwa Hiszpanii, na wniosek jednej lub większej liczby instytucji wyznaczonych przez właściwe władze i Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru i właściwe władze Królestwa Hiszpanii, lub samych właściwych władz, ustawodawstwo mające zastosowanie do zainteresowanej osoby określane jest na podstawie wspólnego porozumienia, z uwzględnieniem art. SSC.13 niniejszego Protokołu oraz odpowiednich postanowień art. SSCI.12 niniejszego załącznika.

W przypadku różnicy opinii między zainteresowanymi instytucjami lub właściwymi władzami, starają się one dojść do porozumienia zgodnie z warunkami określonymi powyżej, przy czym zastosowanie ma art. SSCI.6.

5. Właściwa instytucja Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru albo właściwa instytucja Królestwa Hiszpanii, w zależności od tego, które ustawodawstwo zostało tymczasowo albo ostatecznie określone jako mające zastosowanie, bezzwłocznie informuje o tym zainteresowaną osobę.

6. Jeżeli zainteresowana osoba nie dostarczy informacji, o których mowa w ust. 1, niniejszy artykuł stosuje się z inicjatywy instytucji wyznaczonej przez właściwą władzę miejsca zamieszkania, gdy tylko instytucja ta zapozna się z sytuacją tej osoby, na przykład za pośrednictwem innej zainteresowanej instytucji.

Artykuł SSCI.15

Przekazywanie informacji zainteresowanym osobom oraz pracodawcom

1. Właściwa instytucja Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub właściwa instytucja Królestwa Hiszpanii, w zależności od tego, które ustawodawstwo staje się mającym zastosowanie ustawodawstwem zgodnie z tytułem II niniejszego Protokołu, informuje zainteresowaną osobę oraz, w stosownych przypadkach, pracodawcę lub pracodawców o obowiązkach przewidzianych w tym ustawodawstwie. Instytucja ta udziela im niezbędnej pomocy w dopełnianiu formalności wymaganych przez to ustawodawstwo.

2. Na wniosek zainteresowanej osoby lub pracodawcy właściwa instytucja Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub właściwa instytucja Królestwa Hiszpanii, w zależności od tego, które ustawodawstwo ma zastosowanie zgodnie z tytułem II niniejszego Protokołu, wydaje poświadczenie, że to ustawodawstwo ma zastosowanie, oraz w stosownych przypadkach wskazuje, jak długo i na jakich warunkach ma ono zastosowanie.

Artykuł SSCI.16

Współpraca między instytucjami

1. Odpowiednie instytucje przekazują właściwej instytucji Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub właściwej instytucji Królestwa Hiszpanii, w zależności od tego, które ustawodawstwo ma zastosowanie do danej osoby zgodnie z tytułem II niniejszego Protokołu, informacje niezbędne do ustalenia dnia, od którego ustawodawstwo to zaczyna mieć zastosowanie, oraz składek, jakie ta osoba oraz pracodawca lub pracodawcy zobowiązani są zapłacić na podstawie tego ustawodawstwa.

2. Właściwa instytucja Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub właściwa instytucja Królestwa Hiszpanii, w zależności od tego, które ustawodawstwo staje się ustawodawstwem mającym zastosowanie do danej osoby zgodnie z tytułem II niniejszego Protokołu, informuje o dniu, od którego rozpoczyna się stosowanie tego ustawodawstwa, instytucję wyznaczoną przez właściwą władzę stosującą ustawodawstwo, któremu ostatnio podlegała ta osoba.

TYTUŁ III

POSTANOWIENIA SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE POSZCZEGÓLNYCH KATEGORII ŚWIADCZEŃ

ROZDZIAŁ I

ŚWIADCZENIA Z TYTUŁU CHOROBY, MACIERZYŃSTWA I RÓWNOWAŻNE ŚWIADCZENIA DLA OJCA

Artykuł SSCI.17

Ogólne postanowienia wykonawcze

1. Właściwe władze lub instytucje zapewniają, aby ubezpieczonym udostępniano wszelkie niezbędne informacje dotyczące procedur i warunków przyznawania świadczeń rzeczowych, w przypadku gdy otrzymują oni te świadczenia w miejscu zamieszkania.

2. Niezależnie od art. SSC.6 lit. a) niniejszego Protokołu Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru lub Królestwo Hiszpanii może stać się odpowiedzialne za koszt świadczeń zgodnie z art. SSC.19 niniejszego Protokołu jedynie wtedy, gdy ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie emerytury lub renty na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru albo ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii, albo gdy zgodnie z art. SSC.20–SSC.24 niniejszego Protokołu otrzymuje on emeryturę lub rentę na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii.

Artykuł SSCI.18

System mający zastosowanie, w przypadku gdy w miejscu zamieszkania lub miejscu zatrudnienia istnieje więcej niż jeden system

Jeżeli ustawodawstwo miejsca zamieszkania lub miejsca zatrudnienia obejmuje więcej niż jeden system ubezpieczeń z tytułu choroby, macierzyństwa i w zakresie świadczeń dla ojca dla więcej niż jednej kategorii ubezpieczonych, przepisami mającymi zastosowanie zgodnie z art. SSC.16, SSC.19 oraz SSC.21 niniejszego Protokołu są przepisy ustawodawstwa dotyczącego systemu ogólnego dla osób wykonujących pracę najemną.

Artykuł SSCI.19

Zamieszkanie w Królestwie Hiszpanii, w przypadku gdy właściwe jest Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, lub w Gibraltarze, w przypadku gdy właściwe jest Królestwo Hiszpanii

1. Do celów stosowania art. SSC.16 niniejszego Protokołu pracownik przygraniczny lub członkowie jego rodziny zobowiązani są do rejestracji w instytucji miejsca zamieszkania. Przysługujące im prawo do świadczeń rzeczowych w miejscu zamieszkania poświadczane jest dokumentem wydawanym przez właściwą instytucję na wniosek ubezpieczonego lub na wniosek instytucji miejsca zamieszkania.

2. Dokument, o którym mowa w ust. 1, pozostaje ważny do czasu, gdy właściwa instytucja poinformuje instytucję miejsca zamieszkania o jego unieważnieniu.

Instytucja miejsca zamieszkania informuje właściwą instytucję o wszelkich rejestracjach na podstawie ust. 1 oraz o wszelkich zmianach lub unieważnieniu tej rejestracji.

3. Niniejszy artykuł stosuje się odpowiednio do osób, o których mowa w art. SSC.20 i SSC.21 niniejszego Protokołu.

*Artykuł SSCI.20***Stosowanie art. SSC.17 ust. 2 niniejszego Protokołu**

1. Do celów art. SSC.17 ust. 2 niniejszego Protokołu zainteresowana osoba musi przedstawić świadczeniodawcy w Królestwie Hiszpanii lub Gibraltarze, w zależności od przypadku, dokument wydany przez właściwą instytucję Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli miejsce pobytu znajduje się w Królestwie Hiszpanii, lub dokument wydany przez właściwą instytucję Królestwa Hiszpanii, jeżeli miejsce pobytu znajduje się w Gibraltarze, wskazujący na jego prawo do świadczeń rzeczowych na mocy tego przepisu. Jeżeli dana osoba nie posiada takiego dokumentu, właściwe instytucje, na wniosek lub w razie potrzeby, kontaktują się ze sobą w celu weryfikacji, czy dana osoba jest uprawniona do świadczeń rzeczowych na mocy niniejszego przepisu.
2. Świadczenia rzeczowe udzielane przez instytucję miejsca pobytu w imieniu właściwej instytucji na mocy art. SSC.17 ust. 2 niniejszego Protokołu podlegają pełnemu zwrotowi.

*Artykuł SSCI.21***Stosowanie art. SSC.22 niniejszego Protokołu**

Jeżeli były pracownik przygraniczny nie podlega już ustawodawstwu miejsca, w którym wykonywał swoją ostatnią pracę, a były pracownik przygraniczny lub członek jego rodziny udaje się do tego miejsca w celu otrzymania świadczeń rzeczowych zgodnie z art. SSC.22 niniejszego Protokołu, przedstawia on instytucji miejsca pobytu dokument wydany przez właściwą instytucję.

*Artykuł SSCI.22***Składki emerytów lub rencistów**

Jeżeli dana osoba otrzymuje emeryturę lub rentę Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru i od Królestwa Hiszpanii, kwota składek potrącanych od wszystkich wypłacanych emerytur lub rent w żadnym wypadku nie może przewyższać kwoty, którą potrąca się od osoby otrzymującej emeryturę lub rentę w takiej samej wysokości ze Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub z Królestwa Hiszpanii.

ROZDZIAŁ II

ŚWIADCZENIA Z TYTUŁU WYPADKÓW PRZY PRACY I CHOROÓB ZAWODOWYCH

*Artykuł SSCI.23***Prawo do świadczeń rzeczowych i pieniężnych w miejscu zamieszkania**

1. Do celów stosowania art. SSC.28 niniejszego Protokołu zastosowanie mają odpowiednio procedury określone w art. SSCI.25 i SSCI.26 niniejszego załącznika.
2. W przypadku udzielania specjalnych świadczeń rzeczowych związanych z wypadkami przy pracy oraz chorobami zawodowymi zgodnie z ustawodawstwem miejsca zamieszkania instytucja tego miejsca zamieszkania bezzwłocznie informuje o tym właściwą instytucję.

ROZDZIAŁ III
ŚWIADCZENIA Z TYTUŁU ŚMIERCI

Artykuł SSCI.24

Wniosek o przyznanie świadczeń z tytułu śmierci

Do celów stosowania art. SSC.34 i SSC.35 niniejszego Protokołu wniosek o przyznanie świadczeń z tytułu śmierci przesyła się do właściwej instytucji lub instytucji miejsca zamieszkania wnioskodawcy, która przesyła go właściwej instytucji.

Wniosek zawiera informacje wymagane zgodnie z ustawodawstwem stosowanym przez właściwą instytucję.

ROZDZIAŁ IV
ŚWIADCZENIA Z TYTUŁU INWALIDZTWA, ŚWIADCZENIA EMERYTALNE I RENTY RODZINNE

Artykuł SSCI.25

Postanowienia dodatkowe dotyczące ustalania wysokości świadczenia

1. Do celów wyliczania teoretycznej oraz rzeczywistej kwoty świadczenia zgodnie z art. SSC.45 ust. 1 lit. b) niniejszego Protokołu stosuje się zasady przewidziane w art. SSCI.10 ust. 3, 4, 5 i 6 niniejszego załącznika.

2. W przypadku gdy okresy ubezpieczeń dobrowolnych lub fakultatywnych kontynuowanych nie zostały uwzględnione na podstawie art. SSCI.10 ust. 3 niniejszego załącznika, instytucja Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub instytucja Królestwa Hiszpanii, w zależności od tego, na podstawie którego ustawodawstwa zostały ukończone te okresy, wylicza kwotę przypadającą za te okresy zgodnie ze stosowanym przez siebie ustawodawstwem. Rzeczywista kwota świadczenia, obliczona zgodnie z art. SSC.45 ust. 1 lit. b) niniejszego Protokołu, zostaje podwyższona o kwotę przypadającą za okresy ubezpieczenia dobrowolnego lub fakultatywnego kontynuowanego.

3. Instytucja Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub instytucja Królestwa Hiszpanii wylicza zgodnie ze stosowanym przez siebie ustawodawstwem należną kwotę przypadającą za okresy ubezpieczenia dobrowolnego lub fakultatywnego kontynuowanego, która na podstawie art. SSC.46 ust. 3 lit. c) niniejszego Protokołu nie podlega ani przepisom Królestwa Hiszpanii dotyczącym wstrzymania, obniżenia lub zawieszenia, ani przepisom Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru dotyczącym wstrzymania, obniżenia lub zawieszenia.

W przypadku gdy właściwa instytucja nie może na podstawie stosowanego przez siebie ustawodawstwa określić tej kwoty bezpośrednio, gdyż zgodnie z tym ustawodawstwem każdemu okresowi ubezpieczenia przyporządkowana jest inna wartość. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i Królestwo Hiszpanii dokonują szczegółowych uzgodnień dotyczących ustalania tej kwoty.

Artykuł SSCI.26

Uwzględnianie okresów przeznaczonych na wychowywanie dziecka

1. Do celów niniejszego artykułu „okres przeznaczony na wychowywanie dziecka” odnosi się do każdego okresu, który zostaje zaliczony zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwem Królestwa Hiszpanii dotyczącym emerytur i rent, lub który powoduje wypłacanie dodatku do emerytury lub renty wyraźnie z tego powodu, że dana osoba wychowywała dziecko, niezależnie od metody stosowanej do wyliczenia tych okresów ani od tego, czy są one zaliczane na bieżąco w trakcie wychowywania dziecka, czy też z mocą wsteczną.

2. W przypadku gdy na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii, które jest właściwe zgodnie z tytułem II niniejszego Protokołu, okres przeznaczony na wychowywanie dziecka nie jest uwzględniany, instytucja Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru albo instytucja Królestwa Hiszpanii, której ustawodawstwo – zgodnie z tytułem II niniejszego Protokołu – miało zastosowanie do zainteresowanej osoby w dniu, w którym na podstawie tego ustawodawstwa zaczęto uwzględniać okres przeznaczony na wychowywanie danego dziecka, pozostaje odpowiedzialna za uwzględnienie tego okresu jako okresu przeznaczonego na wychowywanie dziecka na podstawie własnego ustawodawstwa, tak jakby wychowywanie dziecka miało miejsce na jej własnym terytorium.

3. Ust. 2 nie stosuje się, jeżeli zainteresowana osoba podlega lub zacznie podlegać, odpowiednio, ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwu Królestwa Hiszpanii w związku z wykonywaniem pracy najemnej lub pracy na własny rachunek.

ROZDZIAŁ V

ŚWIADCZENIA DLA BEZROBOTNYCH

Artykuł SSCI.27

Sumowanie okresów i wyliczanie świadczeń

1. Art. SSCI.10 niniejszego załącznika stosuje się odpowiednio do art. SSC.54 niniejszego Protokołu. Bez uszczerbku dla podstawowych obowiązków zainteresowanych instytucji, zainteresowana osoba może przedłożyć właściwej instytucji dokument wydany przez instytucję miejsca zamieszkania, której ustawodawstwu podlegała ze względu na ostatnio wykonywaną pracę najemną lub pracę na własny rachunek, określając okresy ukończone zgodnie z tym ustawodawstwem.

2. Do celów stosowania art. SSC.55 niniejszego Protokołu właściwa instytucja Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub właściwa instytucja Królestwa Hiszpanii, której ustawodawstwo stanowi, że sposób wyliczania świadczeń zmienia się w zależności od liczby członków rodziny, uwzględnia także tych członków rodziny zainteresowanej osoby, którzy zamieszkują w tym samym gospodarstwie domowym, tak jakby zamieszkiwali w miejscu właściwej instytucji. Niniejszego postanowienia nie stosuje się w przypadku, gdy w miejscu zamieszkania członków rodziny, inna osoba jest uprawniona do zasiłku dla bezrobotnych, wyliczonego na podstawie liczby członków rodziny.

Artykuł SSCI.28

Osoby bezrobotne, które zamieszkiwały poza miejscem właściwości

1. Właściwa instytucja miejsca ostatniego zatrudnienia informuje osoby całkowicie bezrobotne o ich prawach i obowiązkach oraz dostarcza im dokumenty zawierające wszelkie niezbędne informacje dotyczące otrzymywania świadczeń dla bezrobotnych zgodnie z ustawodawstwem obowiązującym w miejscu zamieszkania.

2. Odpowiednie instytucje Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru i odpowiednie instytucje Królestwa Hiszpanii przekazują sobie wzajemnie informacje niezbędne do ułatwienia poszukiwania pracy osobom bezrobotnym oraz do powiadamiania ich o mających zastosowanie procedurach i warunkach kontroli, a także o służbach zatrudnienia, do których mają się zwrócić. Instytucja miejsca zamieszkania, na wniosek właściwej instytucji, niezwłocznie informuje tę instytucję o każdej znanej jej okoliczności, która może mieć wpływ na prawo do świadczeń, w szczególności w przypadku gdy osoby całkowicie bezrobotne podjęły pracę lub rozpoczęły pracę na własny rachunek w miejscu zamieszkania.

3. W przypadku gdy zgodnie z art. SSC.56 niniejszego Protokołu osoba bezrobotna postanawia zwrócić się również do służb zatrudnienia w miejscu zamieszkania, rejestrując się tam jako osoba poszukująca pracy, informuje właściwą instytucję i służby zatrudnienia przyznające świadczenia.

4. Na wniosek służb zatrudnienia miejsca zamieszkania właściwe służby zatrudnienia przesyłają odpowiednie informacje dotyczące rejestracji osoby bezrobotnej i poszukiwania przez nią zatrudnienia. Służby zatrudnienia miejsca zamieszkania na wniosek właściwej instytucji niezwłocznie informują również właściwą instytucję o każdej okoliczności, o której wiedzą i która może mieć wpływ na prawo do świadczeń, w szczególności w przypadku, gdy osoby całkowicie bezrobotne podjęły pracę lub rozpoczęły pracę na własny rachunek w miejscu zamieszkania.

Artykuł SSCI.29

Wzmocnione środki wsparcia i współpracy na rzecz osób bezrobotnych, które zamieszkiwały poza miejscem właściwości

Właściwe organy lub właściwe instytucje Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru i właściwe instytucje Królestwa Hiszpanii współpracują ze sobą i mogą uzgodnić między sobą szczególne procedury i terminy dotyczące monitorowania sytuacji osoby bezrobotnej, jak również inne środki ułatwiające zainteresowanym osobom bezrobotnym poszukiwanie pracy.

ROZDZIAŁ VI

ŚWIADCZENIA RODZINNE

Artykuł SSCI.30

Zasady pierwszeństwa w przypadku zbiegu praw do świadczeń

Jeżeli porządek pierwszeństwa nie może zostać ustalony na podstawie miejsca zamieszkania dzieci, to do celów stosowania art. SSC.59 ust. 1 lit. b) pkt (i) i (ii) niniejszego Protokołu Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i Królestwo Hiszpanii wylicza wysokość świadczeń, uwzględniając dzieci niemające miejsca zamieszkania na jego terytorium. W przypadku stosowania art. SSC.59 ust. 1 lit. b) pkt (i) niniejszego Protokołu instytucja, która stosuje ustawodawstwo przewidujące najwyższy poziom świadczeń, wypłaca pełną kwotę tych świadczeń, a druga instytucja zwraca połowę tej kwoty do wysokości kwoty przewidzianej w ustawodawstwie stosowanym przez tę ostatnią instytucję.

Artykuł SSCI.31

Zasady obowiązujące w przypadku zmiany mającego zastosowanie ustawodawstwa lub zmiany kompetencji do przyznawania świadczeń rodzinnych

1. W przypadku zmiany mającego zastosowanie ustawodawstwa lub zmiany kompetencji do przyznawania świadczeń rodzinnych między Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru a Królestwem Hiszpanii w terminie miesiąca kalendarzowego, niezależnie od terminów wypłaty świadczeń rodzinnych na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru i ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii, instytucja, która wypłacała świadczenia rodzinne na mocy ustawodawstwa, na podstawie którego przyznano świadczenia na początku tego miesiąca, nadal je wypłaca do końca bieżącego miesiąca.

2. Instytucja, która nadal wypłaca świadczenia rodzinne zgodnie z ust. 1, informuje drugą instytucję o dacie zaprzestania wypłacania tych świadczeń rodzinnych. Wypłata świadczeń przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru albo przez Królestwo Hiszpanii staje się skuteczna od tej daty.

Artykuł SSCI.32

Procedura stosowania art. SSC.58 i SSC.59 niniejszego Protokołu

1. Wniosek o przyznanie świadczeń rodzinnych kierowany jest do właściwej instytucji. Do celów stosowania art. SSC.58 i SSC.59 niniejszego Protokołu uwzględnia się – w szczególności w odniesieniu do prawa danej osoby do ubiegania się o takie świadczenia – sytuację całej rodziny, tak jak gdyby wszystkie osoby zainteresowane podlegały ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub ustawodawstwu Królestwa Hiszpanii i miały miejsce zamieszkania w tym państwie. W przypadku gdy osoba uprawniona do ubiegania się o świadczenia nie korzysta ze swojego prawa, wniosek o świadczenia rodzinne złożony przez drugiego rodzica, osobę traktowaną jako rodzic lub osobę bądź instytucję działającą jako opiekun dziecka lub dzieci jest uwzględniany przez właściwą instytucję Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru albo właściwą instytucję Królestwa Hiszpanii.

2. Instytucja, do której skierowano wniosek zgodnie z ust. 1, rozpatruje go na podstawie szczegółowych informacji dostarczonych przez wnioskodawcę i uwzględnia ogólną faktyczną i prawną sytuację rodziny wnioskodawcy. Jeżeli instytucja ta uzna, że jej ustawodawstwo ma zastosowanie na zasadzie pierwszeństwa zgodnie z art. SSC.58 i SSC.59 niniejszego Protokołu, zapewnia świadczenia rodzinne zgodnie ze stosowanym przez siebie ustawodawstwem.

Jeżeli instytucja ta uzna, że może istnieć prawo do dodatku dyferencyjnego na mocy ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru albo ustawodawstwa Królestwa Hiszpanii, zgodnie z art. SSC.59 ust. 2 niniejszego Protokołu, instytucja ta niezwłocznie przekazuje wniosek do właściwej instytucji Królestwa Hiszpanii albo Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru i informuje o tym zainteresowaną osobę; ponadto informuje ona drugą instytucję o swojej decyzji w sprawie wniosku oraz o kwocie wypłaconych świadczeń rodzinnych.

3. Jeżeli instytucja, w której złożono wniosek, uzna, że zastosowanie ma jej ustawodawstwo, jednak nie na zasadzie pierwszeństwa zgodnie z art. SSC.59 ust. 1 i 2 niniejszego Protokołu, niezwłocznie podejmuje tymczasową decyzję w sprawie zasad pierwszeństwa, które mają być stosowane, oraz przekazuje wniosek do instytucji Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru albo instytucji Królestwa Hiszpanii zgodnie z art. SSC.59 ust. 3 niniejszego Protokołu, oraz informuje o tym również wnioskodawcę. Instytucja ta zajmuje stanowisko w sprawie decyzji tymczasowej w terminie dwóch miesięcy.

Jeżeli instytucja, której przesłano wniosek, nie zajmie stanowiska w terminie dwóch miesięcy od daty otrzymania wniosku, zastosowanie ma tymczasowa decyzja, o której mowa powyżej; instytucja ta wypłaca świadczenia przewidziane w stosowanym przez siebie ustawodawstwie i informuje instytucję, w której złożono wniosek, o kwocie wypłaconych świadczeń.

4. W przypadku różnicy opinii między zainteresowanymi instytucjami co do tego, które ustawodawstwo ma zastosowanie na zasadzie pierwszeństwa, stosuje się art. SSCI.6 ust. 2, 3 i 4. Do tego celu instytucją miejsca zamieszkania, o której mowa w art. SSCI.6 ust. 2, jest instytucja miejsca zamieszkania dziecka lub dzieci.

5. Jeżeli instytucja, która udzielała świadczeń tymczasowo, wypłaciła kwotę wyższą od kwoty świadczeń ostatecznie na nią przypadających, może zwrócić się do instytucji mającej pierwszeństwo o zwrot nadpłaty zgodnie z procedurą przewidzianą w uzgodnieniach administracyjnych.

TYTUŁ IV
POSTANOWIENIA FINANSOWE

ROZDZIAŁ I
ZWROT KOSZTÓW ŚWIADCZEŃ W ZASTOSOWANIU ART. SSC.17, SSC.27 I SSC.33 NINIEJSZEGO PROTOKOŁU

Artykuł SSCI.33
Zasady

Do celów stosowania art. SSC.17, SSC.27 i SSC.33 niniejszego Protokołu Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i Królestwo Hiszpanii przyjmują niezbędne uzgodnienia w celu zapewnienia pełnego zwrotu świadczeń udzielanych przez właściwą instytucję osobom objętym niniejszym Protokołem instytucji udzielającej tych świadczeń.

Artykuł SSCI.34
Procedura zwrotu między instytucjami

Zwrotów między Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru a Królestwem Hiszpanii dokonują jak najszybciej właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru i właściwe organy Królestwa Hiszpanii. Każda zainteresowana instytucja zobowiązana jest do zwrotu najwcześniej jak to możliwe. Spór dotyczący danej należności nie opóźnia zwrotu innej lub innych należności.

ROZDZIAŁ II
ODZYSKIWANIE NIENALEŻNIE WYPŁACONYCH ŚWIADCZEŃ, ODZYSKIWANIE TYMCZASOWYCH PŁATNOŚCI I SKŁADEK,
POTRĄCANIE ORAZ POMOC W ODZYSKIWANIU NALEŻNOŚCI

Artykuł SSCI.35
Postanowienia wspólne

Do celów stosowania art. SSC.67 niniejszego Protokołu oraz w ramach, które zostały w nim określone, Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru i Królestwo Hiszpanii przyjmują niezbędne uzgodnienia by zapewnić, w miarę możliwości, potrącenie między instytucjami Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru i instytucjami Królestwa Hiszpanii albo odzyskanie od zainteresowanej osoby fizycznej lub prawnej.

TYTUŁ V
POSTANOWIENIA RÓŻNE, PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł SSCI.36
Badanie lekarskie i kontrole administracyjne

1. Bez uszczerbku dla innych postanowień, na wniosek właściwej instytucji badania lekarskie przeprowadza instytucja miejsca zamieszkania beneficjenta zgodnie z procedurami określonymi w ustawodawstwie stosowanym przez tę instytucję.

Instytucja będąca dłużnikiem powiadamia instytucję miejsca zamieszkania o wszelkich szczególnych wymogach, które w razie konieczności mają być przestrzegane, a także o elementach, które ma obejmować badanie lekarskie.

2. Instytucja miejsca zamieszkania przekazuje instytucji będącej dłużnikiem, która wystąpiła z wnioskiem o przeprowadzenie badania lekarskiego, protokół tego badania. Ustalenia instytucji miejsca zamieszkania są wiążące dla instytucji będącej dłużnikiem.

Instytucja będąca dłużnikiem zastrzega sobie prawo zlecenia przeprowadzenia badania beneficjenta wybranemu przez siebie lekarzowi. Beneficjenta można jednak wezwać do miejsca, w którym ma siedzibę instytucja będąca dłużnikiem, tylko wtedy, gdy jest on w stanie odbyć taką podróż bez uszczerbku na zdrowiu, a koszty podróży i zakwaterowania ponosi instytucja będąca dłużnikiem.

3. Na wniosek instytucji będącej dłużnikiem kontrolę administracyjną przeprowadza instytucja miejsca zamieszkania beneficjenta.

W takim przypadku zastosowanie ma również ust. 2.

4. Właściwe władze lub właściwe instytucje Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru i Królestwa Hiszpanii mogą uzgodnić szczególne przepisy i procedury służące pełnej lub częściowej poprawie gotowości osób ubiegających się o świadczenie lub otrzymujących świadczenie do uczestnictwa w rynku pracy oraz do udziału tych osób w systemach lub programach dostępnych w miejscu zamieszkania.

5. W drodze wyjątku od zasady nieodpłatnej wzajemnej współpracy administracyjnej określonej w art. SSC.62 ust. 3 niniejszego Protokołu, rzeczywista kwota wydatków poniesionych na kontrole, o których mowa w ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, zwracana jest instytucji, do której wystąpiono o przeprowadzenie takich kontroli, przez instytucję będącą dłużnikiem, która wystąpiła o ich przeprowadzenie.

Artykuł SSCI.37

Informowanie

Właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru i właściwe organy Królestwa Hiszpanii przygotowują niezbędne informacje, aby zapewnić osobom objętym możliwość zapoznania się z ich prawami oraz formalnościami administracyjnymi wymaganymi w celu egzekwowania tych praw. Informacje te rozpowszechnia się, w miarę możliwości, drogą elektroniczną poprzez ich umieszczenie na ogólnodostępnych stronach internetowych. Wyżej wymienione organy zapewniają regularną aktualizację tych informacji oraz monitorują jakość usług świadczonych klientom.

Artykuł SSCI.38

Przeliczanie walut

1. Do celów stosowania niniejszego Protokołu i niniejszego załącznika kursem wymiany walut stosowanym w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru i w Królestwie Hiszpanii jest kurs referencyjny publikowany przez Europejski Bank Centralny.

2. Do celów stosowania niniejszego Protokołu i niniejszego załącznika kurs wymiany należy rozumieć jako dzienny kurs wymiany publikowany przez Europejski Bank Centralny.

3. O ile nie określono inaczej w niniejszym artykule, przez kurs wymiany rozumie się kurs opublikowany w dniu, w którym wykonuje się daną operację.

4. Instytucja Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub instytucja Królestwa Hiszpanii, która do celów ustalenia prawa i pierwszego wyliczenia świadczenia musi przeliczyć kwotę, stosuje:

- a) w przypadku gdy zgodnie z przepisami krajowymi lub z niniejszym Protokołem instytucja bierze pod uwagę kwoty takie jak zarobki lub świadczenia w pewnym okresie przed datą, dla której zostało wyliczone świadczenie – kurs wymiany opublikowany ostatniego dnia tego okresu;
- b) w przypadku gdy zgodnie z przepisami krajowymi lub z niniejszym Protokołem na potrzeby wyliczenia świadczenia instytucja bierze pod uwagę jedną kwotę – kurs wymiany opublikowany pierwszego dnia miesiąca bezpośrednio poprzedzającego miesiąc, w którym przepis musi być zastosowany.

5. Ust. 4 stosuje się odpowiednio, gdy instytucja Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub instytucja Królestwa Hiszpanii musi przeliczyć kwotę w celu ponownego wyliczenia świadczenia ze względu na zmiany sytuacji faktycznej lub prawnej zainteresowanej osoby.

6. Instytucja Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub instytucja Królestwa Hiszpanii, która wypłaca świadczenie regularnie waloryzowane zgodnie z przepisami krajowymi i w przypadku gdy kwoty w innej walucie mają wpływ na to świadczenie, przy jego ponownym wyliczaniu stosuje kurs wymiany opublikowany pierwszego dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym waloryzacja jest należna, chyba że przepisy krajowe stanowią inaczej.

7. Do celów niniejszego artykułu datą, którą bierze się pod uwagę przy ustalaniu mającego zastosowanie kursu wymiany walut Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru i kursu wymiany walut Królestwa Hiszpanii, jest:

- a) w przypadku wniosku o potrącenie z zaległych lub bieżących płatności – dzień roboczy bezpośrednio poprzedzający dzień, w którym strona wnioskująca przesłała ostateczny wniosek o potrącenie z zaległych lub bieżących płatności; lub
- b) w przypadku wniosku o odzyskanie należności – dzień roboczy bezpośrednio poprzedzający dzień, w którym strona wnioskująca przesłała pierwszy wniosek o odzyskanie należności.

Do celów niniejszego punktu „dzień roboczy” oznacza dzień roboczy Europejskiego Banku Centralnego, w którym publikuje on dzienny referencyjny kurs wymiany walut.

Artykuł SSCI.39

Przepisy przejściowe odnoszące się do emerytur i rent

1. W przypadku gdy zdarzenie występuje przed dniem wejścia w życie niniejszego Protokołu na terytorium Gibraltaru lub na terytorium Królestwa Hiszpanii i gdy przed tym dniem nie przyznano emerytury lub renty na podstawie wniosku, wniosek taki stanowi podstawę podwójnego przyznania świadczeń w zakresie, w jakim muszą one zostać przyznane na podstawie takiego zdarzenia za okres przed tym dniem:

- a) w okresie przed datą wejścia w życie niniejszego Protokołu na terytorium Gibraltaru lub na terytorium Królestwa Hiszpanii – zgodnie z umowami obowiązującymi między Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru a Królestwem Hiszpanii;
- b) w okresie rozpoczynającym się w dniu wejścia w życie niniejszego Protokołu na terytorium Gibraltaru lub na terytorium Królestwa Hiszpanii – zgodnie z niniejszym Protokołem.

Jeżeli jednak kwota obliczona zgodnie z przepisami, o których mowa w lit. a), jest wyższa niż kwota obliczona zgodnie z przepisami, o których mowa w lit. b), osoba zainteresowana nadal ma prawo do kwoty obliczonej zgodnie z przepisami, o których mowa w lit. a).

2. Wniosek o przyznanie świadczeń z tytułu inwalidztwa, świadczeń z tytułu starości lub rent rodzinnych złożony w instytucji Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub w instytucji Królestwa Hiszpanii od dnia wejścia w życie niniejszego załącznika na terytorium Gibraltaru lub na terytorium Królestwa Hiszpanii automatycznie pociąga za sobą konieczność ponownego wyliczenia świadczeń, które zostały przyznane z tytułu tego samego zdarzenia przed tą datą przez instytucję lub instytucje, odpowiednio, Królestwa Hiszpanii lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, zgodnie z niniejszym Protokołem. Takie ponowne wyliczenie nie może jednak stanowić podstawy do obniżenia kwoty przyznanego świadczenia.

PROTOKÓŁ O WZAJEMNEJ POMOCY ADMINISTRACYJNEJ W SPRAWACH CELNYCH

Artykuł PCUST.1

Definicje

Do celów niniejszego Protokołu stosuje się następujące definicje:

- a) „organ wnioskujący” oznacza organ administracyjny występujący z wnioskiem o udzielenie pomocy administracyjnej na podstawie niniejszego Protokołu i zgłoszony przez Stronę jako właściwy do tego celu;
- b) „prawo celne” oznacza wszelkie przepisy ustawowe lub wykonawcze obowiązujące na terytoriach Stron, regulujące przywóz, wywóz i tranzyt towarów oraz poddawanie ich jakimkolwiek innym systemom lub procedurom celnym, łącznie ze środkami zakazu, ograniczenia i kontroli;
- c) „informacje” oznaczają wszelkie dane, dokumenty, obrazy, sprawozdania, komunikaty lub uwierzytelnioną kopię, w jakiegokolwiek formie, w tym elektronicznej, niezależnie od tego, czy są przetwarzane lub analizowane;
- d) „czyn naruszający przepisy prawa celnego” oznacza wszelkie naruszenia przepisów prawa celnego lub usiłowanie zmierzające do naruszenia przepisów prawa celnego;
- e) „organ współpracujący” oznacza organ administracyjny otrzymujący wniosek o udzielenie pomocy administracyjnej na podstawie niniejszego Protokołu i zgłoszony przez Stronę jako właściwy do tego celu;
- f) „osoba” oznacza osobę fizyczną lub prawną; oraz
- g) „dane osobowe” oznaczają wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej.

Artykuł PCUST.2

Zakres stosowania

1. Strony pomagają sobie nawzajem w zakresie swoich uprawnień, w sposób i na warunkach określonych w niniejszym Protokole, aby zapewnić prawidłowe stosowanie przepisów celnych, w szczególności przez zapobieganie czynom naruszającym takie przepisy, prowadzenie postępowań dotyczących takich czynów i zwalczanie tych czynów.
2. Postanowienia dotyczące pomocy w sprawach celnych zawarte w niniejszym Protokole mają zastosowanie do każdego organu administracyjnego każdej ze Stron, który jest właściwy w zakresie stosowania niniejszego Protokołu. Pomoc ta pozostaje bez uszczerbku dla postanowień regulujących wzajemną pomoc w sprawach karnych ani też nie obejmuje informacji otrzymanych w ramach wykonywanych uprawnień na wniosek organu sądowego, chyba że organ ten zezwala na przekazywanie takich informacji.
3. Pomoc w odzyskiwaniu należności celnych, skarbowych lub grzywien objęta jest Protokołem w sprawie współpracy administracyjnej i zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej i podatku akcyzowego oraz w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków i cel.

Artykuł PCUST.3

Pomoc udzielana na wniosek

1. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący dostarcza organowi wnioskującemu wszystkich odpowiednich informacji pozwalających organowi wnioskującemu zapewnić prawidłowe stosowanie przepisów prawa celnego, w tym informacji dotyczących zauważonych lub planowanych działań, które stanowią lub mogłyby stanowić czyny naruszające przepisy prawa celnego.

2. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący informuje organ wnioskujący o tym:
 - a) czy towary wywiezione z terytorium jednej ze Stron zostały właściwie przywiezione na terytorium drugiej Strony, określając, w stosownych przypadkach, procedurę celną zastosowaną wobec towarów; lub
 - b) czy towary przywiezione na terytorium jednej ze Stron zostały prawidłowo wywiezione z terytorium drugiej Strony, określając, w stosownych przypadkach, procedurę celną zastosowaną wobec towarów.
3. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący podejmuje, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami ustawowymi i wykonawczymi, działania niezbędne do zapewnienia specjalnego nadzoru i udzielania organowi wnioskującemu informacji dotyczących:
 - a) osób, wobec których istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że uczestniczą lub uczestniczyły w czynach naruszających przepisy prawa celnego;
 - b) towarów, które są lub mogą być transportowane w taki sposób, że istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że towary te były lub mają być wykorzystywane w celu popełnienia czynów naruszających przepisy prawa celnego;
 - c) miejsc, w których są lub mogą być przechowywane lub gromadzone zapasy towarów w taki sposób, że istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że towary te były lub mają być wykorzystywane w celu popełnienia czynów naruszających przepisy prawa celnego;
 - d) środków transportu, które są lub mogą być wykorzystywane w taki sposób, że istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że mają być wykorzystywane w celu popełnienia czynów naruszających przepisy prawa celnego; oraz
 - e) pomieszczeń, co do których organ wnioskujący podejrzewa, że są wykorzystywane w celu popełnienia czynów naruszających przepisy prawa celnego.

Artykuł PCUST.4

Pomoc spontaniczna

Strony pomagają sobie wzajemnie z własnej inicjatywy, zgodnie ze swoimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi, przez przekazywanie informacji dotyczących zakończonych, planowanych lub trwających działań stanowiących lub zdających się stanowić naruszenie przepisów prawa celnego, które mogą być istotne dla drugiej Strony. Informacje te dotyczą w szczególności:

- a) towarów, o których wiadomo, że są przedmiotem czynów naruszających przepisy prawa celnego;
- b) osób, wobec których istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że uczestniczą lub uczestniczyły w czynach naruszających przepisy prawa celnego;
- c) środków transportu, wobec których istnieje uzasadnione podejrzenie, że były, są lub mogą być wykorzystane w celu popełnienia czynów naruszających przepisy prawa celnego; oraz
- d) nowych środków lub metod wykorzystywanych do popełnienia czynów naruszających przepisy prawa celnego.

Artykuł PCUST.5

Forma i treść wniosków o udzielenie pomocy

1. Wnioski składane na podstawie niniejszego Protokołu sporządza się na piśmie w formie drukowanej albo elektronicznej. Wnioskom towarzyszą dokumenty niezbędne do rozpatrzenia wniosku. W pilnych przypadkach lub zgodnie z innymi ustaleniami organu wnioskującego i organu współpracującego, organ współpracujący może zaakceptować wnioski w formie ustnej, lecz wnioski takie muszą zostać niezwłocznie potwierdzone przez organ wnioskujący na piśmie.

2. Wnioski składane na podstawie ust. 1 zawierają następujące informacje:
 - a) organ wnioskujący i urzędnik występujący z wnioskiem;
 - b) informacje lub rodzaj pomocy będące przedmiotem wniosku;
 - c) przedmiot oraz powód wniosku;
 - d) przepisy ustawowe i wykonawcze oraz inne aspekty prawne mające związek z wnioskiem;
 - e) możliwie dokładne i pełne informacje dotyczące towarów lub osób, których dotyczy postępowanie;
 - f) podsumowanie istotnych faktów oraz już przeprowadzonych postępowań; oraz
 - g) wszelkie dostępne szczegółowe informacje dodatkowe niezbędne organowi współpracującemu do rozpatrzenia wniosku.
3. Wnioski przedkłada się w języku urzędowym organu współpracującego lub w języku akceptowanym przez ten organ, przy czym język angielski zawsze jest językiem akceptowanym. Wymogu tego nie stosuje się do dokumentów towarzyszących wnioskowi na podstawie ust. 1.
4. Jeżeli wniosek nie spełnia wymogów formalnych określonych w niniejszym artykule, organ współpracujący może zwrócić się o poprawienie lub uzupełnienie wniosku. Zanim wniosek zostanie poprawiony lub uzupełniony mogą zostać podjęte środki zaradcze.

Artykuł PCUST.6

Wykonanie wniosków

1. W celu rozpatrzenia wniosku o udzielenie pomocy organ współpracujący niezwłocznie podejmuje czynności, w granicach swoich kompetencji, tak jak gdyby działał na własny rachunek lub na wniosek innego organu tej samej Strony, dostarczając informacje, które już posiada, prowadząc odpowiednie postępowania lub organizując warunki przeprowadzenia tych postępowań. Niniejsze postanowienie ma także zastosowanie do wszelkich innych organów, którym wniosek został przekazany przez organ współpracujący, jeżeli organ ten nie może działać samodzielnie. Udzielając wszelkiej takiej pomocy, organ współpracujący odpowiednio uwzględnia pilny charakter wniosku.
2. Wnioski o udzielenie pomocy wykonuje się zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi Strony współpracującej.

Artykuł PCUST.7

Forma przekazywania informacji

1. Organ współpracujący przekazuje organowi wnioskującemu, na piśmie, wyniki postępowań przeprowadzonych na podstawie wniosku złożonego zgodnie z niniejszym Protokołem wraz z odpowiednimi dokumentami, uwierzytelnionymi odpisami dokumentów lub innymi elementami. Informacje te mogą być przekazywane w formie elektronicznej. Organ współpracujący może przekazać wyniki postępowań ustnie, ale musi w dalszej kolejności udostępnić je na piśmie.
2. Oryginały dokumentów przekazuje się zgodnie z ograniczeniami prawnymi każdej ze Stron oraz wyłącznie na wniosek organu wnioskującego, w przypadku gdy uwierzytelnione odpisy byłyby niewystarczające. Organ wnioskujący zwraca oryginały w najwcześniejszym możliwym terminie.

3. Zgodnie z przepisami, o których mowa w ust. 2, organ współpracujący przekazuje organowi wnioskującemu wszelkie informacje dotyczące autentyczności dokumentów wydanych lub poświadczonych przez agencje urzędowe na swoim terytorium przy zgłoszeniu towaru.

Artykuł PCUST.8

Obecność urzędników jednej Strony na terytorium drugiej Strony

1. Należycie upoważnieni urzędnicy jednej ze Stron mogą, za zgodą drugiej Strony oraz z zastrzeżeniem określonych przez nią warunków, być obecni w biurach organu współpracującego lub wszelkich innych organów, których to dotyczy, zgodnie z art. PCUST.6 ust. 1, w celu uzyskania informacji o działaniach, które stanowią lub mogłyby stanowić czyny naruszające przepisy prawa celnego, których organ wnioskujący potrzebuje do celów niniejszego Protokołu.

2. Za zgodą Strony współpracującej oraz z zastrzeżeniem warunków przez nią określonych, należycie upoważnieni urzędnicy drugiej Strony mogą być obecni przy postępowaniach prowadzonych na terytorium Strony współpracującej.

Artykuł PCUST.9

Przekazywanie i powiadamianie

1. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący podejmuje, zgodnie ze swoimi mającymi zastosowanie przepisami ustawowymi i wykonawczymi, wszystkie środki niezbędne do przekazania adresatowi zamieszkującemu lub mającemu swoją siedzibę na terytorium organu współpracującego wszelkich dokumentów lub powiadomienia takiego adresata o wszelkich decyzjach organu wnioskującego, objętych zakresem stosowania niniejszego Protokołu.

2. Takie wnioski o przekazanie dokumentów lub powiadomienie o decyzji przedkłada się na piśmie w języku urzędowym organu współpracującego lub w języku akceptowanym przez ten organ, przy czym język angielski zawsze jest językiem akceptowanym.

Artykuł PCUST.10

Automatyczna wymiana informacji

1. W drodze wzajemnego porozumienia zgodnie z art. PCUST.15 niniejszego Protokołu Strony mogą:

- a) dokonywać automatycznej wymiany wszelkich informacji objętych niniejszym Protokołem; oraz
- b) dokonywać wymiany określonych informacji przed przybyciem przesyłek na terytorium drugiej Strony.

2. W celu dokonywania wymiany, o której mowa w ust. 1 lit. a) i b), Strony mogą przyjąć uzgodnienia dotyczące rodzaju informacji, które chcą wymieniać, oraz formatu i częstotliwości przekazywania informacji.

Artykuł PCUST.11

Wyjątki od obowiązku udzielenia pomocy

1. Można odmówić udzielenia pomocy na podstawie niniejszego Protokołu lub uzależnić jej udzielenie od spełnienia określonych warunków lub wymogów, w przypadku gdy Strona uzna, że udzielenie takiej pomocy:

- a) groziłoby naruszeniem suwerenności Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru lub państwa członkowskiego, do którego skierowano wniosek o udzielenie pomocy zgodnie z niniejszym Protokołem;

b) może grozić naruszeniem porządku publicznego, bezpieczeństwa lub innych podstawowych interesów, w szczególności w przypadkach, o których mowa w art. PCUST.12 ust. 5 niniejszego Protokołu; lub

c) naruszałoby tajemnice przemysłowe, handlowe lub zawodowe.

2. Organ współpracujący może odroczyć udzielenie pomocy, jeżeli kolidowałoby to z trwającymi dochodzeniami, śledztwami lub postępowaniami. W takim przypadku organ współpracujący konsultuje się z organem wnioskującym, aby ustalić, czy pomocy można udzielić z zastrzeżeniem warunków wymaganych przez organ współpracujący.

3. W przypadku gdy organ wnioskujący ubiega się o pomoc, której sam nie byłby w stanie udzielić, gdyby o to do niego wystąpiono, zwraca na ten fakt uwagę w swoim wniosku. Decyzja co do sposobu rozpatrzenia takiego wniosku należy wówczas do organu współpracującego.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, decyzję organu współpracującego oraz jej uzasadnienie bezzwłocznie przekazuje się na piśmie organowi wnioskującemu.

Artykuł PCUST.12

Wymiana informacji i poufność

1. Informacje otrzymane na podstawie niniejszego Protokołu wykorzystuje się wyłącznie do określonych w nim celów.

2. Wykorzystanie informacji uzyskanych na podstawie niniejszego Protokołu w postępowaniu administracyjnym lub sądowym wszczętym w związku z czynami naruszającymi przepisy prawa celnego uznaje się za służące osiągnięciu celów niniejszego Protokołu. W związku z tym Strony mogą wykorzystywać uzyskane informacje i dokumenty, z którymi zapoznały się zgodnie z postanowieniami niniejszego Protokołu, jako dowód w swoich aktach dowodowych, sprawozdaniach i zeznaniach oraz w postępowaniach i sprawach przed sądami. Organ współpracujący może uzależnić dostarczenie informacji lub udzielenie dostępu do dokumentów od spełnienia warunku powiadomienia go o takim wykorzystaniu.

3. W przypadku gdy jedna ze Stron chce wykorzystać te informacje do innych celów, musi wcześniej uzyskać na to pisemną zgodę organu, który je przekazał. Wykorzystanie informacji w ten sposób podlega wówczas wszelkim ograniczeniom określonym przez ten organ.

4. Wszelkie informacje przekazane w jakiegokolwiek formie zgodnie z niniejszym Protokołem uznaje się za mające charakter poufny lub zastrzeżony, zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi mającymi zastosowanie na terytorium każdej ze Stron. Informacje te są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy urzędowej i korzystają z ochrony przyznanej podobnym informacjom na podstawie odpowiednich przepisów ustawowych i wykonawczych Strony, która je otrzymała, chyba że Strona, która je przekazała, wyrazi uprzednią zgodę na ujawnienie takich informacji. Strony przekazują sobie wzajemnie informacje dotyczące swoich mających zastosowanie przepisów ustawowych i wykonawczych.

5. Dane osobowe mogą być przekazywane wyłącznie zgodnie z przepisami o ochronie danych Strony przekazującej dane. Każda ze Stron informuje drugą Stronę o swoich odpowiednich przepisach dotyczących ochrony danych i w razie potrzeby dokłada wszelkich starań, aby uzgodnić dodatkowe środki ochrony.

*Artykuł PCUST.13***Biegli i świadkowie**

Organ współpracujący może upoważnić swoich urzędników do stawienia się, w granicach przyznanego upoważnienia, jako biegli lub świadkowie w postępowaniu sądowym lub administracyjnym w sprawach objętych niniejszym Protokołem oraz przedstawienia potrzebnych do celów tych postępowań przedmiotów, dokumentów lub ich poufnych lub uwierzytelnionych odpisów. Wniosek o stawienie wskazuje dokładnie, przed jakim organem sądowym lub administracyjnym urzędnik będzie musiał się stawić, w jakiej sprawie oraz na jakiej podstawie lub w jakim charakterze urzędnik ten zostanie przesłuchany.

*Artykuł PCUST.14***Wydatki związane z udzieleniem pomocy**

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 Strony zrzekają się wszelkich wzajemnych roszczeń dotyczących zwrotu wydatków poniesionych w związku z wykonaniem niniejszego Protokołu.
2. Koszty i należności wypłacane biegłym, świadkom oraz tłumaczom ustnym i pisemnym, innym niż pracownicy służb publicznych, ponosi odpowiednio Strona wnioskująca.
3. W przypadku gdy do wykonania wniosku konieczne jest lub będzie poniesienie znacznych lub nadzwyczajnych wydatków, Strony konsultują się w celu ustalenia warunków, na jakich wniosek zostanie wykonany, oraz sposobu pokrycia kosztów.

*Artykuł PCUST.15***Wykonanie**

1. Wykonanie niniejszego Protokołu powierza się, z jednej strony, właściwym organom Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, a z drugiej strony – odpowiednio – właściwym służbom Komisji Europejskiej i organom celnym państw członkowskich. Decydują one w sprawach związanych ze wszystkimi środkami praktycznymi i uzgodnieniami niezbędnymi do wykonania niniejszego Protokołu, z uwzględnieniem ich odpowiednich mających zastosowanie przepisów ustawowych i wykonawczych, w szczególności dotyczących ochrony danych osobowych.
2. Każda ze Stron na bieżąco informuje drugą Stronę o szczegółowych środkach wykonawczych, które przyjmuje zgodnie z postanowieniami niniejszego Protokołu, w szczególności w odniesieniu do należycie upoważnionych służb i urzędników wyznaczonych jako podmioty właściwe do przesyłania i otrzymywania informacji przewidzianych w niniejszym Protokole.
3. W Unii postanowienia niniejszego Protokołu nie mają wpływu na przekazywanie jakichkolwiek informacji otrzymanych na podstawie niniejszego Protokołu między właściwymi służbami Komisji Europejskiej i organami celnymi państw członkowskich.

*Artykuł PCUST.16***Inne umowy**

Postanowienia niniejszego Protokołu mają pierwszeństwo przed postanowieniami wszelkich dwustronnych umów o wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych, które zostały lub mogą zostać zawarte między poszczególnymi państwami członkowskimi a Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru, w zakresie, w jakim postanowienia tych umów dwustronnych są niezgodne z postanowieniami niniejszego Protokołu.

*Artykuł PCUST.17***Konsultacje**

W sprawach związanych z interpretacją i wykonaniem niniejszego Protokołu Strony konsultują się wzajemnie w celu rozstrzygnięcia kwestii w ramach Specjalnego Komitetu ds. Gospodarki i Handlu.

*Artykuł PCUST.18***Klauzula ewolucyjna**

W celu uzupełnienia poziomów wzajemnej pomocy przewidzianych w niniejszym Protokole, Specjalny Komitet ds. Gospodarki i Handlu może przyjąć decyzję o rozszerzeniu zakresu stosowania niniejszego Protokołu poprzez przyjęcie uzgodnień dotyczących konkretnych sektorów lub kwestii zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa celnego Stron.

**PROTOKÓŁ W SPRAWIE WSPÓŁPRACY ADMINISTRACYJNEJ I ZWALCZANIA
OSZUSTW W DZIEDZINIE VAT I AKCYZY ORAZ W SPRAWIE WZAJEMNEJ POMOCY PRZY
ODZYSKIWANIU WIERZYTELNOŚCI DOTYCZĄCYCH PODATKÓW I CEŁ**

TYTUŁ I
POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł PVAT.1

Cel

Celem niniejszego Protokołu jest ustanowienie ram współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi a Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru (zwanych dalej –wylącznie do celów niniejszego Protokołu – „Stronami”), aby umożliwić ich organom udzielanie sobie wzajemnej pomocy w zapewnianiu przestrzegania przepisów dotyczących VAT, akcyzy i podatku od transakcji, stosownie do przypadku, oraz w ochronie takich dochodów podatkowych i odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków i cel.

Artykuł PVAT.2

Zakres stosowania

W niniejszym Protokole określa się zasady i procedury współpracy:

- a) przy wymianie wszelkich informacji, które mogą pomóc w ustalaniu właściwego wymiaru VAT, akcyzy i podatku od transakcji, stosownie do przypadku, monitorowaniu prawidłowego stosowania takich podatków oraz zwalczaniu oszustw związanych z takimi podatkami;
- b) przy odzyskiwaniu:
 - (i) wierzytelności dotyczących VAT, podatku od transakcji, należności celnych i akcyzy, pobieranych przez Stronę lub w jej imieniu lub przez jej jednostki podziału terytorialnego lub administracyjnego lub w imieniu tych jednostek, z wyłączeniem organów lokalnych;
 - (ii) kar administracyjnych, grzywien, opłat i dopłat administracyjnych związanych z wierzytelnościami, o których mowa w pkt (i), nałożonych przez organy administracyjne właściwe w zakresie pobierania danych podatków lub cel lub w zakresie prowadzenia postępowań administracyjnych dotyczących tych podatków lub cel, lub potwierdzonych przez organy administracyjne lub sądowe na wniosek tych organów administracyjnych; oraz
 - (iii) odsetek i kosztów związanych z takimi wierzytelnościami.

Artykuł PVAT.3

Definicje

Do celów niniejszego Protokołu stosuje się następujące definicje:

- a) „postępowanie administracyjne” oznacza wszystkie kontrole, weryfikacje oraz inne działania podejmowane przez którąkolwiek ze Stron w wykonywaniu ich funkcji w celu zapewnienia właściwego stosowania przepisów dotyczących VAT, podatku od transakcji lub akcyzy;
- b) „organ wnioskujący” oznacza właściwy organ występujący z wnioskiem o pomoc przy odzyskiwaniu wierzytelności;

- c) „drogą elektroniczną” oznacza przy użyciu sprzętu elektronicznego do przetwarzania (w tym kompresji cyfrowej) oraz przechowywania danych, z wykorzystaniem transmisji kablowej, radiowej, technologii optycznych lub innych środków elektromagnetycznych;
- d) „właściwy organ” oznacza organ powiadomiony na podstawie art. PVAT.4 ust. 1;
- e) „należności celne” oznaczają cło lub wszelkiego rodzaju należności nałożone na przywóz lub wywóz towarów do lub z obszaru celnego każdej ze Stron zgodnie z zasadami określonymi w ich przepisach prawa celnego;
- f) „akcyza” oznacza podatki i opłaty zdefiniowane jako takie w przepisach wewnętrznych Strony, w której znajduje się organ występujący z wnioskiem;
- g) „osoba” oznacza osobę fizyczną, osobę prawną, każde stowarzyszenie osób niebędące osobą prawną, ale uznane na terytorium Strony za posiadające zdolność do czynności prawnych oraz każde inne porozumienie prawne o dowolnym charakterze i formie, bez względu na to, czy posiada osobowość prawną;
- h) „organ współpracujący” oznacza właściwy organ otrzymujący pomoc przy odzyskiwaniu wierzytelności;
- i) „organ występujący z wnioskiem” oznacza właściwy organ wnioskujący o udzielenie pomocy w zakresie podatku VAT, podatku od transakcji lub akcyzy;
- j) „spontaniczna wymiana” oznacza nieregularne przekazywanie informacji Zjednoczonemu Królestwu w odniesieniu do Gibraltaru lub któremukolwiek z państw członkowskich Unii, w dowolnym momencie i bez uprzedniego wniosku;
- k) „państwo trzecie” oznacza państwo inne niż państwo członkowskie Unii lub Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru;
- l) „podatek od transakcji” oznacza podatek na podstawie ustawy o stosunkach z Unią Europejską z 2026 r. Gibraltaru; oraz
- m) „VAT” oznacza, w odniesieniu do Unii, podatek od wartości dodanej zgodnie z dyrektywą Rady 2006/112/WE⁽¹⁾.

Artykuł PVAT.4

Organizacja

1. Każda ze Stron notyfikuje lub wyznacza właściwy, stosownie do przypadku, organ odpowiedzialny za stosowanie niniejszego Protokołu i informuje o tym drugą Stronę.
2. Każda ze Stron notyfikuje lub wyznacza, stosownie do przypadku:
 - a) jeden organ działający jako organ występujący z wnioskiem lub organ współpracujący w odniesieniu do współpracy administracyjnej w zakresie VAT i podatku od transakcji, stosownie do przypadku, na podstawie tytułu II niniejszego Protokołu;
 - b) jeden organ działający jako organ występujący z wnioskiem lub organ współpracujący w odniesieniu do współpracy administracyjnej w zakresie akcyzy na podstawie tytułu II niniejszego Protokołu;

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. L 347 z 11.12.2006, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>).

c) jeden organ działający jako organ występujący z wnioskiem lub organ współpracujący w odniesieniu do współpracy administracyjnej na mocy tytułu III niniejszego Protokołu.

3. Właściwy organ Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, o którym mowa w ust. 1, informuje Komisję Europejską o organach Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, wyznaczonych zgodnie z ust. 2, oraz o wszelkich aktualizacjach tych notyfikacji. Komisja Europejska przekazuje te informacje innym państwom członkowskim.

4. Właściwy organ państw członkowskich, o którym mowa w ust. 1, informuje Komisję Europejską o organach wyznaczonych zgodnie z ust. 2 oraz o wszelkich aktualizacjach tych wyznaczeń. Komisja Europejska przekazuje te informacje właściwemu organowi Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, o którym mowa w ust. 1.

5. Informacje dotyczące pojedynczych organów, o których mowa w ust. 2, zawierają wszystkie dane kontaktowe, w tym numer telefonu i adres e-mail do celów komunikacji elektronicznej.

Artykuł PVAT.5

Stosowanie języków

Wnioski przedkłada się w języku urzędowym organu współpracującego lub w języku akceptowanym przez ten organ, przy czym język angielski zawsze jest językiem akceptowanym. Wymogu tego nie stosuje się do dokumentów towarzyszących wnioskowi.

Artykuł PVAT.6

Poufność

1. Wszelkie informacje uzyskane przez Stronę na mocy niniejszego Protokołu są traktowane jako poufne i wykorzystywane wyłącznie do celów niniejszego Protokołu.

2. Wszelkie informacje otrzymane na podstawie niniejszego Protokołu korzystają z ochrony przyznanej podobnym informacjom na podstawie odpowiednich przepisów ustawowych i wykonawczych organu otrzymującego.

3. Informacje te można ujawniać wyłącznie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym) zajmującym się stosowaniem przepisów dotyczących VAT, akcyzy, podatku od transakcji lub należności celnych, w tym środków odzyskiwania wierzytelności lub środków zabezpieczających w odniesieniu do wierzytelności, o których mowa w art. PVAT.2 lit. b).

4. Dalsze wykorzystywanie informacji wymaga uprzedniej pisemnej zgody organu przekazującego informacje.

5. Sprawozdania, oświadczenia oraz wszelkie inne dokumenty lub uwierzytelnione kopie dokumentów lub wyciągi z nich, otrzymane przez Stronę w ramach pomocy przewidzianej w niniejszym Protokole, mogą zostać użyte jako dowody na terytorium tej Strony na takiej samej podstawie, jak podobne dokumenty przekazane przez inny organ tej Strony.

TYTUŁ II

WSPÓŁPRACA ADMINISTRACYJNA I ZWALCZANIE OSZUSTW ZWIĄZANYCH Z VAT, AKCYZĄ I PODATKIEM OD TRANSAKCJI

ROZDZIAŁ 1

WYMIANA INFORMACJI NA WNIOSEK

Artykuł PVAT.7

Wymiana informacji i postępowanie administracyjne

1. Na wniosek organu występującego z wnioskiem organ współpracujący przekazuje wszystkie istotne informacje, o których mowa w art. PVAT.2 lit. a), wraz z wszelkimi informacjami dotyczącymi konkretnego przypadku lub przypadków.
2. Do celów przesyłania informacji, o których mowa w ust. 1, organ współpracujący organizuje przeprowadzenie każdego postępowania administracyjnego niezbędnego do uzyskania takich informacji.
3. Organ współpracujący może konsultować się z organem występującym z wnioskiem w sprawie potrzeby przeprowadzenia konkretnego postępowania i przekazuje uzyskane informacje, w tym sprawozdania, oświadczenia, uwierzytelnione kopie i wszelkie inne dokumenty.

Artykuł PVAT.8

Pomoc w zakresie wniosków dotyczących akcyzy

Na wniosek organu występującego z wnioskiem organ współpracujący podejmuje, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami ustawowymi i wykonawczymi, działania niezbędne do zapewnienia specjalnego nadzoru i udzielania organowi występującemu z wnioskiem informacji dotyczących:

- a) osób, wobec których istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że uczestniczą lub uczestniczyły w czynach naruszających przepisy prawa akcyzowego;
- b) towarów, które są lub mogą być transportowane w taki sposób, że istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że towary te były lub mają być wykorzystywane w celu popełnienia czynów naruszających przepisy prawa akcyzowego;
- c) miejsc, w których są lub mogą być przechowywane lub gromadzone zapasy towarów w taki sposób, że istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że towary te były lub mają być wykorzystywane w celu popełnienia czynów naruszających przepisy prawa akcyzowego;
- d) środków transportu, które są lub mogą być wykorzystywane w taki sposób, że istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że mają być wykorzystywane w celu popełnienia czynów naruszających przepisy prawa akcyzowego;
- e) pomieszczeń, co do których organ występujący z wnioskiem podejrzewa, że są wykorzystywane w celu popełnienia czynów naruszających przepisy prawa akcyzowego;
- f) przemieszczania towarów; oraz
- g) wszelkie inne istotne informacje dotyczące przedsiębiorcy lub składu podatkowego, który może być zaangażowany w działania naruszające przepisy dotyczące akcyzy.

*Artykuł PVAT.9***Termin udzielenia informacji**

1. Organ współpracujący udziela informacji, o których mowa w art. PVAT.7, najszybciej jak to możliwe i nie później niż w terminie 90 dni od dnia otrzymania wniosku. Jednakże w przypadku gdy organ współpracujący posiada już te informacje, termin ich udzielenia ulega skróceniu do maksymalnie 30 dni.
2. Jeżeli organ współpracujący nie jest w stanie dotrzymać terminów, o których mowa w ust. 1, informuje organ występujący z wnioskiem na piśmie o powodach i wskazuje, kiedy można się spodziewać odpowiedzi.

ROZDZIAŁ 2

WYMIANA INFORMACJI BEZ UPRZEDNIEGO WNIOSKU

*Artykuł PVAT.10***Spontaniczna wymiana informacji**

Właściwy organ Strony bez uprzedniego wniosku przekazuje właściwemu organowi drugiej Strony wszelkie informacje istotne dla prawidłowego stosowania VAT, akcyzy lub podatku od transakcji, w szczególności w przypadku gdy:

- a) uznano, że opodatkowanie ma miejsce na terytorium drugiej Strony;
- b) na terytorium drugiej Strony doszło lub może dojść do naruszenia przepisów dotyczących VAT, akcyzy lub podatku od transakcji; lub
- c) istnieje ryzyko strat podatkowych na terytorium drugiej Strony.

ROZDZIAŁ 3

INNE FORMY WSPÓŁPRACY

*Artykuł PVAT.11***Powiadomienie administracyjne**

1. Na wniosek organu występującego z wnioskiem organ współpracujący podejmuje działania w celu dostarczenia dokumentów lub decyzji wchodzących w zakres niniejszego Protokołu adresatom na swoim terytorium lub powiadomienia ich o takich dokumentach lub decyzjach. Wnioski sporządza się na piśmie, przy czym język angielski zawsze jest językiem akceptowanym.
2. Wnioski zawierają imię i nazwisko lub nazwę oraz adres adresata, przedmiot decyzji lub instrumentu oraz wszelkie inne istotne informacje.
3. Organ współpracujący natychmiast informuje organ występujący z wnioskiem o swojej odpowiedzi na wniosek o powiadomienie oraz powiadamia go w szczególności o dacie powiadomienia adresata o decyzji lub instrumencie.

*Artykuł PVAT.12***Obecność w urzędach administracyjnych oraz uczestnictwo w postępowaniu administracyjnym**

1. Na podstawie porozumienia między organem występującym z wnioskiem a organem współpracującym organ współpracujący może zezwolić urzędnikom organu występującego z wnioskiem na obecność w swoich biurach lub w każdym innym miejscu, w którym organy te wykonują swoje obowiązki, lub na obecność w trakcie postępowania administracyjnego prowadzonego na jego terytorium, w celu wymiany informacji, o których mowa w art. PVAT.2 lit. a). Takie postępowania administracyjne prowadzone są wyłącznie przez urzędników organu współpracującego. Urzędnicy organu występującego z wnioskiem nie wykonują uprawnień kontrolnych przysługujących urzędnikom organu współpracującego.

2. Na podstawie porozumienia między organem występującym z wnioskiem a organem współpracującym oraz zgodnie z ustaleniami określonymi przez organ współpracujący urzędnicy upoważnieni przez organ występujący z wnioskiem mogą uczestniczyć w postępowaniach administracyjnych prowadzonych na terytorium Strony organu współpracującego w celu gromadzenia i wymiany informacji, o których mowa w art. PVAT.2 lit. a). Takie postępowania administracyjne są prowadzone wspólnie przez urzędników organów występujących z wnioskiem i organu współpracującego oraz pod kierunkiem Państwa współpracującego i zgodnie z przepisami Strony organu współpracującego, do której kierowany jest wniosek.

ROZDZIAŁ 4

POSTANOWIENIA OGÓLNE

*Artykuł PVAT.13***Warunki regulujące wymianę informacji**

1. Organ współpracujący udziela organowi występującemu z wnioskiem informacji, o których mowa w art. PVAT.2 lit. a), lub dokonuje powiadomienia administracyjnego, o którym mowa w art. PVAT.11, pod warunkiem że:

a) liczba oraz charakter wniosków o udzielenie informacji lub o powiadomienie administracyjne złożonych przez organ występujący z wnioskiem nie nakłada nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych; oraz

b) organ występujący z wnioskiem wyczerpał dostępne zwykłe źródła informacji.

2. Niniejszy Protokół nie nakłada obowiązku przeprowadzenia postępowania lub udzielenia informacji w konkretnym przypadku, jeżeli przepisy lub praktyki administracyjne Strony, która miałaby dostarczyć informacji, nie upoważniają tej Strony do przeprowadzenia takiego postępowania lub gromadzenia lub wykorzystywania takich informacji dla swoich własnych celów.

3. Organ współpracujący może odmówić udzielenia informacji, w przypadku gdy organ występujący z wnioskiem nie jest w stanie, z przyczyn prawnych, udzielić podobnych informacji.

4. Można odmówić udzielenia informacji, w przypadku gdy prowadziłoby to do ujawnienia tajemnicy handlowej, przemysłowej lub zawodowej, lub procesu produkcyjnego lub informacji, której ujawnienie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym.

5. Ust. 2, 3 i 4 nie należy w żadnym przypadku interpretować jako upoważniających organ współpracujący do odmowy udzielenia informacji z tego tylko względu, że informacje te znajdują się w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, pełnomocnika lub osoby działającej w charakterze agenta lub powiernika, ani też dlatego, że dotyczą one udziałów własnościowych w jakiegokolwiek osobie prawnej.

6. Organ współpracujący informuje organ występujący z wnioskiem o przyczynach udzielenia odmownej odpowiedzi na wniosek o udzielenie pomocy.

*Artykuł PVAT.14***Forma komunikacja**

1. Wnioski składane na podstawie niniejszego Protokołu sporządza się na piśmie, w tym w formie elektronicznej. Wnioski zawierają, w zakresie, w jakim jest to możliwe, następujące informacje:

- a) organ występujący z wnioskiem i urzędnik występujący z wnioskiem;
- b) rodzaj pomocy będący przedmiotem wniosku;
- c) przedmiot oraz powód wniosku;
- d) powiązane elementy prawne;
- e) możliwie dokładne i pełne informacje dotyczące towarów, osób lub transakcji, których dotyczy postępowanie;
- f) podsumowanie istotnych faktów oraz już przeprowadzonych postępowań; oraz
- g) wszelkie dostępne szczegółowe informacje dodatkowe niezbędne organowi współpracującemu do rozpatrzenia wniosku.

2. Jeżeli wniosek nie spełnia wymogów określonych w niniejszym artykule, organ współpracujący może zażądać jego poprawienia lub uzupełnienia. Zanim wniosek zostanie poprawiony lub uzupełniony w stosownych przypadkach mogą zostać jednak podjęte środki zaradcze.

TYTUŁ III

POMOC PRZY ODZYSKIWANIU WIERZYTELNOŚCI

ROZDZIAŁ 1

WYMIANA INFORMACJI

*Artykuł PVAT.15***Wniosek o udzielenie informacji**

1. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący przekazuje wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dłużników lub aktywów znajdujących się na jego terytorium i niezbędne do odzyskania wierzytelności, o których mowa w niniejszym Protokole.

2. Organ współpracujący może przeprowadzić lub zorganizować niezbędne postępowania administracyjne tak, jakby działał we własnych sprawach dotyczących odzyskania wierzytelności.

3. Można odmówić udzielenia pomocy tylko wtedy, gdy:

- a) organ współpracujący nie mógł uzyskać tych samych informacji do własnych celów;
- b) ujawnienie doprowadziłoby do wyjawienia tajemnicy zawodowej lub handlowej; lub
- c) ujawnienie naruszałoby porządek publiczny lub bezpieczeństwo publiczne.

4. Nie można odmówić udzielenia informacji z tego tylko względu, że znajdują się one w posiadaniu instytucji finansowej lub przedstawiciela działającego w imieniu innej osoby.

5. W przypadku odmowy udzielenia pomocy organ współpracujący informuje o tym organ wnioskujący na piśmie i podaje powody odmowy.

*Artykuł PVAT.16***Obecność w urzędach administracyjnych oraz uczestnictwo w postępowaniu administracyjnym**

1. Za zgodą organu współpracującego urzędnicy upoważnieni przez organ wnioskujący mogą być obecni w biurach organu współpracującego lub uczestniczyć w postępowaniach administracyjnych związanych z przypadkami odzyskiwania wierzytelności.
2. Podczas takich działań urzędnicy składający wizytę działają pod nadzorem organu współpracującego i zgodnie z jego procedurami. Nie wykonują oni żadnych uprawnień w zakresie egzekwowania przepisów samodzielnie.
3. Jeżeli zezwala na to prawo krajowe, organ współpracujący może zezwolić urzędnikom składającym wizytę na zapoznanie się z odpowiednimi aktami, przesłuchanie osób zaangażowanych w rozprawy lub postępowania sądowe lub pomagających w nich.
4. Urzędnicy składający wizytę mają pisemne upoważnienie potwierdzające ich tożsamość i pełnioną funkcję urzędową oraz przestrzegają tych samych obowiązków w zakresie poufności co urzędnicy organu współpracującego.

ROZDZIAŁ 2

POMOC NA POTRZEBY POWIADOMIENIA O DOKUMENTACH

*Artykuł PVAT.17***Wniosek o powiadomienie o określonych dokumentach dotyczących wierzytelności**

1. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący powiadamia adresata o wszelkich instrumentach, decyzjach lub dokumentach wchodzących w zakres niniejszego Protokołu, w tym o charakterze sądowym, dotyczących VAT, akcyzy, podatku od transakcji, należności celnych lub ich odzyskania.

Wniosek o powiadomienie zawiera:

- a) nazwę organu wnioskującego i dane kontaktowe właściwego urzędu;
- b) imię i nazwisko lub nazwę, adres i wszelkie inne dane istotne do celów zidentyfikowania adresata, w zakresie, w jakim są one dostępne;
- c) charakter i przedmiot dokumentu, którego dotyczy powiadomienie; oraz
- d) krótki opis danej wierzytelności, w tym, w stosownych przypadkach, kwotę.

2. Wnioski składa się na piśmie, w tym drogą elektroniczną.
3. Organ współpracujący przekazuje dokument zgodnie ze swoim prawem wewnętrznym. Po dokonaniu powiadomienia organ współpracujący informuje organ wnioskujący o dacie i sposobie powiadomienia.
4. Jeżeli powiadomienie nie może zostać dokonane, organ współpracujący niezwłocznie informuje o tym organ wnioskujący, podając przyczyny.

ROZDZIAŁ 3

ŚRODKI ODZYSKIWANIA WIERZYTELNOŚCI LUB ŚRODKI ZABEZPIEZAJĄCE

Artykuł PVAT.18

Wniosek o odzyskanie należności

1. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący odzyskuje wierzytelności objęte tytułem wykonawczym umożliwiającym egzekucję na terytorium Strony organu wnioskującego.
2. Gdy tylko organ wnioskujący otrzyma jakiegokolwiek istotne informacje odnoszące się do sprawy, której dotyczy wniosek o odzyskanie wierzytelności, informuje o tym organ współpracujący.

Artykuł PVAT.19

Warunki dotyczące wniosku o odzyskanie wierzytelności

1. Organ wnioskujący nie może wystąpić z wnioskiem o odzyskanie wierzytelności, jeżeli wierzytelność lub tytuł wykonawczy umożliwiający jej egzekucję zostały zaskarżone na terytorium organu wnioskującego, przez okres, w którym pozostają zaskarżone.
2. Przed wystąpieniem z wnioskiem o odzyskanie wierzytelności organ wnioskujący stosuje odpowiednie procedury odzyskiwania wierzytelności dostępne na jego własnym terytorium, z wyjątkiem następujących sytuacji:
 - a) w przypadku gdy jest oczywiste, że na terytorium tej Strony nie ma żadnych aktywów do odzyskania lub że takie procedury nie doprowadzą do zapłaty znacznej kwoty, a organ wnioskujący posiada konkretne informacje wskazujące na to, że dana osoba dysponuje aktywami na terytorium Strony organu współpracującego; lub
 - b) gdy zastosowanie takich procedur na terytorium Strony organu wnioskującego spowodowałoby nieproporcjonalne trudności.

Artykuł PVAT.20

Wykonanie wniosku o odzyskanie wierzytelności

1. Organ współpracujący odzyskuje wierzytelność tak, jakby była ona wierzytelnością na jego własnym terytorium, korzystając z uprawnień i procedur przewidzianych na mocy przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych tego terytorium.
2. Organ współpracujący na bieżąco informuje organ wnioskujący o podjętych krokach zmierzających do odzyskania należności oraz o odzyskanych kwotach.
3. Organ współpracujący może przyznać ułatwienia płatnicze lub raty zgodnie ze swoim prawem oraz może naliczyć odsetki lub koszty odzyskiwania należności, które może zatrzymać.
4. Odzyskane kwoty przekazuje się organowi wnioskującemu niezwłocznie po odliczeniu wszelkich kosztów lub opłat, których organ współpracujący nie mógł odzyskać zgodnie z art. PVAT.26 ust. 2.

Artykuł PVAT.21

Wierzytelności sporne i środki egzekucyjne

1. Wszelkie spory dotyczące ważności lub kwoty roszczenia są rozstrzygane przez organ Stronę organu wnioskującego. Spory dotyczące działań windykacyjnych podjętych na terytorium Strony organu współpracującego, do której kierowany jest wniosek, są rozstrzygane przez jej własne właściwe organy.

2. Jeżeli należność lub tytuł wykonawczy są kwestionowane, organ współpracujący zawiesza odzyskanie kwestionowanej części do czasu uprawomocnienia się decyzji, ale organ wnioskujący może zwrócić się o kontynuowanie środków odzyskiwania wierzytelności lub o zastosowanie środków zabezpieczających w celu zabezpieczenia długu.
3. Jeżeli na wniosek organu wnioskującego kontynuowany jest proces odzyskiwania kwestionowanej należności, a należność została następnie unieważniona lub zmniejszona, organ wnioskujący zwraca wszelkie nienależnie odzyskane kwoty oraz wszelkie powiązane koszty lub odszkodowania.
4. Jeżeli jest to konieczne, aby zapobiec nieodzyskaniu należności w wyniku oszustwa, zniknięcia aktywów lub niewypłacalności, organ współpracujący może przed otrzymaniem wniosku od organu wnioskującego na podstawie ust. 2 zastosować środki zabezpieczające dozwolone na mocy jego prawa krajowego.

Artykuł PVAT.22

Zmiana lub wycofanie wniosku o udzielenie pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności

Organ wnioskujący natychmiast informuje organ współpracujący o wszelkich późniejszych zmianach we wniosku o odzyskanie wierzytelności lub o wycofaniu wniosku, podając przyczyny zmiany lub wycofania.

Artykuł PVAT.23

Wniosek o zastosowanie środków zabezpieczających

1. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący stosuje środki zabezpieczające, jeżeli zezwalają na to jego przepisy krajowe i jest to zgodne z jego praktykami administracyjnymi, w celu zapewnienia odzyskania wierzytelności, w przypadku gdy wierzytelność lub tytuł wykonawczy umożliwiający egzekucję na terytorium organu wnioskującego zostały zaskarżone w chwili występowania z wnioskiem lub w przypadku gdy wierzytelność nie jest jeszcze przedmiotem tytułu wykonawczego umożliwiającego egzekucję na terytorium organu wnioskującego, o ile środki zabezpieczające są również możliwe w podobnej sytuacji na podstawie prawa i praktyk administracyjnych terytorium organu wnioskującego.

Dokument umożliwiający zastosowanie środków zabezpieczających na terytorium organu wnioskującego i dotyczący wierzytelności będącej przedmiotem wniosku o udzielenie wzajemnej pomocy, jeżeli taki istnieje, dołącza się do wniosku o zastosowanie środków zabezpieczających na terytorium organu współpracującego. Dokument ten nie podlega jakimkolwiek zatwierdzeniu, uzupełnieniu ani zastąpieniu na terytorium organu współpracującego.

2. Wnioskowi o zastosowanie środków zabezpieczających mogą towarzyszyć inne dokumenty dotyczące wierzytelności.

Artykuł PVAT.24

Ograniczenia obowiązków organu współpracującego

1. Organ współpracujący może odmówić pomocy lub ją ograniczyć, jeżeli:
 - a) odzyskanie wierzytelności spowodowałoby poważne trudności gospodarcze lub społeczne na jego terytorium;
 - b) wysiłek lub koszt administracyjny byłby wyraźnie nieproporcjonalny do kwoty podlegającej odzyskaniu; lub
 - c) wierzytelność jest starsza niż pięć lat, licząc od terminu jej wymagalności na terytorium Strony organu wnioskującego.
2. W wyjątkowych przypadkach pomoc może być nadal udzielana do 10 lat po upływie terminu płatności, jeżeli odzyskanie wierzytelności jest nadal prawnie możliwe na terytorium Strony organu wnioskującego.
3. Nie występuje się o pomoc w przypadku wierzytelności poniżej 5 000 GBP.

4. W przypadku odmowy udzielenia pomocy lub jej ograniczenia organ współpracujący informuje o tym organ wnioskujący na piśmie i wyjaśnia powody takiej decyzji.

Artykuł PVAT.25

Kwestie dotyczące terminu przedawnienia

1. Terminy ustalenia i odzyskania wierzytelności określa prawo Strony organu wnioskującego.
2. Każdy wniosek o odzyskanie wierzytelności lub o zastosowanie środków zabezpieczających na podstawie niniejszego Protokołu skutkuje zawieszeniem biegu terminu przedawnienia do czasu wykonania wniosku przez organ współpracujący.

Artykuł PVAT.26

Koszty

1. Każda ze Stron ponosi koszty związane z pomocą przy odzyskiwaniu wierzytelności i nie występuje o ich zwrot do drugiej Strony.
2. Organ współpracujący może odzyskać swoje koszty bezpośrednio od dłużnika zgodnie ze swoim prawem. Organ wnioskujący zwraca organowi współpracującemu koszty lub straty wynikające z nieuzasadnionych wniosków.
3. W wyjątkowych przypadkach związanych z wyjątkowo wysokimi kosztami władze mogą poczynić szczególne uzgodnienia dotyczące zwrotu kosztów.

PROTOKÓŁ W SPRAWIE IDENTYFIKOWALNOŚCI, WSPÓŁPRACY W ZAKRESIE ZWALCZANIA PRZEMYTU TYTONIU
ORAZ DODATKOWYCH ŚRODKÓW ZWIĄZANYCH Z WYROBAMI TYTONIOWYMI

Artykuł PTOB.1

Wymiana informacji

1. Bez uszczerbku dla innych obowiązków, którymi mogą być związane, Unia i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru regularnie wymieniają informacje dotyczące ilości przywożonych, sprzedawanych lub wywożonych wyrobów tytoniowych. Informacje te obejmują szczegóły dotyczące każdego z poniższych elementów:

- a) ilość surowca tytoniowego lub tytoniu nieprzetworzonego i wyrobów tytoniowych, które przywieziono do Gibraltaru, sprzedano w Gibraltarze lub wywieziono z Gibraltaru;
- b) dla surowca tytoniowego lub tytoniu nieprzetworzonego: szczegóły dotyczące przywozu, z wyszczególnieniem odmiany, pochodzenia, eksportera, miejsca przeznaczenia, importera i masy w kilogramach; oraz
- c) dla wyrobów tytoniowych:
 - (i) rozróżnienie między poszczególnymi rodzajami wyrobów tytoniowych, takimi jak papierosy, cygara, cygaretki, tytoń do samodzielnego skręcania papierosów, tytoń fajkowy, tytoń do fajki wodnej, tytoń do stosowania doustnego, tytoń do nosa, tytoń do żucia i nowatorskie wyroby tytoniowe, w tym podgrzewane wyroby tytoniowe;
 - (ii) ilość poszczególnych rodzajów wyrobów tytoniowych w podziale na marki i przedsiębiorców;
 - (iii) zmiany cen detalicznych dla każdego rodzaju wyrobu tytoniowego, ze wskazaniem średniej ważonej ceny za sprzedaną ilość, ceny minimalnej i ceny maksymalnej;
 - (iv) w odniesieniu do sprzedaży hurtowej lub detalicznej, dla każdego rodzaju wyrobu tytoniowego, rozróżnienie między bezpośrednią sprzedażą detaliczną a sprzedażą bezcłową na rejsy rekreacyjne lub inne formy transportu.

2. Ponadto Unia i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru wymieniają szczegółowe informacje dotyczące wysiłków podejmowanych w celu zwalczania oszustw i przemytu w Gibraltarze oraz ich zwalczania, w tym przepisów przyjętych w tym celu, zastosowanych środków administracyjnych i sądowych, zasobów ludzkich i materialnych wykorzystywanych do zapobiegania oszustwom i przemytowi oraz ich zwalczania, a także ilości i wartości dokonanych zajęć. Informacje te uwzględniają również działania w zakresie zwalczania nielegalnego handlu i oszustw związane ze stosowaniem treści i zasad dotyczących identyfikowalności.

3. Informacje, o których mowa w niniejszym artykule, są przekazywane kwartalnie i będą wymieniane w ciągu pierwszych dwóch miesięcy kwartału następującego po kwartale, którego dotyczy sprawozdanie.

Artykuł PTOB.2

Współpraca i egzekwowanie prawa

1. Właściwe organy w Unii i właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru współpracują przy identyfikowaniu osób mających miejsce zamieszkania na ich odpowiednich terytoriach, które w postępowaniach wszczętych w związku z przemytem produktów pochodzących z Gibraltaru lub przeznaczonych do Gibraltaru mogą zostać uznane za bezpośrednio lub pośrednio odpowiedzialne za takie czyny. Właściwe organy współpracują również przy dochodzeniach w celu ustalenia faktów i przypisania odpowiedzialności.

2. Współpraca, o której mowa w ust. 1, ma charakter wzajemny i obejmuje:
 - a) pomoc w doręczeniu wszystkim adresatom dokumentów wskazanych przez organy występujące z wnioskiem, wydanych przez organy występujące z wnioskiem;
 - b) dostarczanie, na wniosek organów występujących z wnioskiem, wszelkich indywidualnych informacji dotyczących aktywów, które mają znaczenie dla opodatkowania, do celów ściągania długów należnych organom;
 - c) ściąganie, na wniosek organów występujących z wnioskiem, długów należnych organom, udokumentowanych w instrumencie umożliwiającym egzekucję i upoważniającym do czynności windykacyjnych;
 - d) na wniosek organów, na podstawie instrumentu, o którym mowa w lit. c), przyjęcie odpowiednich środków w celu zapewnienia windykacji należności wobec organów.
3. Odpowiednie środki określone w ust. 2 lit. d) mogą obejmować którekolwiek z poniższych:
 - a) wstrzymanie wszelkich płatności, których organ współpracujący ma dokonać na rzecz domniemanego dłużnika;
 - b) środki przewidujące zabezpieczenie aktywów domniemanego dłużnika;
 - c) mechanizmy lub inne środki zakazujące zbywania, obciążania lub użytkowania aktywów lub wykonywania praw o wartości pieniężnej;
 - d) wszelkie inne przewidziane prawem środki.
4. Niezależnie od wdrożenia środków określonych w niniejszym Protokole, jeżeli pojawiają się dowody na to, że wyroby tytoniowe są przemycane do Gibraltaru lub otaczającego go obszaru z jakiegokolwiek części Hiszpanii w znacznych ilościach, właściwe organy w Unii i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru podejmują skuteczne działania w celu zapobieżenia takiej nielegalnej działalności.
5. Uzgodnienia administracyjne między właściwymi organami w Unii a właściwymi organami Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru określają praktyczne zasady stosowania niniejszego Protokołu.

Artykuł PTOB.3

Identyfikowalność wyrobów tytoniowych

1. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru stosuje system identyfikowalności wyrobów tytoniowych, który jest równoważny z systemem unijnym i obejmuje:
 - a) papierosy i tytoń do samodzielnego skręcania papierosów od dnia wejścia w życie niniejszej Umowy,
 - b) wszelkie inne wyroby tytoniowe w okresie 24 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej Umowy.

Do celów systemu identyfikowalności wyrobów tytoniowych „producent” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która wytwarza wyrób tytoniowy lub która zleca zaprojektowanie lub wytworzenie wyrobu tytoniowego i oferuje ten wyrób pod własną nazwą lub własnym znakiem towarowym.

2. Właściwe organy w Unii, w odniesieniu do rynku hiszpańskiego, oraz właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru przekazują sobie nawzajem, na wniosek, wszelkie informacje zgromadzone przez ich odpowiednie systemy. Informacje te przekazuje się w czasie zbliżonym do rzeczywistego, a w każdym razie nie później niż 24 godziny od otrzymania wniosku. W wyjątkowych okolicznościach okres ten może zostać przedłużony za zgodą obu Stron.

*Artykuł PTOB.4***Różnica cen**

Różnicę cen określono w załączniku 24.

*Artykuł PTOB.5***Środki dodatkowe**

1. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru ustanawia wymogi dotyczące ostrzeżeń obrazkowych, które mają być stosowane na wyrobach tytoniowych, równoważne z wymogami mającymi zastosowanie na rynku unijnym.
2. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zakazuje wprowadzania do obrotu tytoniu do stosowania doustnego.
3. Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru zakazuje transgranicznej sprzedaży konsumentom wyrobów tytoniowych na odległość.
4. Do dnia wejścia w życie niniejszej Umowy właściwe organy Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru dysponują systemem zapewniającym niszczenie wyrobów tytoniowych skonfiskowanych w ramach operacji przeciwko nielegalnemu handlowi i przemytowi wyrobów tytoniowych oraz wyrobów tytoniowych, które nie spełniają wymogów art. 258 lit. a) niniejszej Umowy. Uzgodnienia administracyjne między Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru a Królestwem Hiszpanii mogą określać praktyczne zasady współpracy na podstawie niniejszego ustępu.